

உடையவரும் மஹாதந்தைப் பெற்று ஸந்தோஷத்தோடே மடமேற எழுந்தருளியிருந்து அங்குள்ள குத்ருஷ்டிகளையும் ஜயிக்க, அத்தேஸத்தின் ராஜா கேட்டு உடையவர் திருவடிவாளிலே ஆஸ்ரயிக்க, குத்ருஷ்டிகள் 'அபிசாரஹோமத்தைப் பண்ண, அதுவும் அவர்களுக்கே தீங்காய் முடிய, அவர்களும் உடையவர் திருவடிகளிலே ஆஸ்ரயிக்க, உடையவரும் அங்குநின்றும் புறப்பட்டு வடதிசை மதுரை முதலான திவ்ய தேஸங்களில் எம்பெருமான் திருவடி தொழுது கங்கையில் நீராடி ஸ்ரீபுருஷோத்தமத்திலும், ஸ்ரீகாமத்திலும், ஸ்ரீமஹாத்ரியிலும், அஹோபிலத்திலும் எம்பெருமான் திருவடி தொழுது அங்கங்குள்ள குத்ருஷ்டிகளையும் ஜயித்து திருமலையேற எழுந்தருளினார்.

அப்போது ஸைவர் வந்து திருவேங்கடமுடையானை "எங்கள் நாயனார்" என்று பெரிய திருமலைநம்பியோடே வழக்கிட்டுக் கொண்டிருக்க, அவ்வளவில் உடையவரும் பெருங்கூட்டத்து முதலிகளோடே சென்று அவர்களை விலக்க, அவர்களும் "வைஷ்ணவ சிஹ்நமும் ஸைவசிஹ்நமும் இல்லாமையாலும், ஒருபடியாவிரண்டு சிஹ்நமும் இருக்கிறபடியாலும் பொதுவாகவேண்டும்" என்ன, உடையவரும்¹ "திருவாழி திருச்சங்குகளையும் திருமார்வுநாச்சியாரையும் த்ரிஸூல டமருகங்களையும் பண்ணிவைத்துத்² திருக்காப்பு சேர்த்து "ப்ராத:காலத்தில் ஸோதித்தறிந்து கொள்ளுவோம்" என்ன, அவர்களும் அப்படியே³ இசைந்தவாறே, அப்படியே செய்துவைத்துத் திருக்காப்பு சேர்த்துக் காவலிட்டு வைத்து, ப்ராத:காலத்தில் இருவருமாய் வந்து ஸோதிக்குமளவில், த்ரிஸூல டமருகங்களை முறித்துக்⁴ காற்கடைக்கொண்டு திருவாழி திருச்சங்குகளையும் திருமார்வுநாச்சியாரையும் தறித்துக் கொண்டிருக்கக் கண்டு, உடையவரும் அந்த ஸைவர்களையும் ஒட்டிவிட்டுத் திருவேங்கடமுடையானுக்குத் திருவாராதம் முதலானவைகளை முன்புபோலே நடத்த, பெரிய திருமலைநம்பியும் உடையவரைப் போர உகந்தருளி, பிள்ளாளையும் குளிரக் கடாஷித்தருளி, பிள்ளை திருமலைநம்பியை நிறுத்திக்கொண்டு விடைகொடுக்க, உடையவரும் நம்பி திருவடி தொழுது பெருமான் கோயில் முதலாக உள்ள

1. குன்யமிடுதல் 2. அடையாளம் 3. சக்கரம் 4. உருக்கை
5. கதவடைத்து 6. ஒப்பினைவாறே 7. காலுக்கிடையில்.

ஸ்ரீ
ஸ்ரீ ஸ்ரீ லக்ஷ்மீ ஹயவதந லக்ஷ்மீ நாராயணபயாம் நம :

ஸ்ரீமதே ராமாநுஜாய நம :

ஸ்ரீமதே நிக்மாநத மஹாதேசிகாய நம :

ஸ்ரீப்ரஹ்மதந்த்ர ஸ்வதந்த்ர பரகால குருபரம்பரையை நம :

ஸ்ரீமத் த்ருதிய ப்ரஹ்மதந்த்ர ஸ்வதந்த்ர ஸ்வாமி அருளிச்செய்த

முவ்வாயிரப்படி

குருபரம்பரா ப்ரபாவம்

(வடகலை ஸம்பந்தாயம்)

[ஆழ்வார்கள், ஆசார்யர்கள், திவ்யதேசத்து எம்பெருமான்கள்
திருவுருவப்படங்கள், அடிக்குறிப்புகள், அநுபந்தங்கள்
ஆகியவைகளுடன் கூடிய ஒரு சிறந்த பக்திப் பதிப்பு]

பரிசோதகா: (உ)

வித்வான்

கீழாத்தூர் ஸ்ரீநிவாஸாச்சாரியர், P. O. L.,

ந்யாய சிரோமணி, ஹிந்தி விசாரத்,

ஸ்ரீகார்யம், 'லிப்டிகா'

பதிப்பகத்தார்

தி லிட்டில் ப்ளவர் கம்பெனி

8, ரங்கநாதன் தெரு, சென்னை-17

ஸ்வாமி தேசிகன் 701-வது திருநகைத்ர வெளியீடு

முதற பதிப்பு : 1968

© பதிப்புரிமை பதிப்பகத்தாரைச் சார்ந்தது

அபராத சுஷாமணம்

குறுகிய காலத்தில் வேகமாக அச்சவேலை நடக்கவேண்டியதாயிற்று. அதனால், கடைசி அநுபந்தங்கள் வரிசை நெம்பர்கள் தப்பாக அமைந்துவிட்டன. வேறு பிசகுகள் இருக்கலாம்; குறையும் இருக்கலாம். எடுத்துக் கூறவும், சுஷமிக்கவும் ப்ரார்த்திக்கிறோம்.

— லிப்கோ பதிப்பகத்தார்.

விஷய சூசி கை

குருபரம்பரா ப்ரபாவம்

[விஷயம்]

[பக்கம்]

முன்னுரைப் பகுதி

ஸமர்ப்பணம்	9
அருளுருவான ஆசார்யர்களின் அநுக்ரஹங்கள் ...	10
குருபரம்பரா விவரணக் கண்ணாடி	20
பரகாசகர்களின் விஜ்ஞாபனம் ...	22
எம ப்ரத்தேயக நன்றி ...	27
முகவுரை ...	28
ஸ்ரீ பரகாலமடம் ஆஸ்தான கிரமம் ...	31
ஸ்ரீ அஹோபில மடத்துத் திருமுடியடைவு ...	33
முரித்ரய குருபரமபரை ...	34
ஒரு விண்ணப்பம் ...	39

கிர்ந்தப் பகுதி

தனியன்கள் ...	1
அவதாரிகை ...	2
ப்ரவேசம் ...	4

ஆழ்வார்கள் வைபவம்

பொய்கையாழ்வார் வைபவம் ...	8
பூதத்தாழ்வார் வைபவம் ...	8
பேயாழ்வார் வைபவம் ...	8
முதலாழ்வார்கள் வைபவங்கள் ...	11
திருமழிசையாழ்வார் வைபவம் ...	13
நமமாழ்வார் வைபவம் ...	17
மதுரகவியாழ்வார் வைபவம் ...	19
குலசேகராழ்வார் வைபவம் ...	23
பெரியாழ்வார் வைபவம் ...	25
ஆண்டாள் வைபவம் ...	29
தொண்டரடிப்பொடியாழ்வார் வைபவம் ...	33
திருப்பாணாழ்வார் வைபவம் ...	37
திருமங்கையாழ்வார் வைபவம் ...	39

ஆசார்யர்கள் வைபவம்

ஆசார்யர்கள் வைபவம்	44
ஸ்ரீமநாதமுனிகள் வைபவம்	47
உய்யக்கொண்டார் வைபவம்	55
மணக்கால்நம்பி வைபவம்	60
ஆளவந்தார் வைபவம்	61
எம்பெருமானார் வைபவம்	73
திருக்கருகைப்பிரான் பிள்ளான் வைபவம்	98
எங்களாழ்வான் நடா தூரம்பாள் வைபவங்கள்	135
கிடாமபி அப்பிள்ளா வைபவம்	136
ஸ்ரீமதேவதானகதேசிகன் வைபவம்	141
தேசிகன், நயினூராசார்யர் வைபவங்கள்	196
பரஹ்மதந்தர்ஸ்வதந்தர்சீயர் வைபவம்	225
பரநிவாதி பயங்கரம் அண்ணன் வைபவம்	229
கடிகாஸரத்ம் அம்மாள் ஆதிவணஸடகோபஸ்வாமி	234
ஸ்ரீமத் ஆதிவணஸடகோபஸ்வாமி வைபவம்	235
குருபரபாவம்	239

அநுபந்தங்கள்

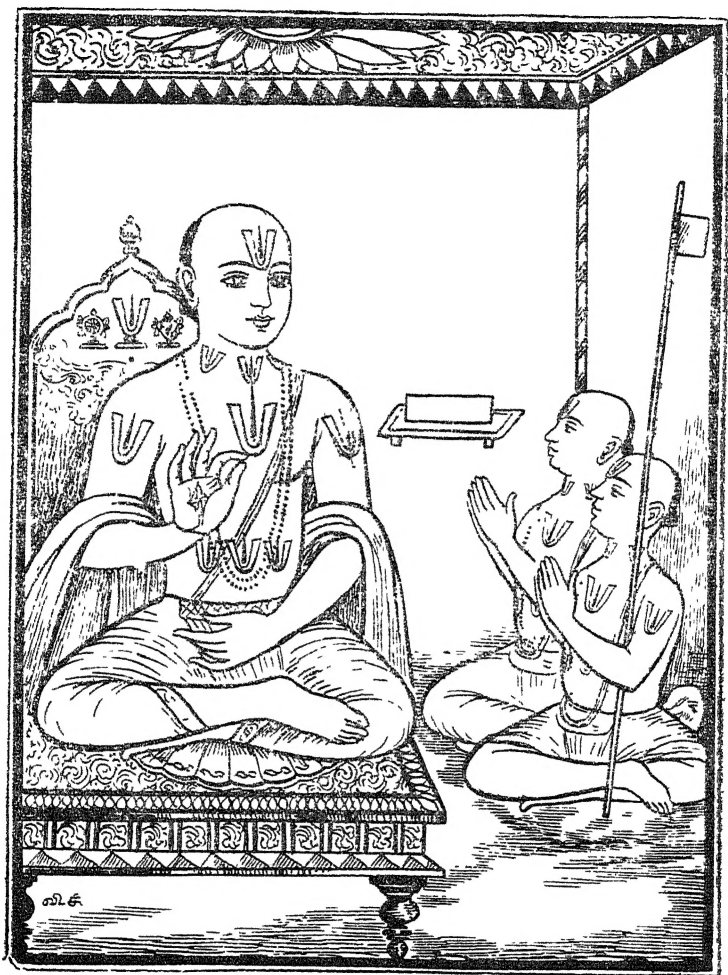
1. ஸ்ரீ தேசிக தர்சன ஸார ஸங்க்ரஹம்	...	அ-	3
2. ஆசார்ய லக்ஷணம்	...	அ-	21
3. சிஷ்யனின் கடமை	...	அ-	29
4. ஊர்த்வ புண்ட்ர தாரணம்	...	அ-	31
5. ஸமாச்ரயணம்	...	அ-	36
6. பரபத்தி	...	அ-	38
7. பிரபந்தசாரம்	...	அ-	46
8. ஸபத்தி ரத்ந மாலிகா	...	அ-	53
9. ஆழ்வார்கள் அருளிச் செயலும் ஸகல கார்ய வித்தியும்	...	அ-	68
10. வழித்துணைப் பெருமாள்	...	அ-	99
11. உடையவரே உறுதுணை	...	அ-	102
12. பிள்ளையநாதியும் அடைக்கலப்பத்தும்	...	அ-	104
13. ஆலய தாமம்	...	அ-	105
14. எங்கள் அபிலாஷை	...	அ-	107
15. எல்லா ஜனங்களுடனும் ஒற்றுமையாக வாழ்வோம்	...	அ-	109
16. கலிகாலக் கவாச்சிகள்	...	அ-	110
17. ஸ்ரீவைஷ்ணவப் பண்பு	...	அ-	114
18. சாத்துமுறை	...	அ-	117
19. ஆஸ்திகர்களின் அநுக்ரஹம்	...	அ-	121
20. விபகோவீன தைவிகப் பணி	...	அ-	127

மைசூர் ஸ்ரீ தேசிகர் ரோட்டில் உள்ள ஸ்ரீ பரகால மடத்தில் ஸேவை தரும்
ஜ்ஞாநாதிதேவதையான
ஸ்ரீ லக்ஷ்மீ ஹயக்ரீவப் பெருமாள்

ப்ரபந்ந ஸந்தாந கூடஸ்தரான ஸ்ரீ நம்மாழ்வாரும்,
ஸ்ரீ மதுரகவியாழ்வாரும்

ஸ்ரீ தேசிகன்,
 ஸ்ரீ நயினராசார்யர்
 ஸ்ரீ ப்ரஹ்மதந்த்ரஸுவதந்த்ரஜீயர்.

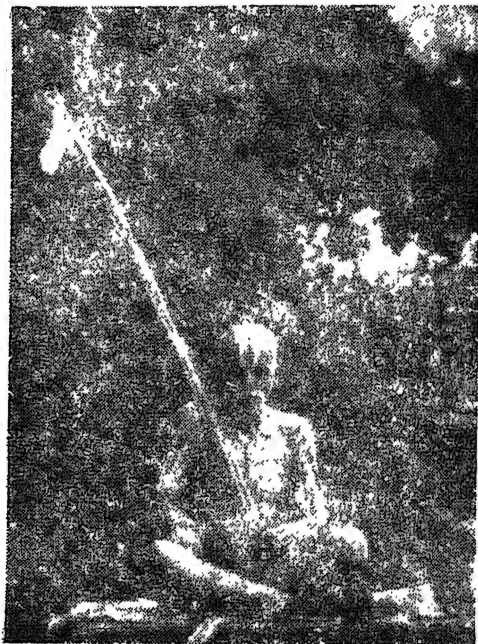
ஸ்ரீ :

ஸ்ரீமதே ஸ்ரீ லக்ஷ்மீஹயவதந பரப்ரஹ்மணே நம :

ஸ்ரீமதே ராமாநுஜாய நம :

ஸ்ரீமதே நிகமாந்த மஹாகுரவே நம :

ஸ்ரீப்ரஹ்மதந்த்ர ஸ்வதந்த்ர பரகால குருபரம்பராயை நம :

ஸ்ரீமத் வேதமார்க்க ப்ரதிஷ்டாபநாசார்ய பரமஹம்ஸ பரி
வ்ஜாஜகாசார்ய ஸர்வதந்த்ர ஸ்வதந்த்ரோபய வேதாந்தாசார்ய
ஸ்ரீமத் கவிகதக கண்டரவ சரண நளிநயுகள வியஸ்தாத்மபர
ஸ்ரீமத் அபிநவ ரங்கநாத ப்ரஹ்மதந்த்ர ஸ்வதந்த்ர
பரகால யதிந்த்ர மஹாதேசிகன்.

ஸமர்ப்பணம்

ஸ்ரீ ஸ்வாமி தேசிகன் ஸாதித்துள்ள “ந்யாஸ திலகம்” 21-வது சுலோகத்தில் “தேஸிகா மே தயாநு:” என்று கையாண்டுள்ள வாக்கியப் பகுதி அடியோங்களைப் பொருது வரையில் ஸ்ரீமத் வேதமார்க்க ப்ரதிஷ்டாப நாசராய பரமஹம்ஸ பரிவ்ராஜகாசராய ஸர்வ தந்த்ர ஸ்வதந்த்ரோபய வேதாந்தாசார்ய ஸ்ரீமத் கவிகதககண்டரவ சரண நளிநயுகள விற்யஸ்தாத்மபர ஸ்ரீமத் அபிநவ ரங்கநாத ப்ரஹ்மதந்த்ர ஸ்வதந்த்ர பரகால யதீந்த்ர மஹாதேசிகன் விஷயத்தில் ரொம்பவும்

பொருத்தமானது. ஏனெனில், உயையே உருவான இந்த யதி வர்யர் சில வருஷங்களுக்கு முன் எங்களை ஓர் ஆபத்து எதிர்நோக்கி யருந்தபோது தமமுடைய ஸ்ரீகார யம் ஸ்வாமி (ப்ரகருதம ஸ்ரீ பரகால மடாஸ்தானத்தில் மூாததாபிஷித் தராய இருப்பவா) மூலமாக ‘அஞ் சேல’ என்று அபயமளிக்கும் செய தியை அனுபவி அனுக்ரஹித்தார். தவிர, யதீந்த்ர ஸ்வாமியைத் தண்டன ஸமர்ப்பிக்க எங்கள் காரியால

யத்தின் ஸ்தாபகர் மைசூர் சென்றிருந்த ஸமயம் பரமக்ருபையுடன் அவருக்குப் பரஸமர்ப்பணம் செய்துவைத்தார் இங்ஙனம், இகத்திற்கும் பரத்திற்கும் எங்களுக்கு உதவியருளிய இந்த ஆசார்ய ச்ரேஷ்டரின் அநுக்ரஹ பலத்தினாலேயே இந்த ஸத்க்ரந்தத்தை (எமமாலியன்ற அளவு எளிய முறையிலாயினும்) வெளியிடும பாக்யம் சிட்டியது என்பது எம் த்ருடமான விச்வாஸம் ஆகவே, ஸ்வாமி எழுந்தருளியிருந்த திக்கு நோக்கி ஸாஷ்டாங்கமாகத் தண்டனிட்டு ஸ்வாமிக்கு எமது க்ருதஜ்ஞதாஞ்ஜலியாக இந்த ஸத்க்ரந்தத்தைப் பணிவுடன் ஸமர்ப்பித்துக்கொள்கிறோம்.

— லிப்கோ பதிப்பகத்தார்.

ஸ்ரீ:

ஸ்ரீமதே ராமாநுஜாய நம :

அருளுருவான ஆசார்யர்களின் அநுக்ரஹங்கள்

ஸ்ரீமத் வேதமார்க்க ப்ரதிஷ்டாபநாசார்ய பரமஹம்ஸ
பரிவ்ராஜகாசார்ய ஸர்வதந்த்ர ஸ்வதந்த்ரோபய வேதாந்தா
சார்ய ஸ்ரீமத் கவிகதக கண்டரவ சரணநளிநயுகள விந்யஸ்
தாத்மபர ஸ்ரீ லக்ஷ்மீஹயவதந திவ்ய ப"துகாலேவக ஸ்ரீமத்
அபிநவ ஸ்ரீநிவாஸ ப்ரஹ்மதந்த்ர ஸ்வதந்த்ர
பரகால யதிந்த்ர மஹாதேசிகள்

ஸ்ரீமத் வேதமார்க்க ப்ரதிஷ்டாபநாசார்ய, பரமஹம்ஸ பரி
வ்ராஜகாசார்ய ஸர்வதந்த்ர ஸ்வதந்த்ரோபய வேதாந்தாசார்ய
ஸ்ரீமத் கவிகதக கண்டரவ சரணநளிநயுகள விந்யஸ்தாத்மபர
ஸ்ரீ லக்ஷ்மீஹயவதந திவ்ய பாதுகாஸேவக ஸ்ரீமத் அபிநவ ஸ்ரீநிவாஸ
பரஹ்மதந்த்ர பரகால யதீந்த்ர மஹாதேசிகன ப்ரஸாதித்தருளிய
ஸ்ரீமுகம்.

Sri Brahmatantra Swatantra Parakala Asthanam

Mysore,

1-8-1968.

ஸ்ரீஸ்வாமி திருவுள்ளப்பற்றிக் கீழ்க்கண்டவாறு ஸ்ரீமுகம்
எழுதுமபடி நியமித்தாகியது :

“ லிட்டில் ப்ளவர் கம்பெனியவர்களின் ஆஸ்திகத்வமும்
தெய்வத் தொண்டும வெகு காலமாகவே நம் கவனத்திற்கு வந்
துள்ளன. இந்தத் துஷ்காலத்திலும் இததகையவர் சலியாது
தெய்வத் தொண்டு செய்து வருவதுபற்றி மிகவும் ஸந்தோஷ
மடைக்கோம் தெய்வத் தொண்டுடன் ஸம்ப்ரதாயஸ்ரீயையும்
சேர்த்துக்கொண்டு பொன்மலர் மணம் கொண்டதுபோல்
ஸ்ரீஸ்வாமி தேசிகனின் 700-வது நூற்றாண்டு பூர்த்தி விழாவில்
லிட்டில் ப்ளவர் கம்பெனியார் கைங்கர்யம் செய்ய விழைந்துள்
ளது மற்றும் சந்தோஷமளிக்கிறது. ‘ அவர்களின் கைங்கர்
யம் நன்கு நிறைவேறுக ’ என்று ஸ்ரீலக்ஷ்மீஹயக்ரீவனிடமும்
விஜ்ஞாபிக்கின்றோம்.”

தாஸன்,

S. M. Varadachariar

Library Pandit,

Sri Parakala Mutt.

ஸ்ரீமத் வேதமார்க்க ப்ரதிஷ்டாபநாசார்ய பரமஹம்ஸ
பரிவ்ராஜகாசார்ய ஸர்வதந்த்ர ஸ்வதந்த்ரோபய வேதாந்தா
சார்ய ஸ்ரீபகவத் ராமாநுஜ ஸித்தாந்த நிர்ந்தாரண ஸார்வ
பௌம ஸ்ரீமந்நாதமுநி ஸ்ரீமத் யாமுநமுநி. ஸ்ரீமத் ராமாநுஜ
முநிரூப முநித்ரய ஸித்தாந்த ஸ்தாபகாசார்ய ஜ்ஞாந
வைராக்யாநுஷ்டான ஸம்பந்த. ஸ்ரீ ஸ்ரீநிவாஸ மஹாதேசிக
கடாசுஷ லப்த ஸார்வஜஞ்ய ஸ்ரீ ஸ்ரீநிவாஸ மஹாதேசிகன்
(விண்ணொற்றாங்கரை ஸ்ரீமத் ஆண்டவன்.)

ஸ்ரீமத் வேதமார்க்க ப்ரதிஷ்டாபநாசார்ய பரமஹம்ஸ பரி
வ்ராஜகாசார்ய ஸர்வதந்திர ஸ்வதந்த்ரோடய வேதாந்தாசார்ய
பூபகவத ராமாநுஜ ஸித்தாந்த நாதகாரண ஸார்வ பெளம ஸ்ரீமந்
நாதமுநி ஸ்ரீமத் யாமுநமுநி, ஸ்ரீமத் ராமாநுஜ மநிருப முநித்ரய
ஸித்தாந்த ஸதாபகாசார்ய ஜ்ஞாந வைராக்க்யாநுஷ்டாந ஸமபந்ந
ஸ்ரீ ஸ்ரீநிவாஸ மஹாதேசிக கடாஷலப்த ஸாராவஜ்ஞய ஸ்ரீ ஸ்ரீ
வாஸ மஹாதேசிகை (விண்ணாற்றங்கரை ஸ்ரீமத் ஆண்டவன்)
ப்ரஸாதித்தருளிய ஸ்ரீமுகம்

ஸ்ரீமதாண்டவன் ஆசரமம்

(பெளண்டரீகபுரம்)

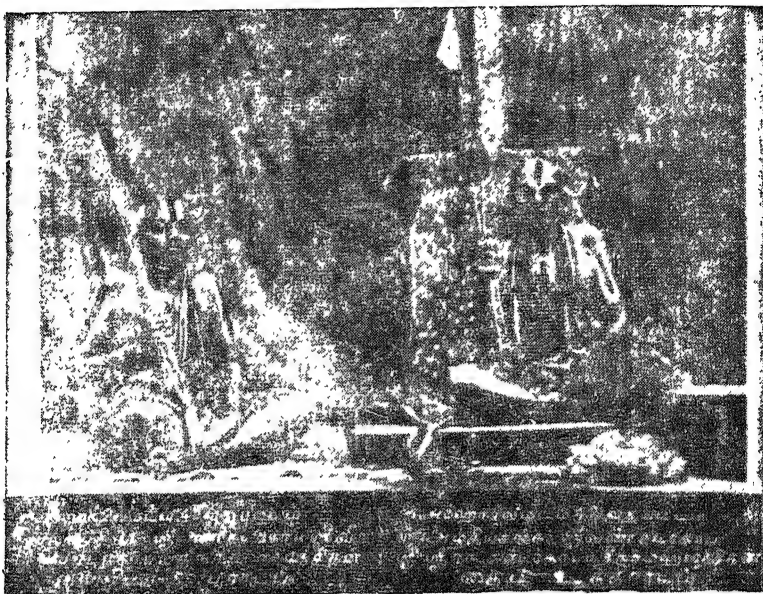
ஸ்ரீரங்கம்,
22-7-68

உபயகுசலோபரி. இவ்விடம் ஸ்ரீ தேசிகன் ஸந்நிதி நித்
யோத்ஸவ ஸ்ரீமத் ஆசரம உத்ஸவாதிகள் ஸ்ரீரங்கநாதன்
க்ருபையால் செவ்வனே நடந்துவருகின்றன.

தேவரீர் ஆழ்வார்-ஆசார்யர்களின் திருநகூத்ர உத்ஸவாதி
ஸமயங்களில் செய்துவரும் திருமண்-ஸ்ரீசூர்ண, ஸ்ரீஸூக்த்
யாதி விதரணங்களாலே உலகில் ஆஸ்திகயமும் ஸாத்விகதை
யும் அபிவ்ருத்தமாகும் என்று ஸ்ரீமத் ஆண்டவன் திருவுள்ள
முகந்தாச்சது.

மேன்மேலும் இந்தக் கைங்கர்யத்தைத் தொடர்ந்து
நடத்திவந்து ஸ்ரீரங்கம் திவ்ய தம்பதிகளினுடையவும் ஸ்ரீ
தேசிகனுடையவும் க்ருபைக்குப் பரிபூர்ண பாத்ரமாகத்
தேவரீர் ஆகவேணும்.

இப்படிக்கு ஸ்ரீநியமநம்,
பார்த்தசாரதி தாதாசார்யன்.

42-வது பட்டம் ஸ்ரீ அழகியசிங்கர்

1. ஸ்ரீமத்வேதமார்க்க ப்ரதிஷ்டாபநாசார்ய, பரமஹம்ஸ பரிவ்ராஜகாசார்ய, ஸர்வதந்த்ர ஸ்வதந்த்ரோபய வேதாந்தாசார்ய, ஸ்ரீபகவத் ராமாநுஜ ஸித்தாந்த நிர்த்தாரண ஸார்வபௌம ஸ்ரீலக்ஷ்மீந்ருஸிம்ஹ திவ்யபாதுகாஸேவக ஸ்ரீவண் ஸடகோப ஸ்ரீ ஸ்ரீரங்க ஸடகோப யதிந்த்ர மஹாதேயிகள்

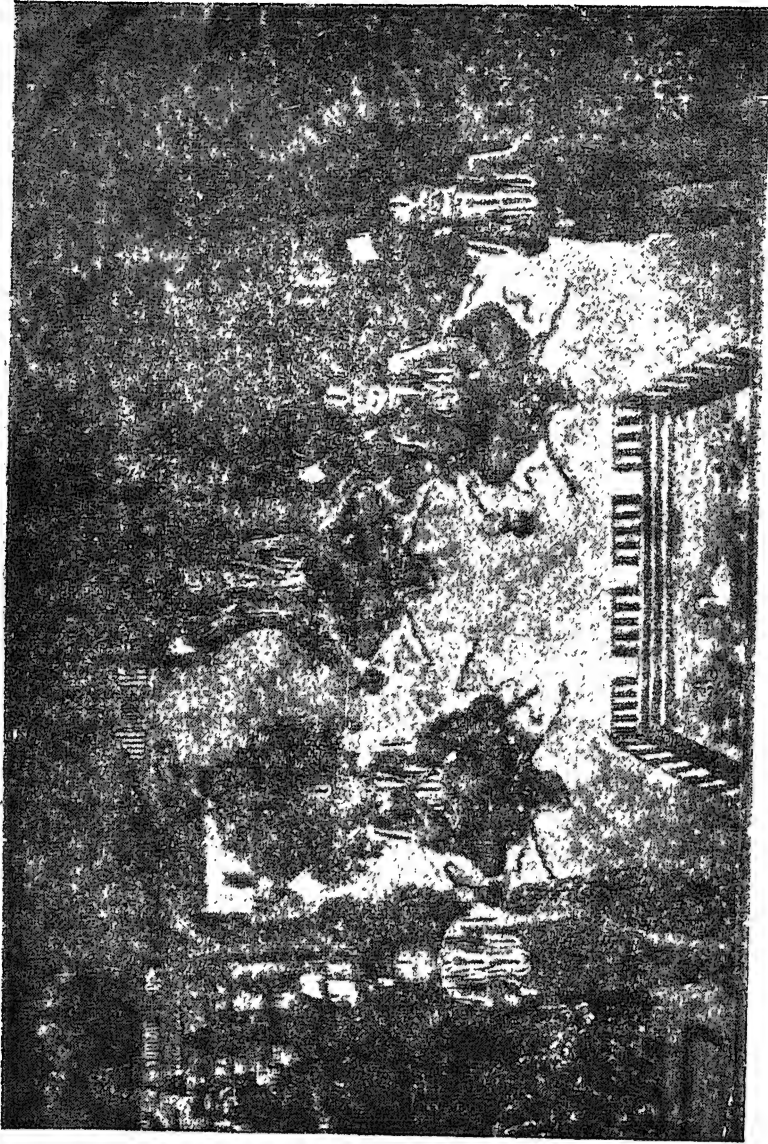
43-வது பட்டம் ஸ்ரீ அழகியசிங்கர்

2. ஸ்ரீமத்வேதமார்க்க ப்ரதிஷ்டாபநாசார்ய, பரமஹம்ஸ பரிவ்ராஜகாசார்ய, ஸர்வதந்த்ர ஸ்வதந்த்ரோபய வேதாந்தாசார்ய, ஸ்ரீபகவத் ராமாநுஜ ஸித்தாந்த நிர்த்தாரண ஸார்வபௌம ஸ்ரீவண் ஸடகோப ஸ்ரீ வீரராகவ ஸடகோப யதிந்த்ர மஹாதேயிகள்

ஸ்ரீமத் வேதமார்க்கப் ப்ரதிஷ்டாபநாசார்ய, பரமஹம்ஸ பரிவ்ராஜகா
சார்ய. ஸ்ரீபகவத் ராமாநுஜ ஸித்தாந்த சித்தாரண ஸார்வபௌம
ஸ்ரீமந் நிகமாந்த மஹாதேஸிகப்ரவர்த்தித ஸத்ஸம்ப்ரதாய நிர்வஹண
துரந்தர ஸ்ரீமத் ரங்க ராமாநுஜ மஹாதேஸிகள்

(ஸ்ரீ கோழியாலம் ஸ்வாமி)

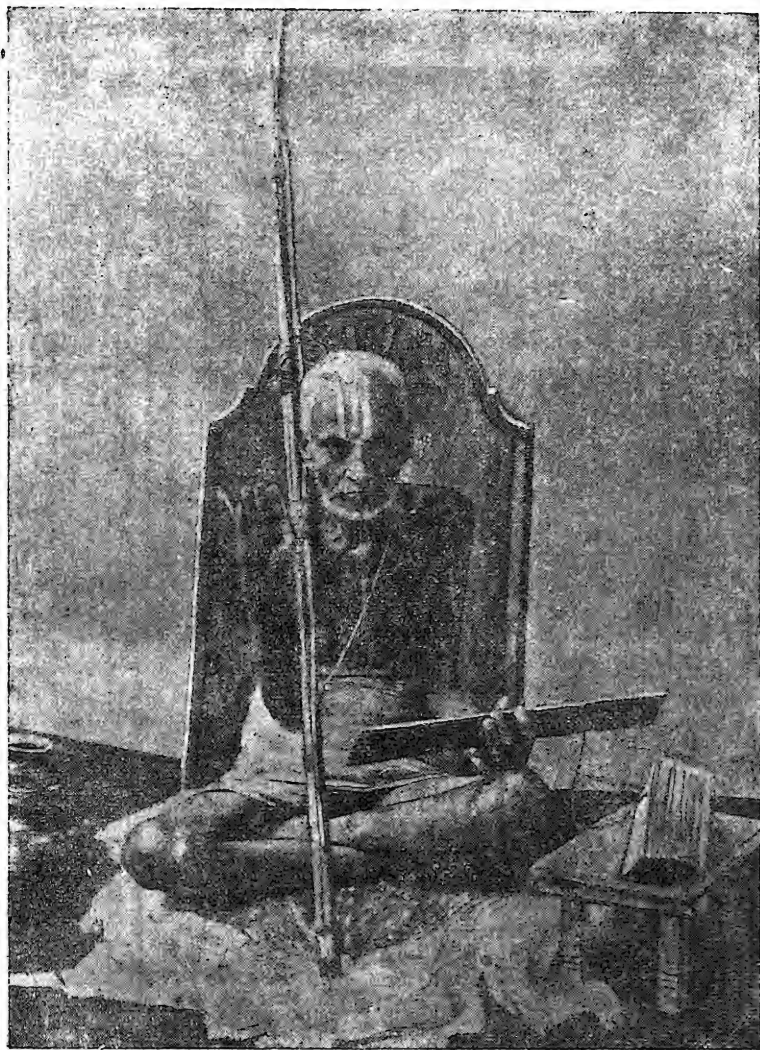

இடபரிருந்து வலமாக.

ஆண்டவன்

ஆண்டவன்

1. பூநீமத் ஆக்கூர் ஆண்டவன் (எங்களாண்டவன்) 2. பூநீமத் சினன்
3. பூநீமத் பெரிய ஆண்டவன் 4. பூநீமத் திருக்குடந்தை (காடநீசத்தி)
5. பூநீமத் தேரழுந்தூர் ஆண்டவன் (நமமாண்டவன்)

ஸ்ரீமத் வேதமார்க்க ப்ரதிஷ்டாபநாசார்ய பரமஹம்ஸ பரிவ்ராஜ
காசார்ய ஸர்வதந்த்ர ஸ்வதந்த்ரோபய வேதாந்தாசார்ய ஸ்ரீ பகவத்
ராமாநுஜ ஸ்ரீத்தாந்த நிர்த்தாரண ஸார்வபௌம ஸ்ரீமந் நாதமுனி,
ஸ்ரீமத்யாமுநமுனி ஸ்ரீமத் ராமாநுஜமுநிரூப முநிதரய ஸ்ரீத்தாந்த
ஸ்தாபகாசார்ய ஸ்ரீவேதாந்தராமாநுஜ மஹாதேசிக திவ்யகடாஶ்லப்த
ஸார்வஜஞ்ய

ஸ்ரீமத் ஸ்ரீ ரங்கநாத மஹாதேசிகன்
(தெம்பிறை ஸ்ரீமத் ஆண்டவன்)

ஸ்ரீமத்வேதமார்க்க ப்ரதிஷ்டாபநாசார்ய, பரமஹம்ஸ பரிவ்ராஜகா
சார்ய, ஸர்வதந்த்ர ஸ்வதந்த்ரோபய வேதாந்தாசார்ய, ஸ்ரீபகவத்
ராமாநுஜ ஸ்ரீத்தாந்த நிர்ந்தாரண ஸார்வபௌம ஸ்ரீவண் ஸடகோப
ஸ்ரீ வேதாந்த தேஸிக யதிந்த்ர மஹாதேஸிகள்

(44-வது பட்டம் ஸ்ரீ அழகியசிங்கர்)

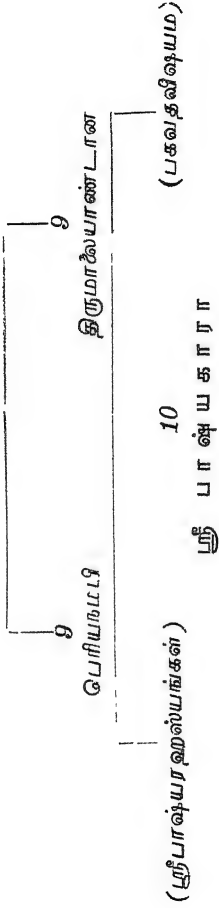

ஸ்ரீமத்வேதமார்க்க ப்ரதிஷ்டாபநாசார்ய, பரமஹம்ஸ பரிவ்ராஜகா
சார்ய, ஸர்வதந்த்ர ஸ்வதந்த்ரோபய வேதாந்தாசார்ய, ஸ்ரீபகவத்
ராமாநுஜ ஸித்தாந்த நிர்த்தாரண ஸார்வபௌம, ஸ்ரீமந் நாதமுநி,
ஸ்ரீமத் யாமுநமுநி ஸ்ரீமத் ராமாநுஜமுநிரூப முநித்ரய ஸித்தாந்த
ஸ்தாபகாசார்ய ஸ்ரீமத் வேதாந்த ராமாநுஜ மஹாதேசிக திவ்ய
கடாக்ஷலப்த ஸார்வஜஞ்ய

ஸ்ரீமத் ஸ்ரீவேதாந்த ராமாநுஜ மஹாதேசிகன்
(ஸ்ரீமத் ஆண்டவன்)

ஸ்ரீ : சூருபரம்பரா விவரக் கண்ணாடி

1. பெருமாள்
2. பிராட்டியார்
3. விஷுவக்ஷேஸ்வரி
4. நம்மாழ்வார்
5. நாதபூனிகள்
6. உய்யக்கொண்டார்
7. மணக்கால் மடபி
8. ஆளவந்தார்

11

கிடாம்பி ஆச்சான்
12

கிடாம்பி ராமா நுஜா சாரியர்
13

கிடாமபி ஸ்ரீரங்கராஜர்

11

திருக்குறையைப் பிராண்டினான்
12

எங்கனாழ்வான்
13

நடா தூர் அம்மாள்

11

எம்பார்
பட்டர்
நஞ்சியர்
நம்பினர்
வடக்குத்திருவிதிபினர்

ஸ்ரீமத்ரஹஸ்யம் | ஸ்ரீபாஷ்யபகவத்விஷயங்கள்

14

அபயிள்ளர்

15

தேவிகள்

ஸ்ரீரங்காசாரியர்
கேசவாசாரியர்
ஸ்ரீநிவாஸாசாரியர்
கேசவாசாரியர்
ஸ்ரீ ஆதிவண்புர கோபஸ்வாமி

பிள்ளை கோகாசார்யர்
திருவாய்மொழிப்பினர்
மணவாளமாமுனிகள்

பா. ர. 16

16 பா. ர. ப.

பிரஹ்மதந்த்ரஸ்வநத்தர்சியர் நயினாசாரியர்

ப. 17

பிரஹ்மதந்த்ரஸ்வநத்தர்சியர். பிரதிவாதிபயங்கரமஅண்ணன்

பா. ர. 17 ப. 18

கடிகாசுரம அம்மாள்.

பா. 18 19 ப.

கிடாம்பிநயினர்.

ஸ்ரீ ஆதிவண்புர கோபஸ்வாமி.

மணவாளமாமுனிகள்

ஸ்ரீ :
ஸ்ரீமதே ராமா நுஜாய நம :

ப்ரகாசகர்களின் விஜ்ஞாபனம்

சுமார் 55 வருஷங்களுக்கு முன் “குருபரம்பரா ப்ரபாவம்” என்ற இந்தக் கிரந்தத்தின் முன் பதிப்பு தெலுங்கிலும் தமிழிலும் மைசூர் ஸ்ரீமத் பரகால மடத்தாரால் மிக அழகாக அச்சிடப்பட்டு வெளியிடப்பட்டது. மூவாயிரப்படி குரு பரம்பரை என்னும் இந்தக் கிரந்தத்தை அருளிச் செய்தவர் ஸ்ரீமத் வேதமார்க்க ப்ரதிஷ்டாபநாசார்ய, பரமஹம்ஸ பரிவராஜகாசார்ய, ஸர்வதந்த்ர ஸ்வதந்த்ரோபய வேதாந்தாசார்ய ஸ்ரீமத் கவிதக கண்டரவ சரண நளிந யுகள விந்யஸ் தாத்மபர ஸ்ரீ லக்ஷ்மீஹபவகந திவ்ய பாதுகாஸேவக த்ருதிய ப்ரஹ்மதந்த்ர ஸ்வதந்த்ரஜ்யர்.

இந்தக் கிரந்தத்தினுடைய முன் பதிப்பின் ப்ரதிகள் தீர்ந்து போய் சுமார் 50 வருஷங்களுக்கு மேல் ஆகின்றன. நம் பாரத தேசமெங்கும் பரவியுள்ள ஸ்ரீதேசிகன் திருவடிகள் இது எங்கு கிடைக்கும் என்று விசாரித்துக்கொண்டே இருந்தார்கள். உபய வேதாந்த ஜ்ஞானத்தில் சிறந்து விளங்குபவரும் பரம பாகவதரும் டெல்லி வாசியுமான ஒரு ஸ்ரீவைஷ்ணவர் இந்தக் கிரந்தத்தின் பழைய பிரதி ஒன்று கிடைக்கப்பெற்று அதன் மறுபதிப்பை அச்சிட்டு வெளியிடப் பலவிதங்களில் முயற்சித் தார் அது பலிதமடையாமற போகவே, எம்மை அணுகி ஸ்ரீ ஸ்வாமி தேசிகனின் 701-வது திருவவதாரத் திருநாளுக்கு நாங்கள் செய்யும் தொண்டாகக் கருதி இதை வெளியிடும்படி ஆஜ்ஞாபித்தார்.

பரமபாகவத சிரோமணியான அவருடைய ஆஜ்ஞையைப் பகவதாஜ்ஞையாகவே கருதி சிரஸாவஹித்து குருபரம்பரா ப்ரபாவம் எனகிற இந்த கிரந்தத்தின் மறு பதிப்பை வெளியிட முனைந்தோம்.

ஸ்ரீவைஷ்ணவர்கள் அரிய பொக்கிஷமெனக் கருதக் கூடிய உத்க்ருஷ்டமான கிரந்தம் இது. இதைச் சுலபமாக வெளியிடக்கூடிய ஸகல வசதிகளையும் படைத்த தனிகர்களோ அல்லது வேறு பெரியவர்களோ இல்லாமற் போகவில்லை. அப்படியிருக்கையில் இந்த மஹத்தான கைங்கர்யத்தைச் செய்யும் பரம பாக்யம், பெயருக்கேற்ப ஒரு சிறிய ஸ்தாபனமான லிப்கோவிற்கு எங்ஙனம் ப்ராப்தமாயிற்று என்று ஆச்சரியப்

பட்டோம். ஆழ்ந்து யோசித்ததில் லிப்கோ இதைப் பிரசுரம் செய்வது ரொம்பவும் பொருத்தமானது என்றும், எனவே தான் ஸர்வேச்வரன் எங்களுக்கு இதைச் செய்து முடிக்கும்படி ஆஜ்ஞையிட்டிருக்கிறான் என்றும் தெளிந்தோம்.

ஏனெனில், இந்தக் கார்யாலயத்தின் பாகஸ்தர்களும் ஆசிரியக் குழுவைச் சேர்ந்த சிலரும், பணியாற்றுபவர்கள் சிலரும், கணக்கற்ற நண்பர்களும் தேசிகன் திருவடியை ஆசிரியத் தவர்கள். இந்தக் கார்யாலயத்தின் ஸ்தாபகருடைய பிதா, பிதாமஹ, ப்ரபிதாமஹாதிகளும் தேசிக பக்தியில் சிறந்து விளங்கியவர்கள்.

எல்லாவற்றிற்கும் மேலாக இந்தக் கார்யாலயத்தின் ஸ்தாபகருக்கு ஸமாச்ரயணம் செய்து வைத்த ஆசார்யன், ஜ்ஞான வைராகய பூஷணராயும், அனுஷ்டான சீலராயும் பண்ணுட்டியை அடுத்த புலவனார் என்னும் கிராமத்தில் அபரதேசிக ஸ்வரூபராக எழுந்தருளியிருந்தவர்.

மேலும், ஸ்ரீமத் வேதமார்க்க ப்ரதிஷ்டாபநாசார்ய பரம ஹம்ஸ பரிவராஜகாசராய ஸர்வதந்த்ர ஸ்வதந்த்ரோபய வேதாந்தாசார்ய, ஸ்ரீமத் கவிகதக கண்டிரவ சரண நளிநயுகள விந்யஸ்தாதம்பர ஸ்ரீ லக்ஷ்மீஹயவதந திவ்ய பாதுகாஸேவக ஸ்ரீமத் அபிநவ ரங்கநாத ப்ரஹ்மதந்த்ர ஸ்வதந்த்ர பரகால யதிந்த்ர மஹாதேசிகன் பரமக்ருபையுடன் இந்த கார்யாலயத்தின் ஸ்தாபகருக்குப் பரஸமாப்பணம் செய்து வைத்தார். இங்ஙனம் ப்ராப்தமானதற்கு ஸ்ரீலக்ஷ்மீ ஹயவதநப் பெருமானுடைய அனுக்ரஹமே காரணம் என்பது எமது துணிபு.

மேலே கூறியுள்ள இரண்டு காரணங்களினாலும் ஸ்ரீ ஸ்வாமி தேசிகனுடைய அனுக்ரஹமும் ஸ்ரீ லக்ஷ்மீ ஹயக்ரீவனுடைய அனுக்ரஹமும் எங்களுடைய இந்தச் சிறிய ஸ்தாபனத் திற்குப் பரிபூர்ணமாக உண்டு என்பது எம் திடமான நம்பிக்கை. இததகைய ஸுக்ருதத்தின் பலனாகவே இந்த அரிய நூலை வெளியிடும் பாக்யம் எமக்குக் கிட்டியது போலும்.

எனவே புலவனுரை நோக்கியும், மைசூரை நோக்கியும், அடியோங்களுடைய க்ருதஜ்ஞதா பூர்வகமான ப்ரணாமங்களை மானஸிகமாக ஸமர்ப்பித்துக் கொண்டு, இன்னும் மேலும் மேலும் தங்குதடையினறி இத்தகைய தொண்டுகளைத் தொடர்ந்து செய்வது ஸாத்யமாகும்படி அனுக்ரஹிக்க வேணும் என்று இந்த இரு ஆசார்யர்களையும் ஸவீநயம் பிரார்த்திக்கிறோம்.

மேலும், இன்று நம் பாரததேசத்தில் தோன்றியுள்ள சிரமங்களையெல்லாம் சீக்கிரம் நீக்கக் கூடிய அமைதியும் சுபிக்ஷமும் நிறைந்த ஸஹஜநிலை ஏற்படவேண்டுமென்றும், தேசிகபக்தர்கள் எல்லோருக்கும் ஸகலஸௌபாக்யங்களும் எரித்திக்கவேண்டும் என்றும் இவ்விரு ஆசார்யோத்தமர்கள் திருவடிவாரத்தில் பிரார்த்திக்கிறோம்.

இப்பொழுது ஸ்ரீமத் பரகால மடாஸ்தானத்தில் மூர்த்தபிஷித்தராய் எழுந்தருளியுள்ள ஸ்ரீமத் வேதமார்க்க ப்ரதிஷ்டாபநாசார்ய பரமஹம்ஸ பரிவ்ராஜகாசார்ய ஸர்வதந்த்ர ஸ்வதந்த்ரோபய வேதாந்தாசார்ய ஸ்ரீமத் கவிகதக கண்டிரவ சரண நளிநயுகள வியஸ்தாத்மபர ஸ்ரீலக்ஷ்மீ ஹயவதந்திய்யபாதுகா ஸேவக ஸ்ரீமத் அபீநவ ஸ்ரீநிவாஸ ப்ரஹ்மதந்த்ர ஸ்வதந்த்ர பரகால யதீந்த்ர மஹாதேசிகனுக்கும் அடியோங்க ளிடமுள்ள க்ருபை சொல்லத்தரமன்று ஸ்வாமி சில வருஷங்களுக்கு முன் ஸ்ரீமத் பரகாலமடம் 33-வது பட்டத்தை அலங்கரித்திருந்த ஸ்ரீமத் பரமஹம்ஸேத்யாதி ஸ்ரீமத் அபீநவ ரங்கநாத ப்ரஹ்மதந்த்ர ஸ்வதந்த்ர பரகால யதீந்த்ர மஹாதேசிகனுடைய ப்ரதிநிதியாக, இந்த ஸ்தாபனம் அப்போது எதிர் நோக்கியிருந்த ஓர் ஆபத்தில் அபயமளித்து அந்த யதிவர்யர் அனுப்பிய ஆசிச் செய்தியுடனும் மந்த்ராக்ஷதைகளுடனும் அடியோங்களுடைய கார்யாலயத்துக்குப் பொன்னடி சாத்தி அனுக்ரஹிக்கும் பாக்யமேற்பட்டது. இந்த யதிவர்யருக்கும் அடியோங்களுடைய க்ருதஜ்ஞதா பூர்வகமான மானஸிக ப்ரணாமங்கள்.

அணில்போல் அடியோங்கள் செய்துவரும் சிறு கைங்கர்யங்களையெல்லாம் பாராட்டியும், உற்சாகமூட்டியும் பரம க்ருபையுடன் அனுக்ரஹித்தும் வரும் இன்னொரு யதிவர்யரான ஸ்ரீமத்வேதமார்க்க ப்ரதிஷ்டாபநாசார்ய பரமஹம்ஸ பரிவ்ராஜகாசார்ய ஸர்வதந்த்ர ஸ்வதந்த்ரோபய வேதாந்தாசார்ய ஸ்ரீபகவத் ராமானுஜ எரித்தாந்த நிர்ந்தாரண ஸார்வபௌம ஸ்ரீமந்தாதமுநி, ஸ்ரீமத் யாமுநமுநி, ஸ்ரீமத் ராமானுஜ முநிருப முநித்ரய எரித்தாந்த ஸ்தாபகாசார்ய ஜ்ஞாநவைராக யாநுஷ்டாந ஸம்பந்த ஸ்ரீ ஸ்ரீநிவாஸ மஹாதேசிக கடாக்ஷ லப்த ஸார்வஜ்ஞ்ய ஸ்ரீ ஸ்ரீநிவாஸ மஹாதேசிகனுக்கும் (ஸ்ரீமத் வெண்ணாற்றங்கரை ஆண்டவன்) அடியோங்களுடைய க்ருதஜ்ஞதா பூர்வகமான மானஸிக ப்ரணாமங்கள்.

“ஸ்ரீ தேசிகப் பிரபந்தம்—உரை” என்னும் தம் க்ரந்தத்திலுள்ள விஷயங்களை நாங்கள் உபயோகித்துக்கொள்ள அனுமதி கொடுத்தும், இதுமாதிரி கிரந்தங்களை வெளியிடுவதில் அரிய ஆலோசனைகளைப் பரமக்ருபையுடன் அடியோங்

களுக்கு அளித்துதவியும் அடியோங்களை ஆதரித்துவரும் ஒப்பிலியப்பன் ஸந்திதி வித்வான். சிரோமணி, வித்யா விசாரத ஸ்ரீ உபய வே. வங்கீபுரம் நவநீதம் ஸ்ரீராமதேசிகாசார்ய ஸ்வாமிக்கும் மேலே குறிப்பிடப்பட்டுள்ள நூலின் ப்ரகாசகரான ஸ்ரீ உபய வே. வழுத்தூர் R. ரங்கஸ்வாமி ஐயங்கார் ஸ்வாமிக்கும் (அட்வ கேட். செல்வம் நகர், தஞ்சாவூர்) இம்மாதிரி காரியங்களில் எம்மை அன்புடன் ஆதரித்துவரும் மற்றொரு பரம ஆஸ்திக மஹநீயரான ஸ்ரீ உபய வே. திண்டுக்கல் ராமஸ்வாமி ஐயங்கார் ஸ்வாமிக்கும் (அட்வகேட், சென்னை) அடியோங்களுடைய அஞ்ஜலி பூர்வகமான க்ருதஜ்ஞதையைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறோம்.

மற்றும் இந்த நூல் வெளியிடுவது ஸம்பந்தமாக எங்களுக்குப் பலவிதங்களில் உதவி புரிந்த கீழ்க்கண்ட வித்வான்களுக்கும் ஆஸ்திக மித்ரர்களுக்கும் அடியோங்களுடைய க்ருதஜ்ஞதை உரித்தாகும்:

(1) ஏற்கனவே ஆரம்பப் பகுதியில் ப்ரஸ்தாபிக்கப்பட்டுள்ளபடி இந்தக் கிரந்தத்தை நான்கள் வெளியிடத் தூண்டியவரும் பரம ஆஸ்திகரும் டெல்லி வாசியுமான ஸ்ரீவைஷ்ணவர்.

(2) ஸ்ரீ உபய வே. வித்வான் புதுக்கோட்டை அ. ஸ்ரீநீ வாஸ ராகவாசார்ய ஸ்வாமி.

(3) ஸ்ரீ உபய வே. N. ஸ்ரீநிவாஸாச்சாரியர், M.A., L.T. ஸ்வாமி (முன்னாள் தலைமை ஆசிரியர். ஸ்ரீ ராமகிருஷ்ண மிஷன் ஹைஸ்கூல், தியாகராய நகர், சென்னை-33).

(4) திருவஹீந்திரபுரம் ஸ்ரீ D. சேஷாத்ரி.

(5) ஸ்ரீ உபய வே. வித்வான், தெரணி, வீரவல்லி, ஜோஸ்யம் வரதாசார்ய ஸ்வாமி.

(6) ஸ்ரீ உபய வே வித்வான், O. R. ராஜகோபாலாசாரியர் ஸ்வாமி.

(7) ஸ்ரீ உபய வே. வித்வான், S. S. ராகவாசாரிய ஸ்வாமி. (பாரதிமோஹன்), சென்னை-17,

(8) ஆழ்வார் ஆசார்யர்கள் பிளாக்குகள் சிலவற்றை அளித்துதவிய ஸ்ரீ. உபய வே. M. O அழகியசிங்கராச்சாரியார் B.Sc., B.L. (ஆசிரியர், 'பக்தன்', சென்னை-5).

(9) ஸ்ரீ உபய வே புலவனார் S. பார்த்தசாரதி ஐயங்கார் ஸ்வாமி, ஆசிரியர், ஸ்ரீ ராமாநுஜ குருகுலம், சென்னை-1.

சிரமங்களைப் பாராட்டாமல் இம்மாதிரி நூல்களை வெளியிடுவதல் நாம் கோரும் உதவியை தாமதமின்றி புரிந்துவரும் நாவல்பாக்கம் திருமலை சதுர்வேத சதக்ரது ஸ்ரீ உபய ஃவ. தேவநாதாசார்ய ஸ்வாமி, சிரோமணி பண்டிட், ஸரஸ்வதி மஹால், தஞ்சாவூர்.

சுருங்கக் கூறின், இக்கைங்கர்யத்தில் எமக்குப் பலவிதங்களில் உதவிபுரிந்த ஆஸ்திகர்கள் பலர். அத்தனை பெயர்களை யும் தனித் தனியாகக் குறிப்பிடுவது நீண்டதாகும். எனவே, பெயர்களைக் குறிக்காமல் அப்பெரியோர் அனைவர்க்கும் எங்கள் மனப்பூர்வமான க்ருதஜ்ஞதையை இதன்மூலம் விஜ்ஞாபனம் செய்துகொள்கிறோம்

இந்த கிரந்தத்தைக் கூடியவரை பிழையின்றி அச்சிட முயன்றுள்ளோம். நாங்களும் அறியாமல் இதில் பிழை ஏதேனும் புகுந்திருக்குமானால் ஆஸ்திகப் பெரியோர்கள் அதற்காக எம்மைக் கூழிப்பதுடன் அவைகளை எமக்குச் சுட்டிக் காட்டினால் அடுத்த பதிப்பில் திருத்திவெளியிட முயல்வோம். மேலும், இனி வரப்போகும் பதிப்புக்களில் இந்நூலை இன்னும் சிறந்த முறையில் அமைப்பதற்கான அரிய பெரிய ஆலோசனைகளையும் மகிழ்ச்சியுடன் வரவேற்கிறோம்.

“பூங்கம்”,
8, ரங்கநாதன தெரு,
சென்னை-17,
2-10-1968.

கீழாத்தூர் ஸ்ரீ நிவாஸாச்சாரியர், P.O.L,
ந்யாய சிரோமணி, ஹிந்தி விசாரத்,
ஸ்ரீகார்யம்,
லிப்கோ பதிப்பகம்.

எம் ப்ரத்யேக நன்றி

ஸ்வாமி ஸ்ரீ தேசிகன் பல ஸம்வத்ஸரங்கள் வசித்து வந்த திருவஹீந்திரபுரம் வாசியும், அத்யாபக கோஷ்டியில் ப்ரஸித் தராயருந்த ஸ்ரீ. உ. வே. அமமங்கி தேவநாதாச்சாரியரின் குமாரரும், தேசிக பக்தியில் சிறந்து விளங்குபவருமான ஸ்ரீ N. ஆராவமுதன் ஆஸ்திக சஞ்சிகைகளுக்கெல்லாம் திவ்ய தேசத்து எம்பெருமான் திருவுருவப் படங்களைத் தந்துதவு பவர். பல வருஷங்களாகவே அவர் நாங்கள் வெளியீடும் ஆஸ்திகக் கிரந்தங்களுக்கெல்லாம் அத்தகைய உதவிகளைச் செய்து வந்திருக்கிறார் முக்கியமாக, இந்த நூலை அலங்கரிக்கும் பெரும்பாலான எம்பெருமான திருவுருவங்களையும், குறிப்பாக ஆழ்வாராசார்யர்கள் திருவுருவங்களையும் தந்துதவி இதைச் சித்ரமயமாகச் செய்த பெருமை அவரையே சாரும்.

இம்மாதிரியே எவ்வித பரதி ப்ரயோஜனமுப கருதாமல் எம்மிடமுள்ள ப்ரீதி காரணமாகவே எங்களுடைய இம் மாதிரி முயற்சிகளில் சலியாது ஒத்துழைத்து வருபவர் ஸ்ரீ உபய வே வித்வான் R. செளரிராஜ அய்யங்கார் ஸ்வாமி, ஹிந்தி பிரசார சபை, தி. நகர், சென்னை-17.

தன்னலம் கருதாமல் பல வருஷங்களாக ஸ்ரீ உபய வே. மாம்பாக்கம் வங்கீபுரம், ரங்கஸ்வாமி அய்யங்கார் ஸ்வாமியும் (ஸந்நிதி வீதி, மதுராந்தகம்) அவருடைய குடும்பத்தாரும் எமக்கு உதவி புரிந்து வருகிறார்கள்.

எனவே, அவர்களுக்கு எங்களது ப்ரத்யேக நன்றியைத் தெரிவித்துக்கொள்வதுடன் அவர்களுக்கும் அவர்களுடைய குடும்பத்தைச் சேர்ந்த யாவருக்கும் ஆரோக்ய ந்ருடகாத்ர தீர்க்காயுராதி லௌபாக்யங்கள் ஸீத்திக்க வேண்டுமென்று ஸ்ரீ ஸ்வாமி தேசிகன் திருவடிகளில் ப்ரார்த்திக்கிறோம்.

கீழாத்தூர் : ஸ்ரீநிவாஸாச்சாரியர்,

ஸ்ரீகார்யம்.

லிப்கோ பதிப்பகம்.

[శ్రీ యోగము].

శ్రీమదే హయగ్రీవాలునఃఘః

శ్రీమచ్ఛరణోపయతిరాజవిగమాంతజేత కేభ్యానమః

అడ్వకేటేట్ బెరుమానార్ దేశికర్ తిరునడిహళే శరణం.

శ్రీమద్భిక్షుతత్రస్తతత్ర పరకాలయతీంద్ర మహాదేశికభాష్యనమః
ముహూర్తే .

ஸ்ரீரீயை நம :

ஸ்ரீமதே ஹயக்ரீவாய நம:

ஸ்ரீமச்சடகோப யதிராஜ நிகமாந்த தேஸரி கேப்யோ நம:

ஆழ்வாரெம்பெருமானார் தேசிகா திருவடிகளே பரணம்

ஸ்ரீமத் ப்ரஹ்மதந்த்ர ஸ்வதந்த்ர பரகால யதீந்த்ர

மஹாதேவிகேப்போ நம:

முகவுரை

ஸ்ரீமந்நாராயண லக்ஷ்மீநுப திவ்யதம்பதி நியமித விஷ்வக்
ஸேனோபதிஷ்ட ரஹஸ்யாதி ஸர்வ விசேஷார்த்த விஸதரான
நம்மாழ்வார், வீழிஷ்டாத்தவைத பாஷ்யகாரர்களான ப்ரஹ்ம

மேலே, தெலுங்கிலுள்ள புனிதமான வரிகள் ஸ்ரீபரகால மடத்தில் சுமார் ஐம்பது, அறுபது வருஷங்களுக்குமுன் வெளியிட்ட குருபரமபரை புரபாவம் தெலுங்கெழுத்துப் பதிப்பு முகவுரையின் தொடக்கமாகும்.

1. இந்த மூவாயிரப்படி குருபரமபரா ப்ரபாவத்தை அருளிச் செய்தவர் ஸ்ரீபரகால மடத்தில் மூர்த்தாபிஷித்தராய் எழுந்தருளியிருந்த ஸ்ரீமத பரமஹம்ஸேத்யாதி தருதிய ப்ரஹ்மதந்த்ர ஸ்வதந்த்ர பரகாலயதீந்தர மஹாதேசிகன் ; [தொடர்ச்சி மறு பக்கம் காண்க]

நந்த்யாதிகளுக்குப் பின்பு, இந்தக் கலியுகாரம்பத்தில் ஸ்ரீமத் வேதாந்த ஸித்தாந்தத்துக்குப் ப்ரவர்த்தகரானார். அந்த நம்மாழ்வாரிடத்தில் யோகதஸையிலே ஸர்வ ரஹஸ்ய திவ்ய ப்ரபந்த வ்யாஸ ஸுத்தரார்த்தாதிகளை யெல்லாம் ஸ்ரீமந்நாத முனிகள் அதிகரித்தார். அன்று முதல் ஸிஷ்ய ப்ரஸிஷ்ய முகத்தாலே அவிச்சின்னமாய் ஸர்வ ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களுக்கும் ஸர்வ ரஹஸ்யாதி விஸேஷார்த்தங்களைலாம் ப்ராப்தங்களாகையாலே 'நாதோபஜ்ஞம் ப்ரவ்ருத்தம்' என்று தேஸிகர் அருளிச் செய்தபடியே, இந்த வத்யாத்ம ஸம்பரதாயத்துக்கு ஸ்ரீமந் நாதமுனிகள் ப்ரதம ப்ரவர்த்தகரானார். அந்த ஸ்ரீமந் நாதமுனி ஸம்ப்ரதாய பரம்பரையாலே எம்பெருமானார் ஸ்ரீபாஷ்யாதிகளைச் செய்தருளி எழுபத்து நாலு ஸிம்ஹாஸனாதிபதிகளுக்குத் திருவாழி திருச்சங்குகளையும், அவர்களில நால்வருக்கு ஸ்ரீபாஷ்ய ஸ்ரீகோஸங்களையும், அந்நால்வர்களில் ஒருவருக்கு ஸ்ரீபாஷ்ய பகவத்விஷய ஸ்ரீகோஸங்களையும் ப்ரஸாதித்தருளி, அவர்கள் முகமாக ஸர்வ ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களுக்கும் திருமந்த்ர மந்த்ரார்த்த ஸ்ரீபாஷ்ய பகவத் விஷயங்களை உபதேஸிக்கும்படி நியமித்தருளினார். பின்பு ஸ்ரீமத் வேதாந்த தேஸிகர் ஸ்ரீபகவத் ராமானுஜ ஸித்தாந்த நிர்த்தாரண ஸார்வ பெளமராய் எழுந்தருளியிருந்தார். பின்பு இந்த ஸ்ரீவைஷ்ணவ ஸம்ப்ரதாயத்தில் மூன்று மடாதிபதிகள் அவரவர்களாசார்யாள் நியமனத்தாலே ஸிம்ஹாஸனாதிபதிகளாய் தமமை ஆஸ்ரயித்தவர்களுக்குத் திருமந்த்ர மந்த்ரார்த்தாதிகளை உபதேஸித்துக் கொண்டு வருகிறார்கள். அந்த மடாதிபதிகள் முவ்வரில் முதல்வர் ஸ்ரீப்ரஹ்மதந்த்ர ஸ்வதந்த்ர ஸ்வாமி, இரண்டாமவர் ஸ்ரீமதஹோபிலம் ஸ்ரீ ஆதிவணஸடகோபஸ்வாமி, மூன்றாமவர் வானமாமலை ஸ்வாமி. ஸ்ரீ ப்ரஹ்மதந்த்ர ஸ்வதந்த்ரஸ்வாமி ஸாக்ஷாத் தேஸிகர் திருவடிகளை ஆஸ்ரயித்தவர். அஹோபிலம் ஸ்ரீ ஆதிவணஸடகோபஸ்வாமி, ஸ்ரீ ப்ரஹ்மதந்த்ர ஸ்வதந்த்ர ஸ்வாமி திருவடிகளான கடிகாஸதமம்மாள் திருவடிகளை

[முன் பக்கத் தொடர்ச்சி]

2. இதைத் தெலுங்கில் வெளியிட்டது ஸ்ரீபரகாலமடத்து யதிர்ந்தார்கள்;

3. இதைத் தமிழில் அச்சிடுவது ரொம்பவும் அவசியம் என்று அருக்ரஹித்ததும் ஸ்ரீமத் பரமஹம்ஸேதயாதி ஸ்ரீபரகால மடத்து யதிர்வரர்களே.

ஆகவே, ஸ்ரீமத் பரகாலமடத்தில் ஸேவைதரும ஸ்ரீலக்ஷ்மீ ஹயக்ரீவப பெருமாள் க்ருபை நமமனோக்குப் பரிபூர்ணமாகக் கிடைக்கவே ஒரு ரகஷ்யாக மேற்படி தெலுங்கு வரிகளை அப்படியே பளாக் செய்வித்து, ஸ்ரீபரகாலமடத்தில் பரிபாலனம் செய்து—செய்யும் யதிஸார்வ பெளமர்களின் திருவடிகளை த்யானம் செய்து இதில் சேர்த்திருக்கிறோம்.

— லிப்கோ பதிப்பகத்தார்.

ஆஸ்ரயித்து ஸ்ரீ லக்ஷ்மீந்ருளிம்ஹ ஸாக்ஷாத்காராதி மஹா ப்ரபாவத்தை அடைந்தவர். வானமாமலை ஸ்வாமி ப்ரஹ்ம தந்த்ர ஸ்வதந்த்ர ஸ்வாமி திருவடிகளான புருஷோத்தம தேசிகரென்கிற கிடாம்பிநயினார் திருவடிகளான மணவாள மஹாமுனிகள் திருவடிகளை ஆஸ்ரயித்தவர். ஸ்ரீ ப்ரஹ்ம தந்த்ர ஸ்வதந்த்ர ஸ்வாமிக்குத் திருவாராதனம் ஸ்ரீ லக்ஷ்மீஹயக்ரீ வர். அஹோபிலம் ஸ்ரீ ஆதிவண் ஸடகோப ஸ்வாமிக்குத் திரு வாராதனம் ஸ்ரீ லக்ஷ்மீ ந்ருளிம்ஹர். வானமாமலை ஸ்வாமிக்கு திருவாராதனம் அரங்கநகரப்பன்.

இந்த லக்ஷ்மீஹயக்ரீவர் ஸரஸ்வதீ பீடத்தில் ஸரஸ்வதி திருவாராதனமாயிருந்து எம்பெருமானார் திக்விஜயம் செய் தருளிக் கொண்டு எழுந்தருளினபோது ஸரஸ்வதி ஸ்ரீபாஷ் யத்தை ஸிரஸா வஹித்து தேவரீரே ஸ்ரீபாஷ்யகாரரென்று திருநாமம் சாத்தி தம் திருவாராதனமான ஸ்ரீ லக்ஷ்மீ ஹயக்ரீ வரையும் எழுந்தருளப்பண்ணிக் கொடுத்து விட்டாள். அந்த ஹயக்ரீவரை எம்பெருமானார் ஆராதித்துக்கொண்டு வந்து தம் சரமதஸையில் திருக்குருகைப்பிரான் பிள்ளானுக்கு பிரஸாதித்தருளினார். அந்தப் பிள்ளான்முதல் த்ரீபூருஷம் திருவாராதனம் செய்தருளி நாலாவரான புண்டரீகாக்ஷர் திருவாராதனம் பண்ணிக்கொண்டிருக்கும்போது ஸ்ரீமத் வேதாந்ததேசிகர் திருவஹீந்த்ரபுரத்தில் ஸ்ரீ ஹயக்ரீவரை ப்ரத்யக்ஷகரித்து அவர் கடாக்ஷ விசேஷம் பெற்றபோது அந்த புண்டரீகாக்ஷருக்கும் தேசிகருக்கும் ஸ்ரீ ஹயக்ரீவர் ஸ்வப்நம் காட்டினபடியே புண்டரீகாக்ஷரும் இந்த ஸ்ரீ லக்ஷ்மீஹயக்ரீ வரை எழுந்தருளப் பண்ணிக்கொடுக்க, ஸ்ரீமத் வேதாந்த தேசிகரும் ப்ர திக்ரஹித்து அதிஸந்தோஷத்தோடே நித்யமாக திருவாராதனம் செய்தருளிக் கொண்டுவந்து, தம் சரமதஸை யில் ப்ரஹ்மதந்த்ர ஸ்வதந்த்ரஸ்வாமிக்கு திருவாராதனமாக ப்ரஸாதித்தருளினார் அன்றுமுதல் ஸ்ரீ ப்ரஹ்மதந்த்ர ஸ்வ தந்த்ரஸ்வாமி ஸ்ரீமடத்தில் ஆஸ்தானக்ரமமாக திருவாராதனம் விசேஷமாக ஸ்ரீ லக்ஷ்மீஹயக்ரீவர் கண்டருளுகிறார்.

* அவர்களுடைய ஆஸ்தான கிரமம்

1. ஸ்ரீ ப்ரஹ்மதந்த்ர ஸ்வதந்த்ரஸ்வாமி. இவர் திவ்ய ஸூரி ஸ்தோத்ரம் முதலானவை செய்தருளினார்.

2. ஸ்ரீ வாத்ஸ்ய வேதாந்த ராமாநுஜ ஸ்வாமி என்கிற த்விதீய ப்ரஹ்மதந்த்ர ஸ்வதந்த்ர ஸ்வாமி. இவர் பன்னீரா யிரப்படி குருபரம்பரா ப்ரபாவம் முதலானவை செய் தருளினார்.

* இது ஸ்ரீமத் பரகால மடத்தில் வெளியிடப்பட்டுள்ள தெலுங்கு பதிப்பில் விசதமாகக் கொடுக்கப்பட்டுள்ளது. அதை ஸங்க்ரஹித்து இங்கே கொடுத்துள்ளோம்.

3. த்ருதிய ப்ரஹ்மதந்த்ர ஸ்வதந்த்ர ஸ்ரீநிவாஸ ஸ்வாமி. இவர் முவ்வாயிரப்படி குருபரம்பரா ப்ரபாவம் முதலானவை செய்தருளினார்.

4. ஸ்ரீ பரகால ஸ்வாமி.
5. ஸ்ரீ வேதாந்தராமாநுஜ ஸ்வாமி.
6. ஸ்ரீ ஸ்ரீநிவாஸ ப்ரஹ்மதந்த்ர ஸ்வதந்த்ர ஸ்வாமி.
7. ஸ்ரீ நாராயண ஸ்வாமி.
8. ஸ்ரீ ரங்கராஜ ஸ்வாமி.
9. ஸ்ரீ ப்ரஹ்மதந்த்ர ஸ்வதந்த்ர ஸ்வாமி.
10. ஸ்ரீ யதிராஜ ஸ்வாமி.
11. ஸ்ரீ வரத ப்ரஹ்மதந்த்ர ஸ்வதந்த்ர ஸ்வாமி.
12. ஸ்ரீ பராங்குஸ ஸ்வாமி.
13. ஸ்ரீ கவிதார்க்கி ஸிம்ஹ ஸ்வாமி.
14. ஸ்ரீ வேதாந்த யதிவர்ய ஸ்வாமி.
15. ஸ்ரீ ஜ்ஞாநாப்தி ப்ரஹ்மதந்த்ர ஸ்வதந்த்ர பரகால ஸ்வாமி.
16. ஸ்ரீ வீரராகவ ஸ்வாமி.
17. ஸ்ரீ வரதவேதாந்த ஸ்வாமி.
18. ஸ்ரீ வராஹஸ்வாமி.
19. ஸ்ரீ வேதாந்த லக்ஷ்மண ஸ்வாமி.
20. ஸ்ரீ வரதவேதாந்த யோகீந்த்ர ஸ்வாமி.
21. ஸ்ரீ பெரிய பரகால ஸ்வாமி.

இவர் நாலாயிர திவ்யப்பிரபந்தங்களுக்கும், தேசிக ப்ரபந்தங்களுக்கும் வ்யாக்யானமும், யதிப்ரதிவந்தன கண்டனமும், ஆசார்யாவதார கட்டார்த்தமும், பரகாலாஸ்தான

பத்ததியும், வேதாந்தோபயுக்தங்களாயும் பிராட்டிக்கு விபுத்
வோபாயத்வாதி ஸ்தாபகங்களாயு மிருந்துள்ள மிதப்ரகா
ஸிகா ஸார ஸங்க்ரஹாதி பரஸ்பாத க்ரந்தங்களையும் செய்
தருளினார். இந்த ஸ்ரீ ஸ்வாமி திருவடிகளில் மைஸூர் ஸமஸ்தான
தானதீஸ்வரரான தொட்ட க்ருஷ்ணராஜ ஓடயர் மஹா
ராஜா செலுவாஜம்மண்ணி முதலான மஹிஷிகளோடே கூட
குலக்ரமாகதமான பஞ்சஸம்ஸ்காராதி வைஷ்ணவ தீக்ஷையை
யடைந்து விசேஷ ப்ராவணய முடையவரா யிருந்தார்.
இந்த ஸ்வாமி ஆர்த்தப்ரபத்தி செய்தருளி ஸமஸ்தமான
ஸ்வாமிகளும் கண்டு மகிழும்படி ஸ்ரீரஹஸ்யத்ரய ஸாரமே
முக்ய ப்ரமாண மென்றும், அத்தைச் செய்தருளின தேஸிகரே
ஆசார்யோத்தமரென்றும் தெளியப்படுத்தி 60 சாதுர்மாஸ்
யங்கள் தர்ஸந ப்ரவசனங்கள் பண்ணிக்கொண்டெழுந்
தருளியிருந்து, தாம் கோலின காலத்திலேயே ஸா. ம. 1660-
வதான காளயுக்தி வர்ஷத்தில் பாத்தரபத பஹுள ப்ரதிபத்தில்
திருநாட்டுக் கெழுந்தருளினார்.

22. ஸ்ரீ நிவாஸ பரகால ஸ்வாமி

இவர் பிராட்டிக்கு விபுத்வோபாயத்வ ஸமர்த்தகங்களான
லக்ஷ்மியுபாயத்வதீபம், ந்யாஸ ப்ரகாஸிகா, ந்யாஸ ப்ரகாஸிகா
விவ்ருதி, பரகால மங்களம், பரகால வைபவ ப்ரகாஸிகா
ஸ்தோத்ரம் முதலான பரஸ்பாத க்ரந்தங்களைச் செய்தருளினார்.

23. ஸ்ரீ வேதாந்த பரகால ஸ்வாமி

24. ஸ்ரீ அபிநவ ஸ்ரீ நிவாஸ பரகால ஸ்வாமி

25. ஸ்ரீ ராமாநுஜ பரகால ஸ்வாமி

26. ஸ்ரீ ப்ரஹ்மந்த்ர கண்டாவதார பரகால ஸ்வாமி

27. ஸ்ரீ வேதாந்த ப்ரஹ்மதந்த்ர பரகால ஸ்வாமி

28. ஸ்ரீ ஸ்ரீ நிவாஸப்ரஹ்மதந்த்ர பரகால ஸ்வாமி

29. ஸ்ரீ ஸ்ரீ நிவாஸ தேசிகேந்த்ர ப்ரஹ்மதந்த்ர பரகால ஸ்வாமி

30. ஸ்ரீ ரங்கநாதப்ரஹ்மதந்த்ர பரகால ஸ்வாமி

31. ஸ்ரீ க்ருஷ்ணப்ரஹ்மதந்த்ர பரகால ஸ்வாமி

32. ஸ்ரீ வாஃசீப்ரஹ்மதந்த்ர பரகால ஸ்வாமி

33. ஸ்ரீமத் அபிநவரங்கநாத ப்ரஹ்மதந்த்ர பரகால ஸ்வாமி

34. ஸ்ரீமத் அபிநவ ஸ்ரீ நிவாஸ ப்ரஹ்மதந்த்ர பரகால ஸ்வாமி

ஸ்ரீ அஹோபிலமடத்துத் திருமுடியடைவு

சுரு 10

- 1 ஆதிவண் ஸடகோபஸ்வாமி
- 2 ஸ்ரீமந்நாராயணஸ்வாமி.
- 3 ஸ்ரீபரங்குஸஸ்வாமி
- 4 ஸ்ரீநிவாஸஸ்வாமி.
- 5 ஸ்ரீஸடகோபஸ்வாமி.
- 6 ஸ்ரீமத்ஷஷ்ட பரங்குஸஸ்வாமி.
- 7 ஸ்ரீஸடகோபஸ்வாமி.
- 8 ஸ்ரீ பரங்குஸஸ்வாமி.
- 9 ஸ்ரீமந் நாராயணஸ்வாமி.
- 10 ஸ்ரீவண் ஸடகோபஸ்வாமி.
- 11 ஸ்ரீநிவாஸஸ்வாமி
- 12 ஸ்ரீமந் நாராயணஸ்வாமி
- 13 ஸ்ரீ வீரராகவஸ்வாமி.
- 14 ஸ்ரீமந் நாராயணஸ்வாமி.
- 15 ஸ்ரீ கல்யாணவீரராகவஸ்வாமி.
- 16 ஸ்ரீஸடகோபஸ்வாமி.
- 17 ஸ்ரீ வீரராகவ வேதாந்தஸ்வாமி
- 18 ஸ்ரீமந்நாராயணஸ்வாமி.
- 19 ஸ்ரீநிவாஸஸ்வாமி.
- 20 ஸ்ரீ வீரராகவஸ்வாமி.
- 21 ஸ்ரீ பரங்குஸஸ்வாமி.
- 22 ஸ்ரீமந் நாராயணஸ்வாமி
3. ஸ்ரீ வீரராகவஸ்வாமி.

24. ஸ்ரீ பரங்குஸ ராமாநுஜஸ்வாமி.
25. ஸ்ரீ ஸ்ரீநிவாஸஸ்வாமி
26. ஸ்ரீ ரங்கநாதஸ்வாமி.
27. ஸ்ரீ வீரராகவஸ்வாமி.
28. ஸ்ரீ ரங்கநாதஸடகோபஸ்வாமி.
29. ஸ்ரீ பரங்குஸ லக்ஷ்மணஸ்வாமி.
- 30 ஸ்ரீ ஸ்ரீநிவாஸ வேதாந்தஸ்வாமி.
- 31 ஸ்ரீ மந்நாராயண வேதாந்தஸ்வாமி.
- 32 ஸ்ரீ வீரராகவஸ்வாமி.
- 33 ஸ்ரீ ஸடகோபஸ்வாமி.
- 34 ஸ்ரீ ஸடகோபராமாநுஜஸ்வாமி.
- 35 ஸ்ரீ ரங்கநாதஸ்வாமி.
36. ஸ்ரீ ஸ்ரீநிவாஸஸ்வாமி.
37. ஸ்ரீ வீரராகவஸடகோபஸ்வாமி.
- 38 ஸ்ரீ ஸ்ரீநிவாஸஸடகோபஸ்வாமி.
- 39 ஸ்ரீ பரங்குஸஸ்வாமி.
40. ஸ்ரீ ரங்கநாத ஸடகோபஸ்வாமி.
41. ஸ்ரீ லக்ஷ்மீந்ருஸீடஹ ஸடகோபஸ்வாமி.
42. ஸ்ரீ ஸ்ரீரங்க ஸடகோபஸ்வாமி
43. ஸ்ரீ வீரராகவ ஸடகோபஸ்வாமி.
44. ஸ்ரீவண்ஸடகோப ஸ்ரீவேதாந்த தேசிஸ்வாமி.

முனித்ரய குரு பரம்பரை

ஸ்ரீமந் நிகமாந்த மஹா தேசிகன்

|
பரஹமதந்த்ர ஸ்வதந்த்ர ஜீயர்

|
கடிகாசதம் அம்மாள்

|
வரத விஷணுவாசாராயர்

|
மஹா தயாதீசர்

|
வாத்ஸ்ய அஹோபிலாசாராயர்

|
ஷஷ்டபராங்குஸ ஸ்வாமி

|
தாத தேசிகன்

|
வாத்ஸ்ய அநந்தார்யர்

|
ராமானுஜார்யர்

|
மஹாகுரு வெங்கடாசாராயர் (பரவஸ்து)

|
வீரராகவாசாராயர்

|
ஸ்ரீரங்கபதி தேசிகர்

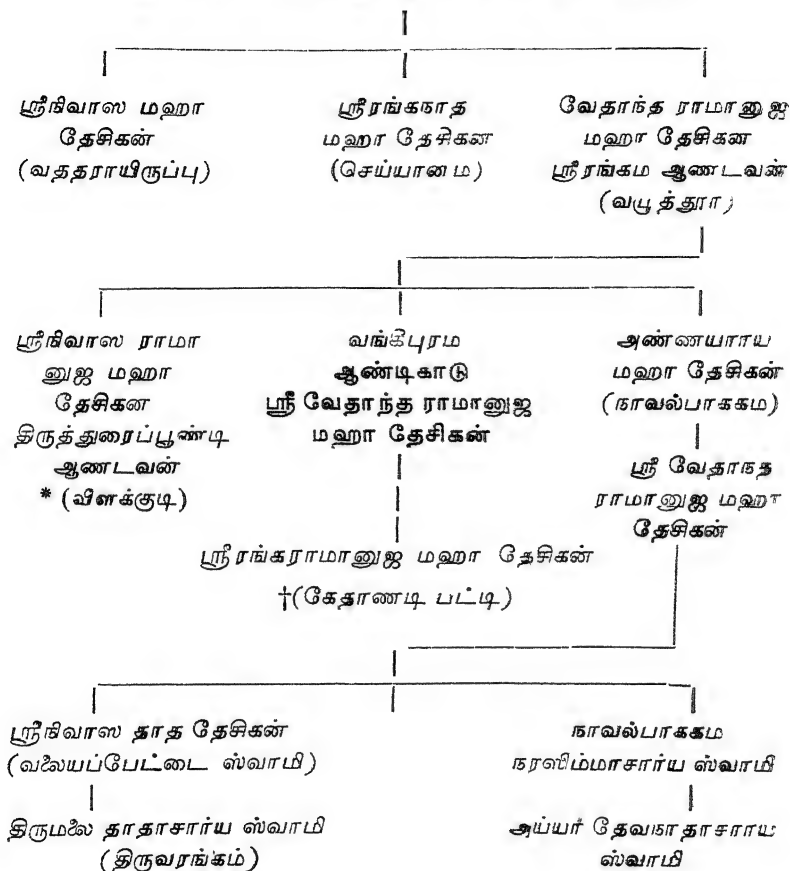
|
ரங்கநாத ஸ்வாமி

|
வேதாந்த ராமானுஜ (ஸாக்ஷாத) ஸ்வாமி (ஸ்ரீரங்கம்)

|
ஸ்ரீ கோபாலார்யமஹாதேசிகன் (திருக்குடந்தை)

முனித்ரய குரு பரம்பரை (தொடர்ச்சி)

ஸ்ரீ கோபாலார்யமஹாதேசிகன் (திருக்குடந்தை)

* ஆண்டவன் ஸந்நிதி பரம்பரையை அடுத்த பககம் பாராகவும்

† கேதாண்டி பட்டி ஸ்வாமி பரம்பரையை 37ம் பக்கத்தில் பார்க்கவும்.

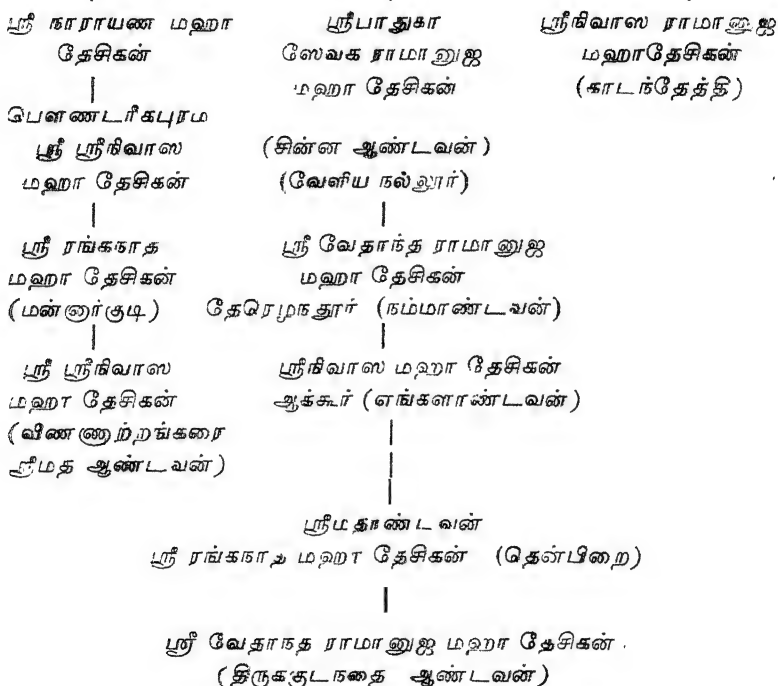
முனித்ரய குரு பரம்பரை (தொடர்ச்சி)

ஆண்டவன் ஸந்நிதி பரம்பரை

ஸ்ரீநிவாஸ ராமானுஜ மஹாதேசிகள்
(விளக்குடி)

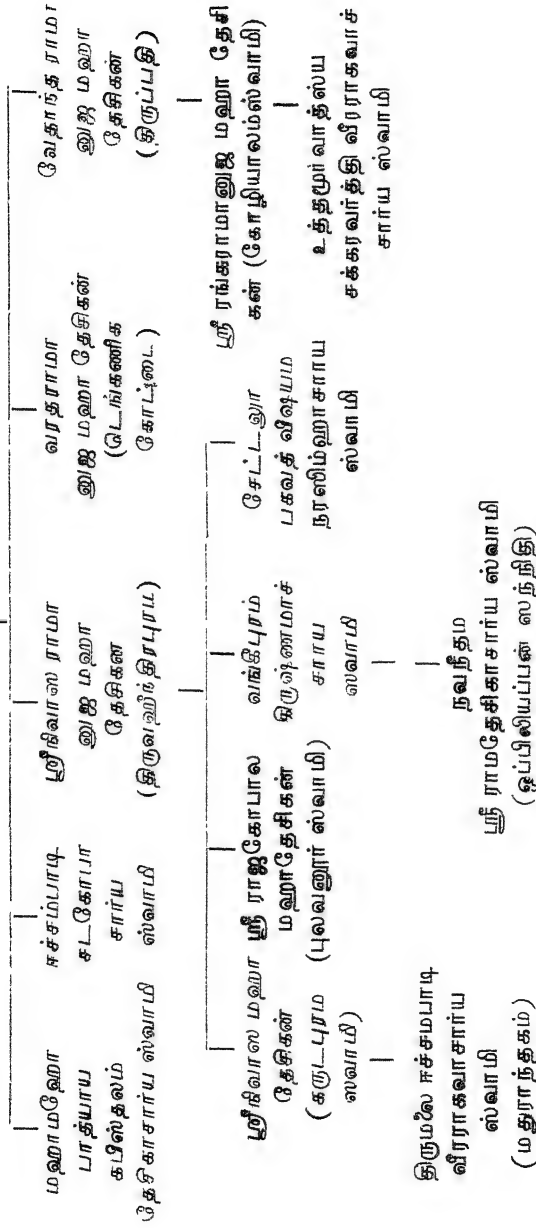
(திருத்துரைப்பூண்டி ஆண்டவன்)

ஸ்ரீநிவாஸ மஹா தேசிகள் (பெருமாள் கோவில்)
(பெரிய ஆண்டவன்) *

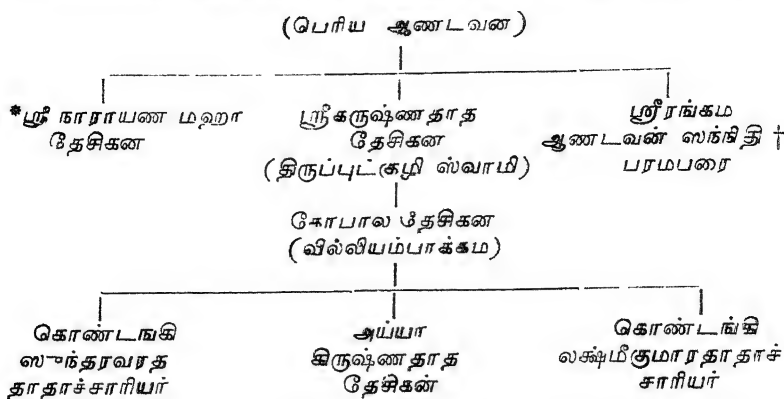

* இந்த ஸ்வாமியிடமிருந்து தோன்றிய குரு பரம்பரைத் தொடர்ச்சியை 38ம் பக்கம் பார்க்க.

ஸ்ரீ ரங்கராமாணுஜ மஹா தேசிகள்
(கேதாண்டி பட்டி)

ஸ்ரீநிவாஸ மஹாதேசிகள் (பெருமாள் கோயில்)

* இந்தப் பரமபரையை 36ம் பக்கம் பார்க்கவும்.

† இந்தப் பரமபரையை 36ம் பக்கம் பார்க்கவும்.

க்ருதஜ்ஞதா ஞ்ஜலி

இந்த க்ரந்தம் அச்சாகிக் கொண்டிருந்த ஸமயத்தில், எங்கள் விதவான்களுக்கு உறுதுணையாகச் சில ப்ராசீனமான க்ரந்தங்களை ஸமயத்தில் தந்துதவிய,

1) Sri Vedanta Desika Seventh Centenary Celebrations Central Committee தலைவர் தேசிக தர்சன ரக்ஷாமணி, தார்மிக பூஷணம், ஸ்ரீ வைஷ்ணவ தர்மதிபம் ஸ்ரீ உபய வே மதரூஸ் மாடபூசி ஸுதர்சனம் அய்யங்கார் ஸ்வாமிக்கும் ("மனோநிதி", 41, எட்வர்ட் எலியட்ஸ் ரோட், மைலாப்பூர், சென்னை-4)

2) ஸ்ரீ உபய வே. சாக்கோட்டை ரா. சாரங்கபாணி ஐயங்கார் ஸ்வாமிக்கும் (பொதுக் காரியதரிசி, தக்ஷிண பாரத ஹரிந்தி ப்ரசார ஸபா, சென்னை-17)

எங்களுடைய அஞ்ஜலி பூவகமான க்ருதஜ்ஞதையை விஜ்ஞாபிததுக் கொள்கிறோம்.

— லிப்கோ பதிப்பகத்தார்

ஒரு விண்ணப்பம்

ஸ்ரீ ஸ்வாமி தேசிகன் ஸம்பர தாயஸ்தர்கள் எல்லோருக்கும் ஸமாச்சரயணம், பரந்யாஸம் ஸ்ரீ பாஷ்ய பகவத்விஷயாதி காலகேஷபம் முதலான ஆத்மோஜ்ஜீவனார்த்தமான உபகாரங் களைச் செய்துகொண்டு இன்றைய தேதியில் (ஸ்ரீ கீலகந்ரு புரட்டாசித் திருவோணம்) ஸ்ரீ பரகாலமடம் ஸ்ரீமத் அஹோபில மடம், ஸ்ரீமத் ஆண்டவன் ஆச்ரமம் ஆகிய மடாஸ்தானங்களை அலங்கரித்துவரும் யதிவர்யர்களின் திருநாமங்களையும், மற்றும் இத்தகைய மஹோபகாரம் செய்துவரும் க்ருஹஸ்தர்களான ஆசார்ய மஹா புருஷர்களின் திருநாமங்களையும் அடியோங்களுக்குத் தெரிந்தவரையில் கீழே கொடுத்துள்ளோம்.

கிருஹஸ்தாச்ரமத்தில் எழுந்தருளியிருந்து சிஷ்யர்களை உஜ்ஜீவிக்கச் செய்துகொண்டிருக்கும் ஆசார்யர்கள் இன்னும் அனேகர் இருக்கலாம். அவர்களைப்பற்றிய விவரங்களைப் பெரியோர்கள் எமக்குத் தெரிவித்தால் அடுத்த பதிப்பில் சேர்த்து வெளியிட முயலுவோம்.

யதிவர்யர்கள்

ஸ்ரீ பரகால மடம்

1. ஸ்ரீமத் பரமஹம்ஸேத்யாதி ஸ்ரீமத் அபிநவ ஸ்ரீநிவாஸ ப்ராஹ்மதந்த்ர ஸ்வதந்த்ர பரகால யதீந்த்ர மஹாதேசிகன், ஸ்ரீ பரகால மடம், ஸ்ரீ தேசிகர் ரோட், மைசூர்.

ஸ்ரீ அஹோபில மடம்

2. ஸ்ரீமத் பரமஹம்ஸேத்யாதி ஸ்ரீவண் சடகோப ஸ்ரீவதாந்த தேசிக யதீந்த்ர மஹாதேசிகன், முக்கூர், (வடாற்காடு ஜில்லா)

ஸ்ரீமத் ஆண்டவன் ஆச்ரமம்

3. ஸ்ரீமத் பரமஹம்ஸேத்யாதி ஸ்ரீ ஸ்ரீநிவாஸ மஹாதேசிகன்

(விண்ணொற்றங்கரை ஸ்ரீமத் ஆண்டவன்). பெளண்டரீகபுரம், ஆண்டவன் ஆச்ரமம், ஸ்ரீரங்கம், திருச்சி-6

4. ஸ்ரீமத் பரமஹமஸேத்யாதி ஸ்ரீ வேதாந்த ராமாநுஜ மஹாதேசிகன், பெரியாச்ரமம், ஸ்ரீரங்கம், திருச்சி-6

க்ருஹஸ்தாச்ரமத்திலுள்ள ஆசார்யர்கள்

ஸ்ரீமத் கோழியாலம் ஸ்வாமி பரம்பரை

ஸ்ரீமத் வேதமார்க்கேத்யாதி உத்தமூர் வாத்திய சக்ரவர்த்தி வீரராகவாசார்ய ஸ்வாமி, 25, நாதமுனி தெரு, தியாகராய நகர், சென்னை-17.

ஸ்ரீமத் அண்ணையார்ய மஹாதேசிகன் பரம்பரை

2. ஸ்ரீமத் வேதமார்க்கேத்யாதி திருமலை தாதாசார்ய ஸ்வாமி, (திருவரங்கம்) ஸ்ரீ கோவிந்தராஜ ஸ்வாமி தெற்கு மாட வீதி, திருப்பதி.

3. ஸ்ரீமத் வேதமார்க்கேத்யாதி அய்யா தேவநாததாதாசார்ய ஸ்வாமி. சு. நாவல்பாக்கம், (வயா) வந்தவாசி, வடாற்காடு ஜில்லா.

திருவஹீந்திரபுரம்

ஸ்ரீமத் ஸ்ரீ நிவாஸ ராமாநுஜ மஹாதேசிகன் பரம்பரை

4. ஸ்ரீமத் வேதமார்க்கேத்யாதி ஒப்பிலியப்பன் ஸந்நிதி, விதவான், சிரோமணி, வித்யா விசாரத, வங்கீபுரம், நவநீதம், ஸ்ரீராம தேசிகாசார்ய ஸ்வாமி, ஒப்பிலியப்பன் ஸந்நிதி, (வயா) திருநாகேசுவரம், தஞ்சாவூர் ஜில்லா

ஸ்ரீமத் கருடபுரம் ஸ்வாமி பரம்பரை

5. ஸ்ரீமத் வேதமார்க்கேத்யாதி திருமலை ஈச்சம்பாடி (மதுராந்தகம்) வீரராகவாசார்ய ஸ்வாமி, ஸ்ரீரங்கம்.

ஸ்ரீ:

ஸ்ரீமதே நிகமாந்த மஹாகுரவே நம:

ஸ்ரீமத் த்ருதீய ப்ரஹ்மதந்த்ர ஸ்வதந்த்ர ஸ்வாமி

அ ரு ளி ச் செ ய் த

குருபரம்பரா ப்ரபாவம்

த னி ய ன் க ள்

ராமாநுஜ தயாபாத்ரம் ஜ்ஞாநவைராக்ய பூஷணம் |
ஸ்ரீமத் வேங்கடநாதார்யம் வந்தே வேதாந்த தேஸிகம் ||

ஸ்ரீமாந் பர்யாயராமாநுஜ யதிந்ருபதிர்-
ப்ரஹ்மதந்த்ர ஸ்வதந்த்ரோ
வேதாந்தாசார்ய தீவ்யத்பதநளிந
ரஸாஸ்வாதஸச்சஞ்சரீக: |
ஆசார்யாராதித ஸ்ரீஹயவதந-
ஸமாராதநோ ஹஸ்திநாதோ
யோகீஸாநஸ் ஸ ஜீயாதநவதி-
மஹிமா நித்ய மத்யத்புதஸ்ரீ: ||

அவதாரிகை

ஆசார்யநஸ்மதீயாந் ஸ்ருதிமகுடகுரும்
ஸம்யமீந்த்ரம் ஸடாரிம்,
ஸர்வாந் திவ்யாம்ஸ்ச ஸூரீந் ப்ரதமமபி குரும்
ஸ்ரீவிஸிஷ்டம் ப்ரணமய |
பூர்வாசார்யைரநேகைர் லிகிதமபி புரா
விஸ்தரம் தேஸிகாநாம்,
பங்க்தேர் மாஹாத்ம்யமத்ய ப்ரதிபதநயதஸ்
ஸங்க்ரஹால் லிக்யதேத்ர ||

ஸ்ரீய:பதியினுடைய பரமகாருணிகதையாலே ஆஸ்ரீதோஜ்ஜீவ
நார்த்தமாக ப்ரவர்த்திப்பிக்கப்பட்ட ஸாஸ்த்ர ப்ரதிபத்தைக்
கொண்டு இவ்விருள் தருமா ஞாலத்திலுள்ள விவேகிகள் தத்வஹிதங்
களை ஸதாசார்யமுகமாகத் தெளிந்து, உபாயாநுஷ்டாநம் பண்ணி,
அதனால் ஸ்ரீய:பதி திருவுள்ளமுகந்து தருகிற நித்யகைங்கர்யமஹா
புருஷார்த்தத்தை அடையவேண்டுகையாலும், அவ்வர்த்தங்களைத்
தெளியுபதேஸிக்கிற ஆசார்யன் ஸத்ஸம்ப்ரதாயஎரித்த ஸதாசார
நிஷ்டனாயிருக்கவேண்டுகையாலும், அந்த ஸம்ப்ரதாயத்துக்கும் ஸா
ஸ்த்ரமூலத்வஸம்ப்ரதிபத்தி உண்டாயிருக்கவேண்டுகையாலும் முற்
பட குருபரம்பராப்ரபாவத்தை அவஸ்யம் அறியவேணும். அது
தன்னிலும், தனக்கு வேண்டினபடி உத்ப்ரேக்ஷாதிகளைப்பண்ணு
கிற காவ்யம்போலு மன்றிக்கே, அத்யந்தபக்தியாலேயாதல் ஒரு
விஸேஷமும் சொல்லவேணுமென்கைக்காகவாதல் ஸாஸ்த்ரஸம்மதி
யைத் தவிர்ந்ததாகச் சில ஆசார்யவ்ருத்தாந்தங்களைச் சொல்லுகிற
க்ரந்தங்கள்போலு மன்றிக்கே, யதார்த்ததர்ஸிகளாய் யதாத்த்ருஷ்
டார்த்தவாதிகளாய் யதாஸாஸ்த்ரானுஷ்டாதாக்கஞமான தேஸிகர்
களுடைய அநுஷ்டாநத்தை யதாத்த்ருஷ்டார்த்தவாதிகளான தே
ஸிகர்களுடைய உபதேஸபரம்பரையாலே அறிந்து, யதாவத்தாக
விஸ்த்ருதமாய் நம்மாசார்யரான த்விதீயப்ரஹ்மதந்த்ரஸ்வதந்த்ர
சீயர்செய்தருளின பன்னீராயிரப்படி குருபரம்பராப்ரபாவம், “உப
தேஸாத்நரிம் புத்த்வா” என்கிற அதிகாரிகளான மிதஜ்ஞஸாதுக்கரு
க்கு துர்க்ரஹமாயிருக்கையாலே, இப்போது அவர்களாலே நியுக்த
னான அடியேனாலே ஸங்க்ரஹிக்கப்படுகிற இக் குருபரம்பரா
ப்ரபாவத்தைப் பெரியோர்கள் அங்கீகரிக்கக்கடவர்கள்.

குரு ரம். னையின் ப்ரதம குருவான
ஸ்ரீமந்நராயணன்

ப்ரவேசம்

ஸ்ரீய:பதியாய், அவாப்தஸமஸ்தகாமனாய், அநந்த கல்யாணஞ் சபரிபூர்ணனாய், ஆதிமத்யாந்தரஹிதனாய், நிஸ்ஸமாப்யதிகனாய், ஸர்வஸுஹருத்தாய், ஆஸ்ரீதபலப்ரதனாயிருக்கிற புருஷோத்தம: பூநீமந்நாராயணன் அநாதிகர்மவஸ்யாளான ஜீவாத்மாக்களைத் திருத்த நினைத்தருளி யார்க்கும் எட்டவொண்ணாத இடமான பரம பதத்தைவிட்டு வ்யூஹமான க்ஷீராப்தியில் ஜாகருகனாய்த் திருப்பள்ளிகொண்டிருக்க, அவன் காட்டின உபாயத்தைப் பலரும் காணாமலிருந்தும் சிலர் கண்டும் உபாயாநுஷ்டாநம் பண்ணாமலிருக்க, உபாயாநுஷ்டாநம் பண்ணினவர்களுக்கு பலத்தைக் கொடுத்தும் அவ்விடம் துஷ்ப்ரவேஸமென்று நினைத்து ஸர்வஸுலபங்களான விபவங்களைச் செய்தருள, அந்த விபவங்களிலும் சிலர் உள்ளபடி அறிந்து உபதேஸித்த உபாயத்தையும் கேட்டு அநுஷ்டிக்கவும் சிலர் ஆஸுரஸ்வபாவத்தாலே உள்ளபடி யறியாமலும் விஸ்வரூபமும் இந்ந்ரஜாலமென்று இகழ்ந்திருக்கவும், அங்ஙனமன்றிக்கே பின்புள்ள ஸத்வோத்தரரும் “அன்றென்னைப் புறம்போகப் புணர்த்த தென்செய்வான்” என்று புலம்பிநிற்க, அதுவும் துஷ்கரமென்று நினைத்து அந்தர்யாமியாய்ச் சில ஜ்ஞாநவிகாஸங்களைச் செய்ய, அப்போது சிலர் யோகத்தாலே ஆராதித்தும் சிலர் ஸமிதாதிகளை ஹரிக்கக் கொடுத்த லவித்ராதினைக்கொண்டு மாம்ஸச்சேதநம் பண்ணுமாப்போலே அந்த ஜ்ஞாநவிகாஸத்தைக்கொண்டு தேஹாத்மவாதி களாயும் தேவதாந்தரவாதிகளாயும்நிற்க, அதுவும் துஸ்ஸாகமென்று நினைத்து, “த்ருஷ்ட ஏவ ஹி நஸ் ஸோக மபநேஷ்யதி ராகவ:” என்றும், “கண்டவர் தம் மனம் வழங்கும் கண்ணபுரத்தம்மான்” என்றும் சொல்லுகிறபடியே த்ருஷ்டமாத்ரத்தாலே ஸத்வப்ரதனனாம்பெருமான், “ஸுபகஸ் சித்ரகூடோஸௌ கிரிராஜோபமோ கிரி: | யஸ்மிந் வஸதி காகுத்ஸ்த:” என்கிறபடியே கோயில் திருமலை பெருமாள்கோயில் முதலான திவ்யதேஸங்களில் அர்ச்சாரூபமாக எழுந்தருளியிருக்க, அந்தத் திவ்யதேஸங்களும் “யாவதா சித்ரகூடஸ்ய நரஸ் ஸ்ருங்காண்யவேக்ஷதே | கல்யாணாநி ஸமாதத்தே ந பாபே குருதே மந:” என்கிறபடியே ஸத்வப்ரதங்களாயிருக்க, அப்போதும் சில ஸத்வோத்தரர் வந்து ஆஸ்ரயித்தும் அந்த ஸத்வோத்தரரை முன்னட்டுச் சிலர் உஜ்ஜீவித்தும், பின்பு கால வைஷ்ணவ

ம்யத்தாலே அஜ்ஞாநாவிவேகதந்த்ராப்ரமாதிகளாலே கலுஷமதி
களாய்ச் சிலர் அந்தத் திவ்யதேசங்களிலும் சென்று உஜ்ஜீவியா
மலிருக்க, அதுவும் ஸுகரமன்றென்று நினைத்து ஜநபத க்ரா
மங்கள் தோறும் அநிஷ்டாநம் பண்ணியிருக்க, அவ்வளவிலும்
காலவைஷ்ணவ்யத்தாலே சென்று அடையாமலிருக்க, ஸாளக்ரமாதி
ருபியாய் க்ருஹங்கள் தோறும் அநிஷ்டாநம் பண்ணியிருக்க, அப்
போதும் சிலர் உபேக்ஷித்து நிற்க, பின்பும், “ஸம்பவாமி யுகே
யுகே” என்றும், “யதா யதா ஹி தர்மஸ்ய க்லாநிர் பவதி” என்கிற
ஸ்ரீலோகத்திலும், “பஹுநி மே வ்யதீதாநி ஜந்மாநி” என்றும்,
“உபிரளிப்பாநெந்நின்ற யோனியுமாய்ப்பிறந்தா யிமையோர் தலை
வா” என்றும் சொல்லுகிற விபவங்கள் போலுமன்றிக்கே, “பின்னா
னார் வணங்குஞ்சோதி திருமுழிக்களத்தானாய்” என்கிறபடியே ஸர்வ
ஸூலபனாயும் அர்ச்சகபராந்ரபனாயும், யாவத்காலபாஷியாயும் இருந்
துள்ள அர்ச்சாவதாரத்தையும் இந்த ஜீவாத்மாக்கள் உபேக்ஷித்தால்
இனி என் செய்யக்கடவோம்? என்று ஆராய்ந்து, “மாநுஷே
சிந்தயாமாஸ ஜந்மபூமி மதா த்மந:” என்கிற தன் அவதாரத்தைக்
காட்டிலும் “கௌந்தேய ப்ரதிஜாநீஹி ந மே பக்த: ப்ரணர்யதி”
என்கிறபடியே ப்ரயோஜகமான உத்கர்ஷத்தை யுடைய பக்தர்களை
யும் தேவீ பூஷணாயுந்ங்களையும் அவதரிப்பித்து அவர்களைக்
கொண்டு கார்யம் கொள்ளவேணுமென்று நினைத்தருளி, அது
தானும் “விஷ்ணோஸ் ஸஹாயாந் பஸிந: ஸ்ருஜத்வம் காமருபிண:”
என்கிறபடியே சில அதிகாரிகள் நியமித்தாற்போலுமன்றிக்கே
“அவதீர்ய க்ஷிதௌ பூயம் ஸூரயஸ் ஸாஸநாந் மம” என்றுதானே
நியமித்து அவர்களிடத்திலும் “பூர்வோத்பந்நேஷு பூதேஷு
தேஷு தேஷு கலௌ ப்ரபு: | அநுப்ரவிர்ய குருதே யத்ஸமீ
ஹி தமச்சுத:” என்கிறபடியே தானும் அநுப்ரவேசரூபஆவிர்யாவ
விசேஷத்தையும் பண்ணி, “ஸாக்ஷாந் நாராயணோ தேவ: க்ருத்
வா மர்த்யமயமீ தநுமிக்நாநுத்நரதே லோகாந் காரணயாச்சாஸ்த்ர
பாணிநா” என்கிறபடியே ஒரு அபீநவாவதாரம் பண்ணினுனென்
னும்படி பண்ணுவித்து, தத்வஹித புருஷார்த்த ப்ரகாசகமான
வேதாந்தஸித்தாந்தத்தைப் பல ப்ரபந்தங்களாலும் பலவ்யாத்யாநங்
களாலும் நிலை நிறுத்தி, அத்தாலே கர்மவஸ்யர்களான ஜீவாத்மாக்க
ளும் ஸ்வரூபந் தெளிந்து உபாயத்திலே ப்ரவர்த்தித்துப்புருஷார்த்த
தத்தையடைந்து நித்யஸௌரிகளோபாதி நித்யாநுபவம் பண்ணிக்

கொண்டிருக்கும்படியாகப் பண்ணவேண்டுமென்று நினைத்தருளி, ஆழ்வார்களையும் ஆசார்யர்களையும் அவதரிப்பித்தான்.

இவ்வர்த்தத்தை ஸங்க்ரஹித்து வங்கிப்புரந்தாச்சி அருளிச் செய்த, “நிர்திஷ்டா மதுரிபுணா தயாகரேண ஸ்ரீரங்காதிஷு பஹுதாமஸு ஷாமாயாம் | நித்யாஸ் தேஸுபஞ்ஜஸௌரேயாவதிர்ணாஸஸம்ஸாரே ந குருவசோ ஹி லங்கநீயம்” என்கிறஸ்ரீலோகத்தை கருடவாஹநபண்டிதரும் காவ்யரூபமான திவ்யஸூரிசரிதையில் சேர்த்தெழுதினர்.

இவர்களவதார விசேஷத்தையும், ப்ரபந்தப்ராமாண்டத்தை யும், மற்றுமுள்ள வைபவங்களையும், நம்மாசார்யர் செய்தருளின பன்னீராயிரப்படி குருபரம்பராப்ரபாவத்திலும், திருமலை ஸ்ரீநிவாஸாசார்யர் செய்தருளின ப்ரபந்த நிர்வாஹத்திலும் பரமதபங்கம் முதலான தேஸிகதிவ்யஸூக்திகளிலும் பரக்கக் கண்டு கொள்வது.

இவ்வாழ்வார்—ஆசார்யர்களுடைய அவதாராதி திவ்யசரித்ரங்களைக் கேட்கும்போது, பகவதவதாராதிகளை ப்ரதிபாதிக்கிற ஸ்ரீமத்ராமாயணதிகளைக்காட்டிலும் விசேஷப்ரதிபத்தி பண்ணிவரும்படி முன்னோர்கள் நடந்துவரக் காணுநின்றோம்; பின்னும் “ஏபாவம் பரமே” என்கிற பாட்டின்படியே வெறுத்திராதே, “இலிங்கத்திட்ட புராணத்தீரும்” என்கிற பாட்டின்படியே இக்குருபரம்பரா ப்ரபாவத்தைக் கொண்டு பாஹ்யாந்தரவிரோதிகளான சேதநர்களையும் பெருங்கருணையாலே யநாஸக்தி தெளியும்படி திருத்தவும் ப்ரபந்தம்.

ஆழ்வார்களிலே நம்மாழ்வார் ப்ரதாநரேயாகிலும், மற்றையாழ்வார்கள் அவருக்கு அவயவபூதரேயாகிலும், ஆண்டாளும் எம்பெருமானுக்கு திவ்யமஹிஷி யாகையாலே எல்லாவாழ்வார்களுக்கும் உத்தேஸ்யையேயாகிலும், இங்கே அவதாரக்ரமத்தாலே அநுஷ்டாநக்ரமத்தை அறிவைக்காக, அந்த க்ரமங்கள் பொய்கையாழ்வார் முதலாக விவரிக்கப்படுகின்றன. அதுதன்னிலும் முன்பாகவே அவதரித்த மதுரகவிகள் நம்மாழ்வாரை ஆஸ்ரயித்து நடத்திப் போந்தமையைச் சொல்லுகையாலே பின்பாக ஆய்த்து ஐத்தனை.

ஆழ்வார்கள் அவதரித்துச் செய்தருளினபடிகள் எங்ஙனே. என்னில்:—

ப்ரவேசம் முற்றிற்று

அவதார ஸ்தலமான ஸ்ரீ காஞ்சியில் வேண்டவதரும்

பொய்கையாழ்வார்

பொய்கைப் பிரான், கஜினர் போரேறு, பத்மமுநி, ஸரோயோகி,
காஸார டோகி என்று போற்றப்படுபவர்

ஆழ்வார்கள் வைபவம்

பொய்கையாழ்வார் வைபவம்

துலாயாம் ஸ்ரவணே ஜாதம் காஞ்ச்யாம் காஞ்சநவாரிஜாத் |
த்வாபரே பாஞ்சஜந்யாம்ஸம் ஸரோயோகிந மாஸ்ரயே ||

பாஞ்சஜந்யாம்ஸரான பொய்கையாழ்வார், ப்ரஹ்மநிர்மிதமாய் அயோந்யாதிகளிலும் வைத்து, “முத்திதரும் நகரேழில் முக்கிய மாங் கச்சி” என்கிறபடியே ஸ்ரேஷ்டதமமான ஸ்ரீகாஞ்சிபுரத்தில், பொய்கைப் புஷ்கரிணியில், ஒரு ஹேமாப்ஜத்தில் த்வாபரயுகத்தில் அக்ஷக்ஷு—ஆவதான ஸித்தார்த்தி வருஷம் ஐப்பசிமாஸம் ஸுக்லபக்ஷம் அஷ்டமீ செவ்வாய்க்கிழமை கூடின திருவோண நக்ஷத்ரத்தில் அவதரித்தார்.

பூதத்தாழ்வார் வைபவம்

துலாஸ்ரவிஷ்டாஸம்பூதம் பூதம் கல்லோலமாலிந: |
தீரே புல்லோத்பலாந் மல்லா புர்யா மீடே கதாம்ஸகம் ||

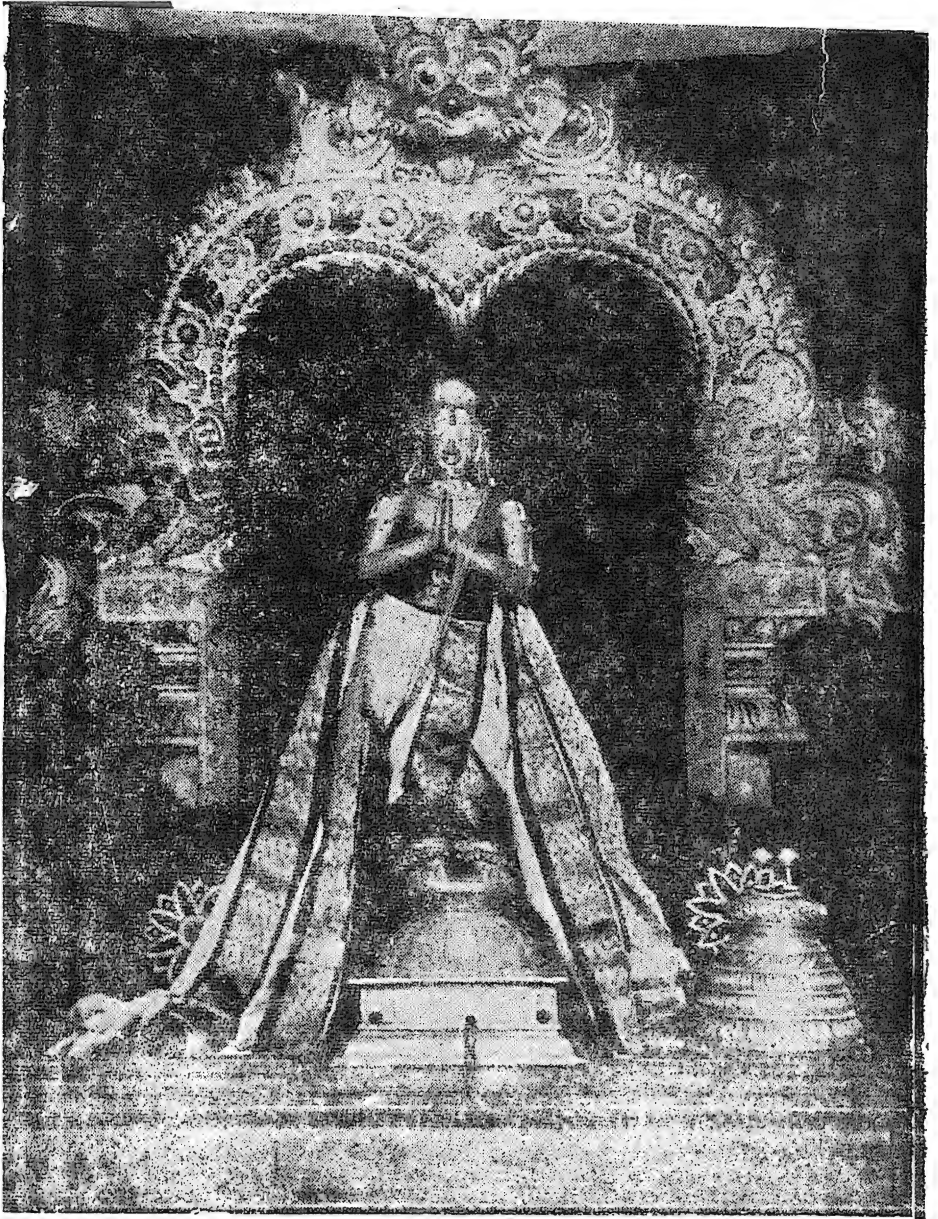
கதாம்ஸரான பூதத்தாழ்வார், பொய்கையாழ்வார் அவதரித்த மறுநாள் அவிட்டநக்ஷத்ரத்தில், திருக்கடன்மல்லையில் மாதவிப்பூவில் அவதரித்தார்.

பேயாழ்வார் வைபவம்

துலா ஸதபீஷக் ஜாதம் மபூரபுரி கைரவாத் |
மஹாந்தம் மஹதாஃயாதம் வந்தே ஸ்ரீநந்தகாம்ஸகம் ||

நந்தகாம்ஸரான பேயாழ்வார், பூதத்தாழ்வார் அவதரித்த மறுநாள் ஸதய நக்ஷத்ரத்தில் மாமயிலை நகரத்தில் செவ்வல்லிப் பூவில் அவதரித்தார்.

அவதாரஸ்தலமான திருக்கடன் மல்லையில் ஸேவை தருபவர் ←
மாதவிமுனி என்று போற்றப்படுபவர்

புகத்தழுவார்

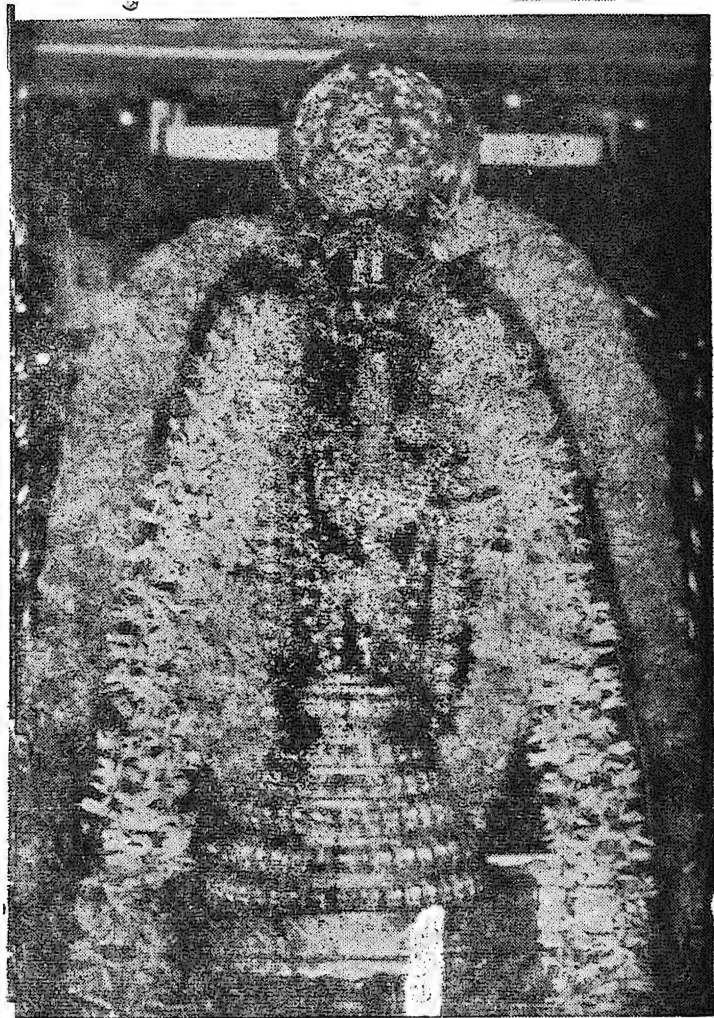

அவதார ஸ்தலமான மாமயிலையில் ஸேவைதரும்
பேயாழ்வார்
கைரவமுநி, மஹதாஹ்யைர் என்று போற்றப்படுபவர்

முதலாழ்வார்கள் வைபவம்

இப்படி இம்மூவரும் ¹ அயோநிஜர்களாய்வதறித்து, ஜ்ஞாநபக்தி வைராக்யங்களை உலகத்தார் கண்டு தெளியும்படி ² ப்ரகாஸிப்பித்துக்கொண்டு தனித்தனியே ³ வர்த்தித்திருந்து திவ்யதேராயாத்ரை செய்துகொண்டு திருக்கோவலூரில் ஒருராத்ரியிடை மூவரும்சேர்ந்து ⁴ ஓமிடைகழியில் தங்கி பரஸ்பரம் விசாரித்துக்கொண்டு ⁵ அதிஸந்துஷ்டர்களாயிருக்கும்போது, எம்பெருமானும் இவர்கள் சேர்த்தியைப் பார்த்து, இப்போதே கார்யங்கொள்ள வேணுமென்று நினைத்தருளி, ஒரு ⁶ மஹாந்தகாரத்தைமுன்னிட்டு ⁷ வர்ஷத்தைஉண்டாக்கித் தாமும் அவ் விடைகழியிற்சென்று இவர்களை பொறுக்க முடியாமல் நெருக்கியிட, இவர்களும் இத்தென்ன ஆஸ்சர்யமென்று திகைத்து, பெரய்கையாழ்வார் ஸூர்யனை விளக்காக்கி ஏற்றிப்பார்க்க, பூதத்தாழ்வாரும் ஜ்ஞாநதீபத்தை ஏற்றிப்பார்க்க, பேயாழ்வாரும் பகல் விளக்காலும் இரா விளக்காலும் இருளற்றபடியால் எம்பெருமானை உள்ளபடி கண்டுபுருஷஸூக்தத்தில் பூர்வாநுவாகம் போலன்றிக்கே “திருக்கண்டேன்” என்று தொடங்கி “க்ருஷணாஜிநேந ஸம்வருண் வந் வதூம் வக்ஷஸ்ஸ்தலாலயாம்” என்கிறபடியே களவு செய்யிலும் ஒளிக்கவொண்ணாதபடி பிரிவற்ற சேர்த்தியையுடைய பெரிய பிராட்டியாரோடு பகவத்ஸ்வரூபத்தைக் காண்பிக்க, மூவரும் அந்த பகவத்ஸ்வரூபத்தை அறிந்து அநுபவித்து, அவ்வநுபவத்தைப் பெரய்கையாழ்வார் “வையந் தகளியா” என்கிற திருவந்தாதியாலும், பூதத்தாழ்வார் “அன்பே தகளியா” என்கிற இரண்டாந்திருவந்தாதியாலும், பேயாழ்வார், “திருக்கண்டேன்” என்கிற மூன்றாந்திருவந்தாதியாலும் ப்ரகாஸிப்பித்தருளி அந்தத் தேஹஸீஸன் திருவடி தொழுது திவ்யதேராயாத்ரை பண்ணிக்கொண்டிருந்தார்கள்.

1. ஸ்த்ரீகர்ப்பத்திலிருந்து தோன்றாமல் 2. வெளிப்படுத்திக் கொண்டு 3. வாசம புரிந்து 4. ஒரு வீட்டு ‘ரேழி’ என்னும் முன்பகுதியில் 5. மிக்க மகிழ்ச்சியுடன் 6. பேரிருளை 7. மனழையை

அவதார ஸ்தலமான திருமழிசையில் ஸேவை தரும்
திருமழிசையாழ்வார்
மழிசைப் பிரான், மஹீஸாரபுரீஸ்வரர், பக்திஸாரர்,
பார்க்கவர் என்று போற்றப்படுபவர்

திருமழிசையாழ்வார் வைபவம்

மகாயாம் மகரே மாஸே சக்ரம்ஸம் பார்சுவோத்பவம் |
மஹீஸாரபுராநீஸம் பக்திஸார மஹம் பஜே ||

சக்ரம்ஸரான திருமழிசைப்பிரான் முதலாழ்வார்கள் அவதரித்த வர்ஷத்தில்தைமாஸத்தில் கிருஷ்ணபக்ஷப்ரதமை பாநுவாரம் கூடின மகாநக்ஷத்ரத்தில் “உலகு மழிசையு முள்ளுணர்ந்து” என்கிற பாட்டின்படியே யிருந்துள்ள மஹீஸாரக்ஷேத்ரத்தில் ப்ருகு மஹர்ஷி¹தபர்ஸர்யை பண்ணிக்கொண்டிருக்க, அத்தைக்கெடுக்க நினைத்த தேவேந்த்ரனாலே²ப்ரேரிக்கப்பட்ட ஒரு தேவஸ்த்ரீயினி உத்தில் மதிமயங்கின ப்ருகுமஹர்ஷிக்குப் புத்ரராயவதரித்தார்.

பின்பு தேவஸ்த்ரீயும் ஸ்வர்க்கத்தில் சேர, ப்ருகுவும்³தபர்ஸர்யா ஸக்தராயிருக்க, இந்த ஸரிஸுவும்⁴ரோதநம்பண்ண,எம்பெருமானும் பிராட்டியோடே வந்து குளிரக் கடாக்கித்தருள,அந்த ரோதநத்தைக் கேட்ட ஒரு திருவாளனென்கிற வேடன் வந்து இந்த ஸரிஸுவைப் பார்த்துத் தனக்குப் பிள்ளை இல்லாமையாலே எடுத்துக்கொண்டு போய்த் தன் பத்தியான பங்கயச்செல்வியார்கையிற் கொடுக்க,அவளும்⁵வந்த்யையாயிருக்கச் செய்தேயும் முலைப்பாலுண்டாய் முலை கொடுக்க, அந்த ஸரிஸுவும்⁶ஸ்தந்யாதிகளில்⁷திராஸமாய் எல்லாரும் ஆஸ்ரயப்படும்படி⁸ அபிவ்ருத்தமாக, அத்தைப் பார்த்து,ஒரு ஸூத்ர வ்ருத்தன் தன் பத்தியோடே ஸூத்தமான பாலமுதைக் கொடுத்துக் கொண்டு அந்த⁹ஸேஷத்தைப் பத்தியும் தானும்¹⁰ப்ராஸநம் பண்ண, அவர்களுக்கு ஒரு புத்ரனுண்டாக, அவருக்குக் ‘கணிக்ருஷ்ண’¹¹ றென்று பேரிட்டுவைக்க, அவரும் அநேக வித்யைகளை¹²அதிகரித்திருந்தார்.

இந்த ஆழ்வாரும்¹³ அஷ்டமவயஸ்ஸு வந்தவாறே அந்த வேடச்சேரியைவிட்டு ஸகலஸாஸ்த்ரப்ரவீணராய்¹⁴பாஹ்யமதங்களி

1. தவம் 2. ஏவப்பட்ட 3. தவத்தில் ஈடுபட்டிருக்க 4. அழ 5. மலடி 6. முலைப்பாலில் 7. ஆசையற்று 8. வளர 9. மிகுதியை 10. குடிக்க 11. கற்றறிந்தார் 12. எட்டாவது 13.பிற

லும் ¹ஆந்தராதிகங்களிலும் ப்ரவேஸிந்து அந்த ஸாரங்களை யெடுத்துக் களைந்தருளி, இப்படி நானாறு ஸவத்ஸரம் சென்ற பின்பு “எம்பெருமான் ஸ்ரீய:பதியும் ஸர்வேஸ்வரனுமான நாராயணனை” என்று தெளிவித்துக்கொண்டு அப்படிக்கொத்த ஸ்ரீய:பதியை எழுநூறு ஸவத்ஸரம் ந்யாதித்து ஆராதித்துக்கொண்டிருக்க, ருத்ரனும் பார்வதியோடே ஆகாஸத்தில் போகும்போது அவன் நிழல் படாமல் ஒதுங்கின இவ்வாழ்வாரைக் கண்டு கிட்டி, “உமக்கு வேண்டின வரத்தைக் கேளீர்” என்ன, ஆழ்வாரும் “இந்த ஊசியின் பின்னே நூல்போகும்படி பண்ணக்கடவாய்” என்று பரிஹாஸிக்க, ருத்ரனும் “குபிதனாய்த் தன் நெற்றிக்கண்ணைத் திறந்து அந்த அக்நி யாலேஆழ்வாரைத் தலுிக்கப்பார்க்க, ஆழ்வாரும் தம் திருவடிகளிலே ஒரு கண்ணைத் திறந்துவிட்ட, அந்த அக்நி ருத்ரனைத் தலுிக்க, ருத்ரனும் ²பக்நனாய்ப் பார்வதியோடே ஆழ்வாரைத் திருவடிதொழுது ³க்ஷாமணம் பண்ணிக்கொண்டு பக்திஸாரரென்கிற திருநாமத்தையும் சாத்திக் கைலாஸத்தேறப் போனான்.

பின்பு திருமழிசைப்பிரானும் ஒரு ஏகாந்த ஸ்தலத்தின் யோகஞ் செய்துகொண்டிருக்கும்போது, முதலாழ்வார்கள் மூவரும் திவ்யதேஸ ஸஞ்சாரக்ரமத்தில் அந்தத் திருமழிசைப்பிரானைக் கண்டு மகிழ்ந்து, பரஸ்பரப்பீதர்களாய்ச் சிலநாள் அவ்விடத்திலே யோகத்திலிருந்து, பேரவாழ்வார் திருவவதாரஸ்தலமான மாடமா மயிலைத் திறப்பலிக் கேணியில் எம்பெருமானைத் திருவடிதொழுது திருமழிசைப்பிரானை விட்டு, மற்றை மூவரும் திவ்யதேஸபாத்நர யாக எழுந்தருளினார்கள்.

பின்பு திருமழிசைப்பிரானும் பொய்கையாழ்வார் அவதார ஸ்தலமான பெருமாள்கோயிலில் சதுர்முகனுக்குச் சொன்னவண்ணஞ் செய்தவனான எம்பெருமானைத் திருவடிதொழுது, அவ்விடத்தில் எழுநூறு ஸவத்ஸரம் யோகத்திலெழுந்தருளி யிருக்கும்போது, கணிக்ருஷ்ணரும் வந்து ஆஸ்யித்துத் திருமழிசைப் பிரானுக்குக் கைங்கர்யம் பண்ணிக்கொண்டிருக்க, அவ்விடத்தில் சொன்னவண்ணஞ் செய்த எம்பெருமான் திருவுள்ள முகக்கும்படி ⁴திருப்பிண்டி முதலான கைங்கர்யங்களைச் செய்துகொண்டிருக்கிற

1. தம்மைச் சேர்ந்த 2. கோபித்தவனுப் 3. தோற்றவனும்
4. மன்னிப்புக் கேட்டு 5. மெழுகிக் கோலம் போடுதல்

ஒரு வருத்தலையே அவர் கடாக்கித்து, “இப்படி நித்யகைங்கர்யம் பன் னும்படி த்ருடமாயிருக்கக் கடவை” என்று ஒரு கவிபாலே அதுபூமித்தருள, அவரும் மெழுகித் கோலம் போடும் கைங்கர்யம் பன் னனிக்கொண்டிருக்க, அதைப் பல்லவராயனென்ற ராஜாவும் கேட்டுத் தனக்கும் அப்படி யெளவநம் வரும்படி ஒரு கவிபாடச் சொல்லவேணு மென்று சொல்ல, அவரும் கணிக்ருஷ்ணரை ப்ரார்த்திக்க, அவரும் “நாக்கொண்டு மானிடம் பாடேன்” என்று திருவுள்ளமாய் அது செய்வதில்லையென்ன, ராஜாவும் குபிதனாய், ‘ஆயில், என் தேசத்தினின்றும் போகக் கடவீர்’ என்ன, கணிக்ருஷ்ணரும் அப்படியே போவேனென்று சொல்லித் திருமழிசைப்பிரான்முன்பே தண்டன் ஸமர்ப்பித்து இச்செய்தியை விண்ணப்பஞ் செய்ய, திருமழிசைப்பிரானும் அந்த எம்பெருமானிடத் தில் அதை விண்ணப்பஞ்செய்து கணிக்ருஷ்ணரோடே புறப் பட்டு எழுந்தருள, சொன்னவண்ணஞ்செய்த எம்பெருமானும் ஒரு அர்ச்சகனிடத்தில் ஆவேசரித்துத் தன்னையும் கூட எழுந்தருளப்பண் ணும்படி நியமித்தருள, அவர்களும் அப்படியே எழுந்தருளப்பண்ண, அப்படியே பைந்நாகம்பாய்சுருட்டிக்கொண்டு எழுந்தருளுகிற எம் பெருமானே ஸமஸ்தமான ஜநங்களும்பின் தொடர்ந்துபோக, ‘வருகூா திகளெல்லாம் உறங்கிக் கிடக்க, இந்த விபரீத’வ்ருத்தத்தைக்கண்டு ராஜாவும் ஓரிடத்தோப்பில் எழுந்தருளுகிற கணிக்ருஷ்ணரைத் திருவடிதொழுது கூடாமணம் பண்ணிக்கொண்டு மீண்டு எழுந்தருள வேணுமென்று ப்ரார்த்திக்க, கணிக்ருஷ்ணரும் அப்படியே மீண்டு எழுந்தருள, ஆழ்வாரும், பெருமானும், ஸமஸ்தஜநங்களும் முன்பு போலவே சூறைவறக் கச்சிப்பெருநகரில் வாழ்ந்துகொண் டிருக்கிற நாளிலே,

திருமழிசைப்பிரானும், “யோ நர: சூம்பகோணே஽ஸமிந்
கூணார்த்தமபி திஷ்டதி | கரஸ்தம் தஸ்ய வைகுண்டம் கிமுதாந்யா
விபுதய: ||”¹ என்கிறபடியே² அதிசயிதமான திருக்குடந்தை எம்பெரு
மானைத் திருவடிதொழத் திருவுள்ளமாய்ப் பெரும்புலியூரென்கிற க்ரா
மத்திலெழுந்தருளும்போது, வேதாந்யயநம் பண்ணிக்கொண்டிருக்
கும் சில ப்ராஹ்மணர்கள் ஆழ்வாரை ஸூத்ரரென்று சில³ அநீகூ
பங்கள்பண்ணி மற்றொருவழியாலே போகக்கடவை யென்ன, ஆழ்

1. மரம் முதலியவை 2. சங்கதியை 3. மகிமைமிக்க 4. நிந்த
னைகள்

வாரும் அப்படியே எழுந்தருள, ப்ராஹ்மணர்களுக்குப் பாகவதா திக்ஷேபத்தாலே விட்ட இடம் தெரியாமலிருக்க, பின்பு அந்த 'க்ராமார்ச்சையான எம்பெருமான் ஆழ்வார்போகிற வீதிக்கு ² அழிகுருக னாயிருக்க, அந்த ஆஸ்சர்யத்தை நம்பியார் கண்டு³ ரோபித்ததுச் சில ப்ராஹ்மணர்களுக்குச் சொல்ல, அநீகேஷபம் பண்ணின ப்ராஹ்மணர்களும் அத்தைக்கேட்டு ஆழ்வாரிடத்தில் ஸ்நாமணம் பண்ணிக் கொண்டிருக்க, ஆழ்வாரும் ஒரு கறுப்புநெல்லைத் தம் நடத்தினாலே கிழித்துக் காட்ட, அந்த ப்ராஹ்மணர்களும், “க்ருஷ்ணநாம் வீரஹீணாம் நகநிர்பீநம்” என்கிற வாக்கியத்தை அறிந்துகொண்டு போக, அந்த ஊரில் யாகம் பண்ணுகிற ஒரு ப்ராஹ்மணன் இந்த ஆஸ்சர்யத்தை கேட்டு யாகபலனித்தி உண்டாகவேணு மென்று ஆழ்வாரை எழுந்தருளப்பண்ணிக்கொண்டுபோய் யஜ்ஞஸதஸ்ஸரில் உபசரிக்க, சில துர்மதிகள் ஸூத்ரணை யஜ்ஞஸதஸ்ஸரில் அழைத்தா னென்று ⁴ பருஷோத்திகளைச் சொல்ல, தீக்ஷிதரும் உள்ளம் நொந்து நிற்க, ஆழ்வாரும் பகவத்பக்தரான தீக்ஷிதருக்கு உள்ளம் குளிரும்படிக்கும் அந்தக் ⁵ குமதிகளுக்கு உள்ளம் நடுங்கும்படிக்கும் திருமார்பிலே ⁶ ஜ்வாலாமாலியாய் ஒரு ⁷ திருவாழியாழ்வானைக் காண்பிக்க, அந்தக் குமதிகளும் உள் நடுங்கித் திருவடிகளிலே விழுந்துநிற்க, தீக்ஷிதரும் உள் மகிழ்ந்து, “உபஸம்ஹர விஸ்வாத்மந்” என்கிறபடியே முன்புள்ளபடி ஸேவை ஸாதித்தருள வேணுமென்று ப்ரார்த்திக்க, ஆழ்வாரும் முன்போலவே ப்ரஸந்நராய் ஸ்ரிய:பதியான நாராயணனே பரப்ரஹ்மம்⁸ என்றும், அவனடி யார்களும் ⁹ யதாதிகாரம் பூஜயர்களைன்றும் அவர்களுக்குத் தெளி வித்துத் திருக்குடந்தையேற வெழுந்தருளி, ஆராவமுதனைத் திருவடி தொழுது “காவிரிக்கரைக் குடந்தையுள், கிடந்தவாறெழுந் த்ருந்து பேசு” என்று விண்ணப்பஞ்செய்ய, ஆராவமுதனும் அப் படியே ¹⁰ உத்தாநஸாயி யாயிருக்க, ஆழ்வாரும் அப்படியே த்யானித்துக்கொண்டு, இரண்டா யிரத்து முந்நாறு ஸம்வத்ஸரம் யோகத்தில் எழுந்தருளியிருந்து, அவ்வநுபலத்தை நான்முகன் திருவந்தாதி திருச்சந்தவிருத்தம் இவைகளாலே ப்ரகாசிப்பித்தருளினார்

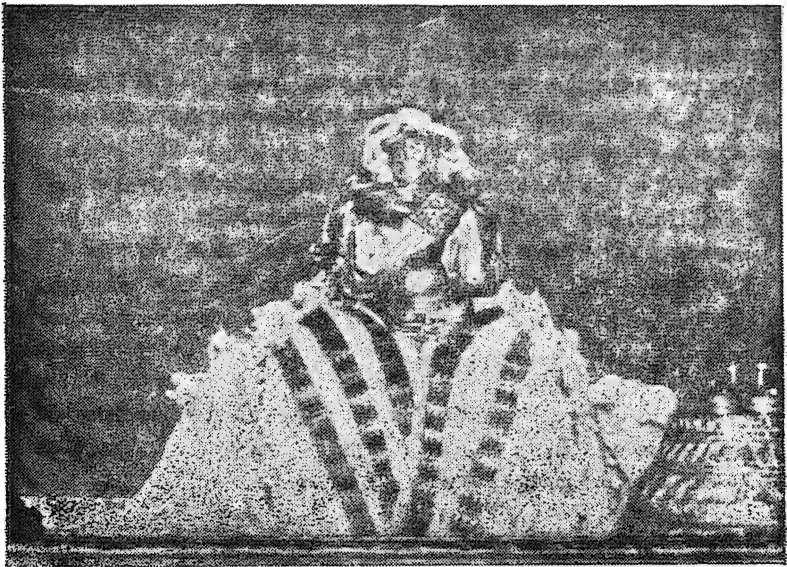
1. கிராமத்துப் பெருமாள் 2. எதிர்முகமாக 3. குறிப்பாக 4. தீச்சொற்களை 5. துர்புத்தியுள்ளவர்களுக்கு 6. ஜ்வாலைகளை மாலைகளாக உடைய 7. சக்கரததாழ்வானை 8. அதிகாரத்திற்குத் தக்கபடி 9. முயற்சிக்க 10. எழுந்துசாய்ந்துள்ள திருக்கோலத்துடன்

நம்மாழ்வார் வைபவம்

வைபராகே து விசாகாயாம் குருகாபுரி காரிஜம் |

பாண்டியதேவோ கலேராதின ஸடாரிம் ஸைந்யபம் பஜே ||

ஸேநேஸாம்ஸரான நம்மாழ்வார் கலியுகாதியில் - சந-ஆவது
நாளான ப்ரமாதிவர்ஷத்தில் வையாசி பூர்ணிமை வெள்ளிக்கிழமை
கூடின விசாகாநக்ஷத்ரத்தில் திருக்குருகையில் ஸச்சூத்ரர்களும்
பகவத் பக்தர்களும் அன காரி உடையநங்கையார்களுக்குப் புத்ரராக

அவதார ஸ்தலமான ஆழ்வார் திருநகரியில் ஸேவைதரும்

நம்மாழ்வார்

மாறன், சடகோபன், குருகையர்கோன், வகுளாபரணன்,
பராங்குசன் என்று போற்றப்படுபவர்

அவதரித்து 'ப்ராக்ருதஸரிஸூக்கள் போலே முலையூணாதே' ² அபிவ்ருத் தராயிருக்க, அந்த ஆர்ச்சயத்தைக் காரியாரும் உடையநங்கை யாரும் கண்டு மகிழ்ந்து பத்துநாளுங்கடந்த விரண்டாநாள் 'மாறன்' என்று திநாமம் சாத்திப் பிபாவித்து, தின்றபிராள் முன்பாக ஸேவிக்கப்பண்ணுவித்து ரோஷம்ஸமான திருப்புளியாழ்வாரடி யிலேதொட்டிவிட்டு அவ்விருக்க, ஆழ்வாரும் பதினாறு³ திருநகூத்தம் இவ்வுலகத்தாருக்கு ஊமைபோலவும் குருடன் போலவும் இருக்க, அப்போது ஸ்ரிய:பதியான எம்பெருமானை 'ஸ்வலோக ஜநதிபாண பெரிப பிராட்டியாரும் 'நம்முடைய ப்ரஜைகளுக்கு உய்யும் உபாயத்தை உபதேசரித்தருளவேணும்' என்று கேட்க, எம்பெருமானும் 'அப்படியே உபதேசரித்தருளக்கடவோம்' என்று, பின்பு இருவரும் ஸேநதமுதவியாரைப் பார்த்து, 'பூலோகத்தில் உம்முடைய அம்ஸரான நம்மாழ்வாருக்கு ஸகலஹஸ்பங்களையும் உபதேசரித்து வாரும்' என்று அருளிச் செய்ய, ஸேநதமுதவியாரும் அப்படியே பூலோகத்தில் வந்து,

'ஸேநேஸஸ் ஸ்வய மாகம்ய ப்ரீத்யா ஸ்ரீநகரீம் ஸுபாம் |
ஸடகோபாய முநயே திந்த்ரிணீ மூலவாஸிநே |
தூபாதி பூர்வகம் மந்த்ரம் த்வயம் ஸ்ரீலாகாதி கம் க்ரமாத் ||'

என்கிறபடியே திருப்புளி பாழ்வாரடியிலே இருக்கிற நம்மாழ்வாருக்கு பிறர் கண்படாமல் திருவிஸ்ச்சினை முதலாக ரஹஸ்யா திகளையும்⁴ ப்ரஸாதித்தருள, நம்மாழ்வாரும்⁵ ஸங்கசக்ராங் கிதராயும் அதிதேஜிஷ்டராயும் இருக்க, அந்த ஆர்ச்சயத்தைத்⁶ தந்தபாளான காரியாரும் உடைய நங்கையாரும் கண்டு இவர் ப்ராக்ருதஸரிஸூபோலன்றிக்கே ஸட வ்யயுவை நிராகரித்தவரென்று, ஆகையால் ஸடகோப ரென்றும் உள் மகிழ்ந்து கொண்டிருந்தார்கள்.

1. சாதாரணகுழந்தைகள் 2. வளர்ந்திருக்க 3. வயதுவரை
4. லோகமாதா 5. போதித்தருள 6. ஸமாஸ்ரயணம் செய்து
கொண்டவராயும் 7. பாக்யசூனிகளான.

மதுரகவியாழ்வார் வைபவம்

சைத்தே சித்ராஸ மத்தூதம் பாண்ட்யதேசே கணாம்ஸகம் |

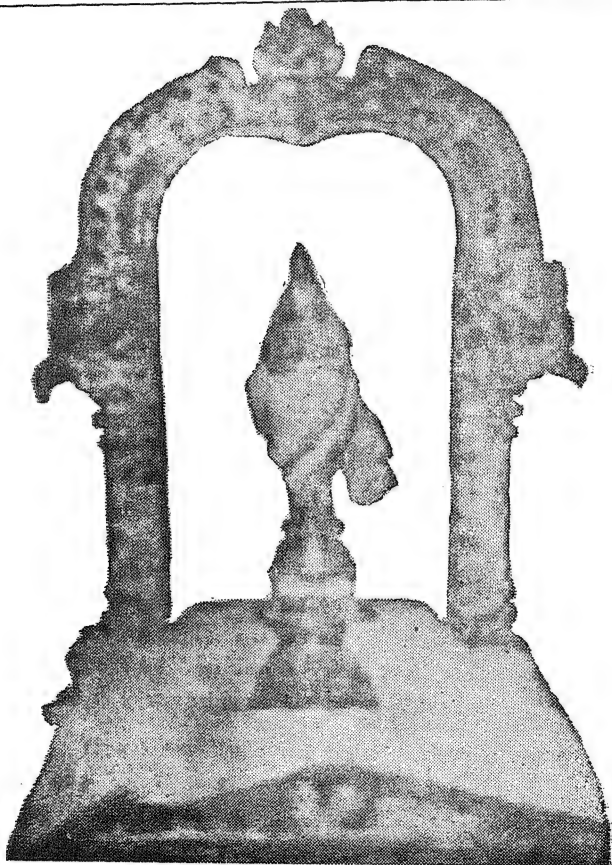
ஸ்ரீபரங்குர ஸத்பக்தம் மதுரம் கவிமாஸ்யே ||

குமதாம்ஸரண மதுரகவியாழ்வார் த்வாபரயுகத்தில் அகூட அளக-
ஆவகான ஈஸ்வரகூர்ஷத்தில் சித்திரமாஸத்தில் ஸுக்லசதுர்
தஸி பெள்ளிங்கிணை கூடான சித்ராநகூத்திரத்தில் இருக்கோளூரில்
ஒரு புரந்தரப் ப்ராஹ்மணருக்குப் புத்ரராயவதரித்து ஸ்வராணை
யான ஸாமரானை முதலாக ஸகல வேதவேதாங்கங்களையும் அநி-
கரித்துத் திவ்யதேசரயாத்நா சிரகாலமாகப் பண்ணிக்கொண்டு
திருயபோத்தையில் இருக்கும்போது ஒரு ராத்ரியில் திருக்கோளூர்
எம்பெருமானை அத்திசையுற்று நோக்குமபோது "ஒரு மஹாகேஜஸ்-
ஸைக்கண்டு, இது என்னவென்று திகைத்து, அதனை 'ரோதிக்கத்
திருபுள்ளமாய்த் தேஜஸ்ஸைக்கண்ட குறிப்புக்கொண்டு திருநகரி-
யேற ஈழுந்தருளி, அகற்கும் நென்புறத்தில் போக, அப்போது
அந்தத் தேஜஸ்ஸை வத்திசையிடுகண்டு, திருநகரியில் வந்து
ரோதிக்க, திருப்புளி மாழவாடியிலே நம்மாழ்வாரையுங் கண்டு,
ஆஜாநமாயிருந்த திவ்யசரித்திரத்தையுங்கேட்டு, இப்படிப் ப்ராஞ்ஞ
ஸம்பந்தம் அற்றிருக்கிற நம்மாழ்வார் விஷயத்தில் மதுரகவியாழ்-
வாரும் போர்பாநிததிபன்னி, "சிறிபதின வபிற்றிலே பெரிபது
பிறந்தாட எத்தைத்தி ஈறுவங்கே கிடக்கும்?" என்று விண்ணப்பஞ்
செய்ய, நம்மாழ்வாரும் "அத்தைத் தின்று அங்கே கிடக்கு"்"
என்று அநுளிச் செப்து திருக்கண்களை அமலங்கனாக விடுத்துக்
கடாக்கித்தருள, மதுரகவிநாம போர உள் மகிழ்ந்து, இப்படி
அப்ரஞ்ஞமான திவ்யசரித்ரங்களையுடைய தேவரீர் அடியேனுக்
குத்தத் தவ்ஹித புருஷார்த்தங்களை ப்ரகாஸிப்பிக்கிற விரோஷார்த்-
தங்களை பெல்லாம் ப்ரஸாதித்தருளவேணும் என்று ப்ரார்த்திக்க,

அப்போது ஸ்ரீவைகுண்டமென்கிற கலங்காப் பெருநகரில்
வாழ்ந்து கொண்டிருக்கிற ஸ்ரீமந்நாராயணன் தேவீ பூஷண ஆபுத-
யரிஜநங்களோடே பெரியதிருவடிமேலே ஏறியருளி நம்மாழ்வார்
முன்பே ஸேவை ஸாதித்தருள நம்மாழ்வாரும் திவ்யாத்மஸ்வரூப

1. முன்குநி 2 தமது சாகை 3. ஒரு பேரொளியை
4. ஆராய்ந்தருள 5. உலகப்பற்று 6. நிர்மலமாக

திவ்யமங்களவிக்ரஹதிவ்யதேவீபூஷணயுத திவ்யகுண சேஷ்டிதங்கனையும் அநுபவித்து, அவ்வநுபவத்தை ப்ரகாஸிப்பிக்கிற ஸர்வவேதாந்த ஸாரமான திருமந்த்ரார்த்தத்தை நாலு ப்ரபந்தங்களாலே ப்ரகாஸிப்பித்தருளத் திருவுள்ளமாய், அது தன்னிலும் ருக்வேத

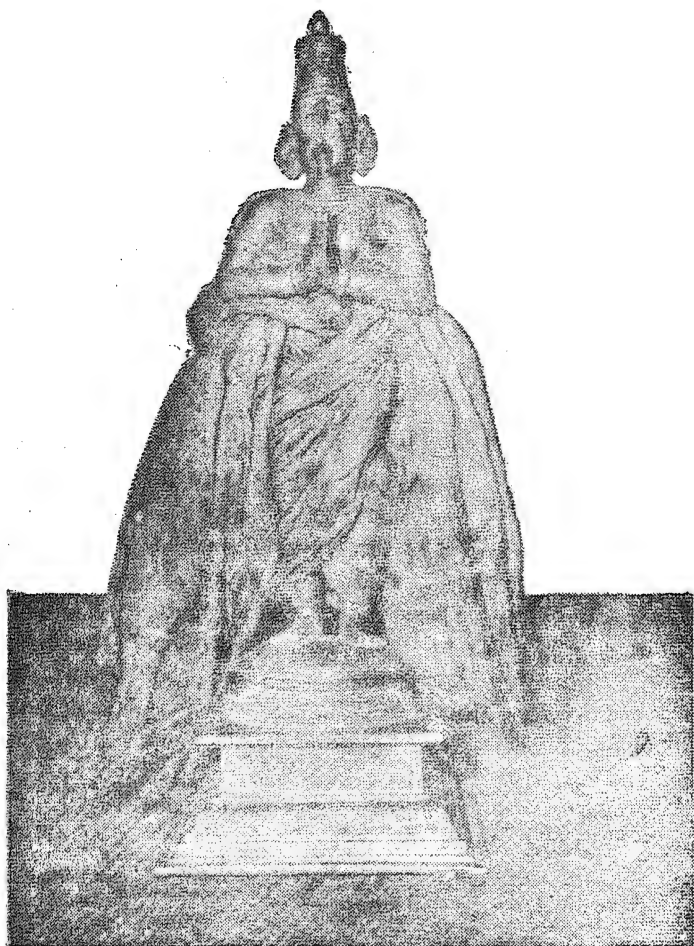

அவதார ஸ்தலமான திருக்கோளூரில் ஸேவைதரும்
மதுரகவியாழ்வார்
இன்கவியார், ஆழ்வார்க்கடியான் என்று போற்றப்படுபவர்.

ஸாரமான திருவிருத்தத்தையும், யஜுர்வேதஸாரமான திருவாசிரியத்தையும், அநர்வேதஸாரமான பெரிய திருவந்தாதியையும், ஸாமவேதஸாரமான திருவாய்மொழியையும் அருளிச் செய்து, அவைகளை மதுரகவிகளுக்கு ஸார்த்தமாக ஸ்திரப்ரதிஷ்டிதமாகும்படிப் ப்ரஸாதித்தருள,

மதுரகவிகளும் அவைகளைப் பெற்று, மிக்க வேதியர் வேதத் தினுட்பொருள் நிற்கப்பாடி பென்னெஞ்சுகள் நிறுத்தின நம்மாழ்வாரைக்காட்டிலும் தேவமுற்றறியாதவராய், 'திருக்கண்டேன்' என்று நிரூபிக்கப்பட்ட ஸ்ரீய:பதி "நான்முகனைப்படைத்த நாராயணனே" என்று அறிந்து, இமையோர் கலைவா! மெய்த் தின்று கேட்டருளாய், "உன்னாலல்லால் யாவராலும் ஒன்றும் குறைவேண்டேன்" என்றருளிச்செய்த அர்த்தத்தை "என்னப்பனில், நண்ணித் தென்குருகூர்நம்பி யென்னக்கால், அண்ணிக்குமழதாறும்" என்று ¹பாகவதரேஷத்வபர்யந்தமாகக்காட்டத் திருவுள்ளமாய், ஆழ்வார் தம்மிடத்தில் பண்ணின கடாக்ஷவிசேஷத்தைக் கண்ணிருண்சிறுத்தாம்பாலே ப்ரகாஸிப்பித்தருளி நிற்க, பொலிந்துநின்றபிரானுலே ப்ரஸாதிக்கப்பட்ட மகிழம்பூமாலையைச் சாத்திக்கொண்டு, வகுனா பரணனென்கிற திருநாமத்தையுடையவராய், ஸ்வப்ரபந்தங்களானே பரமதங்களுடைய ²மதத்தை அழித்தவராகையாலே பராங்குசர் என்கிற திருநாமத்தையுடையவரான நம்மாழ்வார் திருவாய்மொழியருளிச்செய்யும்போது "எத்திறம்" என்று கண்ணன் ஸௌலப்யத்தில் மோஹித்தாற்போலே ஆசார்யபுத்தி தலையெடுத்து ஆத்மகுணபூர்ணரான மதுரகவிகள் பக்கல் ஈடுபட்டு விசேஷகடாக்ஷம் செய்தருள, மதுரகவிகளும் ஆழ்வார் அவாவற்று வீடுபெற்ற பின்பு திருநகரியிலே நம்மாழ்வாரை ³அர்ச்சாருபமாகத் திருப்ரதிஷ்டித செய்து ஆராதித்துக் கொண்டு நம்மாழ்வார் ⁴ப்ரபந்தசதுஷ்டயத்தையும் ப்ரவர்த்திப்பித்தருளினார்.

1. அர்த்தத்துடன் உள்ளத்தில் நிலைபெற்றிருக்கும்படி 2. பாகவதர்களுக்கு அடிமையாகவ் வரை 3. செருக்கை 4. விக்ரஹ ரூபத்தில் 5. நான்கு பிரபந்தங்களையும்.

அவதார ஸ்தலமான திருவஞ்சிக்களத்தில் ஸேவைதரும்.

குலசேகராழ்வார்

கிகாலிகாவலன், கூடல் நாயகன், கோழிக்கோன், சேரலர்கோன்,
விலவர்கோன் என்று போற்றப்படுபவர்

திருமங்கையாழ்வார் வைபவம்

சும்பே புநர்வஸுஜாதம் கேர்னே கோளபட்டணே |
கௌஸ்துபாம்ஸம் த்ராநீஸம் சூலஸோகரமாஸ்ரயே ||

கௌஸ்துபாம்ஸரான சூலஸோகரமாவார் கலியுகத்தில்-உஅ- ஆவதான பராவவரவரத்தில் மாசிமாஸத்தில் ஸுக்லத்வாதபரி வெள்ளிக்கிழமை கூடின புநர்வஸுநக்ஷத்திரத்தில் வஞ்சிக்களம் என்னும் கொல்லிநீரில் த்ருடவ்ரதரென்கிற ராஜாவுக்குப் புத்ரராய் அவதரித்து 'ஸாஸ்த்ராப்யாஸம் முதலாக த்ருர்வேதாதிக்களையும் அதிகரித்து "மாற்றலரை வீரங்கெடுத்த செங்கோல் கொல்லிக்காவலன்" என்னும்படி ப்ரதிபக்ஷங்களை யெல்லாம் ஜயித்து ஸாதுஜநங்களை ரக்ஷித்துக்கொண்டு பகவத்பக்தி மேலிட்டு, "உன்னிற்று மற்றொரு தெய்வம் தொழா ளவனையல்லால்" என்றும், "தண்சேறையெம்பெருமான் தாள் தொழுவார் காண்மினென் தலைமேலாரே" என்றும், "ஓதிலும் உன்பேரன்றி மற்றோதான்" என்றுஞ் சொல்லுகிறபடியே பாகவதபாயந்தமாக பகவதாராதந்தைத் தலைக் கட்டிக் கொண்டு கோதற்றஸ்ரீவைஷ்ணவர்களோடே ஸ்ரீமத்ராமாயண பாகவதாதிக்களையும் திவ்யதேஸமாஹாத்மியங்களையும் காலக்ஷேபம் பண்ணிக் கொண்டிருக்க,

அப்போதொரு நாள், ஸ்ரீமத்ராமாயணத்தில் சக்ரவர்த்தித் திருமகன்டத்தில் ருஷிகள்வந்து ஸ்ரணாகதிபண்ண, அவனும் அதைத் திருவுள்ளம்பற்றி,

அப்யஹம் ஜீவிதம் ஜஹ்யாம் த்வாம் வா ஸீதே ஸலக்ஷ்மணம் |

நஹி ப்ரதிஜ்ஞாம் ஸம்ஸ்ருத்ய ப்ராஹ்மணேப்யோஷ்ஸேஷத: ||

என்றருளிச்செய்த பெருமையும் கேட்டு பரம பக்தி தலையெடுத்து அந்தக் கதையை அப்போதுள்ள நடத்தையாக நிர்ஸயித்து,

"சதுர்தஸ ஸஹஸ்ராணி ரக்ஷஸாம் பீமகர்மணம் |

ஏகஸ்ர ராமோ தர்மாத்மா கதம் யுத்தம் பஷிஷ்யதி ||"

என்கிற ஸ்லோகார்த்தத்தைக் கேட்டு, உள்ளங்கலங்கி உருவார் சக்கரம் சங்கு சுமந்திற்கும் மோடொருபா குழல்வானே ரடியான்

நிற்க, இப்படியாவதே?’ என்று ¹ஸம்பரமத்துடன் தமக்குள் பெரும்படையைக் கூட்டிக்கொண்டு ²ஸஹாயார்த்தமாகப் புறப்பட, அங்குள்ள ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களும் இவருடைய பரமபக்தியிட்டுபட்டு,

“தம் த்ருஷ்ட்வா ஸத்ருஹந்தாரம் மஹர்ஷீணாம் ஸுகாவஹம் |

பபூவ ஹ்ருஷ்டா வைதேஹீ பர்தாரம் பரிஷஸ்வஜே ||”

என்கிற ஸ்ரீலாகார்த்தத்தை அவர் செவிப்படும்படி அருளிச்செய்ய, குலசேகராழ்வாரும் அத்தைக்கேட்டு ஸந்துஷ்டராய் மீண்டு எழுந்தருள, மந்திரிகளும் ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களிடம் அஸுலையயாலே ³க்ருஹார்ச்சையினுடைய திருவாபரணத்தை ஒளித்துவைத்து ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களிடத்தில் பழிசொல்ல, குலசேகராழ்வாரும் “ஆரங்கெடப் பரணன்பார்கொள்ளார்” என்கிறபடியே, ‘ஸ்ரீவைஷ்ணவர்கள் எடுக்க வில்லை’ என்று பாம்புக்குடத்தில் தான் கைவைக்க, மந்திரிகளும் உள்நுங்கி அத்திருவாபரணத்தையும் கொடுத்து ⁴க்ஷாமணம் பண்ணிக் கொண்டார்கள்.

பின்பு ஆழ்வாரும் ⁵ராஜ்யதந்தர்த்தத்தின் குமாரருக்குப்பட்டாபி ஷேகம் பண்ணிவைத்து, அந்த ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களோடே யாவரும் வந்தடிவணங்குமரங்கநகர் துயின்றவனைத் திருவடிதொழுது, பகவத் குணங்களை அநுபவித்து, அவ்வநுபவத்தை ஸம்ஸ்க்ருதமான முகுந்தமாலையாலும் செந்தமிழான பெருமாள் திருமொழியாலும் ⁶ப்ரகாஸிப்பித்தருளி, ⁷பகவத்ப்ரதிபத்தி பாகவதப்ரதிபத்தி பர்யந்தமாகவே இருக்குமென்று அறிவிப்பித்தருளினார்.

1. பரபரப்புடன் 2. உதவிபுரிவதற்காக 3. அகத்தில் ஆராதிக் கும் பெருமானுடைய 4. மன்னிப்புக் கேட்டார்கள் 5. அரச பதவி யில் 6. வெளியிட்டருளி 7. பகவானிடம் பக்தி

பெரியாழ்வார் வைபவம்

ஜ்யேஷ்டே ஸ்வாதீபவம் விஷ்ணு ரதாம்ஸம் தத்விந: புரே |
ப்ரபத்த்யேஸ்வரூரம் விஷ்ணோர் விஷ்ணு ரித்தம் புரஸ்ரிகம் ||

ஸ்ரீகருடாம்ஸரான பெரியாழ்வார் ஸ்ரீவிஸ்னிபுத்தூரில் கனியுகத் தில்சுள-ஆவதான க்ரோதநவருஷத்தில் ஆனி மாஸத்தில் ஸூக்ல ஏகாதஸீ பாநுவாரம் கூடின ஸ்வாதீ நக்ஷத்ரத்தில் 'ஸப்தபூருஷ ஸூத்தரான ஒரு 'புரஸ்கூட ஸ்ரீவைஷ்ணவருக்குப் புத்ரராயவ தரித்து ஸ்வவேதமான யஜுர்வேதாதியாக வேதவேதாங்கங்களை அதிகரித்து ஸாஸ்த்ராப்யாஸங்களாலும் அறிந்து செய்யவேண்டிய கைங்கர்யத்தை, "ஸ்வயமாகத விஜ்ஞாநா:" என்கிறபடியே 'ஆஜாநமாய் அறிந்தவராய் அந்தக் கைங்கர்யமும் வடபெருங் கோயிலானுக்கே செய்யவேண்டியதாய்த் திருத்துழாய்ப் புஷ்பங் களைத் திருமாலு சேர்த்து வடபெருங்கோயிலானுக்கே ஸமர்பித்துக் கொண்டிருக்க, அப்போது மதுராபதிபான வல்லபதேவன் ஒரு தார்மிகனாலே,

“வரஷார்த்த மஷ்டி௭ ப்ரயதேத மாஸாந்

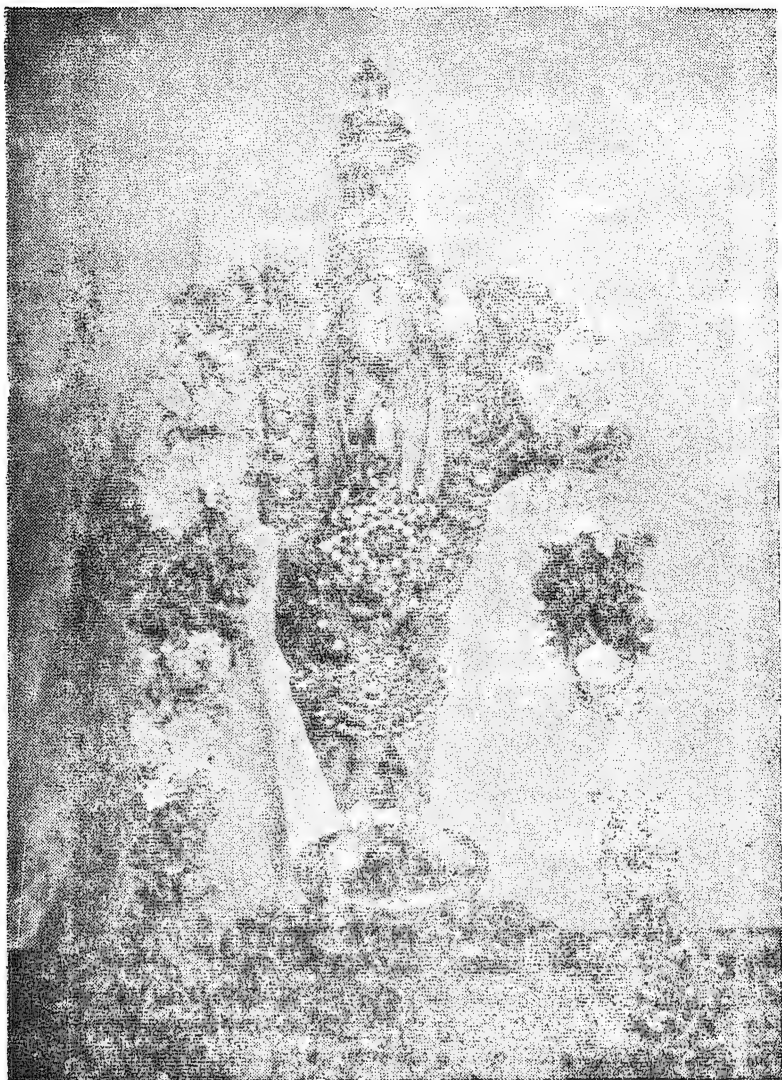
ராதர்யார்த்த மர்த்தம் திவஸம் யதேத |

வார்த்தக்யஹேதோர் வயஸா நவேந

ப்ரத்ர ஹேதோ ரிஹ ஜந்மநா ச ||”

என்கிற ஸ்லோகத்தாடே ஃபோதிக்கப்பட்டவனுய்த் தனக்குப் புரோ ஹிதரான செல்வநம்பினைப்பார்த்து “பரம புருஷார்த்தம் என்?” என்று கேட்க, புரோஹிதரும் “வித்வான்களைக் கூட்டிப் பரதத்வ நிர்ணயம் பண்ணிவைத்தால் பரமபுருஷார்த்தம் தெரியும்” என்று அருளிச்செய்ய, ராஜாவும் அப்படியே ஸம்மதித்து, ஒரு 'வித்யா ஸூல்கத்தைக் கட்டிவைத்து வித்வான்களையழைப்பிக்க, அப்போது சில ஸ்ரீவைஷ்ணவர்கள் “ராஜஸமஸ்தாநமாகையாலே பகவத் பாரம் யத்திற்கு என்ன தீங்கு வருகிறதோ?” என்று உள்நடுங்கி நிற்க, அதைக்கண்டு வடபெருங்கோயிலுடையானும் “பரதத்வத்தை

1. ஏழுதலைமுறை சுத்தராகிய, 2. முன்குடுமி 3. இயற்கை யாகவே 4. ஞானப்பரிசு 5. ஸ்ரீமந் நாராயணனே உயர்ந்த தெய்வம் என்ற நிலைக்கு

அவதாரஸ்தன்மான ஸ்ரீவில்லிபுத்தூரில் ஸேவைதநம்
பெரியாழ்வார்

பட்டநாதன், பட்டர்பிரான், விஷ்ணுசித்தர், ஸ்ரீவில்லிபுத்தூரார்,
ஸ்ரீரங்கநாதர்வசுதர் என்று போற்றப்படுபவர்

ப்ரகாஸிப்பித்துக் கீழியை அறுத்துவாரும்” என்று பெரியாழ்வாருக்கு ஸ்வப்நங்காட்டியருள, பெரியாழ்வாரும் அப்படியே ஸ்ரீமதுரையிலெழுந்தருள, சேவ்வநம்பியும் தனக்கு ஸ்வப்நம் காட்டியபடியைக்கண்டு ராஜாவும் வித்வான்களையு மழைத்துக்கொண்டு ஆழ்வாரை யெதிர்கொண்டுபோய் எழுந்தருளப்பண்ணிக்கொண்டுவர, வித்வான்களும் “இவர் என்ன செய்யப் போகிறார்?” என்று ¹சித்ராந்வேஷிகளாயிருக்க, இவ்வாழ்வாரும் புருஷஸூக்தத்தில் பூர்வோத்தரானுவாகங்களை உபபாதித்துத் ததநுருணமாக ஸ்ருதி திறாஸ புராணங்களைக்கொண்டு “ஸ்ரீமந்நாராயணனே பரதத்வம்” என்று அறுதியிட, வித்யாஸூகமும் அறுந்து இவர் முன்பே விழ, அதனை ராஜாவும் வித்வான்களும் மற்ற ஜநங்களும் ப்ரத்யக்ஷமாகக் கண்டு, ஆஸ்சர்யப்பட்டு, வேதாந்த விழுப்பொருளின் மேலிருந்த விளக்கை விரித்தருளின விஷ்ணுசித்தன் திருவடிகளிலே ²ப்ரஹ்மராய், ஆழ்வாரை ஆனைமேலேற்றி, ஸகலவாத்யங்களோடும் ஸகலபிருதுகளோடும் திருவிதி வலஞ்செய்யப் பண்ணிக்கொண்டு, “பட்டர்பிரான்” என்று திருநாமம் சாத்தி லேஸவித்துக்கொண்டிருக்க, ஸகலலோக மாதாபிதாக்களான திவ்ய தம்பதிகளுடைய பாரமயத்தை வெளியிட்டருளின ஆழ்வாரை எம்பெருமானும் தேவீபூஷண ஆயுதபரிஜநங்களோடே ³பெரிய திருவடிமேல் ஏறியருளி வந்து குளிரக்கடாக்கித்தருள, ஆழ்வாரும் ஆகாஸத்தில் அத்திரளைக்கண்டு, ஆணையினின்றும் இறங்கி, அதன் மணிகளையே தாளமாக்கிக் கொண்டு அந்த ஸ்ரீமந் நாராயணனுக்கு என்ன தீங்கு வருகிறதோ? என்று அத்தலைக்கு மங்களாஸாஸநமாய் “பல்லாண்டு பல்லாண்டு” என்று தொடங்கி மங்களாஸாஸநம் பண்ண, திவ்ய தம்பதிகளும் தங்களுடைய திவ்யகுண சேஷிதங்களையும் ப்ரகாஸிப்பிக்க, அத்தலைக்கும் பல்லாண்டு பாடி இவ்வனுபவம் வடபெருங்கோயிலுடையானுடைய அநுக்ரஹமென்று கண்ணனவதாரம் முதலாக இன்புறும் நவீவினையாட்டுக்களை உபலா முறைத்துக்கொண்டு சில திவ்யதேஹங்களையும் பாடத் திருவுள்ளமாய் “பல்லாண்டு பல்லாண்டு” என்று தொடக்கமான பெரியாழ்வார் திருமொழியாலே அவ்வனுபவங்களை யெல்லாம் ப்ரகாஸிப்பித்தருளினார்.

1. குற்றம் கண்டுபிடிப்பவர்களாய் 2. எடுத்துச்சொல்லி அதற்குத்தக்கபடி 3. வணக்கம் செலுத்தியவராய் 4. கருடன்மேல்

அவதார ஸ்தலமான ஸ்ரீவில்லிபுத்தூரில் நீராட்டத்திற்
எழுந்தருளும் கிருக்கோலத்தில் ஸேவைதரும்
ஆண்டாள்

கொடைப்பிராட்டி, குடிக்கொடுத்த நாச்சியார்
என்று போற்றப்படுபவள்.

ஆண்டாள் வைபவம்

ஆஷாடே பூர்வபல்குந்யாம் துஸஸீகாநநோத்பவாம் |

பாண்ட்யே விஸ்வம்பராம் கோதாம் வந்தே ஸ்ரீரங்க நாயிகாம் ||

பூமிப்பிராட்டி அம்ஸமான ஆண்டாள் கலியுகத்தில் கூஅ-ஆவ லான நளவர்ஷத்தில் ஆடிமாஸத்தில் ஸுக்லசதுர்த்தி செவ்வாய்க் கிழமை கூடின பூர்வபல்குநீ நக்ஷத்ரத்தில் ஸ்ரீவிஷ்ணுபுத்தூரில் திரு நந்தநவநத்தில் பெரியாழ்வார் திருத்துழாய்க்குப் பாத்தி கொத் திக்கொண்டிருக்கும்போது அதினின்றும் ¹ப்ராதூர்பவித்தருள, பெரி யாழ்வாரும் ஆஸ்சர்யப்பட்டு அந்தக் கந்யகைக்குக் கோதை என்று திருநாமம் சாத்தி வளர்த்துக் கொண்டிருக்கும்போது,

வடபெருங்கோயிலானுக்குக் கட்டிவைத்த திருமாலையை ஒரு நாள் அந்தக் கோதை எடுத்து சூட்டிக்கொண்டு மற்றுமுண்டான பூஷணங்களையும் சூட்டிக்கொண்டு ஒரு கண்ணாடியில் தம்மைப் பார்த்து “இவ்வழகு எம்பெருமானுக்கு ஒத்திருக்குமோ?” என்று பரீக்ஷித்துப் பலநாளும் இப்படியே பார்த்துக்கொண்டு அந்த மாலையைச் சுருட்டி வைத்துக்கொண்டிருக்க, அதை ஒருநாள் ஆழ்வார் கண்டு “இது ²பகவதநர்ஹம்” என்று, இனி இப்படிச் செய்ய அடுக்காது என்றும் அருளிச் செய்திருக்க, அன்று இராத்திரியில் வடபெருங்கோயிலுடையானும் “அவள் சூட்டிக்கொடுத்த ³மாலையேகாணும் நமக்கு உகந்திருக்கும்” என்று ஆழ்வாருக்கு ஸ்வப்நம் காட்டியருள, ஆழ்வாரும் திருத்துழாய்ப் பாத்தியில் ப்ராதூர்பாவத் தாலும் ஸ்வப்நத்தாலும் “பின்னிகொல்? நிலமாமகன்கொல்? திரு மகன்கொல்? பிறந்திட்டாள்” என்று உகந்தருளி, சூடிக் கொடுத்த நாச்சியார் என்று அழைத்துக்கொண்டிருக்க,

ஆண்டாளும் “ப்ராப்தயௌவநைய்யப் ⁴பரபக்தி பரஜ்ஞாந பரம பக்திகளாலுண்டான பகவத்விஷய ப்ராவண்யத்தை உடையவளாய் அந்தப்ராவண்யமடியாகபுரீக்ருஷ்ணவிரஹாஸஹிஷ்

1. தோன்ற 2. பகவானுக்குப் பயன்படாது 3. மாலையேதான் 4. யௌவனம் வந்தவளாய் 5. உயர் தெய்வத்தினிடம். கொண்ட பக்தி, அதைப்பற்றிய ஞானம், அதனிடம் அதிகமான பக்தி இவைகளால் உண்டாகிய, பகவான் விஷயமான ஈடுபாட்டுடன் கூடியவர்களாய்.

ஊக்களான கோபகநயகைகள் 'துஷ்டகாளியதிஷ்டாதார்க்ருஷ்ணேஹமிதி சாபரா' இந்யாதிகளிற்படியே க்ருஷ்ணனை அநுகரித்துத் தரித்தாப்போலே இவ்வாண்டாளும் மரீகழிநீராடி நோன்பு நோற்றுத் தரித்து அவ்வர்த்தத்தைத் திருப்பாவையாலே ப்ரகாஸிப்பித்தருள, ஆழ்வாரும் "சிந்தாந்ணவகத: பாரந் நாஸஸாதாபலயோயதா" என்கிறபடி வ்யாகுலராய் நாச்சியானை அழைத்து "நீர்யாருக்கு வாழ்க் ககப்பபட உகந்தி ருக்கீர்?" என்ன, அவளும் "மணிடவார்க்கென்று பேச்சுப்படில் வாழுகில்லேன்" என்ன, ஆழ்வாரும் பின்னை என்? என்ன, அவளும் "புள்வாய் பிளந்த மணி வண்ணனுக்கு என்னை வகுத்திடும்" என்ன, ஆழ்வாரும் "அவன் எவ்நூராள்?" என்ன, அவளும் "அவன் ஊரில்லாம் சொல்லும்" என்ன, ஆழ்வாரும் திவ்யதேச மாஹாத்தியங்களை எல்லாம் அருளிச் செய்ய, தென்னாடும் கடநாடும் தொழிநின்ற திருவரங்கத் திருப்பதி வைபவத்தைக் கேட்டருளின இவ்வாண்டாள் 'லஜ்ஜா விஷ்டையாய்ச் சிவ ம்மோராதங்களை அருபவித்து, இவ்வனுபவத்தை 'தையிரு' திங்களும் தரை விளக்கி' என்று தொடங்கி நாச்சியார் திருமொழியாலே ப்ரகாஸிப்பித்தருளித் திருவரங்கச் செல்வனாிடத்தில் ஐடிக்கொண்ட நெஞ்சினளாயிருக்க, ஆழ்வாரும் இது கூடும்படி எம்மனை! என்றிருக்க, அன்று இராத்தியில் திருவரங்கச் செல்வனார் உம்முடைய பெண்ணான கோதையை அழைத்துக் கொண்டு வாருமென்று ஸ்வப்தம் காட்டியருள, ஆழ்வாரும் ஸந்தஷ்டராயிருக்க, கோடியில் அழகிய மணவாளனும் ஸமஸ்த பிருதுகளோடே ஆவாடானை அழைத்துக் கொண்டு வரும்படி பரிஜநங்களுக்கு ஸ்வப்தம் காட்டியருள, அவர்களும் அப்படியே ஸ்ரீவிஹிபுத்தாரேறச் சென்று ஆழ்வாரிடத்தில் அழகிய மணவாளன் காட்டின ஸ்வப்தத்தை விண்ணப்பஞ் செய்ய, ஆழ்வாரும் உகந்தருளி வடபெருங் கோயிலுடையான்¹ நியமநம் பெற்று ஆண்டாளைத் திருப்பல்லக்கி லேற்றிக் கொண்டு கோயிலேற எழுந்தருளி அழகிய மணவாளன் திருமண்டபத்தில் திற்க,

ஆண்டாளும் எல்லாரும் காணும்படி திருமேனி வடிவழகாலே திருவாபரணங்களுக்கும் அழகு கொடுத்துக் கொண்டு அழகிய

1. வெட்கமடைந்தவளாய், 2. எண்ணங்களை, 3. உத்தரவு பெற்று.

மணவாளன் பக்கற் சென்று ¹அந்தர்பவித்தருள், இதைக் கண்டு ஆழ்வாரும் ஸமஸ்த ஜநங்களும் ஆர்ச்சய்ப்பட, அழகிய மணவாளனும் நமக்கு ²ஸ்வஸுரரான பெரியாழ்வாரென்று அருளப்பாடிட்டுத் திருமாலை முதலான வரிசைகளையும் ³ப்ரஸாதித்தருளி, ஸ்ரீவில்லிபுத்தூரேறப் போகும்படி விடைகொடுத்தருள், ஆழ்வாரும் இப்படியொரு விசேஷகடாக்ஷம் அழகிய மணவாளன் செய்தருளினுனென்று உள் மகிழ்ந்து வடபெருங் கோயிலுடையானுக்குக் கைங்கர்யம் பண்ணுவதாய் மீண்டு எழுந்தருளினார்.

—

ஸ்ரீ ரங்கமன்னாரும். ஆண்டாளும்

¹ மறைந்தருள் ² மாமனாரான ³ கொடுத்தருளி

அவதாரஸ்தலமான திருமண்டங்குடியில் ஸேவைதரும்
தொண்டரடிப்பொடியாழ்வார்
பக்தாங்க்ரிரேனு, விப்ரநாராயணர், திருமண்டங்குடியார்,
பள்ளியுணர்த்தியபிரான் என்று போற்றப்படுபவர்

தொண்டரடிப்பொடியாழ்வார் வைபவம்

கோதண்டே ஜ்யேஷ்ட நக்ஷத்ரே மண்டங்குடி புரோத்பவம் |

சோளோர்வ்யாம் வ நமாலாம்ஸம் பக்தாங்கீ ரேணுமாஸ்ரயே ||

வநமாலாம்ஸரான தொண்டரடிப்பொடியாழ்வார் கலியுகத்தில் ௨௮௯ - ஆவதான ப்ரபவ ஸம்வத்ஸரத்தில் மாகழி மாஸத்தில் க்ருஷ்ணசதுர்தஸீ செவ்வாய்க் கிழமை கூடின கேட்டை நக்ஷத்ரத்தில் திருமண்டங்குடியில் ஒரு புரஸ்கூட ஸ்ரீ வைஷ்ணவருக்குப் புத்ரராயவதரிக்க, அவருக்கு விப்ரநாராயணரென்று திருநாமம் சாத்தி, ¹ஸ்வவேதமான யஜுர்வேதாதியாய் ஸகல வேத வேதாங்கங்களையும் ²அதிகரிப்பிக்க, அவரும் ³ஸர்வஸமர்த்தராய் ⁴க்ருதோத்வஹராய் பகவத்பக்தி மேலிட்டுத் திருவரங்கத் திருப்பதியில் அழகிய மணவாளனைத் திருவடிதொழுது நிற்க, அழகிய மணவாளனும் தமக்குத் திருமலைக் கைங்கர்யம் பண்ணிக் கொண்டிருக்கும்படி நியமித்தருள, ஸ்ரீவிப்ரநாராயணரும் அழகிய மணவாளனுக்குத் திருநந்தநவநத் செய்து, திருமலைக்கட்டிச் சாத்திக் கொண்டு, ⁵ப்ராக்ருத விஷயத்தில் அதிவிரக்தராய், பகவத் விஷயத்தில் ⁶அத்யந்தமநுரக்தராய்த் தம்மை ஆஸ்ரயித்தவர்களையும் தம்மைப் போலே ஆக்கவல்லராய் இருந்து கொண்டிருக்க,

அப்போது பெருமானைப் பிராட்டியார் பார்த்து, இப்படிக்கொத்த விரக்த பக்தரை ப்ராக்ருதவிஷயம் என்ன செய்யக்கடவது? என்று விண்ணப்பஞ் செய்ய, பெருமானும் ஸீலார்த்தமாகப் புண்முறுவல் செய்து, “இவரை அத்யந்தப்ராக்ருத விஷயாஸக்தராகும்படி பண்ணுகிறேன் பார்” என்றருளிச் செய்ய, அப்போது தேவதேவியென்று பேருடையவளான ஒரு தேவஸ்திரீ தன் ஸகியோடே ஒரு வேர்யாருபமாய் வந்து திருக்கரம்பனூரில் வஸம் பண்ணிக் கொண்டு விப்ரநாராயணரீ திருநந்தநவநத்தருகே ஒரு ⁷வருஷச்சாயயிலே நின்று கொண்டு ⁸விலாஸவீக்ஷணம் பண்

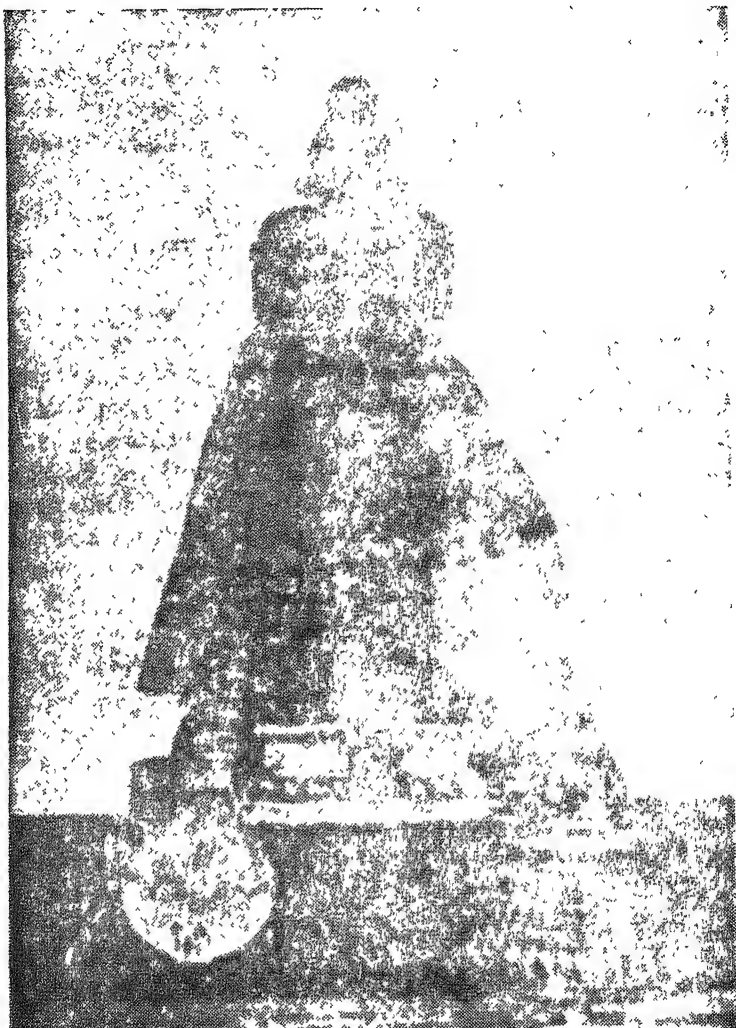
1. ௪மது வேதமான 2. கற்கும்படி செய்ய 3. எல்லா வகையிலும் திருமைசாலியாய் 4. கலியாணம் செய்து கொண்டவராய் 5. உலக விஷயங்களில் 6. மிகவும் ஈடுபாடுள்ளவராய் 7. மரத்து நிழலில் 8. குறுகுறுப்பான பார்வை.

ணிக் கொண்டிருக்க, விப்ரநாராயணரும் கண்ணெடுத்துப் பாராம லிருக்க, தேவதேவியும் தன்னுபரணதிகளை யெல்லாம் ஸகி கையில் கொடுத்து விட்டு, ¹மலிநவஸ்தரதரையாய் வந்து, விப்ரநாராயண ரைத் தன்டன் ஸமர்ப்பித்து, ²மஹாபாபிஷ்டையான அடியேனுக்குத் தேவரீர் ஸைவையாலே ³ஸத்வமுண்டாய்க் கைங்கர்ய புத்தி மேலிட் டிருக்கிறது, தேவரீர் திரு நந்தநவநத்தில் களை யெடுத்துக் கொண் டிருக்கிறேன்' என்று விண்ணப்பஞ் செய்ய, விப்ரநாராயணரும் அநுமதி பண்ண, தேவதேவியும் அப்படியே ஆறுமாஸம் பூஞ்செடி களுக்குக் களை யெடுத்துத் தண்ணீர் பரிமாறிக் கொண்டிருக்க, ஒரு நாள் மஹாவர்ஷமுண்டாக, விப்ரநாராயணரும் பர்ண சாக்ஷி லிருந்துகொண்டு ⁴வர்ஷாஹதைதயான தேவதேவியை உள் புகுரும் படி நியமிக்க, பின்பு தேவதேவியும் உள் புகுர, விப்ரநாராயணரும் பகவல்லீகையாலே ப்ராக்ருத விஷயாஸக்தராய் அன்று முதல் இருந்துகொண்டு, திருக்கரம்பனூரில் ஸர்வாபரண பூஷிதையான தேவதேவினுடைய க்ருஹத்தில் அவள் கேட்ட ⁵அர்த்தத்தைக் கொடுக்க ⁶விரகு இல்லாமையாலே அவ்வாசலிலே தயங்கி நின்று முசித்துக் கிடக்க, அப்போது பெருமானும் பிராட்டிக்கு அவரைக் காண்பிக்க, பிராட்டியும் அவரை மீட்டு முன்போல் கைங்கர்யபர ராக்கும்படி ப்ரார்த்திக்க, பெருமானும் தம் ஸந்நிதியில் ஒரு தங்க வட்டிலை எடுத்துக் கொண்டு போய்த் தேவதேவி க்ருஹத்திற் கொடுக்க, அவளும் 'நீர் ஆர்?' என்ன, பெருமானும் "நான் அழகிய மணவாளதாஸன், விப்ரநாராயணர் கொடுத்து வரச் சொன்னார்" என்று சொல்லிப் போக, அவளும் வாசலினின்றும் விப்ரநாராயணரை அழைத்துக்கொண்டு முன்புபோலேயிருக்க, விடி யோரை கோயிலில் தங்கவட்டில் இல்லாமையாலே அதிகாரிகள் பரிஜனங்களைத் தண்டிக்க, அவர்களும் அங்கங்கே விசாரிக்க, கரம்பனூரில் தேவதேவி க்ருஹத்தில் இருக்கக் கண்டு அதிகாரியும் அவளைக் கேட்க, அவளும் 'விப்ரநாராயணர் கொடுத்தார்' என்ன, அவளும் விப்ரநாராயணரை அழைத்துக் கேட்க, அவரும் 'நான் அறியேன்' என்ன, அவ்வளவில் பெருமானும் ஒரு அர்ச்சகனிடத் தில் ஆவேஸித்து, "விப்ரநாராயணருக்காகத் தேவதேவிக்கு

1. அழுக்குத்துணி உடுத்தி 2. நற்குணம் உண்டாகி 3. மழையால் தாக்கப்பட்ட 4. பணத்தை 5. ஆதாரம்.

நாமே கொடுத்தோம். இது நம்முடைய லீலார்த்தப்ரதிஜ்ஞை” என்றும், “ஒருவரையும் ஸிக்ஷிக்க வேண்டியதில்லை” என்றும் அருளிச் செய்ய, அதிகாரிகளும் தெளிந்து ஆஸ்ரயப்பட்டுப் போக,

விப்ரநாராயணரும் மாதரார் கபற்கண்ணென்னும் வலையுள்பட்டமுந்திய தம்மை நொந்து ¹ அகம்யாகமந ப்ராயஸ்சித்தத்தையும் பண்ணி, “தேவுமற்றறியேன்” என்ற மதுரகவிசர் உள்கருத்தை “அரங்கன் திருமுற்றம் சேறுசெய் தொண்டர்” என்று விவரித்தருளி அவ்வரங்கனும், சக்கரவர்த்தித் திருமகனும் கண்ணனுமாக அநுபவித்த குலசேகராழ்வார் படியைக் கொண்டு அவ் விருவர்களுக்கும் தீங்கு வாராதிருக்கும்படி பல்லாண்டு பாடின பெரியாழ்வார் திருவுள்ளக் கருத்தை ஆண்டாள் அறிந்து அவ்வநுபவத்தைத் தாமநுபவித்து, “செம்மையுடைய திருவரங்கர் தாம் பணித்த மெய்ம்மைப் பெருவார்த்தை விட்டுசித்தர் கேட்டிருப்பர்” என்று பெரியாழ்வார்க்காட்பட வேனுமென்று அருளிச் செய்த அர்த்தத்தைத் தெளிந்து பாகவத ஸ்ரீபாத தீர்த்தத்தை ஸ்வீகரித்து அழகியமணவாளன் திருபடி தொழுது நிற்க, அழகிய மணவாளனும் ‘தொண்டரடிப் பொடியாழ்வார்’ என்று அருளப்பாடிட்டு வரிசைகளும் ² ப்ரஸாதிக்க, ஆழ்வாரும் அவைகளைப் பெற்றுத் தம்மிடத்தில் அழகிய மணவாளன் விசேஷகடாக்ஷம் செய்தருளினபடியாலே “உன்னடியார்க்காட்படுத்தாய் பள்ளியெழுந்தருளாய்” என்று ³ மமேகாதித்து அநுபவித்து அவ் வநுபவத்தைத் திருமாலைத் திருப்பள்ளியெழுச்சிகளாலே ப்ரகாஸிப்பித்தருள, தேவதேவியும் தன்னுடைய தனங்களையெல்லாம் பெரிய பெருமான் கைங்கர்யத்தில் வ்யயம் பண்ணி பாகவத ஸ்ரீபாததீர்த்தத்தாலே பரிஸுத்தையாய்ப் போக, தொண்டரடிப் பொடியாழ்வாரும் தம்மிடத்தில் அழகிய மணவாளன் செய்தருளின விசேஷகடாக்ஷத்தையும் தெய்வப்பிறவிக்குக்கும் வர்ணாஸ்ரமநுகுணமாக ப்ராயஸ்சித்தம் செய்து பாபநிவ்ருத்தி செய்யவேண்டுமர்த்தத்தையும், ஸ்ரீபாததீர்த்தப் பாவத்தையும் ப்ரகாஸிப்பித்தருளிச் ⁴ சேதநர்களை உஜ்ஜீவிப்பித்தருளினார்.]

அவதார ஸ்தலமான உறையூரில் ஸேவைதரும்

திருப்பாணுழுவார்

பாணர், யோகிவாஹநர், முநிவாஹநர் என்று போற்றப்படுபவர்

திருப்பாணுவார் வைபவம்

கார்த்திகே ரோஹிணீ ஜாதம் ஸ்ரீபாணம் நிகளாபுரே |

ஸ்ரீவத்ஸாம்ஸரம் காயகேந்த்ரம் முநிவாஹநமாஸ்ரயே ||

ஸ்ரீவத்ஸாம்ஸரான திருப்பாணுவார் கலியுகத்தில் ஈசன-
ஆவதான துர்மதி வர்ஷத்தில் வருந் திகமாஸத்தில் க்ருஷ்ண த்வி-
தீயை புதன் கிழமை கூடின ரோஹிணீ நக்ஷத்ரத்தில் உரையூரில்
ஸத்யத்தில் அவதரித்திருக்க, மஹாஸூக்ருதிகளாயும் ஒரு ப்ராப்த
விரோஷத்தாலே சண்டாள ஜந்மிகளாயுமிருக்கிற தம்பதிகள் வயல்
நடுவே இந்த ஸிருவைக் கண்டு ¹அநபத்யர்களாகையாலே
மகிழ்ந்து எடுத்துக்கொண்டுபோய் வளர்த்துக் கொண்டிருக்க,
அந்தச் சிருவும் ²கோக்ஷீரத்தாலே ³அபிவ்ருத்தமாய்த் ⁴தேஜிஷ்ட
மாயிருக்கக் கண்டு, சுத்தமான ஆஹாரத்தை அந்தத் தம்பதிகள்
கொடுத்து வளர்க்க, ஆழ்வாரும் பேச்சுத் தொடக்கமாகக் காநம்
பண்ணிக்கொண்டு வீணையும் கையுமாய் “நவா ஏவம் விதிகிஞ்ச
நாநந்நம் பவதி” என்கிற உபநிஷத்தின் படியே அயோநிஜரான
தமக்குச் சண்டாள தம்பதிகள் கொடுத்த ஸுத்தாஹாரம் பாதகம்
இல்லாவிடிலும் சண்டாளக்ருஹத்திவ் வளர்த்தியாலே ⁵லோகாநுவர்த்
தியாய்த் திருக்காவேரிக் கரையில் பெரிய பெருமாள் ஸந்நிதியை
நோக்கிக் கொண்டு நம்பாடுவாணைப் போலே பலநாளும் எம்பெரு-
மான் புகழ் பாடிக்கொண்டிருக்க, அப்போது பெரிய பெருமாள்
திருவுள்ளமுடவந்து தம்மிடத்தில் பக்தரான லோகஸாரங்க மாமுறிக்கு
“திருப்பாணுவாரை உம்முடைய தோளின் மேல் ஏற்றிக்கொண்டு
நம்மருகே வரக்கடவீர்” என்று ஸ்வப்நம் காட்டியருள, அவரும்
விடிவோரை திருப்பாணுவாரிருக்கிற இடத்தைச் சென்று, பெரிய
பெருமாள் காட்டின ஸ்வப்நத்தை விண்ணப்பஞ் செய்ய, ஆழ்வா-
ரும் “கிட்டவொண்ணாத ஜாதியான அடியேனை இப்படிக்குச்
செய்யலாமோ?” என்று அங்குள்ள பாமரர்களுக்காக அருளிச்செய்து
“விதிவாய்க்கின்றவாய்க்குங் கண்டீர்” “அவன் செய்யும் சேமத்தை
எண்ணித் தெளிவுற்று நிற்க வேண்டும்” என்று திருவுள்ளம் பற்றி-
யருள, லோகஸாரங்க மஹாமுதியும் ஓர் ⁶ஆதிவாஹிகரோபாதி
திருப்பாணுவாரைத் தந்தோளி லெழுந்தருளப் பண்ணிக்

1. பிள்ளைப்பேறு இல்லாமையாலே 2. பசும்பால் 3. வளர்ந்து
4. ஒளி மிக்கதாய் 5. உலக நடவடிக்கையைப் பின்பற்றி 6. பாரம்
சுமப்பவர்போலே.

ஸ்ரீரங்கம், ஸ்ரீரங்கநாதர் (உத்ஸவர்)

கொண்டு பெரிய பெருமாள் முன்பே இறக்கியருள, திருப்பாணாழ் வாரும் 'ஸ்தநந்தயப்ராஜை முலை தேடி வாய் வைக்குமா போலே ஸோஷபூதர் இழியுந்துரையான திருவடிகளிலே நெஞ்சம் குடிபுகுந்து அவ்வழியாய்த் திருமுடியளவும் கண்டு அநுபவித்து, அவ்வநுப வத்தை அமலனாதிபிராஜுலே ப்ரகாஸிப்பித்தருளி, 'ஆஜாநஸுத்த ருக்கும் லோகாநுவர்த்தநம் வேணும்' என்றும், 'களவு வெளிப்பட்ட பின்பு இடைச் சேரியில் வளர்ந்த கண்ணன் ஸாந்தீபிநியினிடத்தில் வேதாத்யயநம் பண்ணினாப் போலே லோகாநுவர்த்தநம் வேண்டு வதில்லை' என்றும், 'இதுவும் அவதார வ்ஸேஷர்களுக்கே தரும்' என்றும் காட்டியருளி, அங்குள்ள சேதநரெல்லாருங் காணப் பெரிய பெருமாள் தருமேனயில் அந்தர்ப்பவித்தருளிக் கலங்கின சேதநர் களைத் தெளிவிப்பித்தருளினார்.

திருமங்கையாழ்வார் வைபவம்

கார்த்திகே க்ருத்திகாஜாதம் சதுஷ்கவி ஸிகாமணிம் |
ஷுட்பரபத்தக்ருதம் ஸாரங்கமூர்த்திம் கலியமாஸ்ரயே ||

ஸாரங்காமஸ்ரரான திருமங்கையாழ்வார் கலியுகத்தில் ஈகா-
ஆவதான நளவருஷத்தில் வருஸ் சிகமாஸத்தில் பூர்ணிமை வியாழக்
கிழைம கூடின கிருத்திகா நக்ஷத்ரத்தில் திருவாவி திருநாயியில்
நிலை என்கிற ஒரு ¹சதுர்த்தவாரணஸ்த்தனுக்குப் புத்ரராய்
அவதரித்து ஸ்வகுலவித்யையான தனுஸ்ராஸ்த்ராதிகளிலே ஸமர்த்
தராய்ச் சோள ராஜாவிவிடத்தில் ஓரதிகாரத்திலிருந்துகொண்டு
தானாதுவான், நீர்மேல் நடப்பான், நிழலில் மறைவான், தோலா
வழக்கன் என்கிற நாலு மந்திரிகளோடே கூடத் தாமும் ஆடல்மா
வலவராய், ஸத்ருவை ஜயிக்கையாலே பரகாலனென்கிற திருநா
மத்தையுடையவராய்ப் போருகிற காலத்தில்,

பூர்யம்ஸரயாய் ஆம்பலோடையிலே பிறந்திருந்த ஒரு
பெண்ணை ஒரு வைஸ்ரயன் கண்டு அந்தப் பெண்ணை எடுத்துக்
கொண்டு போய் வளர்த்துப் பருவம் நிறைந்தவாறே “யார்க்கு
வாழ்க்கைப் படுத்துவோம்?” என்று நினைத்துக்கொண்டிருக்க,
அந்தப் பெண்ணின் பெருமையைச் சீலர் வந்து திருமங்கையாழ்வா
ருக்கு அறிவிக்க, ஆழ்வாரும் அந்த வைஸ்ரயரைக் கண்டு “இப்
பெண் பிள்ளை யார்?” என்று கேட்க, அவரும் “குமுதவந்ததிர்கண்டு
எடுத்தபடியால் குமுதவல்லியார் என்று பேரிட்டு வளர்த்த என்
பெண் பிள்ளை” என்ன, ஆழ்வாரும் “ஆகில் எனக்கு விவாஹம்
பண்ணிக் கொடும்” என்று வஸ்த்ரபூஷணாதிகளைக் கொடுக்க, அவரும்
அப் பெண் பிள்ளை ஸம்மதியைக் கேட்க, அப்பெண்ணும் “சக்ரங்கி
தனாய்ப் பகவத் பக்தனாய்த் தீயாராதநம் பண்ணிக் கொண்டி
ருக்க வேண்டாவோ?” என்ன, ஆழ்வாரும் “அப்படியே செய்யக்
கூடவேன்” என்று திருநறையூர் நம்பி ஸந்நிதியில் திருவில்ச்சிணையை
ப்ரார்த்திக்க, நம்பியும் திருவில்ச்சிணையையும் திருமணக் கப்பையும்
திருமந்த்ரார்த்தத்தையும் பாமரர் கண் படாமல் ப்ரஸாதித்தருள,
ஆழ்வாரும் சக்ரங்கிதராய்க் குமுதவல்லியாரையும் மணம் புணர்ந்து

1. நான்காவது வருணத்தவருக்கு 2. ஸமாச்ரயணம் செய்து
கொண்டவராய்.

அவதார ஸ்தலமான திருவாணி திருநகரியில் ஸேவைதரும்
திருமங்கையாழ்வார் (தேவிபுடன்)

ஆலிநாடன், கலியன், நாலுகவிப்பெருமாள், அருள்மாரி,
மங்கையர்கோன், பரகாலன் என்று போற்றப்படுபவர்.

ததீயாராதநமும் பண்ணிக் கொண்டிருக்க, அதனைச் சோளராஜா
வும்¹ 'பஹுத்ரவ்ய வ்யயம் பண்ணுகிருர்' என்று தனது சாரர்களாலே
அறிந்து 'அந்தப்பரகாலனைப் பிடித்துக் கொண்டு வாருங்கள்' என்று
சிலரை யாஜ்ஞாபிக்க, ஆழ்வாரும் அவர்களை அடித்தோட்டி விட,
பின்னையும் ஸேநைநியாடே சோளராஜன் வர, அந்த சேநையையும்
அடித்தோட்டி விட, ராஜாவும் பரகாலனைப் பார்த்து 'உம்முடைய
பராக்ரமத்தாலே² ஸந்துஷ்டனானேன்; உமக்கு³ விப்ரியம் செய்யேன்'
என்று ப்ரதிஜ்ஞை பண்ணிக் கொடுத்தமைக்க, ஆழ்வாரும் அவன்
பக்கல் போக, அவனும் ஒரு தேவாலயத்தில் காவலிட்டு வைக்க,
ஆழ்வாரும் ததீயாராதந 'பங்கத்தாலே வ்யாகுலராய் உபவாஸத்
தோடேயிருக்க, பேரருளாளரும், 'நம் கோயிலேற வந்து நம்மருகே
யிருக்கிற நிதியைக்கொண்டு காவலை விடுவித்துக்கொள்ளும்' என்று
ஸ்வப்நம் காட்டியருள, ஆழ்வாரும் ராஜபுருஷரோடே 'வ்யயம்
பண்ணின தநத்தைக் கொடுத்து விடுகிறேன்; வாரு' என்றழைத்
துக் கொண்டு பெருமாள் கோயிலேறப் போய்ப் பேரருளாளரைத்
திருவடி தொழுது அருகேயிருந்த நிதியை எடுத்து ராஜபுருஷர்
கையிற் கொடுத்து, அதிகமான த்ரவ்யத்தைத் ததீயாராதநத்தில்
உபயோகித்துக் கொண்டிருக்க, அவர்களும் அந்தத் தநத்தை
ராஜா பக்கல் வைத்து அச் செய்தியைச் சொல்ல, ராஜாவும் விஸ்மி
தனாய் அந்தத் தனத்தை ஆழ்வார் திருவடிகளிலே ஸமர்ப்பித்து
அபராதக்ஷாமணம் பண்ணிக்கொண்டு போக, ஆழ்வாரும் அத்தனங்
களைக் கொண்டு ததீயாராதனம் செய்து பின்பு கையிலொன்றுமில்
லாமையால் "அஸாதுப்யோர்த்தமாதாய ஸாதுப்யஸ் ஸம்ப்ரயச்
சதி" என்கிறபடியே ஆழ்வாரும் மந்த்ரிகளுடனே வழிகட்டி
"அவைஷ்ணவர்களிடத்தினின்றும் தநத்தைப் பறித்துக் கொண்டு
வந்து ததீயாராதநம் பண்ணிக் கொண்டிருக்க, ஒருநாள் அவைஷ்
ணவர் அகப்படாமையாலே ஒரு வீட்டின் புறக்கடையில் பதுங்கி
அங்கேற வந்த பெண்பிள்ளை பூஷணங்களை அபஹரித்துக்கொண்டு
விட, அவளும் தன் பர்த்தாவினிடத்தில் 'ஸ்ரீமந்தாராயணன் நம் பூஷ
ணத்தை அங்கீகரித்தான்' என்று சொல்ல, அத்தைக் கேட்டு ஆழ்
வாரும் 'வைஷ்ணவதநம்' என்று அத்தைக் கொடுத்துவிட்டு வழி
கட்டிப் பார்த்துக் கொண்டு நிற்க, எம்பெருமானும் பிராட்டியும் ஸர்

1. அதிகப்பணச் செலவு 2. மகிழ்ச்சியடைந்ததென் 3. தீங்கு
4. தவறி விட்டமையாலே வருந்தி 5. வைஷ்ணவர் அல்லாதவர்.

வாபரண பூஷிதர்களாய்த் திருமணம் புணர்ந்து பரிஜனங்களோடே அவைஷ்ணவர் போலே வந்து நிற்க, ஆழ்வாரும் மகிழ்ந்துகொண்டு ஸமஸ்த பூஷணங்களையும் அபஹரித்து ஒரு பெட்டியில் வைத்து எடுக்க, அது எடுக்க ஒண்ணமையாலே மணவாளப் பிள்ளையைப் பார்த்து ‘இப் பெட்டியை எடுக்க வொண்ணாதே பண்ணின மந்த்ரத்தை எனக்குச் சொல்லக் கடவை’ என்று வாளை உருவிக் கொண்டு கேட்க, மணவாளப் பிள்ளையான எம்பேருமானும் ‘நம்கலியா’ என்றருளிச் செய்து திருமந்த்ரத்தை அவர் செவியில் சொல்லிப் பெரியபிராட்டியாரும் தாமுமாகமற்றுமுள்ள தேவீபூஷண யுத பரிஜனங்களோடே. லேஸவை ஸாதித்தருள, ஆழ்வாரும் திவ்ய தம்மதிசுளுடைய திருவடிகளிலே ஸரணம் புகுந்து ஸ்வரூபாதிகளை அநுபவித்து அவ்வநுபவத்தைப் பெரிய திருமொழி, திருக்குறள், தாண்டகம், திருநெடுந்தாண்டகம், திருவெழுகூற்றிருக்கை, சிறிய திருமடல், பெரிய திருமடல் என்கிற ப்ரபந்தங்களாலே ப்ரகாஸிப்பித்தருளி ஆச, மதுரம், சித்ரம், விஸ்தாரம் முதலான சாதுர்யத்தை யுடைய திவ்ய கவீதையாலே ‘நாலுகவிப்பேருமாள்’ என்று ப்ரஸித்தராய்,

திவ்யதேஸயாத்ரை பண்ணிக் கொண்டு, காழிச்சீராமவிண்ண கரத்தில் நாலுகவிப் பேருமாளென்று பிருதூதிக்கொண்டு எழுந்தருளியிருக்கும் போது, ஸம்பந்தமூர்த்தியென்கிற ஒரு தமிழிக் கவி வந்து பிருதுகளை நிர்ப்பந்திக்க, ஆழ்வாரும் “ஒரு குறளாயிரு நிலம்” என்கிற பாட்டைக் கொண்டு அவனை ஜயித்து, “ஆலிநாட னருள் மாரி உரட்ட ருக்கி உடையார் சீயம்” என்கிற திருநாமம்ஃளை ப்ரஸித்த மாக்கி, அவனாலே ‘நாலுகவிப் பேருமாள்’ என்று பஹுமாதம் பண்ணப் பட்டு, திருவரங்கத் திருப்பதியில் அழகிய மணவாளனைத் திருவடி தொழுது, மண்டப கோபுராதி கைங்கர்யங்களுக்காக மந்த்ரங்களோடே கூட திருநாசைப் பட்டணத்தில் ஸ்வர்ணமடமான பெளத்த விக்ரஹத்தை எடுத்துக் கொண்டு வந்து, அத்தையருக்கித் தங்மமாக்கத் திருமதிள் முதலான கைங்கர்யங்களைச் செய்து கொண்டிருக்க,

ஒரு திருக்கார்த்திகை மஹோத்ஸவத்தில் பெருமானும் நாச்சி மார்களும் திருமஞ்சநம் கொண்டருளியிருக்கும்போது, திருமங்கை

யாழ்வார் ஸேவித்துநிற்க, திவ்யதம்பதிகளும் குளிரக்கடாஷித்தருள, ஆழ்வாரும் 'திருவாய்மொழிக்கு வேதஸாம்யத்தையும் ப்ரஸாதித்து, திருநகரியினின்றும் நம்மாழ்வாரை எழுந்தருளப் பண்ணி, வேதபாராயணத்தோடு மார்கழி ஸூக்ல ஏகாதரியில் திருவாய்மொழியும் கேட்டருளவேணும்' என்று ப்ரார்த்திக்க, பெருமானும் அப்படியே திருவுள்ளம்பற்றியருள, ஆழ்வாரும் ஒரு பரமபதநாதனைத் திருப்ரதிஷ்டைசெய்து, ஒரு பரமபத வாசல் உண்டாக்கி, அந்த ஸந்நிதியில் அழகிய மணவாளனுக்குத் திருநகரி நம்மாழ்வாரை எழுந்தருளப்பண்ணிவைத்து, திருவட்டையநோதஸவத்தைப் பத்து நாளில் நடப்பித்து, அப்படியே ¹புரஜிஸம்வத்ஸரம் நடந்து வரும்படி பண்ணிவைக்க, அழகிய மணவாளனும் குளிரக்கடாஷித்து வரிசைகளையும் ²ப்ரஸாதிக்க, திருமங்கையாழ்வாரும் அவைகளைப்பெற்று ஸந்துஷ்டராய் அமலனாதிபிரானில் ³ப்ரதிபாதிக்கிற ப்ரஹ்மாநுபவத்தை,

“ பக்த்யா பரமயா வாபி ப்ரபக்த்யா வா மஹாமுநே |
ப்ராப்யோஹம் நாந்யதா ப்ராப்ய: ”

என்றும், “ஸரணம் வ்ரஜ-மோக்ஷயிஷ்யாமி” என்றும் சொல்லுகிற படியே ஓரஞ்சலிபண்ணிக் கேட்டவர்களுக்கு அல்லது ஸ்ரீய:பதியான எம்பெருமான் கொடானென்றும், அந்த ஸரணாகதிப்ரகாரத்தையும், அப்படி நிஷ்டையுடையவனுக்குக் கைங்கர்யம் பாகவத பர்யந்தமா மென்றும், இவ்வர்த்தங்களையெல்லாம் ⁴ஸ்வப்ரபந்தங்களாலே ப்ரகாஸிப்பித்து லோகத்தை உஜ்ஜிவிப்பித்தருளினார்.

ஆழ்வார்கள் வைபவம் முற்றிற்று

ஆசார்யர்கள் வைபவம்

பின்பு சிலநாள் கழிந்தவாறே ஆழ்வார்கள் அருளிச்செய்த திவ்யப்ரபந்தங்களும் காலவைஷ்ணவத்தாலே ¹ லுப்தங்களாய், திருவத்யயநோத்ஸவாதிகளுமில்லாமலிருக்க, எம்பெருமான் “ஆசார்யர்களை அவதரிப்பித்துக் ² கார்யங்கொள்ளவேணும்” என்றும், அவ்வழியாலே ³ அவிச்சிந்தமாகக் குருபரம்பரையை நடத்துகக்காக ஸ்ரீமத் நாதமுனிகள் முதலாக ஸ்ரீமத் பேதாந்த தேபரிகளவாக இருந்துள்ள ஆசார்யர்களை அவதரிப்பித்துக் கார்யங்கொண்டு, பின்பு இச்செல்வம் ⁴ ஆகல்பமாகக் குறையற்றிருக்குமென்று திருவுள்ள நுகந்தருளினான். ஆகையாலிறே, “நாதோபஜ்ஞம் ப்ரவ்ருத்தம்” என்றும், “நாதமுனிகழலே, நாளுந்தொழுதெழுமோம் நமக் கார் நிகர் நானிலத்தே” என்றும் நம் தேபரிகன் அருளிச்செய்தார்.

அவர்கள் அவதார க்ரமங்கள் எங்ஙனே என்னில்:—

கஜாநநாம்பரான ஸ்ரீமத்நாதமுனிகள் கலியுகத்தில் ௩௬௮௫-ஆவதான போபக்ருத்வர்ஷம் ஆனிமாஸம் ஸுக்லத்ரயோதஸீ புதன் கிழமை கூடின அநாராதா நக்ஷத்ரத்தில் வீரநாராயணபுரம் என்கிற காட்டுமன்னார் ஸந்நிதியில் அவதரித்தார்.

ஜயத்ஸேநாம்பரான உய்யகீட்காண்டார் கலி ௩௬௮௮-ஆவதான பராபவ வர்ஷத்தில் சித்திரைமாஸம் ஸுக்லப்ரதமை புதன்கிழமை கூடின க்ருத்திகா நக்ஷத்ரத்தில் திருவெள்ளறையில் அவதரித்தார்.

குமுதாம்பரான மணக்காலநம்பி கலி ௩௬௩௩-ஆவதான விஜோதி க்ருத்வருஷம் மாசிமாஸம் ஸுக்லசதுர்த்தஸீ திங்கட்கிழமை கூடின மகாநக்ஷத்ரத்தில் மணக்காலக்கரஹாரத்தில் அவதரித்தார்.

லிம்ஹா நநாம்பரான ஆளவந்தார் கலி ௪௦௧௮-ஆவதான தாது வர்ஷம் ஆடிமாஸம் பூணிகை புதன்கிழமை கூடின உத்தராஷாடா நக்ஷத்ரத்தில் வீரநாராயணபுரமென்கிற காட்டுமன்னார் ஸந்நிதியில் அவதரித்தார்.

-
1. மறைந்து 2. காரியம் செய்விக்க 3. இடைவிடாமல்
4. கல்பம் முடியும்வரை.

குமுதாம்ஸரான பெரியநம்பி கலி ௪௦௩௯-ஆவதான ஹேவிளம்பி வருஷம் மார்கழி மாஸம் கிருஷ்ணசதுர்த்தபு புதன்கிழமை கூடின ஜ்யேஷ்டா நகைத்ரத்தில் கோயிலிலே அவதரித்தார்.

ஸுமுகாம்ஸரான பெரிய தீருமலைநம்பி கலி ௪௦௪௫-ஆவதான ஸ்ரீமுகவர்ஷம் புரட்டாசிமாஸம் ஸுக்லபஞ்சமீ வெள்ளிக்கிழமை கூடின அநாராதா நகைத்ரத்தில் திருமலையில் அவதரித்தார்.

புண்டரீகாம்ஸரான திருக்கோட்டியூர்நம்பி கலி ௪௦௨௯-ஆவதான ஸர்வஜித்வர்ஷம் வையாசிமாஸம் ஸுக்லபரதமை ஸ்திரவாரம் கூடின ரோஹிணி நகைத்ரத்தில் திருக்கோட்டியூரில் அவதரித்தார்.

ஸங்குகர்ணம்ஸரான திருவரங்கப் பெருமானையர் கலியுகத்தில் ௪௦௫௯-ஆவதான பிங்களவர்ஷம் வையாசிமாசம் க்ருஷ்ணபரதமை வெள்ளிக்கிழமை கூடின ஜ்யேஷ்டா நகைத்ரத்தில் கோயிலிலே அவதரித்தார்.

வநமாலாம்ஸரான திருமாளையாண்டான் கலி ௪௦௯௦-ஆவதான ஸர்வ தாரி வர்ஷம் மாசிமாஸம் பூர்ணிமை வெள்ளிக்கிழமை கூடின மகா நகைத்ரத்தில் அழகர் திருமலையில் அவதரித்தார்.

ஸ்ரீமச்சேஷாம்ஸபுத்தரான எம்பெருமானார் கலியுகம் ௪௧௧௯-ஆவ தான பிங்களவர்ஷத்தில் சித்திரைமாஸம் ஸுக்லபஞ்சமீ வெள்ளிக் கிழமை கூடின திருவாதிரை நகைத்ரத்தில் ஸ்ரீ பெரும்புதூரில் அவ தரித்தார்.

சண்டாம்ஸரான கிடாம்பியாச்சான் கலி ௪௧௫௯-ஆவதான ஹே விளம்பி வர்ஷம் சித்திரைமாஸம் ஸுக்லத்வாதபு வெள்ளிக்கிழமை கூடின ஹஸ்தநகைத்ரத்தில் பெருமாள் கோயிலில் அவதரித்தார்.

ஸர்வநேத்ராம்ஸரான கிடாம்பி ராமாநுசுப்பிள்ளன் கலி ௪௨௧௦- ஆவதான ஸர்வதாரிவர்ஷம் ஜப்பசிமாஸம் ஸுக்லபஞ்சமீ திங்கட் கிழமை கூடின பூர்வாஷாடாநகைத்ரத்தில் பெருமாள் கோயிலிலே அவதரித்தார்.

குமுதாஷாம்ஸரான கிடாம்பி நூர்ங்கராஜர் கலியில் ௪௨௬௫-ஆவ தான ஸ்வபாநுவர்ஷத்தில் பங்குனிமாஸம் ஸுக்லஷஷ்டி திங்கட் கிழமைகூடின ரோஹிணி நகைத்ரத்தில் பெருமாள் கோயிலிலே அவதரித்தார்.

ப்ரசண்டாம்ஸரான திருக்குடைப்பிரான் பிள்ளை கலியுகம் சகசு-
ஆவதான பல்வ வர்ஷம் ஐப்பசிமாஸம் ஸுக்லபஞ்சமீ திங்கட்
கிழமை கூடின பூர்வாஷாடா நக்ஷத்ரத்தில் திருமலையில் அவதரித்
தார்.

விஜயாம்ஸரான ஸ்ரீவிஷ்ணுசித்தர் என்கிற எங்களுடைய கலி
சஉ௦௮-ஆவதான வ்யயவர்ஷம் ஆனிமாஸம் ஸுக்லத்வாதஸீ
திங்கட்கிழமை கூடின ஸ்வாதீ நக்ஷத்ரத்தில் திருவெள்ளையில்
அவதரித்தார்.

ஸுபத்ராம்ஸரான நடாதுரம்மாள் கலியில் சஉ௧௭-ஆவதான
பார்த்திவ வர்ஷம் சித்திரைமாஸம் பூர்ணிமை திங்கட்கிழமை கூடின
சித்ரா நக்ஷத்ரத்தில் பெருமாள்கோயிலில் அவதரித்தார்.

ஸுப்ரதிஷ்டாம்ஸரான கிடாம்பி அப்பிள்ளை கலி சஉ௨௨-ஆவ
தான விக்ரம வர்ஷம் சித்திரை மாஸம் ஸுக்லபஞ்சமீ வெள்ளிக்
கிழமை கூடின திருவாதிரை நக்ஷத்ரத்தில் பெருமாள்கோயிலில்
அவதரித்தார்.

ஸ்ரீவேங்கடேஸ கண்டாம்ஸரான ஸ்ரீமத் வேதாந்த தேஸிகள் கலி
சஉ௨௯-ஆவதான ஸுக்லவர்ஷம் புரட்டாசிமாஸம் ஸுக்லதஸமீ
புதவாரம் கூடின திருவோண நக்ஷத்ரத்தில் பெருமாள்கோயிலில்
திருத்தண்கா வென்கிற தில்யதேஸத்தி லெழுந்தருளியிருக்கிற தீப
ப்ரகாஸர் ஸந்திதி ஸமீபத்தில் அவதரித்தார்.

இவர்களவதரித்துச் செய்தருளினபடிகள் எங்ஙனே யென்
னில் :—

ஸ்ரீமந்நாதமுனிகள் வைபவம்

ஜ்யேஷ்டேநுராதாஸம்பூதம் வீரநாராயணே புரே |

கஜவக்த்ராம்ஸமாசார்ய மா த்யம் நாதமுநிம் பஜே ||

வீரநாராயணபுரத்தில் நித்யவாஸம் பண்ணுகிற ஆஜாநஸூத்த ஸ்ரீஸடமர்ஷண குலதிலகராயும் சொட்டைக்குலத்தரசென்று ப்ரஸி த்தருமான ஈஸ்வரமுநிகளுக்குக் கவியுதத்தில் ஈசுஅரு-ஆவதான பேராபக்ருத்வர்ஷம் ஆனி அநாராதத்தில் ஒரு குமாராவதரிக்க, அவருக்கு நாதர் என்று திருநாமம் சாத்தி, வேத வேதாங்கங்களை யெல்லாம் அத்யயநம் பண்ணிவைக்க, அந்த நாதமுநிகளும் பிறவி தொடக்கமாகப் பகவத் பக்திமேவிட்டு, ஸர்வ வேதராஸத்ர ஸமர்த்தராயிருக்க, வங்கிப்புரத்தாச்சியும் அரவிந்தப் பாவையா ளென்கிற தம் குமாரத்தியை விவாஹம் பண்ணிவைக்க, நாதமுநி களும் க்ருதோத்வாஹராய் வீரநாராயணபுரத் தெம்பெருமானு னன்னனாரைத் திருவடிதொழுது, அவர் குணங்களிலீடுபட்டு, பகவத் த்யானம் பண்ணிக்கொண்டு யோகநிஷ்டராயிருக்க, அவருக்கு ஒரு குமாரர் அவதரிக்க, அவருக்கு ஈஸ்வரமுநிபென்று திருநாமம் சாத்தி, அத்யயநாதிகளையும் போகாப்யாஸத்தையும் பண்ணிவைத் துத், தாமும் யோகநிஷ்டராயெழுந்தருளியிருந்தார்.

பின்பு ஒருகால் நாதமுநிகளும் ஸகுடும்பமாய் மன்னனார் திரு முன்பே வந்து ஸேவித்து, ஆஸ்ரிதஸம்ரக்ஷணர்த்தமாகத் தேவரீர் உகந்தருளின திருமதுரை முதலான திவ்யபதேசங்களிற் சென்று, அங்குள்ள எம்பெருமான்களைத் திருவடிதொழுது வரும்படி நிபமித் தருளவேணும் என்று விண்ணப்பஞ்செய்ய, மன்னனாரும் அப்ப டியே அர்ச்சகமுகேந விடைகொடுத்தருள, அவர்களும் ஸகுடும்ப மாய்ப் புறப்பட்டு, “வடதிசை மதுரை சாளக்கிராமம் வைகுந்தந் துவரையயோத்தி” என்று சொல்லுகிற திவ்யபதேசங்களிற் சென்று, அங்கங்குள்ள தீர்த்தங்களிலே நீராடி, எம்பெருமான்களையும் பணிந்து, தூயபெருநீர் யமுநநக்கரையிலே கோவர்தநபுரம் என்கிற க்ராமத்தில் யமுநைத்துறைவர் என்கிற எம்பெருமான் திருவடி தொழுது, அத்யந்தம் ஹ்ருஷ்டராய், அவ்விடத்திலேயே நித்யவா ஸம்பண்ணிக்கொண்டு, நாடாத மலர்நாடி நாடோறும்நாரணன்றன் வாடாத மலரடிக்கீழ் வைத்து ஸர்வவிதகைங்கர்யமும் பண்ணிக்

அவதாரஸ்தலமான காட்டு மன்னார் கோவிலில் ஸேவைதரும்

ஸ்ரீமந் நாதமுனிகள்

தர்ஸன ப்ரவர்த்தக பரம்பரையில் ப்ரதமாசார்யராகப்
போற்றப்படுபவர்.

கொண்டு ஸகும்பமாக “நாயோத்யாயை ந ராஜ்யாய ஸ்ப்ருஹயேத்ய கதாசந” என்று பெருமா ஸ்வவிடத்தை ஸந்தோஷித்தாப்போலே ஸந்தோஷித்து எழுந்தருளியிருக்க,

அப்போது மன்னனாரும் ‘நம்முடைய வீரநாராயணபுரம் வந்து காணாய்’ என்று நாதமுனிகளுக்கு ஸ்வப்நத்தில் அருளிச் செய்ய, அவ் வர்த்தத்தை யமுனைத்துறைவர் முன்னே சென்று நாதமுனிகள் விண்ணப்பஞ் செய்ய, அவரும் அர்ச்சகமுகேந விடை கொடுத்துத் தீர்த்தப்ரஸாதமும் ப்ரஸாதித்தருள, நாதமுனிகளும் ஸகும்பமாக ²வாராணஸீ வழியாய்ப் புருஷோத்தமத்தேற எழுந்தருளி, ஸ்ரீ ஜகந்நாதனையும் திருவடி தொழுது, எம்ஹாத்திரியில் அப்பனையும் ஸேவித்து,

“அஹோ வீர்ய மஹோ ஸௌளர்யமஹோ பாஹுபராக்கரம் : |
நாரஸிம்ஹமஹம் வந்தே அஹோபில மஹோபலம் ||”

என்று சொல்லப்பட்ட அழகியசிங்கரையும், “பரன்சென்று சேரீ திருவேங்கடமாமலை” என்கிற திருமலையாழ்வாரையும் ஸேவித்து, ஸ்வாமிபுஷ்கரிணியில் நீராடி, வேங்கடமாமலை மேய அப்பனையும் திருவடி தொழுது, கடிகாசலத்தில் அக்காரக்கனி அழகிய சிங்கரையும் ஸேவித்து,

“நகரீணஞ்ச ஸர்வாஸாம் புரீ காஞ்சீ விபரிஷ்யதே |

கிரீணஞ்சாபி ஸர்வேஷாம் ஸ்ரேஷ்டோ ஹஸ்திகிரிஸ் ஸம்ருத: ||”

என்கிறபடியே உத்க்ருஷ்டமான கச்சிப் பெருநகரில் பினியொழித் தமரர் பெருவிசும்பருளும் பேரருளாளனையும் ஸேவித்து, திருவஹீந் திரபுரத்திலும் தெய்வநாயகனைத் தொழுது, திருக்கோவலூரில் ஆழ்வார்கள் நயினாரையும் ஸேவித்து, சிறப்புடைய மறையவர்வாழ் திருவரங்கத்தில் யாவரும் வந்தடிபணியு மரங்கநகர் துயின்ற பெரிய பெருமானையும் ஸேவித்து, தண்குடந்தைக் கிடந்த மாலை நெடியானையும் ஸேவித்து, ³அங்குநின்றும் மீண்டு வீரநாராயணபுரத்தி லெழுந்தருளி மன்னனாரையும் தண்டன் ஸமர்ப்பித்து நிற்க, மன்னனாரும்,

“விதேஹாதாகதம் புத்ரம் ஸமீக்ஷய ஜநநீ யதா”

1. அர்ச்சகர்வாயிலாக 2. காசி 3. அங்கிருந்து.

கு ப.—4

SLXV

என்கிறபடியே குளிரக் கடாஷித்தருள, அங்குள்ளவர்களும் இந்நாதமுதிகளுக்கு பகவத் பக்தி மேலிட்டு இருப்பதையும், மன்னரைக்கு இவரிடத்தில் உகப்பு மேலிட்டிருப்பதையும் கண்டு, இவரைக் கொண்டு மன்னரைக் கடாஷும் பெற வேண்டுமென்று இந்நாதமுதிகளை ஆராதித்துக் கொண்டிருக்க, இந்நாதமுதிகளும் மன்னரைக்குத் திருமாலை முதலான கைங்கர்யங்களையும் செய்து கொண்டு ஸாஸ்த்ரங்களையும் ப்ரவர்த்திப்பித்துக் கொண்டிருக்க,

அப்போது சில திருநகரி ஸ்ரீவைஷ்ணவர்கள் எழுந்தருளி மன்னரை ஸேவித்து, “ஆராவமுதே” என்கிற திருவாய்மொழியை அநுஸந்தித்துக் குணநுபவம் பண்ண, அதைக் கண்டு நாதமுதிகளும் “யோகத்தாலே கண்ணனை அநுபவிக்குமதைக் காட்டிலும், இத் திருவாய் மொழியாலே குணநுபவம் பண்ணுகிற இது இனியதாயிருந்தது” என்று மகிழ்ந்தருளி, அவர்களைத் தண்டன் ஸம்ர்ப்பித்து, அந்தத் திருவாய்மொழியை க்ரஹித்துத் தாமும் குணநுபவம் பண்ணி, இது ஆயிரம் பாட்டுடையதாய் இது பத்துப் பாட்டாய் இதிலும் கண்ணனவதாரத்தைக் கணிசித்துத் திருக்குடந்தை எம் பெருமான் விஷயமாய்க் குருகூர்ச்சடகோபனருளிச் செய்ததாகையாலே இவ்வாயிரத்தையும் ப்ரஸாதிக்க வேணும் என்று அவர்களைக் கேட்க, அவர்களும் “எங்களுக்குத் திருநகரி ஜந்மபூமியாகிலும், சீரகாலமாய்த் திவ்யதேஸயாத்ரை செய்து கொண்டு திருக்குடந்தை ஏற வந்து, ஆராவமுதனைத் தண்டன் ஸம்ர்ப்பித்து நிற்கும் போது, வாழ்தொல் புகழாரான அங்குள்ளவர்கள், ‘ஆராவமுதே’ என்கிற இத் திருவாய்மொழியை அநுஸந்திக்கக் கேட்டு, அவர்களிடத்தில் பணிந்து, இப் பத்துப் பாட்டுக்களையும் ¹அப்யஸித்தோம், மற்றதறியோம்” என்ன, அவர்களுக்குத் தீர்த்த ப்ரஸாதம் ப்ரஸாதிப்பித்து ²ஸத்த்கரித்து மன்னரை நியமநங்கொண்டு சூழ்புனல் குடந்தையைத் தொழுது, “ஆராவமுதே” என்கிற திருவாய்மொழியாலே அமுதன் திருவடி தொழுது, அங்தள்ள பெரியோர்களையும் திருவாய்மொழி ஆயிரம் ப்ரஸாதிக்க வேண்டுமென்று ப்ரார்த்திக்க, அவர்களும் “இப் பத்துப் பாட்டுக்களையே அறிவோம்; மற்றதறியோம்” என்றவாறே நாதமுதிகளுக்கும் திருநகரியேற எழுந்தருளி, ஆழ்வாரையும் பொலிந்து நின்ற பிரானையும் திருவடி தொழுது, அங்குள்ள பெரியோர்களையும்

ஸேவித்துத் "திருவாய் மொழி ஆபிரமம் ப்ரஸாதிக்க வேணும்" என்ன, அங்குள்ளாரில் பராங்குரதாஸரென்கிறவர் "இவ்விடத்தில் திருவாய் மொழியென்று கேட்டதத்தனை போக்கி, ¹ லுப்தமானையாலே அப்யஸித்தறியோம். ஆகிலும் ஆழ்வார் விஷயமான நுண்கண்ணி சிறுத்தாப்பு எங்களுக்கு ஸம்ப்ரதாயாகதமானையாலே இதை அப்யஸித்துப் பன்னிராயிரம் ஆவ்ருத்தி செய்தீராகில் ஆழ்வாரை ப்ரத்யக்ஷிக்கலாம்" என்றருளிச் செய்ய,

நாதமுனிகளும் அப்பப்பந்தத்தை அப்யஸித்துத் திருப்புகழியாழ்வாரடியிலே பன்னிராயிரம் ஆவ்ருத்தி அநுஸந்திக்க, அப்போது "ஸகாலஸ் ஸௌம்ய ஸம்ப்ராப்த:" என்கிறபடியே "இதொரு நன்னாகப்பட்டது" என்று எம்பெருமானும் பிராட்டியும் ஆழ்வாரை நியமிக்க, ஆழ்வாரும் மதுரகவிகளோடே இந் நாதமுனிகள் யோகத்தி லெழுந்தருளி "என்ன வேண்டுவது?" என்று கேட்க, நாதமுனிகளும் "திருவாய்மொழி முதலாக விசேஷார்த்தங்களை ப்ரஸாதிக்க வேணும்" என்று ப்ரார்த்திக்க, ஆழ்வாரும் திவ்ய தம்பதிகளுடைய நியமநப்படிக்கு, இவருக்கு, "திவ்யந்ததாமி தே சக்ஷு:" என்கிறபடியே திவ்ய சக்ஷுஸ்ஸையும் ப்ரஸாதித்துத் திருமந்த்ரத்தையும் திருமந்த்ரார்த்தமான வ்யாஸ ஸூத்ர ததர்த்தங்களையும் வாய்மொழி முதலான நாலாயிர ப்ரபந்தங்களையும் மற்றுமுள்ள ரஹஸ்ய ததர்த்தங்களையும் உபதேஸித்தருள, இந் நாதமுனிகளும் அவைகளைப் பெற்று க்ருதார்த்தராய் ஆழ்வாரையும் பொலிந்து நின்ற பிரான் முதலான எம்பெருமான்களையும் ஸேவித்து ப்ரபந்தாநுஸந்தாநம் பண்ணிக் கொண்டிருக்க, அங்குள்ள பெரியோர்கள் இந் நாதமுனிகளைத் தண்டன் ஸமர்ப்பித்து, "தேவரீர் பக்யதிரயத்தாலே ஆழ்வார் ப்ரஸந்தராய்த்திருமந்த்ரத்தையும் திருமந்த்ரார்த்தமான வ்யாஸ ஸூத்ர திவ்ய ப்ரபந்தங்களையும் மற்றுமுள்ள விசேஷார்த்தங்களையும் ப்ரஸாதித்தருளினபடி ஆஸ்சர்ய அன்றோ?" என்று போர உகந்து ஒரு கதையை அருளிச் செய்தார்கள். அதென்னென யென்னில்:--

"முன்பு திருமங்கையாழ்வார் பெரிய பெருமானை ப்ரார்த்தித்து இந்த ஆழ்வாரைத் திருவரங்கத் திருப்பதியில் எழுந்தருளப் பண்ணி வித்து, மார்கழி மூக்க ஏகாதரி முதலாகப் பதது நாளில் வேத

1. மறைந்து போனமையால் 2. பரம்பரையாக வந்தது 3. அதன் அர்த்தங்களையும்.

பாராயணத்தோடு திருவாய்மொழியை அநுஸந்திப்பித்து, அதற்குத் திருவத்யயநோத்ஸவமென்று திருநாமம் சாத்தி, இப்படிக்குப் ப்ரதிஸம்வத்ஸரம் நடந்து வருட்படி பெரியபெருமாள் நியமநம் பெற்றுப் பண்ணுவித்தருளினாரென்றும், பின்பு சிவநாள் கழிந்தவாறே காலவைஷம்யத்தாலே ஆழ்வார் கோயிலுக் கெழுந்தருளாமலும், திவ்ய ப்ரபந்தங்களும் ¹லுப்தங்களாய்விட்டதென்றும் பெரியோர்கள் சொல்லக் கேட்டிருந்தோம் காண்” என்றருளிச் செய்ய, நாதமுநிகளும் அவர்களைத் தண்டன் சமர்ப்பித்து, யானுய்த் தன்னைத் தான் பாடி’ என்கிறபடியே ‘அடியேனைக் கொண்டு ஒரு குறை தீர்த்தான்; மற்றொன்றையும் தீர்க்கக் கடவன்’ என்று ப்ரார்த்தித்துக் கோயிலேற எழுந்தருளி, அழகிய மணவாளனுக்குத் திருமங்கையாழ்வார் நியமநப்படிக்குத் திருநகரிக்குத் திருமுகப்பட்டயம் போய் ஆழ்வாரை எழுந்தருளப் பண்ணுவித்து, உபாங்கங்களான இரண்டாயிரங்களை ப்ரதமை முதல் பத்து நாளிலும், திருவாய்மொழியை ஏகாதசரி முதல் பத்து நாளிலும், மற்றொராயிரத்தைப் பின்பு ஒரு நாளிலும் அநுஸந்திப்பித்து, ஆக இருபத்தொரு நாளில் திருவத்யயநோத்ஸவத்தை நடப்பித்துத் திருக்குடந்தைஏற எழுந்தருளி, ஆராவமுதனையும் தண்டன் ஸமர்ப்பித்து, ஒரு நம்மாழ்வாரைத் திருப்ரதிஷ்டை செய்து, மார்஑ழி மாஸம் முதலிருபத்தொரு நாளளவிலே ஸங்க்ரமோத்ஸவத்திற்கு வ்ரோதமன்றிக்கே திருவத்யயநோத்ஸவத்தை நடப்பித்து, ஆராவமுதாழ்வானென்று திருநாமம் சாத்தி, இப் ப்ரபந்தங்களை நிலை நிறுத்தினவராகையாலே இஸ்ஸித்தாந்த ப்ரவர்த்தகர் ஆராவமுதாழ்வானே என்று போர உகந்து பணிந்து நிற்க,

“ஏஷ ஸர்வஸ்வபூதோ மே பரிஷ்வங்கோ ஹநாமத:”

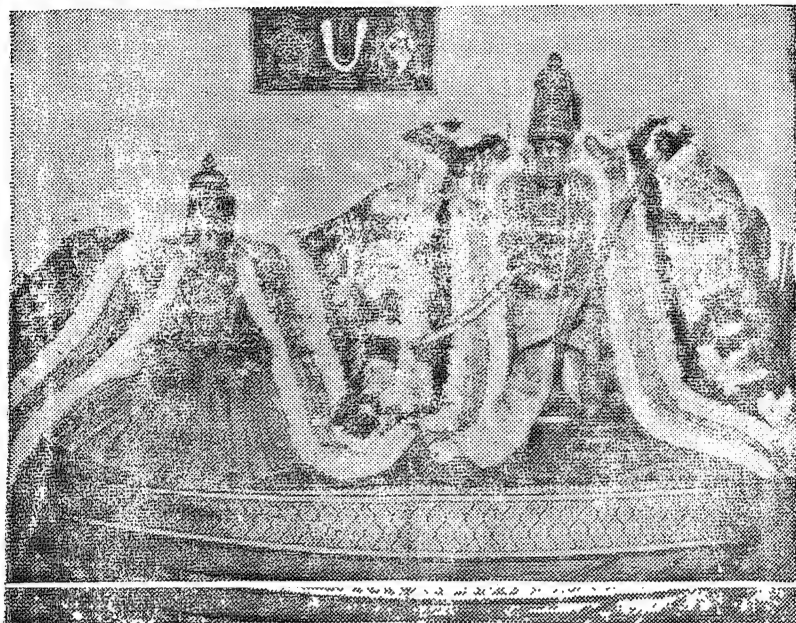
என்கிறபடி ஆராவமுதாழ்வானும் குளிரக் கடாஷித்தருள, நாதமுநிகளும் விடைகொண்டு, வீரநாராயணபுரத்தேற வெழுந்த ளிமன்னனாரையும் ஸேவித்து, “நங்கண்ணன் கண்ணல்சில்லையோர் கண்ணே என்கிறபடியே தேவரீர் நியமந்தாலே இவ்வளவு எரித்தாந்தோத்தாரணம் உண்டாய்த்து” என்று விண்ணப்பஞ்செய்து, பின்னையும் சில ஸ்ரீவைஷ்ணவ தர்மங்களையும் நியமித்தருளி நிற்க, மன்னனாரும் குளிரக் கடாஷித்தருளி, “அத்ரைவ ஸ்ரீரங்கே

ஸுகமாஸ்வ” என்னும்படி அர்ச்சக முகேந திருவாய் மலர்ந்தருளி, திருமாலை முதலான வரிசைகளையும் ப்ரஸாதிக்க, இவரும் பகவந் நியமந்ததைச் சிரஸாவஹித்துக் கீழையகத்தாழ்வான், மேலையகத்தாழ்வான் முதலானவர்களுக்குத் திவ்ய ப்ரபந்தங்களைத் தேவகாநத் தோடே ஸிக்ஷிப்பித்துச் சிலரைக் கோயிலிலே பெரியபெருமானுக்குப் பாடும்படி நியமித்தருளி, சிலரைக் கொண்டு மன்னனுக்குப் பாடுவித்தும், இப்படி வ்யாஸ பகவான் வேதங்களை உதாத்தாநுதாத்த ஸ்வரித ப்ரசயங்களோடே ஸிக்ஷித்து வைத்தாப்போலே இத்திவ்ய ப்ரபந்தங்களையும் திவ்யகாநத்திலே அடைத்து இயலுமிசையுமாக்கிப் பாடுவித்தருள இது லோகத்தில் ப்ரஸித்தமாயிற்று.

பின்பு ஒருநாள் அப்படி ப்ரஸித்தமான தேவகாநத்தை அப்யஸித்த ஒரு தாளியும், மநுஷ்யகாநத்திலே ஸமர்த்தையான ஒரு தாளியும் கங்கைகொண்ட சோழபுரத்தில் அந்தத்தேஸாதிபதியான சோழன் பக்கல் காநம்பண்ண, அவனும் கேட்டு, மநுஷ்யகாநஸமர்த்தையான தாளிக்கு த்யாகம் கொடுத்துத் தேவகாநஸமர்த்தையான தாளியை அநாதரிக்க, அவளும் பக்திமேலிட்டுத் திவ்யதேஸங்கள் தோறும் பாடிக்கொண்டு வந்து மன்னனார் முன்பே ஸேவித்துப் பாட, அத்தைக்கேட்ட நாதமுநிகளும் அவளைக்கொண்டாடி மால தீர்த்தம் ப்ரஸாதிப்பிக்க, அவளும் ராஜாவிடத்தில் “தேவகாநத்தில் ஸமர்த்தரான நாதமுநிகளை அழைத்து, நம்மைத் தேவகாநம் பண்ணச் சொல்லி அதன்வாசி யறிவாய்காண்” என்று சொல்ல, ராஜாவும் நாதமுநிகளை அழைத்துவரவிட, அவரும் தமக்குத் திருவுள்ளமில்லா விடிலு¹ சில ஸம்ருத்தயர்த்தமாக அங்குள்ளாராலே ப்ரார்த்திக்கப் பட்டு அவ்விடத்தெழுந்தருள, ராஜாவும் எதிர்கொண்டு வந்து மர்யாதபண்ணி “இவள் பாடுகிற தேவகாந விபேஷம் என்?” என்ன, நாதமுநிகளும் அவ்விடத்தில் ²தேவதாதிஷ்டிதமான ஒரு ³ஸீலாஸ்தம்பவிபேஷத்தில் ஒரு தாளத்தையைத்துத் தேவகாநம் பண்ணச் சொல்ல, அந்தஸ்தம்பமுருகிவர தேவகாநம் விட்டவாறே அத் தாளத்தை யெடுக்கச் சொல்லி அத்தையெடுக்க ⁴ஒண்ணுமையைக் காட்டி, பின்னையும் பாடி எடுத்துக்கொள்ளவிட, பின்பும் ஏககாலத்தில் நானூறுதாளத்தை தட்டச்சொல்ல, அந்தஸ்தத்தைக்கேட்டு,

1. நிறைவுகளுக்காக 2. தேவதை அமர்ந்த 3. ஒரு குறிப்பிட்ட கற்கம்பத்தில் 4. முடியாமை,

‘இத்தாளம் இவ்வளவு ¹பரிமாண முடையது’ என்று அருளிச்செய்ய² ராஜாவுஞ் சோதித்து ³அந்நூநாதிகமாயிருக்கையாலே நாதமுநிகள் திருவடிகளிலே தண்டனிட்டு அநேக ஸந்தமாநங்களைப் பண்ணினைக்க, நாதமுநிகள் ⁴நீஸ்ப்பருஹராகையாலே அவைகளைத் தவிர்த்து ராஜாவை ஆஸீர்வதித்து மன்னனாபக்கல் எழுந்தருளினார். ராஜாவும் அந்தத் தாளிக்கு மர்யாதைபண்ணி நாதமுநி ⁵ப்ரபுருதிகளிடத்திலே ⁶ப்ரதிபத்திபண்ணிப் போந்தான்.

திருக்குடந்தை திவ்ய தேசத்தில் ஸேவை தரும்

ஸ்ரீ ஆராவமுதாழ்வான்¹ தம்பதிகள்

1. அளவு 2. குறைவாகவோ அல்லது அதிகமாகவோ இல்லாமல், 3. பற்றில்லாதவர், 4. முதலியவர்கள், 5. பக்தி.

உய்யக்கொண்டார் வைபவம்

பின்பு,

“ஸ்ரீரம் ஸஸுவிஜ்ஞாநம் வாஸ: கர்மகுணநஸூந் |

குர்வர்த்தந்தாரயேத்யஸ்து ஸ ஸிஷ்யோ நேதரஸ்ஸம்ருத: ||”

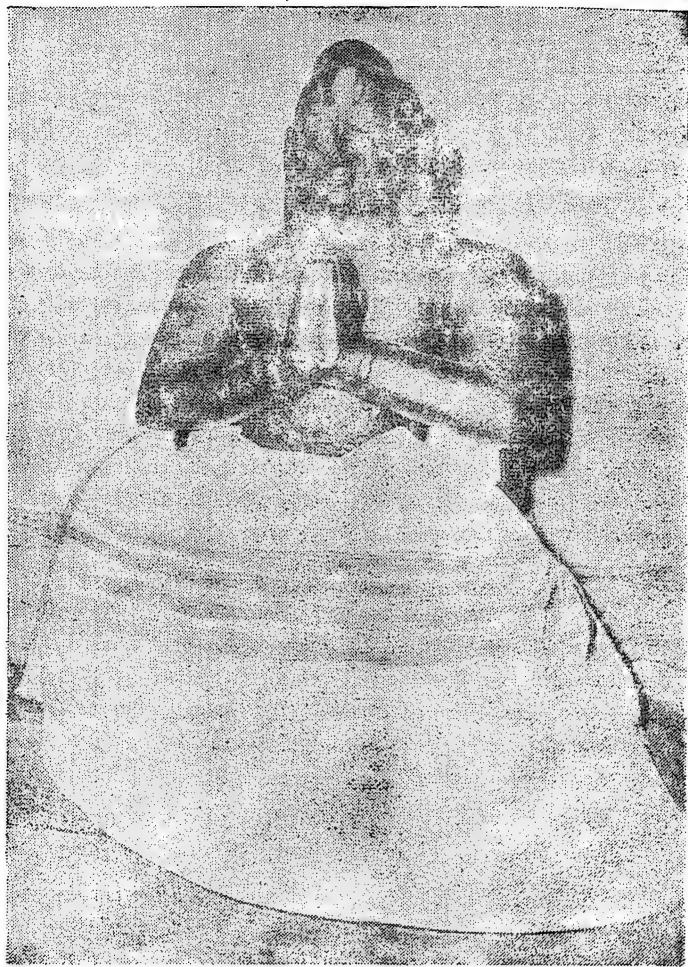
என்று சொல்லுகிற ஸிஷ்யகுண ¹ பூர்த்தி உடையாரான புண்டரீகா க்ஷர் இந்நாதமுநிகள் திருவடிகளிலே ஆஸ்ரயிக்க, பின்னையும் குரு கைக: வலப்பன் நம்பி, கருணாகரதாஸர், ஏறுதிருவுடையார், திருக் கண்ணமங்கையாண்டான், வானமாதேவியாண்டான், உறுப்பட்டு ராச்சாண்டிபிள்ளை, ஸோகத்தாராழ்வான் ஆக இவ் வெழுவுவர்களும் வந்து ஆஸ்ரயிக்க, நாதமுநிகளும் அந்த எண்மர்களுக்கும் மந்த்ரோ பதேஸாதிபுரஸ்ஸரமாகத் திவ்யப்ரபந்தங்களையும் ஸமஸ்தவிஸேஷ ஷார்த்தங்களையும் ப்ரஸாதித்தருளி, ந்யாயதத்வமென்கிற ஸாஸ்த் ரத்தையும் யோகரஹஸ்யத்தையும் அருளிச்செய்து, அநுஷ்டித ப்ரபதநராகையாலே பலரூப யோகத்திலே எழுந்தருளியிருந்தார்.

பின்பு ஒருகால் இவருடைய யோக வைபவத்தைக்கேட்டு ராஜாவும், தானும்ஸ்தீரிகளுமாகவந்து மன்னனாரையும் நாதமுநிகளையும் ஸேவித்துப்போக, அப்போது “திருவுடைமன்னரைக்காணில் திருமலைக்கண்டேனே யென்னும்” என்கிறபடியே நாதமுநிகளும் அவர்களைக் கருஷ்ணனும் கோபிமார்களுமாக நினைத்துப் பின் தொடர்ந்துபோக, குருகைகாவலப்பனுள்ளிட்டார் நாதமுநிகளைத் திருவடிதொழுது,

“தத்தாகிலாதிகாரத்வாத் ப்ரஹ்மஜ்ஞாநாக்நிநா முநி: |

வர்த்தமாநஸ் ஸ்ருதேர் மூர்த்தி நைவ ஸ்யாத்வேதகிங்கர: ||”

என்று சொல்லுகிறபடி. பகவத் கைங்கர்யங்களையும் பாகவதகைங் கர்யங்களையும் விட்டிருக்கும் அவர்கள் படியோ? தேவரீருக்கென்று விண்ணப்பஞ்செய்ய, அதைக்கேட்டு ஒக்குமொக்கும்கைங்கர்ய பரர்களான நமக்குத் தகாதென்று அருளிச்செய்து மீள எழுந்தருளி வேதாந்தப்ரவசநம் பண்ணிக்கொண்டிருக்க, அப்போது வங்கிப் புரத்தாச்சியும் தம் குமாரத்தியாரான அரவிந்தப்பாவையாள் என்கிற நாதமுநிகள் தேவியாரைப் பார்க்கவேணுமென்று அழைத்துக்

அவதார ஸ்தலமான திருவெள்ளறையில் ஸேவைதரும்
ஸ்ரீ உய்யக்கொண்டார்
ஸ்ரீமந்தாதமுனிகளின் விசேஷாநுக்ரஹத்துக்குப் பாத்திரர்

கொண்டுவரும்படி ஒருவரை அனுப்பிவைக்க, அவரும் நாதமுநிகள் திருவடிதொழுது அவ்வர்த்தத்தை விண்ணப்பஞ்செய்ய, நாதமுநிகளும் அப்படியே திருவுள்ளம்பற்றி ஆத்மகுணபூர்ணரான புண்டரீகாக்ஷரையும் கூட அனுப்பிவிக்க, அவரும் ஆச்சி திருமாளிகையில் கொண்டுபோய்விட்டு விடைகேட்ட, ஆச்சியும் தீர்த்தப்ரஸாதம் ஸ்னீகரித்துப் போமென்று விடைகொடுக்க, அங்குள்ளாரில் சில முக்குறும்பர் இவர்¹புரஸ்ரிகரென்று திருமுற்றத்தில், முன்னுள் தண்ணீரில் சேர்த்தப்ரஸாதத்தை ஸ்னீகரிக்கும்படி செய்விக்க, அவரும் அதை ஸ்னீகரித்துத் தண்ணீர்²க்குதார்த்தராக எண்ணி விடை கொண்டு நாதமுநிகள் ஸந்திதியில் வந்து தண்டன் ஸமர்ப்பிக்க, நாதமுநிகளும் இவருடைய ஸந்தோஷாதிரயத்தை³ முகவிகாஸாதிகளாலே கண்டு, இது என்ன? என்று யோகத்தாலே கடாஷித்தருளி, அவை எல்லாம் திருவுள்ளத்தில்கொண்டு⁴ “போர உகந்து, “உமக்கு மரியாதை நடந்தது என்?” என்று கேட்டருள, அவரும் அடியேன் பெற்றபேறு “ஞாலத்தில் புத்திரனைப்பெற்றார் நங்கையிர் நானே மற்றருமில்லை” என்கிறபடியே “⁵ஸர்வோத்த்ருஷ்டமானது அன்றே?” என்று விண்ணப்பஞ்செய்ய, நாதமுநிகளும், அது எங்ஙனே என்ன? “போனகஞ் செய்த சேடந்தருவ ரேல் புனிதமன்றே?” என்றும் “ததுச்சிஷ்டம்ஸாபாவநம்” என்றும் சொல்லப்பட்ட கலக்கமில்லாத் தண்ணீரில் வைத்த நல்லதோர் சோற்றை ஆச்சிநியமநத்தாலே அடியேன் ஸ்னீகரிக்கும்படி பெற்ற⁶ “பேறென்ன, நாதமுநிகளும் போர உகந்து, “நம்மை உய்யக் கொண்டிர்” என்று⁷ ஆவிங்கனம் பண்ணிக்கொண்டு “உமக்குத் தகுந்த⁸ பாரிதோஷிகமில்லை” என்று தந்திருவடிகளிரண்டையும் அவர் முடியிலமர்த்தியருள, அவரும் “கோலமாமென்சென்னிக் குன் கமலமன்ன குரைகழலை” என்று ஆழ்வார் பாராத்தித்தார், அடியேன் பெற்றேன் என்று ஸந்துஷ்டராக, அங்குள்ளார்களும் “இதென்ன ஆஸ்ரயம்! இந்நாதமுநிகளுக்குப் பெருமான்படியும் இப்புண்டரீகாக்ஷருக்குப் பிரட்டிபடியும் ஒத்தி ருந்ததே!” என்று உள்மகிழ்ந்து நாதமுநிகளைத் தண்டன் ஸமர்ப்பித்து, “இவருக்கு உய்யக்கொண்டாரென்று திருநாமம்ப்ரஸாதித்தால், இவ்வாத்ம

1. சோழிபர் 2. பிறவிப்பயன் பெற்றவராக 3. முகமலர்ச்சி
4. மிகவும் ஸந்தோஷித்து 5. எல்லாவற்றிலும் சிறந்தது
6. பாக்கியம் 7. தழுவுதல் 8. பரிசு

குணத்தைப் பின்னோர்களும் கண்டு உஜ்ஜீவிப்பார்கள்” என்று ப்ரார்த்திக்க, அப்படியே நாதமுநிகளும் ப்ரஸாதத்தருளினார்.

அப்போது சிவன் ஸாஸ்தார்த்தத்தைத் தெரிவிக்கக்காக “யாதயாமங்கதரஸம்” என்றும் “நச பர்யுஷிதம் போஜ்யம்” என்றும் நிஷித்தமாகச் சொல்லப்பட்ட ப்ரஸாதத்தை ஸ்லீகரித்தும் இப்படி கொண்டாடும்படி யாவதே! என்று கேட்க, நாதமுநிகளும் “ஆபஸ்தம்ப தர்மாதிகளை அறியாதார் சோத்தியம் ஆஜாநஸுத்த மானநம்மாசாரத்தில் தட்டாது” என்றருளிச்செய்தார். இவ்வர்த்தங்களை யெல்லாம் வங்கிப்புரத்தாச்சியும் கேட்டு, “திருவிலைனென்றும் பெற்றிலேன்” என்று தம்மையும் தம் பரிஜநங்களையும் நொந்து, நாதமுநிகளையும் அங்குள்ளவர்களையும் போர உகந்து,

“தர்மேண ப்ரஹ்மவித் பாதி தஸபூர்வாந் தஸாவராந் |

கந்பா ப்ரஹ்மவிதே தத்தா ஸதபூர்வாந் ஸதாவராந் ||”

என்கிறபடியே நந்திருமகளார் ஸம்பந்தத்தாலும் “உகக்கு நல்லவ ரோடு முழிதந்து” என்கிற பாட்டின்படியே அதுவும் நம்முடைய ஸம்ருத்தியாகையாலும், “எம்மாபாவியேற்கும் விதிவாய்க்கென்று வாய்க்குங்கண்டிர்” என்னும்படி நமக்கு உய்யும்வகை உண்டென் றும், ஸந்துஷ்டராய்ப் புண்டரீகாக்ஷரிடத்தேறச் சென்று “யதி கிஞ்சி ததிக்ராந்தம்” என்று க்ஷாமணம் பண்ணிக்கொண்டு அரவிந்தப் பவையாரையும் நாதமுநிகளோடே சேர்த்துக் கண்டு மகிழ்ந்து க்ருதார்த்தரா யெழுந்தருளினார்.

பின்னர் ஒருகால் நாதமுநிகள் குருகைகாவலப்பனுக்கு யோக ஶ்ரஹஸ்யக்ரமத்தை உபதேசித்து அநுஷ்டிப்பித்தருளினார். உய்யக் கொண்டாருள்ளிட்டாருக்குத் திருவாய்மொழி முதலான வேதாந்த ப்ரவசநம் பண்ணும்படி நியமித்தருளினார்.

பின்பு உய்யக்கொண்டாரும் தர்ஸநார்த்தங்களை ப்ரவசநம் பண்ணிக்கொண்டிருக்கிற காலத்திலே, இவர்திருவடிகளிலே மணக் கால் நம்பி, திருவல்லிக்கேணிப் பாண்பெருமானரையர், சேட்டலார் செண்டலங்காரதாஸர், புண்டரீகாக்ஷதாஸர், கோமடத்துத் திரு விண்ணகரப்பன், உலகப்பெருமாள் நங்கை இவர்கள் ஆஸ்ரயித் தார்கள். இவர்களில் :—

1. கடைத்தேறுவார்கள் 2. பிறிவிமுதல் சுத்தமான. 3. பணி யாளர்கள் 4. போதித்தல்.

அவதார ஸ்தலமான மணக்காலில் ஸேவைதரும்

மணக்கால் நம்பி

ஆளவந்தாரை ஐசுவரியத்தைத் துறக்கச்செய்து
வைணவத்திற்கு அளித்த உத்தமர்

மணக்கால்நம்பி வைபவம்

மணக்கால்நம்பி முன்பே பன்னிரண்டுஸம்வத்ஸரம் ஆசார்ய கைங்கர்யஞ் செய்துகொண்டிருக்க, உய்யக்கொண்டார் தேவிகள் திருநாட்டுக் கெழுந்தருளினர். பின்பு திருமாளிகைக் கைங்கர்யமும் செய்துகொண்டிருக்கும்போது ஒருநாள் ஊர் பெண்பிள்ளைகள் திருக்காவேரியில் குளித்துப் ¹பத்தாந்நம் புஜிக்கப்போக, உய்யக்கொண்டார் பெண்பிள்ளைகளிருவரையும் அழைத்துக்கொண்டுபோய்ப் புஜிப்பித்துவரும்போது பெண்பிள்ளைகள் முன்னே வழிதப்பி வந்து ஒருவாய்க்கால் சேருயிருக்கக் கண்டு திகைத்து நிற்க, தாமும் அங்கு ஏறவந்து அவர்களைத் தம்முதுகிலே அடியிட்டுப்போகும்படி பண்ணித் தான்குளித்துவருவதற்கு முன்னே உய்யக்கொண்டாரும் இச் செய்தியைக்கேட்டு பரீதராய் இவரும் வந்தடிபணிந்தவாறே தந்திருவடிகளிரண்டையும் அவர் திருமுடியிலமர்த்தியருளி, இது நம் மாசார்யர் நமக்கு ப்ரஸாதித்தருளின பாரிதோஷிகமென்றருளிச் செய்ய, நம்பியும் “உற்றேனுக்கந்து பணிசெய்து உண்பாதம், பெற்றேன் ஈதே யின்னம் வேண்டுவதெந்தாய்” என்று விண்ணப்பஞ் செய்ய, உய்யக்கொண்டாரும் உகந்தருளிஞர்.

— — —

ஆளவந்தார் வைபவம்

ஆஷாடே சோத்தராஷாடா ஸம்பூதம் தத்ர வைபுரே |
 ரெம் ஹா நநாம்ஸம் விக்யாதம் ஸ்ரீயாமுநமுநிம் பஜே ||

பின்பு நாதமுநிகளும் தம் குமாரரான ஈஸ்வரமுநிகளுக்குக் கவி யுகத்தில் ௪௦௧௮-ஆவதான தாதுவர்ஷம் ஆடிமாஸம் உத்தரா ஷாடா நக்ஷத்ரத்தில். ஒரு குமாரரவதரித்தருள், அவருக்கு யமுநைத் துறைவவென்கிற திருநாமம் ¹சாத்துமென்று ஈஸ்வரமுநிகளுக்கும், திருமந்த்ராதி ஸமஸ்த விஸேஷார் த்தங்களையும் ²ப்ரஸாதியுமென்று உய்யக்கொண்டாருக்கும், யோக ரஹஸ்யத்தை ப்ரஸாதியுமென்று குருகைகாவலப்பனுக்கும் நியமித்தருளி யோகத்திலெழுந்தருளி யிருந்தார்.

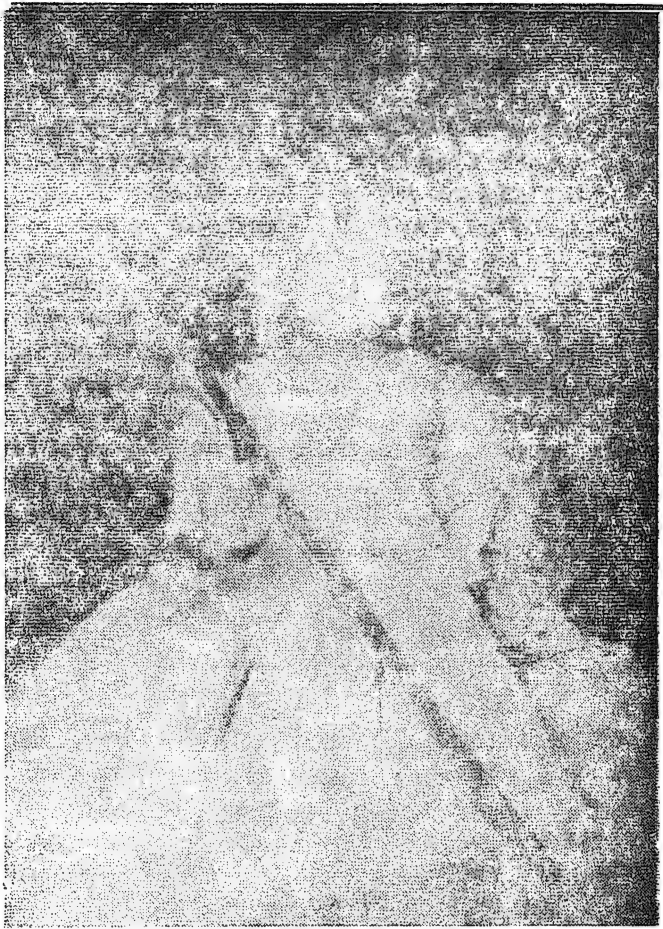
பின்பு ஈஸ்வரமுநிகளும் அந்தக் குமாரருக்கு ஜாதகர்மத்தை யும்பண்ணி யமுநைத்துறைவரென்கிற திருநாமத்தையும் சாத்தினார். பின்பு உய்யக் கொண்டாரும் கோயிலிலே அலக்தராய் எழுந்தருளி யிருக்கும்போது, தமக்கு நாதமுநிகள் நியமித்த கைங்கர்யத்தை மணக்காள் நம்பிக்கு நியமித்தருளி, “நான் செய்யப் பெற்றிலேனே” என்று நொந்துநிற்க, நம்பியும் அப்படியே “நாதமுநிகள் திருப்பேர னுர்க்கு அடியேனைக் கொண்டு செய்கிற கைங்கர்யம் தேவரீர் செய்கிற கைங்கர்யமன்றோ?” என்று விண்ணப்பஞ் செய்ய உய்யக் கொண்டாரும் உகந்தருளினார்.

பின்பு ஈஸ்வரமுநிகள் அந்தக் குமாரருக்கு ³அந்நப்பிராசந செளளங்களைச் செய்து உபநய நஞ் செய்தருளும் போது மணக்கால் நம்பி எழுந்தருளி திருவிலச்சினை ப்ரஸாதித்து திருமந்த்ரத்தையு முப தேபரித்தருளினார்.

பின்பு நாதமுநிகளும் “குருபுத்ர பௌத்ராதிகளும் வித்யா தானத்திற்கு ப்ரஸஸ்த பாத்ரங்கள்” என்றும், “ஜ்ஞாந ஸந்த தியாலே முற்பட்டவர்களும் குருக்களாக வரணியர்” என்றுஞ் சொல் லுகிற விஸேஷார் த்தங்களை ப்ரகாஸியாநின்று கொண்டு, யமுநைத் துறைவரையுங் குளிரக்கடாஷித்து மகிழ்ந்தருளினார்.

1. அளியும், 2. போதியும் 3. வேதமுறைப்படி அன்னம் ஊட்டுதல் 4. குடும்பவெத்தல் 4. ஜ்ஞாநப்ரம்பரையாலே.

இவ் விடத்தில் ஸப்ரதாயாந்தரஸ்த்தர்கள் சில க்ரந்தங்களில் ஸ்ரீமந்தாதமுநிகள் முந்நாந்முமுப்பது திருநக்ஷத்ரம் எழுந்தருளி

அவதார ஸ்தலமான காட்டுமன்னார்கோயிலில் ஸேவைதரும்

ஸ்ரீ: ஆனவந்தர்

(ஸ்ரீபாஷ்யத்தின் செந்நிலம், கீதாபாஷ்யத்தின் வித்து.

வைணவத்தின் செல்வம்)

யசமுனாசார்யர், யமுனைத்துறைவர் என்று போற்றப்படுபவர்.

பின்பு ஒருநாள் நாதமுதிகள் நீராடி எழுந்தருளும்போது, தம் பெண்டிர்னைகள் வந்து 'ஐயரே! இரண்டு வில்லிகளும் ஒரு பெண்ணும் ஒரு குரங்கைக் கொண்டுவந்து 'நாதமுதிகள் எங்கே?' என்று கேட்க, நாங்களுடைய நீராடி வருவதென்று சொன்னோம். சடக்கென வாச் சொல்லீர்கள் என்று சொல்லிப் போனார்கள்" என்ன, நாதமுதிகளும் "எங்கேய் போனார்கள்?" என்ன, "தென்றிசையேறப்போனார்கள்" என்றார்கள். அங்கேகேட்டு "இருவராய்வந்தா ரென்முன்னே நின்று, என்னுடைய தீங்கள் கண்ணுமீழ்ந்தீர்கள்; நான் காணப்பெற்றிலேனே" என்று நெந்து "காணுமாறருளாய்க் காத்தா" என்று புலம்பி, அத்திசையை நோக்கிச் சென்று கங்கை கொண்ட சோழபுரத்தருகே வந்து, "இப்படி விடிலிகளைக் கண்டீர்களோ?" என்று கேட்க, அவர்களும் "இத்திசையே போனார்கள்" என்றவாறே அவ்விடம் தேடிப்போக, அங்கு அழகியசிவசுராய் ஸேவை ஸாதித்தருள, அவ்வளவிலும் 'ந்ருஷ்ட ஏவ ஹி நர்போக மபநேஷ்யதி ராகவ:' என்கிறசுக்ரவர்த்தித்திருமகன் நம்மிடம் தேடி வந்தும் காணப்பெற்றிலேன்! என்று முசித்துக் கிடக்க. அப்போது பிராட்டியோடும் இளையபெருமாளோடும் திருவடியோடும் கலந்து சக்ரவர்த்தித்திருமகன் ஸேவை ஸாதித்தருள, "என்னமுதனைக் கண்ட கண்கள் மற்றொன்றினைக் காணவே" என்னும்படி அவன் திருவடிதொழுது திருநாட்டுக் கெழுந்தருளினார். இச்செய்தியைக் குருகைகாவலப்பனுள்ளிட்டார் கேட்டு 'வ்யாகுலப்பட்டு ஈர்வர

1. கலங்கி

யிருந்ததாயும், பின்பு ஈர்வரமுதிகளுக்கு ஒரு குமாரர் அவதரிக்கப் போகிறார். அவருக்கு யமுதைத்துறைவர் என்று திருநாமம் சாத்தித் திருமந்திர மந்தார்த்தாதிகளையும் உபதேசியும் என்று உய்யக் கொண்டாருக்கு நியமித்தருளித் திருநாட்டுக்கெழுந்தருளினதாயும் எழுதிபுகுகிறார்கள். ஸ்ரீமந்தாதமுதிகள் முந்நாற்றுநாற்பது திரு நஷுத்ரம் எழுந்தருளியிருந்து ஆளவந்தாரின் எட்டாயது திருநஷுத்ரத்திலே திருநாட்டுக் கெழுந்தருளினார். ஆகையாலிதே ஸம்பரதாய பரிபராத்திரஹஸ்யத்தில், 'நாதமுதிகள் தம்முடைய திருப்பேரண ராஜ ஆளவந்தாருக்குத் தாம் உபதேசியாகே தம் தமைய பரிஷயர்களே இவருக்கு உபதேசியுங்கள் என்று ஆக்ஞாபித்தது' குருபுத்ர பொகதராதிகளும் விநயாநாதத்திற் குபாஸஸ்தபாத்ரங்கொன்றும், ஜ்ஞானஸந்ததியாலே முற்பட்டவர்களும் குருக்களாக ஆகாரணிய ரென்றும் ஆகாங்கைஷயன் நிக்கே...புர ஷ்டதவாகாதென்றும் தெளி வித்தபடி' என்று நமதேசிகள் அருளிச்செய்தார்.

முநிகளைத் தேற்றி அவரைக்கொண்டு நாதமுநிகளுடைய திவ்ய விக்ரஹத்தை *ப்ரஹ்மமேத விதியாலே ஸம்ஸ்கரிப்பித்து, வீரநாராயணபுரத்தேற வெழுந்தருளி மற்றும் ¹சரட்கைங்கர்யங்களையெல்லாம் பரக்கச் செய்தருளினார்கள்.

நாதமுநிகள் திருநகரத்தீரம் ஆனி அநுராதை

பின்பு குருகைகாலவட்டினும் நாதமுநிகள் நியமநப்படிக்கு யோகக்ரமத்தி லெழுந்தருளியிருந்தார்.

பின்பு உய்யக்கொண்டாரும் நாதமுநிகள் திருநாட்டுக்கெழுந்தருளினாரென்று கேட்டு ²ஸோகார்த்தராய்த் தேறி ஸ்ரீகுர்ணபரிபாலநஞ்செய்தருளி முதலிகளுக்கு விஸேஷார்த்தங்களை அருளிச் செய்து கொண்டிருக்கும்போது, திருக்கண்ணமங்கையாண்டான் ஒரு ஜபகால விஸேஷத்தில் ப்ராக்ருதாபிமாநத்தாலே இரண்டு நாய்களுக்கும் இரண்டு மநுஷ்யர்களுக்கும் தேஹநாஸத்தைக்கண்டு, “ஆப்ராக்ருத நித்ய ஸம்பந்தியான எம்பெருமான் நிற்க, நாமும் நடிஸ்தபரணை பின்பு இனியொன்றும் செய்யவேண்டுவதில்லை” என்று ஆஹார நித்ரா திகளையும் ஸந்த்யாவந்தநாதுகைங்கர்யங்களையும் விட்டுக் கேவலம்பகவத்த்ய³ நத்தை அநுஷ்டித்துக்கொண்டு திருநாட்டுக்கெழுந்தருளினாரென்று கேட்டருளி, போரஉகந்து, “ஆஹார நித்ரா திகளை அங்கீகரித்தவர்களுக்கு ஸந்த்யாதிகைங்கர்யங்கள் அஃஸ்கர்த்தவர்களென்று அநுஷ்டித்த நம் நாதமுநிகளையும் அதிபாயித்தார் திருக்கண்ணமங்கையாண்டான்” என்று அருளிச்செய்து திருநாட்டுக்கெழுந்தருளினார். உய்யக்கொண்டார் திருநகரத்தீரம் சித்திரையில் க்ருத்திகை.

1. ஐடிந்தபிறகு செய்யும் காரியங்கள். 2. துக்கத்தால் வருந்தியவராய்.

*ப்ரஹ்மமேதம், பித்ருமேதம் என்று இருவகை ஸம்ஸ்காரம் இறந்தவர்களுக்கு உண்டு அதில் ஆண்களில் வேத வேதாந்த மந்தவர்களுக்கு மட்டும் ப்ரஹ்மமேத ஸம்ஸ்காரம். வேத வேதாந்தமறியாத ஆண்களுக்கும், பெண்கள் யாவருக்கும் பித்ருமேத ஸம்ஸ்காரம்தான் உண்டு.

பின்பு மணக்கால்நம்பி முதலானவர்கள் மிகவும் சோகார்த்தர் களாய் தாங்களே கேள்விதற்கு, நம்பியும் உய்யக்கொண்டாருக்குச் சரமகைக்காயங்களை யெல்லாஞ் செய்தருளி, மற்றுமுள்ள முதலிக னையும் கூட்டிக்கொண்டு, வேதாந்தப்ரவசநம் பண்ணிக்கொண்டு எழுந்தருளியிருந்தார்.

பின்பு யமுறைத்துறைவர் அத்யயநம் பண்ணுகிற க்ரமத்தைக் கண்டு இரண்டாந்தரம் சொல்லவேண்டாதபடி இருக்கிறது என்ன ஆஸ்சர்யம் என்று அனைவரும் ஆநந்திப்பார்கள். இவருக்குத் திருக் கல்யாணமுஞ் செய்தருளி ஈஸ்வரமுநிகளும் திருநாட்டுக்கெழுந் தருள, யமுறைத்துறைவரும் அவருக்கு ப்ரஹ்மமேதம் முதலான சரமகைக்காயங்களை எல்லாஞ் செய்தருளினார்.

அந்தரம் யமுறைத்துறைவரும் மஹாபாஷ்ய பட்டருடனே ஸாஸ்த்ராப்யாஸம் பண்ணுகிறகாலத்தில், ராஜாவின் பக்கல் ஆஸ் தான பண்டிதனான ஆக்கியாழ்வானுக்கு வித்வான்களெல்லாரும் கப்பங்கொடுத்துப் போருகையாலே மஹாபாஷ்யப்பட்டர் பக்கல் கப்பத்திற் சத்தரவு வந்தவாறே அவரும் முசித்துக் கிடக்க, யமுறைத் துறைவர் இதென்னவென்று கேட்க, அவரும் இச்செய்தியைச் சொல்ல, அத்தைக்கேட்டருளி அந்தப் பத்ரத்தைக் கிழித்துவிட்டு,

“ந வயம் கவயஸ்து கேவலம் ந வயம் கேவலதந்த்ரபாரகா : |
அபி து ப்ரதிவாதிவாரண ப்ரகடாடோப விபாடநக்ஷமா : ||”

என்கிற ஸ்லோகத்தை அருளிச்செய்து எழுதி அனுப்பினார்.

ஆக்கியாழ்வானும் ராஜாவுக்கு அறிவிப்பிக்க, ராஜாவும் யமு றைத்துறைவரை வரும்படி ¹ஸாஸநம் வரவிட்டான். அந்த ராஜ ஸாஸநத்தையும் யமுறைத்துறைவர் கிழித்துவிட்டார். அத்தை ராஜா கேட்டுக் கோபித்துக்கொள்ள, ராஜபத்ரியான திருவரங்கத்தம்மை யும் “யோக்கியர்கள் பக்கல் செய்ய வேண்டியதைச் செய்தால் அவர்களும் வருவர்கள், இல்லாவிடில் வரமாட்டார்கள்” என்ன, ராஜனும் தண்டிக்க முதலான வரிசைகளை அனுப்பி அழைத்து வர விட்ட, யமுறைத் துறைவரும் அந்தத் தண்டிக்கையிலேறி ராஜ ஸ்தலத்தில்,

1. கட்டளை அனுப்பினான்.

கு ப.—5

SLXV

“ஆஸலா தத்ரிகந்யா சரணகிஸலய ந்யாஸ தந்யோபகண்டா-
தாரகேக்ஷாநீத ஸீதாநககமல ஸமுல்லாஸஹேதோர்ச ஸேதோ: |
ஆச ப்ராச்ய ப்ரதீச்ய க்ஷிதிதர யுகளாதர்க சந்த்ராவதம்ஸாத்
மீமாம்ஸா ஸாஸ்த்ரயுகம் ஸ்ரம ம்ருதிதமநா ம்ருக்யதாம் மாத்ரு
சோந்ய: ||”

என்கிற ஸ்லோகத்தைச் சொல்லிப் பிடுது கூறி வைக்க, ஆக்கியாழ்
வானும் அதைக்கேட்டு அதிசுபிதனும் “இவருடன் ¹தர்க்கிக்
வேண்டும்” என்ன, அரசனும் அதை யமுறைத்துறைவருக்குச்
சொல்ல, யமுறைத் துறைவரும் “மத்பஸ்தர் முன்பாகவே வாதம்
பண்ண வேண்டும்” என்றருளிச் செய்ய, மஹிபதியும் அவ்வாறே
வித்வான்களை அழைப்பித்து ஒரு வாதஸ்தானத்தில் கூட்ட, ராஜ
பத்ரியும் ராஜாவைப் பார்த்து “முன்பு நமக்கு ஸைவ வைஷ்ணவத்
தில் விவாதம் வந்தவாறே நான் பண்ணின ப்ரதிஜ்ஞைக்குப்
பகவதாநுக்ஷயமிருந்து இப்போது யமுறைத்துறைவர் எழுந்தருளி
னார். ஆகையால் இருவருக்கும் ஜபாபஜயங்களில் என் செய்யக்
கடவது?” என்ன, ராஜனும் “ஜபித்தவருக்கு நாம் அர்த்த ராஜ்யம்
கொடுத்து, தோற்றவரும் ஆள் செய்யும்படி பண்ணக்கடவது”
என்ன,

அவ்வளவில் ஆக்கியாழ்வானும் யமுறைத்துறைவரைப் பார்த்து
“உம்முடைய ஸத்வாதத்தை அஸத்வாதமாக்கக் கடவேன்.
உம்முடைய அஸத்வாதத்தை ஸத்வாதமாக்கக் கடவேன்” என்ன,
யமுறைத்துறைவரும் அவனைப் பார்த்து,

“ராஜாயம் ஸார்வபௌம:
ராஜபத்ரியம் ²பதிவ்ரதா,
த்வந்மாதா ³ந வந்த்யா”

என்கிற மூன்று வார்த்தை அருளிச் செய்ய, ஆக்கியாழ்வானும்
⁴உத்தரஞ் சொல்ல மாட்டாதே இருந்தான். பின்பு வேதாந்தத்தில்
அர்த்த விசாரத்திலும் உத்தரஞ் சொல்ல ஸமர்த்தனவீலாயமையாலே
கீழ்ப்பட்டு ⁵அதோமுகனாபிருக்க, ராஜபத்ரியான திருவரங்கத்
தம்மமையும் ‘என்னை ஆள வந்தீரோ!’ என்று விண்ணப்பஞ் செய்து

1. வாதிக்க 2. சர்ச்சை 3. கற்புடையவன் 4. மலடியல்ல
5. பதில் 6. தலைகுனிந்து.

திருவடி தொழுது ராஜாவுடனே யமுறைத்துறைவரை எழுந்தருளப் பண்ணிக் கொண்டு தம் மணிமாடமானிகையிலே புருந்தாள்.

ராஜாவும் அவருக்கு ஆளவந்தாரென்று திருநாமம் ஸமர்ப்பித்து அர்த்த ராஜ்யத்தையும் கொடுத்து ஆக்கியாழ்வானையும் ஆள் செய்யச் சொல்ல, ஆளவந்தா நம் அவன் ப்ரஸித்த வ்ருத்த வித்வா னாகையாலே ஆள் செய்யவேண்டுவதில்லை யென்றருளிச் செய்து பத்தீஸாமிதராய் ராஜபோகத்தில் ஸுகமாக எழுந்தருளியிருந்தார். இப்படியிருக்க நெடுங்காலம் கழிந்தவாறே சொட்டைநம்பி, தெய்வத்துக்கரசுநம்பி, பிள்ளையரசு நம்பி, திருவரங்கப் பெருமான் என்னுந்நான்கு குமாரர்கள் அவதரித்தார்கள்.

அநந்தரம் இந்த வ்ருத்தாந்தத்தை மணக்கால் நம்பியும் கேட்டருளி ஆளவந்தாரைக் காணவேணுமென்ற பேராசையோடே எழுந்தருள, அவ்விடம் ராஜபதமாய் கட்டும் காவலுமாயிருக்கையாலே ஆளவந்தாரைக் காணமாட்டாதே திருமடைப்பள்ளியில் வைக்கர்யபரரை நோக்கி “ஆளவந்தார் விரும்பி யமுது செய்யும் கறிபமுதென்கை?” என்று கேட்க, அங்கும் தூதுளையென்று சொல்ல, நம்பியும் அன்று முதல் ஆறுமாஸம் தூதுகளை “இட்டு நடத்திப்போக, அவ் பளவிலும் மாஹாநஸிகருக்கு நம்பிஸ்வரூபம் தெரியாமையாலே ஆளவந்தாருக்கு அறிவியாமலிருக்க, நம்பியும் ஒருநாள் தவிர்ந்தார். ஆளவந்தாரும் “தூதுளையில்லையோ?” என்ன, மாஹாநஸிகரும் “ஒரு வ்ருத்தர் நாள் தோறும் தூதுளையிட்டு நிற்பர், இன்று தவிர்ந்தது என்னவோ?” என்று விண்ணப்பஞ் செய்ய, ஆளவந்தாரும் “விஸ்மயப்பட்டு “இனி அவர் வந்தவாறே நம்மிடத்தில் வரும்படி சொல்லுங்கள்” என்ன, அவர்களும் மறுநாள் நம்பியைக் கண்டு இச் செய்தியை விண்ணப்பஞ் செய்து, ஆளவந்தார் பக்கல் எழுந்தருளப் பண்ணி வைக்க, ஆளவந்தாரும் நம்பியைக் கண்டு “பிரத்யுத்தாநாபிவாதந பூர்வகமாகத் திருவடி தொழுது “ஓராசார்யாஸநமிட்டு “பண்டிவரைக் கண்டறிவ தெவ்வூரில் யாமென்றே பயில்கின்றனால்” என்கிறபடியே “ஸந்திக்தராய் “நம் பக்கல் விரும்பிவந்த

1. மனைவியுடன் 2. கொடுத்து வர 3. வராமலிருந்தார் 4. ஆச்சரியப்பட்டு 5. எதிர்கொண்டு வணக்கத்துடன் 6. ஆசாநியனுக்குத் தக்க ஆஸனம் 7. சந்தேகம் கொண்டவராய்.

உமக்கு என்ன வேண்டுவது?" என்று கேட்க, நம்பியும் "நமக்கு வேண்டு வ தொன்றுமில்லை" என்றும், "உம்முடைய பிதாமஹ தந்தை என் பக்கினின்றும் கைக்கொள்ளக்கூடவீர்" என்றும், "அது கைக்கொள்ளுகைக்கு ஏகாந்தமாகச் சிவதூரம் போக வேண்டும்" என்றும், "அது கொள்ளுமளவும் நீதும்மாக உம்முடைய பக்கல் நான் உந்து போடும்படி அப்பணையிட வேண்டும்" என்றும் அருளிச் செய்ய, ஆளவந்தாரும் அப்படியே கட்டினையிட, நம்பியும் அன்று முதல் கீதார்த்தத்தினைப் பதினெட்டு நாளில் அருளிச் செய்ய, ஆளவந்தாருக்கும் ஒருநாளைக்கொருநாள் ஆர்த்தி பிறந்து "அவ் வஸ்துவை ஸாஷூத்கரிக்க உபாயமில்லையோ?" என்ன, நம்பியும் "சரமஸ்லோகத்தை மெய்ம்மைப் பெருவார்த்தையாகையாலே ஏகாந்தத்தில் உபதேசித்து அர்த்தத்தையும் தெளிவித்துப் பரம புருஷார்த்தமான கைங்கர்யத்தை யிப்பரபத்தியாகிற உபாயத்தை அநுஷ்டித்து ப்ராஜீத் த்தாலெல்லது ஆஸ்ரித கல்பகனான எம்பெரு மான் தரமாட்டான் காணும்" என்றருளிச்செய்ய, ஆளவந்தாரும் நெல் லுக்குப் பால்கட்டப் பால்கட்ட தலை வணங்குமாபோலே ஸரணை கதி நெஞ்சில் படப்பட ஸரணிய ஷிஷ்ய ப்ராவண்யாதிரயம் பெற்றவராய் நம்பியை முன்னமே கைக்கொண்ட ஆசார்யரென்று அறிந்தவராய் இஸ்ஸம்ஸாரத்தில் ருசியில்லாதவராய் இருக்கக்கண்டு அவரைக் கூட்டிக்கொண்டு

“தஸ்மாத் ரங்கம் மஹாபுண்யம் கோ ந ஸேவேத புத்திமாந்”

என்கிறபடியே ஜ்ஞாநப்ரதமாயும் நமன்தமர லாராயப்பட்டநியா ததுமான திருவரங்கத் திருப்பதியில் நம்பியு மெழுந்தருளி, பெரிய பெருமானைத் திருவடி தொழப் பண்ணி “உம்முடைய பூர்விகர்கள் தேடிவைத்த மஹாநிதி இது!” என்று காட்டியருள, ஆளவந்தாரும் பெரிய பெருமாள் முடிவில்லதோரெழில் நீலமேனியையும் அமலனாதி பிரான் படியே ஸேவித்து,

“பழுதே பல பகலும் போயினவென்றஞ்சி,
யழுதே நரவணை மேற்கண்டு தொழுத்தன்”

என்கிறபடியே கண்ணும் கண்ணீருமாய் அநுபவித்து நம்பி திருவடிகளிலே தம் குமாரர்கள் நால்வர்களையும் ஆஸ்ரயிப்பித்து, உபதேசித்த பாசுரத்தைக் கொண்டு திருவாரமார்பனை திருவரங்கத்தம்மான் திருக்கமலப் பாதங்களிலே “புகலொன்றில்லாவடியே னுன்னடிக் கீழ்மர்ந்து புருந்தேனே” என்கிறபடியே ஆத்ம ஸமர்ப்பணம் பண்ணியருளி, இவ்வர்த்தத்தைக் கண்டு எல்லாரும் உஜ்ஜீவிக் கவேனுமென்று திருவுள்ளம் பற்றி, ஸ்ரீ ப்ரபதநமான சதுஸ்ரலோகியையும், பகவத் ப்ரபதநமான ஸ்தோத்ரரத்நத்தையும், ஆகம ப்ரா மான்யத்தையும், ஆத்மஸித்தி ஸம்வித்ஸித்தி ஸர்வரஸித்தி என்கிற ஸித்தித்ரயத்தையும், கீதார்த்தஸங்க்ரஹத்தையும் அருளிச் செய்து¹ தூர்யாஸ்ரமத்தையும் ஸ்னிகரித்தருளினார்.

அப்போது ஆளவந்தார் திருவடிகளிலே பெரியநம்பி, திருக்கோட்டியூர் நம்பி, ஆளவந்தாராழ்வான், பெரிய திருமலைநம்பி, திருமாலையாண்டான், தெய்வவாரியாண்டான், வான்மாமலையாண்டான், ஈராண்டான், திருமோகூர்ப்பன், திருமோகூர் நின்றன், தெய்வப் பெருமாள், மாறனேரி நம்பி, திருக்குருகூர்தாஸர், சுங்கச்சோளாண்டான், ராஜபத்ரியான திருவரங்கத்தம்மை, திருக்கச்சிநம்பி ஆகிய இப்பதினாறுவர்களும் ஆஸ்ரயித்தார்கள்.

அப்போது மணக்கால் நம்பியும் ஆளவந்தாருடைய ஜ்ஞாநயக்தி வைராக்கியாநுஷ்டானங்களைப் பார்த்து உகந்தருளி “குருகை காவலப்பனிடத்தில் ஒரு ரஹஸ்ய விசேஷத்தை வைத்து உமக்குப் ப்ரஸாதிக்கும்படி நாடமுநிகள் நியமநமாகையால், அங்கேறப்போய் அதையும் கைக்கொள்ளீர்” என்றருளிச் செய்ய, ஆளவந்தாரும் ‘அறியாக் காலத்துள்ளே’ என்கிறபடியே அடியேனை ஆட் கொண்டு திருவந்தரத்தை உபதேசித்து ‘சந்மசந்மாந்தரங்காத்தடியார்களைக் கொண்டு போய்’ என்கிறபடியே “நிலை பொருந்துங்காலந்தேடி விசேஷார்த்தங்களைப் பெல்லாம் ப்ரஸாதிக்குளிக் தேவரீர் நியமநமே அடியேனுக்குக் கைங்கர்யம்” என்று அவர் திருவடி தொழுது தர்ஸந ப்ரவசநம் பண்ணிக் கொண்டிருக்க,

அப்போது மணக்கால் நம்பி திருவடிகளிலே ஆஸ்ரயித்த ஆளவந்தார், சொட்டை நம்பி, தெய்வத்துக்கரசு நம்பி, பின்னையரசு நம்பி,

திருவரங்கப் பெருமாள், சிறுப்பிள்ளையுடையார்பிள்ளை, திருமாலிருஞ் சோலைதாஸர், வங்கிப்புரத்தாச்சி, அரசு நம்பி என்கிற ஒன்பது திரு நாமங்களில் திருவரங்கப் பெருமாள் ஆளவந்தார் திருவடிகளிலே அதி¹ப்ரவணராய் ஆளவந்தாரருளிச் செய்கிற விசேஷார்த்தங்களை யெல்லாம் நெஞ்சிற்கொண்டு எப்போதும் ப்ரபந்தத்தையும் அதனுடைய அர்த்தத்தையும் கேட்பதும் சொல்வதுமாயிருக்கக் கண்டு “இவர் ஆளவந்தாராழ்வார்” என்று எல்லாமருளிச் செய்ய, ஆளவந்தாரும் இவருடைய திவ்யப்ரபந்தத்தில் இயலோடுமிசையோடும் பாடுகிற ஸாமர்த்த்யத்தைக்கண்டு, நாத்திகர்கள் நியமநப்படிக்குக் கீழையகத்தாழ்வான் மேலையகத்தாழ்வானோபாதி அழகியமணவாளனுக்கு ப்ரபந்தங்களைப் பாடும்படி நியமித்தருள, ஆளவந்தாராழ்வாரும் அப்படியே பாவராக தாளங்கள் பொருந்தின திவ்ய ப்ரபந்தத்தை அழகியமணவாளனுக்குப் பாடிவரக்கண்டு இவர் திருவரங்கப்பெருமானரையர் என்று அருளிச்செய்தார்.

பின்பு மணக்கால் நம்பியும் ஆளவந்தாரைப்பார்த்து, ‘இனிமேலும் உம்மைப்போலே ஒருதர்ஸநப்ரவர்த்தகரை உண்டாக்கக் கடவீர்’ என்று அருளிச்செய்து, ஆசார்யன் திருவடிகளை த்யாதித்துக்கொண்டு திருநாட்டுக் கெழுந்தருளினார்.

மணக்கால்நம்பி திருநகூர் மாகிமாவத்தில் மகம்.

மணக்கால்நம்பிக்கு ப்ரஹ்மமேதாதி சரமகைங்கர்யங்களை யெல்லாம் அரசு நம்பியைக்கொண்டு நடப்பிவைத்தருளினார்கள். வங்கிப்புரத்தாச்சியும்

“நிர்திஷ்டா மதுரிபுண தயாகரேண

ஸ்ரீரங்காதிஷு பஹுதாமஸு கூமாயாம் |

நித்யாஸ் தே ஸுபஞ்ஜஸைரயோவதீர்ணஸ்

ஸம்ஸாரே ந குருவசோ ஹி லங்கநீயம் ||”

என்கிற ஸ்லோகத்தாலே நம்பி திருவுள்ளக்கருத்தை ப்ரகாஸிப்பித்தருளினார்.

பின்பு ஆளவந்தாரும் முதலிகளுடனே வீரநாராயணபுரத்தில் குருகைகாவலப்பன் யோகம் செய்துகொண்டிருக்கிற இடத்தில்²யோகபங்கபயத்தாலே பின்புறத்திலிநிற்க, அப்பனும் “சொட்டைக்

1. பக்தியுடையவராய் 2. யோகம் கலையுமென்ற அச்சத்தால்.

குலத்தாருண்டோ?" என்று கேட்டருள, "அடியேன் யமுநைத் துறைவன்" என்று விண்ணப்பஞ்செய்து திருவடிதொழுது "அடியேன் சுவர்ப்புறத்தே இருக்கச்செய்தேயும் இப்படி அறியும்படி எங்ஙனே?" என்றுகேட்க, குருக்கைகாவலப்பனும் "நம்கண்ணன் சொட்டைக்குலத்துத் தெய்வம் ஆகையாலே குலமகனைக்கண்டு திரும்பிப்பார்த்தருளினார். அதுகண்டு நானுமறிந்தேன்காணும்" என்றருளிச்செய்ய, ஆளவந்தாரும் போரடிகத்து "ஸ்தோஷ்யாமி ந: ஓலதநம் குலதைவதந் தத்" என்கிறபடியே பேராசைப்பட்டு "அடியேனுக்கு அந்தயோகரஹஸ்யத்தைப் ப்ராஸாதித்தருளவேணும்" என்று ப்ராந்தித்துக்கிடக்க, குருக்கைகாவலப்பனும் ¹முடிபிடித்தெடுத்து "நம்முடைய ²தேஹாவஸாநத்தில் சொல்லுகிறோம்" என்றும், "அந்தஸமயமும் வருகிற ³புஷ்யமாஸத்தில் ⁴புஷ்யயோகத்தில் ⁵அபிஜிந் முஹூர்த்தத்தில் வரப்போகிறது" என்றும் அருளிச்செய்து ஸ்ரீமுகமும் கொடுத்தருளினார். ஆளவந்தாரும் அந்த ஸ்ரீ முகத்தைக்கொண்டு கோயிலேற எழுந்தருளினார்.

பின்பு திருவத்யயநோத்ஸவத்தில் திருவரங்கப்பெருமானரையர் "கெடுமிடராயவெல்லாம்" என்கிற திருவாய்மொழியை அபிநயத்துடனே பாடுகிறபோது, "கடல் ஞாலம் செய்தேன்" என்கிற திருவாய்மொழியின்படியே தன்னுடம்பு மறந்து பாடுகிற இவர், ஆளவந்தார் திருமுகத்தைப்பார்த்து "நடமினோ நழுகுளாளர்" என்று பல்கால் பாடியருள, ஆளவந்தாரும் இதைக்கேட்டருளி, இதுவும் நம்மாழ்வார் நியமநமென்றறிந்து, திருவநந்தபுறத்தேற வெழுந்தருளி, அந்த எப்பெருமானிடத்திலேபட்டுச் சிலநாள் கழிந்தவாறே குருக்கைகாவலப்பன் ஸ்ரீமுகத்தைப்பார்க்க, அதுவும் "அதிக்ரமித்தபடியால் போகார்த்தராய் மீண்டு கோயிலேற எழுந்தருளி. ஆசார்ய விஸ்வலக்ஷத்தாலே நோவுபட்ட தெய்வவாரியாண்டாணைத் தேற்றியருளி, 'ஸதாசார்யகடாக்ஷத்தாலே ந்யஸ்தபரணைப் ப்ரபந்தனுக்கு ஆசார்யநியமநமே கைங்கர்யமென்று துணுவுவேண்டாவே?' என்றருளிச்செய்ய, முதல்களும் கேட்டு, "இந்த ஆண்டானாலே பரமார்த்தத்தைத் தெளிந்தோம்" என்று உகந்தருளினார்கள்.

1. சுருக்கமாக 2. தேஹத்தின் முடிவு (இறக்கும் தருணம்)
3. புஷ்ய மாஸம் (தை மாதம்) 4. பூச நக்ஷத்திரச் சேர்க்கை
5. பகல் 12 முதல் 1 மணி வரையில் 6. கடந்ததால் 7. பரிவு.

பின்பு தர்ஸநப்ரவசநம் பண்ணிக்கொண்டு 'இத்தர்ஸநத்திற்குப் ப்ரவர்த்தகராய் ஒருவர் உண்டாகவேணும்' என்று பெரியபெருமானை ஆளவந்தார் ப்ரார்த்தித்துக்கொண்டிருக்க, முன்பு ஒருகால் திருவாய்மொழிக்கு அர்த்தம் ஸாதிக்கிற காலத்தில் "ஒழிவில்கால மெல்லாம்" என்கிற திருவாய்மொழி யர்த்தத்தைக்கேட்டும் பெரிய திருமலைநம்பி திருமலையேறப்போக ஆசைப்பட்ட, அதை ஆளவந்தாரும்கூட, "இவ்வர்த்தங்களை யெல்லாம் இவர்நெஞ்சிற்கொண்டால்லது இவ்வளவு ஆசையுண்டாகாது" என்று போரடகந்து, "இத்தர்ஸநம் இவர்முகமாகத்தழைக்கும்படி பெரியபெருமான் திருவுள்ளம்" என்றருளிச்செய்து ஸ்ரீபாததீர்த்தம் ப்ரஸாதித்தருள, பெரிய திருமலைநம்பியும் தன் பிதாவான தெய்வத்துக்கரசுநம்பியோடே இரண்டு உடன்பிறந்தார்களாயும் அழைத்துக்கொண்டுபோய்த் திருமலையிலே திருவேங்கடமுடையானுக்கு ஸர்வவித கைங்கர்யமும் செய்து கொண்டிருக்க,

அப்போது ஸ்ரீபெரும்பூதார் ஆஸூரி கேசுவப்பெருமானும், மதுரமங்கலம் கமலநயநப்பட்டரும் இவர் உடன்பிறந்தவர்களை விவாஹார்த்தமாகக்கேட்க, "உங்களுக்குத் திருவிலச்சினைமந்த்ரோபதேயராதிகள் இல்லையே" என்றுச்சொல்ல, "அவைகளையும் ப்ரஸாதித்தருளவேணும்" என்றுகேட்க, நம்பியும் அவர்களுக்குத் திருவிலச்சினை மந்த்ரோபதேயராதிகளையும்ப்ரஸாதித்தருளி, கேசுவப்பெருமானுக்குப் பூமிப்பிராட்டியாரென்கிற உடன்பிறந்தாளையும், கமலநயநப்பட்டருக்குப் பெரியபிராட்டியாரென்கிற உடன்பிறந்தாளையும் வாழ்க்கைப்படுத்தி ருஸ்யஸ்ருங்கர் சக்ரவர்த்திக்கு அநுக்ரஹித்தாப்போலே இவர்களுக்கும் ஸத்புத்ரருண்டாகும்படி அநுக்ரஹித்தருளினார்.

எம்பெருமானுர் வைபவம்

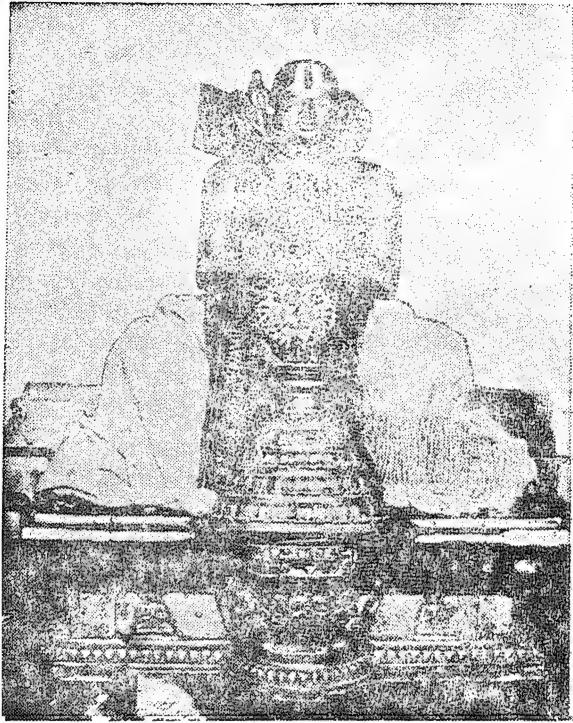
சைத்ரார் த்ராஸம்பவம் விஷ்ணோர் தர்ஸந ஸ்தாபநோத்ஸுகம் |
துண்டரமண்டலே ஸோஷ மூர்த்திம் ராமாநுஜம் பஜே ||

பின்பு அவர்களும் தங்கள் தங்கள் ஊரிலே வாழ்கிறகாலத்தில், எம்பெருமான் வேதாந்தஸூத்ரத்திற்கு ஸ்ரீபாஷ்ய முகத்தாலே ஸமீபநார்த்தங்களைத் தெளிவிக்கக்காகத் திருவநந்தாழ்வானை ஸ்ரீ பெரும்பூதூரில் ஆஸூரிகுலதிலகரான கேரவஸோமயாஜி களுக்குக் கவி சகசக-ஆவதான பிங்களவர்ஷம் சித்திரைமாஸம் திருவாதிநை நக்ஷத்ரத்தில் குமாரராய் அவதரிப்பித்தான்.

இச்செய்தியைப் பெரிய திருமலை நம்பியும் கேட்டருளி, ஸ்ரீபெரும்பூதூரேறவெழுந்தருளிக் கேரவஸோமயாஜியாரையுங் கண்டு மகிழ்ந்து, அந்தஸிஸுவையும் குளிரக்கடாக்கித்தருளி, அந்தஸிஸு வின் முகவொளியைப் பார்த்து, “‘லக்ஷ்மணோ லக்ஷ்மிஸம்பந்த:’ என்கற்படியாயிறேஇருப்பது, ஆகையால் ‘இனையபெருமான் திருநாம மே தகும்’ என்று இராமாநுசனென்று திருநாமம்சாத்தி, ¹ரக்ஷார்த்த மாகத் திருவிஸ்சிணையும் ப்ரஸாதித்து, இனையாழ்வாரென்றும் கொண்டாடித் திருமலைபேற எழுந்தருளினார்.

கேரவஸோமயாஜியாரும் அவருக்கு ²ஜாதகர்மாதிகளை ³யதா காலத்தில் அறுஷ்டித்து உபநயநாநந்தரம் ⁴ஸாங்கோபாங்கமாக அத்யயநத்தைப்பண்ணிவைக்க, இனையாழ்வாரும்ஷோடஸாவார்ஷிக ரானவாரே ⁵க்ருஹஸ்தாஸ்ரமத்தையும் அங்கீகரித்தருளி, “‘பெரு மான் கேடவிலே யாதவப்ரகாசனென்பானொருவன் ஏகதண்டிஸந் நயானீயாய் பூர்வபக்ஷம் வாசிப்பிக்கிருன்” என்று கேட்டருளி, அங் கேறாமுந்தருளி, அவன்பக்கல் பூர்வபக்ஷம்வாசிக்கத்தொடங்கினார்.

1. காப்பாக 2. குழந்தை பிறந்த உடனே செய்யக் கூடியவை: (1) ஜாதகர்ம (2) நாமகரணம் (3) 11வது நாள் செய்யக் கூடியது இவைகளை 3. உரிய காலத்தில் 4. நான்கு வேதங்கள், ஆறு அங் கங்கள், நான்கு உபாங்கங்கள் முதலியவை. 5. இரண்டாவது ஆச்ரமம்-படித்து முடித்ததும் விவாஹம் செய்துகொள்வது.

அவதாரஸ்தலமான ஸ்ரீபெரும்புதூரில் ஸேவைதரும்

ஸ்ரீ பகவத் ராமாநுஜர்

(கருணையின் உருவம், ஸமதர்ஸநத்தின் ஆதர்ஸம், விபிஷ்ணு தர்ஸனத் தர்ஸநத்தின் த்வஜம்)

உடையவர், யத்ராஜன், எம்பெருமானார், பாஷ்யகாரர், இனாயாழ்வார், லக்ஷ்மண முநி என்றெல்லாம் போற்றப்படுபவர்.

மதுரமங்கலத்தில் கமலநயநபட்டருக்கு க்ரோதநஸம்வத்ஸரத் தில் மகரபூர்ணிமை ஸோமவாரம் கூடின புநர்வஸூநக்ஷத்ரத்தில் ஒரு குமாரரவதரிக்கப் பெரியதிருமலைநம்பியும் அங்கேறவெழுந்தருளி அந்த ஸிஸுவைக் குளிரக்கூடாக்கித்தருளிக் கோவிந்தபட்ட ரென்று திருநாமம் ப்ரஸாதித்து, ரக்ஷார்த்தமாகத் திருவிலைச்சினை யும் ப்ரஸாதித்தருளித் திருமலைபேறவெழுந்தருளினார்.

கமலநயநபட்டரும் யதாசாலத்தில் அவருக்கு ஜாதகர்மாசிகளை யும் வேதாத்த யந்தனையும் ஸாஸ்த்ராப்யாஸனதையும் க்ருஹஸ்தாஸ்ர மப்ராப்தியையும் டண்ணிவந்தருள, கோவிந்தபட்டரும் இளை யாழ்வார் வாசிக்கிற க்ரயத்தைக்கேட்டுத் தாமும் அங்கேறப்போய் வாசிக்கத்தொடங்கினார்.

யாதவப்ரகாஸனும் “ஸத்யம் ஜ்ஞாநமநந்தம் ப்ரஹ்ம” என்கிற ஸ்ருதிக்கு ¹அஸங்கதார்த்தத்தைக் கல்பித்துச் சொல்ல, இளையாழ் வாரும் அத்தைப் பரிஹரித்துக் குணநிருபணம் பண்ணியருளினார்.

பின்பு ஒருநாள் ²அப்யஞ்சநஸமயத்தில் “தஸ்ய யதா கப்யாஸம் புண்டரீகமேவமக்ஷிணீ” என்கிற உபநிஷத்திற்கு அபார்த்தத் தைச் சொல்ல, அத்தைக்கேட்டு இளையாழ்வாரும் கண்ணீர் ஊட்டி, அது நெருப்புப்போல் அவன் தொடையைச்சுட, அவனும் பதறி இவரைப்பார்த்து “துக்கமாவான்என்?” என்ன, இவரும் யதார்த்தத் தைச் சொல்லி, “இப்படியிருக்க அபார்த்தத்தைச் சொல்லத்தகு மோ?” என்ன, யாதவப்ரகாஸனும் “நான் சொன்னபடி கேட்கில் வாசித்திரும், இல்லாவிடில் போம்” என்ன, இவரும் கலங்கிநிற்க, அவனும் சில அந்தரங்ககூர ஏகாந்தத்தில் அமழ்த்து “இந்த இளை யாழ்வாராலே நம்முடைய மதம் நஸிக்கும்படி இருக்கிறது; ஆகையால், இன்றுமுதல் அவருக்கு இஷ்டமானபடி நடந்துகொண்டு கங்கா யாத்ரைசெய்து அவரை வஞ்சித்துக்கங்கையிலே தள்ளக்கூடவோம்” என்று நிர்ஸயித்து, இளையாழ்வாரை “நீர் சொன்ன அர்த்தம் ஸமீ

1. பொருந்தாத அர்த்தத்தை டி. எண்ணெய் தேய்த்துக் கொள்ளும் ஸமயம்.

“சீநமாயிருந்தது” என்று ‘ப்ரலோபித்துக்கொண்டு சிலநாள்கழிந்தவாறே கங்காயாத்ரை பண்ணிப்போக, பஹுதாரம் போனபின்பு ஒருநாள் ஒரு ²மஹாடவியிலே ஸௌசார்த்தமாக இனையாழ்வார் நின்றவாறே, கோவிந்த பட்டரும் இவர்களுடைய ³துராலோசனையை அறிவித்து அகன்று போகச் சொல்லித் தாமொருவருமே போந்தார்.

இனையாழ்வாரும் வழியை விட்டு ஒரு மரத்தடியில் நின்றுபார்க்க, அவ்விடமும் மஹாடவியாயிருக்க, ‘ஆவாரார் துணை’ என்று பக்கம் நோக்கி நிற்க, பேரருளாளனும் பெருந்தேவியாரும் வில்லியும் வில்லிச்சியுமாய் வந்து நிற்க, அவர்களை “தீங்கள் எங்கேறப் போகிறீர்கள்” என்று இனையாழ்வார் கேட்க, அவர்களும் “காஞ்சீ புரத்தேறப் போகிறோம்” என்றவாறே, “குருஷ்வ மாமநுசரம்” என்கிறபடியே “என்னையும் அங்கு சேர்க்கக் கடவீர்கள்” என்ன, அவர்களும் முன்னே போக, இனையாழ்வாரும் பின் சென்றவாறே, அந்த வில்லியை ‘இங்குத் தண்ணீருண்டோ?’ என்று வில்லிச்சி கேட்க, வில்லியும் ‘அருகே இருக்கிறது’ என்று ஒரு கிணற்றைக் காட்ட, இனையாழ்வாரும் அதுகேட்டு “நமக்குப் பரமோபகாரிகளான இவர்களுக்கு நாம் தண்ணீர் கொடுக்க வேண்டுமென்ற இதுவும் ஒரு விலக்ஷணவருத்தாந்தமாயிருக்கிறது” என்று நிர்ஸயித்து, அந்தக் கிணற்றிலே இறங்கி அவர்களுக்குத் தண்ணீர் எடுத்துக் கொடுக்க, அவர்களும் பாறம் பண்ணி “இதுவே புண்யகோடி விமாநங்காணும்” என்று சொல்லி அந்தரீக்தானமாகப் போய்விட்டார்கள். இனையாழ்வாரும் கரையேறி கீழ்வானம் வெளுத்தமையையும், அருகே புண்யகோடி விமாநந்தையும் கண்டு ‘இதென்ன ஆர்சர்ய’மென்று யுகிழ்ந்து கண்ணையாழிகண்ட பிராட்டி போலே ஸந்தோஷித்த; ‘சந்தம்’ என்று ஆழ்வார் மோஹித்தாப்போலே இவரொருவருமே பேரருளாளனென்றும் “எம்மாவாழியேற்கும் விதிவாய்க் கின்று வாய்க்குங்கண்டர்” என்று மோஹித்துக் கிடந்து, பின்பு தானே தேறி, நித்யகர்மாநுஷ்டாநங்களை அங்கருகே இருந்த ஒரு தடாகத்தில் செய்தருளி, அதிஸந்துஷ்டராய் ராஜமார்க்கத்தாலே கோயிலேற எழுந்தருளி, பேரருளாளனையும் பெருந்தேவியாரையும் திருவுடி தொழுது, ஆநந்தபரிதராய், நாடோறும் அந்தச் சாலைக்

கிணற்றினின்றும் திருமஞ்சநங் கொண்டு வந்து ஸமர்ப்பிவித்துக் கொண்டு எழுந்தருளியிருந்தார்.

அங்கே யாதவப்ரகாசனும் இளையாழ்வாரைத் தேடிக்காணாமல் காட்டிலே ¹நபித்திருப்பரென்று உள் மகிழ்ந்து, கோவிந்தப்பட்டரைப் பார்த்து 'இளையாழ்வாருக்கு என்ன தீங்கு வருகின்றதோ?' என்று சொல்லிப் பரலோபித்து, சீத்யார்த்திகளோடே கங்கா²தீரத் தைச் சென்று ³மாகஸநாநம் பண்ணி நிற்க, ஒருநாள் கோவிந்தப்பட்டர் ஸநாநம் பண்ணச் செய்தே ஒரு விங்கம் வந்து 'கைசேரும் படி பண்ணி யாதவப்ரகாசனும் 'இதென்ன ஆச்சர்யம்! கோவிந்தப்பட்டரே! உம்மிடத்தில் சரிவப்ரஸாதம் இருந்தபடி' என்றும், 'இனி இதுவே நமக்கு ஆராத்யதேவதை' என்றும் சொல்லிச் சில 'கஷுத்ர' மந்த்ரத்தை ஜபிக்க, கோவிந்தப்பட்டரும் 'துஸ்ஸங்கத்தாலே' ⁴ப்ராந்தராய் அத்தை அங்கீகரித்திருக்க, அன்று முதல் அவரை உள்ளங்கைகொணர்ந்த நாயனாரென்று அழைக்கத் தொடங்கினார்கள். யாதவப்ரகாசனும் மீண்டு வரும்போது உள்ளங்கை கொணர்ந்த நாயனாரும் 'இந்த விங்கத்தை ஒரு ஸ்தலத்திலே ⁵ப்ரதிஷ்டிப்பித்து வருகிறேன்' என்ன, அவனும் அப்படியே செய்யுமென்று மார்க்கத்திலனுப்பிவிட்டுப் பெருமாள் கோயிலேறப் போந்தான். பின்பு உள்ளங்கை கொணர்ந்த நாயனாரும் மதுரமங்கலத்தில் அந்த விங்கத்தைப் ப்ரதிஷ்டிப்பித்துப் பூஜித்து நிற்க, காள ஹஸ்திநாதன் இவர் ஸ்வப்நத்திலே வந்து நிர் நம் பக்கல் வந்து நிற்க வேனுமென்று சொல்லித் தன் ஸ்தானத்தார் ஸ்வப்நத்திலும் அவரை அழைத்துக் கொண்டு வாருங்களென்று ⁶ப்ரேரிக்க, அப்படியே ஸ்தாநத்தாரும் மதுரமங்கலத்தில் வந்து ¹⁰பஹுமதி பண்ணி அழைத்துக் கொண்டு போய் ஸ்தாந நிர்வாஹகராய் வைக்க, இவரும் அங்கேயே பூஜித்துக் கொண்டிருந்தார்.

யாதவப்ரகாசனும் இளையாழ்வாரைப் பெருமாள் கோயிலிலே கண்டு மிகவும் ஸத்தோஷித்து 'உம்மைக் காட்டில் பறிகொடுத்தோ

1. அழிந்திருப்பர் 2. கரை 3. தை அமாவாசைக்குப் பிறகு வரும் பூர்ணிமைவரை தினமும் அதிகாலையில் செய்யக்கூடிய ஸ்னானம் 4. கையில்வரும்படி 5. அற்ப மந்திரம் 6. கெட்ட சேர்க்கை 7. மயங்கியவராய் 8. ப்ரதிஷ்டை செய்வித்து 9. தூண்ட 10. மரியாதை செய்து.

மென்று நிர்வேதப்பட்டிருந்தேன், இங்குக் கண்ட பின்பு ஸந்தோஷ முண்டாயிற்று, நீர் வந்த ப்ரகாரம் என்?" என்று கேட்க, இளையாழ்வாரும் விடவிட்டு வருத்தாந்தத்தை 'அடங்கச் சொல்ல, அவனும் "இவர் ப்ரபாவம்" ஸர்வாத்ரயிதமாகிருந்தது" என்று பேரபீரீதனாய் ஸ்வகோஷடியிலே ரேர்த்துக் கொண்டு வாசிப்பித்து நிற்க,

இரண்டு ஸ்ரீவைஷ்ணவர்கள் பெருமாள் கோயிலினின்றும் புறப்பட்டுக் கோயிலேறச் சென்று நம்பெருமானைத் திருவடி தொழுது ஆளவந்தார் திருவடிகளிலே ஸேவித்து நிற்க, ஆளவந்தாரும் "பெருமான் கோயிலிலே என்ன விசேஷம்?" என்று கேட்டருள, அவர்களும் எல்லாரும் ஆர்ச்சயப்படும்படியாய் இளையாழ்வார் பக்கல் பேரருளாளன் வில்லி-வ்யாஜேந விசேஷகடாக்ஷம் பண்ணிப் போந்ததை ஸவிஸ்தாரமாக விண்ணப்பஞ் செய்து யாதவப்ரகாச 'வருத்தாந்தத்தையும் இப்போது இளையாழ்வார் அவன் பக்கலிலே வாசிக்கிறாரென்றும் விண்ணப்பஞ் செய்ய, ஆளவந்தாரும் கேட்டருளிய பெரிய பெருமானிடத்தில் பண்ணின ப்ரபத்தி ஸபலமாயிற்று "ஒழிவில் காலமெல்லாம்" என்கிற திருவாய் மொழியிலே ஈடுபட்ட பெரிய திருமலை நம்பியைக் கொண்டு திருவங்கட முடையானும் இத்தர்ஸநத்தை நிலை நிறுத்தும்படி பண்ணியருளினார். பேரருளாளனும் "அக்ரத: ப்ரயயௌ நாம:" என்கிறபடியே தானும் பிராட்டியும் முன் நடந்து "சூருஷ்வ மாமநுசரம்" என்று ப்ரார்த்தித்த இளையாழ்வாரைத் திருவுள்ளம் பற்றித் தரண வழி நடத்தித் தம்மிருவரையும் திருவடி தொழுது 'ப்ராரம் புஷ்பம் பலம் தோயம்" என்கிறபடியே அவர் கொடுத்த த்ரணீரமுதையும் அமுதுசெய்து உள்குளிர்ந்து திருவுள்ளம் பற்றித் திருமஞ்சந கைங்கர்யத்தையும் நித்யமாகத் திருவுள்ளம் பற்றியருளினார். தத்காலாநுபாவ்யமண விபவம்போலன்றிக்கே பின்னாற வணங்கும் சோதியான கோயில் திருமலை பெருமான் கோயிலெம்பெருமான்கள் மூவரும் இளையாழ்வாரிடத்தில் விசேஷ கடாக்ஷம் பண்ணியிருப்பதால், "இவரே ஸித்தாந்த நிர்வாஹகராவர்" என்று போர உகந்து "பல்லாண்டு பல்லாண்டு" என்று பெரிய பெருமானை மங்களாஸாஸநஞ் செய்தருள, முதனிகளும்

1. முழுதும் 2. எல்லோரையும் மிஞ்சியது 3. செய்தியையும்
4. அனுபவிக்கத்தக்க.

கேட்டு விரேஷார்த்தங்களை நெஞ்சிற் கொண்டிருக்க, ஆளவந்தாரும் நம் பெருமானிடத்திற் விண்ணப்பஞ் செய்து இனையாழ்வாரைக் கடாக்கித்தருளுகக்கூக முதலிதனோடே திருக்கோவலூர் வழியாகப் பெருமாள் கோயிலேற எழுந்தருளி, எதிர் கொண்டு வந்த திருக்கச்சி நம்பியையும் ஸந்தோஷித்து, பேரருளாளன் எதிரே அனுப்பி வைத்த ஸ்ரீ ஸட்கோபனையும் தன்ன ஸமர்ப்பித்துச் சிரஸாவஹித்துத் தீர்த்த ப்ரஸாதம் ஸ்விசரித்தருளி, கோயிலேற வெழுந்தருளி அர்த்திதார்த்த பரிதாநதீக்ஷிதரான பேரருளாளரையும் பெருந்தேவியாரையும் திருவடி தொழுது, ப்ரதக்ஷிணமாக எழுந்தருளி, கரியமாணிக்கத்தாழ்வாரை ஸேவித்து, சக்ரவர்த்தித் திருமகனையும் திருவடி தொழுது, வழி திகைத்து, உள் நடுங்கி ‘ஆவாரார் துணை’ என்று ரக்ஷகனைத் தேடின இனையாழ்வாருக்கு “தாஸா மாவிருச் செளரி:” என்கிறபடியே கண்காணத் தோன்றி “பயம் த்யஜத பத்ரம் வ:” என்னுமாப் போலே ஸர்வபயநிவ்ருத்தி புரஸ்ஸரமாக ஸர்வ பலப்ரதான தேவாரே வாழ்வித்தருளினபடியாலே இனையாழ்வாரென்கிற திருநாமம் யதார்த்தமாகிற்று. இனிமேலும் “ஸக்ருதேவ” என்கிற ஸ்ரீலோகத்தின்படியே ரக்ஷித்தருள வேணும் என்று ப்ரார்த்தித்து நிற்க, அப்போது யாதவ ப்ரகாசனும் வித்தியார்த்திகளோடே பெருமானை ஸேவித்து ப்ரதக்ஷிணம் பண்ண, ஆளவந்தாரும் இனையாழ்வார் ஆர்? என்று கேட்க, அங்குள்ளாரும் அவரென்று ஒருவரை நிர்ந்தேயித்துக் காட்ட, ஆளவந்தாரும் தன் தாமரைக் கண்களால் குளிர நோக்கிபருளி,

“பஸ்ய ப்ரஸாதகலயா பதிரஸ் ஸ்ருணோதி
பங்கு: ப்ரதாவதி ஜவேந ச வக்தி மூக: |
அந்த: ப்ரபஸ்பதி ஸூதம் லபதே ச வந்த்யா
தந்தேவமேவ வரதம் ஸரணங் கதோஸி ||”

என்று பேரருளாளன் திருவடிகளிலே “இனையாழ்வார் இந்த வித்தாந்த நிர்வாஹகராகவேணும்” என்று ப்ரபந்தி பண்ணி, இனையாழ்வாரைக் கண்டு நாம் வர்த்ததை சொன்னால் பூர்வபக்ஷம் வாசிக்கிறதற்கு விரோதமாம் என்று திருவுள்ளம் பற்றி மீண்டு முதலிகளும் தாமுமாகக் கோயிலேற வெழுந்தருளினார்.

1. எல்லா பயங்களையும் போக்குபவனான 2. எல்லா பலங்களையும் அளிப்பவனான 3. குறிப்பிட்டு 4. நிலைநாட்டுபவர்.

பின்பு யாதவப்ரகாஸனும் வேதாந்தம் சொல்லிக் கொண்டிருக்கச் செய்தே, அந்தத் தேஸாதிபதியினுடைய பிள்ளையை ப்ரஹ்ம ரக்ஷஸ்ஸு பிடித்து மிகவும் பிடிக்க, ராஜாவும் பஹுமந்த்ராகுடிகளைக் கொண்டு பார்த்து அது தீராமல் பிண்ணையும் யாதவப்ரகாஸன் மஹா மாந்த்ரிகனென்று கேட்டு அவனை அழைப்பிக்கும்படி சிலரை யனுப்புவிக்க, அவர்களும் அந்த வ்ருத்தாந்தத்தை 'அங்கேறப் போய் ஸவ்ஸ்தாரமாகச் சொல்ல, யாதவப்ரகாஸனும் "அந்த ப்ரஹ்ம ரக்ஷஸ்ஸை நான் போகச் சொன்னேனென்று சொல்லுங்கள்" என்று சொல்லிப் போகவிட, அவர்களும் அப்படியே சொல்ல, ப்ரஹ்ம ரக்ஷஸ்ஸும் "யாதவப்ரகாஸனை நான் போகச் சொன்னேனென்று சொல்லுங்கள்" என்ன, அத்தையும் யாதவப்ரகாஸனுக்கு அறிவிக்க, அவனும் வித்யார்த்திகளோடே ராஜக்ருஹத்தில் மந்த்ர ஜபம் பண்ணிக் கொண்டு ப்ரஹ்ம ரக்ஷஸ்ஸின் ஸமீபத்திலே வந்து நிற்க, அதுவும் டுடக்கின காலை நீட்டி "நான் உன் மந்த்ரத்திற்குப் பயப்படுவேனோ? நீ உன் ஜந்மமும் என் ஜந்மமும் அறியமாட்டாய்" என்று சொல்ல, அவனும் "உனக்குத் தெரியுமாகில் ஜந்ம வ்ருத்தாந்தத்தைச் சொல்வாய்" என்ன, அதுவும் "கோயில் பெரியோர்கள் திருமலைக்கு எழுந்தருளும் போது ஸ்ரீமதுராந்தகத்தில் ஏரி கரையில் ஒரு புறநிலை உடும்பாயிருந்தாய்; அவர்கள் நீராடி அமுது செய் தருளின விடத்தில் சிந்தின ப்ரஸாதத்தையும் தீர்த்தத்தையும் ஸ்வீகரித்தாய்; அத்தாலே உனக்கு ப்ராஹ்மண ஜந்மமும் சில வித்யையும் உண்டாயிற்று. என்னுடைய ஜந்மம் ப்ராஹ்மண வர்ணத்திலே உண்டாய் யாகம் பண்ணி அதிலே மந்த்ர லோபம் வந்து அத்தாலே ப்ரஹ்ம ரக்ஷஸ்ஸானேன்" என்று சொல்ல, அவனும் 'நீ யாருக்குப் போவது?' என்ன, அதுவும் 'உன் பக்கல் வாசிக்கிற இளை யாழ்வார் கடாஷித்தருளி என்னைப் போகச் சொன்னால் நான் போகிறதன்றிக்கே என் பாபமும் போகும்' என்று சொல்லி, இளை யாழ்வார் திருவடிகளில் விழுந்து துடிக்க, யாதவப்ரகாஸனும் இளை யாழ்வாரைப் பார்த்து 'அத்தைப் போகச் சொல்லீர்' என்ன, அவரும் அந்த ரக்ஷஸ்ஸைப் பார்த்து அருகேயிருந்த ஒரு வ்ருக்ஷத்தை முறித்து அடையாளமாகக் காட்டிப் 'போகக் கடவாய்' என்றருளிச் செய்த, அந்த ரக்ஷஸ்ஸும் அந்த வ்ருக்ஷத்தை முறித்துக் கொண்டு

போய் விட்டது. அத்தைப் பார்த்து யாதவப்ரகாசனும் அத்யாஸ் சர்யப்பட்டு, இனையாழ்வாரையும் ஸந்தோஷித்து மீண்டு தன் மடமேறப் போனான்.

பின்பு யாதவப்ரகாசன் “ஸர்வம் கல்விதம் ப்ரஹ்ம” “ஸதேவ ஸோம்யேதம்” என்கிற உபநிஷத்திற்கு ¹அத்வைதபரமாக அர்த்தம் சொல்ல, இனையாழ்வாரும் அத்தை ²நிராகரித்து விஸிஷ்டாத் வைதபரமாக ³ஸமஞ்ஜஸமான அர்த்தத்தை ⁴உபபாதிக்க, அவனும் ⁵அதிசூபிதனாய் “இன்று தொடங்கி உமக்குத் தகுமிடம் தேடிப் போய் வாசியும்” என்று சொல்ல, இனையாழ்வாரும் மீண்டு திருமானிகையில் வந்து, திருத்தாயாரிடத்தில் இச் செய்தியைச் சொல்ல, அந்தத் தாயாரும் “பேரருளாளனுக்குக் கைங்கர்யம் பண்ணிக் கொண்டிரும்” என்று நியமித்தருள, இனையாழ்வாரும் அப்படியே இருந்தார்.

அவ்வளவிலே, ஆளவந்தார் திருமேனியில் நோவுசாத்தி யெழுந்தருளியிருக்க, திருவரங்கப் பெருமானாரையரை முன்னிட்டுப் பெரிய நம்பியும் திருக்கோட்டியூர் நம்பியும் ஆளவந்தார் ஸ்ரீபாதத் திலே தண்டன் ஸமர்ப்பித்து, “அடியோங்களுக்குத் தஞ்சமாயிருப்பது ஒரு அர்த்தவிசேஷத்தைப் ப்ரஸாதித்தருளவேணும்” என்று விண்ணப்பஞ் செய்ய, ஆளவந்தாரும் அவர்களைத் திருவுள்ள முகந்து “உங்களுக்குத் தஞ்சமாயிருப்பது இதுவே” என்று அருளிச் செய்தார். அது எங்ஙனே என்னில்:— “ஸதாசார்யகடாக்ஷத்தாலே ¹ந்யஸ்தபரர்களான உங்களுக்கு அறியவேண்டியது ஆசார்ய பரம் பரையிலே ²க்ருதஜ்ஞதாஜ்ஞானம்; செய்ய வேண்டியது ஆஜ்ஞா நுஜ்ஞாருபமான பகவத் கைங்கர்யம்; இது பாகவதாசார்ய கைங்கர்ய பர்யந்தமாயிருக்கும். அறிவிப்பிக்க வேண்டியது, பரம புருஷார்த்தோபாயமான ப்ரபத்தியை அநுஷ்டிக்க வேணுமென்றும், அநுஷ்டித்த பின்பு முன் சொன்ன க்ருதஜ்ஞதையும் கைங்கர்யமும் தேவாவஸாதத்தளவும் வேணுமென்றும்” இப்படி அர்த்த விசேஷங்களை ஆளவந்தாரும் அருளிச் செய்ய, முதலிகளும் கேட்டுத் தெளிந்தார்கள்.

1. அத்வைத ஸித்தாந்தப்படி 2. மறுத்து 3. பொருத்தமான 4. விவரிக்க 5. மிகவும்கோபித்தவனாய் 6. புகலிடமாய். 7. சரணு கதி செய்துகொண்டவர்களான 8. நன்றியறிதல்.

பெருமாள் கோயிலில் (காஞ்சீபுரத்தில்) திவ்ய ஸேவைதரும்
ஸ்ரீ தேவராஜப்பெருமாள்

பின்பு பெருமாள் கோயிலினின்றும் ஸ்ரீவைஷ்ணவர்கள் கோயிலேற வந்து, நம்பெருமானைத் திருவடி தொழுது, ஆளவந்தார் பக்கல் ஸேவித்து நிற்க, அவர்களை “இனையாழ்வார் என் செய்கிறார்?” என்று கேட்டருள, அவர்களும் “யாதவப்ரகாரனை விட்டுப் பேரருளாளனுக்குத் திருமஞ்சந கைங்கர்யம் செய்கிறார்” என்று விண்ணப்பஞ் செய்ய, அதனைக் கேட்டருளி, “பேரருளாளர் நம்முடைய ப்ரபத்தியை ஸபலமாக்கினார்” என்று உகந்தருளி, “இனையாழ்வாரையழைத்துக் கொண்டு வாரும்” என்று பெரிய நம்பித்த நியமித்தருள, அவரும் அப்படியே பெருமாள் கோயிலேற எழுந்தருளி, பெருந்தேவியாரையும் பேரருளாளரையும் திருவடி தொழுது, ஆளவந்தாரருளிச் செய்த சதுஸ்ரஸ்ரலோகியையும் ஸ்கோத்ர ரத்தந்தையும் அநுஸந்தித்துக் கொண்டு, இனையாழ்வார் சாலைக்கிணற்றினின்றும் திருமஞ்சநம் கொண்டு வருகிற வழியிலே நிற்க,

“ப்ரஹ்மா ஸிவஸ்ரதமக: பரம ஸ்வரா

டித்யேதேபி யஸ்ய மஹிமார்ணவ விப்ருஷஸ்தே”

என்கிற ஸ்ரலோகத்தை இனையாழ்வார் கேட்டு, “இது ஆர் அருளிச் செயல்?” என்று பெரியநம்பியைக் கேட்க, “ஆளவந்தார் திவ்யஸூக்தி” என்று பெரியநம்பியும் அருளிச் செய்ய, “அப்படிக்கொத்த மஹாநுபாவரை அடியேன் ஸேவிக்க வேணும்” என்ன, பெரியநம்பியும் “என்னோடே கூட வாரும்” என்ன, இவரும் திருமஞ்சநத்தைப் பெருமானுக்கு ஸமர்ப்பிவித்து விடைகொண்டு பெரியநம்பியுடனே கோயிலேற எழுந்தருளினார்.

அங்கு, ஆளவந்தாருக்கு மிகவும் திருமேனி தளர்ந்திருக்க, ஆளவந்தாரும் முதலிகளுமாய்ப் பெரிய பெருமானை ஸேவித்து நிற்க, பெரிய பெருமானும் “நம்¹ பெரிய வீடு சேரக்கடவீர்” என்று² அர்ச்சகமுகேந அருளிச் செய்து திருமலை தீர்த்தம் முதலானவைகளைப் ப்ரஸாதிக்க, ஆளவந்தாரும் கூாமணம் பண்ணிக்கொண்டு மடமேற வெழுந்தருளி ஒரு குறையுள்ளவர் போல் கண்ணீர் விட்டருள, முதலிகளும் “இதென்ன?” என்று திகைத்து “திருவுள்ளத்திலென்ன

குறை?" என்று கேட்க, ஆளவந்தாரும் "இனி யென்ன குறையெழுமையுமே?" என்றிருக்கச் செய்தேயும், இனையாழ்வாரைக் காணாத குறையொன்றுண்டு; என்றும், அதுவுமன்றிக்கே வ்யாஸஸூத்ரத்திற்கு அவ்யாஹத பாஷ்யமும் செய்து, அவ்வர்த்தங்களில் ஸம்ஸயம் தீரும்படி ஈஸ்வரேஸ்வரிகளான திவ்யதம்பதிகளுடைய ¹பரம்யத்தைப் பரக்கச் சொன்ன பராபரருடைய திருநாமத்தையும், வேதாந்த ஸாரமான திருமந்தரத்தில் சொல்லுகிற ஸ்வரூபோபாய புருஷார்த்தங்களை விஸதமாகக் காட்டுகிற திருவாய்மொழியை அருளிச் செய்த நம்மாழ்வார் திருநாமத்தையும் இரண்டு பிள்ளைகளுக்குச் சாத்தி, அவர்களுடைய ²நிர்வாஹத்தையும் பண்ணும்படி செய்விக்க வேணும்" என்றும் "அது செய்யப் பெற்றிலேனே!" என்றும் அருளிச் செய்து மூன்று விரல்களை முடக்க, அவ்வளவில் முதலிகளும் "அப்படியே பெரிய பெருமாள் தலைக்கட்டக்கடவர், இப்போது செய்ய அடுப்பது என்?" என்ன, ஆளவந்தாரும் "இன்று தினத்தில் அபிஜித் முஹூர்த்தத்தில் பெரிய வீடு சேரும்படி பெரிய பெருமாள் நியமநம், ஆகையால் பாகவத ஸ்ரீபாத தீர்த்தங் கொள்ள வேண்டுவது" என்றருளிச் செய்ய, முதலிகளும் "இங்குள்ள வர்களெல்லாரும் தேவரீர் திருவடி ஸம்பந்தம் பெற்றவர்களேயல்லது வேறில்லையே" என்று விண்ணப்பஞ் செய்ய, ஆகிலும், "நம் நாதமுநிகள் உய்யக்கொண்டார் திருமுடியிலே பாரிதோஷிகமாகத் திருவடிகளை யமர்த்தியருளும் போது, உய்யக்கொண்டாரும் இரண்டு திருவடி நிலைகளை நாதமுநிகள் திருவடிகளிலே ஸமர்ப்பித்து பரதாழ்வாரைப் போலன்றிக்கே, நாதமுநிகள் இருக்கச் செய்தேயும் ஆராதித்துக் கொண்டு வந்து, தம் அந்திம தஸையிலே, நம்மாசார்யரான மணக்கால் நம்பிக்கு ³ப்ரஸாதித்தருளினார். நம்பியும் அந்தத் திருவடி நிலைகளை நமக்கு ப்ரஸாதித்திருக்கையாலே அந்தத் திருவடி நிலையை ஆராதித்துத் தீர்த்தங் கொள்ளவேணும்" என்று அருளிச் செய்ய, அப்படியே முதலிகளும் செய்வித்து, "அடியோங்களுக்குத் தேவரீர் தீர்த்தமும் திருவடி நிலையும் ப்ரஸாதித்தருள வேணும்" என்று ப்ரார்த்திக்க, அப்படியே ஆளவந்தாரும் திருவுள்ளம் பற்றிப் ப்ரஸாதித்தருள, அவ்வளவில் நியாண ஸமயமும் கிட்டினவாறே

1. பரம்பொருளாகும் தன்மையை 2. மேற்பார்வை 3. கொடுத்தருளினார்.

விதிசோதிதமான உபநிஷதநுஸந்தாநமும், நாதமுநிகள் நியமநப் படிக்குத் திருவாய்மொழி யநுஸந்தாநமும் முதலிகள் செய்து கொண்டிருக்க, ஆளவந்தாரும் நாதமுநிகள் திருவடி நிலையைத் தந் திருமுடியி லொற்றிக்கொண்டும், ஆசார்யர்களுடைய திருவடிகளை த்யாதித்துக் கொண்டும், த்வயாநுஸந்தானத்தோடே நிற்க, ப்ரஹ்ம ரந்த்ரம் திறந்தவாரே “சூழ்விசும் பணிமுகில்” என்கிற திருவாய்மொழியை ஸேவிக்க திருநாட்டுக்கெழுந்தருளிஞர்.

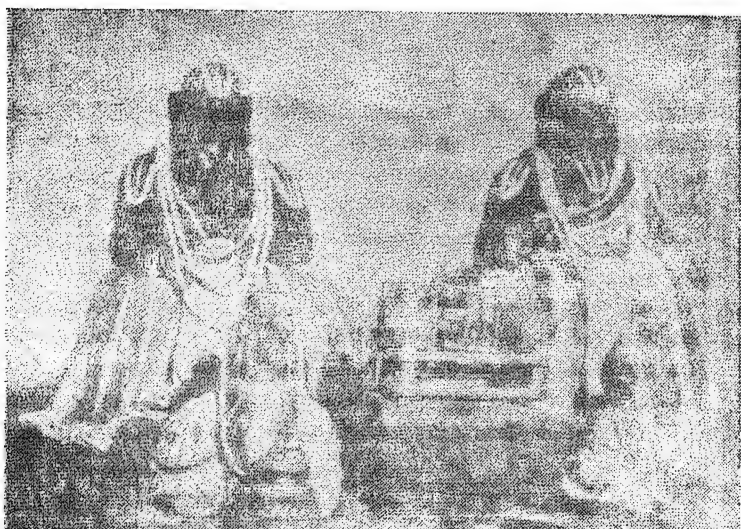
திருவரங்கப் பெருமானாரைப் முதலான முதலிகள் வேரற்ற மரம்போல் விழுந்து துடித்துத் தாங்களே தேறி ¹யதிஸம்ஸ்கார வித்யுத்த ப்ரகாரத்தாலே வைதிகங்களையும் ஸ்ரீ சூர்ண பரிபாலந்த தையும் பிள்ளையரசு நம்பியைக் கொண்டு செய்வித்து, பெரிய பெருமாள் ²ப்ரலாதித்த திருமலை முதலானவைகளைச் சாத்தி, ³ப்ரஹ்ம ரதத்திலெழுந்தருளப் பண்ணி, பெரிய “திரளோடே திருக்கரம்பன் துறையில்” ⁴திருப்பள்ளிபடுத்திக் கொண்டிருக்க,

அப்போது பெரியநம்பியும் இளையாழ்வாருடனே இந்த ஸ்ரீ வைஷ்ணவ கோஷ்டியைக் கண்டு, “இதென்ன?” என்று கேட்க, அவர்களும் “ஆளவந்தார் திருநாட்டுக்கெழுந்தருளிஞர்” என்று சொல்ல, அதைக் கேட்டு அவர்களும் ரோகித்து மூர்ச்சையடைந்து இளையாழ்வார் மிகவும் ப்ரலாபிக்க, பெரியநம்பி தேற்றி அழைத்துக் கொண்டு ஆளவந்தாருடைய திவ்ய விக்ரஹத்தை ஸேவிக்கப் பண்ண, இளையாழ்வாரும் தண்டன் ஸமர்ப்பித்து ஆபாத மஸ்தகம் ஸேவிக்குமளவில், மூன்று விரல்கள் முடங்கியிருக்க, இளையாழ்வாரும் “இப்படிக்கு முன்னமே உண்டோ?” என்று கேட்க, அவர்களும் ஆளவந்தாருளிச் செய்த மூன்று அபிப்ராயங்களையும் நடந்த நடத்தைகளையும் பரக்க அருளிச் செய்ய, இளையாழ்வாரும் “ஆளவந்தார் கடாஷ் விஷயனான அடியேனைக் கொண்டு அந்த மூன்று கைங்கர்யங்களையும் பேரருளாளன் நிறைவேற்றக் கடவன்” என்று

1. ஸந்யாஸிகள் இறந்த பிறகு செய்யக்கூடிய ஸம்ஸ்கார முறைப்படி. 2. அந்நிய 3. ப்ரஹ்மருானிகள் இறந்த பிறகு அவர்கள் திருமேனியை ஒரு ரதத்தைப் பண்ணி அதில் மயானத்திற்கு எழுந்தருளப் பண்ணுவர். இதுவே ப்ரஹ்மரதம் 4. கூட்டம் 5. திருக்குழியில் எழுந்தருளப் பண்ணுவது.

மதுராந்தகம் ஸ்ரீ கோதண்டராமன்

மதுராந்தகத்தில் ஸ்ரீ பாஷ்யகாரும், ஸ்ரீபெரியநம்பியும்
ஸ்ரீ கிருஹஸ்தராகப் பெரிய நம்பியிடம் பஞ்சஸைஸிஸ்காரம்

விண்ணப்பஞ் செய்ய, அந்த மூன்று விரல்கள் நிமிர்ந்து திருமுகமும் மலர்ந்து வர, திருவரங்கப் பெருமானாரையர் முதலானவெல்லாரும் “இவரே இத்தீரநந நிர்வாஹகராவர்” என்று போர உகந்தருளி, ஆளவந்தாரைத் திருப்பள்ளி படுத்த, இளையாழ்வாரும் ¹ அவப்ருத ஸ்நாநம் பண்ணிப் பெரியநம்பியைத் தண்டன் ஸமர்ப்பித்து நம்பெருமானை ஸேவியாமல் வெறுத்துக் கொண்டு பெருமாள்கோயி லேற எழுந்தருளினார்.

ஆளவந்தாருடைய அபிப்ராயங்கனாவன:- (1) வேதாந்த ஸார மான வ்யாஸஸூத்ரத்திற்கு விஸிஷ்டாத்தவதபரமாக ² அவ்யாஹத பாஷ்யம் பண்ணுகை. (2) திவ்யதம்பதிகளுடைய பாரம்யத்தை ஸர்வ வ்யாப்திபூர்வமாகப் பரக்கச்சொல்லுகிற ஸ்ரீவிஷ்ணுபுராணத்திற்கு ப்ரவர்த்தகரான பராஸாரருடைய திருநாமத்தை ஒருவருக்குச் சா த்துகை. (3) அவ்வர்த்தங்களை யெல்லாம் பொதிந்துகொண்டிருக்கிற திருமந்த்ரத்தில் சொல்லுகிற ஸ்வரூபோபாய புருஷார்த்தங்களை விஸதமாகக் காட்டுகிற திருவாய்மொழியை யருளிச் செய்த நம்மாழ்வார் திருநாமத்தை ஒருவருக்குச் ³ சாத்துகை — என்று ஆளவந்தா ருடைய அபிப்ராய நிருபணம்.

பின்பு ஆளவந்தாருடைய சரமகைங்கர்யங்களை யெல்லாம் கோயிலிலே செய்தருளினார்கள்.

ஆளவந்தார் தீந்நஷத்ரம் ஆடியில் உத்தரம்.

பின்பு ஒருநாள் தீருக்கச்சிதம்பி பேரருளாளனுக்குக் கைங்கர் யம் பண்ணுகிற படியையும் பேரருளாளன் நம்பி விஷயத்தில் க்ருபை பண்ணுகிற படியையும் கண்டு, ஒருநாள் கைங்கர்யம் பண்ணுகிற அவஸரத்தில் பேரருளாளன் திருவுள்ள ⁴ மலர்த்தியை யுங் கண்டு, நம்மிடத்தில் விசேஷகடாக்ஷம் பண்ணியருளின ஆள வந்தார் திருவடிகளாகையாலே

“அத்யந்த பக்தி யுக்தாநாம் நைவ ஸாஸ்த்ரம் ந ச கீரம்”

என்கிற ஸாமாந்⁵யோக்தியின்படியே ⁶ ஓரபிஸந்தி பிறந்து நம்பி கோயில் பிரதக்ஷிணமாக எழுந்தருளும்போது இளையாழ்வார் தம்

1. கர்மா முடிந்தபின் செய்யும் ஸ்நானம் 2. பிறர் மறுக்க முடி யாத 3. இடுவது 4. மலர்ச்சி 5. வார்த்தை 6. ஓர் அபிப்ராயம்.

திருமாளிகைக் கழைத்துக்கொண்டுபோய் ஓராஸநமிட்டு ஸாஷ்டாங்கமாய்த் தண்டன் ஸமர்ப்பிக்கப்போக, நம்பியும் “நம் ஆளவந்தார் ஸூபாதம் இப்படிக்கு வர்ணாஸ்ரமதர்மங்களை¹ அதிக்ரமிக்கக்கூடுமோ? நாதமுநிகளும் ஒரு காலத்தில் ராஜாவைப் பின்செல்லப் போக, உய்யக்கொண்டாரும் ‘இப்படிக்கு ஸாஸ்த்ரா² திலங்கநம் கூடுமோ?’ என்று தடுக்க, நாதமுநிகளும் ஸாஸ்த்ராதிலங்கநம் கூடாதென்று மீண்டெழுந்தருளினார் திருக்கண்ணமங்கையாண்டானும் ஆவார நித்ராதினை³ த்யஜித்தவராகையாலே ஸந்த்யாதி கைங்கர்யங்களை யும் விட்டாரத்தனை. “ஸந்த்யாதிகைங்கர்யங்களுக்காக ஆஹாராதி தேஹதர்மங்களை⁴ அங்கீகரித்திருக்கிற தேவரீர்களுக்கு ஸாஸ்த்ராதிலங்கநம் கூடாது” என்று அருளிச் செய்ய, அத்தைக் கேட்டு இளையாழ்வாரும் தெளிந்து “ஆகிலும், சில நினைவுகளை நினைத்திருக்கிறேன்; அவை யெவையென்று பெருமாளுக்கு விண்ணப்பஞ் செய்து அவரருளிச்செய்த அர்த்தத்தை அடியேனுக்கு அருளிச் செய்யவேணும்” என்று விண்ணப்பஞ் செய்ய, நம்பியும் அப்படியே திருவுள்ளம்பற்றி எழுந்தருளினார். இளையாழ்வாரும் சிலதூரம் பின் சென்று திரும்பி வரும்போது⁵ தேவியாரும்⁶ வர்ணந்தாஸ்தரிருந்த இடமென்று அந்த ஸ்தலத்தை நன்றாக ஸூத்திபண்ணித் தானும் ஸ்நானம் பண்ணியிருக்க, இளையாழ்வாரும் “இதென்ன” என்று கேட்க, தேவியாரும் தான் நினைத்துச் செய்தபடியை விண்ணப்பஞ் செய்ய, இளையாழ்வாரும் “⁷உசித கைங்கர்ய மறியும்படியான⁸ ஸ்தகனத்ரத்தைப் பெற்றிலோமே” என்று நொந்து பேரருளாளன் திருவடி தொழுது கூாமணம் பண்ணிக் கொண்டருளினார்.

பின்பு நம்பியும் கச்சிவாய்த்தான் திருமண்டபத்திலெழுந்தருளியிருக்கிற பேரருளாளன் ஸந்தியியில், இளையாழ்வார் விண்ணப்பத்தை ஒருகால் விண்ணப்பஞ் செய்ய, பேரருளாளரும் (1) ஸூமானுந் நாமே பரதத்வம், (2) நம்முடைய மதம் பேதம், (3) ப்ரபத்தியே உபாயம், (4) அந்திம ஸ்ம்ருதி ஆவர்யகமன்று, (5) தேஹாவஸாநத்தில் மேஃகூஷம், (6) பெரியநம்பி திருவடிகளிலே

1. மீறுவது தகுமோ 2. மீறுவது 3. விட்டவர் 4. ஏற்றுக் கொண்டிருக்கிற 5. மனைவியாரும் 6. வேறு வருணத்தைச் சேர்ந்தவர் (வைச்யர்) 7. தகுந்த பணிவிடை 8. நல்ல மனைவி.

ஆஸ்ரயிப்பது என்று ஆறுவார்த்தைகளை அருளிச்செய்ய, நம்பியும் இளையாழ்வாரை அழைத்து இவ்வர்த்தத்தை அருளிச்செய்ய, இளையாழ்வாரும் பேரார் பரீதராய் “நமக்கு இது ஓர் நன்னாளாயிற்று” என்று உள்மகிழ்ந்து பேரருளாளன்திருவடி தொழுது நம்பி பக்களிலும்,

“யஸ்ரஸ்தரம் பகவத் பக்தம் நிஷாதம் ச்வபசம் ததா |

விஷுதே ஜாதிஸாமாந்யாத் ஸ யாதி நரகம் நர: ||”

இத்யாதிகளின்படியே வரும் அபராதங்கள் புதுராமல் ஸாஸ்த்ராதி லங்கநமும் பண்ணாமல் மிகவும் கீருதஜ்ஞதை தோற்றும்படி¹ப்ரபத்தி பண்ணிக்கொண்டிருந்தார்.

பெரியநம்பி எம்பெருமானார் அங்கீகரித்தல்

அநந்தரம் கோயிலிலே ஆளவந்தார் திருவடிகளிலே ஆஸ்ரயித்த முதலிகளெல்லாரும் “ஆளவந்தார் விசேஷ கடாசும் பெற்றிருக்கிற இளையாழ்வாரை இத் தர்சனத்திற்குப் பரவர்த்தகராகும் படி செய்தருளி அழைத்துக்கொண்டு வரவேணும்” என்று பெரிய நம்பி ஸந்நிதியில் விண்ணப்பஞ்செய்ய, பெரியநம்பியும் அப்போதே புறப்பட்டுத் தேவிகளோடே கூடப் பெருமாள் கோயிலேற வெழுந்தருளச் செய்தே ஸ்ரீ மதுராந்தகத்தில் ஏரிகாத்த பெருமாள் ஸந்நிதியிலே யெழுந்தருளியிருந்தவளவில், இளையாழ்வாரும் பேரருளாளன் நியமனப்படிக்கு பெரியநம்பி திருவடிகளிலே ஆஸ்ரயிப்பதாகக் கோயிலேற வெழுந்தருளி, ஸ்ரீ மதுராந்தகத்தில் பெரியநம்பி யெழுந்தருளியிருக்கக் கண்டு, “எண்ணின் பலம் எதிரே வந்து வாய்த்தது” என்று ஆநந்த² நிர்பரராய்ப் பெரியநம்பியைத் தண்டன் ஸமர்ப்பித்து, பேரருளாளன் நியமனத்தையும் விண்ணப்பஞ்செய்து,

“ஸிஷ்யஸ்தேஹம் ஸாதி மாம் த்வாம் ப்ரபந்தம்”

என்கிறபடியே அடியேனுக்கு ஹிதோபதேஸம் செய்தருளவேணும்” என்று ப்ரார்த்திக்க, பெரிய நம்பியும் “பேரருளாளன் ஸந்திதியில் செய்கிறோம்” என்ன, இளையாழ்வாரும் “காலம் போக்க வேண்டா ஆளவந்தார் பக்கல் கண்டது அமையாதோ?” என்று விண்ணப்பஞ் செய்ய, பெரிய நம்பியும் ஏரிகாத்த பெருமான் ஸந்திதியில் திருமகிழ மரத்தடியிலே பஞ்சஸம்ஸ்காரத்தையும் மற்றும் ஸர்வ மந்த்ரோப தேஸத்தையும் த்வயாரீ ததத்தையும்ப்ரஸாதித்தருளி ஏரிகாத்தபெரு மானையும் ஸேவித்துப் பெருமான் கோயிலேற எழுந்தருளினார். இளையாழ்வாரும் தம் திருமாளிகையிலே பெரிய நம்பியை எழுந்தருள் பண்ணி வைத்துக் கொண்டு ¹ஆராதனோபயுக்த ²த்ரவ்யங்களையும் ஸமர்ப்பித்து ஆராதித்துக் கொண்டிருக்க, பெரிய நம்பியும் வ்யாஸ ஸூத்ராரீ ததத்தையும் திருவாய்மொழி³யொழிந்த மூவாயிரங்களையும் திருமாலை முதலாகப் ப்ரஸாதித்தருளினார்.

ஒருநாள் இளையாழ்வாருக்கு எண்ணெய்க் காப்புச் சாத்துகிற ஸ்ரீ வைஷ்ணவர் இளைத்திருக்கையாலே தேவிகளை அழைத்து அவருக்கு அபூபாதிசனைக் கொடுக்கச் சொல்ல, தேவிகளும் “அல்பமாகிலும் இல்லை” என்ன, தேவிகளை ஒரு காரியத்திலே விட்டு உள் புருந்து பாண்டத்தைப் பார்க்க அபூபங்களிருக்கக் கண்டு தாமே ⁴ப்ரஸாதித்துத் தேவிகளையும் அழைத்துக் கோபித்து விட்டருளினார்.

பின்பு ஒருநாள் இளையாழ்வார் கார்யவஸத்தாலே ஸ்ரீபெரும் பூதாரேற எழுந்தருள், தேவிகளும் கிணற்றின் கரையிலே பெரிய நம்பி தேவிகளோடே ஒரு தோண்டி வ்யாஜத்தாலே சண்டைப்பட, அத்தைப் பெரியநம்பி கேட்டருளித் தம்முடைய தேவிகளைக் கோபித்து இளையாழ்வாருக்கும் அறிவியாமல் தேவிகளுடன் கோயிலேற எழுந்தருளினார். இளையாழ்வாரும் இச்செய்தியைக் கேட்டுத் தம் தேவிகளை மிகவும் கோபித்துப் பிறந்தவகம் போய்வா வென்றனுப்பியருளினார்.

பின்பு ஒரு பாகவதனை “இகழ நினைத்து இருந்த இடம் ஸூத்தம் பண்ணி ஸநாநம் பண்ணியும், பசித்தார்க்கு ஊணிருக்க இல்லை”

1. பூஜைக்குப் பயன்படும் 2. பொருள்கள் 3. நீங்கலாக 4. கொடுத்து.

யென்று சொல்லியும், “¹ஆசார்யபத்தியை இகழ நினைத்துச் சண்டையும் பண்ணின இவள் நமக்குத் ²தர்மபத்தியாகாள்” என்று அவளை ³த்யஜித்து ⁴தூர்யாஸ்ரமஸ்வீகாரம் நியமித்தருளவேணும். மென்று பேரருளாளன் ஸந்தியில் ப்ரார்த்திக்க, பேரருளாளனும் அப்படியே நியமித்தருள, இளையாழ்வாரும் ⁵பூர்வம் ⁶உபதிஷ்டமந்த்ரத்தைக் கொண்டு ஆஸ்ரம ஸ்வீகாரம் பண்ணியருள, பேரருளாளனும் ⁷அர்ச்சகமுகேந “யதிராஜன்” என்று திருநாமம் ப்ரஸாதித்தருளினார்.

நடாதாராழ்வானுதியர் எம்பெருமானுக்கு ஆஸ்ரயித்தல்

பின்பு யதிராஜரும் பெரிய திருமடம் நம்பி ஸந்திதிக்கு ஒரு ஸ்ரீவைஷ்ணவரை அனுப்பி கோவிந்தபட்டரை காளஹஸ்தியினின்றும் விடுவித்துத் தேவரீர் திருவடிகளுக்கு ஆட்படுத்திக்கொள்ள வேண்டாமோ? என்று விண்ணப்பஞ் செய்து போகவிட்டார். நடாதாராழ்வானும் பின்பு ஸ்ரீவத்ஸசிஹநமிஸ்ரரென்கிற கூரத்தாழ்வானும் முதலியாண்டானும் யதிராஜர் திருவடிகளிலே ஆஸ்ரயித்தார்கள்.

எம்பெருமானரை யாதவப்ரகாஸன் ஆஸ்ரயித்து உஜ்ஜீவித்தல்

பின்பு யாதவப்ரகாஸன் தாயார் இளையாழ்வாருடைய ப்ரபாவத்தைக் கண்டு யாதவனும் ராமாநுஜன் திருவடிகளிலே ஆஸ்ரயித்தால் நன்றியிருக்கும் என்று நினைக்க, அப்போது “அதுவே நல்லது நல்லது” என்கிற ¹உபஸ்ருத்தையைக் கேட்டு யாதவப்ரகாஸனுக்கும் இச் செய்தியைச் சொல்ல, யாதவப்ரகாஸனும் “யான் ஸீகாயஜ்ஞோபவீத த்யாகம் பண்ணினதற்கு ப்ராயஸ்சித்தமாக பூ ப்ரதக்ஷிணம் வேண்டாமோ?” என்று விசாரித்துக் கொண்டிருக்க, ராத்ரி ஸ்வப்நத்தில் “நம் ராமாநுஜனை ஒரு ப்ரதக்ஷிணம் பண்ணி

1. ஆசாரியன் மனைவி 2. தருமம் தவருத மனைவி 3. விடுத்து 4. நான்காவது ஆஸ்ரமம் (ஸந்தியாஸம்) 5. முன்பு 6. உபதேசிக்கப்பட்ட 7. அர்ச்சகர் வாயிலாக 8. யாரோ பேசும் பேச்சு நாம் நினைத்ததற்குப் பொருத்தமாகக் காதில் கேட்பது.

னால் அஸையும்” என்று பேரருளாளன் அருளிச் செய்ய, பின்பு யாதவனும் திருக்கச்சி நம்பியுடனே “என் நினைவைப் பெருமா னிடத்தில் கேட்டுச் சொல்லவேணும்” என்ன, நம்பியும் அப்படியே கேட்டு, “இராமாநுசனைப் ப்ரதக்ஷிணம் பண்ணினால் ப்ரதக்ஷிண துல்யமாம்” என்று அருளிச் செய்ய, அதைக் கேட்டு உள் மகிழ்ந்து ராமாநுஜனைப் ப்ரதக்ஷிணம் பண்ணித் தண்டன் ஸமர்ப்பித்து இவ் வர்த்தங்களை யெல்லாம் விண்ணப்பஞ் செய்து “அடியேனுக்கு 'த்ரிதண்ட... தாரணம் பண்ணிவைத்தருளவேணும்” என்று ப்ரார்தி திக்க, இராமாநுசனும் ஆஸ்சர்யப்பட்டு உகந்தருளி ப்ராயஸ்சித்த பூர்வகமாக யாதவனுக்குத் த்ரிதண்ட¹ காஷாயாதிகளையும் ப்ரஸாதித் தருளி, கோவிந்த ஜ்யெரென்று திருநாமம் ப்ரஸாதித்து, “யதிதர்ம ஸமுச்சயமென்று ஒரு க்ரந்தம் செய்யும்படி நியமித்தருள, அவரும் அப்படியே செய்ய, அந்த க்ரந்தத்தையும் திருக்கண் சாத்தி உகந்தருளினார்.

பின்பு இவ்வருத்தாந்தத்தைக் கோயிலிலே ஆளவந்தார் திருவடி களெல்லாரும் கேட்டருளித் திருவரங்கப் பெருமானரையரைப் பேரரு ளாளனைப் ப்ரார்த்தித்து ராமாநுஜனை எழுந்தருளப் பண்ணிக் கொண்டு வரவேணும் என்று விண்ணப்பஞ் செய்ய, திருவரங்கப் பெருமானரையரும் பெருமாள் கோயிலேற வெழுந்தருளி, பேரருளா ளன் திருவடி தொழுது, “எண்ணஞ்சமே யான்” இத்யாதி பாட்டுக் களைத் தேவகாந்திலேறிட்டுப்பாட, பேரருளாளனும் தீர்த்த ப்ரஸா தாதிகளையும் ப்ரஸாதித்து “உமக்கு என்ன வேண்டுவது?” என்று அர்ச்சகமுகேந கேட்டருள, அரையரும் “இந்த ராமாநுஜனைப் ப்ர ஸாதித்தருள வேணும்” என்று விண்ணப்பஞ் செய்ய, பெருமானும் ராமாநுஜனை யழைத்து “திருவரங்கப் பெருமானரையருடனே போகும்” என்றருளிச் செய்ய இராமாநுசனும் அப்படியே பேரருளா ளன் திருவடி தொழுது கூரத்தாழ்வான் முதலான முதலிகளைக் கொண்டு தம் திருவாராதநமான பேரருளாளரை எழுந்தருளப் பண்ணிக் கொண்டு வரும்படி செய்துவைத்து அரையருடனே கோயிலேற எழுந்தருளும்போது திருக்கச்சி நம்பி முதலானவர்களும் வழிவிட்டு மீண்டுபோக, நல்குல வருத்தங்களையுடைய பெண்கள்

1. முக்கோல் 2. காவி வஸ்திரம் 3. துறவி தருமத் தொகுப்பு
4. பார்வையிட்டு 5. கொடுத்தருள.

பிறந்தகம் விட்டுப் புக்ககம் புகுமாப் போலே மகிழ்ந்துகொண்டெழுந்தருளினார்.

கோயிலிலே ¹ அநந்த கொத்து பரிஜனங்களும் ஸ்ரீவைஷ்ணவர் களுடனே திருமாலை திருப்பரியட்டம் முதலான வரிசைகளையும் கொண்டு ஸகல வாத்யங்களோடே திருக் காவேரிக்கரையில் எதிர் கொள்ள, ராமாநுஜனுந் தண்டன் ஸமர்ப்பித்துப் பெரிய பெருமான் நியமித்தருளின திருமாலை முதலானவைகளைச் சிரஸாவஹித்துத் திருவிதி ப்ரதக்ஷிணமாய் உள்ளே புகுந்து ஸேவாக்ரமமாக ஸ்ரீரங்க தாச்சியாரையும் அழகிய மணவாளனையும் திருவடி தொழுது திருமணத் தூணருகே சென்று பெரிய பெருமானை அமலனாகிரான் படியே ஸேவித்துக் கொண்டிருக்க, பெருமானும் தீர்த்தம் முதலானவைகளைப் ப்ரஸாதித்து “² உபய விபூத்யைர்வாய்த்தை யெல்லாம் ஆராய்ந்து நடத்தும்” என்று அருளிச் செய்து, “நம் உடையவர்” என்றும் அர்ச்சகமுகேந அருளப்பாடிட்டருள, உடையவரும் “நாயன்தே” என்று நியமநத்தைச் ³ சிரஸா வஹித்து,

“அத்ர பரத்ர சாபி நித்யம் யதீயசரணௌ ஸரணம் மதியம்”

என்கிறபடியே “பெரிய நம் ³ திருவடிகளே நமக்கு உபய விபூத்யைர்வாய்த்தையும் கொடுத்ததுகள்” என்று உள் மகிழ்ந்து கோயில் திருவாராதநம் முதலான ஸமஸ்த மஹோத்ஸவங்களுக்கும் வேண்டியனவை யெல்லாம் குறைவற நடத்தும்படி அக்ளங்க நாட்டாழ்வானையும் ஸிஷ்யனுக்கிக் கோயிலுக்கு மேல்காவலாக வைத்து அவனைக் கொண்டு ஸமஸ்தோத்யோகங்களையும் நடத்தியருளினார்

எம்பாறைத் திருத்திய விவரம்

அக்காலத்திலே முன்பு பெரியதிருமாலைநம்பி ஸந்நிதிக்குப் போயிருந்த ஸ்ரீவைஷ்ணவர் வந்து உடையவர் திருவடிகளிலே தண்டன்ஸமர்ப்பித்துத் தேவரீர் நியமனப்படிக்குப் பெரியதிருமாலை

1. கைங்கரியம் செய்வோர் எல்லோரும் 2. நித்ய விபூதி, ஸீஸ விபூதி என்ற பகவானுடைய இருப்பிடமான இரண்டு இடங்களிலும் 3. சிரமேற்கொண்டு.

நம்பி ஸந்திதியில் விண்ணப்பஞ் செய்தேன். “நம்பியும் முதலிகளோடு அடியேனையும் கூட்டிக் கொண்டு காளஹஸ்திக் கெழுந்தருளி அவ்விடத்தில் தீர்த்த பத்ர புஷ்பாதிகளை ஸங்க்ரஹித்து அங்கே ஸ்வபூஜை பண்ணிக் கொண்டிருக்கிற உள்ளங்ககொணர்ந்த நாயனாரைச் சில லௌகிக வார்த்தைகளாலே திருத்தியருள, அவ்வளவிலும் உத்தரம் சொல்லிப் போய் ஒரு மரத்திலேறிப் பத்ரமெடுக்கும் போது, நம்பியும் ‘தேவுமெப்பொருளும் படைக்க’ என்கிற பாட்டில் ‘பூவும் பூசனையுந்தருமே’ என்கிற வாக்கியத்திற்கு ‘சாஸ்த்ரோபந்யாஸ பூர்வகமாக முதலிகளுக்கு அர்த்த வருளிச் செய்ய, அத்தைக் கேட்டு ‘தகாது தகாது’ என்று சொல்லிக் கொண்டு விங்கத்தையும் ருத்ராஷுத்தையும் அறுத்து எறிந்துப் போகட்டு, நம்பி திருவடிகளிலே விழுந்து ‘உபய விபூத்யைஸ்வரீயத்திற்கும் முடிசூடி நிற்க, ‘முடைத்தலை கொண்டிருக்குமவனைப் பூஜித்தேனே’ என்று புலம்பி, ‘இவ்வாத்மாவை உஜ்ஜீவிப்பிக்க வேணும்’ என்று எழுந்திராமலிருக்க, நம்பியும் அவரை எடுத்துப் ‘பல்படி ‘ஸாந்த்வவாதநம் பண்ண, ‘அந்த ஸ்தாநத்தாரும் நீர் இப்படிக்குச் செய்யலாமோ?’ என்ன, இவரும் ‘திறவுகோல் ‘மோதிரம் முதலானவைகளையும் போகட்டு, ‘மந்திரவாதி பக்கலிருக்கிற எனக்குப் பிஸாசத்தின் பயமுண்டோ? உங்களுக்கும எனக்கும் ‘பசையற்றது;’ என்று சொல்லிப் போகட்டு, நம்பி திருவடிகளிலே நிற்க, நம்பியும் திருமலை ஏற வெழுந்தருளி, இவருக்கு வபநாதிகளையும் செய்வித்துப் பஞ்ச ஸம்ஸ்காரங்களையும் ப்ரஸாதித்துப் பெரியாழ்வார் திருமொழி முதலாய்த் திவ்ய ப்ரபந்தங்களையும் ப்ரஸாதித்தருளி, காடு சென்றுபோன கட்டுடைப் பிள்ளையைக் கண்டு மகிழ்ந்தருளினார்.” என்று விண்ணப்பஞ் செய்ய, உடையவரும் அந்த ஸ்ரீவைஷ்ணவரிடத்தில் மிகவும் க்ருபை செய்தருளினார்.

1. சாஸ்திரங்களை எடுத்துக் காட்டிச் செய்யும் உபந்யாஸம்
2. பரமசிவனை 3. பலவிதமாக 4. ஆறுதல் கூற 5. சாவி
6. முத்திரை, 7. தொடர்பு விட்டது.

பஷ்யகாரர் திருக்கோட்டியூர்நம்பிக்கல்

ரஹஸ்யார்த்தம் சிஷித்தல்

பின்பு பெரியநம்பியும் உடையவரைத் திருக்கோட்டியூர்நம்பி பக்கல் திருமந்தாரார்த்தத்தையும் சரமஸ்ரலோகார்த்தத்தையும் கேட்கும்படி நியமித்தருள, உடையவரும் திருக்கோட்டியூரிற் சென்று நம்பி திருவடிகளிலே அவ்வர்த்தத்தை விண்ணப்பஞ்செய்ய, நம்பியும் “இம்மந்தாரார்த்த கௌரவம் எல்லாருக்கும் தெரியவேணும்” என்று “இனி யொருகால் போய்வாரும்” என்று அருளிச்செய்ய, உடையவரும் அப்படியே கோயிலுக்கெழுந்தருளி பின்னும் ¹ஸப்த தரவாரம் கதாகதிபண்ணிக்கொண்டும் பலம் கைகூடாமையாலே ²திர்விண்ணராயிருக்க, அப்போது நம்பியும் கோயிலுக்கெழுந்தருளி நம்பெருமானை மங்களாஸாஸநம் செய்துகொண்டிருக்க, அங்குள்ள முதலிகளும் “இப்படிக்கு உடையவரீஷியத்தில் பரிகை பண்ண வேணுமோ?” என்று விண்ணப்பஞ்செய்ய, அத்தைத் திருவுள்ளத் திற்கொண்டு திருக்கோட்டியூரேற எழுந்தருளி, “ராமாதுஜனை அழைத்துவாரம்” என்று ஒரு ஸ்ரீவைஷ்ணவரை அனுப்புவிக்க, உடையவரும் கேட்டு உகந்து, கூரத்தாழ்வானையும் நடாதாராழ்வானையும் முதலியாண்டானையும் கூட்டிக்கொண்டு திருக்கோட்டியூரிற் சென்று அவர்களை ஓரிடத்தில் வைத்துத் தாமொருவருமே சென்று நம்பிதிருவடிகளிலே தண்டன் ஸமர்ப்பித்து நிற்க, நம்பியும் “இவ்வர்த்தத்தை ஒருவருக்கும் சொல்லவேண்டா” என்று நியமித்தருளித் திருமந்தாரார்த்தத்தையும் சரமஸ்ரலோகார்த்தத்தையும் பரக்கப் ப்ரஸாதித்தருள, உடையவரும் க்ருதார்த்தராய் அன்று மற்றநாள் தெற்காழ்வான் திருவோலக்கத்தில் அந்த ரஹஸ்யார்த்தத்தை எல்லாருக்கும் ப்ரஸாதித்தருள, இச்செய்தியை நம்பி கேட்டருளி, “ஒருவருக்கும் சொல்லவேண்டாவென்று நாம் சொல்லியிருக்க, அத்தையும் மறுத்த உமக்குப் பலம் என்?” என்று கேட்க, உடையவரும் “ஆசார்யநியமநத்தை மறுத்த அடியேனுக்கு நரகமே பலம்” என்று விண்ணப்பஞ்செய்ய, நம்பியும் “இப்படி அறிந்து செய்ய அடுக்குமோ?” என்று கேட்டருள,

“மமைவ மரணம் பூயாந் மா பூத் வம்ஸாவிநாஸநம் |
இதி புத்த்யா விநிஸ்சித்ய ராகவாய ந்யவேதயத் ||”

என்று சொன்ன இளையபெருமானவதாரமாகையாலே, உடைய வரும் “அடியேனொருவனுமே நரகம்போவது, இவ்வர்த்தத்தைக் கேட்ட ஆத்மகோடிகளெல்லாரும் உஜ்ஜீவிப்பார்களே” என்று விண்ணப்பஞ்செய்ய, நம்பியும் உடையவருடைய உள்கருத்துக்குப் போரஉகந்து, தாமதுபெற்றிலோமென்று தம்மை நொந்து, “இன்று முதல் இத்தர்ஸநத்தை ராமாநுஜஸித்தாந்தமென்னக்கடவது, உமக்கு ¹ஆஜ்ஞாதிஸங்கநதோஷம் இல்லை” என்று அருளிச்செய்து ²போரஉகந்தருளினார்.

பின்பு அங்குள்ளவர்களெல்லாரும் “இவ்வர்த்தத்தை அருளிச் செய்த எம்பெருமானாரோ?” என்று உடையவர் திருவடிகளிலே ஸேவித்து நிற்க, நம்பியும் “இது எம்பெருமானார் தர்ஸநமென்று பேர் பெற்றிருக்கக்கடவது” என்று அருளிச்செய்தார்.

ஸ்ரீபாஷ்யகாரர் திருவரங்கப்பெருமானரையர்க்கல்
திருவாய்மொழி ஒதி நடுவார்த்தை கேட்டல்.

எம்பெருமானாரும் நம்பி திருவடிதொழுது விடைகொண்டு முதலிகளுடனே கோவிலேற எழுந்தருளிப் பெரியநம்பி திருவடிகளிலே தண்டன் ஸமர்ப்பித்து நிற்க, நம்பியும் “திருவரங்கப்பெருமானரையர் பக்கல் திருவாய்மொழியுமோதி சில விசேஷங்களான நல்வார்த்தைகளையும் கேளும்” என்று அருளிச்செய்ய, எம்பெருமானாரும் அன்று முதலாக ஆறுமாஸம் திருவரங்கப்பெருமானரையருக்கு ஸர்வவித கைங்கர்யங்களையும் செய்து ³அநுவர்த்திக்க, ஒரு நாள் மஞ்சள் காப்புக்கைங்கர்யத்தில் அரையரும் மிகவும் திருவுள்ள முகந்து “பீதகவாடைப்பிரானார் பிரமகுருவாகி வந்து” என்கிறபடியே உறங்கும் பெருமானே உலாவும் பெருமானாக வந்த ஸதாசார்யன் பக்கல் மந்த்ரத்தையும் அர்த்தஸிக்ஷையையும் பெற்று எம்பெருமான் சரமஸ்ஸலோகத்திலருளிச்செய்த உபாயத்தை அநுஷ்டித்து “அத்ர

1. கட்டளையைமீறின 2. மிக்க மகிழ்ந்தார் 3. பின்பற்றியிருக்க.

பரதா சாமி” என்றிறபடியே ஆசார்பன் பக்கல் மஹாவிஸ்வாஸமிருந்தால் “தத்யமாதிரேஸ்திதா” என்றிறபடியே பரமபுருஷார்த்தம்¹ கைபுடும்; இது “நம் ஆளவந்தார் அருளிச்செய்த நல்வார்த்தை” என்றருளிச்செய்து, இதற்கு மதுரகவிகள் நடத்திப் போந்த கண்ணிறுண்சிறுத்தாம்பின் அர்த்தத்தையும், “தென்குருகூர் நகர் நம்பிக்கு அன்பனும் மதுரகவிசொன்னசொல் நம்புவார்பதிவைகுந்தம்” என்றருளிச்செய்து ஸ்வரூபோபாயபுருஷார்த்தங்களை² விசுரதமாகக் காட்டுகிற திருவாய்மொழியையும் உபதேசித்தருள, அவைகளைக் க்ரஹித்தருளி அஹையர் திருவடிதொழுது விடைகொண்டு பெரிய நம்பி ஸ்ரீபாதத்திலே தண்டன் ஸமர்ப்பித்து நிற்க,

ஸ்ரீ பாஷ்யகாரர் திருமாலையாண்டான்பக்கல் திருவாய்மொழி கேட்டல்

நம்பியும் “திருமாலையாண்டான்பக்கல் திருவாய்மொழிக்கு அர்த்தங் கேட்டுவாரும்” என்று நியமித்தருள, எம்பெருமானாரும் திருமாலையாண்டான் திருவடி தொழுது திருவாய்மொழிக்கு அர்த்தங் கேட்டுக்கொண்டிருக்க, “அறியாக் காலத்துள்ளே” என்பிற பாட்டுக்கு ஒருபடியாக அர்த்தம் அருளிச்செய்ய, எம்பெருமானாரும் ஒருபடியாய்³ க்ருதஜ்ஞதை தோற்றும்படி ஒரு⁴ யோஜனைசெய்து, “இதுவும் ஸ்ரீபாட்டுக்கு ஒத்திருக்குமோ?” என்று விண்ணப்பஞ்செய்ய, ஆண்டானும் உடமகிழ்ந்து, அவ்வர்த்தத்தைத் திருக்கோட்டியூர்நம்பியும் பெரியநம்பியும் முதலிகளுடனே இருக்கும் போது அங்கேற எழுந்தருளி விண்ணப்பஞ்செய்ய, அவர்களும் “நம் ஆளவந்தார் பக்கல் இவ்வர்த்தத்தைக் கேட்டிருந்தோம்” என்று அருளிச்செய்து “ஆளவந்தார் பரிபூர்ணகடாஷுவிஷயரான எம்பெருமானார் நம்மிடத்தில் விசேஷார்த்தங்களைத்தெனியுமதுவும் ஸாந்தீபிநியிடத்தில் கண்ணன் வித்யாக்ரஹணத்தோடு⁵ துலயமாம்” என்றருளிச்செய்ய, ஆண்டானும் “அது ஒக்கும்” என்று உகந்தருள, அத்திரளோடே பெரியநம்பியும் எம்பெருமானார் மடமேற எழுந்தருளிக் குளிரக்கடாஷித்துப் போந்தார். பின்பு திருமாலையாண்டானும் திருவாய்மொழி அர்த்தத்தைச் சாத்தியருளினார்.

1. கைக்கு வரும் 2. தெளிவாக 3. நன்றி 4. பொருத்தி 5. ஸமம்.

பின்பு ப்ரணதார்த்திஹரஜென்கிற கிடாம்பியாச்சான் தனக்குப்¹ பித்ருஸஹோதரியான பெரியதிருமலைநம்பிதேவிகளைப் பார்க்கைக் காகத் திருமலையிற்சென்று நம்பி திருமாளிகையில் சில நாளிருக்க, அப்போது பெரிய திருமலைநம்பிக்கு ஒரு குமாரருண்டாக, அவருக்குப் பிள்ளை என்று திருநாமம் சாத்தினார்.

திருக்குருகைப்பீரன்பிள்ளான் வைபவம்

துலையாம் வேங்கடாத்ரேள து பூர்வாஷாடாஸமுத்பவம் |
குருகேசம் ப்ரசண்டாம்பரம் வந்தே ஸ்ரீஸைலபூர்ணஜம் ||

பின்பு பெரியதிருமலைநம்பிக்குக் கலியுகத்தில் சகசுந-ஆவதான பங்வு வர்ஷத்தில் ஐப்பசிமாஸம்² பூர்வாஷாடாநஷத்ரத்தில் ப்ரசண்டாம்பராக இரண்டாங்குமாராவதரிக்க அவருக்குப்பிள்ளானென்று திருநாமம் சாத்தியருளினார். அந்தப் பிள்ளானும் நம்பி காலகேபம் பண்ணிக் கொண்டிருக்கும்போது திவ்யப்ரபந்தங்களில் ஏதேனு மொரு பாட்டிற்கு அர்த்தமருளிச் செய்தால் அத்தை யுற்றுக் கேட்க வும் கேவல பாலர்கள் போலே அழுவதும் சிரிப்பதுமின்றியே எப் போது மொரு தெளிவுண்டயதாய் நிற்கவும் கண்டு, நம்பியும் “இது ஓராப்சர்யகரமாயிருப்பதே” என்று போர உகந்து “நம்முடைய பூம்ப் பிராட்டியாபிடத்தில் பிறந்த இளையாழ்வார் போல் காணும்” என்று நெஞ்சிற் கொண்டிருக்க, இவகையெல்லாம் அங்குள்ளா ரறிந்து “இதென்ன?” என்று திகைக்க, கிடாம்பியாச்சானும் தான் அத்யபநாதிகளைப் பண்ணிக் கொண்டு பிள்ளான் நாள்தோறும்³ அழிவ்ருத்தராய்ச் செப்கிற அக்ஷராப்யாஸம் முதலான வித்யா க்ரஹ ணத்தையும் திவ்யப்ரபந்தாபிமாநத்தையங் கண்டு “இதென்ன?” என்று உள் மகிழ்ந்து நிற்க,

பின்பு ஒரு நாள் கோயில் ஸ்ரீவைஷ்ணவர்கள் திருமலையேற எழுந்தருளித் திருமலையப்பனைத் திருவடி தொழுது, நம்பி திருவடி களிலே தண்டன் ஸமர்ப்பித்து நிற்க, “கோயில் வருத்தாந்தமென்?” என்று நம்பியும் கேட்டருள, அவர்களும் எம்பெருமானார் ப்ரபாவத் தைப் பரக்க விண்ணப்பஞ் செய்ய, நம்பியும் கேட்டு உகந்து “நம் ஆளவந்தார் நியமநம் பவித்தது” என்று போர உகந்து இப்படிக்கு

1. தந்தையின் சகோதரி 2. பூராடம் 3. வளர்ந்தவராய்.

நிறைவேற்றின திருமலையப்பனைத் திருவடி தொழுது “ப்ருஹி ஸௌம்ய புந: புந:” என்கிறபடியே “இன்னும் சொல்லும் இன்னும் சொல்லும்” என்று கோயில் ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களைக் கேட்க, அவர்களும் அந்த ¹வைபவத்தைத் திரும்பவும் சொல்ல, இவைகளைக் கேட்டு பிள்ளானும்,

“பாலா அபி கீர்டமாநா க்ருஹத்வாரேஷு பூரிஸ: |

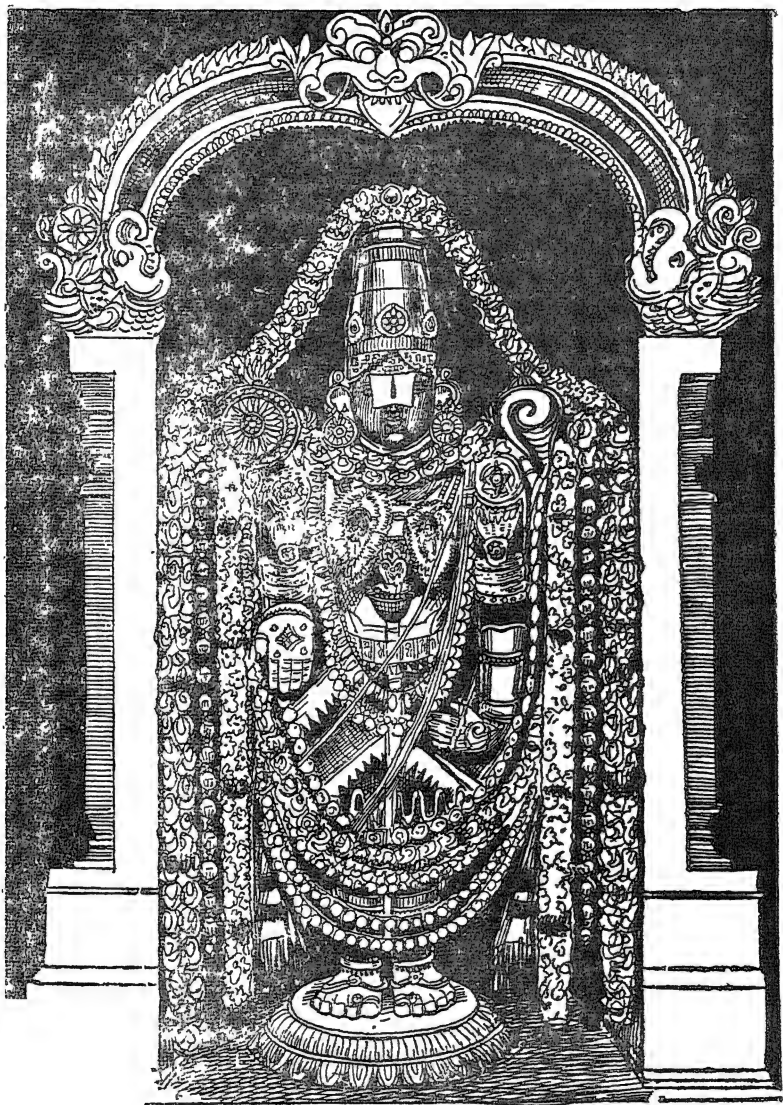
ராமாபிஷ்டவஸம்புக்தாஸ் சக்ருரேவ மித: கதா: ||”

என்கிறபடியே எம்பெருமானார் வைபவத்தைப் பல இடத்திலும் பலகாலமும் சொல்லித்திரிய, இத்தைக் கண்டு நந்தியும் உள் மகிழ்ந்து, பிள்ளானுக்குத் திருக்கல்யாணம் பண்ணி வைத்து, “கதா த்ரக்ஷயாமஹே ராமம்” என்கிறபடியே எம்பெருமானார் திருவடிகளிலே ஆஸ்ரயிக்கவேணும் என்று த்வரைப்பட்டிருக்கிற கிடாம்பி யாச்சானோடே பிள்ளானையும் கூட்டி அனுப்பித்து, எம்பெருமானாருக்குத் திருமலை அப்பனைத் திருவடி தொழ வரும்படி நியமித்தருள, ஆச்சானும் பிள்ளானுடனே பெருமாள் கோயிலேற வந்து பேரருளா என் திருவடி தொழுது, இவ்வர்த்தங்களை யெல்லாம் தம் தாயாருக்கும் அறிவித்துக் கோயிலேறப் போய்ப் பெரியபெருமானை ஸேவித்து எம்பெருமானார் திருவடிகளிலே தண்டன் ஸமர்ப்பித்து சீழுந்து கிடக்க, எம்பெருமானாரும் “இதென்ன?” என்று கேட்க, ஆச்சானும் பெரியதிருமலை நம்பி ஸந்திதியில் நடந்த²வ்ருந்தாந் தங்களை யெல்லாம் விண்ணப்பஞ் செய்ய, எம்பெருமானாரும் பெரிய திருமலை நம்பி திருவுள்ளத் துகப்பைக் கேட்டு உள் மகிழ்ந்து, ஆச்சானை ³மடிபிடித் தெடுத்துப் போர உகந்தருளி, “இவரோ பிள்ளான்?” என்று கேட்க, பிள்ளானும் “அடியேன்” என்று திருவடிகளிலே தண்டன் ஸமர்ப்பித்து நிற்க, எம்பெருமானாரும் தந் தாமரைக் கண்களை அமலங் களாக விழித்து, குளிர நோக்கியருளி, “நம்மிடத்தில் ஆளவந்தாரும் நம்பியும் செய்தருளின கடாஷ விசேஷம் உமக்கு ⁴ஸ்வதஸஸித்த மாயிருக்கு” என்று போர உகந்தருளி, ஆச்சானுக்கு ஸமஸ்த விசேஷார்த்தங்களையும் ப்ரஸாதித்தருளினார். ஆச்சானும் ⁵அதிகர ஸாதாரணமாக எம்பெருமானார் ⁶திருமேனிப்பரிவராய்ப் போந்தார்.

1. பெருமையை 2. செய்திகளை 3. தனையைப் பிடித்தெடுத்து (அன்போடு வாரியணத்து) 4. தானேயமையும் 5. மற்றவருக்கில்லாத 6. உடலில் அன்பு.

திருச்சானூரில் திவ்ய ஸேவை தந்தருளும்
ஸ்ரீ அஸ்ரீமேலம்ங்கைத்தாயர்

திருமலையில் திவ்ய ஸேவை தந்தருளும்
ஸ்ரீ திருவேங்கடமூர்த்தியான்

பின்பு பெரிய நம்பியும் திருக்கோட்டியூர் நம்பியுடனே எழுந்தருளியிருக்கும் போது “கோயிலிலே எம்பெருமானார்¹ மாதாகரத்தில் ஒருவன் துர்பத்தியாலே விஷத்தைக் கலந்து கொடுக்கக் கண்டு² உடவாஸத்தோடே எழுந்தருளியிருக்கிறார்” என்று கேட்டருளி, பெரிய நம்பியும் பரபரப்பினே நம்பியையும் கூட்டிக் கொண்டு எழுந்தருளச் செட்டே மத்யாஹ்ந காலத்தில் திருக்காவேரியிலே முந்தருள, எம்பெருமானாரும் முதலிகளோடே எதிர்கொண்டு போய் பெரிய நம்பியைத் தண்டன் ஸமர்ப்பிக்க நம்பியும் முடிபிடித்தெடுத்திக் குளிரக் கட்டாவித்தருள, திருக்கோட்டியூர் நம்பி பக்கல் தண்டன் ஸமர்ப்பித்துக் கொண்டிருக்க, நம்பியும்³ “அம்மயும், எழுந்திருப்” என்று சொல்லாமலிருக்க, கிடாம்பியாச்சானும் “இன்னெ?” ஆசார்ய ஸ்ரீஷ்ய⁴ க்ரமந்தான்; உயிர் முடியுமளவும் பரீக்ஷை பண்ண “அடுக்குமோ?” என்று எம்பெருமானாரை வாரியெடுத்துக் கொண்டு கண்ணிர் மக்க நிற்க, திருக்கோட்டியூர் நம்பியும், “உம்மை அன்றே தேடுகின்றோம்? இவர் திருமேனிக்குப் பரிவரான தீரே மாதாகரத்தை ஸோதித்து “ஸமாபநம் பண்ணுவிக்கக் கடவீர்” என்று நியமித்தருள, கிடாம்பியாச்சானும் அப்படியே பண்ணிக் கொண்டு வர, எம்பெருமானாரும் திருவுள்ளம் பற்றி யெழுந்தருளியிருந்தார்.

எம்பெருமானாரை யஜ்ஞமூர்த்தி ஆஸ்ரயித்தல்

அப்போது யஜ்ஞமூர்த்தி யென்கிற ஒரு வித்வான் திக்விஜயம் பண்ணிக் கொண்டு கோயிலேற வந்து உடையவரைப் பார்த்து, “ஹிப்போது உம்முடைய ஸித்தாந்தத்தை நிர்வஹித்திராகில், உயக்கு நான் ஸ்ரீஷ்யனாகக் கடவேன்” என்றும், “இல்லாவிட்டால் எனக்கு நீர் ஸ்ரீஷ்யனாகவேண்டும்” என்றுஞ் சொல்ல, எம்பெருமானாரும் அப்படியே திருவுள்ளம் பற்றிப் பதினெட்டு நாள் எக்ஷையிட்டுப் பத்தினேழு நாளும் யஜ்ஞமூர்த்தி யுத்திரபலமாயிருக்கக் கண்டு, தம் பேரருளான ஆராதித்து “இந்தத் தர்ஸநம் அடியேனைத் தோற்றித் தோற்கக் கடவதோ?” என்று தாம் அமுது செய்யாமல் கண் கவர்த்தருள, பேரருளானதும் “ஆளவந்தார் அருளிச் செயல்

1. பிஷக 2. டட்டினி 3. போதும் 4. ருறை 5. தருமோ 6. அமுது செய்வித்தல்

களை மறந்தீரோ?" என்று ¹ஸ்வப்நத்திலருளிச்செய்ய, எம்பெருமானாரும் விடிந்தவாறே அவ்வார்த்தங்களை யெல்லாம் நெஞ்சிற் கொண்டு வேதாந்தத்தில் யஜ்ஞமூர்த்தியை ஜயித்து அவருக்கு ப்ராயஸ்சீத்த ²புரஸ்ஸரமாக பரிகாயஜ்ஞோபவீத ஸஹித துரியாஸ்ரமத்தையும் பஞ்ச ஸம்ஸ்காரங்களையும் ப்ரஸாதித்தருளி, பேரருளாளன் ஸ்வப்நத்தாலே அவருக்கு அருளாளப் பெருமாளெம்பெருமானாரென்று திருநாமம் ப்ரஸாதித்துத் தீவ்யப்ரபந்தம் முதலான விசேஷங்கள் தங்களையும் ப்ரஸாதித்தருளினார்.

அநந்தாழ்வார் வைபவம்

பின்பு ஒருநாள் “ஒழிவில் காலமெல்லாம்” என்கிற திருவாய் மொழியில் ஆளவந்தார் திருவுள்ளத்தை அருளிச் செய்ய, அநந்தாழ்வான் “அந்தக் கைங்கர்யத்தை நடத்துகிறேன்” என்று திருமலையில் திருநந்தநவநம் செய்து திருமலையப்பனுக்குப் புஷ்ப கைங்கர்யம் செய்துகொண்டிருந்தார்.

திருமலைநம்பி பக்கல் எம்பெருமானார் ஸ்ரீமத் ராமாயணம் கேட்டல்

பின்பு எம்பெருமானார் பெரிய திருமலை நம்பி நியமநப்படிக்குத் திருமலையேற வெழுந்தருளும் போது பெருமாள் கோயிலிலே சில ஸ்ரீ வைஷ்ணவர்கள் ஆஸ்ரயிக்க, அவர்களையும் அழைத்துக் கொண்டு திருமலை அடிவாரத்திலெழுந்தருள, அவ்விடத்தில் முப்பது திருநாமங்களாஸ்ரயிக்க, அவர்களை ³அங்கீகரித்துப் பின்பு அநந்தாழ்வான் திருமலை இறங்கி உடையவரை யெழுந்தருளப் பண்ணிக் கொண்டு போக, திருவேங்கடமுடையான் அமுது செய்தருளின ப்ரஸாதத்தை ஒரு ஸ்ரீ வைஷ்ணவர் கையில் கொடுத்து “எம்பெருமானாருக்கு எதிர் கொண்டு தீர்த்த ப்ரஸாதம் கொடுத்து வாரும்” என்று திருமலைநம்பி நியமித்தருள, அவரும் எதிர்கொண்டு போய்க் கொடுக்க, எம்பெருமானாரும் அதை ஸ்வீகரித்துக் கோயிலருகே எழுந்தருள, அநந்தகொத்து பரிஜநமும் திருமலை முதலானவைகளை யெடுத்துக் கொண்டு எதிரே வந்து ⁴ஸ்தக்கரிக்கும்படி செய்வித்துத் தாமும் முன்பாக எழுந்தருள, உடையவரும் நம்பி திருவடிகளிலே

1. கனவில் 2. முன்னிட்டு 3. ஏற்று 4. கௌரவிக்கும்படி.

விழுந்து “அடியேனை இவ்வண்ணமாக்கும்படி ¹ரக்ஷார்த்தமாக திரு விலச்சினையும் ப்ரஸாதித்து, ஆளவந்தார் நியமநப்படிக்கு ²அபி வ்ருத்தமாகும்படி பகவத் ப்ரபத்தி செய்தருளின தேவரீர் திருவடி களைத் தொழும்படி இப்போதன்றோ வாய்த்தது!” என்று உள் மகிழ்ந்து நிற்க, நம்பியும் வாரியனைத்து “நம் ஆளவந்தார் திருவுள் ளத்தை நம் அப்பன் ³தலைக்கட்டினான்” என்று திருவுள்ளமுகந்து திருமலை முதலானவைகளையும் ப்ரஸாதித்தருள, எம்பெருமானாரும் பெரிய திருவிதி ப்ரதக்ஷிணமாக எழுந்தருளி ஸ்வாமி புஷ்கரிணியில் நீராடி ஞாநப்பிரானையும் திருவேங்கடமுடையானையும் திருவடி தொழுது மூன்று நாள் எழுந்தருளியிருந்து திருமலையினின்றும்பிரங்கி அங்கப் பெரியதிருமலைநம்பி ஸந்நிதியில் ஒரு ⁴ஸம்வத்ஸரம் பூரீமத் தாமாயணர்த்தத்தைக் கேட்டுக்கொண்டெழுந்தருளியிருந்து பூரீமத் தாமாயணம் சாத்தினவாறே,

திருமலை நம்பியும் தம் குமாரர்களை உடையவர் திருவடிகளிலே ஆப்ரயிப்பித்து, பிள்ளானுடைய ⁵ஆஜாநஸித்தமான ⁶ஸத்வருத்தாந் தத்தையும் அருளிச் செய்து “உம்முடைய விசேஷகடாக்ஷத்திற்கு இது நல்ல பாத்தரம்” என்று பிள்ளானைக் காட்டிக் கொடுத்தருள, எம் பெருமானாரும் அப்படியே திருவுள்ளம் பற்றி அங்கீகரித்துப் பஞ்ச ஸம்ஸ்காரம் முதலாக ஸமஸ்த விசேஷார்த்தங்களையும் ப்ரஸா தித்தருளி,

எம்பர் வைபவம்

“கோவிந்தப் பெருமானையும் அடியேனுக்குக் கொடுத்தருள வேணும்” என்று நம்பியைக்கேட்டு ⁷உதகதாரா பூர்வமாக வாங்கிக் கொண்டு கோயிலேறப் போவதாகப் பெருமாள் கோயிலேற வெழுந் தருள, கோவிந்தப் பெருமானிடத்தில் ⁸வைவரணயத்தைக் கண்டு, “நம்பியை ஸேவித்து வாரும்” என்ன, அவரும் அப்படியே போக, நம்பியும் முகம் கொடாமலிருக்க, ⁹நிராஸராயத் தெளிந்து உடைய வர் திருவடிகளிலே ஸேவித்து நிற்க, எம்பெருமானாரும் அத்திர லோடே கோயிலேற வெழுந்தருளினார்.

1. காப்பாக 2. வளருப்படி 3. செய்துமுடித்தான் 4. வருடம் 5. பிறவி முதலாகவே உண்டான 6. நற்செய்தியை 7. நீர் தாரை வார்த்துக் கொடுக்க (தத்தெடுத்துக் கொண்டு) 8. முகவாட்டம் 9. வெறுப்புள்ளவராய்.

பின்பு ஒருநாள் கே¹விந்தப் பெருமானுடைய விஷய விரக்தியைப் பஹுவாகப் பார்த்தருளி, துரியாஸ்ரமத்தைப் பண்ணுவித்தருளி, தம் திருநாமத்தில் ²ஆத்யந்தக்ரஹணம் பண்ணி “எம்பார்” என்று திருநாமம் ப்ரஸாதித்தருளினார்.

பிறகு எம்பெருமானார் கூரத்தாழ்வான், நடாதூராழ்வான், முதலியாண்டான், எம்பார் முதலான முதலிகளையும் கூட்டிக்கொண்டு ஸ்வரூபோபாய புருஷார்த்தங்களை ப்ரதிபாதிக்கிற திருமந்தார்த்தினுடைய அர்த்தங்களைப் பூர்வபக்ஷ ப்ரதிஷேகப் புரஸ்ஸரமாக வித்தாந்த ஸ்தாபனம் பண்ணும்படி விசரிஷ்டாந்வைதபரமாக வேதவியாஸர் செய்தருளின ஸூத்ரத்திற்குப் ³பாதிதார்த்தங்களைக் கற்பித்த ஸங்கராதிசு போலன்றிக்கே அபாதிதார்த்தங்களை அவ்யாஹதமாக எல்லாருமறிந்து உஜ்ஜீவிக்கும்படி ஒரு பாஷ்யம் செய்தருளவேணும் என்று நிர்ஸயித்து, வேதார்த்த ஸங்க்ரஹம், வேதாந்தஸாரம், வேதாந்த தீபம் என்கிற கிரந்தங்களையும் செய்தருளிப் பின்பு ஸ்ரீபாஷ்யத்தையும் செய்தருளி, ஆளவந்தாருடைய ⁴ப்ரதமமான திருவுள்ளத்தை நிறைவேற்றினார்.

பின்பு ஒருகால் ஒரு பங்குனி உத்சர்த்த திருநாளில் பெருமானும் நாச்சிமாரும் திருமஞ்சநங் கொண்டருளி ஒரு சேர்த்தியிலெழுந்தருளியிருக்கும்போது “தாம் பண்ணின ⁵பரஸமர்ப்பணத்தைத் திருவுள்ளம் பற்றின திவ்ய தம்பதிகள் தமக்கு அபயப்ரதாநம் பண்ணின திருமுகப்பாசுரத்தை யெல்லாருமறிந்து உஜ்ஜீவிக்கவேணும்” என்று திருவுள்ளம் பற்றி கத்யத்ரயத்தை அருளிச் செய்தார். இப்படி பாஷ்யாதிகளாலே உபாயத்தை அறிந்து கத்யத்ரயத்தாலே அநுஷ்டித்தவனுக்குப் புருஷார்த்தமான கைங்கர்யங்களை இங்கு இருந்த காலமெல்லாம் க்ரமமாக நடத்துகைக்காக நித்யக்ரந்தத்தையும் அருளிச் செய்தார்.

பின்பு ஸ்ரீபாஷ்யாதி க்ரந்தங்களில் ⁶அத்யந்த வைஸத்யமும் பாகவத ப்ராவண்யமும் அநுஷ்டான ⁷வைலக்ஷண்யமும் பிள்ளானிடத்தில் அநிர்ஸயித்திருக்க, அத்தைக்கண்டு எம்பெருமானாரும் போர உகந்தருளினார்.

1. முதலெழுத்தும் கடை எழுத்தும் சேர்த்து 2. பாதகமான (முரணான) 3. முதலாவதான 4. சரணுகதியை 5. சிறப்பான அறிவையும் 6. சிறப்பும்.

பின்பு கூரத்தாழ்வான் நடாதூராவான் முதலான முதலிகளோடே எம்பெருமானாரும் பரமதங்களை ஐயித்துக் கொண்டு திருக்குடந்தை முதலாக அழகர் திருமலையிலும் திருப்புல்லாணியிலும் எம்பெருமான் திருவடி தொழுது திருவணையாடித் திருநகரில் ஆழ்வாரையும் பொலிந்துநின்றபிரான் முதலான எம் டெருமாள்களையும் திருவடிதொழுது திருக்குறுங்குடியில் பெருங் கூட்டத்து முதலிகளோடே நீராடி அநுஷ்டானம் செய்துகொண்டிருக்க, அந்தத் தீவ்யதேஸத்தெம்பெருமானான திருக்குறுங்குடி நம்பியும் ஒரு ஸ்ரீவைஷ்ணவருபமாய் வந்து உடையவரைப் பார்த்து “எம்பெருமான் ராமச்சுஷ்ணாதி ருபேண அவதரித்துத் திருத்தவும் திருந்தாத இச்சேதநர்களுையும் திருத்தும்படியான மந்த்ரம் உமக்கு இருக்கிறது. ஆகையால் அந்த மந்த்ரத்தை எனக்குச் சொல்ல வேணும்”¹ என்ன, உடையவரும் அந்த ஸ்ரீவைஷ்ணவருக்குப் பஞ்ச ஸம்ஸ்காரபுரஸ்ஸரூபாகத் திருமந்த்ரத்தை உபதேஸித்து ஸ்ரீவைஷ்ணவ நம்பியென்று² திருநாமமும் திருமண்காப்பும் ப்ரஸாதித்தருள, அந்த ஸ்ரீவைஷ்ணவரும் அனைவரைப் பெற்றுக் கொண்டு³ அந்தர்த்தாநமாய்ப் போக, உடையவரும் முதலிகளும் “இதென்ன ஆஸ்சர்யம்!” என்று திருக்குறுங்குடி நம்பி திருவடி தொழுது⁴ ஆபாதமஸ்தகம் நம்பியை ஸேவித்துநிற்க, தாமிட்ட திருமண்காப்பு நம்பி திருநெற்றியிலே இருக்கக் கண்டு ஸரணாகதி கத்யத்தாலே க்ஷாமணம் பண்ணிக்கொள்ள, நம்பியும் உகந்தருளி உடையவரைக் குளிரக் கடாக்கித் தருளினார்.

பின்பு உடையவரும் திருவண்பரிசாரம் முதலாகத் தீவ்யதேஸங்களில் எம்பெருமான் திருவடிதொழுது அங்கங்குள்ள ‘குத்ருஷ்டிகளையும் ஐயித்து ஸரஸ்வதீ பீடத்தே⁵ எழுந்தருள ஸரஸ்வதியும் எதிர் கொண்டு அணுத்து “ஸங்கராதிதேர் போலன்றிக்கே யதார்த்தத்தைக்கொண்டு பாஷ்யம் பண்ணினவராகையாலே அந்தப் பாஷ்யத் திற்கு “ஸ்ரீபாஷ்யம்” என்றும், உமக்கு “ஸ்ரீபாஷ்யகாரர்” என்றும் திருநாமம் சாத்தினோம்” என்று சொல்லி அந்த ஸ்ரீபாஷ்யத்தை⁶ ‘ஸ்ரீஸா வஹித்துத் தனக்கு ஆராதனமான ஸ்ரீலக்ஷ்மீஹயகரீவரையும் அந்தப் பாஷ்யத்தையும் உடையவர் கையில் கொடுக்க,

1. பெரும் 2. மறைந்து போக 3. திருவடி முதல் திருமுடி வரை 4. கெட்ட நோக்குடையவர்களை 5. தலையாலேற்று.

உடையவரும் மஹாதந்தைப் பெற்று ஸந்தோஷத்தோடே மடமேற எழுந்தருளியிருந்து அங்குள்ள குத்ருஷ்டிகளையும் ஐயிக்க, அத்தேஸத்தின் ராஜா கேட்டு உடையவர் திருவடிகளிலே ஆஸ்ரயிக்க, குத்ருஷ்டிகள் 'அபிசாரஹோமத்தைப் பண்ண, அதுவும் அவர்களுக்கே தீங்காய் முடிய, அவர்களும் உடையவர் திருவடிகளிலே ஆஸ்ரயிக்க, உடையவரும் அங்குநின்றும் புறப்பட்டு வடதிசை மதுரை முதலாக தீவ்ய தேஸங்களில் எம்பெருமான் திருவடி தொழுது கங்கையில் நீராடி ஸ்ரீபுருஷோத்தமத்திலும், ஸ்ரீகாமத்திலும், ஸ்ரீமஹாத்ரியிலும், அஹோபிலத்திலும் எம்பெருமான் திருவடி தொழுது அங்கங்கள் - குத்ருஷ்டியையும் ஐயித்து திருமலையேற எழுந்தருளினார்.

அப்போது ஸைவீர் வந்து திருவேங்கடமுடையானை "எங்கள் நாயனார்" என்று பெரிய திருமலைநம்பியோடே வழக்கிட்டுக் கொண்டிருக்க, அவ்வளவில் உடையவரும் பெருங்கூட்டத்து முதலிகளோடே சென்று அவர்களை விலக்க, அவர்களும் "வைஷ்ணவ சிஹநமம் ஸைவசிஹநமம் இல்லாமையாலும், ஒருபடியாவிரண்டு சிஹநமம் இருக்கிறபடியாலும் பொதுவாகவேண்டும்" என்ன, உடையவரும் "திருவாழி திருச்சங்குகளையும் திருமார்வுநாச்சியாரையும் தீர்ஸூல டமருகங்களையும் பண்ணிவைத்துத் திருக்காப்பு சேர்த்து "ப்ராத:காலத்தில் ரோதித்தறிந்து கொள்ளுவோம்" என்ன, அவர்களும் அப்படியே "இசைந்தவாரே, அப்படியே செய்துவைத்துத் திருக்காப்பு சேர்த்துக் காவலிட்டு வைத்து, ப்ராத:காலத்தில் இருவருமாய் வந்து ரோதிக்குமளவில், தீர்ஸூல டமருகங்களை முறித்துக் காறிகடக்கொண்டு திருவாழி திருச்சங்குகளையும் திருமார்வுநாச்சியாரையும் தறித்துக் கொண்டிருக்கக் கண்டு, உடையவரும் அந்த ஸைவர்களுக்கும் ஓட்டியிட்டுத் திருவேங்கடமுடையானுக்குத் திருவாராதநம் முதலானவைகளை முன்புபோலே நடத்த, பெரிய திருமலைநம்பியும் உடையவரைப் போர உகந்தருளி, பிள்ளாளையும் குளிர் உட்காணத்தருளி, பிள்ளை திருமலைநம்பியை நிறுத்திக்கொண்டு விடைக்காடுக்ப, உடையவரும் நம்பி திருவடி தொழுது பெருமான் கோயில் முதலாக உள்ள

1. குன்யமிடுதல் 2. அடையாளம் 3. சக்கரம் 4. உடுக்கை 5. கதவடைத்து 6. ஒப்பினவாரே 7. காலுக்கடையில்.

எம்பெருமான் திருவடி தொழுது கோயிலேற வெழுந்தருளி
ஸமஸ்த விஸேஷார்த்தங்களையும் ப்ரஸாதித்துக்கொண்டெழுந்தருளி
யிருந்தார்.

பட்டர் வைபவம்

பின்பு ஒருநாள் கூரத்தாழ்வான்¹ வர்ஷா ப்ரதிபந்தகத்தாலே
உபவாஸத்துடனே இருக்க, அப்போது பெரிய பெருமான் அமுது
செய்து திருச்சின்னம் பரிமாற, அவர் தேவிகள் கேட்டு இப்படி
பக்தர் பட்டினியேயிருக்க, நீர் என் செய்கிறீர்? என்ன, பெரு
மானும் உத்தமநம்பிக்கு ஸ்வப்நத்தில் ஆழ்வானுக்கு ப்ரஸாதம்
கொடுக்கும்படி நியமித்தருள, அவரும் அப்படியே கொடுக்க, ஆழ்
வானும் எதிரே சென்று 'மஹாப்ரஸாதம்' என்று அங்கீகரித்துத்
தேவிகளுக்குக் கொடுத்துத் தாமும் அமுதுசெய்ய, அது முதல் ஆழ்
வான் தேவிகளுக்குக் கர்ப்பம் தரித்து இரண்டு குமாரர்களவதரிக்க,
எம்பெருமானாரும் அஸாதாரணமான ஆசார்ய பக்தியுடைய ஆழ்
வானுக்குப் பெரியபெருமான் கடாஷுத்தாலே உத்பந்நர்களான
இருவர்களில் ஜ்யேஷ்ட குமாரருக்கு எம்பாணைக்கொண்டு பராபரா
பட்டர் என்று திருநாமத்தை ப்ரஸாதிக்கும்படி செய்தருளி, ஆவந்
தாருடைய த்விதீயாபிப்ராயத்தை நிறைவேற்றினார்.

பின்பு எம்பார் ஸந்திதியில் திருமந்த்ராதிகளைப் பெற்று அபி
வ்ருத்தரான பட்டரை அழைத்து ஸஹஸ்ரநாம பாஷ்யம் பண்ணும்
படி² நியமித்தருள, பட்டரும் அப்படியே செய்ய, அக்கையே
பாஷ்யமென்று காலக்ஷேபத்தில் வைக்கும்படி நியமித்தருளினார்.

பின்பு ஒருகால் திவ்ய ப்ரபந்தார்த்தங்களை³ மநநம் பண்ணிக்
கொண்டு எம்பெருமானார் மடத்திற்குள்ளே உலாத்திக்கொண்
டிருக்க, பிள்ளானும் அவ்வாசலி நிறவுநீகால் வழியாய்ப் பார்த்து,
எம்பெருமானார் அபிநய க்ரமமாக உலாத்திக் கொண்டிருக்க தமதை
யறிந்து இப்போது "திருமாவிருஞ்சோலை மலையின்றே னென்ன"
என்கிற திருவாய்மொழி அந்தகாலத்தாநமமா?" என்று
விண்ணப்பஞ் செய்ய, எம்பெருமானாரும் கேட்டு "ஐயதன்ன?"
என்று திகைத்து, 'நம் பிள்ளாளே?' என்று கேட்க, அவரும்

ஸ்ரீ விஷ்ணு ஸஹஸ்ரநாம பாஷ்யகர்த்தாவான

ஸ்ரீ பட்டர்

(கரத்தாழ்வானின் திருக்குமாரர், பிதாவும் உகந்த ஞானநிதி)
ரங்கநாத புத்ரர், பராசர பட்டர் என்று போற்றப்படுபவர்.

சென்னை பைராகி மடம் ஸ்ரீநிவாஸர் ஸந்நிதியில் ஸேவை தருபவர்

“அடியேன்” என்று விண்ணப்பஞ் செய்ய, வாசல் திறந்துவிட்டுப் பிள்ளாளை வாரியெடுத்து உச்சி மோந்து, பெரியநம்பி முதலான பெருங்கூட்டத்தில் ஆழ்வான் முதலான முதலிகளும் கேட்கும்படி இவ்வாஸார்யத்தை யருளிச்செய்து, இவர் ஆஜாநவித்தமான ஸத்வருத்தங்களையும் ப்ரபந்த ப்ராவண்யத்தையும் கேட்டதுமன்றி யில் பாஷ்யாதிகளிலே இவருடைய வைராத்யத்தையும், பாகவத பாரதந்தர்யத்தையும் இப்போது நாம் ப்ரபந்தார்த்த மநநம்பண்ண அதன் சுவடு அறிந்தபடியையும் பார்த்தால் “நம்பி நியமநப்படிக்கு விரோஷ கடாஷ பாதார் இவரேயாவார்” என்று போர உகந்தருளி, அந்தப் பெருங் கூட்டத்தில் பிள்ளாளை ஜ்ஞாநபுத்ரராக ஸ்விகரித் தருளி, அவருக்கு “திருக்குருகைப்பிரான் பிள்ளான்” என்று ஆழ் வாருடைய திருநாமத்தையும் ப்ரஸாதித்து, ஆளவந்தாருடைய த்ருதீயாபிப்ராயத்தை நிறைவேற்றியருளினார்.

பின்பு பிள்ளாளை யழைத்து “ஆழ்வார்கள் அருளிச் செயல்களையும் திருமந்த்ரம் முதலான வேதாந்த ஸம்ப்ரதாயத்தையும் ‘நாதோ பஜ்ஞம் ப்ரவ்ருத்தம்’ என்னும்படி நம்மாழ்வாரிடத்தில் பெற்று அவைகளை யடிச்சிந்த குருபரம்பரையாலே நிலைநிறுத்தின நாதமுநிகள் திருவம்சத்தில் பிந்வித் துவக்காலும் ஆளவந்தாருடைய நியமநத்தைத் தடைக்கட்டின பெரிய திருமலைநம்பி குமாரராகையாலும் ஆஜாநவித்தமான ப்ரபந்த ப்ராவண்யத்தை யுடையவ ராகையாலும் முன்னோர்கள் கடாஷ விரோஷத்திற்குப் பாத்ர பூத்ராய் இப்போது திருவாய் மொழியில் அர்த்தாநுஸந்தாந க்ரமத்தை யறிந்தார். நாலாயிரத்தில் ப்ரதாநமான இந்தத் திருவாய் மொழிக்கு ஆருபிரப்படி வ்யாக்யாநம் பண்ணும்” என்று நியமித்தருள, பிள்ளானும் திருமந்த்ரார்த்தமான வ்யாஸஸுத்ரார்த்தத்தை தொண்டரீக் கமுதுண்ணலாம்படி எல்லாருக்கும் அதிகரிக்கலான பாஷையாலே நம்மாழ்வாரருளிச் செய்ததாகையால் அந்த ஸுத்ரபாஷ்யத் திற்கு உடையவர் செய்தருளின மங்களமே த்ரமிட வேதாந்த பாஷ்யத்திற்கும் மங்களமாகக் கடவது என்று நினைத்து, ஆருபிரப்படி வ்யாக்யாநத்தைச் செய்தருளி ஸமர்ப்பிக்க, உடையவரும் அத்தைக் கடாஷித்துப் போர உகந்தருளி, “உமக்கு ஆளவந்தார் நியமநத்தாலே திருக்குருகைப்பிரான் பிள்ளான் என்று திருநாமம்

ப்ரஸாதித்தது ஸார்த்தமாயிற்று” என்று அருளிச் செய்து அந்த வ்யாக்யானத்தையே ‘பகவத் விஷயம்’ என்று திருநாமம் சாத்தி “தாம் செய்த ஸுத்திரபாஷ்யத்தைப்போலே காலக்ஷேபத்தில் வைக்கக்கூடாது” என்று எம்பெருமானார் நியமித்தநூல், பெரிய நம்பி முதலான பெரியோர்களும் அப்படியே திருவுள்ளம் பற்றி உகந்தருளினார்கள்.

பின்பு இவ்வருத்தாந்தங்களை யெல்லாம் கோயில் ஸ்ரீவைஷ்ணவர்கள் பெரிய திருமலை நம்பி ஸந்திதியில் விண்ணப்பஞ் செய்ய, நம்பியும் கேட்டுப் போர உகந்தருளி, ஆளவந்தார் நியமனம் தலைக் கட்டித் திதென்று உள்கிழந்தருளினார்.

இவ்வார்த்தங்களை யெல்லாம் ஸங்க்ரஹித்து —

“ அபாதிதார்த்தை ரதபாயவாசாயம்
தத்வ்யாஸஸுத்தரஸ்ய யதார்த்தபாஷ்யம் |
க்ருத்வா யதிந்த்ரோ துரி யாமுநார்ய-
மநோரதம் பூரிதவாந் ஸ ஆத்யம் ||

பட்டாரகத் தஞ்ச பராஸராக்யங்
க்ருத்வா க்ருதந் தேந ஸஹஸ்ரநாமநாம் |
பாஷ்யம் ப்ரதிஷ்டாப்ய ச யாமுநார்ய-
மநோரதம் பூரிதவாந் த்விதீயம் ||

பிள்ளாநபிக்யந் குருகேஸ்வராக்யங்
க்ருத்வா க்ருதந் தேந ச ஷட்ஸஹஸ்ரம் |
பாஷ்யம் ப்ரதிஷ்டாப்ய ச யாமுநார்ய-
மநோரதம் பூரிதவாந் த்ருதீயம் || ”

என்று வருகநம்பி யதிராஜ விபவத்தில் அருளிச் செய்தார்.

பின்பு திருக்கோட்டியூர் நம்பி திருநாட்டுக் கெழுந்தருளினு ரென்று கேட்டு உடையவரும் ஸ்ரீகுர்ண பரிபாலனம் முதலானவைகளைச் செய்தருளினார்.

திருக்கோட்டியூர் நம்பி திருநஷத்ரம் வைகாசி மாதத்தில் ரோஷினி.

பின்பு திருமாலையாண்டான் திருநாட்டுக் கெழுந்தருளினு ரென்று கேட்டு உடையவரும் ஸ்ரீகுர்ண பரிபாலனம் முதலானவைகளைச் செய்தருளினார்.

திருமாலையாண்டான் திருநஷத்ரம் மாசி மாதத்தில் மகம்.

பின்பு ஒருநாள் திருவரங்கப் பெருமானரையர் திருநட்டுக் கெழுந்தருள், அவருக்குப் ¹பெளத்ரரான சொட்டையம்மாளைக் கொண்டு ஸ்ரீசூர்ண பரிபாஸை முதலான கைங்கர்யங்களைபெல்லாம் பண்ணுவித்தருளினார்.

திருவரங்கப் பெருமானரையர் திருநகூற்றம் வெகாசி மாஸத்தி கேட்டை

பின்பு உடையவர் வைபவங்களையெல்லாம் கேட்டு மதாந்தரஸ்த வித்வான்களெல்லாரும் இந்த ராமாநுஜ ஸித்தாந்தத்தை ஜயிக்கும்படியான ஸத்தி யில்லாமையாலே, சோழனைக் கொண்டு வஞ்சிக்கும்படி அவனுக்குத் ²துர்ப்போதநம் பண்ணிவைத்தார்கள்.

பின்பு கூரத்தாழ்வான் நடாதாராழ்வான் முதலான முதலிகளோடே உடையவர் காலகேபஞ்செய்துகொண்டிருக்கிற காலத்தில் சோழ ராஜாவும் வித்வான்களையழைத்து “ஸிவாத் பரதாம் நாஸ்தி” என்று எழுதச் சொல்லித் தண்டிக்க, சிலர் “அர்த்த காமங்களடியாக எழுத்திட்டார்கள். சிலர் அவனுக்கு அஞ்சி எழுத்திட்டார்கள். இத்தை நாலாரான் கண்டு எம்பெருமானார் எழுத்திட்டாலன்றோ ப்ரயோஜன முண்டாவது? இவர்களெழுத்திட்டாலென்ன ப்ரயோஜனம்?” என்ன, சோழனும் எம்பெருமானாரை அழைத்துக் கொண்டு வரும்படி சில மநுஷ்யரை யனுப்பிக்க, அவர்களும் அங்கேற அழைக்கப் போக, அந்த வ்ருத்தாந்தத்தை மாத்தியாற்றிக ஸ்நாநார்த்தமாகப் போகும்போது கேட்டு முதலியாண்டான் நீராடிவர, நடாதாராழ்வான் முன்னமே அந்த வ்ருத்தாந்தத்தை வந்து சொல்லக் கேட்டு “நீரன்றோ ³ப்ரிய பாகிதேயர்!” என்று போர உகந்து கூரத்தாழ்வான் உடையவருடைய த்ரீதண்டகாஷாயாதிகளைத் தரித்துக் கொண்டு அந்த மநுஷ்யரோடே போக, பெரியநம்பியும் கூட எழுந்தருளினார். பின்பு நடாதாராழ்வான் முதலியாண்டான் திருக்குருகைப்பிரான்பிள்ளான் முதலானவர்கள் “தேவரீர் இங்கிருக்க வொண்ணாது” என்று உடையவருக்கு வெள்ளைச் சாத்தி மேல்நாட்டுக் கெழுந்தருளப் பண்ணிக் கொண்டு போக, ஒருநாள் மலையடிவாரத்தில் திருமலை நல்லானுடைய ஸிஷ்யரான சில வேடரிருக்குமிடத்தில் எம்பெருமானாரும் முதலிகளுடனே மழையில் நனைந்தெழுந்தருள, அவர்களும் எம்பெருமானாரென்று

1. பள்ளி யின் பிள்ளை 2. வேறு மதத்தைச் சேர்ந்த 3. கெட்ட போதனை 4. பணம், தொழில் 5. அன்புக்குரிய மருமான்.

அறிந்து, அவர்களுக்குப் புது வஸ்திரம் ஸமர்ப்பித்து, நெருப்பும்¹ இந்தநமும் கொண்டு குளிர் போகக் காய்ச்சிவித்து “திருமலை நல்லான், தம் திருவடிகளான அடியோங்களுக்கு எம்பெருமானார் திருவடிகளே ஸரணம் என்று உபதேசரித்திருக்கையாலே அடியோங்களை அறுக்கரஹித்தருள வேணும்” என்று ப்ரார்த்தித்துத் தேனும் தினைக்கதிரும் கொண்டு வந்து ஸமர்ப்பிக்க, அதை வறுத்திடித்துத் தேனிற் கலந்து பேரருளாளனுக்கு அமுது செய்யப் பண்ணித் தாமும் முதலிகளும் அமுது செய்து, வேடர்களுக்கும் ப்ரஸாதித்து அவர்களைப் போர உகந்தருளி ‘நல்லானென்கிற² காளமேகம் நடுக்காட்டில் வர்ஷித்தது’ என்று அருளிச் செய்து அன்று ராத்ரி கண் வளர்ந்தருளினார்.

பின்பு ஒரு ஸ்ரீ வைஷ்ணவரைக் கோவிலுக்குப் போக விட்டருளினார். அந்த வேடர்களும் எம்பெருமானாரை முதலிகளுடனே மேனாட்டில் எழுந்தருளப் பண்ணிக் கொண்டு போய் ஒரு க்ராமத்தில் ஒரு ப்ராஹ்மண க்ருஹத்தில் விட்டுச் சில த்ரவ்யங்களைக் கொடுத்து வேண்டின பதார்த்தங்களைக் கொடுக்கும்படி சொல்லிப் போனார்கள். அங்கே சிலர் வந்து ஆஸ்ரயிக்க எம்பெருமானாரும் த்ரிதண்டகாஷாயாதிகளை ஸம்பாதித்துப் பேரருளாளன் ஸந்தியில் வைத்து முன்போலே தரித்தருளி ஆஸ்ரயித்தவர்களுக்குப் பஞ்ச ஸம்ஸ்காராதிகளை ப்ரஸாதித்தருளி அங்கு நின்றுப் புறப்பட்டு ஸால க்ராமத்தில் சிலர்கள் வந்து ஆஸ்ரயிக்க அவர்களுக்கு பஞ்சஸம்ஸ்காராதிகளை ப்ரஸாதித்து “இன்று முதலாக இவ்வூர் ஸாளக்ராம மென்னக் கடவது” என்று உடையவர் அருளிச் செய்து, அங்கே வடுகநம்பிக்குத் தர்ஸநார்த்தங்களை ப்ரஸாதித்துக் கொண்டு சிங்கர் கோயிலிலே சில நாளெழுந்தருளியிருந்து, விஷ்ணு வைஷ்ணவ த்வேஷ்யான சோழன்³ க்ரிமிசண்டனம்⁴ நபிக்கும்படி⁵ அபிசார கர்மத்தை அர்ச்சகரைக் கொண்டு பண்ணுவித்துத் தொண்டனூரேற வெழுந்தருளினார்.

அங்கு அதிபதியான விடலதேவராயன் மகன்⁶ பிஸாசா விஷ்ணுடைய யிருக்க, ஒருவராலும் தீர்க்கவொண்ணாமையாலே நாய

1. கட்டைகளும் 2. கருமேகம். 3. புழுக்களுள்ள கழுத்தை யுடையவனும் 4. அழியும்படி 5. ஏவல், பில்லி, குனியம் வைத்தல் முதலியன 6. பிசாசு பிடித்தவனாய்.

னும் து:கிதனாயிருக்க, தொண்டனார் நம்பியும் அங்கேறச் சென்று “நம்மாசார்யர் எம்பெருமானாரெழுந்தருளினால் அவர் கடாஷுத்தாலே இக் காட்டேரி போய்விடும்” என்று ப்ரஹ்மரக்ஷஸ்ஸரின் கதையை யும் ஸைஸ்தாரமாகச் சொல்ல, “அவனும் இக் காட்டேரியை விடு விக் கில் அவர் திருவடிகளில் ஆஸ்ரயிக்கக்கடவேன்” என்ன, தொண்டனார் நம்பியும் எம்பெருமானாரை ஸ்ரீவைஷ்ணவ¹ஸம்ருத் த்யர்த்தமாக அவன் க்ருஹத்திலெழுந்தருளப் பண்ணி ஸ்ரீபாத தீர்த்தத்தையும் அவன் புதரிக்கு ப்ரஸாதிக்க, அந்தப் பெண்ணும் தெளிந்து உடையவரை ஸேவிக்க, விடலதேவராயனும் ஆஸ்ரயப் பட்டு உடையவர் திருவடிகளிலே ஆஸ்ரயிக்க, அவனுக்கு விஷ்ணு வர்த்தந நாராயணனென்று திருநாமம் ப்ரஸாதித்தருளினார்.

பின்பு அந்த ராஜாவின் குருக்கள் பன்னிராயிரம்² ஸ்ஷபணர்கள் வந்து ஏககாலத்தில் வாதம் பண்ண, உடையவரும் ஒரு மண்டபத் தில் திரையை வளைத்துக் கொண்டு³ ஸஹஸ்ரபனாமண்டலமுடைய திருவநந்தாழ்வானைப் போலே ப்ரத்யுத்தர மருளிச் செய்து, அவர் களை ஜயித்துக் கல்செக்கிலே காணமாடுவித்தார். அவர்களிற் சிலர் ஆஸ்ரயிக்க அவர்களையும் திருத்தியருளினார்.

அக்காலத்தில் ‘நித்யமாகத் திருமண்காப்புச் சாத்துகைக்குத் திருமண பெற்றிலோமே!’ என்று சிந்தித்துக் கொண்டு உடையவர் திருக்கண் வளர்ந்தருள, அன்று இராத்திரியில் திரு நாராயணப் பெரு மான் ஸ்வப்நத்தி லெழுந்தருளி, “யது கிரியில் கல்யாண ஸரஸ்ஸின் தென் மேலை மூலையிலே திருமகிழ் மரத்திற்குத் தென் பக்கத்தில் பெரிய திருத்துழாயின் கீழே பெரிய புற்றுக்குள்ளே இருக்கிறோம்; திருமண்ணும் ஸரஸ்ஸிற்கு வடமேலை மூலையில் பெரிய திருவடியாலே ஸ்வேதத் தீபத்தினின்றுங் கொண்டு வந்து நிக்ஷேபிக்கப்பட்டு அக்ஷயமாயிராநின்றது. உமக்கு அடையாளமாக இவ்விடம் தொடங்கி நாமிருக்கும் புற்றளவாக முறித்திட்ட திருத்துழாய் கண்டு வாரீர்” என்றருளிச் செய்ய, உடையவரும் எழுந்திருந்து திகைத்து முதனிகளுக்கு அருளிச் செய்ய, விஷ்ணுவர்த்தந நாராயணனும் அத்தைக் கேட்டுக் காடு வெட்டிவைத்து உடையவர் பின்னே ஸேவித்துக் கொண்டு போக, உடையவரும் வேதபுஷ்

1. வளர்ச்சிக்காக 2. ஜைனர்கள் 3. ஆயிரம் தலைகளை யுடைய.

மைசூர் ப்ராந்தம் மேல்கோட்டை என்னும் திருநாராயண
புரத்தில் ஸேவைதரும்
செல்வப்பிள்ளை

(ராமப்பிரியர், திருநாராயணன் என்றும் திருநாமங்கள் உண்டு)

கரிணியில் நீராடி காஷ்யபத்தைத் தரிசித்தருளி அவ்விடம் தொடங்கி
முறித்திட்ட திருத்துழாய்க் குறியாகக் கல்யாண ஸரஸ்வரின் கரையே
லெழுந்தருளித் திருத்துழாய் மரத்தடிக் கண்டு ஸேவித்து 'மண்
காப்பை நீக்கிப் புற்றினுள்ளே பார்க்க, அங்கு ஒரு கோயில்
தோன்ற, அதற்குள்ளே கலியுகம் ௪௨௦௦-க்கு ஸரியான ஸகவர்ஷம்
௧௦௨௧-ஆவதான பஹுதாந்ய ஸம்வதஸரம் பங்குனி மாஸம்
ஸுக்ல சதுர்த்தபரி குருவாரம் கூடின புநர்வஸு நக்ஷத்ரத்தில் திரு
நாராயணப் பெருமானையும் கண்டு அந்யாதந்தத்துடனே திருவடி-

1. மணமேட்டை,

தொழுது ராஜாவையழைத்து ஸேவிக்கப்பண்ணி ஸகல மங்கள வாத்யங்களோடே பாலமுதாலே திருமஞ்சநம் பண்ணிவைத்துக் கல்யாண ஸரஸ்வதின் வடமேலை மூலையிலே திருமண்காப்பையுங் கண்டு அங்கீகரித்துக் கோயிலும் ஊரங்குடிவந்து ஸ்ரீபாஞ்சராத்ர ஸம்ஹிதையாலே தேவராஜ பட்டரைக்கொண்டு ட்ரோக்ஷணாதி புரஸ்ஸரமாகத் திருவாராதநம் பண்ணுவித்தருளி, ஒரு நாயகத் திருவாய்மொழியைத் திருநாராயணப் பெருமானுக்கு ஸமர்ப்பித்து அந்தத் திவ்ய தேஸத்திற்குத் திருநாராயணபுரமென்று திருநாமம் சாத்தி 1 உதஸவ பேரத்தைத் தேடிக்கொண்டிருக்க, திருநாராயண னும் ஸ்வப்நத்திலெழுந்தருளி, “நம்முடைய உதஸவபேரமான ராமப்ரியன் டில்லியிலே துருஷ்க ராஜக்ருஹத்திலிருக்கிறார்” என்றருளிச்செய்ய, உடையவரும் எழுந்திருந்து உள்மகிழ்ந்து சில முதல்களுடனே டில்லி புரத்திலெழுந்தருள, அந்தத் துருஷ்கராஜாவும் உடையவரைக் கண்டு தேஜோவிஸேஷத்தாலே ஆஸ்சர்யப்பட்டுப் 2 பஹுமதிபண்ணி “என்னவேணும்?” என்று கேட்க, உடையவரும் “எங்கள் குலதெய்வமான ராமப்ரியரைக் கொடுக்கவேணும்” என்ன, அவனும் கொள்ளை கொண்டுவைத்த விக்ரஹ ஸாலையைக் காட்டி எடுத்துக்கொள்ளச் சொல்ல, உடையவரும் அவ்விடம் ஸோதித்துக் காணுமையாலே விசாரிக்க, “அந்த ராஜபுத்ரியாலே பூஜிக்கப்பட்டுக் கொண்டிருக்கிறார்” என்று அறிந்து ராஜாவுக்கும் அறிவிக்க, ராஜாவும் எடுத்துக்கொள்ளும் என்ன, உடையவரும் ராமப்ரியரைக் கண்டு “வருக வருக வருக விங்கே” என்று விண்ணப்பஞ்செய்ய, ராமப்ரியரும் எல்லாரும் காணும்படி பொற்சதங்கை ஸப்திக்கக் குதித்து உடையவர் மடியிலே எழுந்தருளியிருக்க, உடையவரும் “என்னுடைய செல்வப்பிள்ளையோ!” என்று எடுத்து அணைத்துக் கொண்டருளினார். அன்றுமுதல் செல்வப்பிள்ளை யென்று திருநாம மாயிற்று. இத்தைக்கண்டு டில்லி ராஜாவும் அத்யாஸ்சர்யப்பட்டுச் செல்வப்பிள்ளையை யெழுந்தருளுவித்துக்கொடுக்க, உடையவரும் எழுந்தருளப் பண்ணிக்கொண்டு வரச்செய்தே உறங்கியிருந்த துருஷ்க ராஜபுத்ரியும் செல்வப்பிள்ளையை விட்டுப் பிழைக்க மாட்டேன் என்ன, ராஜாவும் செல்வப்பிள்ளையைக் கொண்டு

வரும்படி மறுஷ்யரை அனுப்பிக்க, உடையவரும் ¹ஒரகம்யஸ்தலத்தில் மறைந்திருந்து செல்வப்பிள்ளையை யெழுந்தருளப் பண்ணிக் கொண்டு, அவ்விடத்திலுள்ளவர்கள் ‘அடியோங்களுக்கு ஒரு பாரிதோஷிகம் வேணும்’ என்ன, உடையவரும் செல்வப்பிள்ளையை யாதவாத்திரியிலே திருநாராயணனுடனே சேர்த்து ²ப்ரதிஷ்டிப்பித்து நித்யோத்ஸவாதி மஹோத்ஸவங்களை நடப்பித்து ³ஸங்கடமையத்தில் ஸஹாயம்பண்ணின அந்தச் ‘சண்டாளருக்குத் திருக்குலத்தாரென்கிற பேரையும் ப்ரஸாதித்துத் திருத்தேர் முதல் தீர்த்தோத்ஸவத்தளவும் கல்யாண தீர்த்த ஸநாநமும் பகவத் ஸந்திதியில் ப்ரதக்ஷிணமும் தீர்த்தபரிக்ரஹமும் பண்ணும்படி ஒரு மர்யாதை நடப்பித்தருளினார். துருஷ்கராஜபுத்திரியும் பிரிந்திருக்க மாட்டாதே திருநாராயணபுரத்தில் வந்து செல்வப்பிள்ளையை ஸேவித்து ⁴அந்தர்த்தாநகதையானார்.

அந்தரம் உடையவரும் பத்மகிரியில் பௌத்த ஸமயங்களை ஜயித்து அவர்களைக் கல்காணத்தில் அரைப்பித்துத் திருநாராயணன் ஸந்தியில் பன்னிரண்டு ஸம்வத்ஸரம் ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களுக்குத் தர்ஸனார்த்தம் ப்ரஸாதித்துக்கொண்டிருக்கிற நாளையிலே, ஒரு ஸ்ரீவைஷ்ணவர் கோயிலினின்றும் வந்து உடையவர் திருவடிகளிலே தண்டன்ஸமர்ப்பித்து “முன்பு சோழராஜமறுஷ்யர் கூரத்தாழ்வானையும் பெரியநம்பியையும் அழைத்துக்கொண்டுபோக, சோழனும் ‘ஸிவாத் பரதரம் நாஸ்தி’ என்று ஓலைப்புறத்தில் கையெழுத்திடச் சொன்னான்; ஆழ்வானும் அநேக ப்ரமாணங்களை உபந்யஸித்து நீ சொன்னது அப்ரமாண மென்றருளிச்செய்ய, சோழனும் கையெழுத்திடவேணுமென்று நிர்ப்பந்திக்க, ஆழ்வானும் ‘த்ரோணமஸ்தி தத: பரம்’ என்று கையெழுத்திட்டார். சோழனும் இந்தப் பரிஹாஸத்தாலே குபிதனாய், இவர்களுக்கு ⁵நேத்ரோத்பாடநம் பண்ணிவைத்தான். பின்பு பெரியநம்பி கோயில்வழியிலே திருக்கண்வேதனையாலே திருநாட்டுக்கெழுந்தருளினார். கூரத்தாழ்வான் கோயிலிலே எழுந்தருளியிருக்கிறார்” என்று விண்ணப்பஞ் செய்ய, உடையவரும் மிகவும் ‘க்லேஸித்து

1. போகக்கூடாத இடத்தினை 2. பிரதிஷ்டை செய்துவைத்து
3. சங்கடமான சமயத்தில் 4. ஹரிஜனங்களுக்கு 5. மறைந்த
தான் 6. கண்ணைப் பிடுங்குதல் 7. வருந்தி.

“கூர்த்தாழ்வான் இருக்கப் பெற்றேருமே!” என்று தேறி, பெரிய நம்பிக்கு ஸ்ரீகுர்ணபரிபாலனம் செய்தருளினார்.

பெரியநம்பி திருநகரந்ரம் மார்கழியில் கேட்டை.

பின்பு சிறியாண்டாணைக் கோயிலேறப் போய் ஆழ்வானைத் தேற்றிவைக்கும்படி நியமிக்க, சிறியாண்டானும் அப்படியே கோயிலேறப்போய் ஆழ்வானைத்தேற்றி உடையவர் நியமனத்தையும், உடையவர் திக்விஜய வ்ருத்தாந்தத்தையும் விண்ணப்பஞ் செய்ய, ஆழ்வானும் அத்யந்த ஸந்தோஷத்தோடே இருக்க, அவ்வளவில் “சோழனும் கழுத்திலே புழுத்துப் புரண்டான்” என்று கேட்டுச் சிறியாண்டானும் நிர்ஸயத்தையறிந்து, அம்மங்கியம்மாளுடனே திருநாராயணபுரத்திற்கெழுந்தருள, உடையவர் திருக்கல்யாண ஸரஸில் முதலிகளோடே அநுஷ்டானம் செய்துகொண்டிருக்கச் செய்தே தண்டன்ஸமர்ப்பித்து “சோழன் புழுத்துப் புரண்டான்” என்று விண்ணப்பஞ்செய்ய, உடையவரும் கேட்டு உகந்து இவர்களை ஸந்தோஷித்து இப்போது “இக்கல்யாண ஸரஸ்ஸை¹ அந்வர்த்தமாகக்கண்டோம்” என்று அருளிச்செய்து, திருமலையிற் அழகியசிக்கரையும் திருநாராயணனையும் செல்வப்பிள்ளைபையும் திருவடிதொழுது, தீர்த்தப்ரஸாதாதிக்களையும் ஸ்லீகரித்து அங்குச் சிலரைத் திருநாராயணனுக்குக் கைங்கர்யம் பண்ணும்படி நியமித்துக் கோயிலுக்குப் புறப்பட்டருள, அவர்களும் “பிரிந்திருக்க மாட்டோம்” என்று விண்ணப்பஞ்செய்ய, உடையவரும் தம்மைப் போலே ஒரு ஸ்ரீலாவிக்கரஹத்தை யுண்டாக்கிவைத்து அதிலே திவ்ய ஸக்தியையும் ஏறிட்டு “இத்தைக் கொண்டு² தரியுங்கோள்” என்றருளிச்செய்ய, அவர்களும் ஸந்துஷ்டராக, உடையவரும் புறப்பட்டுக் கோயிலேறவெழுந்தருள, ஊராரெல்லாரு மெதிர்கொண்டுவந்து ஸேவிக்க, அவர்களையு முகந்து, நம்பருமானைத் திருவடிதொழுது தீர்த்தம் திருமலை முதலானவைகளையும் பெற்று, கூர்த்தாழ்வான் திருமாளிகையி லெழுந்தருள, ஆழ்வானும் திருவடிகளிலே ஸேவித்துநிற்க, உடையவரும் “உமக்கு இப்படித் தருஷ்டிபோவதோ?” என்று க்லேபரித்துப் பின்பு தெளிந்து தம் மடத்தி லெழுந்தருளியிருந்தார்.

அப்போது திருவத்யயநோத்ஸவத்திற்குத் திருநகரியினின்றும் ஆழ்வார் கோயிலேற எழுந்தருளாமலிருக்க, உடையவரும் கோயி

ஒரு ¹கோவையாக்கி “பூதம் ஸரஸ்” என்கிற ஸ்ரீலோகத்தை விண்ணப்பஞ்செய்து “யோ நித்யமச்யுத” என்கிற ஸ்ரீலோகத்தையும் நியமித்தருளவேணுமென்ன, உடையவரும் “லக்ஷ்மீநாதஸமாரம்பாம்” “யோ நித்யமச்யுத” “மாதாபிதா” “பூதம்ஸரஸ்” என்கிற ஸ்ரீலோக ²சதுஷ்டயத்தையும் அநுஸந்தித்து ப்ரபந்தாநுஸந்தாநம் பண்ணும்படி நியமித்தருளி, அங்குள்ள திவ்யதேசங்களிலும் ஆழ்வார் திருப்ரதிஷ்டை முதலானவைகளையும் செய்துவைத்துக் கோயிலேற எழுந்தருளினார்.

பின்பு பெரியதிருமலைநம்பி திரு நாட்டுக்கெழுந்தருள, பிள்ளை திருமலைநம்பியும் அந்தக் கைங்கர்யங்களைச் செய்து கோயிலேறவந்து உடையவர் ஸந்நிதியில் விண்ணப்பஞ்செய்ய, உடையவரும் ஸ்ரீகுர்ண பரிபாலநம் முதலியவைகளைச் செய்தருளினார்.

பெரிய திருமலைநம்பி திருநகூத்தம் புரட்டாசி அந்நாநம்.

பின்பு சித்ரகூடமழிந்து அந்த எம்பெருமான் கீழைத் திருப்பதியிலெழுந்தருளினாரென்று சிலர் வந்து விண்ணப்பஞ்செய்ய, உடையவர் கேட்டு அத்திருப்பதியேற எழுந்தருளி, ஸ்ரீகோணந்தராஜனையும் ப்ரதிஷ்டிப்பித்து, ஆழ்வார்க்கும் “திருவேங்கடமாமலை யொன்றுமே தொழ” என்று திருமலையையே விரும்புகையாலே திருமலை யடிவாரத்திலேயே ஆழ்வாராசார்யர்களையும் ஆண்டானையும் திருப்ரதிஷ்டை செய்துவைத்துத் திருவத்யயநோத்ஸவமும் நடக்கும்படி நியமித்துத் திருவேங்கடமுடையானைத் திருவடிதொழுது, பெருமாள் கோயிலேற வெழுந்தருளிக் கூரத்தாழ்வானை வரதராஜஸ்தவம் செய்யும்படி நியமிக்க, ஆழ்வானும் அப்படியேசெய்து “நேத்ரஸாத் குரு கீர்ஸ ஸதா மே” என்று ஜ்ஞாநசக்ஷுஸ்ஸை அபேக்ஷித்தபடியையுங்கண்டு உடையவர் “இப்படிக்குச் செய்யலாமோ?” என்று ஆழ்வானை வெறுத்துப் பேரருளாளன் திருவடிதொழுது நிற்க, ஆழ்வானும் பேரருளாளன் சாத்திக்கொண்டிருக்கிற திவ்யாபரணங்களிவையிவையென்று விண்ணப்பஞ்செய்ய, உடையவரும் க்ருதார்த்தராய் அந்த ஸந்நிதியில் ஆழ்வாராசார்யர்களையும் ஆண்டானையும் திருப்ரதிஷ்டை செய்துவைத்து மற்றும்மங்குள்ள திவ்யதேசங்களில் ஆழ்வாராசார்யர்களையும் ஆண்டானையும் ப்ரதிஷ்டிப்பித்துத் திருவத்யயநோத்ஸவம் நடக்கும்படி நியமித்தருளி ஸ்ரீமதுராந்தகத்தில் ஏரி

காத்த பெருமாள் திருவடிதொழுது கோயிலேற வெழுந்தருளி முதலிகளுடனே பாஷ்ய ப்ரவசநம் நாலாயிர திவ்யப்ரபந்த வ்யாக்யாதங்களுடே ப்ரவர்த்திப்பித்துக் கொண்டெழுந்தருளியிருந்தார்.

பின்பு ஸ்ரீபாதத்து முதலிகளுக்கு நாலாயிர வ்யாக்யாதமருளிச் செய்யும்போது “நாறுநறும்பொழில்” என்கிற பாட்டு ப்ரஸ்துதமாக “ஆண்டாள் ப்ரார்த்தையை நாம் தலைக்கட்டவேணும்” என்று புறப்பட்டுத் திருமாலிருஞ்சோலை மலையேற வெழுந்தருளி நூறு¹தடா நிறைந்த வெண்ணையும் நூறு தடா நிறைந்த அக்கார வடிசிலும் அழகர்க் கழுது செய்வித்தருளி, ஸ்ரீவில்லிபுத்தூரில் வடபெருங் கோயிலுடையானையும் ஆண்டானையும் திருவடி தொழுது, ஆண்டாள் திருவுள்ளமுகந்து ப்ரஸாதித்த வரிசைகளையும் பெற்று, திருநகரியில் ஆழ்வாரையும் திருவடிதொழுது, கோயிலேற வெழுந்தருளித் தர்ஸநார்த்தங்களை ப்ரஸாதித்துக் கொண்டு எழுந்தருளியிருந்தார்.

பின்பு உடையவரும் தம் ஸ்ரீபாதத்தில் ஆர்ஸயித்திருக்கிற முதலிகள் அஸங்க்யைர்களாகையாலே அவர்களில் ஒரு² நிபந்தனம் செய்தருளவேண்டுமென்று திருவுள்ளம்பற்றி, எழுபத்திநாலு திருவாழி திருச்சங்குகளைத் திருப்ரதிஷ்டைசெய்து நான்கு ஸ்ரீபாஷ்ய ஸ்ரீகோஸங்களை யேறியருளப்பண்ணி, அவைகளையும் தம் நியம நத்தினாலே திருக்குருகைப்பிரான் பிள்ளான் செய்தருளின பகவத் விஷயமான ஆருயிரப்படியுடனே தம் திருவாராதந்மான பேரருளாளன் ஸந்நிதியில் ஸமர்ப்பித்து, முதலிகளை யழைத்தருளி, எழுபத்துநாலு திருநாமங்களுக்குத் திருவாழி திருச்சங்குகளையும், அவர்களில் நால்வருக்கு ஸ்ரீபாஷ்ய ஸ்ரீகோஸங்களையும், அவர்களில் ஒருவரான திருக்குருகைப்பிரான் பிள்ளானுக்குப் பகவத் விஷயமான ஆருயிரப்படியையும் ப்ரஸாதித்தருளி, பின்னோர்களுக்குத் திருவில்ச்சினை முதலாக உபயவேதாந்தம் முதலானவைகளையும் ப்ரஸாதிக்கும்படி நியமித்தருளி, எழுபத்துநால்வருக்கு எரிமஹாஸநாதிபத்யமும், அதிலும் நால்வருக்கு ஸ்ரீபாஷ்யஎரிமஹாஸநாதிபத்யமும், அதிலும் ஒருவருக்கு உபயவேதாந்தாதிபத்யமும் பிருதூக ப்ரஸாதித்தருளினார்.

இவர்கள் அன்றியும் எழுநூறு சீயர்களும், பன்னீராயிரம்

விடில ஒரு நம்மாழ்வாரைத் திருப்ரதிஷ்டைசெய்து திருவத்யய
ஏகாந்திகளும் திருமஞ்சநம் முதலானவைகள் செய்யும் அநேக
கைங்கர்யபரீக்ஷைகளும், பின்னும் அநேக ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களும்
உடையவர் நியமநப்பட்டிக்குத் தந்தம் கைங்கர்யத்தைப் பண்ணிக்
கொண்டிருப்பார்கள். அத்திலும் பூன்பாக ஆஸ்ரயித்தவர்களாயும்
1 வயஸா ஜ்யேஷ்டர்களாயுமிருந்துள்ள கூரத்தாழ்வான், நடாதாராழ்
வான், முதலியாண்டான், கீடாம்பியாச்சான், எம்பார் முதலான
முதலிகளும், பின்பு ஜ்ஞாநபுத்ரராக ஸ்வீகரித்து ஆளவந்தார்
நியமநத்தாலே திருக்குருகைப் பிரான் பிள்ளானென்கிற திருநாமம்
ப்ரஸாதித்து அவரைக் கொண்டு பகவத் விஷயமான ஆரூபிரப்
படியையும் செய்துவைத்து அதனைப் பாஷ்யத்தோடொக்கப்
பகவத் விஷயமாகக் காலகேசுபத்தில் நடத்தும்படி நியமித்தருளி,
அவருக்கு உபயவேதாந்தாதிபத்யத்தையும் உடையவர் ப்ரஸாதித்
தருளினபடியாலே பூர்வம் ஸ்வீக்ருதர்களாயும் ஜ்யேஷ்டர்களாயும்
இருந்துள்ள தத்தபுத்ரர்கள் பின்பாக ஜநித்த 2 ஓளரஸன்கை
பார்த்து அவனை 3 அநுவர்த்தித்து நடக்கவேண்டுமாபோலே திருக்
குருகைப்பிரான் பிள்ளானை மேன்மையுள்ளவராக நினைத்து
அவருக்குத் தாங்கள் கீழ்ப்பட்டிருந்தவர்களாகத் தந்தம் கைங்கர்
யங்களை நடத்த, உடையவரும் 4 ஸாஸ்த்ராநுமதமாயும் தம் திருவுள்
ளத்திற்கு உகந்ததாயும் அவர்கள் இருந்தபடியைக் கண்டு போர
உகந்தருளினார்.

இவ்வர்த்தங்களை ஸங்க்ரஹித்து,

“பிதாமஹஸ்யாபி பிதாமஹஸ்ய

ஸுதம் வரேண்யம் ஸடகோபஸூக்தே: |

ஸஹஸ்ர ஷட்ஸங்க்யக பாஷ்யகாரம்

ஸடாரிநாமாநமஹம் ப்ரபத்யே ||

விக்யாதோ யதிஸார்வபௌம ஜலதேஸ்

சந்த்ரோபமத்வேந ய:

ஸ்ரீபாஷ்யேண யதந்வயாத் ஸுவிதிதா:

ஸ்ரீவிஷ்ணு சித்தாதய: |

வ்யாக்யாம் பாஷ்யக்ருதாஜ்ஞயோபநிஷதாம்

யோ த்ராமிடநாம் வ்யதாத்

1. வயத்னால் மூத்தவர் 2. வயற்றில் பிறந்தவன் 3. அனு
சரித்து 4. சாஸ்திரம் சொல்லியபடி.

பூர்வம் தம் குருகேஸ்வரம் குருவரம்
காருண்ய பூர்ணம் பஜே ||

ஜ்ஞாநாத்மஜோ யதிபதேரபி பாதுகேதி
ஸ்ரீக்ஷநாதமுகதேஸிக பூஜிதோ ய: |
வ்யாக்யாதவாந் ஸடரிபோஸ் சரமப்ரபந்தம்
வந்தேய தேஸிகமஹம் குருகேஸ்வரந் தம் ||

யத்பர்யாப்தகலாக்யாதோ யதிராஜாப்தி சந்த்ரமா: |
குஸலம் தீயதாம் மேஃஸௌ குருகேஸ்வர தேஸிக: || ”

என்று முன்னோர்கள் அருளிச் செய்தார்கள்.

திவ்யதேஹ யாத்ரை யெழுந்தருளின ஸ்ரீவைஷ்ண வர்களும் அங்
கங்குள்ளவர்கள் “உடைபவர் எழுந்தருளியிருக்கிறபடி யென்?”
என்று கேட்க,

“ ராமாநுஜஸ்பதஸதைர் யதீநாம்
பீடைஸ் சதுஸ்ஸப்ததிபிஸ் ஸமேத: |
ஏகாந்திபிர் த்வஃ தஸபிஸ் ஸஹஸ்ரைஸ்
ஸ்ரீரங்க ஆஸ்தே யதிஸார்வபௌம: ||

நாநாவிதே ச கைங்கர்யே நியதைர் பஹுபிர் ஜநை: |
அந்யையரி யுதோ பாதி யதிராஜோ குருத்ம: || ”

என்று அருளிச் செய்தார்கள்.

அவர்கள் பிரிவு எங்ஙனே என்னில்:—

க. திருக்குருகைப் பிரான்பிள்	மிளகாழ்வான்
க்ஷரத்தாழ்வான் [ளான்	நெய்யுண்டாழ்வான்
நடாதுராழ்வான்	உக்கலாழ்வான்
எங்கனாழ்வான்	கரு. திருக்கோவலூராழ்வான்
ரு. தெற்காழ்வான்	திருமோக்ஷராழ்வான்
இளையாழ்வான்	கோயிலாழ்வான்
கோமடத்தாழ்வான்	அருணபுரத்தாழ்வான்
சேட்டலூராழ்வான்	கணியனூர்சிறியாழ்வான்
வேதாந்தியாழ்வான்	உ0. திருமலைநல்லான்
க0. அநந்தாழ்வான்	கிடாம்பியாச்சான்
நடுவிலாழ்வான்	வங்கிப்புரத்தாச்சான்

ஈச்சம்பாடியாச்சான்
 கொங்கிலாச்சான்
 ௨௫. திருக்கண்ணபுரத்தாச்சன்
 எச்சான்
 சிறியகோணிந்தப்பெருமாள்
 வீரவல்லிப்பெருமாள்
 கிடாம்பிப்பெருமாள்
 ௩௦. அம்மங்கிப்பெருமாள்
 ஆஸூரிப்பெருமாள்
 பிள்ளையப்பன்
 பிள்ளை திருமலைநம்பி
 வங்கிப்புரத்துநம்பி
 ௩௫. சொட்டைநம்பி
 முடும்பைநம்பி
 பராங்குஸநம்பி
 திருக்குறுங்குடிநம்பி
 தொண்டூர்நம்பி
 ௪௦. அருணபுரத்துநம்பி
 மருதூர்நம்பி
 மழையூர்நம்பி
 வடுகநம்பி
 குரவிநம்பி
 ௪௫. புண்டரீகாகுஷர்
 முதலியாண்டான்
 கந்தாடையாண்டான்
 மாருதியாண்டான்

மதுரையாண்டான்
 ௫௦. ஈயண்ணியாண்டான்
 சோமாசியாண்டான்
 சீயராண்டான்
 ஈசாண்டான்
 பெரியாண்டான்
 ௫௫. சீறியாண்டான்
 அம்மங்கியாண்டான்
 ஆளவந்தாராண்டான்
 ஸுந்தரத்தோளுடையார்
 உக்கலம்மாள்
 ௬௦. பருத்திக்கொல்லையம்மாள்
 சொட்டையம்மாள்
 முடும்பையம்மாள்
 வைத்தமாநிதியார்
 பராஸரபட்டர்
 ௬௫. சீராமப்பிள்ளைபட்டர்
 சிறுப்பள்ளிதேவராஜபட்டர்
 பிள்ளையுந்தையுடையர் [யர்
 பிள்ளைத்திருவாய்மொழியரை
 பிள்ளைராஜமேஹந்தரப் பெரு
 ௭௦. அதிகாரிப்பிள்ளை [மானரையர்
 திருநகரிப்பிள்ளை
 கொமாண்டூர்பிள்ளை
 அநந்தலோமயாஜியார்
 ௭௪. காஞ்சீலோமயாஜியார்

ஆக ஸிம்ஹாஸநாதிபதிகள் எழுபத்திநால்வர். அவர்களில்:—

திருக்குருகைப்பிரான் பிள்ளான் நடாதுராழ்வான் கிடாம்பியாச்சான் முதலியாண்டான் இவர்கள் நால்வரும் ஸ்ரீபாஷ்யஸிம்ஹாஸநாதிபதிகள். அவர்களிலும் திருக்குருகைப்பிரான் பிள்ளான் ஸ்ரீபாஷ்ய பகவத்விஷய உபய ஸிம்ஹாஸநாதிபதி. பின்பு சீயர்கள்:— எம்பார், அருணாஸப் பெருமானம்பெருமானார், ஸ்ரீரங்க நாராயண சீயர், குலசேகர சீயர், ஆள்கொண்டிவல்லி சீயர்,

ஸட்டம்பள்ளி சீயர், ஈச்சம்பாடி சீயர் இவர்கள் முதலான சீயர்கள் எழுநூற்றுவர். அலங்கார வேங்கடவர் நம்பிகுருந்தேவர், இவர்கள் முதலான ஏகாந்திகள் பன்னீராயிரவர்.

தூயருனிலேழ்வான் முதலான கைங்கர்யபரர்களும், திருவரங்கமாயோன் முதலான காவலதிகாரிகளும், ஜ்ஞாந பக்தி பலங்களுடைய நத்தத்து முதலிகள் முதலானவர்களும், பின்னையுறங்காவலிதாஸர் முதலான சாத்தாத வைஷ்ணவர்களும், திருவநந்தபுரத்தம்மை முதலான ஜ்ஞாந பக்தி வைராக்யங்களுடைய அம்மைகளும் உடையவர் திருவடிகளிலே ப்ரவணராய் தந்தம் கைங்கர்யத்தில் தத்பராயிருப்பார்கள்.

அநந்தரம் இப்படி முதலிகளுடனே உடையவர் வாழ்ந்து கொண்டிருக்கிற காலத்தில்,

“ஸம்ஸேவிதஸ் ஸம்யயி ஸப்தஸத்த்யா

பீடையர் சதுஸ்ஸப்ததிபிஸ் ஸமேதை: |

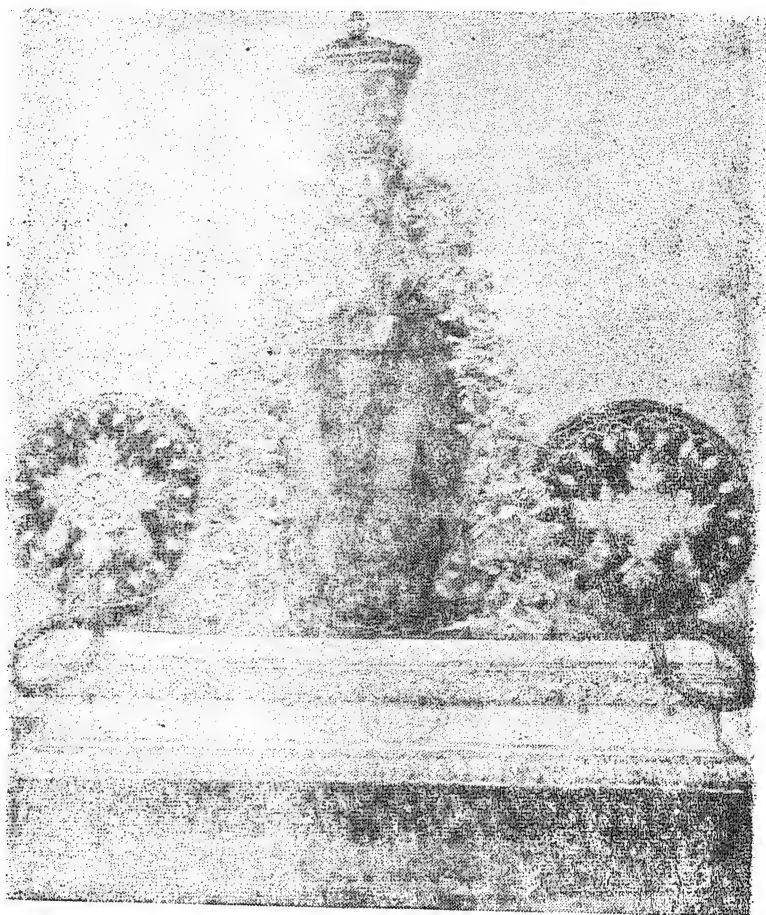
அந்யைரநந்தைரபி விஷ்ணு பக்தை:

ஸ்ரீரங்க ஆஸ்தே யதிஸார்வபௌம: ||”

என்றும் சிலர் அநுஸ்ந்திப்பார்கள்.

கூரத்தாழ்வான் வைபவம்

பின்பு ஒருநாள் கூரத்தாழ்வான் பெரிய பெருமாள் திருவடிகொழுது “இப்போதே ¹தன்னுடைச் சோதியை அடையும்படி பண்ணவேணும்” என்று ப்ரார்த்திக்க, பெரிய பெருமானும் அப்படியே திருவுள்ளம் பற்றித் திருமலை முதலானவைகளை ப்ரஸாதிக்க, ஆழ்வானும் அச்செய்தியை உடையவர் ஸந்திதியில் விண்ணப்பஞ் செய்து திருவடி கொழுது ஸ்ரீபாத தீர்த்தம் ப்ரஸாதித் தருளவேணும் என்று ப்ரார்த்திக்க, உடையவரும் அத்தைக் கேட்டு நிர்வேதப்பட்டு “நானிருக்கச் செய்தே நீர் பெரிய பெருமாளடத்தில் இப்படிக்கு ப்ரார்த்திக்கலாமோ?” என்று கேட்டருள, ஆழ்வானும் “அடியேனுக்குத் தன்னுடைச் சோதியினின்றும் எதிர்கொண்டு வந்து தேவாரை யெழுந்தருளப் பண்ணிக்கொண்டு போகது ஸ்வரூபமன்றோ?” என்ன, முதலிகளும் இத்தைக் கேட்டு ஆழ்ச்சைப்பட்டிருக்க, உடையவரும் போரஉகந்தருளி, “இனி

அவதாரஸ்தலமான கூரத்தில் ஸேவைதரும்

ஸ்ரீ கூரத்தாழ்வான்

(உடையவரின் உண்மைச் சீடர், அறிவுக் களஞ்சியம்)

ஸ்ரீவத்ஸசிஹந மிச்சர், திருமறு மார்பன், கூரநாதர்,

மஹாதாதா என்று போற்றப்படுபவர்

நாம் செய்வதென்?" என்று துணிந்து ஸ்ரீபாததீர்த்தம்பரஸாதிக்
தருள, ஆழ்வானும் உடையவர் திருவடிகளை தயாணித்துக்கொண்டு
திருநாட்டுக்கெழுந்தருளினார்.

கூத்தாழ்வான் திருக்கூத்தம் இம்மாஸ்திரீஸ்ரீம்.

பின்பு உடையவரும் ஆழ்வானுக்கு ஸ்ரீமந்தாதழனிகள் நியமித்
தருளினபடியே ஸ்ரீகுர்ண பரிபாலனம் முதலாக 'த்வாதராஹ
க்ருத்யத்தையும் பட்டரைக்கொண்டு செய்துவைத்து, அந்தரம்
கௌடமாதிகள் சொன்ன ப்ராயஸ்சித்த ரூபமான ஸம்ஹிதாபாரா
யணத்தில் திருவாய்மொழியையும் ப்ரதாநமாக அநுஸந்தித்து
நூற்றந்தாதியைக்கொண்டு ஸூயல் நடத்துப்படிக்கும் நியமித்தருளி,
அப்போது நம்மாழ்வாருக்கு ஸம்பாவநா ரூபமாக 'ஓடைக்காய்
ஸமர்ப்பிக்கும்படி நியமித்தருள, முதலிகளும் அந்தப்படிக்கு ஆழ்
வானுக்குத் திருவத்யயநத்தையும் நடப்பிவித்து ஆழ்வாருக்கும்
எம்பெருமானாருக்கும் ஸம்பாவநா ரூபமாக அடைக்காய் ஸமர்ப்
பிக்க, உடையவரும் அத்தைத் திருவுள்ளம் பற்றியருளி, இனி
மேலும் ஸ்ரீவைஷ்ணவர்கள் திருநாட்டுக்கெழுந்தருளினால் இப்படிக்
குத் திருவத்யயநாதிகளை நடப்பிக்கும்படி நியமித்தருளினார்.

பின்பு உடையவர் நியமநப்படிக்குக் கோயிற்றி நமலை பெருமாள்
கோயில் முதலான திவ்ய தேசங்களிலும் மற்றும் பெரிபார்கள்
எழுந்தருளியிருக்கிற திவ்ய தேசங்களிலும் ஸ்வரூபோபாய
புருஷார்த்தங்களை பாஷ்யாதிகளிலே தெளிந்து கத்யத்தில் சொன்ன
ப்ரபத்தியை அநுஷ்டித்து, நித்யத்தில் சொன்ன நிஷ்டையுடையவர்
களான ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களுடைய ஸமுஹத்தைக் கண்டு "பொலிக
பொலிக பொலிக போயிற்று வல்லுயர்ச் சாபம்" என்கிறபடியே
ஸ்ரீய:பதியான எம்பெருமான் "கலியுகமொன்றுமின்றக்கே தன்னடி
யார்க்கருள் செய்யும்" என்னும்படி "இவ்வுலகத்தைத் திருத்தி
யருளின ஸ்ரீபகவத் ராமாநுஜ வைபவம் உண்டானபடியென்?"
என்று சிலர் ஆந்த பாஷ்பங்களைப் பெருக்க, அப்போது,

“ஸ்ரீமதாங்கபதிர்ச வேங்கடபதிர்

ஸ்ரீவாணந்திரே: பதிர்

ஸ்ரீயத்வத்ரிபதிர்ச கேசந ததா

திவ்யஸ்கலாதீர்வரா: |

1. பன்னிரண்டாவதுநாள் கைங்கரியம் 2. பாக்கு.

ஆசார்யஸ்ச ஸ யாமுநோ முநிவர:

ஸ்ரீஸைலபூர்ணஸ் ததா

ஸ்ரீராமாநுஜஸம்யமீந்த்ரகுரவே

தாத்ருக் ப்ரஸாதம் தது: || ”

என்று நடாதாராழ்வான் அருளிச் செய்தார்.

பெரிய பெருமான் அநுக்ரஹமாவது:—¹உபய விபூத்யைப் வர்யத்தையும் கொடுத்து உடையவரென்று திருநாமம் ப்ரஸாதித் தது முதலானவைகள்.

திருவேங்கடமுடையான் அநுக்ரஹமாவது:—தாம் திருவாழி திருச்சங்குகளைத் திருவுள்ளம்பற்றி விரோதிகளை வெல்லும்படியான ஏற்றத்தை ப்ரஸாதித்தது முதலானவைகள்.

பேரருளாளன் அநுக்ரஹமாவது:—வில்லியும் வில்விச்சியுமாய் நடுக்காட்டிற்குச் சென்று அழைத்துக்கொண்டு வந்து அவர் கையாலே தண்ணீரமுது திருவுள்ளம் பற்றி ஆறு வார்த்தை அருளிச் செய்து உபகரித்தது முதலானவைகள்.

திருநாராயணன் அநுக்ரஹமாவது:—ஸ்வப்நத்தில் தானிருக் கிறபடியைச் சொல்லி, பாஷ்யாதிகளில் ப்ரகாஸிப்பித்தது போலன் றிக்கே, பிறர் பலரும் தொழுதேற்றும்படி தன்னை ப்ரதிஷ்டிப்பித்து வைத்தது முதலானவைகள்.

பின்னும் சில எம்பெருமான்கள் அநுக்ரஹமாவது:—ஸ்ரீமதுராந் தகத்தில் ஏரிகாத்த பெருமாள் பகவத் ஸம்பந்தம் முதலானவைகளை உண்டாக்கியதும், திருக்குறுங்குடிநம்பி அவைஷ்ணவனுக்கு மந்த்ரோபதேஸாதிகள் கூடாதென்று எல்லாருமறியும்படி பண்ணி னதும், அழகரும் ஆண்டாள் ப்ரார்த்தனையைத் தலைக்கட்டும்படி செய்துவைத்துக் கொண்டதும் இஃவ முதலானவைகள்.

ஆளவந்தார் அநுக்ரஹமாவது:—முன்னமே பெரிய திருமலை நம்பிக்கு நியமித்துப் பின்பு,

“ தம் தேவமேவ வரதம் ஸரணம் கதோ஽ஸ்மி”

என்று தாமே கண்டு பேரருளாளன் திருவடிகளில் ப்ரபத்தி பண்ணி னதும், யாதவனை விட்டாரென்று கேட்டு வித்தாந்த நிர்வாஹக ராம்படி பெரிய பெருமான் திருவடியில் ப்ரபத்தி பண்ணியும்.

1. நித்ய விபூதி (பரமபதம்), வீலாவிபூதி (பூலோகம்).

மூன்று மனோரதங்களை நிறைவேற்றும்படி நியமித்தருளினதும் முதலானவைகள்.

பெரிய திருமலைநம்பி அநுக்ரஹமாவது :— பூமிப்பிராட்டியா ரென்கிற உடன்பிறந்தாளிடத்தல் உண்டானவரை “ஆமுதல்வனிவன்” என்று கடாக்கித்தருளி, ரக்ஷார்த்தமாகத் திருவிலச்சினை யும் ப்ரஸாதித்தது முதலானவைகள்.

ததா—என்றது பெரியநம்பி முதலான ஆசார்யர்கள் செய் தருளின அநுக்ரஹவிசேஷம். ஆக, இவர்களுடைய அநுக்ரஹ விசேஷங்களாலே உடையவர் இவ்விருள் தரு மானாலத்தில் ஆழங்கால்பட்டிருக்கிற சேதநர்களில் ஸ்வரூபோபாய புருஷார்த தங்களைத் தெளிந்து உபாயத்தை அநுஷ்டித்து வர்ணஸ்ரம ஆசாரங்களை ¹அநுவர்த்திக்குவமார்களுக்கே பரமபுருஷார்த்தம் உண்டாகுமென்று ²அறுதியிட்டு, அவர்களைத் திருத்தியருளி ஈஸ்வரேஸ்வரிகளான த்வயதம்பதிகளுடைய திருவுள்ளம் உககி கும்படி பண்ணினாராயிற்று. இத்தால் ஸ்ரீமத்ராமாநுஜன் திருவடிகளிலே ஆஸ்ரயித்தவர்களே பெரிய பிராட்டியாரை உபாயோ பேயமாக ஸரணமடைந்து, அவள் உகப்பாலே பகவத்ப்ரபத்தியும் ஸித்தித்து, “ஐகத் ஸமஸ்தம் யதபாங்கஸம்ஸ்ரயம்” என்றும் “யஸ்யா வீக்ஷய முகம் ததிங்கித பராதிநோ விதத்தேகிலம்” என்றும் சொல்லுகிறபடியே முக்தைஸ்வரயத்தை எம்பெருமானும் அவள் சொன்னபடி கொடுத்தருள்வன் என்றதாயிற்று. ஆகையாலிறே,

“அங்கயல் பாய்வயல் தென்னரங்கனணியாக மொன்றும்,
பங்கய மாமலர்ப்பாவையைப் போற்றுதும் பத்தியெல்லாந்
தங்கியதென்னத் தழைத்த நெஞ்சே நந்தலைமிகையே,
பொங்கிய கீர்த்தியிராமாநுசனடிப்பூமன்னவே”

என்றும்,

“ராமா நுஜாங்கரி ஸரணோஸ்மி குலப்ரதீபஸ்
த்வாஸீத் ஸ யாமுநமுநேஸ் ஸ ச நாதவம்ஸ்ரய: |
வம்ஸ்ரய: பராங்குஸமுநேஸ் ஸ ச ஸோபி தேவ்யா
தாஸஸ் தவேதி வரதாஸ்மி தவேக்ஷணீய: || ”

என்றும் திருவரங்கத்தமுதனரும் ஆழ்வானும் அருளிச்செய்த காதாஸ்ரலோகங்களைக் கேட்டு உடையவரும் உகந்தருளினார்.

1. புக்பற்றுபவர்களுக்கே 2. நிச்சயித்து.

கு. ப. 9

SLXV

பின்பு சிலநாள் கழிந்தவாறே, உடையவரும் பெரியபெருமாள் திருவடிதொழுது, ¹மேல்விட்டு பெறும்படி நியமித்தருளவேனுமென்று ப்ரார்த்திக்க, பெரியபெருமானும் அப்படியே திருவுள்ளம் பற்றித் திருமாலை முதலானவைகளையும் ப்ரஸாதித்தருள, உடையவரும் ப்ரஸாவஹித்துப் பிள்ளான் முதலான முதலிகளோடே மடமேற எழுந்தருள, முதலிகளும் இவ்வர்த்தத்தை அறிந்து, உடையவருடைய விஸ்வலேஷத்தை ஸஹியாமல் ²தேஹத்யாகம் பண்ணுமவர்களாயிருக்கக்கண்டு உடையவரும் பிள்ளான் முதலான முதலிகளை அழைத்தருளி “என்னுடைய வியோகத்தில் தேஹத்யாகம் பண்ணினாருளராகில் ஆளவந்தார் ஸ்ரீபாதமே என்னோட்டவர் களுக்கு ஸம்பந்தமில்லை” என்றருளிச்செய்ய, அவர்களும்த்தைக் கேட்டு மிகவும் ³ரோகார்த்தாளாய் “இனி எங்களுக்குச் செய்ய அடுப்பதென்?” என்று விண்ணப்பஞ்செய்ய, உடையவரும் “ஒருவன் ப்ரபந்தனனால் அவனுடைய ⁴ஆத்மயாத்ரை பகவதீ நையாகையாலே அதில் இவனுக்கு அந்வயமில்லை. உண்டென்றிருந்தானாகில் ஆத்ம ஸமர்ப்பணம் பொய்யாமித்தனை. தேஹ யாத்ரை ⁵கர்மாதீநையாகையாலே இவனதற்குக் கரைய வேண்டா. கரைந்தானாகில் நாஸ்திகனுமித்தனை. ஆகையால் உபயயாத்ரையுங் கொண்டு இவனுக்குக் கார்யமில்லை. ஆனால் மனோ வாக் காயங்களாகிற ⁶தரிசித கரணங்களையுங் கொண்டு வேண்டிற்றுச்செய்து திரியஅமையுமோ? என்னில்; அது இவனுக்கு ⁷ஸ்வரூபமன்று. உபாயாம்ஸத்தில் ⁸அந்வயமில்லாண்டால் ப்ராப்யமான கைங்கர்யத்தில் இவற்றை அந்வயிப்பிக்குமித்தனை. அது இவனுக்கு இங்கிருந்தநாள் பண்ணுங் கைங்கர்யம் அஞ்ச உண்டு. அவையாவன:— ஸ்ரீபாஷ்யத்தை வாசித்து ப்ரவர்த்திப்பித்தல். அதற்கு யோக்யதை இல்லையாகில், அருளிச்செயலைக் கேட்டு ப்ரவர்த்திப்பித்தல். அதற்கு யோக்யதை இல்லையாகில் உகந்தருளின திவ்யதேஸங்களுக்கு அமுதுபடி, சாத்துப்படி, திருவிளக்கு, திருமாலைகளை உண்டாக்கல். அதற்கு யோக்யதை இல்லையாகில், த்வயத்தினுடைய அர்த்தநாஸந்தாநம் பண்ணுதல். அதற்கு யோக்யதை இல்லையாகில், என்னுடையவனென்று அபிமா

1. பரமபதம் 2. உடலைவிடுதல் 3. சோகத்தால் பிடிக்கப் பட்ட 4. வாழ்க்கை 5. முன்செய்தவினைப்படி நடக்கக்கூடியது 6. மூன்று வித 7. தருந்ததன்று 8. தொடர்பு.

னிப்பான் ஒரு ஸ்ரீவைஷ்ணவனுடைய அபிமானத்தில் ஒதுங்கி வர்த்தித்தல் செய்யலாம்.” இத்தயாதி ஸாஸ்த்ரநியமநாதிகாரத்தில் சொல்லுகிறபடியே அருளிச்செய்ய, முதலிகளும் கேட்டுத் தெளிந்து நிற்க, அப்போது கலிபுருஷன் உடையவர் முன்பே வந்து “கலியுங் கெடுங் கண்ணுடிகாண்மின்” என்கிறபடியே, “நம்மை இந்நாட்டினின்றும் ஒட்டிவிட்ட உம்முடைய எரித்தாந்தத்தை எப்படியாகிலுங் குலைக்கக்கடவேண்!” என்றுசொல்ல, உடையவரும் “இஸ்ஸித்தாந்தத்திற்குப் பெரியபெருமாள் ப்ரவர்த்தகராகையாலே ஒரு தீங்கும் வாராமல் “யதா யதா ஹி தர்மஸ்ய க்லாநிர் பவதி” என்றும், “ஸாக்ஷாந் நாராயணே தேவ:” இத்தயாதிகளிலும் சொல்லுகிறபடியே நிலைநிறுத்திக்கொள்ளக்கடவன்” என்று ப்ரபத்தி பண்ணி, பின்பு திருமேனியில் நோவுசாத்தியிருக்கும்போது பிள்ளான், ஆழ்வான், ஆச்சான், ஆண்டான் இவர்களுடைய ஆர்த்தியைக்கண்டு “நாம் முன்பு சொன்னது அமையாதோ?” என்று அருளிச்செய்ய, கிடாம்பியாச்சானும் “இத்திருமேனி நோவு படவுங் கண்டு அடியோங்கள் எங்ஙனே ¹உஜ்ஜிவிப்பது” என்றும், திருக்குருகைப்பிரான் பிள்ளானும் “ஆழ்வார்களோபாதி திவ்ய மங்கள விக்ரஹப்ரதிஷ்டையை நியமித்தருளவேணும்” என்றும், முதலியாண்டானும் “இப்படி இல்லாவிடில் எரித்தாந்தம் குலையும்” என்றும் விண்ணப்பஞ்செய்ய, எம்பெருமானாரும் அப்படியே மூன்று விக்ரஹங்களைப் பண்ணிவைத்து ஆவிங்கநம் செய்தருளி கோயிலிலும், ஸ்ரீபெரும்பூதூரிலும், திருநாராயணபுரத்தில் முன்னமே பரிலாமயமான திவ்யவிக்ரஹத்தைப் ப்ரஸாதித்திருப்பதால் அவ் விடத்திலும் ப்ரதிஷ்டிப்பிக்கும்படி நியமித்து ஆச்சான், பிள்ளான், ஆண்டான் மூவர்களுக்கும் ப்ரஸாதித்தருள, நடாதூராழ்வானும் “நம் பேரருளாளர் பண்ணின் குற்றம் எங்ஙனேயோ?” என்று விண்ணப்பஞ்செய்ய, உடையவரும் போரஉகந்தருளி, “உம்மை கூரத்தாழ்வான் முன்னமே ப்ரியபாகிநேயர் என்று சொன்னது மிகவும் தரும்” என்றருளிச்செய்ய, நடாதூராழ்வானும் “திவ்ய தேசங்கள்தோறும் இப்படிக்கு நியமித்தருளவேணும்” என்று ப்ரார்த்திக்க, உடையவரும் அப்படியே நியமித்தருளினார்.

பின்பு முதலிகளை அழைத்துத் திருக்குருகைப்பிரான் பிள்ளான் கையில் காட்டிக்கொடுத்து “இஸ்ஸித்தாந்தத்தைப் பரக்க ப்ரவர்த்

திப்பிக்கக்கடவது” என்று அருளிச்செய்து, ஆளவந்தார் பாதுகைகளில் ஸ்ரீபாததீர்த்தங் கொண்டு தாமமுதுசெய்து முதலிகளுக்கும் ப்ரஸாதித்தருள, முதலிகளும் உடையவர் ஸ்ரீபாததீர்த்தத்தையும் திருவடி நிலையையும் ப்ரார்த்திக்க, உடையவரும் அப்படியே ப்ரஸாதித்தருளினார். பின்பு கோயிலநந்தகொத்து பரிஜநங்களும் வந்து “இனி என் செய்யக் கடவோம்” என்று ஸேவித்து நிற்க, உடையவரும் “நம்முடைய ஜ்ஞாநபுத்ரரான பிள்ளானிருக்க உங்களுக்குக் குறையுண்டோ? பெரிய பெருமாள் கைங்கர்யங்களைக் குறைவற நடத்திப் போருங்கோள்” என்று அருளிச்செய்து பிள்ளானையும் கிடாம்பியாச்சானையும் அமைத்தருளிச் சில விஸேஷார்த்தங்களை அருளிச் செய்து,

“ விஸேஷேண து ஸுக்ரீவோ ஹநாமத்யர்தமுத்தவாந் ’

ஸ ஹி தஸ்யந் ஹரிஸ்ரேஷ்டே நிர்ஸிதார்தோர்தஸாதநே ||”

என்கிறபடியே திருவடி விஷயத்தில் மஹாராஜர் கார்யநிர்ஸயம் பண்ண, பெருமாளும் ¹அங்குளீயகத்தையும் ப்ரஸாதித்து விஸேஷார்த்தங்களை அருளிச் செய்தாற்போலே உடையவரும் கால தத்வ முள்ளத்தனையும் இந்த லித்தாந்தம் அவ்யாஹதமாய்ப் போருகைக்காக அவர்கள் திருமுடியில் தந்திருவடிகளை அமர்த்தியருளி “இந்த லித்தாந்தம் உங்கள் முகமாக நிலைநிற்கும்படி பெரிய பெருமாள் திருவுள்ளம் பற்றியிருப்பதால் அதற்கநுகுணமாக ஸத் பாத்ரத்தில் விநியோகித்துப் போருங்கோள்” என்று அருளிச் செய்து, தம் திருவாராதநமான பேரருளாளரையும் ஸ்ரீலக்ஷ்மீ ஹயக்ரீவரையும் பிள்ளானுக்கு ப்ரஸாதித்துக் குளிரக் கடாஷித்தருளி, கோயிலுக்கு நேரே பிள்ளான் மடியில் திருமுடியும் கிடாம்பியாச்சான் மடியில் திருவடிகளுமாய்க்கண்வளர்ந்தருள, நடாதுராழ்வான், எம்பார், முதலியாண்டான் ப்ரப்ருதிகளான முதலிகளும் சீயர்களும், மற்றும் ஏகாந்திகளும் ப்ரஹ்மவல்லி முதலான உபநிஷதநுஸந்தாந்தத்தையும், “சூழ்விசுப்பணிமுகில்” முதலான திருவாய்மொழி யநுஸந்தாந்தத்தையும் நடத்த, கைங்கர்யபரர்களும் ஸகல வாத்யங்களுடனே திருச்சங்கு பரிமாற, பெரியநம்பி திருவடிகளை த்யாதித்துக் கொண்டிருக்கச் செய்தே ப்ரஹ்மரந்த்ரம் திறந்து திருநாட்டுக் கெழுந்தருளினார்.

எப்பெருமாளார் திருநகர்த்ரம் சித்திர ஆதிரை.

1. மோதிரத்தை.

பின்பு பிள்ளான் முதலான முதலிகளும் 'முசித்துக் கிடந்து' பெருமிடறு செய்து ரோகித்துத் தாங்களே தேறிப் பிள்ளானைக் கொண்டு சரமகைங்கர்யங்களையெல்லாம் ஆளவந்தாருக்கு நடந் தாற்போல நடப்பித்து உடையவர் நியமநப்படிக்குத் திருவத்ய யநத்தையும் நடப்பித்துத் தீர்த்தம் ஸ்லீகரித்துப் பிள்ளான் பக்கல் உடையவர் நியமநப்படிக்கு முதலிகளெல்லாரும் விரோஷ ப்ரதி பத்தி பண்ண, பிள்ளானும் உடையவர் நியமநப்படிக்கு முதலிகளைத் தேற்றிக்கொண்டு எரித்தாந்த ப்ரவசநம் பண்ணிக்கொண்டெழுந் தருளியிருந்தார்.

பின்பு உடையவர் நியமநப்படிக்கு பிள்ளானும் கோயிலிலே உடையவரை ஒரு மூலபேரத்தோடே சேர்த்து ப்ரதிஷ்டிப்பித்து ஆராதித்துக்கொண்டு எழுந்தருளியிருந்தார். முதலியாண்டானும் ஸ்ரீபெரும்பூதூரில் உடையவரை திருப்ரதிஷ்டை செய்து வைத்தார். கிடாம்பி ஆச்சானும் நல்லான் முதலான சில முதலிகளோடே திரு நாராயண புரத்தில் உடையவர் நியமநப்படிக்கு ஆழ்வார் ஆசார் யர்களையும் ஆண்டானையும் திருப்ரதிஷ்டை செய்வித்துத் தமக்கு ப்ரஸாதித்த உடையவர் திவ்ய மங்கள விக்ரஹத்தை அவ்விடத்தி லிருந்த மூலபேரத்தோடே சேர்த்து ப்ரதிஷ்டிப்பித்துத் திருவத்ய யநோத்தஸவம் முதலானவைகளை நடப்பித்தருளிஞர். நடாதுராமு வாணும் பெருமாள்கோயிலில் உடையவர் திருப்ரதிஷ்டை செய்து வைத்தார். பிள்ளை திருமலை நம்பியும் கீழைத் திருப்பதியில் பெரிய திருமலை நம்பியையும் திருப்ரதிஷ்டை செய்வித்து அவ்விடத்திலும், திருமலையில் திருமலை ப்ரணாதம் திருவுள்ளம் பற்றின இ -த்திலும், திருவேங்கடமுடையான் ஸந்நிதியிலும் உடையவர் திருப்ரதிஷ்டை செய்வித்தார். மற்றும் அங்கங்குள்ள திவ்ய தேசங்களில் அங்கங் குள்ளவர்களும் உடையவரை திருப்ரதிஷ்டை செய்வித்தார்கள்.

கிடாம்பி ஆச்சான், ராமாநுஜப் பிள்ளான் வைபவங்கள்

பின்பு திருக்குருகைப்பிரான் பிள்ளானும் உடையவர் நியமநப் படிக்கு எங்களாழ்வான் முதலான முதலிகளுக்கு ஸ்ரீபாஷ்ய பகவத் விஷயங்களையும் மற்றும் விரோஷார்த்தங்களையும் ப்ரஸாதித்துக் கொண்டு எரித்தாந்த ப்ரவசநம் பண்ணிக்கொண்டு இருக்கிற காலத்

தில், பரமாஸ்திகாக்ரேஸராய், யதிராஜ¹ மாஹாநஸிகரான கிடாம்பி யாச்சானும் உடையவர் நியமநப்படிக்குப் பாஷ்யாதி ப்ரவசநம் பண்ணிக் கொண்டிருக்கும்போது, தமக்கொரு குமாரவதரிக்க, அவருக்கு ராமாநுஜப் பிள்ளான் என்று திருநாமம் சாத்தி உடையவர் தமக்கு ப்ரஸாதித்தருளின அர்த்தங்களை யெல்லாம் அவருக்கு ப்ரஸாதித்துத் தர்ஸநப்ரவர்த்தகராக்கியருளி திருநாட்டுக்கெழுந்தருளினார். பின்பு அவர் சரமங்கங்கர்யங்களை யெல்லாம் ராமாநுஜப் பிள்ளாணைக் கொண்டு எங்களாழ்வான் முதலானவர்கள் நடப்பித்தார்கள். கிடாம்பி ஆச்சான் திருநகூத்ரம் சித்திரையிற் றிஸ்தம்.

கிடாம்பி ராமாநுஜப் பிள்ளான் ஸ்ரீரங்கராஜர் அவையங்கள்

பின்பு ராமாநுஜப் பிள்ளானும் பாஷ்யாதி ப்ரவசநம் பண்ணிக் கொண்டிருக்க, தமக்கொரு குமாரர் அவதரிக்க, அவருக்கு ஸ்ரீரங்க ராஜரென்று திருநாமம் சாத்தித் தமக்கு ஆச்சான் ப்ரஸாதித்தருளின அர்த்தங்களை யெல்லாம் ப்ரஸாதித்தருளி திருநாட்டுக்கெழுந்தருளினார். இராமாநுசப்பிள்ளன் திருநகூத்ரம் ஐப்பசி பூரடம்.

திருக்குருகைப்பிரான் பிள்ளான், எங்களாழ்வான் வைபவங்கள்

திருக்குருகைப்பிரான் பிள்ளானும் உடையவர் நியமநப்படிக்கு எடுத்தாந்த ப்ரவசநம் பண்ணிக் கொண்டிருந்து, நாலாயிரப்பந்தங்களை அந்த அந்த ப்ரபந்தங்களுக்கு² அநுகுணமாகத் தனியன்களைச் சேர்த்து அநுஸந்திக்கும்படி நியமித்தருளி, எங்களாழ்வானுக்கு³ ஏகாந்தத்தில் சில ஸ்லோஷார்த்தங்களை அருளிச் செய்து, தீர்த்தமும் ப்ரஸாதித்து, தாமும் உடையவர் ஸபாத தீர்த்தம் ஸ்லீகரித்து திருநாட்டுக்கெழுந்தருளினார். பின்பு பிள்ளான் சரமங்கங்கர்யங்களை யெல்லாம் ஒளரஸ புத்ரரான புண்டரீகாக்ஷரைக் கொண்டு எங்களாழ்வான் முதலான முதலிகளெல்லாரும் உடையவர் நியமநப்படிக்குப் பரக்க நடத்திப் போந்தார்கள்.

பிள்ளன் திருநகூத்ரம் ஐப்பசி பூரடம்.

1. திருமடப்பள்ளி கைங்கரியபரர் 2. தகுந்தபடி 3. தனிமை யில்.

எங்களாழ்வான், நடாதூரம்மாள் வைபவங்கள்

சைத்ரே சித்ரோத்பவம் காஞ்சியாம் தேவராஜ குரோஸுதம் |
ஸுபத்ராம்ஸம் குருத்தம்ஸம் வாத்ஸ்யம் வரதமாஸ்ரயே ||

பின்பு எங்களாழ்வானும் உபய வேதாந்த ப்ரவசநம் பண்ணிக்
கொண்டிருக்க, உடையவருக்கு ப்ரியபாகிநேருமாய் பாஷ்யஸம்
ஹாஸநாதிபதியுமான நடாதூர் ழ்வான் குமாரரான தேவராஜப்
பெருமானுக்குக் கலிபுகத்தில் சுகளா- ஆவதான பார்த்திய வர்ஷம்
சித்திரை மாஸம் சித்ரா நக்ஷத்ரத்தில் ஸுபத்ராம்ஸரான ஒரு குமார
ரவதரிக்க, அவருக்கு வரதாசார்யரென்று திருநாமம் சாத்தி வேத
வேதாங்கங்களான ஸகல ஸாஸ்த்ரங்களையும் அப்யஸிப்பித்து
எல்லாராலும் நடாதூரம்மாளென்று கொண்டாடப் பட்டிருக்க,
அந்த நடாதூரம்மானும் தமக்குப் பிதாவான தேவராஜப் பெருமா
ளிடத்தில் மந்த்ர மந்த்ரார்த்தங்களைப் பெற்றபின்பு ஸ்ரீபாஷ்யத்தைக்
கேட்க¹யதந்ப்பட, தேவராஜப் பெருமானும் இவருடைய ஸாமர்த்
யத்தையும்²பித்ருத்வாபிமாநத்தாலே நிர்பயத்தையும் கண்டு தினவு
கெடச் சொல்லும் திருவெள்ளறைச் சோழியரான எங்களாழ்வான்
பக்கல் பிள்ளான் ப்ரஸாதித்தருளின வ்ரோஷார்த்தங்களோடே
பாஷ்யாதிகளை அதிகரிக்கும்படி நியமித்தருள, அம்மானும் அப்
படியே எங்களாழ்வான் பக்கல் போய்த் தண்டன் ஸமர்ப்பித்துத்
தேவராஜப் பெருமாள் நியமநத்தை விண்ணப்பஞ் செய்ய, எங்க
ளாழ்வானும் உடையவர் நியமநப்படிக்குத் தமக்குப் பிள்ளான்
ப்ரஸாதித்தருளின அர்த்தங்களை யெல்லாம் இவர் முகமாக ப்ரகா
ஸிக்குமென்று போர உகந்தருளி, “நமக்குப்³ புத்ரத்வத்தையும்
⁴ஸரிஷ்யத்வத்தையும்⁵வஹிக்கிறோம் என்று நீர்⁶ப்ரதிஜ்ஞை பண்
ணிக் கொடுத்திராகில் நாம் சொல்லுகிறோம்.” என்றும், “ஸ்ரீபாஷ்ய
⁷ஸ்ரீகோஸத்தைக்கொண்டு வாரும்”⁸ என்றும் அருளிச்செய்ய அம்மா
ளும் அவ்வர்த்தத்வதப் பிதாவினிடத்திற் சொல்ல, அவரும் அப்
படியே⁹ அப்யநுஜ்ஞை பண்ண, அம்மானும் ஸ்ரீகோஸத்தைக்
கொண்டு போய் அப்படியே ப்ரதிஜ்ஞை பண்ணக் கொடுக்க, எங்க
ளாழ்வானும் ஸ்ரீபாஷ்யாதிகளை⁹ ஆகேஷுபஸமாதாநங்களோடே

1. முயற்சிக்க 2. தந்தை என்ற 3. பிள்ளையாயிருப்பது 4. சீட
னாய் இருப்பது 5. ஏற்கிறோம் 6. சபதம் 7. புத்தகம் 8. உத்தரவு
கொடுக்க 9. கேள்வி-பதில்கள்.

¹ப்ரதிஷ்டிதமாகும்படி ப்ரஸாதித்தருளிஞர். பின்பு அம்மானும் ஸ்ரீபாஷ்யாதிகளை ப்ரவசநம் பண்ணிக் கொண்டிருக்கும் போது, அவருக்கு ஆசார்யபக்தி கரைபுரண்டிருக்கிற படியைக் கண்டு, எங்களாழ்வானும் தமக்குப் பிள்ளான் ப்ரஸாதித்த அர்த்த விபேஷங்களை பெல்லாம் ப்ரஸாதித்து,

“வர்ணஸ்ரமசாரவதா புருஷேண பர: புமாந் |

விஷ்ணு ராராத்யதே பந்தா நாந்யஸ் தத்தோஷகாரக: ||”

என்றும் சொல்லுகிறபடியே, “உடையவர் செய்தருளின நித்யத்திற் சொன்ன பாரமைகாந்த்ய முடையவர்கள் உத்தேசியர்கள்” என்றும், “அந்நிஷ்டை பெறுகைக்காகக் கத்யத்திற் சொன்ன உபாயா நுஷ்டாநம் வேண்டும்” என்றும், “அவ்வர்த்தம் தெளிகைக்காக ஸ்ரீபாஷ்ய கீதாபாஷ்யாதிகளை அதிகரிக்க வேண்டும்” என்றும், “இவ்வளவு ஜ்ஞாநபூர்த்தி இல்லாதாருக்கு ஓராசார்யனைத் திருவடி தொழுதால் இவனுடைய ஆத்மபரத்தை ஆசார்யன் எம் பெருமான் திருவடிகளிலே ஸமர்ப்பித்து இவனை “நிர்பரணக்குவன்” என்றும் அருளிச் செய்து, “இவ்வர்த்தங்களை எல்லாம் நல்ல பாத்ரத்தில் “விநியோகிக்கும்படி நம்பிள்ளான் நியமநம்” என்றும் அருளிச்செய்து திருநாட்டுக்கெழுந்தருள, அம்மானும் ஆசார்யன் உபதேஸிக்கும்போது “ப்ரதிவாதம் பண்ணுமையாகிற ஸிஷ்யத்வத்தை முன்னமே நடத்தினவராகையாலே, அப்போது சரயகைக் கர்யங்களையெல்லாம் “ஜநகபிதாவுக்குப்போலே பரக்கச் செய்தருளிப் புத்ரத்வத்தையும் நிறைவேற்றினார்.

எங்ஙனாவான் திருநகூத்ரம் ஆனிடாஸத்தில் ஸ்வாதி.

கிடாம்பி அப்பிள்ளார் வைபவம்

சைத்ரார்த்ராஸம்பவம் காஞ்ச்யாம் ரங்கராஜகுரோஸ்ஸுதம் |
ஸுப்ரதிஷ்டாம்ஸமாத்ரேயம் ராமாநுஜருகம் பஜே ||

பின்பு ஸ்ரீரங்கராஜரும் தமக்கு ராமாநுஜப்பிள்ளான் ப்ரஸாதித்த அர்த்தங்களையெல்லாம் ப்ரவசநம் பண்ணிக் கொண்டிருக்க, அப்போது கவிசகடஉ-ஆவதான வித்ரமவர்ஷம் சித்திரை மாஸம்

1. நிலைபெறும்படி 2. ஞானநிறைவு 3. கவலையற்றவனாக்ுவான் 4. கொடுக்கும்படி 5. எதிர்வாதம் 6. பெற்ற தந்தை.

திருவாதிரை நகைத்ரத்தில் ஸுப்ரதிஷ்டாம்பரான ஒரு குமாரரவ தரிக்க, அவருக்கு ஸ்வாசார்யரான ராமாநுஜப்பிள்ளான் திருநாமத்தைப் ப்ரஸாதிக்க, அவரும் பால்யமே தொடங்கி சதுரராய் ஸகல¹ வித்யாபாரங்கதராயிருக்க, இத்தைக் கண்டு “அப்பிள்ளாளே இவர்” என்று பெரியோர்கள் அருளிச்செய்ய, அன்று முதல் அப்பிள்ளாரென்று திருநாமமாயிற்று. பின்பு ஒரு குமாரத்தி யவ தரிக்க, அவருக்குத் தோதாரம்மெனன்று திருநாமம் சாத்தினார். பின்பு ஸ்ரீரங்கராஜரும் அப்பிள்ளாருக்குத் திருமந்தார்த்தங்களைப் ப்ரஸாதித்தருளி திருநாட்டுக்கெழுந்தருளினார்.

ஸ்ரீரங்கராஜர் திருநகைத்ரம் பங்குனி ரோஷிணி.

பின்பு கிடாம்பி அப்பிள்ளாரும் ஸரப்த தர்க்க மீமாம்ஸாதி ஸகல ஸாஸ்த்ரங்களையும் அதிகரித்தவராகையாலே வேதாந்தாந்வயா பேசைப்புடனே எழுந்தருளியிருந்தார்.

நடாதாரம்மாள், கிடாம்பி அப்பிள்ளார் வைபவங்கள்

பின்பு, நடாதாரம்மாளும் எங்களாழ்வான் அநுக்ரஹ விசேஷத்தாலே² அதிப்ரபுத்தராய்த் தத்வஸாரம் முதலான க்ரந்தங்களைச் செய்தருளி, ஸ்ரீபாஷ்யம், ஆரூபிரப்படி முதலான த்ரீரநார்த்தங்களையும் ப்ரவசநம் பண்ணிக்கொண்டிருக்கிற காலத்திலே தம் மிடத்தில் ஸ்ரீபாஷ்யாதினை அதிகரிக்கக்காக அப்பிள்ளார் முதலான சில முதலிகள் வந்தாஸ்யரிக்க, அந்தக் கிடாம்பி அப்பிள்ளாருக்கும் ஸுதர்பநாசார்யருக்கும், நடுவிலாழ்வானுக்கும் ஸ்ரீபாஷ்யம், ஆரூபிரப்படி முதலானவைகளைப் ப்ரஸாதித்துக்கொண்டு பேரருளாளன் ஸந்திதியில் கச்சிவாய்த்தான் மண்டபத்தினருகே நித்யமாக ஸ்ரீபாஷ்யாதி ப்ரவசநம் பண்ணிக்கொண்டிருக்க, அப்போது வடக்குத் திருவீதிப்பிள்ளை முதலானவர்கள் அம்மாள் திருவடிகளிலே ஆஸ்யித்து ஸ்ரீபாஷ்யம் முதலானவைகளை அதிகரித்தார்கள். பின்பு, ஒருநாள் நித்யமாக இவ்விடத்திலேயே காலக்ஷேபம் பண்ணுவதற்கு அதிரயம் உண்டோ? என்று சிலர் கேட்க, அம்மாளும்,

1. கூவியில் கரைகண்டவராய் 2. வ்யாகரணம். 3. மிக்க அறிவு படைத்தவராய்.

“பரம் தத்த்வம் ஸ்ரீமாநஹமபி ச பேதோ மம மதம்
ப்ரபத்திஸ்தூபாயஸ் சரமஸமயே ந ஸ்ம்ருதிரபி |
ஸ்ரீராதே மோக்ஷோ குருரபி மஹாபூர்ண இதி தா-
நவாதீதர்த்தாந் ஷட் வரத இஹ பூர்ணய து புரா ||”

என்கிற ஸ்ரீலோகத்தை யருளிச் செய்தார்.

பின்பு ஸுதர்ஸநாசார்யரும் அம்மான் ஸ்ரீபாஷ்யோபந்யாஸத்
தைப் பட்டோகியிலேறி யருளப்பண்ணினார். அதை அம்மாளும்
கடாக்கித்து இது ஸ்ருதப்ரகாஸிகை யென்றும் இத்தைச் சோதித்து
ப்ரவர்த்திடபிக்கக் கடவீரென்றும் அருளிச் செய்து அப்பிள்ளார்
முதலான முதலிகளோடே ஸித்தாந்தப்ரவசநம் பண்ணிக்கொண்டு
எழுந்தருளியிருந்தார்.

ஸ்ரீமத் வேதாந்ததேஸிகாவதார ப்ரகாரம்

பின்பு இப்படி ப்ரஸித்தரான நடாதூரம்மான் திருவடிகளிலே
ஆஸ்ரயித்து ஸ்ரீபாஷ்யாதிகளையும் ¹அதிகரித்துப் பரமைகாந்தி
நிஷ்டையை யுடையவராயும், உடையவருடைய பரிபூர்ண கடாக்க
வியோஷம் திருக்குருகைப்பிரான் பிள்ளான் முகமாயும் கிடாம்பி ஆச்
சான் முகமாயும் இரண்டு வழியாய் ப்ரவஹித்துவந்து, அப்பிள்ளாரா
கிற மஹாதடாகத்தில் மடுத்தது, ஸமஸ்தமான ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களுக்
கும் ²புஜித்து வாழும்படி பலங்களை உண்டுபண்ணுகிற ஒரு பெருங்
கழனியில் பாய்ந்து, உடையவர் கடாக்கம் ³ஸார்த்தமாகுமென்று
பெரியோர்களனைவரும் மகிழும்படி வைபவத்தை உடையவராய்
யிருந்துள்ள அப்பிள்ளார் பக்கல்,

“க இதி ப்ரஹ்மணோ நாம தேந தத்ராஞ்சிதோ ஹரி: |

உஸ்மாத் காஞ்சீதி விக்யாதா புரீ புண்டவ்வர்திநி ||”

என்றும் “நாரணனுக்கிடந்தான் உடஞ்சூழ்ந்தழகாய கச்சி” என்
றும் சொல்லுகற்படியே அயோத்தியாதிகளிலும் ப்ரஸித்த கேஷத்ர
மான பெருமான் ஹோயிலில் திருத்தண்கா என்கிற திவ்யதேஸரத்தில்
தீபப்ரகாஸர் ஸந்நிதி ஸமீபத்தில் நித்யவாஸம் பண்ணிக்கொண்
டிருக்கிறவராயும், ஸம்ஹாஸநாதிபதியாயும், தூப்புல் குலமணி

யாயுமிருந்துள்ள அநந்த¹ஸோமயாஜியார் குமாரரான புண்டரீகாஷா தீக்ஷிதர் எழுந்தருளித் ‘தேவரீர் உடன்பிறந்தவளான தோதாரம்மனை ஸகல வேத வேதாங்க ஸமர்த்தராயும் நம்முடைய குமாரருமான அநந்தஸுலிக்குக் கற்பகாதாநம் பண்ணவேணும்’ என்று ப்ரார்த்திக்க, அப்பிள்ளாரும் அப்படியே திருவுள்ளம்பற்றி விவாஹம் பண்ணிக்கொடுக்க, அநந்தஸுலியும் “தயா ஸ ராஜர்ஷி ஸுதோபிராமயா” என்கிறபடியே ‘ஸஹதர்மசாரிணியான இந்தத் தோதாரம்மனோடே பஞ்சகால பராயணராய்ப் பகவத்பாகவதாசார்யாராதநம் பண்ணக்கொண்டு ஸுகோத்தரராயெழுந்தருளி யிருந்தார்.

பின்பு,

“வேங்கடாத்திரிஸமம் ஸ்தாநம் ந பூதம் ந பவிஷ்யதி |

மாயாவீ பரமாதந்த: த்யக்த்வா வைகுண்டமுத்தமம் ||

ஸ்வாமி புஷ்கரிணீதீரே ரமயா ஸஹ மோததே |

கலெள யுகே து ஸம்பராட்தே க்ஸேஷாத் வேங்கடாசல: ||

ப்ரத்யாதோ ஹயதிகம் பூமெள பவிஷ்யதி ந ஸம்ஸய: |

ஸாந்நித்யமதிகம் தத்ர கரிஷ்யதி ரமாயதி: ||

கவிதோஷபரிதாநம் நரானாம் பாபகர்மணாம் |

வேங்கடேஸாத் பரோதேவோ நாஸ்த்யந்யச்சரணம் புவி ||”

‘திண்கைம் மாதூயர் தீர்த்தவன் திருவேங்கடம்’ ‘வேதப்பொருளே யென் வேங்கடவா’ ‘வேதியர் முருவேதத்தமுதத்தை’, ‘ஸ்ருதி ஸ்ரீரஸி விதிப்தே ப்ரஹ்மணி ஸ்ரீநிவாஸே’ இத்தயாதிகளில் சொல்லு கிற ப்ரஸித்தியுடைய உபயவிபூதி நிர்வாஹகனான திருவேங்கட முடையான், தம் திருவாழி திருச்சங்குகளை,

“மாயைபுஷ்ட புத்ர பத்ரந் தே ஸங்கசக்ரௌ ததாமி தே |

தாப்யாம் கச்சபுரீம் த்வயாம் கௌ தே ஸத்ருந் ஹநிஷ்யத: ||”

என்றருளிச்செய்து தொண்டமான் சக்ரவர்த்திக்குக் கொடுக்கை யாலே தான் அழகு அழிந்திருக்க அவைகளைத் தரித்துவித்து எல்லாரும் அநுபவிக்கும்படி தம் ஸ்வரூபாதிகளை ப்ரகாஸிப்பித்த உபகாரத்திற்கு³ ப்ரத்யுபகாரமாக அந்த ராமாநுஜ எரித்தாந்

1. ஸோமயாகம் செய்தவர் டி. தர்மங்களைக் கூட இருந்து நடத்துபவள் 3. பதிவுதவி.

தத்தைப் பணைப்பித் தருளவேணும் என்று திருவுள்ளம்பற்றி அதுதானும் “யஸ்ய நாதேந னைத்யநாம் பலஹாநி ரஜாயத்” என்றும், “ஸ கோஷோ தார்தராஷ்ட்ராணாம் ஹருதயாநி வ்யதாரயத்” என்றும் சொல்லுமாபோலே,

“டாகிந்யஸ்ச பிஸாசாஸ்ச அஸுரா ப்ரஹ்மராக்ஷஸா : |

கச்சந்தி கண்டா கோஷேண”

என்றும் “கண்டாநாதாதிபா வேதா:” என்றும் சொல்லுகிறபடியே ப்ரஸித்தமான திருமணியாழ்வாரை அவதரிப்பித்து, அவரைக் கொண்டு செய்யவேண்டுமென்று திருவுள்ளம் பற்றி அந்த அநந்தா சார்யர் ஸ்வப்நத்தில் “உமக்கு ஸந்தாநம் தருகிறேன் நம்மைத் திருவடிதொழுவாரும்” என்ன, அநந்தாசார்யரும் “ப்ரபாதத்தில் இத்தைத் தேவிகளுக்கு அறிவிக்க, தோதாரம்மனும் “அடியேன் ஸ்வப்நத்தில் ‘திருமலையேற வந்தால் உமக்கு ஸந்தாநம் தருகிறேன்” என்று ஒரு ஸுமங்கலி ஸ்திரீ சொன்னதாக விண்ணப்பஞ்செய்ய, இருவரும் அத்யாஸ்சர்யப்பட்டுப் பலம் கைபுகுந்ததாக நிப்சயித்துத் தாமும் தேவிகளும் திருமலையேற எழுந்தருளித் திருவேங்கடமுடையானைத் திருவடிதொழுது அன்று ராத்ரியில் “ஸயித்துக் கொண்டிருக்க, அப்போது ஸ்வப்நத்தில் திருவேங்கடமுடையான் ஒரு பாலகனுய் இருவருக்குந் தோற்றி கோயிலினின்றும் புறப்பட்டு எதிரே சென்று, “அத்யத்புதமாயிருப்பா னொரு புத்ரனைத்தந்தோம் கைக்கொள்ளும்” என்று ஒரு திருமணியை ப்ரஸாதிக்க, இருவரும் “லப்த்வா தநமிவாதந:” என்கிறபடியே பூர்ண மநோரதராய் அத்தை வாங்கிக்கொண்டு தேவிகள் கையிற்கொடுக்க, அவளும்அத்தை விழுங்கினதாக விவப்நம் கண்டு விடிவோரை இச்செய்தியை தேவிகளுக்கு அருளிச்செய்ய, அவளும் அப்படியே ஸ்வப்நம் கண்டதாக விண்ணப்பஞ்செய்ய, இருவரும் பூர்ணமநோரதர்களாய்த் தங்கள் அபிமதர்கனோடே இவ்வாஸ்சர்யத்தைச் சொல்லிக்கொண்டிருக்கும்போது, திருவேங்கடமுடையான் திருவாராதந ஸமயத்தில் திருமணியாழ்வார் இல்லாமையாலே கோயில்திகாரிக ளெல்லாருங்கூடி அர்ச்சகரிடத்தில் அபிஸங்கையாலே பரிகைப்பண்ணுவதாக இருக்க, அந்தக்

1. ரக்ஷித்து 2. விடியற்காலையில் 3. குழந்தை 4. படுத்திருக்க
5. மிக ஆச்சரியமுடக்கூடிய 6. பெற்றிக் கொள்ளும்
7. வேண்டியவர்கள் 8. ஸந்தேகம்

கூட்டத்தில் சிலர் அந்தத்தம்பதிகளுடைய ¹ஸ்வப்நவ்ருத்தத்தைச் சொல்ல, அதிகாரிகளும் அதில் ²ப்ரத்யயங்கொள்ளாமலிருக்க, திருமலைஜீரும் அக்கூட்டத்தில் சடக்கென வந்து தமக்கு இப்படித் திருமணியாழ்வாரைத் தம்பதிகளுக்குக்கொடுத்ததாக ஸ்வப்நம் காட்டினபடியைச் சொல்ல, அப்போது அந்தத்தம்பதிகளை அழைத்துக்கேட்க, அவர்களும் அப்படியே சொல்ல எல்லாரும் ஆஸ்சர்யப்பட்டுத் திருவேங்கடமுடையான் திவ்யசேஷிதத்தாலுண்டான தம்பதிகளுடைய பாக்க்யவிசேஷத்தைக் கொண்டாடிக்கொண்டிருக்க, அநந்தாசார்யரும் தேவிகளுடனே திருவேங்கடமுடையான் திருவடிதொழுது விடைகொண்டு பெருமாள் கோயிலேற எழுந்தருளினார்.

ஸ்ரீமத் வேதாந்ததேசிகள் வைபவம்

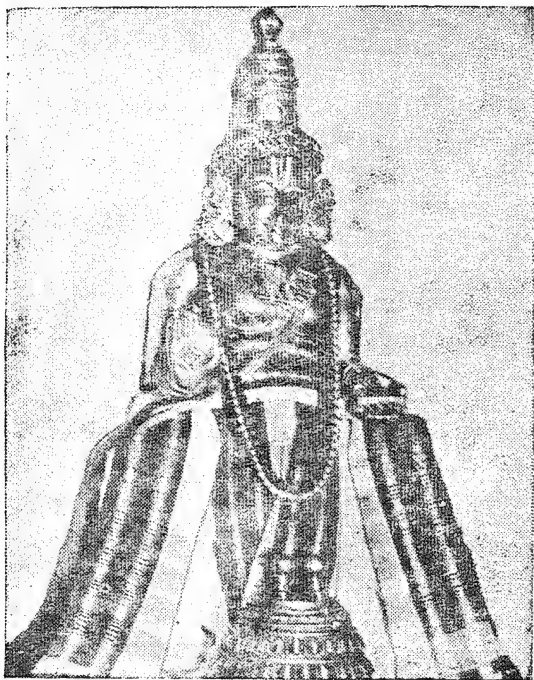
நபஸ்ய மாஸி ஸ்ரோணயா மநந்தார்ய குருத்பவம் |
ஸ்ரீவேங்கடேஸா கண்டாம்ஸம் வேதாந்தகுருமாஸ்யே ||

பின்பு அந்த ஸ்வப்நதிநம் முதலாகத் தோதாரம்மனும் திருவயிறு வாய்த்து நெடுங்காலம் கர்பத்தைத் தரித்துக்கொண்டிருந்தான். பின்பு ப்ருஹிகர்பரைப் போலவும்,

“அயம் குக்ஷைஸ ஸமுத்பந்ந: ஸக்தேர்கர்பஸஸுதஸ்ய தே |
ஸமா த்வாதஸா தஸ்யேஹ வேதாநப்யஸதோ கதா: ||”

என்கிறபடியே பராஸர பகவானைப்போலவும் லோகவைலக்ஷண்யம் தோற்றும்படி பன்னிரண்டுவர்ஷம் கர்பதாரணம் பண்ணுவித்துக் கலியுகத்தில் சடாக - ஆவதான ஸுக்லவர்ஷத்தில் புரட்டாசி மூலத்தில் ஸுக்லதஸமீ புதன்கிழமை கூடின திருவோண நக்ஷத்ரத்தில் விஸ்வாமித்ரகுல திலகரான அநந்தஸூரிகளுக்குத் தோதாரம்மனிடத்தில் திருவேங்கடமுடையான் தம் திருமணியாழ்வாரைக் குமாரராக அவதரிப்பித்தான்.

இவருடைய அவதாரத்தைக் குறித்து ப்ரதிவாதிபயங்கரம் அண்ணன் பெரியபெருமாள் மூன்பே ப்ரமாணமாக அறுதியிட்ட

அவதாரஸ்தலமான ஸ்ரீ காஞ்சீபுரம் துப்புலில் ஸேவைதரும்
ஸ்ரீமந் நிகமாந்த மஹாதேசிகள்

(ஸ்ரீராமாநுஜதீர்த்த ப்ரகாஸந துரந்தரர்)

கிஷ்ணு கண்டாவதாரம், வேங்கடநாதன், கவிதார்க்கிக
ஸிம்ஹம், ஸர்வதந்த்ர ஸ்வதந்த்ரர், தமிழ் மறையோன்,
அருள்தரும் ஆரணதேசிகள், ஞான வைராக்ய
பூஷணம், ஆசார்ய ஸார்வ பெளமர்,
லோகாசார்யன் என்று போற்றப்படுபவர்.

ஸப்ததிரத்தமாவிகைகிலும் தாம் அருளிச்செய்த ஸங்கற்பஸூர்
யோதயத்திலும் ஆஸூர பரக்ருதிகளும் 'ஸத்வாந்மேஷமுண்டான
போது "தம் மற்பே ராகவம் வீரம் நாராயண மநாமயம்"
என்கிற கணக்காய் பரோஷ ப்ராஸம்ஸை பண்ணுகிற க்ரந்தங்
களிலும் பரக்கக் கண்டுக்கொள்வது.

“பாத்ரபதமாஸகத விஷ்ணு விமலர்க்ஷே
வேங்கடமஹித்ரபதி தீர்த்ததிநபுதே |
ப்ராதுரபவஜ் ஜகதி தைத்யரிபுகண்டா
ஹந்த கவிதார்கிக ம்ருகேந்த்ர குருமூர்த்யா ||”

என்று ஸப்ததிரத்தமாவிகையில் அண்ணன் அருளிச்செய்தார்.

“வித்ராஸிதீ விபுதவையிவருதிநீநாம்
பத்மாஸநேந பரிசார விதௌ ப்ரபுத்தா
உத்ப்ரேக்ஷயதே கபுகஜநைருபபத்தி பூம்நா
கண்டா ஹரேஸ் ஸமஜநிஷ்ட யதாத்மநேதி ||”

என்று தாமே ஸங்கற்ப ஸூர்யோதயத்தில் அருளிச்செய்தார்.

“கண்டம்ஸ ஏவாகமரோகராப்யோ
நோ சேத் ததுத்தம் நிகமாந்தபாவம் |
மந்த்ரார்த்தமப்யத்ர வதந்தமேநம்
கதம் ஸ ரங்கீ பஹுமநயேத் தம் ||”

என்று எழும்பி அப்பாவாலே ஒரு ஸமயத்தில் சொல்லப்பட்டது.

பின்பு அப்படி அவதரித்த குமாரருக்கு அந்தாசார்யரும் ஜாத
கர்மம் செய்தருளிப் பத்து நாளும் கடந்த விரண்டாநாளெத்
திசையுஞ் சயமரங் கோடித்துத் திருவேங்கட முடையானுடைய
தீர்த்தோத்ஸவத்தில் அவதரிக்கையாலே “திருவேங்கடமுடை
யான்” என்று திருநாமம் சாத்தி அந்ந்ராஸநத்தையும் அப்த
பூர்த்த்யுத்ஸவத்தையும் செய்தருளிப் பெருந்தேவியாரை முன்னிட்
டுப் பேரருளாளரை ஸேவிக்கப் பண்ணுவிக்க, பேரருளாளரும்
“நம்மிராமாநுசனைப்போலே தர்ஸந ப்ரவர்த்தக ராகக் கடவீர்”
என்று அர்ச்சகரகேந திருவாய் மலர்ந்தருளிக் குளிரக் கடாஷித்
துத் தீர்த்தம் முதலானவைகளை ப்ரஸாதித்தருளினார். இவ்வர்த்
தத்தை “அன்றே அடைக்கலங் கொண்ட நம் மத்திகிரித் திருமால்”
என்று தாமே அருளிச் செய்தார்.

1. ஸத்வகுண எழுச்சி 2. மறைமுகப் புகழ்ச்சி.

அம்மாள், அப்பிள்ளர், தேசிகன் வைபவங்கள்

பின்பு த்ருதீய வர்ஷத்தில் செளளத்தையும் பஞ்சமவர்ஷத்தில் அக்ஷராரம்பத்தையும் பண்ணுவித்து வாசிப்பித்துக் கொண்டிருக்கிற காலத்தில் அந்தத் தூப்புற் பிள்ளையும் ஒருநாள் தமக்கு ¹மாதுல ரான கிடாம்பி அப்பிள்ளாரோடே நடாதூரம்மான் காலக்ஷேப கோஷ்டியிற் சென்று ஸேவித்து நிற்க, அம்மாளும் அவரைக் குளிரக் கடாஷித்தருள, வடக்குத் திருவீதிப் பிள்ளையும் “அஞ் சுடர் போன்றிவரார் கொல்? என்ன” என்கிறபடியே அதிதேஜிஷ்ட ரான இவரைப் பார்த்து “இவர் ஆர்?” என்று கேட்க, அங் துள்ளவர் களும் “அப்பிள்ளர் பாகிதேயரான தூப்புற்பிள்ளை” என்றருளிச் செய்து இவருடைய ²ஸ்வப்நக்ருத கண்டாதாநாஸ்வாதந த்வாதஸ வர்ஷ கப்பதாரணாக்ஷராய்யாஸ ³பாடவாதிகளையும் பரக்க அருளிச் செய்ய, அம்மாளும் “காலக்ஷேபத்தில் விட்ட இடம் என்?” என்று முதலிகளைக் கேட்க, முதலிகளும் தூப்புற்பிள்ளை ப்ரபாவசிந்தநத் தால் விஸ்மிதர்களாய் விட்ட இடம் தெரியாமையாலே மௌனித் வத்தை அடைந்து நிற்க, அப்போது பாலரான தூப்புற்பிள்ளையும் “விட்ட இடம் இது அன்றோ?” என்று அப்போது நடந்த உபந்யாஸ வாக்யத்தைப் பரக்க விண்ணப்பஞ் செய்ய, அம்மாளும் ⁴விஸ்மயப் பட்டு இவரை எடுத்தினைத்து உச்சி மோந்து, போரஉகந்தருளி புலஸ்த்ய பகவான் பராஸரரை அநுக்ரஹித்தருளினாற்போலே,

“ப்ரதிஷ்டாபித வேதாந்த: ப்ரதிஷ்டிபத பஹிர்மத: |

பூயாஸ் த்ரைவித்யமாந்யஸ் த்வம் பூரிகல்யாண பாஜநம் ||”

என்று அநுக்ரஹித்தருளி, “இதுவும் ஓர் அவதார விஸேஷம்” என்றும், “உடையவர் நியமநப்படிக்கு ஸ்ரீபாஷ்யாதிகளை ஸத்பாத்ரத்தில் விநியோகிக்கும்படி பிள்ளான் நியமநம்” என்றும், “எங்கனாழ்வான் அடியேனுக்கு நியமித்தருளினபடியாலே, அந்த ஸத்பாத்ரம் ஸ்வப்நகண்டாவ்ருத்தாந்தாதிகளாலே இந்தத் தூப்புற் பிள்ளையே என்று உடையவர் திருவுள்ளக் கருத்தாயிருக்கும்” என்றும், “ஆகையாலே இவரை ஸிக்ஷிக்க நான் பெற்றிலேனே!” என்றும் “நீரே இவருக்கு ஆச்சான் வழியாய் வந்த திருமந்த்ர

1. மாமாவான 2. கனவிலுண்டான 3. திறமை 4. ஆச் சரியப்பட்டு.

மந்தார்த்தங்களையும் பிள்ளான் வழியாய் வந்த ஸ்ரீபாஷ்ய பகவத் விஷயங்களையும், உடையவர் திருவுள்ள முகக்கும்படி ஸாமாந்ய ஸாஸ்த்ரங்களுடனே ப்ரஸாதியும்” என்றும் அருளிச்செய்து அப்பிள்ளார் திருக்கையில் கொடுத்தருளினார். ஆகையாலே தூப்புற பிள்ளையும் ¹ க்ரந்தோபக்ரமத்தில்,

“ஸ்ரீமத்ப்யாம்ஸ்யாதஸாஸித்யநுபதி வரதாசார்ய ராமாநுஜாப்யாம் ஸம்யக் த்ருஷ்டேந”

இத்யாதிகளை அருளிச் செய்தார்.

பின்பு, அம்மானும் திருநாட்டுக்கெழுந்தருள அப்பிள்ளார் ஸுதர்ஸநபட்டர் வடக்குத் திருவிதிப்பிள்ளை முதலான முதலிகளும் ஓளரஸபுத்ரரான தேவராஜப் பெருமானைக்கொண்டு சரமகைங்கர்யங்களையெல்லாம் பரக்க நடத்திப் போந்தார்கள்.

நடாதுரம்மாள் திருநகூத்தம் சித்திரை மாஸம் சித்திரை

கிடாம்பி அப்பிள்ளார் வேதாந்த தேசிகள் வைபவங்கள்

பின்பு தூப்புற்பிள்ளைக்கு உபநயநம் செய்தருளி அத்யயநம் பண்ணுவிக்கும்போது ஆளவந்தாருக்குப்போலே இவருக்கும் மேதை யிருக்கும்படியைக் கண்டு அந்தாசார்யரும் உகந்தருளி ஸாங்கமாக அத்யயநத்தையும் பண்ணுவித்தருள,

“ஜடா வர்ண சர்சாத்யநேக ப்ரகார-
த்ரயீ லக்ஷணோச்சாரணே வ்யாஸகல்ப: |
ததா கல்பஸூத்ர ப்ரயோகா த்யபிஜ்ஞோ
ஜயத்யந்வஹம் ஸர்வதந்த்ரஸ்வதந்த்ர: ||”

என்னும்படி தூப்புற்பிள்ளையும் வேதாத்யயநாதிகளில் அதிநிபுணராய் எழுந்தருளியிருந்தார். பின்பு அப்பிள்ளாரும் தூப்புற்பிள்ளைக்கு ஸப்த தர்க்க மீமாம்ஸாதி ஸாமாந்ய ஸாஸ்த்ரங்களையும் அதிகரிப்பித்துத் திருமந்த்ர மந்தார்த்தங்களையும் ஸ்ரீபாஷ்ய பகவத் விஷயங்களையும் ஸமஸ்த விசேஷார்த்தங்களோடேகூட ப்ரஸாதித்தருள,

“ ஜ்யோதிஸ் சந்தஸ் ஸப்தஸாஸ்த்ரப்ரவிண:
காவ்யஸ்ரேணீ ருபகாலங்க்ருதிஜ்ஞ:
மீமாம்ஸாயாம் ப்ரஹ்ம கர்மாநுகாயாம்
ஸ்ரஷ்டா ஸாக்ஷாத் ஸர்வதந்த்ரஸ்வதந்த்ர: ||

ஸாங்க்யே யோகே பாட்டதந்த்ரே குருக்தே
ஸைவே ஜைநே ஸாங்க்யே பாஸ்கரே ச |
ஸாஸ்த்ரே பெளத்தே யாதவே கர்விதாநாம்
ப்ரத்யாக்யாநா ஸர்வதந்த்ரஸ்வதந்த்ர: ||

பரத்வாஜ ஸாண்டிலீய ஹாரீத முக்ய
ஸ்ம்ருதி ஸ்தோம ஸூக்ஷ்மார்த நிர்ணீதிதக்ஷ:
புராணகமாதிஷ் வஸாதாரணஸ்ரீஸ்
ஸுதோ பாதி லோகேஷ் வநந்தார்யஸுரே: || ”

என்றும் சொல்லுகிறபடியே ஸ்ருதி ஸ்மிருதீதிஹாஸ புராணதி
ஸாரதர்ஸியாய் ஸாமாந்யஸாஸ்த்ரத்திலும் ¹அத்விதீயராய் விஸேஷ
ஸாஸ்த்ரத்திலும் அத்யந்த ஸமர்த்தராய் திருமந்த்ரார்த்தாதிகளில்
நாதமுநிகள், ஆளவந்தார், உடையவர், பிள்ளான், ஆச்சான் முத
லான முன்னோர்களெல்லாரும் இவரிடத்தில் ²முக்யாதிஷ்டாநம்
பண்ணினார்களென்னும்படி அத்யந்த வைஸத்யமுடையவராய்,

“ ஆசார்யத்வோபயுக்தா முநிகணகதிதா
தேஸிகைஸ்ஸவேந சோக்தாஸ்
ஸர்வே பத்ரா குணஸ்ஸ்யுஸ் ஸமுதிதவிபவாஸ்
ஸர்வதந்த்ரஸ்வதந்த்ரே
ஸிஷ்யத்வே சோபயுக்தா அபி ச குணகண:
கூரநாதே யதாஸ்யுர்
நாந்யத்ராசார்யவர்கே கதிசந ஹி குண:
ப்ராயஸஸ்த்ர த்ரத்ருஷ்டா:”

என்னும்படி ஆத்மகுணபரிபூர்த்தி உடையவராயிருக்கையாலே
எல்லாரும் ஆசார்யவரணம் பண்ணும்படி அத்யந்த யோக்யராயும்
எழுந்தருளியிருக்கக் கண்டு அப்பிள்ளாரும் தூப்புற்பிள்ளைக்கு
வ்ரத ஸமாவர்த்தநாதிகளையும் செய்து வைத்தருளி, “ துல்ய ஸீல

வயோவ்ருத்தாம்” என்கிறபடியே இருந்துள்ள திருமங்கையா
ரென்கிற சந்யகையை திருக்கல்யாணம் செய்து வைத்தருளினார்.

“ விம்ஸத்யப்பதே நிர்நுத நாநாவிதவித்ய:” என்றும்,

“ தர்கேஷு கர்கஸத்யோ வயமேவ நாந்யே
காஹேஷு கோமலதீயோ வயமேவ நாந்யே |
தர்கேஷு நிர்நிததீயோ வயமேவ நாந்யே
க்ருஷ்ணே நிவேஸித தீயோ வயமேவ நாந்யே ||” என்றும்

“ பர்யாப்தம் பர்யசைஷம் கண சரணகதா—
மாக்ஷபாதம் ஸரிஸிக்ஷே
மீமாம்ஸா மாம்ஸளாத்மா ஸமஜநிஷி முஹூஸ்
ஸாங்க்யயோகௌ ஸமாக்யம் |”

என்றும் தாமே அருளிச் செய்தபடியே,

“ அநந்தஸூரி ஸூநவே பிநந்த்யமாந வைபவாத்
த்கந்தவாதி ஹம்ஸ ஜைத்ர காலமேக தேஸி காத் |
உபாத்த ஸர்வ ஸாஸநாய ஹந்த வர்ஷ விம்ஸதௌ
புந:புந் நமஸ்க்ரியாஸ்து வேங்கடேஸு ஸூரயே ||”

என்று அண்ணனும் அருளிச் செய்தார்.

பின்பு சிடாம்பி அப்பிள்ளாரும் தூப்புற்பிள்ளை ஸாமர்த்த்யத்தைக்
கண்டு அத்தலைக்கு ரக்ஷையாயும், பரமத நிரஸந பூர்வகமாக விவ
மத ஸ்தாபந ஸாமர்த்த்ய மபிவ்ருத்தமாகுகைக்காகவும், “ஸ்ரீ வைந
தேய மந்த்ரத்தை உபதேஸித்தருளிச் சில விஸேஷார்த்தங்களையும்
ப்ராஸாதித்து, “ராமாநுஜ ஸித்தாந்த ஸ்தாபகராகக் கடவீர்” என்று
குளிரக் கட்டாஷித்து அநுக்ரஹித்தருளினார். ஆகையானிறே,

“இதி யதிராஜ மஹாநஸ பரிமள பரிவாஹ வானிதாம் பிபத |
விபுதபரிஷுந்நிஷேஷ்யாம் வேதாந்தோதயநஸம்ப்ரதாயஸூதாம் ||”
என்றும் “யதிவரனார் மடைப்பள்ளி வந்த மணமெங்கள் வார்த்தை
யுள் மன்னியதே” என்றும்,

“ யோ மாஹாநஸிதீகா மஹாந் யதிபதேர்
நீதஸ் ச தத்பௌத்ரஜா-
நா சார்யாநிதி ரங்கதூர்ய மயி தே
ஸ்வல்பாவஸிஷ்டோ பர: |

என்றும் தாமே அருளிச்செய்தார். பின்பு பெருமாள் கோயிலில் எழுந்தருளி யிருந்து கொண்டு வித்தாந்தப்ரவசநம் பண்ணிக் கொண்டு,

“ஸௌங்க சக்ர லாஞ்சநஸ் ஸதூர்த்வபுண்ட்ரமண்டித:
ஸகண்ட லக்நஸத்துலஸ்யநர்க பத்மமாலிக: |
விதாந்தரீய ஸுத்தரீய யஜ்ஞஸுத்தர போபித:
மமாவிரஸ்து மாநஸே குருஸ் ஸ வேங்கடேஸ்வர: ||”

என்னும்படி நித்யகர்மாநுஷ்டானங்களோடே பகவத்பாகவதாசார்ய கைங்கர்யங்களையும் செய்துகொண்டு எழுந்தருளியிருந்தார்.

பின்பு அப்பிள்ளாரும் நோவு சாத்திக் கொண்டு தூப்புற்பிள்ளையை அழைத்து “வாரீர்! உம்மாலே ராமாநுஜ வித்தாந்தம்¹ தழைக்கும்படி உடையவர் திருவுள்ளமென்று நம் அம்மாள் அருளிச் செய்தபடியால் அவ்வழியால் வந்த உடையவர் திருவடி நிலைகளையும் திருவாழி திருச்சங்குகளையும் உமக்குத் தருகிறோம்” என்று அருளிச் செய்து அவைகளையும் ப்ரஸாதிக்க, தூப்புற்பிள்ளையும் மிக்க பசியன் இன்னடிசிலைப் பெற்றூற் போலே அவைகளைச் சிரஸாவஹித்துத் தம் திருவாராதநத்தில் வைத்து அப்பிள்ளார் திருவடிகளைத் தம் கண்ணிலொத்திக் கொண்டு ப்ரஸாவஹித் திருக்க, அப்பிள்ளாரும் போர உகந்தருளி, பிள்ளை முதலானவர்களுக்கும் தீர்த்தம் ப்ரஸாதித்துத் தாமும் ஆசார்யர்கள் திருவடிநிலை தீர்த்தங் கொண்டருளி திருநாட்டுக் கெழுந்தருள, தூப்புற்பிள்ளை முதலானவர்களும் ஒளரஸ புத்ரரான பத்மநாபாசார்யரைக் கொண்டு சரம கைங்கர்யங்களை யெல்லாம் நடத்திப் போந்தார்கள்.

அப்பிள்ளார் திருநகூத்ரம் சித்திரை மாஸம் திருவாதிவை.

பின்பு தூப்புற் பிள்ளையும் “காசி முதலாகிய நன்னகரியெல்லாம் காரீமேனியருளாளர் கச்சிக்கொவ்வா” என்கிறபடியே ப்ரஸித்தமான பெருமாள் கோயிலிலே “மாசில் மனத்தெளி முனிவர் வகுத்தவெல்லாம் மாலுக்கந்தவாசிரியர் வாக்குக் கொவ்வா” என்கிறபடியே ப்ரஸித்தமான ஆசார்யனருளிச் செய்த ஸம்ப்ரதாயார்த்தத்தைக் கொண்டு வித்தாந்தப்ரவசநம் பண்ணிக் கொண்டிருக்கிற காலத்திலே, கலியுகத்தில் - சங்.அ.அ - ஆவதான வ்யயவரீஷம் புரட்டாசி

மாஸம் திருவோண நக்ஷத்ரத்தில் அவதரித்தவரும், வீரவல்லிப் பெருமாள் திருவம்சஸ்தருமான வீரவல்லிப் பேரருளாளயன் தூப்புற் பிள்ளைத் திருவடிகளிலே ஆர்வயித்து,

நம: பதமிதம் பூயாத் தஸ்மை வேங்கடஸூரயே |
யத்வாகம்ருதஸேகேந ஸஞ்ஜீவித மிதம் ஜகத் ||”

என்கிற தனியனையும் விண்ணப்பஞ் செய்தார். இவருடன் வீரவல்லி க்ருஷ்ணமாசாரியர் முதலாக சிலர் ஆர்வயித்து ஸாஸ்த்ராப்யாஸம் பண்ணிக் கொண்டிருந்தார்கள்.

தேசிகன் வைநயதேயனை ப்ரத்யக்ஷகரித்தல்.

பின்பு தமக்கு அப்பிள்ளார் ப்ரஸாதித்தருளின பெரிய திருவடி நயினார் விஷயமான மந்த்ரத்தை ஆவர்த்தி செய்து வித்திபெற வேண்டுமென்று திருவுள்ளமாய் அது செய்யும் போது அவருக்கும் உகப்பிடமான, அடியவர்க்கு மெய்யனாகிய தெய்வநாயகன் நித்ய வாஸம் பண்ணுகிற மதகரி மருப்பொடு மலைவளரகிலுந்தித் திரை கொணர்ந்தனை செய் செழுந்தி வயல் புகு திருவயிந்திரபுரங்கேற எழுந்தருளுவதாய் ஸ்ரீமதுராந்தகத்தில் ஏரிகாத்த பெருமானைத் திரு வடி தொழுது திருமகிழ் மரத்தடியையும் ஸேவித்துத் திருவஹிந்திர புரத்தில் எழுந்தருளி கருடநதியில் நித்யகைங்கர்யங்களையுஞ் செய்து செங்கமல நாச்சியாரை முன்னிட்டுத் தெய்வநாயகனைத் திருவடி தொழுது தீர்த்தாதிக்கையும் நியமந்ததையும் பெற்றுக் கொண்டு ஓளஷதாத்திரஸிகரத்தில் அழகிய சிங்கர் ஸந்நிதியிலே ஸோமஸுவந துல்பமான ஓர் அர்வத்தவ்ருஷத்தின்கீழே இருந்துகொண்டு நியத ராய் ஸதாசார்யோபதிஷ்டமான ஸ்ரீவைநதேய மந்த்ரத்தை ஆவ் ருத்தி பண்ணிக்கொண்டிருக்க, வேதஸ்வரூபரான பெரிய திருவடி நயினாரும் அத்யந்தம் ப்ரஸந்நராய் ஸ்ரீமந்நாதமுநிகளுக்கு நம்மாழ்வார் திருமந்த்ராதிகளை யோகதஸையிலே உபதேஸித்தருளினார் போலே தூப்புற்பிள்ளைக்கும் ஸ்ரீமத் பகவதாமாநுஜ ஸித்தாந்த ஸம்ருத்தப்ரத்தமாக ஸ்ரீ ஹயக்ரீவமந்த்ரத்தை உபதேஸித்தருள தூப்புற்பிள்ளையும் அத்னை அதிசரித்து,

ஸ்ரீவைநதேயன் (கருத்மான்)

ஸ்ரீமந்திகமாந்தமஹாதேசிகனுக்கு ஸ்ரீஹயக்ரீவமந்த்ரத்தை

உபதேசித்தருளியவர்

“ நம: பந்நகந்தாய வைகுண்ட வஸவர்த் திரே |
ஸ்ருதிஸிந்துஸுதோ த்பாத மந்தராய கருத்மதே || ”

என்று பெரியதிருவடிநயினார் திருவடி தொழுது,

“ தத்பாத பக்திஜ்ஞாந ப்யம் பலமந்யத் கதாசந |
ந யாசேத் புருஷோ நித்யம் யாசநாந் நஸ்யதி த்ருவம் || ”

என்றும் ‘ஞானகைதா காலக்ஷேத்ரு செம்மேலே’ என்றும் ‘பர பக்தி பரஜ்ஞாந பரமபக்தியுத்தம் மாம் குருஷ்வ’ என்றும் சொல்லு கிறபடியே ஷோடஸவர்ண ஸுவர்ணத் தோடொக்கும் பரமைகாந் திக்கும் அவஸ்யாபேக்ஷி, ந்களான ப்ரமோஜநங்கனையுங் கோலாதே பகவந்முஜோல்லாஸார் த்ருதமாக ஸ்ரீஹயக்ரீவ மந்த்ரத்தை ஆவ்ருத்தி செய்துகொண்டு,

“ வ்யாக்யாமுத்ராம் கரஸரஸிறைஜ: புஸ்தகம் ஸங்கசக்ரே
பிப்ரத் பிந்நஸ்படிகருசிரே புண்டரீகே நிஷண்ண: |
அம்லாநஸ்ரீ ரம்ருதவிஸதை ரம்ஸுபி: ப்லாயயந்மா-
மாவிர்யூயா த்நகமஹிமா மாநஸே வாகதீஸ: || ”

என்று ஸ்ரீஹயக்ரீவ த்யாநமும் பண்ணிக்கொண்டு எழுந்தருளி யிருந்தார்.

தேசிகன் ஸ்ரீஹயக்ரீவனை ப்ரத்யக்ஷகரித்தல்

அப்போது

“ பன்னுகலைநால்வேதப் பொருளையெல்லாம்
பரிமுகமாயருளிய வெம்பரமன் காண்மின்”

என்கிறபடியே ஸர்வவித்யாதிதைவதமான ஸ்ரீஹயக்ரீவரும் ‘தப ணாஸமிஸுதோஷித:’ என்கிறபடியே அத்யந்தம் ப்ரஸந்நராய இவர் முன்னே எழுந்தருளி தம்முடைய லாலாமயமான அம்ருதத்தை ப்ரஸாதித்தருளி ‘அந்தர்த்தாநம் பண்ண, இவரும் அவ்வம்ருதபாநம் பண்ண, ஸ்ரீஹயக்ரீவ கடாக்ஷ ஷ்ரேஸுஷத்தாலே ஸகல வித்யைகளும் “இமே ஸம் பரமோதார கிங்கராஸ் தவ ராகவ” என்கிறபடியே ஒரு

திருவஹிந்திரபுரம் ஸ்ரீதேவநாதன் ஸந்தியில் ஸைவைதரும்

ஸ்ரீ யோக ஹயக்ரீவர்

(ஸ்ரீ ஸ்வாமிதேசிகனாஸ் ஆராதிக்கப்பெற்றவர்)

கூட்டமாய்வந்து நிற்க, “வித்யா ஸமுதிதோ ராமர் ஸுஹபே புவி
 விக்ரம:” என்கிறபடியே அதிதேஜிஷ்டராய் “தத் ஸர்வம் தர்மவீர்
 யேணயதாவத்ஸம்ப்ரபர்யதி” என்கிறபடியே யாதார்த்ததர்ஸரியாய்
 “குரு ராமகதாம் திவ்யாம்” என்கிறபடியே வேதாந்த ஸ்தாபநம்
 பண்ணுமென்று நியமிக்கப்பட்டவராய் “ஏஷ பந்தா மயோத்திஸ்டோ
 யேந யாந்தி மஹர்ஷய:” என்கிறபடியே “இது வழியாமலவென்றறி
 வாரெங்கள் தேசிகர்” என்னும்படியே ஸந்மார்க்கதர்ஸரியாயும்
 இருந்துள்ள தூப்புற்பிள்ளைப்ரதமம் ஸ்ரீஹயக்ரீவஸ்தோத்ரத்தையும்
 செய்தருளிப் பின்பு இம்மந்த்ரோபதேஷ்டாவான பெரிய திருவடி
 நயினார் விஷயமாகக் கருட பஞ்சாஸத்தையும் செய்தருளி, செங்
 கமல நாச்சியாரையும் தெய்வநாயகனையும் திருவடிதொழி, அடிய
 வர்க்கு மெய்யனாகிய தெய்வநாயகனும் போரூகந்தருளித் தீர்த்தம்
 முதலானவைகளைப் ப்ரஸாதித்து, “நம் விஷயமாகப் ப்ரபந்தங்களைச்
 செய்யக்கடவீர்” என்று அருளிப்பாடிட்டருள, இவரும் “தந்யோஸம்-
 யநுக்ருஹீதோஸ்ம்” என்று நியமநத்தைச் சிரஸா வஹித்துத்
 தேவநாயகபஞ்சாஸத்தையும், ப்ராக்ருதபாஷையாலே அச்சுதஸாத்
 கத்தையும், செந்தமிழாலே மும்மணிக்கோவை, பந்துப்பா, கழற்பா,
 அம்மாணைப்பா, ஊசல்பா, ஏசல்பா, நவரத்நமாலை ஆக ஒன்பது
 ப்ரபந்தங்களைச் செய்து முடிவிலேயும் “முந்தை மறை மொய்ய
 வழி மொழி நீ யென்று முகுந்தனருள் தந்த பயன் பெற்றேன்
 நானே” என்று பகவந் நியமநத்தைத் தலைக்கட்டினதே பலமாக
 அநுஸந்திக்க தெய்வநாயகனும் செங்கமலநாச்சியாரும் கேட்டு
 உகந்தருளி, “நம்மிருவர் ப்ராதாந்பத்தை இப் ப்ரபந்தங்களாலே
 வெளியிட்ட உமக்குப் பாரிதோஷிகமாக ஸ்ரீஸடகோபனை ப்ரஸாதித்
 தோம்” என்று ப்ரஸாதித்தருள, இவரும் “பண்டைநாளாலே
 நின் திருவருளும் பங்கயத்தான் திருவருளங் கொண்ட அடியே
 னுக்கு இப்போது விரோஷ கடாக்ஷம் செய்தருளின திவ்ய தம்பதி
 களான தேவரீர்களுடைய திருவுள்ளத்து உகப்பைக்காட்டிலும்
 பரம பலமுண்டோ?” என்று ல்ண்ணப்பஞ் செய்ய, அந்தத் திவ்ய
 தம்பதிகளும் “அத்ரைவ ஸ்ரீரங்கே ஸுகமாஸ்வ” என்று நியமித்
 தருள, தூப்புற்பிள்ளையும் அப்படியே எரித்தாந்தப்ரவசநம் பண்ணிக்
 கொண்டிருக்க, ஒருநாள் பரமதவிலாஸங்கள் தம் திருவுள்ளத்திலி
 தோன்ற, அத்தைப் பரிஹரிக்கும்படி பரமதபங்கத்தைச் செய்
 தருளினார்.

பின்பு ஒருநாள் அங்குள்ள சக்ரவர்த்தித் திருமகனைத் திருவடி தொழுது ரகுவீரகத்யத்தையும் ஸ்ரீகோபாலனைத் திருவடிதொழுது கோபாலவிம்ஸிதியையும் அருளிச்செய்தார்.

பின்பு ஒருநாள் தெய்வநாயகன் நியமநம் பெற்றுத் திருக்கோவ லூரில் ஆயனாரைத் திருவடிதொழுது அவர் விஷடமாகத் தேஹஸீஸ ஸ்துதியும் செய்தருளி “மீத்திதரு நகரேழில் முக்கியமாங்கச்சி” என்கிற பெருமான் கோயிலேற எழுந்தருளித் திருவநந்த ஸாஸஸில் நீராடி ஸேவாச்ரவணாசப் பெருந்தேவியாரை முன்னிட்டுப் பேரருளா ளாரைத் திருவடி தொழுது, அப்திசூர்த்தியில் ப்ரதக்ஷாஷகும் செய் தருளின க்ருதஜ்ஞாதைய முன்னிட்டு உடை யவார் கத்யத்திலி அரு ளிச்செய்த ப்ரபத்யர்த்தத்ததைத் தமக்கு அப்பிள்ளார் ப்ரஸாதித் தருளினபடியாலே அப்படியே அங்கபஞ்சக ஸம்பந்தமாக ஆத்ம ரக்ஷா பரஸமர்ப்பணத்தையப் பேரருளாளன் திருவடிகளிலே செய் தருளி நிர்பரராயிருக்க, பேரருளாளரும் “மத்தஜ்ஞாநதர்ஸநப்ராப் திஷு நிஸ்ஸம்ஸயஸ் ஸுகமாஸ்வ’ என்றும் “நம்முடைய விஷய மாக ப்ரபந்தங்களைச் செய்யக் கடவீர்” என்றும் அர்ச்சகமுடேந அருளிச்செய்ய, தூப்புற்பிள்ளையும் “நாயன்தே நாயன்தே” என்று பகவந் நியமநத்தைச் சிரஸாவஹித்துத் தீர்த்தம் முதலானவைகளையும் பெற்று விடைகொண்டு ஆழ்வார்கள் திருவீதி ப்ரதக்ஷணமாக ஆழ்வாராசார்யர்கள் திருவடி தொழுது திருத்தண்கா என்கிற ஹிமோபவந திவ்ய தேஸத்தில் தம் திருமாளிகையேற எழுந்தருளி அருகே இருந்துள்ள விளக்கொளி எம்பெருமானைத் திருவடி தொழுது நித்யமாக பகவத் பாகவதாசார்ய கைங்கர்யங்களையும் வரித்தாந்த ப்ரவசநத்தையும் பண்ணிக் கொண்டு பேரருளாளன் திருவடிகளிலே தாம் பண்ணின பரஸமர்ப்பணப்ரகாரத்தை விவரிக் கிற ந்யாஸ தஸகத்தையும், அப்படி பரஸ்வீகாரம் பண்ணின பேரருளாளன் விஷயமாக வரதராஜ பஞ்சாஸந்தையும், செந் தமிழாலே அடைக்கலப்பத்து, அர்த்த பஞ்சகம், ஸ்ரீவைஷ்ணவ திநசர்யை, திருச்சின்னமலை, பன்னிருநாமம் என்கிற ஐந்து ப்ரபந் தங்களையும் செய்தருளி, முடிவிலும் “தித்திக்கு மெங்கள் திருவத்தி பூரரைச் சேர்பவர்க்கே” என்று அருளிச் செய்து இப்படித் தன்னை ஆட்படுத்தி உலகத்தைத் திருத்தும்படி செய்து வைத்த அந்த ஷேத்ரத்தினுடைய வைபவத்தை ஸங்க்ரஹித்து ஹஸ்திகிரிமாஹா த்மயம் என்கிற க்ரந்தத்தையும் செய்தருளி, இப்படிக்கு அருகே

இருந்து டோஷித்தருளின விளக்கொளி எம்பெருமான் விஷயமாக
 ஸரணாகதி தீபிகையையும், அஷ்ட புஜாஷ்டகத்தையும், யதோக்த
 காரி ஸ்தோத்ரத்தையும், காமாஸிகாஷ்டகத்தையும் செய்தருளி,
 அங்குள்ள வெஃகா முதலான எம்பெருமான்களையும் திருவடி
 தொழுது, திருப்புக்குழியிலும் மரகதவல்லியாரை முன்னிட்டு வீஜய
 ராசவணைத் திருவடி தொழுது, அவர் விஷயமாகப் பரமார்த்த
 ஸ்துதியையும் செய்தருளி, தம் திருமாளிகையேற எழுந்தருளி,
 ஸுதர்ஸநாஷ்டகத்தையும், ஷோடஸாயுத ஸ்துதியையும், அருளிச்
 செய்து, “உத்தமவமர்த்தலம்” என்கிற பாட்டில் படியே சக்ர
 வர்த்தித் திருமௌனம், கண்ணனும் இரண்டைய அனாதாமே என்று
 சொல்லப்பட்ட பேரருளாளர் விஷயத்தில்,

“ஸம்ஸாராவர்த்த வேக ப்ரஸமநஸுபத்ருக்
 தேஸிகப்பிரேக்ஷதோஹம்
 ஸந்த்யக்தோந்யை ருபாயை ரநுசிதசரிதேஷ்
 வத்ய ஸாந்தா பிஸந்தி: |
 நிஸ்ஸங்கஸ் தத்வத்ருஷ்ட்யா நிரவதிகதயம்
 ப்ராப்ய ஸம்ரக்ஷகந் த்வாம்
 ந்ஸஸ்ய த்வத்பாத பத்மே வரத நிஜபரம்
 நிர்ப்ரோ நிர்பயோஸ்மி || ”

என்று அநுஸந்தித்துக்கொண்டு எழுந்தருளியிருக்கும் காலத்தில்,

தேசிகன் ஸ்ரீஹயக்ரீவ திவ்யமங்கள விக்ரஹம் பெறுதல்

தமக்கு மாதலராயும் ஆசார்யராயும் இருந்துள்ள கிடாம்பி
 அப்பிள்ளார் திருமகளாரான புண்டரீகாக்ஷர் தேவிகளுக்குக் கனி
 யுகத்தில்-சச௦௫-ஆவதான ஸோபக்ருத்வரஷம் புரட்டாஸி நாஸந்
 திருவோண நக்ஷத்ரத்தில் ஒரு குமாரருண்டாக அவருக்கு ஸ்ரீநிவாஸ
 நென்கிற திருநாமம் சாற்றி ரக்ஷார்த்தமாகத் திருவிலச்சினையும்
 ப்ரஸாதித்தருள, இந்தப் புத்ரோத்ஸவ ஸந்தோஷத்தை வடதேஸத்
 தில் ஸிஷ்யனான ஸ்ரீக்ருஷ்ணராயனுடைய நகரத்தில் எழுந்தருளி
 யிருக்கிற புண்டரீகாக்ஷரும் கேட்டருளி பெருமாள் கோயிலேற
 எழுந்தருளும் போது அன்று ராத்ரியில் ஸ்ரீபாஷ்யகாரராலே ப்ரஸா

திக்கப்பட்டுத் தம் கூடஸ்தரான பிள்ளான் ஆராதித்து வந்த ஸ்ரீஹயக்ரீவரும் “உம்முடைய புத்ரருக்கு ஸ்ரீநிவாஸனென்கிற திருநாமத்தையும் ரக்ஷார்த்தமாகத் திருவிலச்சினையும் ப்ரஸாதித்தருளின தூப்புற் பிள்ளைக் கையில் நம்மை எழுந்தருளப்பண்ணிக் கொடுக்கக் கடவீர்” என்று ஸ்வப்நம் காட்டியருள, புண்டரீகாக்ஷரும் ¹விடிவோரை இவ்வர்த்தத்தை ராயனுக்கு அறிவிக்க, ராயனும் ஸமஸ்த பிருதுகளைடே பெருமாள் கோயிலேற எழுந்தருளப் பண்ணிவைக்க, பெருமாள் கோயிலிலும் ராயருரு ஆகையாலே ஸமஸ்த ஸ்ரீகார்யதூந்தராரான புண்டரீகாக்ஷருக்குக் கோயிலில் அநந்த கொத்து பரிஜநங்களும் எதிர்கொண்டு²பாக, தூப்புற்பிள்ளையும் தமக்கும் அப்படியே ஸ்வப்நம் காட்டினபடியாலே இவர்க ளோடே எதிர்கொள்ள, புண்டரீகாக்ஷரும் தூப்புற்பிள்ளையைக் கண்டு தண்டன் ஸமர்ப்பித்து ஸ்வப்ந வ்ருத்தாந்தத்தையும் விண்ணப்பஞ்செய்து ஸ்ரீஹயக்ரீவரையும் எழுந்தருளப் பண்ணிக் கொடுக்க, தூப்புற்பிள்ளையும்,

“ஸப்தவா குலதநம் ராஜா லங்காம் ப்ராயாத் விபீஷண:”

என்கிறபடியே தமக்கும் ஸ்வப்நம் காட்டினது பவித்ததென்று மகிழ்ந்துகொண்டு “அப்போது தேவரீர் ப்ரத்யக்ஷமாக ²லாலாமயமான அம்ருதத்தை ப்ரஸாதித்தது இப்போது இருவருக்கும் ஸ்வப்நம் காட்டியருளி திவ்யமங்கள விக்ரஹரூபேண எழுந்தருளித்து” என்று விண்ணப்பஞ் செய்து,

“ப்ரஹ்மாத்யாஸ் ஸகலா தேவா யம் ந ஸ்மர்துமபிஸ்வரா: |

ஸ ஏஷ பகவாதத்ய மாந் தாரயிது மாகத: ||”

என்று அநுஸந்தித்து ஸ்ரீஹயக்ரீவ ஸ்தோத்தார்த்தாலே திருவடி தொழுது தமக்குக் குலக்ரமமாக தாராதநமானப்பேரருளாளனோடே ஸ்வப்ந லப்.ரான ஸ்ரீஹயக்ரீவரையும் நித்யமாக ஆராதித்துக் கொண்டு எழுந்தருளியிழுந்தார்.

பின்பு ஒரு நாள் திருமலையாத்தையாகப் பெருங்கூட்டங்கள் போகக்கண்டு தூப்புற்பிள்ளையும் “கோனேரி வாழுங் குருகாய்ப் பிறப்பேனே” என்று ஆசைப்படும்படியையும் ஸ்வப்ந கண்டா வ்ருத்தாந்தத்தாலே தம்முடைய அவதாரத்திற்கு முக்ய ஹேது

வாயும் இருந்துள்ள திருவேங்கடமுடையானைத் திருவடி தொழுதுவரத்
விரித்து கடிக்காசலத்தில் அக்காரக்கனி அழகிய சிங்கரைத்
திருவடி தொழுது தீர்த்தம் முதலானவைகளைப் பெற்று ஸ்வர்ணமுக
நதியில் நீராடி திருச்சுகனூரில் அலர்மேல் மங்கையையும் திருவடி
தொழுது திருமலை அடிவாரத்திலே உடையவராலே திருப்பதிஷ்டை
செய்யப்பட்ட ஆழ் வாராசார்யர்களையும் ஸ்ரீகோவிந்தராஜனையும்
திருவடி தொழுது,

“ப்ரபத்யே தம் கிரிம் ப்ராய: ஸ்ரீநிவாஸாநுகம்பயா |

இக்ஷுணாஸ ர்வந்த்யேவ யந்மூர்த்யா ஸர்க்ராயிதம் ||”

என்கிறதனாலும் “கண்ணனடியினையை யெமக்குக் காட்டும் வெற்பு”
என்கிற பாட்டாலும் திருமலையை ஸேவித்துத் திருமலையேற்
வழியிலெம்பெருமானாரைத் திருவடி தொழுது திவ்ய நகரத்தையும்
திருக்கோபுர தயினாரையும் திவ்ய விமானத்தையும் ஸேவித்துத்
திருவிதிப்ரதக்ஷிணமாக எழுந்தருளி ஸ்வாமி புஷ்கரிணியில் நீராடி-

“ரவிஸத்ருஸ தநு ஸ்ரீவேங்கடாசார்ய பாத:

கரகவிதபவித்ரஸ் ஸூத்தரிய ஸ்வபாவ: |

ஸரஸி ஜமணிமாலா மூர்த்தவபுண்ட்ராந் ததாதோ

மம மநஸி விபாதே ஸந்ததம் ஸந்திதத்தாம் ||”

என்கிறபடியே வடிவழகையுடையராய் ஞானப்பிரானைத் திருவடி
தொழுது ப்ரதக்ஷிணமாகக் கோயிலிலே எழுந்தருளி,

“ப்ரதக்ஷிண ப்ரணாமாம்ஸ யுக்மாநேவ ஸமாசரேத்”

என்கிறபடியே ²யுகம்மாயிருக்கும்படி துண்டன் ஸமர்ப்பித்து
லக்ஷ்மீயம்ஸமான சம்பகவ்ருக்ஷம் முதலானவைகளை ஸேவித்துக்
கொண்டு ஸ்வாமி புஷ்கரிணி ப்ரதக்ஷிணமாக உள்ளே எழுந்தருளி
அங்கு ஸேவாக்ரமமாக,

“பர்யேம லக்ஷ்மணமுநே: ப்ரதிபந்நஹஸ்தா-

முந்நித்ரபத்ம ஸுபகா முபதேஸமுத்ராம் |

என்று எம்பெருமானாரைத் திருவடி தொழுது உள்ளே புருந்து “படி
வாய்க் கிடந்துன் பவளவாய் காண்பேனே” என்கிற குலசோகான்
படியருகே நின்று “அகலகில்லே னிறையுமென் றலர்மேன்மங்கை

யுறைமா'ர்பா" என்கிற பாட்டை அநுஸந்தித்துத் திருவடி தொழுது திவ்யமங்கன விக்ரஹத்தையும் திவ்யமஹிஷீ பூஷணயுதங்களையும் ஸேவித்துத் திவ்ய கல்பாண குணங்களை அநுஸந்தித்து நிற்க, திரு வேங்கடமுடையானும் போர உகந்தருளி தீர்த்தம் முதலானவை களை ப்ரஸாதித்து "நம் விஷயமாக ஸ்தோத்ரத்தைச் செய்யும்" என்று அர்ச்சகமுகந அருளிச் செய்ய, தூப்புற் பிள்ளையும் "நாயன்தே" என்று நிபமந்தத்தைச் சிரஸாவஹித்து இப்படி ஏழையரிடத்தில் இரக்கம் செய்தருளின தபாகுண விஷயமாக ஒரு சாதகத்தை விண்ணப்பஞ் செய்யக்கோலி அதில் ப்ரதம தரகத்தில் ¹மோக்ஷப்ரதத்வத்தையும், த்வீதீயதரகத்தில் ²ஸ்வஜ்ஞத்வாதிகளையும், த்ருதீயதரகத்தில் ³விரோதி நிவர்த்தகத்வத்தையும், சதுர்த்த தரகத்தில் ⁴ப்ரபாகத்வத்தையும், பஞ்சமதரகத்தில் ⁵ப்ரபயத்வத்தையும், ஷஷ்ட தரகத்தில் பகவத் ப்ராப்திக்கு ⁶ப்ரபத்தியொழிய உபாயாந்தரஸூந்யத்வத்தையும் அறுதி இட்டு, ஸப்தம தரகத்தில் ⁷ஸௌஸீல்ய குணவஸ்யராய், அஷ்டம தரகத்தில் அவன் ⁸ப்ரத்வத்தை அநுஸந்தித்து, நவமதரகத்தில் அவன் ⁹அவதார க்ரமத்தையும் அநுஸந்தித்து, தசமதரகத்தில் ¹⁰அபேக்ஷிதப்ராப்தியையும் ப்ரதிபாதித்து, ஆக இந்த சாதகத்தை ஸரணாகதி மந்த்ரமான த்வயத்திற்கு விவரண ரூபமாகத் தலைக்கட்டினார். இதைக் கேட்டருளின திருவேங்கடமுடையானும் தாம் செய்த க்ருஷி பவித்தென்று போர உகந்து குளிரக் கடாஷித்தருள, தூப்புற் பிள்ளையும் க்ருதார்த்தராய் அங்குள்ளவர்களுக்கும் விஸேஷார்த்தங்களை ப்ரஸாதித்துக் கொண்டு சிலநாள் எழுந்தருளி யிருந்து,

“ப்ரஸமிதகலிதோஷாம் ப்ராஜ்ய போகாநுபந்தாம்

ஸமுசித குணஜாதாம் ஸம்யகாசார யுக்தாம் |

ஸ்ரீதஜநபஹுமான்யாம் ஸ்ரேயஸீம் யேவ் கடாத்திரன

ஸ்ரியமுபசிது நித்பம் ஸ்ரீதிவாஸ த்வமேவ || ”

1. மோக்ஷத்தையளிப்பது 2. எல்லாமறிந்தவனென்பது
3. விரோதிகளையழிப்பது 4. அடைவிப்பவைகளையும் 5. அடையத் தகுந்தவைகளையும் 6. ப்ரபத்தியே உபாயம் மற்ற உபாயமில்லை என்பதையும் நிச்சித்தம் 7. ஸௌசீல்ய குணவஸ்யர் என்பதையும் 8. அவனே பரன் என்பதையும் 9. அவதார வகையையும் 10. விரும்பியதையடைவதையும்

என்கிற ஸ்ரீலோகத்தாலே இச் செல்வம் நித்யமாகச் செல்ல வேணுமென்று ப்ரபத்தி ரூபமான மங்களா ராஸநம் செய்தருளினார்.

பின்பு தூப்புற் பிள்ளையும் வடமதுரை முதலான திவ்ய தேசங்களில் எம்பெருமான் கோத்திருவடி தொழுது, அங்குள்ளார்களைத் திருத்தி அயர்களுக்கும் ஸம்பந்தாயார்த்தங்களை யெல்லாம் ப்ரஸாதித்துக் கொண்டு, ஒருநாள் மார்க்கவர வாகத் துங்கபத்ரைக் கரை யில் ஒரு நகர ஸமீபத்தில் ஒரு பகவத் ஸந்நிதியில் எழுந்தருளியிருக்க, அப்போது பாலயமே தொடங்கி ஸஹபாடியான வித்யாரண்யனும் வைராக்யத்தாலே ஸந்நியஸித்துக் கங்காயாத்தரை பண்ணுவதாக வந்து தூப்புற் பிள்ளையைக் கண்டு ¹“ஸல்லாபாதி களைப் பண்ணிக் கொண்டிருக்க, அப்போது அந்த ராஜாவின் பெண்ணை ப்ரஹ்மரக்ஷஸ்ஸு² பிடித்து ஒருவராலும் போகாமல் இருக்க, ராஜாவுடைய³ இப்படி யோக்யர்கள் இருவர் வந்திருக்கிறார்கள்” என்று கேட்டு அங்கேறப் போய் ஸேவித்து “இந்த ப்ரஹ்ம ரக்ஷஸைப் போக்க வேணும்” என்று ப்ரார்த்திக்க, தூப்புற் பிள்ளையும் ²அநபிமுகராயிருக்க, வித்யாரண்யனும் ‘ராஜாவைக் கடாஷித் தருள வேணும்’ என்ன, தூப்புற் பிள்ளையும் “அப்படி செய்வதில்லை” என்றருளிச் செய்து, ப்ருந்தாவநம் முதலான திவ்ய தேசங்களில் எம்பெருமான் திருவடி தொழுது, திருவயோத்யை வழியாய்க் காபியில் எழுந்தருளி, கங்கையில் நீராடி,

“இஹ புருஷம் ஜந தாம் புராணம்
நியதிவசேந நியஸ்தாம் தயாநு: |
உபதிரதி ட திஸ்ஸவயம் பரூநா-
முபநிஷதாமபி தூரகம் ரஹஸ்யம் ||”

என்று அநுஸந்தித்து, புருஷோத்தமம் ஸ்ரீ ஃரீமம் முதலான எம்பெருமான் களையும் ஸேவித்து, அஹோபிலத்தில் ஸ்ரீ அழகிய சிங்கரையும் திருவடி தொழுது, திருமலை யில் திருவேங்கடமுடையானையும் திரு வெவ்வுறூரில் ஸ்ரீ வீரராகவனையும் திருவடி தொழுது, திருநின்றவூர், திருவள்ளிக்கேணி, திருக்கடன்மல்லி முதலான திவ்ய தேசங்களில் எம்பெருமான் கோத் திருவடி தொழுது, ஸ்ரீ பெரும்பூதூர் ஏற எழுந்தருளி,

“வந்தே தம் யமிநாம் தூந்தரமஹம்
 மாநாந்தகார த்ருஹா
 பத்தாநாம் பரிபத்திநாம் நிஜத்ருஸா
 ருந்தாந மிந்தாநயா |
 தத்தம் யேந தயாஸுதாம்புநிதிநா
 பீத்வா விஸுத்தம் பய:
 காலே ந: கரிஸாலக்ருஷ்ண ஜலத:
 காங்குஷாதிசம் வரீஷதி ||

என்று எம்பெருமானாரைத் திருவடி தொழ, எம்பெருமானாரும் போர
 உகந்தருளி தீர்த்தம் முதலானவைகளை ப்ரஸாதித்து “நம் அபி
 மதத்தை நிறைவேற்றக் கடவீர்” என்று அர்ச்சகமுனேந அருளிச்
 செய்ய, தூப்புற் பிள்ளையும்,

“ஆரண நூல் வழிச் செவ்வை யழித்திடு மைதுகர்க்கோர்,
 வாரணமாவா வரகக்கூனிகள் மாய்த்த பிரான்,
 ஏரணி கீர்த்தியிராமாநுசமுனி இன்னுரைசேர்,
 சீரணி சிந்தையினோர் சிந்தியோமினித் தீனீனையே” என்றும்,

“ஸ்வஸிதாவதூத பரவா திவைபவா
 நிகமாந்தநீதிஜலதேஸ் தலஸ்ப்ருஸ: |
 ப்ரதிபாதயந்தி கதிமாபவர்கிகீம்
 யதிஸார்வபௌம பதஸாத்க்ருதாஸயா: ||
 த்வயா தர்ஸித ஸர்வார்தே த்வந்நிதேஸே வ்யவஸ்திதே |
 கதம் கதகமாநீ ஷ்யாத் கஸ்சிதந்யோ மயி ஸ்திதே ||”

என்றும் விண்ணப்பஞ் செய்ய, எம்பெருமானாரும் திருவுள்ள முகந்து
 ருளிரக் கடாஷித்தருளி விடை கொடுக்க, தூப்புற் பிள்ளையும்
 “காசி முதலாகிய நன்னகரியெல்லாம் கார்மேனியருளாளர் கச்சிக்
 கொவ்வா” என்று அருளிச் செய்து பெருமாள் கோயிலில் ஸித்தாந்த
 ப்ரவசநம் பண்ணிக் கொண்டு எழுந்தருளியிருந்தார்.

அப்போது ஒரு மாயி ஸந்ந்யாஸி ப்ரபலனாய் வந்து வாதம்
 பண்ண, அவனை ஜயிக்க, அவனும் ¹கஷுத்ர மந்த்ரவாதியாகையாலே
 குளத்திலே முழுகித் தண்ணீர் குடிக்க, பிள்ளை திருவயிற்றில்
²உபாதியுண்டான, பிள்ளையும் அது கஷுத்ரமென்று அறிந்து, ஒரு

களை ப்ரஸாதிக்க, தூப்புற்பிள்ளையும் அனவகளைப் பெற்று உள்ளே புழுந்து சந்த்ரபுஷ்பினீ ப்ரதக்ஷிணமாகப் பலிபீடத்தருகே தண்டன் மமர்ப்பித்து,

“ அஸ்மத்தேஹிக மஸ்மதிய...”

என்கிற ஸ்லோகத்தாலே குருபரம்பராநுஸந்தாநம் பண்ணித் திருமணத் தூணருகே நின்று பெரியபெருமானையும் அழகிய மணவானையும் அமலனாதிபிரான் படியே கண்ணார்க்காண்டு கந்து திருவடி தொழுது “ஈறினில்பத் திருவெள்ளம் உரம் முழுக்கன்” என்கிறபடியே ¹அவஸராய் எழுந்தருளியிருக்க, பெரியபெருமானும் குளிரக்கடாக்கித்தருளி “நம்மிராமாநுஜனைப் போலே பரமதநிரஸந பூர்வகமாக ஸ்வஸித்தாந்த ஸ்தாபநம் பண்ணக் கடவீர்” என்று அர்ச்சகமுடிகேந அருளிச் செய்து தீர்த்தாதிகளை ப்ரஸாதிக்க, தூப்புற் பிள்ளையும் “நாயின்தே” என்று அனவகளைப் பெற்று பெரிய திருமண்டபத்தில் முதல்களோடே எழுந்தருளியிருக்க, அந்தக் குத்தருஷ்டி வித்வான் களும் வந்து வாதம் பண்ணத் தொடங்கி ஏழுநாள் நடக்க. அந்த அந்தத்திந்தத்தில் நடக்கிற வாதங்களை ராத்திரியில் பேரருளானாயன் ²பட்டோலை கொண்டிருக்க, எட்டாந் திந்தத்தில் அவர்களை ஜயித்து அந்தப் பட்டோலையைக் கடாக்கித்து போதித்து க்ரந்தமாக்கி அதற்கு “ஸததுஷணி” என்று திருநாமம் சாற்றியருள, பெரிய பெருமானும் தம்முடைய ஸ்ரீய:பதித்வாதி குணநிருபகமான ராமாநுஜ ஸித்தாந்தத்தை நிலைநிறுத்தி மித்யாவாதிகளையும் நிராகரித்தபடியாலே உபய வேதாந்தங்களையும் ப்ரவசநம் பண்ணிக் கொண்டு “அத்ரைவ ஸ்ரீரங்கே ஸுகமாஸ்வ” என்று நியமித்தருள, ஸுதர்ஸநப்பட்டர் முதலான பெரியோர்களும் பெரியபெருமாள் நியமனம் தலைக்கட்டவேண்டுமென்று அருளிச் செய்ய, தூப்புற் பிள்ளையும் அப்படியே வேதாந்தப்்ரவசநம் பண்ணிக்கொண்டிருக்க ஒருநாள் ஸ்கெப்நத்தில் உடையவர் எழுந்தருளி “திருமந்த்ர மந்த்ரார்த்தங்களையும் பூபாஷ்ய பகவத்ஷஷ்டங்களையும் ப்ரவசநம் பண்ணிக்கொண்டு இவ்வர்த்தங்களை யெல்லாம் ஸுட்ரதிஷ்டிதமாகப் பெற்றுப் பின்னோர்கள் உஜ்ஜீவிக்கும்படிக்கும் ப்ரபந்தங்களைப் பண்ணக் கடவீர்” என்று நியமித்தருளி, குளிரக் கடாக்கித்துத் தம் திருவடிகளைத் தூப்புற் பிள்ளை திருமுடியில் அமர்த்தியருள, பிள்ளை

1. தன்வசமில்லாதவராய் 2. எழுதி வைக்க.

ஸ்ரீர பதநாவதி ப்ரபு நிஷ்வணு பாதநா-
தபித்தந தநஞ்ஜய ப்ரஸமதம் தநம் தந்தநம் |
தநஞ்ஜய விவர்தம் தநமுதாட கோவர்த்தநம்
ஸுஸாதந மடாதநம் ஸுமநஸாம் ஸுமாராதநம் ||

நாஸ்தி பித்ரார்த்திதம் கிஞ்சிந் ந மயா கிஞ்சி தார்ஜிதம் |
அஸ்தி மே ஹஸ்திஸைலாக்ரே வஸ்து பைதாமஹம் தநம் ||²

என்று ¹வைராக்ய ²பஞ்சக ஸ்ரீலோகங்களைச் செய்தருளி அனுப்பி
யருள, வித்யாரண்யனும் ஈடுபட்டுப் பிள்ளை திருவடிகளிலே
³ப்ரவணனாயிருந்தான்.

தேசிகள் அருவிச்செய்த ஸ்ரீஸ்துதி ப்ரபாவம்

அப்போது அஸுயானுக்களாலே ப்ரேரிதனான ஒரு ப்ரஹ்ம
சாரி விவாஹார்த்தமாகத் தந்ததை ப்ரஸாதித் தருளவேனுமென்று
தூப்புற்பிள்ளைத் திருவடிகளிலே தண்டன்ஸமர்ப்பித்து ப்ரார்த்திக்க,
தூப்புற்பிள்ளையும் ஸ்ரீஸ்துதியாலே பிராட்டியை ப்ரார்த்திக்க,
பிராட்டியும் அந்த ப்ரஹ்மசாரிக்குக் “காங்க்ஷாதிகமான தந்ததைக்
“கநகதாரா ரூபமாக ப்ரஸாதித்தருள, அந்த ப்ரஹ்மசாரியும்
ஸம்பூர்ண மநேரதனாய்த் தூப்புற்பிள்ளைத் திருவடிகளிலே
தண்டன் ஸமர்ப்பித்து விடைகொண்டு போனான்.

இந்த வருத்தாந்தத்தை வித்யாரண்யன் கேட்டு மிகவும்
ப்ரவணனாயிருந்தான் அஸுயாளான அந்தர விரோதிகளும்
“பக்த மனோரதர்களானார்கள்.

பின்பு, தென்னாடும் வடநாடுந் தொழ நின்ற திருவரங்கத் திருப்
பதியில் குத்ருஷ்டி வித்வான்கள் கூட்டமாக வந்து “இப்போது
ராமாநுஜ எவ்விதாந்தத்தை நிர்வஹிக்கும்படி ஸ்ரீதியுள்ளவர்கள்
நமக்கு உத்தரம் சொல்லிப் போகக் கடவர்கள், இல்லாவிடின் நம்
முடைய எவ்விதாந்தத்தில் சேரக் கடவர்கள்” என்று ப்ரபல நிர்ப்
பந்தநம் பண்ணிக் கொண்டிருக்க, அப்போது ஸ்ருதப்ரகாஸிகா
சார்யரான ஸுதர்ஸந பட்டரைப் பெரியவாச்சான் பிள்ளை, பிள்ளை

1. பற்றில்லாமை பற்றிப் 2. ஐந்து 3. பற்றுடையவனும்
4. விரும்பிப்பதைவிட அதிகமான 5. பொன்மாரி 6. முறிக்கப்பட்ட
எண்ணத்தை யுடையவர்கள்.

லோகாசார்யர் முதலானவர்கள் தண்டன் ஸமர்ப்பித்து, “இப்போது செய்ய வடுப்பது என்?” என்று கேட்க, ஸுதர்ஸந பட்டரும் “இந் வித்தாந்தத்திற்கு ப்ரவர்த்தகராகும்படி உடையவர் திருவுள்ளக் கருத்தறிந்து நம் அம்மாள் தூப்புற்பிள்ளையை அநுக்ரஹித்தருளின படியாலே, அந்தத் தூப்புற்பிள்ளையும் நம் அம்மாள் அநுக்ரஹத் தாலே அபிவ்ருத்தராய் லித்தாந்த ப்ரவசநம் பண்ணிக்கொண்டு பெருமாள் கோயிலிலே எழுந்தருளியிருக்கிறபடியாலே அவரைக் கொண்டே லித்தாந்த நிர்வாஹகம் பண்ணிக்கொள்ளவேண்டும்” என்றருளிச் செய்து “பொங்கோதஞ்சுழந்த” என்கிறபடியே செங்கோலுடைய திருவரங்கச் செல்வனாருடைய ஸேநாபதியாய் வான் ஸாஸநமாக,

“ஸ்ரீமத்ச்ரீரங்கநாதர்ய விஷ்ணுஸேநஸ்ப ஸாஸநம் |
தத்பக்தபக்த பக்தாநாம் ஸிரோபூஷணதாங்கதம் || 2”

என்று ஒரு திருமுடிப்பட்டயத்தை அனுப்பியருள, தூப்புற்பிள்ளையும் அதைச் சிரஸாவஹித்துப் பெருமாள் கோயிலினின்றும் முதலிகளோடே கூட அதித்வரையாய் கோயிலேற வெழுந்தருளி, திருக்காவேரியில் நீராடிக் கரம்பனாருத்தமகிசை திருவடி தொழுது, வள்வாயலகால் புள்நந்துழாமே பொருதீர் திருவரங்குடைய தீவ்ய தேஸமான திருவரங்கத் திருப்பதியைத் தண்டன் ஸமர்ப்பித்து, “ஆராதவருளமுதம் பெ:திந்த கோயில்” என்கிற பாட்டை அருஸந்தித்து நிற்க, கோயிலநந்தகொத்து பரிஜநங்களும் திருமாலை முதலான வரிசைகளைக் கொண்டு ஸகலவாத்யங்களோடே எதிர் கொண்டுவர, அத்திரனைக் கண்டு தூப்புற்பிள்ளையும் தண்டன் ஸமர்ப்பித்து நிற்க, ஸுதர்ஸநபட்டரும் திருமாலை முதலானவைகளை ப்ரஸாதிப்பித்துப் பிள்ளையைக் கைகிடித்துக்கொண்டு “முன்பு எம் பெருமானாருக்கு அருளப்பாடிட்டாற்போலே இப்போது நாமாநுஜ சித்தாந்தத்தை நிர்வஹிக்கும்படி உமக்கு அழகியமணவாளன் அருளப்பாடிட்டருளினார்” என்று அருளிச்செய்ய, பிள்ளையும் “நாயின்தே” என்று அந்த நிபமந்ததைச் சிரஸாவஹித்து ப்ரதக்ஷிணமாகக் கோயிலிலே எழுந்தருளி ஸ்ரீரங்கநாச்சியாரைத் திருவடி தொழுது நிற்க, ஸ்ரீரங்கநாச்சிபாரும் “நாமாநுஜ வித்தாந்தத்தை நிர்வஹிக்கக் கடவீர்” என்று திருமாலை முதலானவை

களைப் ப்ரஸாதிக்க, தூப்புற்பிள்ளையும் அவைகளைப் பெற்று உள்ளே புலந்து சந்த்ரபுஷ்கரிணிப் ப்ரதக்ஷிணமாகப் பஸிபிடத்தருகே தண்டன் ஸமர்ப்பித்து,

“அஸ்மத்தேபரிக மஸ்மதீய...”

என்கிற ஸ்லோகத்தாலே குருபரம்பராநுஸந்தாமம் பண்ணித் திருமணத் தூணருகே நின்று பெரியபெருமானையும் அழகிய மணவாளனையும் அமலனாதிபிரான் படியே கண்ணாக்கண்டு உட்கந்து திருவடி தொழுது “சுறிஸின்பத் திருவெள்ளம் உாம் முழுக்கினம்” என்கிறபடியே ¹அவஸாராய் எழுந்தருளியிருக்க, பெரியபெருமானும் குளிரக்கடாக்கித்தருளி “நம்மிராமாநுஜனைப் போலே பரமதநிரஸந பூர்வகமாக ஸ்வஸித்தாந்த ஸ்தாபனம் பண்ணக் கடவீர்” என்று அர்ச்சகமுதேந அருளிச் செய்து தீர்த்தாதிகளைப் ப்ரஸாதிக்க, தூப்புற் பிள்ளையும் “நாயின்தே” என்று அவைகளைப் பெற்று பெரிய திருமண்டபத்தில் முதல்களோடே எழுந்தருளியிருக்க, அந்தக் குத்தருஷ்டி விதவான் களும் வந்து வாதம் பண்ணத் தொடங்கி ஏழுநாள் நடக்க, அந்த அந்தத்திறத்தில் நடக்கிற வாதங்களை ராத்திரியில் பேரருளாளையன் ²பட்டோலை கொண்டிருக்க, எட்டாந் திறத்தில் அவர்களை ஜயித்து அந்தப் பட்டோலையைக் கடாக்கித்து சோதித்து க்ரந்தமாக்கி அதற்கு “ஸததுஷணி” என்று திருநாமம் சாற்றியருள, பெரிய பெருமானும் தம்முடைய ஸ்ரிய:பதித்வாதி குணநிருபகமான ராமாநுஜ ஸித்தாந்தத்தை நிலைநிறுத்தி மித்யாவாதிகளையும் நிராகரித்தபடியாலே உபய வேதாந்தங்களையும் ப்ரவசனம் பண்ணிக் கொண்டு “அத்ரைவ ஸ்ரீரங்கே ஸுகமாஸ்வ” என்று நியமித்தருள, ஸுடர்ஸநபட்டர் முதலான பெரியோர்களும் பெரியபெருமாள் நியமனம் தலைக்கட்டவேண்டுமென்று அருளிச் செய்ய, தூப்புற்பிள்ளையும் அப்படியே வேதாந்தப் ப்ரவசனம் பண்ணிக்கொண்டிருக்க ஒருநாள் ஸ்கெபந்தத்தில் உடையவர் எழுந்தருளி “திருமந்த்ர மந்த்ரார்த்தங்களையும் பூபாஷ்ய பகவத்ஷஷ்டங்களையும் ப்ரவசனம் பண்ணிக்கொண்டு இவ்வர்த்தங்களை யெல்லாம் ஸுடரதிஷ்டிதமாகப் பெற்றுப் பிள்ளோர்கள் உ. ஜஜீவ்க்கும்படிக்கும் ப்ரபந்தங்களைப் பண்ணக் கடவீர்” என்று நியமித்தருளி, குளிரக் கடாக்கித்துத் தம் திருவடினைத் தூப்புற் பிள்ளை திருமுடியில் அமர்த்தியருள, பிள்ளை

யும் விடிவோரை ஸ்வப்நத்தை நினைத்து ¹விஷ்மிதராய் உடையவர் நியமநப்படிக்கு ஸித்தாந்த ப்ரவசநம் பண்ணிக்கொண்டிருக்க, ஒருநாள் பெரியபெருமானும் அந்த ஸ்ரீபாஷ்ய ப்ரவசநத்தைக்கண்டு உகந்து அருளப்பாடிட்டு “அநிதரணாதாரணமாயும் நாமொரு வர்க்கே ஸாதாரணமாயும் இருந்துள்ள ‘வேதாந்தாசார்யர்’ என்கிற திருநாமத்தை உமக்கு ப்ரஸாதித்தோம்” என்று அர்ச்சகமுகேந அருளிச் செய்து திருமாலை திருப்பரிவட்டம் முதலான வரிசைகளையும் ப்ரஸாதித்தருள, தூப்புற் பிள்ளையும் அவ்வரிசைகளையும் பெற்று நிற்க, ஸுதர்ஸநபட்டர் பெரியவாச்சாண்டிள்ளை முதலானாரும் இதுவே ஒக்கும் என்று அருளிச் செய்ய, வேதாந்ததேசிகனும் அத்திரளோடே ஸ்ரீரங்கநாச்சியாரைத் திருவடி தொழ, ஸ்ரீரங்க நாச்சியாரும் இவருடைய ஸித்தாந்த நிர்வாஹத்தையும் பெருமாள் ப்ரஸாதித்தருளின திருநாமத்தையும் போர உகந்தருளி “²‘ஸ்வ தந்த்ர ஸ்வதந்த்ரர்’ என்கிற திருநாமத்தைத் தூழும் ப்ரஸாதித் தருள, அந்தத் திருநாமத்தையும் ஸுதர்ஸநபட்டர் முதலானார் உகந்தருள, வேதாந்ததேசிகனும் “அங்கயல் ராய் வயற்றென்ன ரங்கம்” என்கிறபடியே உடையவர் கடாஷும் பெற்றுப் பின்பு திவ்ய தம்பதிகளுடைய கடாஷுத்தையும் பெற்று அவர்கள் நியமநப் படிக்கே ஸித்தாந்த ப்ரவசநம் பண்ணிக் கொண்டிருக்க, அப்போது அங்குள்ளார்களும் தேசாநந்தரஸ்தர்களும் மதாந்தரஸ்தர்களும் வேதாந்ததேசிகனுடைய ப்ரபாவத்தைப் பார்த்து, “இது லோகோஜ்ஜீவநார்த்தமான ஓரவதாரவிசேஷம்” என்று தெளிந்து அவர் திருவடிகளிலே ஆஸ்ரயித்தார்கள். இவ்வர்த்தங்களை “ஸ்ரீரங்கராஜ திவ்யாஜ்ஞாலபித வேதாந்தாசார்யபத:” இத்தயாதி களாலே தாமே அருளிச் செய்ததுமன்றிக்கே,

“ஜீவநம் ஜகதாம் ஜீயாத் கிம்ப்யபகத ஸ்ப்ருஹம் |

ஸ்வதந்த்ரம் ஸ்வதந்த்ரேஷு வேங்கடேஸாஹ்வயம் மஹ: || 3

ஸ்ரீபாஷ்யம் விசய்ய ஸம்யயிவரோ ஜித்வா ஸ்வயம் வாதிரோ பாஹ்யம்ஸாபி குத்ருஷ்டிகாந்புவி புநர் பாஷ்யப்ரதிஷ்டாஸயா |
ஸ்ரீமத் வேங்கடநாத தேசிக ஸிரோரத்தநாத்மநாவிப்பபா-
வித்யேவஞ்ச வதந்தி ஹந்த க்ருதிநஸ்த்ரைகாசிக ஜ்ஞாநிந: ||

1. ஆச்சரியப்பட்டவராய் ஐ. எல்லா சாஸ்திரங்களிலும் கலைகளிலும் சுதந்திரமான திறமையுடையவர்.

ஸ்ரீரங்கத்தில் திவ்ய ஸேவை தரும்

ஸ்ரீரங்கநாச்சியார்

(ஸ்ரீதேசிகனுக்கு “ஸ்வதந்தர் ஸ்வதந்தர்” என்னும்
திருநாமத்தை ப்ரஸாதித்தருளினார்)

ஸ்ரீரங்க கோத்திரத்தில் திவ்ய ஸேவை தரும்

ஸ்ரீரங்கநாதன்

(ஸ்ரீதேசிகனுக்கு 'வேதாந்தாசார்யர்' என்னும் திருநாமத்தை
பரஸாதித்தருளினார்)

இஹ ரங்கபதி ப்ரஸாதலப்தோ-
 பயவேதாந்த துரந்தரத்வகீர்தி: |
 அபி தத்ஸஹதர்மிணீக்ருபாத்தா-
 கிலதந்த்ரப்ரபுதாக ஏஷ ஸூரி: ||”

என்று ப்ரதிவாதி பயங்கரம் அண்ணனும் பெரியபெருமாள் முன்பே ப்ரமாணமாக அருளிச் செய்தார்.

பின்பு, வேதாந்த தேஸிகனும் பெரியபெருமாள் விஷயமாகப் பகவத்யாந ஸோபாநத்தையும், பூஸ்துதி நீளாஸ்துதிகளையும், திருமங்கையாழ்வாரைக் கடைக்கித்துக் கொண்டிருக்கிற தஸாவ தாரப் பெருமாள்கள் விஷயமாகத் தஸாவதார ஸ்தோத்ரத்தையும் செய்தருளி, எம்பெருமானுருடைய சித்தினாத் தீருவாதினாத் தி நநாளில் எம்பெருமானுருடைய திவ்ய மங்கள விக்ரஹத்திலும் திவ்யகுண¹சேஷிதங்களிலும் ஈடுபட்டுப் பரவஸராபிருக்க, அங்குள்ள பெரியோர்களும் “இப்படிக்கொத்த அநுபவம் அடியோங்கள் நெஞ் சிலும் பொருந்தும்படி ஒரு ஸ்தோத்ரத்தை அருளிச் செய்ய வேணும்” என்று ப்ரார்த்திக்க, உடையவரும் யதிராஜ ஸப்ததியைச் செய்யும்படி அருளப்பாடிட்டருள, வேதாந்த தேஸிகனும் அப் படியே யதிராஜஸப்ததியைச் செய்தருளி விண்ணப்பஞ்சேய்ய, உடையவரும் போர உகந்தருளி தீர்த்தம் முதலானவைகளை ப்ரஸாதிக்க, வேதாந்த தேஸிகனும் அவைகளைப் பெற்று உடையவர் நியமநப்படிக்குப் பரமத நிரஸந பூர்வக ஸ்வமதஸ்தாபகங்களான தத்வ முக்தாகலாபத்தையும், அதற்கு வ்யாக்யாநமான ஸர்வார்த்த ஸித்தியையும், ந்யாயஸித்தாஞ்ஜநம், ந்யாயபரிஸுத்தி, ஸேஸ்வரமீமாம்ஸை, மீமாம்ஸாபாதுகை, ஸ்ரீபாஷ்ய விவரணமான தத்வஉகை, அதிகரணதர்பணம், அதிகரணஸாராவளி, ஸ்ரீகீதா பாஷ்ய விவரணமான தாத்பர்ய சந்த்ரிகை, ஈஸாவாஸ்யோபநிஷத் வ்யாக்யாநம், ஹரிதிந திககம், பூகோள நிர்ணயம், தத்வ்யாக்யாநம் — இந்த க்ரந்தங்களைச் செய்தருளி, உடையவர் திருவுள்ளக் கருத்தை ப்ரகாஸிப்பித்துக் கொண்டிருக்க, ஸுதர்ஸந பட்டர் முதலானார் கவிதையிலும், ஸாஸ்தாங்களிலும் இவருக்குள்ள அதி ஸயத்தைப் பார்த்துக் “கவிதார்க்கிகளெம்ஹர்” என்று அருளிச் செய்தார்கள்.

ஒரு நாள் பெரிய வாச்சான்பிள்ளை உபாதாநகாலத்தில் ந்யாஸ வித்யா விஷயத்தில் சில அர்த்தங்களை ஒருபடியாக அருளிச் செய்துகொண்டிருந்து இதனுடைய நிஷ்கர்ஷத்தைச் சொல்லு மென்று கேட்க, வேதாந்த தேசிகனும் ந்யாஸ விம்ஸதிகையையும், ந்யாஸ திலகதந்தையும் செய்தருளிக்கொடுக்க, பெரிபவாச்சான்பிள்ளையும் அதைக்கடாக்ஷித்து “வறிதேயருள் செய்வார்” இப்பாதி களான அருளிச்செயல்கள் பாதிதங்களாகாதோ?” என்று கேட்க, வேதாந்த தேசிகனும் சரமஸ்ரீலாகத்தில் விஜயநகரத்தத்தையும், அவ்வர்த்தங்களைப் பரதிபாதிக்கிற “வேதநாவர் விரும்புந் திருக் கண்ணபுரத்தாதிபாதினை யடைந்தார்க் கல்லலிலையே” என்றும், “திருமாலிருஞ்சோலைமலை பென்றேனென்ன, திருமால் வந்தென் னெஞ்ச நிறையப்புகுந்தான்” என்றும், “சன்ம சன்மாந்தரங் காத் தடியார்களைக் கொண்டுபோய்” என்றும், “கவியுக்மொன்ற மன் றிக்கே தன்னடியார்க்குள் செய்யும்” என்றும், “அடக்கிமுடிந்து புதுந்து அடியிவாழ்மி னென்றருள்வொடுக்கும்” என்றும், “இத்தனை யடியாராணர்க்கிரங்கும் நம்மரங்கைய பித்தனை” என்றும், உபநிஷத் தான திருப்பாவையிலும் “தூயோமாய் வந்து நாம் தூமலர் தூயித் தொழுது, வாயினுற்பாடி மனத்தினுற் சிந்திக்க, போயபிழையும் புகுதருவானின்றனவும், தீயினிற்றாசாகும்” என்றும் சொல்லுகிற பாட்டுக்களையும், ஆழ்வார் அநுபவத்தையும், நாதமுனிகள், ஆள வந்தார், உடையவர், பிள்ளான், அம்மாள், அப்பிள்ளார் இவர் களுடைய அநுஷ்டானத்தையும் ஆவாபோத்வாப புரஸ்ஸரமாக அருளிச்செய்ய, பெரியவாச்சான்பிள்ளையும் அதைக் கேட்டு உகந்து உடையவர் பரிபூரண கடாஷுத்திற்குப் பாத்ரான உம்மை அபிரயிப்பாரும் உண்டோ? என்று அருளிச்செய்துப் பரபத்தி க்ரமத்தையும் சொல்லீர் என்ன, வேதாந்ததேசிகனும் தாம் முன்பு செய்தருளின ந்யாஸதரகத்தைக் கொடுக்க, அதையும் பார்த்து உகந்தருள, வேதாந்த தேசிகனும் ஸச்சரித்ரரணை, ஸ்ரீபாஞ்ச ராத்ரரணை, ஆளவந்தாரருளிச்செய்த ஸ்ரீகீதார்த்த ஸங்க்ரஹத்திற்கு வ்யாக்யாநமான கீதார்த்த ஸங்க்ரஹ ரணை, நிஷைப ரணை, கந்த்ரயசதுஸ்ரீலோகீ, ஸ்தோத்ரத்த பாஷ்யமானரஹ ஸ்யரணை இந்த க்ரந்தங்களையும் செய்தருளி வித்தாந்தப் பரவசநம் செய்து

கொண்டு எழுந்தருளியிருந்தார். இவருடைய திருநாம ப்ரபாவத்தை
ரஹஸ்யரக்ஷையினுடைய முடிவிலே,

“ஸ்வகமிதி ஹரிதத்தம் யாமுநஸ்தோத்ர வ்ருத்த்யா
வ்யவ்ருணாத நிஃமாந்தாசார்யகம் வேங்கடேஸஃ |
அக்ஷன் ஸதஸி ஸத்பிரீ டஸ் ஸமாக்யாஸஹஸ்ரை:
கவிகதக ம்ருகேந்த்ரஸ் ஸர்வதந்த்ர ஸ்வதந்த்ர: ||”

என்று தாமே அருளிச் செய்தார்.

அப்போது, விஜயநகரத்தில் தத்ர்வவாதியான அக்ஷோப்ய
முநிக்கும் மாயாவாதியான வித்யாரண்யனுக்கும் வேதாந்தத்தில்
¹வாதம் ²ப்ரவ்ருத்தமாக, இருவருடைய அபிப்ராயத்தையும் ராஜ
பத்ரிகாமூலமாக வேதாந்த தேஸரிகன் ஸந்நிதிக்கு அனுப்பித்து
³யாதார்த்தத்தை அறிந்துகொள்ளவேணுமென்று அனுப்பிக்க,
வேதாந்த தேஸரிகனும்,

“அஸிநா தத்வமஸிநா பரஜீவப்ரபேதிநா |
வித்யாரண்ய மஹாரண்ய மக்ஷோப்யமுநிரச்சிந்த ||”

என்று எழுதி அனுப்பியருள, ராஜாவும் வேதாந்த தேஸரிகன்
திருவடிகளிலே ப்ரவணையிருக்க, வித்யாரண்யனும் அத்தை
ஸஹியாமலீ ஸததூஷணியைத் தூஷிக்கிறோமென்று சொல்லி
யனுப்ப, தேஸரிகனும் ஸததூஷணியை அனுப்பியருள, வித்யா
ரண்யனும் பார்த்து ஒரு சகாரத்தின் மேலே குத்திட்டு வரவிட,
அத்தைத் தேஸரிகனும் கடாஷித்துச் சகார ஸமர்த்தநமென்று ஒரு
க்ரந்தம் செய்தருளி அந்தக் குத்தின் மேல் ஒரு குத்திட்டு அனுப்பி
யருள, வித்யாரண்யனும் பார்த்து, விஷ்ணு கண்டாவதாரரை நான்
ஜயிக்க வல்லேனோ? என்று ஈடுபட்டு ப்ரவணையிருக்க, ராஜாவும்
வேதாந்த தேஸரிகன் டத்தில் ஆத்யந்தம் பக்தனாயிருந்தான்.

பின்பு, வேதாந்தாசார்யர் என்றும், ஸர்வதந்த்ரஸ்வதந்த்ரர்
என்றும், கவிதார்க்கக்ஷேமம்ஹர் என்றும் ப்ரஸித்தமான வைபவத்
தைக் கேட்டு க்ருஷ்ணமிப்ரான் என்கிற ஒரு வித்வான் வாதம்
பண்ணவேணுமென்று வந்தழைக்க, வேதாந்த தேஸரிகனும் மூன்று
நாள் வாதம் பண்ணி அவனை ஜயித்தருள, க்ருஷ்ணமிப்ரானும்
ஸர்வதந்த்ர ஸ்வதந்த்ரரிடத்தில் பக்தனாய்த் தான் பண்ணை

ப்ரபோத சந்த்ரோதயத்தைப் பார்க்கவேண்டும் என்ன, தேசரிகளும் “நாம் செய்த ஸங்கல்பஸூர்யோதயத்தை நீரும் பார்க்கக் கடவீர்” என்று அருள்செய்ய, விடிவோரை க்ருஷ்ணமிஸ்ரனும் ப்ரபோதசந்த்ரோதயத்தைக் கொண்டு வர, நம் தேசரிகளும் அன்று ராத்ரியிலே ஊங்கல்பஸூர்யோதயத்தைச் செய்தருளி விடிவோரை நீத்ய கைங்கர்யங்கையு. அநுஷ்டித்து ஸங்கல்பஸூர்யோதயத்தையும் அவன் கையில் கொடுக்க, அவனும் பார்த்து அதோமுகுய் திருக், ஸூதர்பநபட்டர் முதலான பெரியோர்களும் இந்த இரண்டு க்ரந்தங்களையும் வடாஷித்தருளி, அவன் க்ரந்தத்தைப் பாராமல் அதைக் கண்டிக்குட்படியான க்ரந்தத்தைப் பண்ணுவதும் ஓரவதார விஸேஷத்தாலே உன்றோ? என்று டோரகந்ருள் திருக்கேவ கவ்தார்க்கேவரிம்ஹரென்கிற திருநாமம் ¹அந்வர்த்தம் என்று அருள் செய்தார்கள்.

பின்பு, க்ருஷ்ணமிஸ்ரனும் பக்தனாய்த் தேசரிகள் திருவடிகளிலே உணர்ந்து நின்றனென்று கேட்டுட் டிண்டிமகவிடம் ராமாப்யுதயம் என்கிற வாகுடத்தைப் பண்ணித் தேசரிகள் ஸந்திதியில் கொடுக்க, தேசரிகளும் யாதவாப்யுதயத்தை உம்ஸஸந்தேயாத்மையும் செய்தருள் டிண்டிமகவி கையில் கொடுக்க, அவனும் அதைத் தப்பார்த்து “கவிதார்க்கி களரிம்ஹரென்கிற பிருது உமக்கேதகும்” என்று தண்டன் ஸமர்ப்பித்து,

“த்வி சதுஷ்பத பரிவர்தந கர்வித

கரிஸரப கண்டபேருண்ட: |

கண்டந கண்டந கவரிஹ

டிண்டிம கவி கண்டடிண்டிமோ ஜயது ||”

என்கிற ஸ்லோகத்தையும் விண்ணப்பஞ் செய்தான்.

பின்பு வேதாந்த தேசரிகளும் திருக்குடந்தை முதலான தீவ்ய தேசங்களில் எம்பெருமான் திருவடிதொழுது திருவணையாடி ஸ்ரீவிவ்விபுத்தாரில் வட பெருங்கோயிலுடையாணையும் குடிக்கொடுத்த நாச்சியாரையும் திருவடிதொழுது நிற்க, குடிக்கொடுத்த நாச்சியாரும் “நாம் செய்தருளின உபநிஷத்தான திருப்பாவையிலே விஸேஷார்த்தங்களை யெல்லாம் ந்யாஸவிம்ஸதி முதலான ஸரணுகதி ப்ரதிபாதக க்ரந்தங்களாலே உரகாபரிப்பித்தருளினீரே” என்று

போர உகந்தருளி திருமாலை முதலானவைகளை ப்ரஸாதிக்க, தேசிகனும் அவைகளைப் பெற்று உள்மகிழ்ந்து,

“ஸ்ரீவிஷ்ணுசித்த குலநந்தந கலீபவல்லீம்”

என்று தொடங்கி கோதாஸ்துதியை விண்ணப்பஞ் செய்ய, நாச்சியாரும் கேட்டு உகந்து குளிரக் கடாஷித்தருள, பின்பு திருநகரியேற எழுந்தருளி,

“நிரஞ்ஜநமயஞ்ஜந: கிம ௨ நேத்ர முந்நித்யந்
நமஸ்யதி ஸடத்விஷே நரகவைரி ஜீவாதவே |
அகஸ்த்யகிரி நிம்நகா ஸுபகவீசிகா ஸோதர-
ஸ்வலக்ஷணஸரஸ்வதீ ஸுரபிகேஸரஸர்லாகிநே ||”

என்று ஆழ்வாணரத் திருவடிதொழுது நிற்க, ஆழ்வாரும் “ஸ்வருபோபாய புருஷார்த்தங்களை விஸதமாகக் காட்டுகிற திருமந்த்ரார்த்தமான நம் திருவாய்மொழியிலுள்ள விஸேஷார்த்தங்களை உல்லாசம் நிக்ஷேபரகை, ரஹஸ்யரகை முதலானவைகளாலே ப்ரகாஸிப்பித்த உமக்குப் ¹பாரிதோஷிகமாக ஒன்றும் அமையாது” என்று போர உகந்தருளி “நம் த்ருவாய்மொழிக்கு நாம் உகந்தருளின வ்யாக்யானமான ஆரூபிரப்படிக்கு வ்யாக்யாநரூபமாகச் சில க்ரந்தங்களைச் செய்யக் கடவீர்” என்று அர்ச்சகமுகேந அருளிச் செய்து திருமாலை முதலானவைகளையும் ப்ரஸாதிக்க, வேதாந்ததேசிகனும் ஆழ்வார் நியமநத்தைச் சிரஸாவஹித்து வரிசைகளையும் பெற்றுப் பொலிந்துநின்றபிரான் முதலான எம்பெருமான்களையும் திருவடி தொழுது திருவண் பரிசாரம் முதலாகத் திவ்யதேஸங்களிலும் எம்பெருமான் திருவடி தொழுது கோயிலேற வெழுந்தருளி மீண்டு திருவெள்ளறை ஸ்ரீமுஷ்ணம் முதலாகத் திவ்யதேஸயாத்ரை பண்ணிப் பெருமாள்கோயிலேற எழுந்தருளி பெருந்தேவியாரையும் பேரருளாளனையும் திருவடி தொழுது முதலிகளோடே வேதாந்த ப்ரவசநம் பண்ணிக்கொண்டு எழுந்தருளியிருக்கிற காலத்திலே,

ஒரு மஹா ஸமர்த்தனான பாம்பாண்டி வந்து சில துஷ்டர்களுடைய துர்ப்போதநத்தாலே அட்டஹாஸம் பண்ணிக் கொண்டு இந்த மந்த்ரவாதத்தில் என்னை ஜபித்தீராகில் ஸர்வதந்த்ர

ஸ்வதந்தரார் என்கிற பிருது உமக்குத் தகுமென்ன. தேஸரிகனும்¹ அஸமாநனோடே² ஸம்வதிக்க வேண்டுமெனே என்று வெறுத்திருக்க, அவனை ஜபிக்கும்படி முதலிகள் ப்ரார்த்திக்க, தேஸரிகனும் தர்ம டைய முன்பே ஏழுகிறை யெழுதி, பாம்பாண்டியைப் பார்த்து இனி வேண்டியபடி செய்யக்கூடவை யென்றருளிச் செய்ய, அந்தப் பாம்பாண்டியும் மஹாஸர்ப்பங்களை யேவ, அவைகளும் சில கீற்றுக் களைக் கடக்கமாட்டா மெனருக்க, பின்னையும் சில மஹாநாகங்களை யேவ, அவைகளும் இரண்டு மூன்று கீற்றுக்குள்ளேயே இருக்க, பின்னையும் க்ருத்தனாய் ஸங்கபால நென்கிற மஹாநாகத்தை யேவ அதுவும் ஏழு கீற்றையும் கடந்து கிட்டிவர, தேஸரிகனும் கருட தண்டகத்தை அருளிச் செய்ய, பெரியதிருவடி நயினரும் அந்த மஹாநாகத்தை எடுத்துக் கொண்டு போக, பாம்பாண்டியும் தேஸரிகன் திருவடிகளிலே விழுந்து அந்த மஹாநாகத்தைக் கொடுக்க வேண்டும் என்று ஸரணாகதி பண்ண, தேஸரிகனும் முன்பு செய்தருளின கருட பஞ்சாஸத்தை அநுஸந்தித்து ப்ரார்த்திக்க, பெரிய திருவடி நயினரும் அந்த மஹாநாகத்தைக் கொணர்ந்து விட, பாம்பாண்டியும் விஸ்மிதனாய்ப் போக, தேஸரிகனும் எண்ணெய்க் காப்புச் சாத்துக்கொள்கிற ஸமயத்தில் முன்பு மாயி ஸந்ந்யாஸி செய்தாற் போலே பாம்பாண்டியும் ஒரு குளத்திலே முழுகித் தண்ணீரைக் குடிக்க, ஸுத்ர விஸேஷத்தாலே தேஸரிகன் திருவயிறு வெடித்துப் போகும்படி³ உபாதிபுண்டாக, அந்த ஸுத்ரத்தை அறிந்து தேஸரிகனும் முன்புபோலே ஒரு ஸ்தம்பத்தில் கீறி விட்டு அத்தாலே அந்த ஜலங்களை யெல்லாம் பெருக்க, அதைக் கேட்டுப் பாம்பாண்டியும் தேஸரிகன் திருவடிகளிலே விழுந்து ஸுாமணம் பண்ணிக்கொண்டு போனான்.

பின்பு வேதாந்த தேஸரிகனும் வித்தாந்த ப்ரவசநம் பண்ணிக் கொண்டு,

“வரத விரசய த்வம் வாரிதாஸேஷதேஷாம்
புந ருபசிதபுண்யாம் பூஷிதாம் புண்யகோட்யா |
ஸித முதித மநோபிஸ் தாவகைர் நித்யஸேவ்யாம்
ஹத ரிபு ஜநயோகாம் ஹஸ்தி தாம்நஸ் ஸம்ருத்திம்” ||

என்று மங்களாஸாஸநம் செய்தருளிச் சில காலம் எழுந்தருளியிருந்து திருமலை முதலான திவ்யதேஸங்களிலும் மங்களாஸாஸநம் பண்ணி,

1. சமயில்லாத 2. வாதம் செய்ய 3. நோய்.

எம்பெருமானாரையும் திருவடி தொழுது கோயிலேற எழுந்தருளும் போது திருக்கோவலூரருகே மஹாரண்யத்தில் ஒருநாள் தளிகை முதலானவைகளுக்கு விரோதம் உண்டாய் ஸ்ரீ ஹயக்ரீவருக்குத் தீர்த்தத்தைக் கண்டருளப் பண்ணி உபவாஸத்துடனே ஒரு த்ரைவாரணிக ஸ்ரீவைஷ்ணவனுடைய ச்ருஹத்திலே ஒரு ராத்ரி தங்கியிருக்க, அந்த ச்ருவாரணிகளும் அந்த ராத்ரியிலே தேசரிகளை யெழுப்பி “ஒரு வெள்ளைக் குதி வர எங்கள் கடலையை யெல்லாம் தின்கிறது; அத்தைத் தின்னுமெனிருக்கும்படி கட்டட்வணும்” என்ன, தேசரிகளும் அவனைப் பாலமுது கொண்டு வரும்படி நியமிக்க, அவனும் கொண்டு வந்து கொடுக்க, அத்தை ஸ்ரீ ஹயக்ரீவனுக்குக் கண்டருளப் பண்ணித் தாமும் முதலிகளும் மனவீகரித்து “இனி உன் கடலையைத் தின்னாது” என்றருளிச் செய்ய, த்ரைவாரணிகளும் ஸ்வாமி திருவடிகளிலே தண்டன் ஸமர்ப்பித்து “ஆரோ என்றிருந்தேன்! இப்படிக்கொந்த பாக்பம் அடியேனுக்கு லபித்ததே” என்று உள் மகிழ்ந்து மறுநாளில் ஸ்ரீ ஹயக்ரீவருக்கு விரோஷாதாதம் பண்ணுவித்தான்.

பின்பு வேதாந்த தேசரிகளும் திருக்கோவலூராயனாரைத் திருவடிதொழுது திருவலுந்திரபுரத்திற் சிலநாள் எரித்தாந்த வரவசநம் பண்ணிக்கொண்டிருக்க, அங்குச் சில துஷ்டர்கள் பாம்பாண்டியைப் போதித்தாற்போலே ஒரு கொத்தனை யேனிக் கிணறு கட்டும்படி பண்ணுவிக்கச் சொல்ல, அந்தக் கொத்தனும் தேசரிகள் முன்பே வந்து “செவ்வையாய் ஒரு கிணற்றைக் கட்டினீராகில் உம்மை ஒருவரும் ஜயிக்கமாட்டார்கள், இல்லாவிடில் உமக்கிந்த பிருது தாது” என்று சொல்ல, தேசரிகளும் இதபரிஹார்யமில்லா விடிலும் துர்போதநத்தாலே இவன்வந்து இப்படிக்குச் சொல்லுகிற இகையால் இத்தைச் செய்து இவனை நிரஸித்தால் இனி ஒரு துஷ்டருக்கும் அவகாசமுண்டாகாவிதன்றும், துர்போதகர்களுக்கும் சொன்னத்தைச் செய்யும் வல்லமை இவருக்கே உண்டென்று அறிவிப்பிக்கைக்காகவும் தாமே தம் திருமாளிகையில் ஸ்ரீ ஹயக்ரீவருக்கென்று ஒரு கிணற்றை அந்தக் கொத்தன் கொடுத்த கற்களாலே கட்டிக்காட்ட, கொத்தனும் பக்தனாய்த் திருவடிகளிலே விழுந்து துர்போதநத்தாலே கெட்டுப்போன அடியேனை அடிமை கொள்ள

வேணும் என்று விண்ணப்பஞ் செய்ய, தேசரிகனும் அவனுக்குத் திருவிலச்சினையும் ப்ராஸாதித்தருளி இனி ஸாஸ்த்ரவிஷயம் தவிர மற்ற விஷயங்களில் வந்த துஷ்டங்களை ஸரிஷித்து படிமைப் படும் படி பண்ணக்கடவான் என்று நியமித்தருளின சிலநாள் கழித்தவாறே தெய்வநாயகன் திடமதம் பெற்று விடைகொண்டு வீரநாராயண புரத்தில்,

“நாதேந முநிநா தேந பவேயம் நாதவாநஹம் |
யஸ்ய நைகமிகந் தத்வம் ஹஸ்தாமலகதாந் கதம் ||”

என்று ஸ்ரீமந்நாதமுநிகளைத் திருவடிதொழுது நிற்க, நாதமுநிகளும் நாம் யோகதரையில் ஆழ்வாரை ஸாக்ஷாத்தரித்துப் பெற்ற திருமந்த்ர மந்த்ரார்த்தங்களையும் திருமந்த்ரார்த்தங்களான வேதாந்தங்களையும் ஸதாசார்ய ஸம்பந்தாயத்தாலே நீரும் பெற்று அந்த விசேஷார்த்தங்களையும் இப்போது ப்ரவசதம் பண்ணிக்கொண்டு பின்னோர்க்கும் உஜ்ஜீவிக்கும்படிக்கு க்ரந்தங்களைச் செய்து மஹோபகாரம் பண்ணினீர்” என்று போர உகந்தருளி “நம்மாழ்வார் நியமநத்தைத் தலைக் கட்டக்கடவீர்” என்று அர்ச்சுமுகேந அருளிச்செய்து திருமாலை முதலானவைகளையும் ப்ராஸாதித்தருள், தேசரிகனும் அந்த வரிசைகளைப் பெற்று,

“அத்ர பாத்ர சாபி நித்யம் யதியசரணௌ ஸரணம் மதியம்”

என்று அநுஸந்தித்துக் கண்ணனையும் திருவடி தொழுது விடை கொண்டு தேராரும் நெடுவீதித் திருவாலிநகரானும் எம்.ருமாணையும் திருமங்கையாழ்வாரையும் திருவடிதொழுது நிற்க, திருமங்கையாழ்வாரும் “திருமந்த்ரத்தில் நமஸ்காரத்தார்த்தமான த்வயத்தில் ஸரணாகதியை ப்ரகாஸிப்பிக்கிற விசேஷார்த்தங்களை யெல்லாம் ப்ரபந்தங்களாலே வெளியிட்ட நம்மைக் காட்டிலும் அவ்வர்த்தங்களை யெல்லாம் கத்ய ரூபேண அருளிச்செய்த உடையவருடைய திருவுள்ளப்படிக்கு அவர் நியமநத்தாலே பல க்ரந்தங்களைச் செய்து உலகத்தையும் திருத்தி ஸரணாகதி ஸாஸ்த்ரத்தை ப்ரகாஸிப்பித்த உமக்குத் தகுந்த பாரிதோஷிகம் ஒன்று மில்லை” என்று போர உகந்தருளி திருமாலை முதலானவைகளையும் ப்ராஸாதிக்க, தேசரிகனும் அவைகளைப் பெற்று க்ருதார்த்தராய் விடைகொண்டு கோயிலேற எழுந்தருளி ஸ்ரீரங்கநாச்சியாரையும் பெரியபெருமாணையும்

திருவடிதொழுது பெருங்கூட்டத்து முதலிகளோடே ஸித்தாந்தப் ப்ரவசநம் டண்ணிக்கொண்டு எழுந்தருளியிருக்கிற நாளையிலே தேஸாந்தரத்தில் அநேக ஸ்ரீவைஷ்ணவர்கள் இந்த வைபவத்தைக் கண்டும் கேட்கும் வந்து ஆஸ்ரயித்து ஸ்ரீபாஷ்யாதிகளை அதிகரித்தார்கள்.

சில மிதஜ்ஞ ஸாதுக்கள் நங்களுக்கு ஸுலபமாய் அறியும்படி தத்வ ஹித புருஷார்த்தங்களை ஸங்க்ரஹித்து ப்ரஸாதித்தருள வேணும் என்று ப்ரார்த்திக்க, தேஸிகளும் அப்படியே திருவுள்ளம் பற்றிப் புருஷார்த்தத்தை அடைகைக்கு உபாயம் வேண்டுகையாலும், உபாயத்தை அறிகைக்குத் தத்வஜ்ஞாநம் வேண்டுகையாலும், தத்வஜ்ஞாநம் உண்டாகைக்கு ஸதாசார்யன் வேண்டுகையாலும், ஸதாசார்யனென்று அறிகைக்கு ஸாஸ்த்ரமூலத்வ ஸம்ப்ரதி பத்தி யுண்டான ஸம்ப்ரதாயஸூக்தி அறியவேண்டுகையாலும்,

“ஆபாத குடமநபாயிநி த்ர்ஸநேஸ்மிந்”

என்கிற அடியே கோதற்ற ஸம்ப்ரதாய ப்ரகாஸகமாக ஸம்ப்ரதாய பரிஸூத்தி யென்கிற ரஹஸ்யத்தை முன்பு செய்தருளி, பின்னும் க்ரமமாக ரஹஸ்யங்களைச் செய்யக் கோலித் தத்வபதவி, ரஹஸ்யபதவி, தத்வ நவநீதம், தத்வமாத்த்ருகை, ரஹஸ்யநவநீதம், ரஹஸ்ய மாத்த்ருகை தத்வரத்நாவலி, தத்வரத்நாவலி ப்ரதிபரத்ய ஸங்க்ரஹம், ரஹஸ்யரத்நாவலி, ரஹஸ்ய ரத்நாவலி ஹ்ருதயம், தத்வத்ரயசுனகம், ஸாரஸங்க்ஷேபம், ஸாரஸாரம், அபயப்ரதாநஸாரம், தத்வஸிகாமணி, ரஹஸ்ய ஸிகாமணி, அஞ்ஜலி வைபவம், ப்ரதாநஸுதகம், உபகார ஸங்க்ரஹம், ஸாரஸங்க்ரஹம், பரமபத ஸோபநம் ஆகிய இந்த ரஹஸ்யங்களைச் செய்தருளி அவர்களுக்கு ப்ரஸாதித்தருளி உடையவர் திருவுள்ளக் கருத்தைப் பல ப்ரபந்தங்களாலும் வெளியிட்டுக் கொண்டு ராமாநுஜஸித்தாந்தம் இவராலே ஸுப்ரதிஷ்டமாயிற்று என்று ஸத்துக்களாலே கொண்டாடப்பட்டு ஜ்ஞாந பக்தி வைராக்யங்கள் இப்படி ஒரு வடிவு கொண்டிருக்கிறதென்று எல்லாரும் அறியும்படி அபிகமநோபாதாநேஜ்யா ஸ்வாத்பாய யோக ரூப பகவத் கைங்கர்யங்களையும் பாகவதாசார்யகைங்கர்யங்களையும் க்ரமமாக அநுஷ்டித்துக் கொண்டு இவை ஸுப்ரதிஷ்டிதமாகும்படி பரமதநிரஸை புரஸ்ஸரமாக ஸித்தாந்தப் ப்ரவசநம் பண்ணிக் கொண்டு எழுந்தருளியிருந்தார். இவ்வார்த்தங்களை,

“ஸ்ரீவார்தனித்திஸ் ஸததூஷணீ ச
த்வே கேட ஸஸ்த்ரே கதகாக்ரகாநாம் |
ஆத்யேந தத்ர க்ரியே ந ஸ்வரக்ஷா
ப்ரத்யர்திபங்க: கலஹேந்யதஸ் ஸ்யாத் ||

அநந்யஸாதாரண சாதூரீ ச
காவ்யாதிஷு ப்ரஹ்மவிதக்ரணீத்வம் |
ததாஷ்டபாஷா கவிதாபடுத்வம்
ஸங்கல்ப ஸூர்யோதய த்ருப்யமஸ்ய ||

அஹஹ ஸங்கர யாதவ பாஸ்கர-
க்ரதித துர்மத துர்மதவாதிநாம் |

கலகல: கவிதார்கிககேஸரி-
ப்ரதித தூஷணிகாஸ்ரவணுவதி: ||

யதூக்தயோ யதிபதி தந்ந்ர தீபிகா:
ஷலக்ஷணஸ்ஸரஸ தமாஸ்ஸதாம் மதா: |
ஸமத்ஸரை ரபி ஸததம் பரோக்ஷத:
ப்ராஸம்ஸிதா: பரிகலயேத் ஸ நஸ் ஸ்ரியம் ||

தாந்திஸ்ஸாந்திஸ் ஸாசித்வம் விஷயவிஜயிதா

தீரதா நிஸ்ஸப்ருஹத்வம்
ஸேஷத்வம் ஸ்ரீஸதத்தாஸஜநவிஷயகம்
பாரதந்த்ரியஞ் ச தத்ர |

அக்ஷோபத்வம் படுத்வம் ம்ருதுஸமவபிதா
நிர்பரத்வாநஸூயே

யஸ்மிந்நாஜாநஸித்தம் ஸ கலு விஜயதே
வேங்கடாசார்யவர்ய: ||

யதீயசரிதம் ஸதாம் ஸாசரிதவ்யவஸ்தாபகம்

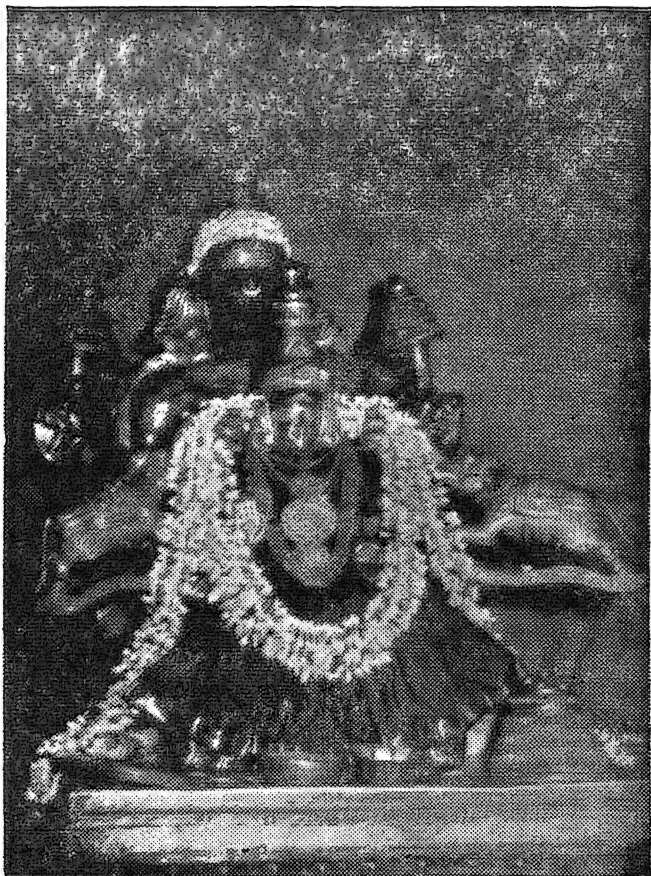
யதீயவசநம் பரம் ஸகலஹ்மஸ்யோந்மூலநம் |

யதீயகருணாகதிஸ் ஸகலதர்மஸூத்ரியாத்மநாம்

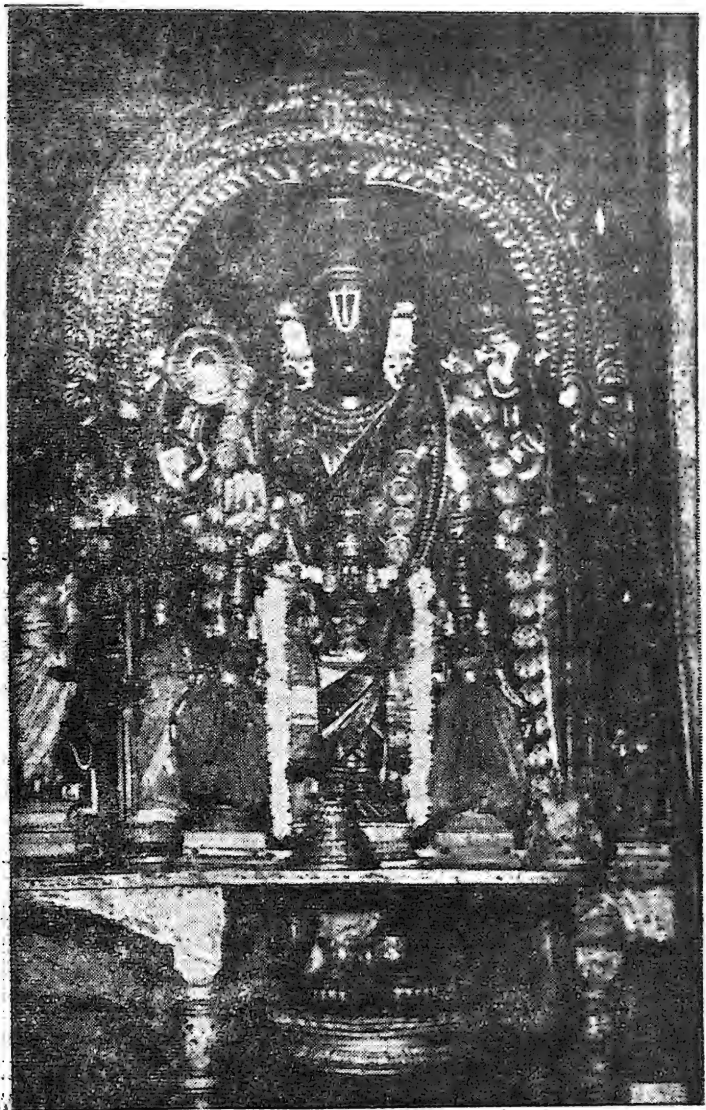
ஸ நஸ் ஸரணமஸ்த்வஸௌ ஸகலதந்த்ர நிர்வாஹக: || ”

என்று ப்ரதிவாதி பயங்கரம் அண்ணன் அருளிச்செய்தார்.

பின்பு வேதாந்த தேசிகன் திருவடிகளிலே “ஆத்யம் யதீந்
த்ரஸிஷ்யானாம்” என்கிற கூரத்தாழ்வானைப் போலே முதலிலே
ஆஸ்ரயித்து ஸகலஸாஸ்த்ரங்களையும் அதிகரித்து அதிமார்த்தராய்

திருவஹீந்திராபுரம் திவ்யதேசத்தில் ஸேவைதரும்
 ஸ்ரீ ஹேமாப்ஜநாயகித்தாயார்
 (ஸ்ரீசெங்கமலவல்லிநாச்சியார்)

திருவஹீந்திரபுரம் திவ்யதேசத்தில் ஸேவைதரும்
ஸ்ரீ தேவநாதன்
(அடியவர்க்கு மெய்யன்)

“ஹஸ்தீரம் லோகவிக்க்யாதம் கௌண்டிந்யம் விதுஷாம் வரம் |
ராமாநுஜார்யஸித்தாந்த ஸ்தாபநாசார்ய மாஸரயே ||”

என்னும்படி இருந்துள்ள வீரவல்லிப் பேரருளாளையன் அதிவிரக்த ராய் ஸந்ந்யஸிக்கவேணும் என்று ப்ராஹ்மத்திக்க, வேதாந்த தேஸிக னும் ப்ரேஷண மந்த்ரோபதேஸ புரஸ்ஸரமாக ஸந்ந்யஸிப்பித்துப் பேரருளாளஜீயர் என்று திருநாமம் ப்ரஸாதித்தருளினார். வீரவல்லி க்ருஷ்ணமாசார்யருக்கும் ஸந்ந்யாஸம் ப்ரஸாதித்து வெண்ணெய்க் கூத்தஜீயர் என்றும், கொமாண்டரப்பைக்கும் ஸந்ந்யாஸம் ப்ரஸா தித்து ப்ராபாகர ஜீயர் என்றும் திருநாமம் ப்ரஸாதித்தருளினார்.

பின்பு பேரருளாளஜீயர் முதலான ஜீயர்களாயும், க்ருஹஸ்தர் களாயுமிருந்துள்ள முதலிகளுக்கு வேதாந்தங்களையும் ரஹஸ்யங் களையும் ப்ரஸாதித்துக் கொண்டிருக்கும்போது இவருடைய ஆசார் யத்வ பூர்த்தியைக்கண்டு, “ஸ்ரீபாஷ்யம் விசய்ய ஸம்யமிவர:”¹ என்கிறபடியே, உடையவரவதாரமன்றோ இவர்? என்றறிந்து பிள்ளைலோகாசார்யரும் ஸ்ரீபாஷ்யத்தை அதிகரித்து ரஹஸ்யார்த் தங்ககளையும் பல்காலங் கேட்டு அந்த ப்ரபாவத்தை,

“சீரோன்று தூப்புல் திருவேங்கடமுடையான்
பாரொன்றச் சொன்ன பழமொழியுள்
ஒரொன்றுதானே யமையாதோ தாரணியில் வாழ்வார்க்கு
வானேறப் போமளவும் வாழ்வு”

என்று அருளிச்செய்தார். இப்படி¹ அநவரத பாஷ்ய ப்ரவசநத்தை “தீரீடபத்வாரம் ஸ்ராவித ஸாரீரக பாஷ்ய:” என்று தாமே அருளிச் செய்தார். இப்படிக்கு வேதாந்தாசார்யராயும் ஸர்வதந்த்ர ஸ்வதந்த்ரராயும் கவிதார்க்கிகளும் ஹராயும் கொண்டாடும் படி யிருக்கையாலே யன்றோ பிள்ளைலோகாசார்யர் ஸ்ரீபாஷ்யத்தை அதிகரித்தார்! அப்படியிருக்க, இவருக்கு ஒரு குறை வுண்டாக்க வேண்டும் என்று அழகிய மணவாளப் பெருமாள் நயினார் முதலான சில² அஸூயர்கள் நம் தேஸிகளை வாதத்துக்கழைக்க, தேஸிகளும்

“ய தீஸ்வர ஸரஸ்வதீ ஸுரபிதாஸயாநாம் ஸ்தாம்
வஹாமி சரணம்புஜாம் ப்ரணதிஸாலிநா மௌளிநா ||”

1. சூடைவிடாது 2. பொருமையுள்ளவர்கள்.

என்றும், ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களோடே வாதம் பண்ணுவதில் ஸ்வியன்
றும் அருளிச்செய்து வாராமலிருக்க, அவராமர்த்தயத்தாலே வாராமல்
இருக்கிறார் என்று தேசரிகன் திருமாளிகை வாசலில் தங்கள் பாத
ரகைகளைக் கட்டி அருகே பார்த்துக் கொண்டிருக்க, தேசரிகனும்
கார்யவஸத்தாலே புறப்படும்போது அந்தப் பாதரகைகள் தம்
பிரஸிஸ்தே பட, தேசரிகனும்,

“கர்மாவலம்பகா: கேசித் கேசிஜ்ஜ்ஞாநாவலம்பகா: |

வயந்து ஹரிதாஸாநாம் பாதரக்ஷாவலம்பகா: ||”

என்று அநுஸந்தித்தருளி நிர்மலராயிருக்க, அவர்களும் இந்த
ஆஜாநஸித்தமான ஆத்மகுணத்தில் ஈடுபட்டு அபராதக்ஷாமணம்
பண்ணிக்கொண்டார்கள்.

பின்பு ஒருநாள் பிதாவான அந்தஸூரிகளுடைய திருவாய்
யந்தத்தில், உடையவருக்கு விஷஸஹிதமான பிணை யிட்டார்
போலவும் சக்ரவர்த்தித் திருமகனுக்குக் கூனி தீங்கு நினைத்தார்
போலவும் கண்ணனுக்குக் கம்ஸன் தீங்கு நினைத்தார் போலவும்
தேசரிகளுடைய வைபவம் ப்ரஸித்தமாகும்படிச் சில அஸூரிகள்
தீங்கு உண்டாக்கவேண்டுமென்று துராலோசனைபண்ணி நிமந்
த்ரித ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களைச் சில த்ரவ்யங்களைக் கொடுத்தும்
அதற்கு அங்கீகாரமில்லாமலிருக்க, ப்ரமமுண்டாகும்படி சில மாயம்
பொடிகளைத் தூவி அவர்கள் புஜிக்கும்படிக்கும் பண்ணுவித்துப்
பேரருளாளசீயர் முதலான பெருங்கூட்டத்து முதலிகளுக்குத்
தேஹோபாதிகளும் ப்ரமமும் உண்டாகும்படிக்கும் பண்ணுவித்து
அருகே இருந்து, என் செய்கிறார்? என்று பார்த்துக்கொண்டிருக்க,
வேதாந்ததேசரிகனும்,

“பயம் பயாநா மபஹாரிணி ஸ்திதே

மநஸ்யநந்தே மம குத்ர திஷ்டதி |”

என்றும்,

“ஸ த்வாஸக்தமதி: க்ருஷ்ணே தர்யமானோ மஹோரகை:”

ந விவேதாத்மனோ காத்ரம் தத்ஸம்ருத்யாஹ்லாத ஸம்ஸ்தி த:”

என்றும் சொல்லுகிற ப்ரஹ்லாதாழ்வானுடைய ¹அத்யவநாய

விசேஷத்தை யுடையவராகையாலும் ஸதாசார்ய ப்ரஸாதத்தாலே மஹாமந்த்ரம் கைபுகுந்திருக்கையால் கூடாந்த்ரங்களுக்கு ஒருகாலும் ப்ரவேசம் கொடாமலிருக்கும்படி உண்ணின ஸ்ரீஹயக்ரீவ ப்ரஸாதத்தாலும் எப்போதும் தெளிந்தவராயிருக்கையாலே “மத்யாஹநஸமயத்தில் ஸ்ராத்தவிக்கும் பண்ணைவைத்து எம்பெருமான் போதிக்க நினைத்தான்” என்று அறிந்து தாமும் நீராடி, நித்ய கைங்கர்யங்களையும் செய்து குலாராதநமான பேரருளாளனையும் விவப்நலப்தரான ஸ்ரீஹயக்ரீவரையும் விசேஷாராதநம் கொண்டுருளப்பண்ணுவித்து ஸ்ராத்த ஹோமாதிகளையும் செய்தருளி இலைத் தளிகையில் இன்னடிசில் கறியமுது திருப்பண்ணியாரம் முதலானவைகளையும் பரிமாறிக் கூர்ச்சாவாஹிதர்களான தேவபித்ரு விஷ்ணுக்களுக்குத் தானாதிகளைப் பண்ணி தேவ பித்ரு வைஷ்ணவ ஸூக்தங்களையும் ஜபித்துக்கொண்டிருந்த பின்பு, இலைத் தளிகைகளை மாற்றும்போது இன்னடிசில் முதலானவைகளை ¹ஸாவசேஷங்களாக அமுதுசெய்திருக்கக் கண்டு, பகவதநுகூஹத்தை ஹந்தோஷித்துக் கூர்ச்சாவாஹித தேவ பித்ரு விஷ்ணுத்வாஸ நத்தையும் பிண்டதாநங்களோடே ஸ்ராத்த ஸமாப்தியையும் பண்ணி தீர்த்தாதிகளை விவிகரித்துக்கொண்டிருக்க, அருகே பார்த்துக்கொண்டிருந்த அஸூயர்களும் மூன்று ஸ்ரீவைஷ்ணவர்கள் அபூர்வமாய் வந்து மத்யாஹநத்தில் எழுந்தருளி எண்ணெய்க் காப்புச் சாத்திக்கொண்டு நீராடி ஸ்ராத்தத்தில் வரிக்கப்பட்டு அமுதுசெய்து உத்வாஸநம் பண்ணினவாறே வாசலிலே அடைகிகாயமுது செய்து கோயிலை ப்ரதக்ஷிணமாக எழுந்தருளிப் போகக் கண்டு, தேவரிகன் ஸந்திநியில் வந்து இப்படி மூன்று திருநாமங்கள் எழுந்தருளி நடத்திப் போந்தமையை விண்ணப்பஞ் செய்து அவர்களார்? என்று கேட்க, அப்படியோ? கோயிற் றிருமலை பெருமான் கோயில் எம்பெருமான்கள் விசேஷ கடாசுகும் பண்ணுரர்கள் என்று உள்மக்கீழ்ந்து தாமும் நடத்திப்போந்த வ்ருத்தாந்தத்தையும் அருளிச்செய்ய, அவர்களும் ஆஸ்சர்யப்பட்டு அபசாரக்ஷாமணம் பண்ணிக்கொண்டு உள்நடுங்கியிருக்க, அந்தக்ஷாத்த்ரமும் நிவ்ருத்தமாய் நிமந்த்ரித ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களும் உள் நடுங்கிக் க்ஷாமணம் பண்ணிக்கொள்ள, முதலிகளும் விவஸுதர்களாகத்

தெளிந்து தீர்த்தாதிகளை ஸ்வீகரிக்க, வேதாந்த தேசிகனும் இன்புறு மிவ்வினையாட்டுடையான் எம்பெருமான் என்று விஷயிதராய் நித்ய கைங்கர்யங்களையும் எடுத்தாந்தப் ப்ரவசதந்தையும் பண்ணிக்கொண்டெழுந்தருளியிருந்தார்.

பின்பு, ஒருநாள் வேதாந்த தேசிகனும் ஏகாதரியில் பெரிய பெருமானைத் திருவடிதொழுது நிற்கும்போது சிலர் அர்ச்சகருக்குத் த்ரவ்யங்களைக் கொடுத்துத் தீர்த்தாதிகளுடன் முத்தகாந்தந்தையும் கொடுக்கும்படி செய்விக்க, அர்ச்சகரும் அப்படியே செய்ய, தேசிகனும் தீர்த்தாதிகளை ஸ்வீகரித்து முத்தகாந்தந்தையும் ஸிரஸாவஹித்து,

“ஸ்ருதிஸ் ஸ்ம்ருதிர் மமைவாஜ்ஞா யஸ் தா முல்வங்க்ய வர்ததே |

ஆஜ்ஞாச்சேதீ மம த்ரோஹி மத்பக்தோபி ந வைஷ்ணவ: ||”

என்று முற்காலத்தில் நியமித்தருளித்து; இப்போது அதற்கு விருத்தமாக இப்படிக்கு நியமித்தருளித்து; என் செய்யக்கடவது? என்று விண்ணப்பஞ்செய்ய, பெருமானும் ஓர்ர்ச்சகனிடத்தில் ஆவேசித்து இப்படிச் செய்த அர்ச்சகரைச் சிுகித்து நாமிப்படிக்கு நியமிக்க வில்லை என்றருளிச் செய்ய, அந்த அர்ச்சகரும் த்ரவ்யலோபத்தாலே செய்தேன் என்று கூாமணம் பண்ணிக்கொள்ள, இத்தை யெல்லாரும் பார்த்து இத்தேசிகன் அநுஷ்டாநமே பெரியபெருமான் திருவுள்ளம் என்றறிந்து ப்ரவணராய்ப் போந்தார்கள்.

பின்பு ஒருநாள் சிலர் பக்தியாலே அமுதுபடியோடே பணங்களைக் கலந்து உபாதாநமாக ஸமர்ப்பிக்க, அவைகளைத் தேவிகள் ஸோதித்து எடுக்கும்போது, இதென்ன? என்று கேட்க, தேசிகனும் அவைகளைப் புழுக்கள் என்று கோலாலே தள்ளிவிட, அதைப் பார்த்து இது அவதாரவிஸேஷமாகையாலே இப்படிக்கிருப்பது என்று போர் உகந்தார்கள்.

பின்பு,

“யஸ்ய விக்ரம மாஸாத்ய ராக்ஷஸா நிதநங் கதா: |

தம் மந்யே ராகவம் வீரம் நாராயண மநாமயம் ||”

என்று புடையுண்ட காலத்திலறிந்து பின்பு மறந்த ராவணதிகளைப்

1. பொங்கல் 2. அரிசி.

போலே இருந்துள்ள மதாந்தரஸ்தர்கனோடே வாசியற இந்தஸ்
 ஸித்தாந்தத்திலே ஜ்ஞாதாக்களாயிருக்கிற அழகிய மணவாளப்
 பெருமாள் நயினார் முதலானாரும் நம் தேசரிகன் வைபவத்தை
 ஸஹியாமல் அழகிய மணவாளன் திருவோலக்கத்தில் இன்று ராத்ரி
 யில் ஆயிரம் ஸ்ரீலோகம் பண்ணினவர்களுக்கே கவிதார்க்கிகளிம்ஹ
 ரென்கிற பிருது சொல்லக்கடவது என்று தேசரிகரை நோக்கிச்
 சொல்ல, அழகிய மணவாளனும் ஓர்ச்சகனிடத்தில் ஆவேசித்து
 “இன்று ராத்ரியில் ஆயிரம் ஸ்ரீலோகம் பண்ணினவரைக் கவிதார்க்
 கிகளிம்ஹரென்று சொல்லக்கடவது” என்று இருவருக்கும் நியமித்
 தருள, அழகிய மணவாளப் பெருமாள் நயினாரும், பதகமலஸஹஸ்ரம்
 பண்ணுகிறோம் என்று சொல்லிப் போய் முன்னாறு ஸ்ரீலோகம்
 பண்ண, போது விடிந்தது; தேசரிகனும், ‘பாதுகாஸஹஸ்ரம்
 விண்ணப்பஞ் செய்கிறேன்’ என்று திருமாளிகையில் எழுந்தருளி
 ப்ரதமயாமத்தில் நித்ய கைங்கர்யங்களையும் செய்தருளி த்விதீய
 யாமத்தில் பாதுகாஸஹஸ்ரத்தைத் தலைக்கட்டி, த்ருதீயயாமத்தில்
 திருக்கண் வளர்ந்தருளி, சதுர்த்தயாமம் முதலாக நித்யகைங்கர்யங்
 களையும் செய்து அழகிய மணவாளனைத் திருவடி தொழுது திரு
 வோலக்கத்தில் நிற்க, அழகிய மணவாளப் பெருமாள் நயினாரும்
 வந்து நிற்க, ஆயிரம் ஸ்ரீலோகங்களையும் விண்ணப்பஞ் செய்யும்படி
 இருவருக்கும் அருளப்பாடிட்டருள, தேசரிகனும் பாதுகாஸஹஸ்
 ரத்தை விண்ணப்பஞ்செய்ய, அழகிய மணவாளப் பெருமாள்
 நயினாரும் ஆயிரம் ‘தலைக்கட்டாமையாலே அதோமுகராயிருக்க,
 பெருமானும் “கவிதார்க்கிகளிம்ஹர்” என்று அருளப்பாடிட்டருளி
 வரிசைகளையும் ப்ரஸாதிக்க, தேசரிகனும் அவ்வரிசைகளைப் பெற்று
 உள்மகிழ்ந்தும் நயினார் திருவுள்ளமுகக்கும்படி,

“ஸுதே ஸுகரயுவதிஸ் ஸுதரத மத்யந்த துர்பரம் ஜடிதி |
 கரிணீ சிராய ஸுதே ஸகல மஹிபால லாளிதம் களபம் ||”

என்று நைச்சாநுஸந்தாநம்பண்ண, அத்தைக்கண்டு பெருமானும்
 பெரியோர்களும் திருவுள்ளமுகந்தருள, தேசரிகனும் ராமாநுஜ
 ஸித்தாந்தத்தில் அஹையையாலே ஒருவரும் கெடலாகாது என்று
 திருவுள்ளம் பற்றி,

1. பூர்த்தி செய்யாமையாலே.

“ ஆபாதகுடமநபாயிநி தர்ஸநேஸ்மிந்-
நாஸாஸநீயமபரம் ந விபக்ஷஹேதோ: |
ஆபாதஸாந்தி மதுராந் புநாஸ்மதீயா-
நந்யோந்யவைவா ஜநநீ விஜஹாத்வஸூயா || ”

என்று விண்ணப்பஞ்செய்து வித்தாந்த ப்ரவசநம் பண்ணிக்
கொண்டிருக்க, நயினார் முதலானாரும் தேஸிகன் திருவடிகளிலே
ப்ரவணராயிருந்தார்கள்.

பின்பு ஒரு ராத்ரியில் நம் நியமநத்தைத் தலைக்கட்டக்கடவீர்
என்று நம்மாழ்வார் ஸ்வப்நம் காட்டியருள, தேஸிகனும் திருக்
குருகைப்பிரான் பிள்ளான் உடையவர் நியமநத்தாலே செய்தருளின
பகவத் விஷயமான ஆரூபிரப்படிக்கு அப்பிள்ளார் உபந்யாஸத்தைக்
கொண்டு வ்யாக்யாநமாக எழுபத்துநாலாயிரப்படி செய்யக்கோலி
அவதாரிகையில் ¹ஆநுஷங்கிகமாகத் திருமந்த்ரார்த்தமான நாலா
யிர ப்ரபந்தங்களுடைய தாத்பர்யத்தை ஸங்க்ரஹமாக உபபாதித்
துப் பின்பு ஆரூபிரப்படி வ்யாக்யாநமாகத் திருவாய்மொழி அர்த்
தத்தை ப்ரதிபாதித்து எழுபத்துநாலாயிரப்படியைத் தலைக்கட்டி
அதற்கு நாலாயிரக்கருத்து என்று திருநாமம் சாற்றி, அமலனாதி
பிரானுக்கு முநிவாஹநபோகம் என்று ஒரு வ்யாக்யாநமும்,
கண்ணிருண்சிறுத்தாம்புக்கு மதுரகவிஹ்ருதயம் என்று ஒரு வ்யாக்
யாநமும் செய்தருளி, ஸம்ஸ்க்ருதத்தால் த்ரமிடோபநிஷத்ஸாரமும்,
த்ரமிடோபநிஷத் தாத்பர்ய தத்நாவளியும் செய்தருளி, செந்தமிழ்ப்
பாட்டுக்களால் திருமந்த்ரச்சுருக்கு, த்வயச்சுருக்கு, சரமர்த்லோகச்
சுருக்கு, கீதார்த்தஸங்க்ரஹச்சுருக்கு, கீதையில் சொன்ன ஆஹா
ரஸுத்தியைச் சொல்லுகிற ஆஹாரநியமப் பாட்டுக்களையும்
செய்தருளி, அவைகளை முதலிகளுக்குப் ப்ரஸாதித்துக் கொண்டு,
நம்மாழ்வார் நாதமுநிகள் நியமநத்தைத் தலைக்கட்டி, அவர்கள் திரு
வுள்ளத்தை உகப்பித்து எழுந்தருளியிருக்கிற காலத்திலே, வட
தேஸத்திலே தேஸிகன் திருவடிகளாலே திருத்தப்பட்டவனாய்ப்
பாரமைகாந்தப் தர்மத்தில் ஊற்றமுடையவனாயிருக்கிற ஸர்வஜ்ஞ
சிங்கப்ப நாயகன் சில ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களை அனுப்பித் தனக்கு

1. நாம் முக்யமாக ஒரு காரியம் செய்ய, அத்துடன்
மற்றொரு காரியமும் நடப்பதை ஆநுஷங்கிகமென்பர்.

விசேஷார்த்தங்களை ப்ரஸாதித்தருளவேணும் என்று ப்ரார்த்திக்க, தேசிகனும் அவனுடைய சித்த ஸூத்திரையும் அறிந்து ஹிதோப தேசுமாக ஸுபாஷித நீவினையும், தத்வ ஸந்தேசத்தையும், ரஹஸ்ய ஸந்தேசத்தையும், ரஹஸ்ய ஸந்தேச விவரணத்தையும் செய்தருளி அவைகளை ப்ரஸாதித்து,

“ ஸத்வஸ்தாந் நிப்ருதம் ப்ரஸாதய ஸதாம்

வ்ருத்திம் வ்யவஸ்தபய

த்ரஸ்யப்ரஹ்மவிதா கஸஸ் த்ருணமिव

த்ரைவர்கிதாந் பாவய |

நித்யே சேஷிணி நிக்ஷிபந் நிஜபரம்

ஸர்வம் ஸஹே ஸ்ரீணகே

தர்மம் தாரய சாதகஸ்ய குஸஸிந்

தாராதரைகாந்திந: || ”

என்று நியமித்தருளி அனுப்பிக்க, ஸர்வஜ்ஞ சிங்கப்ப நாயகனும் ஹமஸ்த பிருதுகளோடே எதிர்கொண்டு ஸ்ரீமுகத்தை எழுந்ருளும் பண்ணிக்கொண்டு ப்ரஹ்மகாந்த்ய நிஷ்டனாய் க்ருதக்ருத்யனாய் தேசரிகன் திருவடிகளிலே நித்யபக்தனாயிருந்தான்.

இப்படிக்கொத்த தேசரிகன் விஷயத்தில் நயினார் முதலானார் பண்ணின ¹அதிசேஷபாதிக்கை,

“ ஸர்வதந்த்ர தூர்வஹஸ்ய வேங்கடேஸாதீமத:

குர்வதேவமாநநாந் து கேசநாதுநோத்பவா: |

ஹந்த ஹந்த ராமக்ருஷ்ண துஷ்ணாபிதாயிநாம்

கிந்நு சித்ர மத்ர சைத்ய ராவணாநுஸாரினாம் || ”

என்று ப்ரதிவாதிபயங்கம் அண்ணலும் அருளிச் செய்தார்.

தேசிகன் நயினுராசார்யர் வைபவங்கள்

ஸ்ராவணே மாஸி ரோஹிண்யாம் ஜாதம் வேங்கடதேசரிகாத் |
விஸ்வாமித்ராந்வயாப்தீந்தும் வரதார்ய மஹம் பஜே ||

இப்படி ஆஸேதுஹிமாசலம் ப்ரஸித்தராய் பகவத் பாகவதா சார்ய பரிபூர்ண கடாசு பாத்ரராயிருக்கிற வேதாந்த தேசரிகனுக்குப் போருளாளர் உமக்கு நம்முடைய அம்ஸமாய் ஒரு புத்ரருண்டா

வர். அவருக்கு நம்முடைய திருநாமத்தைச்சாற்றும் என்றும், “தர்மப்ரஜார்தம் வ்ருணீமஹே” என்று வரித்தத்தை ஸபலமாக்கக்கடவீர் என்றும் எவப்நம் காட்டியருள, தேசிகனும் தம் திருவுள்ளத்திற் கருணமாயில்லாத பத்நியை த்யஜித்து ஸந்யஸரித்தருளின உடையவர் போலன்றிகே தமக்கு ஸமாநாத்மகுண ¹பௌஷ்கல்ய முடையதர்ம பத்நியினிடத்திலும் முப்பத்திரண்டு ஸம்வட்சஸரம் ²விஷய விரக்தரா யிருக்கையாலே பின்பு பேரருளாளர் நிபபநம் படிக்கு ஒரு ஸாபதிநத்தில் நிஷேகம் செய்தருள, தேசிகன் தேவிகளும் அன்றுமுதல் கர்பத்தைத் தரித்துக் கொண்டிருக்க, கவிநாலாயிரத்து நானூற்றுப் பதினெட்டாவதான நளவர்ஷத்தில் ஆவணி மாஸத்தில் ரோஹிணி நக்ஷத்ரத்தில் ஒரு ருமாரவதரிக்க, அவருக்குத் தேசிகனும் ஜாதகர்மம் பண்ணி வரதனென்று திருநாமம் சார்நியருள் அக்ஷராரம்பம் முதலாக வேத வேதாங்கங்க ணோடே திருமந்திர மந்த்ரார்த்தங்களையும் ஸகல ஸாஸ்த்ரங்களையும் தாமே ப்ரஸாதித்தருள, அந்த வரதாசார்யரும் பேரருளாளர் அம்ஸமாகையாலே “பிதூஸ்ஸாதகுணம் புத்ர:” என்னும்படி அதிமேதாவியாயும் ³ஸாராம்ஸவேதநத்தில் அதி நிபுணராயுமிருந்துகொண்டு ஸமஸ்த விஸேஷார்த்தங்களையும் பெற்றுக் கலியுகத்தில், நாலாயிரத்து நானூற்று முப்பதாவதான விடவ வர்ஷம் சித்திரை மாஸம் புஷ்வஸு ⁴ நக்ஷத்ரத்தில் ஸ்ரீபாஷ்யத்தை அதிகரிக்கும்போது, முன்பு பேரருளாளஜீயர் வீண்ணப்பஞ் செய்த “நம: பதமிதம் பூயாத்” என்கிற தனியினோடே தாமும்,

“ஸ்ரீமாந் வேங்கட நாதார்ய: கவிதார்கிககேஸரீ |

வேதாந்தாசார்யவார்யோமே ஸந்நிதத்தாம் ஸதா ஹ்ருதி |”

என்று ஒரு தனியினை வீண்ணப்பஞ் செய்து சேர்த்து அநுஸந்திக்க, அதை ஸுதர்ஸந பட்டர் முதலான பெரியோர்கள் இனி இத்தனியினையே அநுஸந்தித்து விஸேஷார்த்தங்களைக்கேட்கவேண்டும் என்று நியமித்தருள, தேசிகனும் இது பேரருளாளன் நியமித விஸேஷமன்றோ? என்று ஸுதர்ஸநபட்டர் நியமிதத்தையும் உரதாசார்யரையும் போர உகந்தருள, இத்தைக் கண்டு பேரருளாள ஜீயர் முதலான முதலிகளும் கூரத்தாழ்வான் முதலானார் உடையவருக்கு

1. நிறைவு 2. உலகப் பற்றில்லாதவராய் 3. ஸாராம்சத்தை அறிதலில்.

ஜ்ஞான புத்ரரான திருக்குருகைப் பிரான் பிள்ளானிடத்தில் போலே
ஒளரஸ புத்ரரான வரதாசார்யரிடத்தில் அதிப்ரவணராயிருந்
தார்கள்.

பின்பு ஒருகால் தேசரிகனும் தம் திருமாளிகை வாசலில் க்ரந்
தாவலோகநம் பண்ணிக்கொண்டிருக்க, கந்தாடை லக்ஷ்மணசார்
யரும் பஹு ஸரிஷ்யர்களுடனே தேசரிகன் எழுந்தருளியிருக்கிற
திருவிதி வழியாக எழுந்தருள, க்ரந்தாவலோகந த்வரையாலே
தேசரிகனும் பாராமலிருக்க, அவர் ஸரிஷ்யர்களுடனான சாற்றுக
வைஷ்ணவர்கள் தேசரிகன் திருவடிக்கீழ் பிடித்து இழுத்து விட,
தேசரிகனும்

“க்ரந்தம் ஸபந்தம் பருஷம் வதந்தம்
யோ ப்ராஹ்மணம் ந ப்ரணமேத் யதாவத் |
ஸ பாபக்ருத் ப்ராஹ்ம தவாக்நிதக்தோ
வத்யஸ்ரஃ தண்ட்யஸ்ரஃ ந சாஸ்மதீய: ||”

என்கிற டகவத் வாக்யத்தை நினைத்து அருகே இருந்த எம்பார் திரு
மாளிகையைக் கடந்து எழுந்தருளுகிற கந்தாடை லக்ஷ்மணசார்
யரை, அஜ்ஞாநத்தால் வந்த அடிபேன் அபராதத்தை க்ஷமித்தருள
வேணும் என்று தண்டன் ஸமர்ப்பித்து ‘நிரபராதியை இப்படிக்குச்
செய்யலாமோ? என்று வந்த அஹந்தையைக் குறித்து,

“ அஹந்தேநாஹந்தே விஹரணபதம் தேசரிககிரஸி
விவதந்தேநஸ் ஸ்வாந்தே ஸபதி கத ஸந்தேஹவிஷயா: |
அநாயாஸாயாஸாமஹிபதி ஸயாஸா பகவதீ
தராதாரா தாராதா நிகர ஸாதாரணருசி: ||”

என்று தந்திருவுள்ளத்தைப் பார்த்து அருளிச்செய்து, முன்பு பட்டர்
முனித்து கோயிலை விட்டுத் திருக்கோட்டியூரில் எழுந்தருளினார்
போலே, தேசரிகனும் ஸகுடும்பமாக முதலிகளுடனே கோயிலினின்
றும் புறப்பட்டு மேனாட்டிலே முன்பு உடையவர் திருநாராயண
புரத்தைப் ப்ரதிஷ்டிப்பிக்கைக்காக எழுந்தருளினார் போலே, ஒரு
விசேஷத்தை உண்டாக்குகைக்காக அந்தத் திருநாராயணனைச்
செல்வப்பிள்ளையோடே கண்டு திருவடி தொழப் போவதாக எழுந்

தருளி, ஸத்யமங்கலத்தில் நித்யவாஸம் பண்ணிக் கொண்டு, அவ் ஓர் திருக்காவேரிக் கரையில் எழுந்தருளியிருக்கிற வரதராஜப் பெருமான் ஸந்நிதியில் முதலிகளுக்கு ஸ்ரீ பாஷ்யாதிகளைப் ப்ராஸாதித் துக் கொண்டு எழுந்தருளியிருந்தார்.

கந்தாடை லக்ஷ்மணசார்யரும் தம் ஸிஷ்யர்களாலே பரிபவப் பட்ட தேஸிகன் தன்னைக் கூடாமணம் பண்ணிக் கொண்டது முதலானவைகளை அறியாமையாலே சில நாள் கழிந்தவாறே தந்திருமேனியில் வைவரண்யம் பிறந்து புத்ரோத்தபத்தி இல்லாமலிருக்க, அவர் தேவிகள் “இந்தத் திருமேனியில் வைவரண்யம் வரும்படி பாகவதாபசாரம் புருந்ததோ?” என்று கேட்க, அவரும் “ஒன்றும் அறியேன்” என்று சொல்ல, “ஸிஷ்யர்களாலே வந்ததோ?” என்று விசாரிக்க, அடர்களும் “நம்மாசார்யர் பக்கல் ப்ரத்யுத்தாந்தாதி களைப் பண்ணாமலிருந்த தேஸிகனுக்குப் பரிபவம் பண்ணினோம்” என்ன, ஆடம்பலுரேணுடமமான அந்த வார்த்தையைக் கேட்டதற் றம்பத்கள் இருவரும் மூச்சித்துத் தாங்களே தெளிந்து “இதுமூல மாகத் தேஸிகன் மேனாட்டுக் கெழுந்தருளினார்” என்று கேட்டு அதியந்த மமுத்தபர்களாய் ஸத்யமங்கலத்தைச் சென்று தேஸிகனை முதலிகளோடே கண்டு பரவரர்களாய்த் தண்டன் ஸமர்ப்பித்து,

“அக்ருத ஸுக்ருதகஸ் ஸுதுஷ்க்ருத்தர:

ஸாபருணலவலேஸ தேஸாதிக: |

அஸாபருண பரஸ் ஸஹஸ்ராவ்ருத:

வரதமுருதயங் கதிந் த்வாம் வருணே ||”

என்று ஸரணமடைந்து நிற்க, தேஸிகனும் இதென்ன? என்று கேட்க, லக்ஷ்மணசார்யரும் இந்த வருத்தாந்தத்தை விண்ணப்பஞ் செய்து ஒரு ஸம்வத்ஸரம் நித்யமாகத் தேஸிகன் ஸ்ரீபாத தீர்த்தத்தை ஸ்விகரித்துக் கொண்டிருக்க, தீர்த்த வைபவத்தாலே தந்திருமேனி வைவரண்யமும் தீர்ந்து தேவிகளும் கர்ப்பம் தரிக்க, தம்பதிகளிருவரும் ஸந்துஷ்டாளாய்க் கோயிலேற வெழுந்தருள வேணும் என்று டீரார்த்திக்க, தேஸிகனும் திருநாராயணபுரத்தில் சிலநாளிருக்கவேணும் என்றருளிச் செய்ய, தம்பதிகளும் தேஸிகன்

நியமநம் பெற்றுக் கோயிலேற வெழுந்தருளி தேசிகன் திருவடிகளிலே அத்தயந்த ப்ரவணுளாய் இவ் வருத்தாந்தங்களைபெல்லாம் அங்குள்ளவர்களுக்கு அறிவிப்பித்துக்கொண்டிருக்கிற காலத்தில் ஒரு குமாரவதரிக்க, தேசிகன் ஸ்ரீபாத தீர்த்த ப்ரபாவத்தாலே அவதரித்த ஆந்தக் குமாரருக்குத் தீர்த்தப் பிள்ளை என்று திருநாமம் சாற்றி அதோடே தந்திருத்தகப்பனருடைய திருநாமத்தையும் தேசிகன் திருநாமத்தையும் சேர்த்து ஆபியாழ்வான்பிள்ளை யென்றும் திருநாமம் சாற்றினார்.

தேசிகன், ப்ரஹ்மதந்த்ர ஸ்வதந்த்ரஜீயர் வைபவங்கள்

பின்பு தேசிகனும் கோயிலை ஸ்மரித்து,

“ஸத்த்வே திவ்யே ஸ்வயமுதயதஸ் தஸ்ய தாம்ந: ப்ரணங்காந்
மஞ்ஜுஷாயாம் மரதகமிவ ப்ராஜமாநம் ததந்த: |

சேதோ தாவத்யுபஹிதபுஜம் ஸோஷபோகே ஸயாநம்

தீர்காபாங்கம் ஜலதிதநயா ஜீவிதம் தேவமாத்யம் ||”

என்னும்படி த்வரித்துச் சில முதலிகளுடனே தேவியையும் குமாரரையும் ஸத்யமங்கலத்திலிருக்கும்படி நியமித்தருளிப் பேரருளான ஜீயர் முதலான முதலிகளோடே தாம் கோயிலேற வெழுந்தருளி,

“ப்ராய: ப்ரபதநே பும்ஸாம் பெளந: புந்யம் நிவாரயந் |

ஹஸ்தஸ் ஸ்ரீரங்கபர்தூர் மா மவ்யாதபயமுத்ரித: ||”

என்று அநுஸந்தித்து ஸ்ரீரங்கநாச்சியாரையும் அழகிய மணவாளனையும் திருவடி தொழுது ஸித்தாந்த ப்ரவசநம் பண்ணிக்கொண்டிருக்க, வடதேசத்தினின்றும் ஒரு மஹாவித்வான் வந்து, வேதாந்தத்தில் வாதம் பண்ணவேணும் என்ன, தேசிகனும் பேரருளாள ஜீயரை நியமித்தருள, அவரும் சாததூஷணியைக் கொண்டு மற்றும் அநேக ப்ரமாணங்களாலும் யுக்திகளாலும் வேதாந்தத்தில் 1த்ரிராத்ரம் வாதம் பண்ணி அவனை ஜயித்துத் தேசிகன் திருவடிகளிலே தண்டன் ஸமர்ப்பிக்கும்படி பண்ணுவிக்க, தேசிகனும் அந்த வாதக்ரமத்தைக்கேட்டருளி “நீர் ப்ரஹ்ம தந்த்ர ஸ்வதந்த்ரர்” என்று அருளிச்செய்து குளிரக் கடாஷித்

1. மூன்று இரவு,

ஸ்ரீதேசிகனுக்குப்பின் ஆசார்ய பரம்பரையில் அக்கரணியரான
ஸ்ரீ ப்ரஹ்மதந்த்ரஸ்வதந்த்ரஜீயர்
(மைசூர் ஸ்ரீபரகாலமடத்தின் ப்ரதமஜீயர்)

தருள, ஸுதர்ஸநபட்டர் முதலானாரும் அது ஒக்குமென்றுகந்தருள, தேசரிகளும் இப்படி ப்ரஸித்த ரிஷ்யர்களுடே இருக்கிறாரென்று சிலர் ஸுலையாலே வெறுத்திருந்தார்கள். இவ்வர்த்தத்தை

“கலயதாம் கவிதார்கிககேஸரி-

ப்ரகடிதாம் ரததூஷணிகாம் ஹ்ருதி |

ஸோகவத்ஸஜயா: கலு மாயிந:

ப்ரண்பதந்தி பரம் பதயோர் முஹு: ||

அபி காம மத லோப ருடதாதி ரஹிதா

அபி நீதி த்ருதி ராந்தி மதி தாந்தி ஸஹிதா: |

யதிராஜ மத துர்ய பதபத்ம விமுகா

அவலோக நதிமாந நுதிபாஹ்ப விஷயா: ||”

என்று ப்ரதிவாதி பயங்கர மண்ண நருளிச்செய்தார்.

பின்பு எம்பெருமானார் அருளிச்செய்த கத்யத்தில் ப்ரஸாதித்த ராஜாசுதையை ஸத்துக்கள் அநுஷ்டிக்கும்படி பண்ணிவைத்த நம் தேசரிகளுடைய வைபவத்தை ஸஹிக்கமாட்டாத களியருஷன் சில ஸுலையாளுக்களிடத்தில் ப்ரவேசித்து ஸத்துக்களை பரிபவப் படுத்தினான்.

பின்பு கலியுகத்தில் நாலாயிரத்துநானூற்றுமுப்பத்தெட்டாவ தான தாதுவரஷம் பங்குனிமாஸம் ப்ரஹ்மோத்ஸவத்தில் ஒருநாள் அழகியமணவாளன் திருக்காவேரிக்கரையில் ஒரு திருமண்டபத்தி லெழுந்தருளியிருக்கும்போது ஒரு ஸ்ரீவைஷ்ணவர் “இப்படி ஸ்ரீவைஷ்ணவ ஸமுஹத்தோடே தன்னுடைச்சோதியில் அடியே னுக்கு இப்போதே தேவரீர் ஸேவைஸாதித்தருளவேணும்” என்று அங்க பஞ்சக ஸம்பந்நமாக ஆர்தப்ரபதநஞ்செய்தருள, அழகிய மணவாளனும் “கௌந்தேய ப்ரதிஜாநீஹி ந மே பக்த: ப்ரணர் யதி” என்றருளிச்செய்தவனாகையாலே ப்ரணத பரதந்த்ராய் அவன் சொன்னபடி செய்யாவிடில் ஸகல பலஸாதநமான ப்ரபத்தி யையே பரமபுருஷார்த்தத்திற்கு முக்யோபாயமாக சரமர்த்ரலோ கத்தில் அறுதியிட்ட விசேஷார்த்தத்தை “உதாராஸ் ஸர்வ ஏவைதே ஜ்ஞாநீ த்வா த்ஸமவ மே மதம்” என்கிற முக்யாதிகாரி

1. ஐந்து அங்கங்கள் நிறைந்ததாக.

களும் விஸ்வஸிக்கமாட்டார்கள்” என்று அந்த ஆர்த ப்ரபத நத்தைத் திருவுள்ளப்பற்றியருள, அவ்வளவில் துருஷிக ஸேனைகள் அத்தேய ஹிம்ஸார்த்தமாக வந்து ஜயத்வஜம் போட்டிருக்க, அத்தைக் கண்டு அதிகாரியும் பெரிய பெருமானுக்குக் 'கல்லாலே திருத்திரைசாத்தி ஒரு விக்ரஹத்தை முன்னே வைத்து அழகிய மணவாளனுக்கும் பெரிய திருத்திரை பரிமாறி பெருமானையும் நாச்சி மாரையும் திருப்பெட்டகத்தில் எழுந்தருளப் பண்ணிக்கொண்டு காடேறப்போக,

தேசிகன் ஸ்ருதப்ரகாஸிகையை ஸோதித்து ப்ரவர்த்திப்பீத்தல்

துருஷிக ஸேனையும் பஹு ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களை ஹிம்ஸிக்க, பெருமானைப் பின் தொடர்ந்து போகிற தேசிகனை ஸுதர்ஸநபட்ட ரும் கைபிடித்துக்கொண்டு 'இந்த ஸ்ருதப்ரகாஸிகையை ஸோதித்து ப்ரவர்த்திப்பிக்கவேணும்' என்றும், 'இது உம்மாலே தழைக்கும்படி நம் அம்மாள் திருவுள்ளமாகையால் இந்த ஸமயத்தில் உம்மைக்கண்டேன்' என்றும் அருளிச் செய்து, தாம் எழுதியருளின பட்டோகையையும் தம் குமாரனையும் தேசிகன் கையிற் ப்ரஸாதித் தருளி, "பெருமானைக் கூடத் தொடர்ந்து ஸம்ரக்ஷிக்குமதைக்காட்டிலும் இந்த ஸ்ருதப்ரகாஸிகையை ஸோதித்து ப்ரவர்த்திப்பிக்கு மது முக்ய கைங்கர்யம்" என்றும், "இந்தப் பாலர்களை ரக்ஷித்துக் கொள்ளும்" என்றும் அருளிச்செய்தார். அப்படியே தேசிகனும் ஸ்ருதப்ரகாஸிகையினுடைய பட்டோகையையும் மணவிலே புதைத்து அந்தக் குமாரனும் தாமும் சுவத்தின்நடுவே ஒளிந்திருந்து அஸ்தமித்தவாறே அந்தப் பட்டோகையை மெடுத்துக்கொண்டு அந்தக் குமாரனுடனே ஹித்யமங்கலமேற எழுந்தருளுவதாய் ப்ரஹ்மதந்த்ர ஸ்வதந்த்ர ஜீயர் முதலான முதலிகளைப் பறிகொடுத்தோமே என்று திருப்பிப் பார்த்துக்கொண்டு ஒரு மஹாரண்யத்தில் எழுந்தருள, ப்ரஹ்மதந்த்ர ஸ்வதந்த்ர ஜீயரும் சில முதலிகளுடனே பெருமானைப் பின்தொடர்ந்து காடேறப் போய் அங்குத் தேசிகனைக் காணுமையாலே திருப்பவும் கோயிலேறப்போக, ஸோகார்த்த தாளாகையாலே வழி திகைத்து அந்த மஹாரண்யத்தில் தேசிகன்

1. மூலஸ்தானத்தில் உள்ள பெருமானை கல்லைக் கொண்டு மறைத்தல்.

எழுந்தருளியிருக்கிற இடத்தில் வந்துசேர, இருவருங் கண்ணோடாமே என்று மகிழ்ந்துகொண்டு, ஸுதர்ஸநபட்டர் நியமந்ததைத் தலைக் கட்டுவதாய் ஸத்யமங்கலமேற வெழுந்தருளி, ஸ்ருதப்ரகாஸிகை பையும் ரோதித்து ப்ரவர்த்திப்பித்துக்கொண்டு, அந்தக் குமாரர்கள் இருவருக்கும் உபநயநாதிபாய் ஸாஸ்த்ரங்களையும் விஸேஷார்த்தங்களையும் ப்ரஸாதித்துக் கொண்டு ஸத்யமங்கலத்தில் எழுந்தருளியிருந்தார்.

அழகிய மணவாளனும் அழகீ திருமலையில் எழுந்தருளியிருந்து மேல்நாட்டு வறியாய்த் திருமலையில் எழுந்தருளி திருவேங்கடமுடையான் ஸந்நிதியில் நித்யாராதனோத்ஸவாதிகளையும் கொண்டருளிக் கொண்டு எழுந்தருளியிருந்தார்.

ஸுதர்ஸநபட்டர் முதலான முதலிகள் துருஷ்க ஹிம்ஸையில் திருநாட்டுக்கு எழுந்தருளினார்கள். அழகிய மணவாளப் பெருமாள் நயினர் முதலானாரும் துருஷ்க ஹிம்ஸையில் தேஹாவஸாநத்தை யடைந்தார்கள். பிள்ளைலோகாசார்யரும் பெருமானாடனே சில தூரம் பின் தொடர்ந்து மார்க்க மத்தியில் துருஷ்க ஹிம்ஸோபத்ர வந்தாலே மறுநாள் திருநாட்டுக்கெழுந்தருளினார்.

பின்பு தேசிகனும் உடையவருக்கு அத்யந்தாபிமதமாயிருந்ததுள்ள திருநாராயணபுரத்தேற எழுந்தருளி ஸகும்பமாக முதலிகளுடனே திருக்கல்யாண தீர்த்தத்தி னீராடிக் கோயிலுக்குள்ளே புகுந்து,

“கபர்திமதகர்தமம் கபிலகல்பநாவாரூராம்
தூரத்யய மதீத்ய தத் த்ருஹிண ஈந்த்ர யந்த்ரோதரம் |
குத்தருஷ்டிகுஹநாமுகே நிபததா பரப்ரஹ்மணா;
கரக்ரஹ விசக்ஷணே ஜயதி லக்ஷ்மணேயம் முநி: ||”

என்று அநுஸந்தித்து உடையவரைத் திருவடிதொழுது,

“லக்ஷ்மீ கௌஸ்துபலக்ஷணேந வபுஷா
வாசம் விநைய ஸ்வயம்
ஸ்வேத த்வீப நிவாஸிநாமிவ திஸந்
ஸந்தோஷமந்தர்முகம்
வித்யா வீசி ஸஹஸ்ர ஸம்ப்ரம
மினத் துத்தார்ணவாடம்பரே

திருவஹீந்திர புரத்தில் திவ்ய ஸேவை தரும்
ஸ்ரீமத் வேதாந்த தேசிகன்
(சில்பி ஒருவனை ஜயிக்க சூதேசிகனே நிர்மித்த விக்ரஹம்)

ஸ்தாநம் ஸம்யமிஸார்வபௌம விஜய

ஸ்தாநே விதத்தே ஹரி: ||”

என்று சொல்லப்படுகிற திருநாராயணனையும், செல்வப் பிள்ளையையும், உதுகிரிநாச்சியாரையும் திருவடிதொழுது நிற்க, திருநாராயணனும் “நம்மை பாஷ்யமுகத்திலும் ஸாக்ஷாத்தாகவும் ஸ்வரூபநிலை நிற்கும்படி பண்ணின ராமாநுஜனுடைய எரித்தாந்தத்தை அப்பாஹதமாயிருக்கும்படி க்ரந்தமுகத்தாலும் வாதமுகத்தாலும் நிகழ்ந்துத்தீரே” என்று போரடிகந்தருளி திருமலை முதலான வரிசைகளையும் ப்ரஸாதிக்க, தேசிகனும் அவைகளைப்பெற்று உள்மகிழ்ந்து, உடையவராலே அவ்விடத்தில் ஸ்தாபிக்கப்பட்ட மூலப் பேரத்தையும், திருநாட்டுக் கெழுந்தருளும்போது ஆனந்தம் பண்ணிக்கொண்டு கிடாம்பியாச்சானுக்கு ப்ரஸாதித்தருள, அந்த ஆச்சானாலே பின்பு ப்ரதிஷ்டிதமான உதஸவப் பேரத்தையும் ஒரு சேர்த்தியிலே கண்டு திருவடிதொழுது நிற்க, உடையவரும் “இப்படி திவ்ய உத்பதிகளாலே கொண்டாடப்பட்டு நம்முடைய எரித்தாந்தத்தை நிகழ்ந்துதினவராக இருந்துள்ள உமக்குத் தகுந்த பார்தோஷிகம் ஒன்றும் இல்லை” என்றும், “உமக்குப்பின்பு உம்மையும் அதியுயித்து இந்தன் எரித்தாந்தத்தை இந்த வரதாசார்யர் ப்ரவசநம் பண்ணுவர்” என்றும் அர்ச்சகருகேந அருளிச்செய்து திருமலை முதலான வரிசைகளையும் ப்ரஸாதிக்க, தேசிகனும் உள்மகிழ்ந்து அந்த வரிசைகளையும் பெற்று, வரதாசார்யரையும் குளிரக் கடாஷித்து அவருக்கும் ப்ரஸாதித்து விடை கொண்டு, அவ்விடத்திலேயே நித்த உபகங்கர்யங்களையும் திருநாராயணன் மங்களா ஸாஸநத்தையும் பண்ணிக்கொண்டு சிலநாளெழுந்தருளியிருக்க,

தேசிகன், நயினூரார், ப்ரஹ்மதந்த்ரஸ்வதந்த்ரஜீயர் வைபவங்கள்

அப்போது வரதாசார்யரும் பகவத்விஷயமான ஆரூபிரப்படியைத் தேசிகன் செய்தருளின வ்யாக்யாந்தத்தோடே அதிகரித்தருள, ப்ரஹ்மதந்த்ரஸ்வதந்த்ரஜீயரும் அத்தை அதிகரியாமலிருக்க, தேசிகனும் “நீர் அதிசுரிக்கலாகாதோ?” என்றருளிச் செய்யப்ரஹ்ம தந்த்ரஸ்வதந்த்ரஜீயரும் “வரதாசார்யரிடத்தில் உடையவர் விசேஷ கடாஷம் பண்ணியிருப்பதால் அவரிடத்தில் எதிர்த்தத்வ புத்தி பண்ணாமல் ஆசார்யத்வத்தை வஹிக்

வேண்டும் என்று அபினைந்தி பண்ணின அடியேனுக்கு அவரிஷ்டமான பகவத் விஷயத்தை அவரிடத்தில் அதிகரிக்கும்படி நியமித்தருளவேணும்” என்று ப்ரார்த்திக்க, அத்தைக்கேட்டு வெண்ணெய்க் கூத்தஜீயர் முதலானவர்களும் அப்படியே ப்ரார்த்திக்க தேசிகனும் அத்தைத் திருவுள்ளம்பற்றி அவர்களுக்குப் பகவத்விஷயத்தை ப்ரஸாதிக்கும்படி வரதாசார்யருக்கு நியமித்தருள, அவரும் அப்படியே கவிபுகத்தில் நாலாயிரத்து நானூற்று நாற்பதாவதான பஹுதாந்யவ்ஷம் ஆவணிமாஸம் ஸூக்லத்விதீயை கூடின ஹஸ்த நக்ஷத்ரத்தில் பகவத்விஷயத்தை அவர்களுக்கு ப்ரஸாதிக்கும் போது ப்ரஹ்மதந்த்ர ஸ்வதந்த்ர ஜீயரும்,

“ஸ்ரீமல்லக்ஷ்மணயோகீந்த்ர வித்தாந்த விஜயத்வஜம் |
விஸ்வாமித்ர குலோத்தமம் வரதாசார்யமஹம் பஜே ||”

என்று அவர்விஷயமாக ஒரு தனியனை அநுஸந்தித்துப் பின்பு “ஸ்ரீமாந் வேங்கடநாதார்ய:” என்கிற தனியனை யும் அநுஸந்தித்துப் பின்பு உடையவர் பரிபூர்ணகடாக்ஷபாத்ரராயும் அப்பிள்ளார் பரிபூர்ண கடாக்ஷ பாத்ரராயு மிருந்துள்ள வேதாந்ததேசிகன் விஷயமாக,

“ராமாநுஜதயாபாத்ரம் ஜ்ஞாந வைராக்ய பூஷணம் |
ஸ்ரீமத் வேங்கடநாதார்யம் வந்தே வேதாந்த தேசிகம் ||”

என்று ஒருதனியனை விண்ணப்பஞ்செய்து அநுஸந்தித்துப்பின்புள்ள குருபரம்பராநுஸந்தாந்தத்தையும் செய்து பகவத்விஷயத்தை அதிகரித்தருள, இவ்வந்தாந்தத்தை முதலிசர் தேசிகன் ஸந்தித்திடல் விண்ணப்பஞ்செய்ய, தேசிகனும் அத்தைக்கேட்டு “ஸ்ரீமாந் வேங்கடநாதார்ய:” என்கிறது தம்முடைய பெருமையைச் சொல்வற்று என்றும் “ராமாநுஜதயாபாத்ரம்” என்கிறது ஸதாசார்ய கடாக்ஷத்தின் பெருமையைச் சொல்லிற்று ஆகையாலே இது விகவும் கொண்டாடத்தக்கது என்றும் அருளிச்செய்ய, முதலிகளும் “ஆகிலாத்தை அநுஸந்திக்கவேண்டுவது?” என்று கேட்க, தேசிகனும் அத்தை ஸுதர்ஸநப்பட்டர் திருவுள்ளம்பற்றி நியமித்திருக்கையாலும் ஸ்ரீபாஷ்யாதிகரண தஸையில் உண்டானதாகையாலும் இது ஆசார்யர்கள் திருநாமம் பொருந்தி திருக்கையாலும் பகவத்விஷயாதிகரண தஸையில் உண்டானதாகையாலும் முன்புற்ற “ஸ்ரீமாந் வேங்கடநாதார்ய:” என்கிற தனியனை ஸ்ரீபாஷ்யாதி ஸம்ஸ்க்ருத க்ரந்தங்

உளை அதிகரிக்கும்போது அநுஸந்திக்கும்படிக்கும், பின்புற்ற “ராமா நுஜ தயாபாத்ரம்” என்கிற தனியனை ஆரூயிரப்படிமுதலான நாலாயிர ப்ரபந்த வ்யாக்யாநங்களை அதிகரிக்கும்போது அநுஸந்திக்கும்படிக்கும் ஒரு விபாகம் செய்து நியமித்தருள, அந்தை அங்குள்ள பேரியோர்களும் ‘ஒக்கும் ஒக்கும்’ என்று உகந்தருள, வரதாசார்யர் ப்ரஹ்மதந்த்ர ஸ்வதந்த்ர ஜ்யர் முதலான முதலிகளும் அப்படியே அநுஸந்தித்து ஸ்ரீபாஷ்ய பகவத்விஷயாதி விஸேஷார்த்தங்களையும் ப்ரவசனம் பண்ணிக்கொண்டிருக்க, தேசிகனும் உடையவரை முன்னிட்டு யதுகிரிநாச்சியார் திருநாராயணன் செல்வப்பிள்ளை அழகிய சிங்கர் த்ருவடிதொழுது,

“ நவ நவ பஹு போகாம் நாத நாராயணத்வம்
 விரசய தூரிதௌகைஸ் தாமநாக்ராத கந்தாம் |
 ஸஹஜ ஸுலப தாஸ்யைஸ் ஸத்பிரப்யர்தநீயாம்
 யதிபிர்ப்ருட ஹ்ருத்யாம் யாதவாத்ரேஸ ஸம்ருத்திம் || ”

என்று அந்தத் திவ்யதேசத்திற்கு மங்களாராஸநம் செய்தருளி விடைகொண்டு, ஸத்யமங்கலமேற வெழுந்தருளி, முதலிகளுக்கு விஸேஷார்த்தங்களை ப்ரஸாதித்துக் கொண்டிருக்கிற காலத்தில், ஒருநாள் “திருவரங்கப் பெருநகருள் தெண்ணீர் பொன்னித் திரைக்கையாலடிவருடப்பள்ளிகொள்ளும், கருமணியைக் கோமளத்தைக் கண்டு கொண்டென் கண்ணினைக் கொண்டு கொலோ களிக்குநாளே?” என்று “விரஹா ஸஹிஷ்ணுதை யாலே அபீதிஸ்தவ ரூபமான ப்ரபத்தி பண்ணி “அழகிய மணவாளன் கோயிலேற எழுந்தருளி முன்புபோலே குறைவற வாழ்ந்தருளவேணும்” என்று ப்ரார்த்தித்துக் கொண்டு எழுந்தருளியிருந்தார்.

அப்போது அந்த ப்ரபத்தியாலே ப்ரஸந்தனயம் அழகிய மணவாளனும் கோயிலேற எழுந்தருளும்படி திருவுள்ளம் பற்றியருள, அவ்வளவில் கோபணராயன் என்கிற ஒரு ப்ரபுவானவன் திருமலை யினின்றும் அழகியமணவாளனை எழுந்தருளப் பண்ணிக்கொண்டு போய் செஞ்சியில் சிங்கபுரத்தில் சிலநாள் ஆராதிப்பித்துக்கொண்டிருந்து கலியுகத்தில் சசுரு-ஆவதான ஸர்வதாரிவர்ஷத்தில் கோயிலேறப் போய் அந்தத் துருஷ்கரை ஜயித்து அழகிய மணவாளனை

1. பகிர்ந்து 2. பிரிவாற்றாமையாலே.

யும் நாச்சிமார்களோடே கூட கோயிலேற எழுந்தருளப் பண்ணிப் பெரிய பெருமானையும் அழகியமணவாளனையும் ஒரு சேர்த்தியாக்கி நியோத்னவாதிகளை யெல்லாம் நடப்பிக்க, அழகியமணவாளனும் “க்ருதக்ருத்யஸ் ததா ராமோ விஜ்வர: ப்ரமுமோத ஹ” என்கிற படியே அதி ஸ்ரீமதுஷ்டரா யெழுந்தருளியிருந்துகொண்டு தேசிகனுக்கு “உம்முடைய ப்ரபத்தியை ஸபலமாக்கின நம்மைச் சடக் கென வந்து காணீர்” என்று ஸ்வப்நம் காட்டியருள, விடிவோரைத் தேசிகனும் இந்த ஸ்வப்நத்தை முதலிகளுக்கருளிச் செய்ய, அவ்வளவில் கோபணராயன் கோயிலிலே துருஷ்கௌர ஜயித்து அழகிய மணவாளப் பெருமானையும் எழுந்தருளப் பண்ணுவித்து நியோத்னவாதிகளையும் நடப்பிவிக்கிறாரென்று வருவார் செல்வார்கள் சொல்லிக்கொண்டு போக அத்தையும் கேட்டருளி, ஆறந்த பாஷ் பங்கள் பெருக்கி, முதலிகளோடே ஹகுடும்பமாக ஸத்யமங்கலத்தில் பேரருளானன் திருவடி தொழுது விடை கொண்டு “கதா த்ரக்ஷ்யா மஹே ராமம் ஜகதஸ் ரோகநாஸகம்” என்கிறபடியே பேரவா பிறந்து கோயிலேறச் சடக்கென எழுந்தருள, பெரிய பெருமானும் அநந்திகொத்து பரிஜநங்களையும் திருமானை ஸ்ரீரடகோபன் முதலான வரிசைகளுடனே எதிர்கொண்டு போடும்படி அர்ச்சகமுகேந அருளிச் செய்ய, அவர்களும் அப்படியே செய்ய, தேசிகனும் அவ்வரிசைகளையெல்லாம் பெற்று உள் மகிழ்ந்து கோயிலிலே எழுந்தருளி ஸ்ரீரங்கநாச்சியாரைத் திருவடி தொழுது நிற்க, நாச்சியாரும் குளிரக்கடாக்கித்தருள, தேசிகனும் தீர்த்தாதிகளைப் பெற்று விடை கொண்டு திருமணத் தூணருகே சென்று பெரிய பெருமானையும் அழகிய மணவாளனையும் நாச்சிமார்களுடனே ஒரு சேர்த்தியில் கண்டு திருவடி தொழுது,

“கடிணேபி தே யத் விரஹோதிதுஸ்ஸஹ:”

என்றிருக்கிற அடியேனை, இத்தனை நாள் பிரித்ததே” என்று விண்ணப்பஞ் செய்ய, பெருமானும்,

“‘ரோகஸ் தே விஹதஸ்ஸர்வ:”

கல்யாணம் த்வாமுபஸ்திதம்”

என்கிறபடியே உமக்கு இனி ஒரு குறையும் இல்லை” என்று அர்ச்சகமுகேந அருளிச்செய்து தீர்த்தம் முதலானவைகளை

ப்ரணாதித்தருள, தேசிகனும் அவைகளைப்பெற்று “யாவதாவர்த்த தேசகரம்” என்கிறபடியே இனி காலதத்வமுள்ளத்தனையும் ஒரு குறையுமன்றிக்கே பெருஞ் செல்வத்தோடே வாழ்ந்தருளவேணும்” என்று மங்களாஸாஸிதருபமாக,

“விதி விஹித ஸபர்யாம் வீத தோஷாநுஷங்கா -
முபசித தநதாந்யாமுத்ஸவைஸத்யாநஹர்ஷாம் |
ஸ்வய முபசிநு நித்யம் ரங்கதாமந் ஸுரக்ஷாம்
ஸமித விமதபக்ஷாம் ஸாஸ்வதீம் ரங்கலக்ஷமீம்”

என்கிற ஸ்லோகத்தை விண்ணப்பித்து செய்து அழகிய மணவாளனை எழுந்தருளப் பண்ணுவித்த கோபணராயர் விஷயத்தில் க்ருதஜ்ஞ தையாலே,

“ஆநீயாநீஸர்ருங்க த்யுதிரசித ஜகத்
ரஞ்ஜநா தஞ்ஜநாத்ரேஸ்
சஞ்ஜயா மாராத்ய கஞ்சித் ஸமயமத
நிறுத்தேயோத்தநுஷ்காந் துருஷ்காந் |
லக்ஷமீக்ஷமாப்யா முபாப்யாம் ஸஹ நிஜ நிலயே
ஹிபாபயந் ரங்கநாதம்
ஸம்யக்சர்யாம் ஸபர்யா மக்ருத புவி யஸ:
ப்ராபணோ கோபணர்ய: * ||”

என்கிற ஸ்லோகத்தையும் அருளிச் செய்து பெருங் கூட்டத்து முதலிகளோடே வித்தாந்த ப்ரவசநம் பண்ணிக் கொண்டு எழுந்தருளியிருந்தார்.

அப்போது சித்ரகூடத்தில் ஒரு ஸ்ரீவைஷ்ணவதாஸி வந்து ஒருவர் முகமாக இப்போது தில்லையார் பரஸ்பரஸ்பர்த்திகளாயிருக்கையாலே “ராஜாவஸம்பநமுண்டாகில் பகவத் ப்ரதிஷ்டை செய்யலாம் என்று அறிவிப்பிக்க, தேசிகனும் அச் செய்தியை கோபணராயனுக்குத் தெரிப்படுத்தி அவனைக் கொண்டு சித்ரகூடத்தில் கோவிந்தராஜனை “திறல் விளங்குமாருதியோடமர்ந்தான்” என்கிறபடியே திருவடி முதலான பரிவாரங்களோடு திருப்பதிஷ்டை

1. ஒருவர் மற்றொருவரோடு போட்டியுள்ளவர்களாய் 2. அரசன் உதவி.

* (இந்த ஸ்லோகத்தை ஸ்ரீவைஷ்ணவதாஸி ஸந்திதிக்கருகில் மதிர். சுவற்றில் கல்வெட்டாகியிருப்பதைக் காணலாம்.)

செய்து வைத்து “யாவதாவர்த்ததே சத்ரம்” என்கிற ஸ்லோகத் தாலே மங்களாஸாஸனம் செய்தருளிக் கோபணராயனுக்கு விடை கொடுத்துக் கோயிலேற எழுந்தருளினார்.

அப்போது திருமலை ஸ்ரீநிவாஸாசார்யரும் பெருமாள் கோயிலி னின்றும் வந்து ஸாமாந்ய ஸாஸ்த்ரங்களில் ஸமர்த்தராகையாலே தேசிகன் திருவடிகளிலே ஆஸ்தியித்து விரோஷ ஸாஸ்த்ரங்களை யெல்லாம் அதிகரித்தருளினார்.

பின்பு சித்ரகூடத்தில் விஷ்ணு ப்ரதிஷ்டை செய்துவைத்தா ரென்று அஸூயையாலே இந்தத் தேசிகனை¹ வாக்கப்பந்தநம் பண்ணி வைத்து நிர்ப்பந்திக்கக் கடவோமென்று நிர்சயித்து, பின்பு அந்த ஸர்வதாரி வர்ஷத்தில் அழகிய மணவாளனுக்குத் திருவத்யயநோத் தவம் வந்தவாறே சில குமதிகள் கோபணராயன் ஸ்வதேரம் போன பின்பு அங்குள்ள அதிகாரியைச் சில யுக்திகளாலும் பூர்வ பக்ஷங்களான ஸ்மருதி வாக்கியங்களாலும் ப்ரமிப்பித்து, இப்போது திவ்யப்ரபந்த ப்ராமாண்யாதிகளையும் ஸ்வஸித்தாந்தத்தையும் தேசிகன் நிர்வஹித்தாராகில் திருவத்யயநோத்ஸவத்தை நடப் பிக்கத் தகும் என்றும், இல்லாவிடில் ப்ரபந்தாநுஸந்தாநம் தத்கர்த்தாக்களுடைய வீக்ரஹங்கள் மர்யாதைகள் ஒன்றும் கூடாது என்றும் நிர்ப்பந்திக்கும்படி பண்ணுவிக்க, அந்த அதிகாரியும் உள் பட்டு உத்ஸவத்தை நிறுத்த, கோயிலுந்நதிகொத்து பரிஜனங் களும் அப்போதுள்ள பெரியோர்களும் “இப்படி பகவத் ராமாநுஜ வித்தாந்த நிர்ந்தாரண ஸார்வபௌமரான தேவரீர் எழுந்தருளியிருக்கச் செய்தேயே உத்ஸவத்திற்கு விரோதம் வருமோ?” என்று ப்ரார்த்திக்க, தேசிகனும் முநனிகளோடே கோயிலிலே எழுந்தரு ளித் திருமண்டபத்தில் இருந்துகொண்டு அந்தக் குமதி வித்வாந் களையும் அதிகாரியுடனே குழைப்பிக்க, அவர்களும் வந்து யாதம் ப்ரவ்ருத்தமாக, அந்தக் குமதிகள் கொடியதான கூுத்ரமந்த்ரத் தாலே தேசிகன் மௌனியா யெழுந்தருளியிருக்கும்படி பண்ணு விக்க, தேசிகனும் அதை அறிந்து யாநஸகாக மஹாமந்த்ரத்தை ஸ்மரித்து த்வயத்தை அநுஹந்தித்து “ஸ்ரீமதே ராமாநுஜாய நம:” என்றருளிச் செய்து வாதம் பண்ண, அப்போது குமதிகள் பண்ணின கூுத்ரம் ப்ரஹ்லாதாழ்வான் விஷயத்தில் செய்த கூுத்ரம் போலே பண்ணினவர்களுையே பாதிக்க, அந்தக் குமதி

களும் தேசிகள் திருவடிகளிலே காகாஸூரனைப் போலே விழுந்து
 1 ப்ராணபிகைஷயைக் கேட்க, தேசிகனும் “ரிபூணமபி வத்ஸல:”
 என் கிற சணக்கையச் சரணாகதி பண் ணின அந்தக் குமதிகளுக்கும்
 கூடா வ்மோசனம் பண்ணுவீத்து வாதத்தாலேயும் அவர்களை நிரா
 கரித்து அவர்களையும் தமக்கு 2 ஆட்படுத்திக் கொண்டு அதிகாரிக்
 கும் வாதிகள் வந்தால் வாடும் பண்ணவேண்டுமத்தனை போக்கி
 உத்ஸவ விரோதம் கூடாதென்று நியமித்தருளி அப்படிக்கு
 ஆஜ்ஞாருபமான ப்ரஸித்த பத்ரமும் கல்வெட்டு முண்டாக்கித்
 திருவத்யயநோத்ஸவத்தையும் நடப்பித்து ஸகல வேதாந்த ஸார
 மான வ்லாஸ ஸூத்ரத்திற்கும் நாலாயிர ப்ரபந்தங்களுக்கும் முக்ய
 ப்ரமாணமான திருமந்த்ரத்தில் ப்ரதிபாதிக்கிற விசேஷார்த்தங்களை
 யெல்லாம் பரமைகாந்திகளறிந்து உபாயாநுஷ்டானம் பண்ணிப்
 புருஷார்த்தத்தை அடையும் க்ரமத்தைக் குறைவற ப்ரதிபாதிக்கும
 தான திருமந்த்ரார்த்தம் என்கிற திருநாமத்தையுடைய ஸ்ரீரஹஸ்ய
 த்ரயஸாரத்தை யருளிச் செய்து,

“அங்கீக்ருத்ய ஸதாம் ப்ரஸத்திமஸதாம் ஸ்வோபி நிர்வாபித:”
 என்றருளிச் செய்து ஸாரதீபத்தையும் விரோத பரிஹாரத்தையும்
 செய்தருளி, ஒருநாள் திருவோலக்கத்தில் ப்ரபந்தாநுஸந்தானம்
 பண்ணியிருக்கும்போது ப்ரஹ்மதந்த்ர ஸ்வதந்த்ரஜீயர்,

“பூர்வந் தத் பரகாலநாத யதிரா—

டாசார்ய எரித்தாந்திதம்

ஸ்ரீரங்கேத்யயநோத்ஸவம் ப்ரதிஹதம்

பூய: ப்ரதிஷ்டாபயந் |

வேதாந்த த்வய பாஷ்யமப்யகலுஷம்

பக்தார்ய ஸத்விக்ரஹாம்யர்

சாகல்பம் நிகமாந்த தேஸிகமணிர்

ஜீயா தஜய்யாத்மதீ: ||”

என்றருளிச் செய்ய, வெண்ணெய்க்கூத்தஜீயரும்,

“பாஷாகீதிர் ந கார்யா ந ச பஹுமதி-

ரப்யத்ர தத்கல்பகாநாம்

நாபி ஸ்தாப்யாஸ் ததர்சா இதி தததிக்குதா

மாயி துர்போதிதேந |

1. உயிர்ப்பிச்சை 2. கீழ்ப்படிந்தவர்களாக்கிக் கொண்டு.

யத்யத்ரோக்தம் ப்ரமாணம் ந ஹி விஹதிரிஹே-
த்யக்த ஆக்ஷிப்ய பக்ஷாந்
யஸ்ரிச்சேதாரணோக்தைஸ் ஸ்ருதி-
ஸிக்ரபுகாசார்யவர்யஸி ஸ ஜ்யபத் ||”

என்கிற ஸ்லோகத்தை அருளிச் செய்ய, அங்குள்ள பெரியோர்களும்
கைங்கர்ய பரர்களும் அந்த ஸ்லோகார்த்தமானதைத் தெளிந்து
அவ்வர்த்தங்களையெல்லாம் ஸாக்ஷாதாகக் கண்டவர்களாகையினால்
யாலே தேசிகனை தண்டன் ஸம்ப்பித்து இஸ்ஸித்தாந்
தத்தை வாதத்தாலும் க்ரந்தங்களாலும் ஸதாபித்துக்கொண்டு
பெரியோர்களுக்கு வந்த அவத்யங்களை யெல்லாம் தீர்த்து
அதெல்லாம் ஒரு தட்டாய் இப்போது விருவ்யயநோ
த்ஸவ ப்ரதிஹதியைத் தீர்த்து முன்புபோலக் குறைவற நடப்பி
வித்துத் திவ்யப்ரபந்த ப்ரமாண்யத்தையும் ஆழ்வாரசார்யர்
களுடைய அர்ச்சா ஸ்தாபனத்தையும் செய்தருளி ஆஜ்ஞா
ப்ரஸித்திபத்ரமும் கல்வெட்டுமுண்டாக்கியபடியாலே இஸ்ஸித்
தாந்த நிர்வாஹகரான தேவரீர் விஷயமான “ராமாநுஜதயா
பாத்ரம்” என்கிற பகவத் விஷயத் தனியனை அநுஸந்தித்துப்
பின்பு உடையவர் நியமநப்படிக்கு, “லக்ஷ்மீநாதஸபாரம்பாய்”
முதலான ப்ரபந்தாநுஸந்தாநம் பண்ணும்படி நியமித்தருள்
வேணும் என்று ப்ரார்த்திக்க, தேசிகனும் அழகிய மணவாளனை
ஸேவித்து நிற்க, அழகிய மணவாளனும் நம்முடைய மதமான
ராமாநுஜவித்தாந்தமாகிற பயிரை நிரவஸேஷமாய்க் களையெடுத்து
வினைப்பித்த நம் வேதாந்த தேசிகன் விஷயமான, “ராமாநுஜதயா
பாத்ரம்” என்கிற ஸ்லோகத்தை அநுஸந்தித்து, “லக்ஷ்மீநாதஸபா
ரம்பாய்” முதலாக ப்ரபந்தாநுஸந்தாநம் பண்ணக்கடவது, என்று
அர்ச்சகமுகேந அருளிச்செய்ய, அரையரும் அப்படியே
அநுஸந்திக்க, தேசிகனுக்கு வரிசைகளையும் ப்ரஸாதித்தருள், தேசிக
னும் ப்ரபந்த முடிவிலே உடையவர் நியமநப்படிக்கு,

“ஸ்ரீமத் ஸ்ரீரங்கஸ்ரீய மநுபத்ரவாமநுதிநம் ஸம்வர்த்தய”

என்று அநுஸந்திக்கும்போது அத்தை 1^{ம்}விராவ்ருத்தி அநுஸந்த

தித்து நிற்க, பெருமானும் குளிரக் கடாஷித்தருள, தேசிகனும் இது அப்பிள்ளார் கடாஷவிசேஷமன்றோ? என்று,

“நமோ ராமாநுஜார்யாய வேதாந்தார்த ப்ரதாயிதே |
ஆத்ரேய பத்மநாபார்ய ஸுதாய குணஸாவிதே ||”

என்கிற ஸ்லோகத்தையும் அநுஸந்திக்க, அங்குள்ளவர்களும் “முடிவிலேயும் ஆசார்யவந்தநம் செய்தருளவேணும்” என்று காட்டியருளினதாய், “ராமாநுஜ தயாபாத்ரம்” என்கிற ஸ்லோகத்தையும் அநுஸந்திக்க, பெருமானும் “இது ஸம்புடகாயத்ரீபோலே இருந்ததுகாண்” என்றுகந்தருளி தீர்த்தாதிகளைப் ப்ரஸாதித்தருள, தேசிகனும் அவைகளைப் பெற்றுத் திருவோலக்கம் பெருக்கி ஸ்ரீரங்கநாச்சியாரைத் திருவடி தொழுது நிற்க, ஸ்ரீரங்கநாச்சியாரும் “ப்ரஹ்மணி ஸ்ரீநிவாஸே” என்று “நம்மிருவருடைய ஸ்வரூபத்தை விவளியிட்டு உடையவர் கடாஷத்திற்கு முக்யபாத்ராரண நீர், நம்முடைய வைபவங்களையெல்லாம் வெளியிட்டபடியாலே உமக்கு நம்பெருமாள் ப்ரஸாதித்த வரிசைகள் தரும்” என்றும், “ஸப்போதும் நம்முடைய ஸந்திதி முன்பே காலக்ஷேபம் பண்ணிக்கொண்டிருக்கும்” என்றும் அர்ச்சகமுநேக அருளிச்செய்து தீர்த்தாதிகளையும் ப்ரஸாதிக்க, தேசிகனும் அவைகளைப் பெற்றுக்ருநார்த்தராய் ஸ்ரீரங்கநாச்சியார் ஸந்திதி முன்னமே காலக்ஷேபம் செய்துகொண்டிருக்க, வரதாசார்யரும் அந்தப் பெருமைக்கு மங்களாஸாஷனமாய் “வாழி யிராமாநுசப் பிள்ளான்” என்றும் “வஞ்சப் பலசமயம் மாற்றவந்தோன் வாழியே” என்றும் இரண்டு பாட்டுக்களை அருளிச்செய்ய, ப்ரஹ்மதந்த்ர ஸ்வதந்த்ர ஜீயரும் “நானிலமுந் தான்வாழ” என்கிற பாட்டை விண்ணப்பஞ் செய்ய, அங்குள்ளவர்களும் “ஸர்வதேர தஸாகாலேஷு” என்று தொடங்கி, “வேதாந்த தேசிகனை இன்னமொரு நூற்றாண்டிரும்” என்றும் அளவாக உள்ள இதற்கு “வாழித் திருநாமம்” என்று திருநாமம் சாற்றி ப்ரபந்தாநுஷந்தாநத்துக்கு ஆரம்பத்தில் “ராமாநுஜ தயாபாத்ரம்” முதலானவைகளையும், முடிவிலே “ஸர்வதேரதஸாகாலேஷு” இய்யாதியான வாழித் திருநாமத்தையும் அநுஸந்திக்கும்படி அழகிய மணவாளன் ஸ்ரீரங்கநாச்சியார் நியமநமாதிகையாலே அப்படிக்கே திவ்யதேரங்களிலும் திருமாளிகைகளிலும் அநுஸந்திக்

கும்படி நியமித்தருள, அந்தப் பெரியோர்கள் ¹ நியமநப்படிக்கு அங்குள்ளவர்களுக்கும் அநுஸந்தித்துப் போந்தார்கள்.

இவ்வர்த்தங்களைப் பன்னிராயிரப்படி குருபரம்பராப் பரபாவத்தில்,

“ கவ்யத்தேஷு சதுஸ்ஸஹஸ்ர ஸதபங்கீ-

த்யப்தே யதுக்ஷ்மாநரே
ஹஸ்தர்க்ஷே பஹுதாந்யவத்ஸர
நபஸ் ஸுக்லத்விதியாயுதே |

ஸ்ரீஸஸ் ஸ்ரீஸடஜித் யதீஸ
நிகமாந்தார்ய ப்ரபாவோஜ்ஜ்வல:
ஸுஸ்ரலோகோவததார திவ்யமஹிமா
ராமாநுஜோக்த்யாதிம: ||

வர்க்ஷே தத்பர ஸர்வதாரிணி
தநுர்மாளே து ரங்கஸ்தலே
ஹம்ப்ராப்தா த்யயநோத்ஸவ ப்ரதிஹதிம்
ஸம்மோசயந்தம் குரும |
ஸம்மாந்யாநக ஹ்ருத்ய லக்ஷ்மணதயா
பாத்ராக்ய பத்யோத்தமம்
ஸ்ரீ ஸ்ரீரங்கபதிச்சயா நியமிதம்
திவ்ய ப்ரபந்தாத்யயே ||

தத் பஸ்சாத் புவி திவ்யதேஸ படலே
ஸ்ரீவைஷ்ணவாநாம் க்ருஹே
ஸர்வத்ர த்ரமிடாகம ப்ரவசநம்
ஸ்ரீரங்கராட் சாஸநாத் |
தத்ப்யோத்தம பூர்வமேவ ஸுதியஸ்
ஸந்தஸ்ததா குர்வதே
தத்ஸந்துஷ்டமநாஸ் ஸதிஷ்டபலதஸ்
ஸ்ரீஸஸ் ஸதா மோததே || ”

இந்த ஸ்ரலோகத்ரயத்தாலே நம்மாசார்யரான த்விதிய ப்ரஹ்ம தந்த்ர ஸ்வதந்த்ர ஜியர் அருளிச் செய்தார்.

பின்பு, சித்ரகூட வ்ருத்தாந்தத்தாலும் அத்யயநோத்ஸவ வ்ருத்தாந்தத்தாலும் அதிகுபிதர்களாய்ச் சில குமதிகள் காலத்தேசத்

தில் ஒரு மஹாஸமர்த்தனான வித்வானைப் பதிரிகா முகமாக அறிவித்து அழைப்பிக்க, அந்த மஹாவித்வானும் அதி தருகனாகையாலே அநேக கோஸங்களையும் எடுத்துக்கொண்டு பஹு வித்யார்த்திகளோடே பெருமாள் கோயிலிலே வந்து விசரிஷ்டாத்தவதஸித்தாந்தத்தைத் தூஷித்துக்கொண்டு ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களையும் அநீகேஷபம் பண்ணிக்கொண்டிருக்க, கடிகாஸதம் அம்மாள், கிடாம்பி நயினார் முதலானவர்கள் ஸாமாந்த்ராஸ்த்ரங்களில் அதிஸமர்த்தர்களாயிருக்கிலும் ஸ்ரீபாஷ்யாத்யந்த்யமில்லாமையாலே சில ஸ்ரீவைஷ்ணவர்கள் முகமாகக் கோயிலிலே தேரிகன் ஸந்தியிலே அறிவிப்பிக்க, தேரிகனும் ப்ரஹ்ம தந்த்ர ஸ்வதந்த்ர ஜ்யரைச் சில முதலிகளோடே போய் அவனை ஜயிக்கும்படி நியமித்தருள, ப்ரஹ்ம தந்த்ர ஸ்வதந்த்ர ஜ்யரும் திருமலை ஸ்ரீநிவாஸாசார்யர் முதலான முதலிகளோடே பெருமாள் கோயிலேற எழுந்தருளி, பெருந்தேவியாரையும் பேரருளாளனையும் திருவுட்கொழுது திருமண்டபத்தில் அந்த வித்வானை அழைப்பித்து வேதாந்தத்தில்¹ஸப்தராத்ரம் வாதம் பண்ணி அவனை ஜயித்தருள, அவனும் பக்நஸ்ய “ப்ரஹ்ம தந்த்ர ஸ்வதந்த்ரர் என்கிற திருநாமத்தை இங்குள்ளார் காணும்படி அந்வர்த்த மாக்கினீர்” என்று சொல்லி, “உங்கள் ராமாநுஜஸித்தாந்தம் மிகவும் ப்ரமானம் உள்ளதுதான், ஆகிலும் “ஸிகீ சத்ரீ உபாநஹி” என்கிறபடியே ஸீதாபஹாண ப்ரவ்ருத்தனான ராவணனும், ஸுபத்ரா பரிணய ப்ரவ்ருத்தனான அர்துநனும், அங்கீகரித்த கபட ஸந்த்யாஸி வேஷத்தைத் தரித்திருக்கையொன்றே² தூஷ்யமாயிருப்பது” என்று லௌகிக வாக்யத்தானே பரிபவப்படுத்த ப்ரஹ்ம தந்த்ர ஸ்வதந்த்ர ஜ்யரும் “லௌகிக ஜ்ஞாந ஹிநஸ்ய வைதிகத்து ந ஸித்த்யதி” என்கிறபடியே “லௌகிக வ்ருத்தாந்தத்தையே அறிபாத உமக்கு அதிகஹந வைதிக மார்க்கமான வேதாந்த விஷயத்தில் ஸூக்ஷ்மார்த்தங்களை அறியும்படி ஸக்தியுண்டோ?” என்றும், “ஸிகா யஜ்ஞோபவீத த்ரிதண்டங்களோடே கூடின ஸந்த்யாஸம் ப்ரபத்தியைப் போலே ஸுகல பலனாதநமாகையாலே அஸ்ப்ய லாப ரூப ஸீதாபஹாண ஸுபத்ராபரிணயாதிகளைச் செய்து வைத்த ஸந்த்யாஸம் ப்ரமபலத்தையும் கொடுக்கும் என்று கைமுத்யஸித்தம் அன்றோ?” என்றும், “முண்ட ஸந்த்யாஸம் ஓர் அஸ்ய பலத்தைக் கூடவும்

பேரருளாளியனப்பை என்று தாஸ்ய நாமமும் ப்ரஸாதிப்பித்துப் பெருங்கூட்டத்து முதலிகளுக்கு ஸ்ரீபாஷ்ய பகவத் விஷயங்களையும் மற்றுமுள்ள விஸேஷார்த்தங்களையும் ¹ஸ்திரீகரிப்பித்துக் கொண்டிருக்க, தீவ்ய ப்ரபந்தார்த்தங்களில் ஈடுபட்டிருக்கிற ப்ரஹ்ம தந்த்ர விவதந்த்ர ஜீயரும்,

“ஸ்ரீமத்வேதாந்த வித்தாந்த ஸ்தாபநா நித்யதீக்ஷிதம் ;
ஸ்ரீமத் நாராயணம் வந்தே பாந்தம் ஸுரிசூருத்தமை: ||”

என்று ப்ரதமாசார்யன் விஷயத்திலும் ஆழ்வார்கள் ²தர்மிக்ரஹக ப்ரமாணாநுஸாரமாக “துலாயாம் ஸ்ரவணோ ஜாதம்” என்று தொடங்கி தீவ்யஸுரிகளிடத்திலும் சில ஆசார்யர்களிடத்திலும் ³க்ருத் ஜ்ஞானதயாலே “தீவ்யஸுரி ஸ்தோத்ரம்” என்று ஒரு ஸ்தோத்ரத்தைச் செய்து தேசிகன் ஊந்நிதியில் ஸமர்ப்பிக்க தேசிகனும் குளிரக் கூடாக்கித்தருளி “இது செவிக்ஷினிய செஞ்சொல்லாயிருந்தது” என்று அருளிச் செய்து “ஆழ்வார்களவதூரித்த நூலார் திங்களடைவு திருநாமங்க ளவந்தாஞ் செய்த, வாழ்வனை திருமொழிகளவற்றுள் பாட்டின் உகையான தொகையிலக்கம் மற்றுமெல்லாம்” என்று தொடங்கி “வேதாந்த குரு மொழிந்த ப்ரபந்த சாரம் சிந்தையின லனுதினமுஞ் சிந்திப்போர்க்குச் சேமமதாந் திருமாரன் சுருணையாலே” என்று பதினெட்டுப் பாட்டுக்களை முடித்து அதற்கு “ப்ரபந்தஸாரம்” என்று திருநாமம் சாற்றி முதலிகளுக்கு ப்ரஸாதித்தருள, அவர்களும் காயத்ரீ திருமந்த்ரங்கள் போலே நித்யமாக அநுஸந்தித்துக் கொண்டு,

“அஸீதில குருபக்திஸ் தத்ப்ரஸம்ஸாதிஸ்ரீல:
ப்ரகரபஹுமதிவி தத் வஸ்து வாவத்வாதிசேபி |”

என்கிறபடியே ஆசார்யபக்தி மேனிட்டவர்களாய் இருந்தார்கள்.

வேதாந்த தேசிகன் திருவடிகளிலே ஆஸ்ரயித்த முதலிகளில் தேசிகன் உகந்து வித்தாந்த ப்ரவர்த்தகர்கள் ஆவர்கள் என்று சொல்லப்பட்டவர்கள் பன்னிருவர்கள். அவர்களாகியுர்:—

1. உறுதியாக்கிக் கொண்டிருக்க 2. (சிறந்த குணமுடைய) ஒரு பொருளைக்காட்டிக் கொடுக்கவல்ல பிரமாணங்களை அனுஸரித்து 3. நன்றியறிதலாலே

யைத் தீர்த்துக் கொள்ள வேண்டும்” என்று ¹ துரயிணந்தி பண்ணி அந்தத் தேசிகனைப் பார்த்து “இப்போது இந்த ஸரீலப்பராஸ்தார்த்தத்தை அறிந்தவரேயானால் ஒரு விக்ரஹத்தைப் பண்ணக் கடவீர்” என்று சொல்ல, தேசிகனும் “கடலைக் கடந்தவனுக்குக் குளப்படியில் குளிருண்டோ?” என்று கேட்க, ஸரீலபனும் “உம்மைப் போலேயே ஒரு விக்ரஹத்தை ஸலக்ஷணமாகச் செய்யக் கடவீர்” என்று சொல்ல, தேசிகனும் அப்படியே திருவுள்ளம்பற்றி அன்று ராத்ரியில் திருக்கண் வளர்ந்தருள, பெரிய பெருமானும் “வலது கையில் ஜ்ஞான முத்தரையும் இடது கையில் ஸ்ரீகோசுமம் இருந்த திருக்கோலமாக உம்முடைய விக்ரஹத்தைப் பண்ணக் கடவீர்”² என்று ஸ்வப்நம் காட்டியருள, விடிவோரைத் தேசிகனும் நித்ய கைங்கர்யங்களைச் செய்து அந்தச் சில்பனை அழைத்து ஸ்வப்நத்தையும் அருளிச் செய்து அவன் முன்னமே மமுகாலே விக்ரஹத்தைப் பண்ணி லோஹத்தையும் உருக்கி விட, ஸரீலபனும் கட்டியை உடைத்துப் பார்க்க, அதிஸுந்தரமாய் யதோக்த லக்ஷணமாயிருக்கக் கண்டு ஆஸ்ரயப்பட்டுப் பக்நனாயிருக்க, தேசிகனும் இத்தற்குப் பீடத்தைப் பண்ணி சேர்க்கக் கடவை” என்று அருளிச் செய்ய, ஸரீலபனும் அப்படியே செய்து, அந்தப் பீடத்தில் சேர்க்கும் போது அதிஸௌந்தர்யத்தாலே கபோலத்தில் அதிகாம்ஸம் இருப்பதாக ப்ரமித்து ஆபுதத்தாலே தொட்டவாறே தேசிகன் திவ்ய கபோலத்தில் ரக்ததாரை உண்டாக, அதைக் கண்டு ஸரீலபனும் “ஸரீலப்பராஸ்த்ர ஸாரம் தெரியாமையாலே இப்படி ப்ரமித்துக் கெட்டேன்” என்று திருவடிகளிலே விழுந்து “ரக்ஷித்தருள வேணும்” என்று ஸரணாகதி பண்ண, தேசிகனும் அவனுக்குத் திருவிலச்சினையும் ப்ரஸாதித்து ஆட்கொண்டு அந்த விக்ரஹத்தையும் யதோக்த லக்ஷணமாயிருக்கையாலே “அது இருக்கக் கூடாது” என்று திருவுள்ளம் பற்றி அப்ரகாஸம் பண்ணி வைத்து “ஸரீலபார்த்த ஸாரம்” என்கிற க்ரந்தத்தையும் செய்தருளிப் பெரியபெருமானைத் திருவடி தொழுது நிற்க, பெருமானும் “இனி நம் இருவர்களுக்கும் ஒரு குறையும் இல்லை” என்று அருளிச் செய்து தீர்த்தாதிகளையும் ப்ரஸாதித்தருள, தேசிகனும் தீர்த்தாதிகளைப் பெற்றுத் தம் திருமானிகையில் எழுந்தருளி முதலிகளுடனே வித்தாந்த ப்ரவசனம் பண்ணிக் கொண்டு எழுந்தருளியிருக்க, “ஸதாயு: புருஷ:” என்கிறபடியே

நூறு திருநகூதரம் பூர்ணமான பின்பு ஸௌம்ய வர்ஷத்தில் கார்த்திகை மாஸத்தில் பூர்ணிமைத் திநத்தில் பெரியபெருமானாத் திருவடி தொழுது நிற்க, பெரிய பெருமானும் “ராமாநுஜ வித்தாத் தத்தை விளைப்பித்து நம்முடைய குறை தீர்த்துப் பரிபூர்ணரான நீரும் சடக்கை நம் பெரிய வீடு சேரக் கடவீர்” என்று திருமாலை முதலானவைகளையும் ப்ரஸாதிக்க, வேதாந்த தேசிகனும் “அம்மா வடியேன் வேண்டுவதீதே” என்று விண்ணப்பஞ் செய்து, வரிசை களையும் பெற்றுப் பெருங் கூட்டத்து முதலிகளோடே ஸந்திதி ப்ர தக்ஷிணமாக ஆழ்வார்கள் ஆசார்யர்களையும் திருவடி தொழுது வரும் போது, உடையவரும் வரதாசார்யருக்கு “நம் தூப்புனயினு ருக்கு அருளிப்பாடு” என்றும், “இனி இஸ்வித்தாந்தத்திற்கு ப்ரவர்த்தகராகும்படி முன்பே நியமித்ததும் அன்றியில் இப்போது விசேஷமாக அறுதி ஆடுகிறோம்” என்றும், அர்ச்சகமுகேந அருளிச் செய்து திருமாலை முதலானவைகளையும் ப்ரஸாதித்தருள, அந்த நயினராசார்யரும் அவைகளைப் பெற்றுத் தேசிகன் ஸந்தியில் நிற்க, தேசிகனும் குளிரக் கடாக்கித்தருளி முதலிகளோடே ஸ்ரீரங்க நாச்சியாரைத் திருவடி தொழுது நிற்க, ஸ்ரீரங்க நாச்சியாரும் “பெரிய பெருமாள் நியமநத்தை அறிந்த பெருங் கூட்டத்து முதலிகள் தேசிகன் திருநாட்டுக்கு -எழுந்தருளின பின்பு என் செய்யக் கடவோம்?” என்று உள் நடுக்கத்துடனே இருக்கக் கண்டு, உடையவர் திவ்ய தம்பதிகளான நம் இருவர்களுடைய ஸ்வரூபத்தை ப்ரகாஸிப்பித்தாற்போலே திவ்ய தம்பதிகளான நம் இருவருடைய வைபவத்தையும் ப்ரகாஸிப்பித்த ஸர்வதந்த்ர ஸ்வதந்த்ரரான வேதாந்த தேசிகனை நம்பெருமாள் நியமநப் படிக்கு ஸ்ரீகோஸமும் ஜ்ஞாநமுத்தரையுமாய் ஒரு திவ்யமங்கள விக்ரஹம் பண்ணிவைத்துப் பெரியவீட்டுக்கு எழுந்தருளின பின்பு நம் ஸந்திதிக்கு முன்பே ப்ரதிஷ்டை பண்ணி வைத்து ஆராதியுங் கோள்” என்று அர்ச்சகமுகேந அருளிச்செய்து திருமாலை முதலான வைகளையும் ப்ரஸாதித்தருள, தேசிகனும் அவைகளைப் பெற்று க்ருதார்த்தராய்த் திருமாளிகையில் எழுந்தருளித் திருமேனியில் நோவு சாத்திக் கொண்டிருக்க, நயினராசார்யர் முதலான முதலிகளும் ஆளவந்தார் ¹சரமதஸையில் நியமநத்தையும் எம்பெரு மானார் சரமதஸையில் நியமநத்தையும் விசேஷார்த்தங்களோடே

¹ கடைசி காலத்தில்.

பல்கால் கேட்டிருக்கையாலே துணிவதும், ப்ரக்ருதி ஸம்பந்தத் தாலே கரைவதும் உண்டாய்க் கண்ணும் கண்ணீருமாய் நிற்க, தேசிகனும் “நயினார் இருக்க உங்களுக்குக் குறைவு உண்டோ?” என்று முதலிகளுக்கும் அருளிச்செய்து, நயினராசார்யரையும் அழைத்து, “ஸ்ரீரங்கநாச்சியாரும் அழகியமணவாளனும் அவர்களை ப்ரஸாதித் தருளுகிற உடையவரும் இருக்க உமக்கு என்ன குறை?” என்று அருளிச்செய்ய, நயினராசார்யரும் ஸாஸ்த்ரார்த்தத்தையும் தேசிகன் நியமநத்தையும் நெஞ்சிற் கொண்டு தெளிந்து முதலிகளையும் தெளிவித்தருள, தேசிகனும் தஸாவதாரப் பெருமாள்களையும் திருமங்கையாழ்வாரையும் திருவடிதொழுது நிற்க, திருமங்கையாழ்வாரும் “நம்முடைய ப்ரபந்தத்திற்கு முக்ய தாத்ரீயமான ஸரணுகதியை எல்லாரும் அறிந்து உஜ்ஜீவிக்கும்படி மஹோபகாரம் பண்ணினீரே” என்று போர உகந்தருளித் தீர்த்தாதிகளை ப்ரஸாதிக்க, தஸாவதாரப் பெருமாள்களும் “நம்முடைய அவதாரங்கள் எல்லாவற்றிலும் உம்முடைய அவதாரத்தில் உண்டான ப்ரயோஜநத்தில் ஏகதேஹமும் இஃலை” என்று போரஉகந்தருளி வரிசைகளை யும் ப்ரஸாதிக்க, தேசிகனும் அவைகளைப் பெற்று க்ருதார்த்தராய் முதலிகளுடனே திருமாளிகையில் எழுந்தருளி பேரருளாளருக்கும் ஸ்ரீஹயக்ரீவருக்கும் திருக்கார்த்திகைத் திருத்தில் விபேஷ ஆராதநம் செய்தருளி, உடையவர் * திருவடி நிலைகளிலும் அப்பிள்ளார் திருவடி நிலைகளிலும் தீர்த்தம் கொண்டு ஸ்வீகரித்தருளி முதலிகளுக்கும் ப்ரஸாதித்தருள, முதலிகளும் தேசிகன் ஸ்ரீபாத தீர்த்தத்தையும் திருவடி நிலைகளையும் ப்ரார்த்திக்க, தேசிகனும் திருவுள்ள முகந்து அப்படியே ப்ரஸாதித்தருளி பகவத் ப்ரஸாதாதிகளைத் தாமும் அமுது செய்து முதலிகளுக்கும் அந்தப் போனகம் செய்த சேடமான இன்னடிசில், கறியமுது, திருப்பண்ணியாரம் முதலானவைகளையும் ஸ்வீகரிக்கும்படி ப்ரஸாதித்தருளி திருக்கல்யாணத்திற்குப் புறப்படுமாபோலே மிகவும் உள்மகிழ்ந்து எழுந்தருளியிருக்க, நயினராசார்யரும்,

“ரவி ஸந்த்ருஸாதநு: ஸ்ரீவேங்கடாசார்யபாத:

கரகலித பவித்ரஸ் ஸுத்தரீயஸ்வபாவ: |

ஸரஸ்ரீஜமண் மாலா ஸூர்த்வபுண்ட்ராந் ததானோ

மம மநஸி விபாதே ஸந்ததம் ஸந்தித்ததாம் ||

நமோ வேதாந்த குரவே நமோ பூயோ நமோ நம : |
எஞ்ஜீவநாய ஸர்வேஷாம் யேந ந்யாஸ: ப்ரகாஸித: || ”

என்று தண்டன் ஸமர்ப்பித்துநிற்க, ப்ரஹ்மதந்த்ர ஸ்வதந்த்ரஜீயரும்,

“நம: பதமிதம் பூயாத் தஸ்மை வேங்கடஸூரயே |
யத்வாகம்ருதஸேகேந எஞ்ஜீவித மிதம் ஜகத் ||

பகவந்தமிவாநந்த கல்யாணகுணஸாகரம் |
வேதாந்த தேஸிகம் நௌமி வேங்கடேஸ குருத்தமம் || ”

என்று தண்டன் ஸமர்ப்பிக்க, திருமலை ஸ்ரீநிவாஸாசார்யரும்,

“வேதாந்த தேஸிக பதம்புஜமேவ நித்யம்
மத்தைவதம் கிமபி காங்குதிஸர்வதாயி |
யத்வைபவஸ்ய லவஸேஸ விசிந்ததேந
புத்தி: ப்ரஸீததி விபூதியுகாவலம்பா ||

ஸ்ரீமத்வேங்கடநாதார்யாத் வேதாந்தாசார்யவர்யத: |
நமே கதிர் பவேதந்யா ஜந்மஜந்மாந்தரேஷ்வபி || ”

என்று தண்டன் ஸமர்ப்பித்து நிற்க, தேசிகனும் அவர்களைப் போர உகந்தருளித் தம் திருவாராதநமான பேரருளாளரையும் அப்பிள்ளார் ப்ரஸாதித்த திருவாழி திருச்சங்குகளையும் நயினராசார்யருக்கும், ஸ்ரீஹயக்ரீவரையும் ஒரு திருவாழி திருச்சங்குகளையும் ப்ரஹ்மதந்த்ர ஸ்வதந்த்ரஜீயருக்கும் ப்ரஸாதித்தருளி, திருமலை ஸ்ரீநிவாஸாசார்யருக்கு “ப்ரபத்தியே உபாயம்” என்று அருளிச் செய்த பேரருளாளர் தம் திருவுள்ளத்தை நம்மைக்கொண்டு நிறைவேற்றினபடியாலே அந்தப் பேரருளாளருக்கு ஸ்ரீகார்ய துரந்தரான நீர் குறைவறக் கைங்கர்யங்களையெல்லாம் நடத்தக்கடவீர்” என்று நியமித்தருளி, உடையவர் திருவடி நிலைகளைத் தம் திருமுடியில் ஒத்திக்கொண்டு, “உடையவர் திருவாராதநமான ஸ்ரீஹயக்ரீவர்பிள்ளான் வழியாய் உம்முடைய குலத்தில் வந்து ஸ்வப்நம் காட்டி நம்மிடத்தில் எழுந்தருளினபடியாலே இந்த உடையவர் திருவடி நிலைகளை ஆராதிபும்” என்று ப்ரஸாதித்தருளி, முதலிகள் எல்லாருக்கும் விஸேஷார்த்தங்களை அருளிச்செய்து, அப்பிள்ளார் திருவடி நிலைகளைத் தம் திருமுடியிலும் கண்ணிலும் ஒத்திக்கொண்டு, முதலிகளுக்கும் உபநிஷததுஸந்தாநமும் திருவாய்மொழி அநுஸந்தாநமும்

பண்ணும்படி நியமித்தருள, அவர்களும் அப்படியே அநுஸந்திக்க, வேதாந்த தேசிகனும் ஸ்ரீரங்கநாச்சியார் ஸந்திதிக்கு நேரே வடக்குத் திருவிதியில் தம் திருமாளிகையில் தென்புறத்தில் நயினா ராசார்யர் மடியில் திருமடியும் ப்ரஹ்மதந்த்ரஜியர் மடியில் திருவடிகளுமாய் அப்பிள்ளார் திருவடிகளை த்யாமித்துக்கொண்டு திருநாட்டுக் கெழுந்தருளினார்.

“அப்தே ஸௌம்யே ச வாரே கதவதி தரணௌ

வ்ருஃசிகம் க்ருத்திகர்க்ஷே

ராகாயாம் வேங்கடேஸோ யதிந்ருபதி மதம்

ஊர்வதஸ் ஸ்தாபயித்வா |

வேதாந்தாசார்யவர்யோ விரசித-

விவிதாநேகதிவ்யப்ரபந்த:

ஸ்ரீஸாலாதீஸகண்டாக்ருதிவபு ரஜஹத்

தேஸிகேந்த்ரோ த்யானு: ||

ஸ்ரீதீயோக்யே ஸகே ஸுக்ல உதபூத் வேங்கடேஸ்வர: |

ஸ்தப்ராயே ஸகே ப்ராயாத் ஸௌம்யே ஸ பரமம் பதம்” ||

என்று அநுஸந்திக்கப்பட்ட திறே.

பின்பு நயினாராசார்யரும் முதலிகளோடே போர ஸோகார்த்த ராயத் தாமே தேறி,

“ கவிதார்கிகளரிம்ஹாய கல்யாணகுணஸாலிநே |

ஸ்ரீமதே வேங்கடேஸாய வேதாந்தகுரவே நம: || ”

என்று அந்தச் சரமத் திருமேனியைத் தண்டன் னைமர்ப்பித்து நீராட்டி ஸ்ரீகுர்ண பரிபாலனம் முதலான ப்ரஹ்மமேத கைங்கர்யங்களை யெல்லாம் செய்தருளி, த்வாதஸாஹாந்தத்தில் உடையவர் நியமநப்படிக்குப் பரக்கத் திருவத்யயந்ததையும் செய்தருளி, முதலிகளையும் தேற்றிக் கொண்டு, ஸ்ரீரங்கநாச்சியார் நியமநப்படிக்கு அந்த ஹந்திதி முன்பே ஒரு தேசிக திவ்யமங்கள விக்ரஹத்தைத் திரு ப்ரதிஷ்டை செய்துவைத்து, ஆராதித்துக்கொண்டு, நாச்சியாரும் பெருமாளும் ப்ரஸாதித்தருளின வரிசைகளை யெல்லாம் பெற்று, உடையவர் நியமநப்படிக்குப் பெருங்கூட்டத்து முதலிகளோடே ஸித்தாந்த ப்ரவசனம் பண்ணிக்கொண்டு எழுந்தருளியிருந்தார்.

திருமலை ஸ்ரீநிவாஸாசார்யரும் பெருமாள் கோயிலேற எழுந்தருளித் தேசிகன் நியமநப்படிக்குப் பேரருளாளருக்கு ஸ்ரீகர்ய

துரந்தராய்க் கைங்கர்யங்களை நடத்திக் கொண்டிருந்தார். அண்ணன்,

“நிகமாந்த தேசிக பதாம்புஜத்வயம்
நிரஸூய வைஷ்ணவ ஜநப்ரியம் தநம் |
குலதைவதம் மம குத்ருஷ்டிமஸ்தக-
க்ஷிதிப்ருத் விபேதி குலிராயுதாயிதம் ||
ஸ்ருதிரீர்ஷுதேசிக ஸிரோமணிநா
ஜநகேந யேந ஹி ஸுபிரிக்ஷிததீ: |
வரதோ குரு ஸ்ச யதிராஜமத-
ப்ரதிவாதி கோடி ஸதகோடி ரூத் ||”

என்கிற ஸ்ரீலோகங்களாலே இவ்வர்த்தங்களை அருளிச் செய்தார்.

நயினூராசாரியர், ப்ரஹ்மதந்த்ரஸ்வதந்த்ரஸீயர் வைபவங்கள்

பின்பு நயினூராசாரியரும் ப்ரஹ்மதந்த்ரஸ்வதந்த்ரஸீயர் முதலான முதலிகளோடே ஒரு ஸம்வதஸ்ரம கோயிலிலேயே வித்தாந்தப்ரவசநம் பண்ணிக் கொண்டிருந்து, திக்விஜயம் செய்தருளத்திருவுள்ளம்பற்றி, தூங்கநாச்சியார் பெரியப்பருமாள் திருவடிதொழுது, விடைகொண்டு, திருப்பேர் முதலான திவ்ய தேசங்களில் எம்பெருமான்களைத் திருவடிதொழுது அங்குள்ள மதாந்தரஸ்தர்களை ஜயித்துக்கொண்டு, ஸர்வஜ்ஞ சிங்கப்ப நாயகன் ஸமர்ப்பித்த திருப்பல்லக்கு முதலான ஸகல பிருதுகளோடே,

“ஸ்ரீமத்ராமாநுஜாசீய ப்ரகடித பதவீதாவீ மேதாவி வித்வத்
ஸேநாநாஸிரீ வீரோ வரதகுரு ரஹம் வாதிரோ வாரயந்து |
ஆலோகாலோகஸாலா தகிலநரபதி த்வாரி பத்நாமி பத்ரம்
மாயா வித்தாந்த மாயா விகடித கடநா யந்த்ர மந்த்ர
ஸ்வதந்த்ர: ||”

என்று ¹கட்டியம் கூறி, ²தவளபங்கம் முதலானவைகளை ஊதுவித்துக் கொண்டு கங்கைகொண்ட சோழபுரம் முதலான ராஜஸ்தானங்களிலே ஸந்மாநங்களையும் பெற்று, அங்குள்ள மதாந்தரஸ்தர்களையும் ஜயித்துக்கொண்டு “எம்பிரானெந்தை யென்னுடைச் சுற்றம்” என்கிற பாட்டின்படியே திருமங்கையாழ்வார் திருவுள்ளம் குடி

புகுந்த தஞ்சை மாமணிக் கோயிலேற எழுந்தருளி, அங்குள்ள எம் பெருமான்களையும் திருவடிதொழுது, அங்குள்ள மாயிகளையும் ஜயித்து, அந்த ராஜாவிடத்தில் ஸந்தாநங்கையும் பெற்று, எழுந்தருளியிருக்கிற காலத்தில், ஒரு ஸ்ரீவைஷ்ணவர் திருநாட்டுக்கெழுந்தருள், அவருக்கு த்வாதஸாஹக்ருத்யத்தைச் செய்து, நயினூராசார்யர் ப்ரஹ்மதந்த்ரஸ்வதந்த்ரஜீயர் ஸந்திதியில், அவர் ஸம்பந்தி ஒருவர் வந்து தண்டன் ஸமர்ப்பித்து, “இப்போது திருக்கார்த்திகைக்கும் திருவத்யயநோத்ஸவத்திற்கும் மத்யகாலமாகையாலே ப்ராயஸ்சித்த்ருபமான திருவத்யயந மில்லையே, என்செய்யக்கடவது?” என்று விண்ணப்பஞ் செய்ய, நயினூராசார்யரும் ப்ரஹ்மதந்த்ரஸ்வதந்த்ரஜீயரும் ஆலோசித்து, “அப்படிச் செய்ய வேண்டுமெனில்; திருக்குருகைப்பிரான் பிள்ளான் நியமநப்படிக்கு நாலாயிரத்தனியன்களைமாத்ரம் ஸேவித்து, பின்பு தேசிக ப்ரபந்தங்களை யும் ஸேவித்து, ப்ராயஸ்சித்த்ருபமான திருவத்யயநத்தை முடிக்கலாம்” என்று அருளிச்செய்து, தேசிகன் அருளிச்செய்த க்ரந்தங்களை யெல்லாம் ஒரு ஸந்தர்ப்பவியோஷமடியாக ஒரு ¹கோவையாக்கி,

“ பரஸ்பாதம் வாபி பரஸஹஸ்ரம்

ஸ்ரீவேங்கடாசார்யக்ருதா: ப்ரபந்தா: |

தத்ரால மேக: கலு புக்திமுக்த்யோ:

கார்த்ஸந்யேந கஸ்தாந் கணயேத் ஸமஸ்தாந் || ”

என்கிறபடியே, ப்ரக்ருதாநுகுணமாக அநேக க்ரந்தங்களிருக்கச் செய்தேயும் அவைகளில் நூற்றிருபத்தொரு க்ரந்தங்களை யெடுத்து ப்ரவசநம் பண்ணவேணுமென்றும், இவைகள் அவர்ய ²வேத்யங்க ளென்றும் நியமித்தருளினார்கள். எங்ஙனெயென்னில்:

(க) ஸ்தோத்ரங்கள் 32.

(சு) ரஹஸ்யங்கள் 32.

(உ) காவ்யாதிகள் 8.

[24. (ரு) ப்ரபந்தங்கள் 24.

(ஈ) அநுஷ்டாநாதிஸாஸ்த்ரங்கள் (ஈ) பகவத்விஷயம் 1. ஆக. 121

அவைகளின் விவரங்களாவன:—

ஸ்தோத்ரங்கள்:—ஹயக்ரீவஸ்தோத்ரம், தேவநாயக பஞ்சாஸ்த், அச்யுதஸாதகம், கோபாலவிம்ஸதி, தேஹஸீஸஸ்துதி, (ரு)வரத

1. தொகுத்து 2. அறியவேண்டியவை.

ராஜபஞ்சாஸத், யதோக்தகாரிஸ்தோத்ரம், காமாஸிகாஷ்டகம், அஷ்டபுஜாஷ்டகம், ஸரணாகதி தீபிகை, (க௦) பரமார்த்தஸ்துதி, தயாஸ்தகம், பகவத்யாநஸோபாநம், தஸாவதாரஸ்தோத்ரம், அபீதிஸதவம், (கரு) ந்யாஸதஸகம், ந்யாஸ விம்ஸதி, ந்யாஸதிலகம், யாதுகாஸஹவிரம், ஸ்ரீஸ்துதி, (உ௦) பூஸ்துதி, நீளாஸ்துதி, கோதாஸ்துதி, ஸுதர்ஸநாஷ்டகம், ஜோடஸாயுதஸ்துதி, (உரு) கருடதண்டகம், கருட பஞ்சாஸத், த்ரமிடோபநிஷத்ஸாரம், த்ரமிடோபநிஷத்தாத்தர்ய ரத்நாவலி, யதிராஜஸப்ததி, (க௦) தாடபஞ்சகம், திவ்யதேஸமங்கலாஸாஸநபஞ்சகம் - ஆக முப்பத்திரண்டு.

காவ்யாதிகள்:—யாதவாப்யுதயம், ஹம்ஸ ஸந்தேஸம், ஸுபாஷித நீதி, வைராக்யபஞ்சகம், ரகுவீரகத்யம், (ரு) ஸங்கல்ப ஸூரீபோதயம், பூகோள திர்ணயம், தத்வ்யாக்யாநம் - ஆக எட்டு.

அநுஷ்டாநாதிஸாஸ்த்ர விஷயங்கள்:—யஜுரோபனீத ப்ரதிஷ்டை, ஆராதநக்ரமம், ஹரிதிநதிலகம், தத்வ்யாக்யாநம், ஸூபாஞ்சராத்ரரணை (ரு) ஸச்சரித்ரரணை, ரஹஸ்யரணை, கீதார்தஸங்க்ரஹரணை, நிக்ஷேபரணை, ந்யாஸவிம்ஸதிவ்யாக்யாநம், (க௦) ந்யாயஸித்தாஞ்ஜநம், ந்யாயபரிஸுத்தி, தத்வமுக்தாகலாபம் ஸர்வார்தஸித்தி, அதிகரணதர்பணம், (கரு) அதிகரணஸாராவலி, தாத்பர்யசந்த்ரிகை, தத்வவகை, ஜேஸஸ்வரமீமாம்ஸை, மீமாம்ஸாயாதுகை, (உ௦) ஸததூஷணி, சகாரஸமர்தநம், ஈஸாவாஸ்யோபநிஷத் வ்யாக்யாநம், ஸில்பார்தஸாரம் - ஆக இருபத்து நாலு.

ரஹஸ்யங்கள்:—ஸம்ப்ரதாயபரிஸுத்தி, தத்வபதவி, ரஹஸ்யபதவி, தத்வநவநீதம், ரஹஸ்யநவநீதம், (ரு) தத்வமாத்த்ருகை, ரஹஸ்ய மாத்த்ருகை, தத்வஸந்தேஸம், ரஹஸ்ய ஸந்தேஸம், ரஹஸ்ய ஸந்தேஸவிவரணம், (க௦) தத்வரத்நாவலி, தத்வரத்நாவலி ப்ரதிபாத்ய ஸங்க்ரஹம், ரஹஸ்யரத்நாவலி, ரஹஸ்யரத்நாவலி ஹருதயம், தத்வத்ரயசுளகம், (கரு) ஸாரஸங்க்ஷேபம், ஸாரதீபம், ஸ்ரீரஹஸ்யத்ரயஸாரம், ஸாரஸாரம், அபயடரதாநஸாரம், (உ௦) தத்வஸரிசாமணி, ரஹஸ்யஸரிசாமணி, அஞ்ஜலிவைபவம், ப்ரதாநஸதகம், உபகாரஸங்க்ரஹம், (உரு) ஸாரஸங்க்ரஹம், விஜேரதபரிஹாரம், முதிவாஹநபோகம், மதுரகவிஹ்ருதயம், பரமபதஸோபாநம், (க௦) பரமதபங்கம், ஹஸ்திகிரிமாஹாத்மயம் - ஆக முப்பத்திரண்டு.

ப்ரபந்தங்கள்:— ஸம்ப்ரதாயபரிஸூத்தி முதலாய் ஸாரதீப மளவாக ரஹஸ்யங்கள் கள- க்கு அம்ருதரஞ்சனி பாட்டு ௩௯. ஸ்ரீமத் ரஹஸ்யத்ரயஸாரம் ரஹஸ்யம் க-க்கு அதிகாரணங்க்ரஹம் பாட்டு ௩௯. ஸாரஸாரம்முதலாய் மதுரகவிஹ்ருதயமளவாக ரஹஸ்யங்கள் கக-க்கு அம்ருதாஸ்வாதிரிபாட்டு ௩௭. ஹஸ்யம் க-க்கு பரமபதஸோபாநம் பாட்டு- ௨௧ (௩) ரஹஸ்யம் க. க்கு பரமதபங்கம் பாட்டு ௩௪. ரஹஸ்யம் க - க்கு ஹஸ்திகிரிமாஹாத்தம்யம் பாட்டு ௨௯. இவை ரஹஸ்யப்ரபந்தங்கள். அடைக்கலப்பந்து. பா. கக. அர்த்தபஞ்சகம். பா. கக. ஸ்ரீவைஷ்ணவதிரசர்யை. பா. ௨௦. (௧௦) திருச்சிந்தமாலை. பா. கக. பன்னிருநாமம் பா. கக. திருமந்தர்சுருக்கு. பா. ௧௦. த்வயச்சுருக்கு. பா. ௧௨. சரமர்தலோகச்சுருக்கு. பா. கக. (௧௩) கீதார்தஸங்க்ரஹம், பாட்டு. ௨௧. மும்மணிக்கோவை. பா. ௧௦. பந்துப்பா. பா. ௧௦. கழற்பா. பா. ௧௦. அம்மாணப்பா. பா. ௧௦. (௨௦) ணசற்பா. பா. ௧௦. ஏசற்பா. பா. ௧௦. நவரத்தமாலை. பா. ௧௦. ஆஹாரநியமம். பா. ௨௧. ப்ரபந்தஸாரம். பா. ௧௧. இவை கேவல ப்ரபந்தங்கள். ஆக ப்ரபந்தங்கள் இருபத்துநாலுக்குப் பாட்டு *௪௩௩ பகவத்விஷயம் நாலாயிரக்கருத்து என்கிற எழுபத்து நாலாயிரப்படி. ஆக க்ரந்தங்கள் நூற்றிருப்பத் தொன்று. இந்த க்ரந்தங்களில் பெரியாழ்வார் திருமொழி முதலாய் நூற்றந்தாதி அளவாக இருபத்துநாலு ப்ரபந்தங்களைப் போலே, அம்ருதரஞ்சனி முதலாக ப்ரபந்தஸாரமளவாக இருபத்துநாலு ப்ரபந்தங்களாக்கி, தேசிகன் விஷயமாக நயினராசார்யர் அருளிச்செய்த பிள்ளையந்தாதியையும் இயல் னேவைக்காக நியமித்து, தஞ்சைமாமணிக்கோயில் எம்பெருமானான நீலமேகப் பெருமாள் ஸந்தியில் நாலாயிரத்தனியன்களையும், தேசிகப்ரபந்தங்கள் இருபத்துநான்கையும், பிள்ளையந்தாதியையும் முன்னம் அநுஸந்தித்து, அவர் நியமந்தாலே அந்த ஸ்ரீவைஷ்ணவருக்குத் திருவத்யயநத்தையும் நடப்பித்து, மற்றுமுள்ள திவ்யதேசாங்களிலும் இப்படி அநுஸந்திக்கும்படி நியமித்தருள, அங்குள்ளவர்களும் அப்படியே நடப்பிக்க, திருப்பல்லாண்டு தொடக்கமானவாறே அங்கங்குள்ளவர்களும் வந்து, “வரும் திருவத்யயநோத்ஸவத்திற்குப் பின்பன்றோ தேசிகப்ரபந்தங்களை ஸேவிப்பது? இப்

* சரமர்தலோகச்சுருக்கம் பாட்டு ௧௦ ஆனால் மொத்தப் பாட்டு ௪௩௪ ஆகும்.

போது என்செய்யக்கடவது?" என்று கேட்க, நயினராசார்யரும் எம்பெருமானார் நியமநப்படிக்கு நாலாயிரக்ரமத்தை அநுஸந்தித்துத் தேசரிகப்ரபந்தங்களையும் ஸேவிக்கும்படிக்கும், திருமாளிகைகளில் ப்ரபந்தாநுஸந்தாநம் பண்ணும்போது ஆழ்வார் எம்பெருமானாரோபாதி வேதாந்த தேசிகனுக்கும் ஸம்பாவநாருபமாக அடைக்காய் ஸமர்ப்பிக்கும்படிக்கும் ப்ரஹ்மதந்த்ர ஸவதந்த்ரஜ்ய ரோடே நியமித்தருள, பெருங்கூட்டத்து முதலிகளும் அங்கங்குள்ளவர்களும் போரடகந்து அப்படியே நடத்திப் போந்தார்கள்.

பின்பு ஆழ்வார்விஷயமான கண்ணிருண் சிறுத்தாம்பு ப்ரபந்தத்தை முதலாயிரத்தின் முடிவில் ஸ்ரீமந்தாதமுதிகள் சேர்த்தாற்போலவும், எம்பெருமானார் விஷயமான நூற்றந்தாதி ப்ரபந்தத்தையுற்பா ஆயிரத்தின் முடிவில் எம்பெருமானார் சேர்த்தார் போலவும், நயினராசார்யரும் ப்ரஹ்மதந்த்ரஸ்வதந்த்ர ஜ்யரும் தேசிகன் விஷயமான பிள்கியந்தாதி ப்ரபந்தத்தைத் தேசிகப்ரபந்தத்தின் முடிவில் சேர்த்து அநுஸந்தித்து, அந்த நீலமேகப்பெருமாள் ஸந்திதியில் அந்த ஆழ்வார் எம்பெருமானார் தேசரிகர்கள் திவ்யமங்கள விக்ரஹங்களைத் திருப்ரதிஷ்டை செய்துவைத்தார்கள். அந்த எம்பெருமானார் திவ்ய மங்களவிக்ரஹத்திலும் அலங்காராஸநத்தில் ஒரு திருமேனியா யிருக்கும்படி ஒரு தேசரிக திவ்யமங்கள விக்ரஹத்தையும் செய்துவைத்தார்கள்.

பின்பு நயினராசார்யரும் முதலிகளுடனே திருக்கோட்டியூர் திருமாவருஞ்சோலை முதலாக திவ்யதேஸயாத்ரை பண்ணும் போது ஸ்ரீமதுரையில் பரதத்வ நிர்ணயோத்ஸவத்தை அங்குள்ள குமதிகள் நிரோதித்திருக்க, அவர்களை வாதத்தால் ஐயித்து, அந்த உத்ஸவத்தை அவ்வாஹதமாய் நடக்கும்படி பண்ணுவித்து அத் திவ்யதேஸத்தில் தேசிகன் திருப்ரதிஷ்டை செய்துவைத்து, கேரள தேஸத்தேற எழுந்தருளுவதாய்த் திருநகரி முதலான திவ்யதேஸங்களிலும் எம்பெருமான் திருவடிதொழுது, ஸ்ரீவில்லிபுத்தூரிலும் திருநகரியிலும் தேசரிகன் திருப்ரதிஷ்டை செய்துவைத்து, கேரள தேஸத்திலும் எம்பெருமான்னைகளைத் திருவடிதொழுது, அந்தத் தேஸாதிபதியாலே பூஜிக்கப்பட்டிருக்க, அங்குள்ள கூுத்தர்கள் சில குண்டுக்கல்லுகளைத் திருமடைப்பள்ளி பரிஜநங்களுக்குத் தலைக் கமையாயிருக்கும்படி கூுத்தரமந்த்ரத்தாலே பண்ணுவிக்க, நயின

ராசார்யரும் அத்தை யறிந்து, இரண்டு தேங்காய்களை மஹாமந்த்ரத்தை ஜபித்து, அவர்களிடத்தில் போகும்படிவிட்டு, ஒரு த்ருணத்தைத் தம் திருமுடியில் வைத்துக்கொள்ள, அந்தக் குண்டுக்கல்லுகள் விட்டவர்கள் தலைகளிலே இருக்க, தேங்காய்களும் அவர்களைப் ப்ரஹரிக்க, அவர்களும் நயினராசார்யர் திருவடிகளிலே விழுந்து ஸேவித்துப்போக, நயினராசார்யரும் திருநாராயணபுரமேற் எழுந்தருளி, தம்மிடத்தில் விசேஷகடாஷும் செய்தருளின உடையவர் திருவடி தொழுது, யதுகிரி நாச்சியாரையும் திருநாராயணனையும் செல்வப்பிள்ளையையும் திருவடி தொழுது, வரிசைகளையுப்பெற்று, அந்தத் திவ்யதேவர்களின் தேசிகப்ரதிஷ்டையும் செய்துவைத்துக் கொண்டு, கோயிலேற எழுந்தருளி, ஸ்ரீபாஷ்யாதி ப்ரவசநம் பண்ணிக்கொண்டு எழுந்தருளியிருக்க, அப்போது ஒரு பங்குனியுத் திரத் திருநாளில் பெருமானும் நாச்சிமாரும் திருமஞ்சநம் கொண்டருளி ஒரு சேர்த்தயிலேயெழுந்தருளியிருக்க, நயினராசார்யரும் முதலிகளுடனே மங்களாஸாஸநம் செய்தருளி “என்னது யான் செய்கின்றேன்” என்கிற பாட்டையும், “நின்னருளாங்கதியன்றி மற்றொன்றில்லேன்” என்கிற பாட்டையும், ப்ரஹ்மந்த்ரஸ்வதந்த்ர சீயரும் தாமு மறுஸந்தித்து நிற்க, பெருமானும் நாச்சிமாரும் “இந்தப்பங்குனி உத்திரத்திருநாளிலே உடையவர் அருளிச்செய்த கத்யத்ரயத்தினுடைய அர்த்தத்தை வெளியிடுகிற பாட்டுக்களை அறுஸந்தித்த உங்களுக்கு என்ன வேண்டுவது?” என்று அர்ச்சக முகேந கேட்டருள, அவர்களும், “இந்தத் திருநாளிலே தேவரீர் உகந்தருளின பாட்டுக்களை உள்கொண்டிருக்கிற தேசிகப்ரபந்தங்களைத் திருச்செவி சாத்தியருளவேணும்” என்று ப்ரார்த்திக்க, பெருமானும் நாச்சிமாரும் அப்படியே திருவுள்ளம்பற்றி அந்தத்தேசிக ப்ரபந்தங்களை அறுஸந்திக்கும்படி அரையருக்கு அருளப்பாடு இட்டருள, அரையரும் “தம்பரமென்றிறங்கி” என்று தொடங்கி “என்னது யான்செய்கின்றேன் நென்னதார்க்கும்” என்கிற பாட்டையும், “நின்னருளாங்கதியன்றி மற்றொன்றில்லேன்” என்கிற பாட்டையும், ஆழ்வார் “எத்திறம்” என்று மோஹித்தாற்போல மோஹித்துப் பத்துவாரும் அறுஸந்தித்துக் கொண்டிருக்க, பெருமானும் நாச்சிமாருடனே திருவுள்ளம் உகந்தருளி, நம் வேதாந்த தேசிகனுக்கு அருளிப்பாடிட்டருள, நயினராசார்யரும் முதலிகளுடனே நம் தேசிகனை யெழுந்தருளப் பண்ணிக்கொண்டுபோக

அரையரும் மோஹந்தெளிந்து ப்ரபந்தத்தைச் சாத்தினவாறே, பெருமானும் நாச்சிமாரும் “உம்பர்தொழுந்திருமாலுந் தேற்கு முபாயமொன்றால், நம்பிறவித் துடர் மாற்றிய ஞானப்பெருந்தக வோர், சம்பிரதாயம்” என்றதனால், நம்மிருவர்களுடைய ப்ராதாந்யத்தையும், ப்ரபத்தி ப்ராதாந்யத்தையும், ஆகிய இவை யிரண்டையும் அறிந்தவர்களுக்கே ப்ரதிபந்தக நிவ்ருத்தி பூர்வமாகப் பரமபுருஷார்த்தம் கைபகுருமென்றும், “என்னது யான்செய்கின்றேன்” என்கிற பாட்டாலே, பரத்வாதிகளை விட்டு ஸர்வஸுலபனாய் வந்து காலதத்வமுள்ளத்தையும் எல்லாரும் காணும் படியாக இருந்துகொண்டு, தாம் சொன்ன உபாயத்தில் எல்லாரும் ப்ரவர்த்திக்கும்படி பண்ணி, அவர்களை அடிமைகொண்டு, புருஷார்த்தத்தைக் கொடுக்கிற திவ்யதம்பதிகளான நம்மிருவர்களுடைய மஹோபகாரத்தைக் காட்டியும், “நின்னருளாங்கதியன்றி மற்றென்றி லேன்” என்கிற பாட்டாலே, கத்யத்ரயத்தில் நிஷக்ருஷ்டமான அங்கபஞ்சக ஸம்பந்தநாத்மரக்ஷாபரஸமர்ப்பண க்ரமத்தைக் காட்டியும், இப்படி ஸர்வவேதாந்தஸாரமான திருமந்த்ரார்த்தத்தைப் பொதித்துக் கொண்டிருக்கிற இப் ப்ரபந்தங்களை அதிகரித்த வனுக்கு, நம்மிருவர் கருணையாலே நித்யமான ப்ரஹ்மாநந்த முண்டாகுமென்று முடிவிலே “சேமமதாந்திருமாறன் கருணையாலே” என்கிறதால் சொல்லுகையாலும், இப் ப்ரபந்தங்களைக்கேட்ட நாங்க ளிருவரும் இனிவென்றும் குறைவற்றிருப்போம்” என்றும் அர்ச்சக முகேந அடூளிச்செய்து, திருமாலை முதலான வரிசைகளையும் ப்ரஸாதிக்க, அரையரும் “மாமலர்மன்னிய மங்கை” என்று தொடங்கி “தொண்டருக்குந்துணையடிவாழி” என்று மங்களா ஸாஸநமாகப் பின்னையந்தாதியை அநுஸந்திக்க, அத்தைப் பெருமானும் நாச்சிமாரும் கேட்டுகந்து அரையருக்கும் திருமாலை முதலானவைகளையும் ப்ரஸாதிக்க அப்போது ஓர் ஆசுவி தேசரிகன் விஷயமாக ஒரு காதாஸதகத்தைப் பண்ணித் திருவோலக்கடத்திற் பாடவேண்டுமென்று ப்ரார்த்திக்க, அத்தைக் கேட்டுப் பெருமானும் நாச்சிமாருடலே “இராமாநுச ஸித்தாந்தத்தை யென்றும் குறையற்றிருக்கும்படி பல க்ரந்தங்களாலே ஸ்தாபித்தருளின யேதாந்த தேஸர்னுடைய ப்ரபந்தங்களைக் கேட்ட எங்களுக்கு, இனி ஒன்றையும் கேட்க ருசி பிறவாது” என்றும் “நம்முடைய ஸந்நிதியில் நயவேதாந்த தேஸரகளுக்குப் பிறட்டவரை அர்ச்சையாக வைத்து

வரிசைகளை நடத்த வேண்டுமெனில்” என்றும் “இந்த, நியம நத்தை அதிக்ரமித்தால் “மயா ச ஸ்தயா சைவ ஸப்தோஸி” என்கிறபடியே,

“ஏதத் த்ரைலோக்ய நிர்மாண த்ராண ஸம்ஹாரகாரணம் |

ஆவயோரபுராபூதம் ஸாஸநம் ஸாஸ்வதம் பரம் ||”

என்றும் அர்ச்சகமுகேந அருளிச் செய்து, நயினூராசார்யருக்கும் ப்ரஹ்மதந்த்ர ஸ்வதந்த்ர சீயருக்கும் தீர்த்தம் திருமலை முதலான வைகளை ப்ரஸாதித்தருள, அவர்களும் அவைகளைப் பெற்று க்ரு தாரீர் தர்களாய்த் திருவோலக்கத்தைப் பெருக்கி, தேஸிகளையும் ஸந்தியில் எழுந்தருளப் பண்ணுவித்து, பெருமாள் நாச்சிமார் நியமநப்படிக்கு அங்கங்குள்ளார்களும் தேஸிக ப்ரபந்தங்களை அநு ஸந்திக்கும்படிக்குக் கட்டினாயிட்டு, எரித்தாந்த ப்ரவசநம் பண்ணிக் கொண்டு எழுந்தருளியிருந்தார்கள்.

பின்பு ஒரு புரட்டாசித் திருவோணத் திருநாளில் தேஸிகனுக் குப் பெரிய பெருமானும் ஸ்ரீரங்க நாச்சியாரும் திருமலைத் திருப்பரி வட்டம் முதலான வரிசைகளையும், பொற்றளிவைத் திருப்பண்ணி யாரம் முதலானவைகளையும் ப்ரஸாதித்தருள, அவைகளைத் தேசி கனுக்கு அமுது செய்யப் பண்ணுவித்துத் திருமலை முதலானவை களையும் சாத்தி நாலாயிர ப்ரபந்தங்களையும் தேஸிகப்ரபந்தங் களையும் முன் நியமநப்படிக்குச் சாத்திப் பிள்ளையந்தாதியையும் விண் ணப்படு செய்து, தேசிகன் அருளிச் செய்த பகவத் த்யாநஸோபா நாதி ஸ்தோத்ரங்களை “ஸ்ரீமாந் வேங்கடநாதார்ய:” என்கிற தனி யனேடே அநுஸந்தித்து, ஸ்தோத்ரம் முடிவிலும் “கவிதார்க்கிக ஸம்ஹாய” என்கிற தனியனை அநுஸந்தித்து நிற்க; பெரியோர் களும்: “ராமாநுஜ தயாபாத்ரம்” என்கிற தனியனை ப்ரபந்தத் தொடக்கத்திலும் சாத்திலும் அநுஸந்திக்கும்படி பெருமாள் நியமந மாகையால் இந்தத் தனியன்களையும் ஸம்ஸ்க்ருத ஸ்தோத்ரங் களுக்கு ஆத்யந்தங்களிலே அநுஸந்திப்பது ஒத்திருக்கும்” என்று அருளிச்செய்ய, நயினூராசார்யரும் ப்ரஹ்மதந்த்ர ஸ்வதந்த்ர சீயரும் அதை உள் மகிழ்ந்து அங்கீகரித்து அப்படியே அநுஸந்திக்கும் படிக்கும் நியமித்தருள, அத்திரனுக்கு மங்களாஸாஸநமாய் “வாழ் யணிதாப்புல்” என்கிற பாட்டை ப்ரஹ்மதந்த்ர ஸ்வதந்த்ர சீயரும் அருளிச் செய்து, பின்பு “மார்கழித் திங்கள் மதி நிறைந்த நன்னு

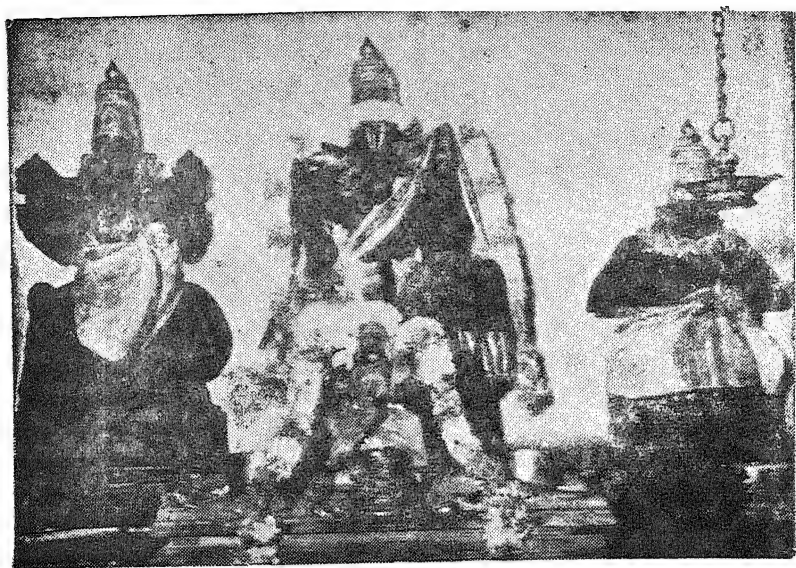
னால்” என்கிறபடியே அந்த புரட்டாசித் திருவோணத் திருநாளின் பெருமையை நயிரனராசாரியரும் “வாதாசன வரரிவரென வரும் மாபாஷ்யம் வகை பெருநாள்” என்கிற பாட்டால் அருளிச் செய்ய, வெண்ணெய்க் கூத்த சீயரும் “செங்கமலத் தயனன்னவனென்று புகழ்ந்து மகிழ்ந்திடு நாள்” என்கிற பாட்டை அருளிச் செய்ய, அங்குள்ளவர்களும் அதை உகந்து, “இம் மூன்று பாட்டுக்களை வாழ்த்திருநாமம் முடிவில் அநுஸந்தித்தால் அது ஒக்கும்” என்று விண்ணப்பஞ் செய்ய, அவர்களும் அப்படியே திருவுள்ளம் பற்றி, அங்கங்குள்ளவர்களுக்கும் அப்படி அநுஸந்திக்கும்படி நியமித்தருளினார்கள்.

பின்பு நயிரனராசாரியரும் முதலிகளுடனே வட தேசத்தில் எம் பெருமாண்களைத் திருவடி தொழுது, அங்குள்ள குத்தநாட்டகளை ஜயிக்கத் திருவுள்ளமாய்த் திருவஹித் திரபுரத்தில் எழுந்தருளி செங்கமல நாச்சியாரையும் தெய்வநாயகியையும் திருவடி தொழுது, திருமலை யில் பெரியதிருவடி நயினாரும் ஸ்ரீஹயக்ரீவரும் தேசிகனுக்கு விசேஷகடாக்ஷம் செய்தருளின இடத்தில் ஸ்ரீஹயக்ரீவ ப்ரதிஷ்டையும் பண்ணிவைத்து,

“அபாஸ்ய து தம: புமஸா மநபாய ப்ரபாந்வித: |

அஹிந்த்ரநகரே நித்ய முதிதோய மஹஸ்கர: ||”

என்னும்படி ப்ரநாஸித்துக் கொண்டிருக்கிற தெய்வநாயகன் னந் நிதியில் தேசிகப் பிரதிஷ்டையும் செய்து வைத்து, திருக்கோவலூர் ஸ்ரீமதுராத்தகம் எம்பெருமாண்களையும் திருவடி தொழுது, பெருமாள் கோயிலேற எழுந்தருள, திருமலை ஸ்ரீநிவாஸாசாரியரும் அநந்த கொத்து பரிஜநங்களோடே திருமலை முதலான வரிசைகளையும் எதிர்கொண்டு வந்து ப்ரணாதிப்பிக்க, நயிரனராசாரியரும் அவை களைப் பெற்றுப் பெருந்தேவியாரையும் பேரருளாளனையும் திருவடி தொழுது நிற்க, பேரருளாளனும் “நாம் காட்டின ஸவப்நம் பவித்தது” என்று பேரருகந்தருளி வரிசைகளையும் ப்ரஸாதிக்க, நயிரனராசாரியரும் அவைகளைப்பெற்று க்ருதார்த்தராயத் திரு மாளிகைப் பிலேழுந்தருளித் திருத்தண்கா விளக்கொளி யெம்பெரு மான் னைநிதிமுன்பே, தம் திருமாளிகைக்கருகே, ஒரு னைநிதி உண்டாக்கித் தேசிகளைத் திருப்ரதிஷ்டை செய்துவைத்து ஆரா தித்துக்கொண்டு வரும்போது, பேரருளாளன் திருவைபராகோத்

திருவஹீந்திரபுரம் ஓளஷத கிரியில் ஸேவைதரும்

ஸ்ரீ லக்ஷ்மீ ஹயக்ரீவர்

(ஸ்ரீ கருத்மான், ஸ்ரீ வேணுகோபால மூர்த்திகளுடன்)

ஸ்ரீதேசிகனுக்கு ஸ்ரீ ஹயக்ரீவர் ப்ரத்யக்ஷமான இடத்தில்
நயினராசார்யரால் ப்ரதிஷ்டை செய்விக்கப்பட்டவர்.

ஸவத்தில் சில குமதிகள் வந்து “கச்சித்திருவீதியில் ப்ரபந்தாநுஸந்தாநத்தைச் செய்யக்கூடாது” என்று நிர்ப்பந்திக்க, அப்போது அவர்களை ஸாஸ்த்ரங்களாலும் ந்யாயங்களாலும் நிரஸித்து ப்ரபந்தங்களைக் கச்சி திருவீதியில் அநுஸந்திக்கும்படி இரண்டா முத்ஸவத்தன்று நிர்வஹிக்க, பின்பு பெரியதிருவடிநயினர் மேலே ஏறியருளிவருகிற பேரருளாளரும் “நம் தூப்புல் நயினருக்கு அருளிப்பாடு” என்று அர்ச்சகமுதேந திருவாய் மலர்ந்தருளி ஸ்ரீரட கோட்டையும் ப்ரஸாதிக்க, நயினராசார்யரும் “தம்பரமென்றிவங்கி” என்கிற பாட்டின்படியே “நம் தேசிகன் வைபவம் அன்றோ இது?” என்று தேசிகன் ஸந்திதியில் பரதந்த்ரராய் நிற்க, பேரருளாளரும் அவைகளை அர்ச்சையாக எழுந்தருளியிருக்கிற நம் தேசிகனுக்கு

ப்ரஸாதித்தருள, அத்ஹைப் டெர்யோர்களும் மகிழ்ந்திட, நயினா ராசாரீடும் பேரருளாளர் ஸந்நிதியில் தேயிகன் திருப்பாதிஷ்டை செய்தருளி, உத்ஸவாநந்த்ரம் பேரருளாளன் திருவடிதொழுது, வீடெகொண்டு, ஸ்ரீபெருமூதூர் முதலான திவ்ய தேயங்களிலும் தேயிகன் திருப்பாதிஷ்டை செய்துவைத்துத் திருமலையேற எழு, தருளிக் கோவிந்தராஜனைத் திருவடிதொழுது திருச்சுகனூரில் அவர் மேல்மங்கைநாச்சிபாரையும் திருவடிதொழுது திருமலையிலும் திரு வேங்கடமுடையானைத் திருவடிதொழுது நிற்க, திருவேங்கடமுடையானும் போரகந்தருளி வர்கைகளையும் ப்ரஸாதிக்க, அவைகளையும் பெற்று முதலிகளோடே அன்று இராத்திரியில் திருக்கண் வளர்ந்தருள,

ப்ரஹ்மதந்த்ரஸ்வதந்த்ரசீயர் வைபவம்

திருவேங்கடமுடையானும் அப்போது திருமலை ஜீயர் திரு நாட்டுக் கெழுந்தருளினபடியாலே, தம் ஸந்நிதியில் ஸ்ரீகாரீடும் பார்த்துக் கொண்டு எரித்தாந்த ப்ரவசநம் உண்ணக்கொண்டிருக் கும்படி ப்ரஹ்மதந்த்ரஸ்வதந்த்ரசீயருக்கு ஸ்வப்நம் காட்டியருளி அங்குள்ள அதிகாரிக்கும், “இந்த ஜீயரைக்கொண்டு ஸ்ரீகார்யம் முதலானவைகளை நடத்துப்படி நாம் நியமித்திருக்கிறோம். அந்த ஜீயர் நியமப்படிக்கு நம் கைங்கர்யங்களையெல்லாம் நடத்திப் போருங்கள்” என்றும், “திரவுகோல் முற்றை முதலானவைகளை அந்த ஜீயரிடத்தில் கொடுத்து விடுங்கள்” என்றும் ஸ்வப்நம் காட்டி யருள, விடிவோரை ப்ரஹ்மதந்த்ரஸ்வதந்த்ரஜீயரும் அந்த ஸ்வப்நத்தை நயினாராசார்யர் ஸந்நிதியில் விண்ணப்பஞ்செய்ய, கோயிலதிகாரியும் கோயிலநந்தகொத்து பரிஜநங்களோடே த்ரவுகோல் முதலானவைகளை யெடுத்துக்கொண்டு வந்து, தன் ஸ்வப்நத்தை யும் விண்ணப்பஞ்செய்து, அவைகளையும் எமர்ப்பிக்க, நயினாரா சார்யரும் “எரித்தாந்த ப்ரவசநம்போலே கைங்கர்ய நிர்வாஹமும் பண்ணுப்படி உம்மிடத்தில் இடொரு கடாஷு விசேஷம் இருந்தது” என்றும், “இத்தையே நடத்திப் போரவேணும்” என்றும் அருளிச் செய்ய, ப்ரஹ்மதந்த்ரஸ்வதந்த்ரஜீயரும் கோயிலேற எழுந்தருளிக் திருவேங்கடமுடையானைத் திருவடிதொழுது நிற்க, திருவேங்கட முடையானும் “நம் ஸ்ரீகார்யதூநந்த்ரராய்க் கைங்கர்யங்களையும் நடத்திக் கொள்ளக்கடவீர்” என்று அர்ச்சகமுகேந அருளிச்செய்து

வரிசைகளையும் ப்ரஸாதிக்க, ப்ரஹ்மதந்த்ரஸ்வதந்த்ர ஜ்யரும் அவைகளைப்பெற்று அப்படியே ஸ்ரீகார்யதுரந்தரராய்க் கைங்கர்யங்களை நடத்திக் கொண்டிருக்க.

அப்போது ஒரு புரட்டாசித் திருநாள் வர, நயினராசார்யரும் அந்தத்திருநாளில் மங்களாபாஸநம் செய்தருளித் திருவேங்கட முடையானிடத்தில் விடைகொண்டு, வடதேசத்தில் அஹேறாபிலம் முதலான திவ்யதேசங்களில் எம்பெருமாண்களைத் திருவடிதொழுது ஸ்வஜ்ஞ சிங்கப்பநாயகன் எதிர்கொண்டு வந்து தம் திருவடி தொழுது நிற்க, அவனை உகந்தருளி, சில விசேஷார்த்தங்களையும் ப்ரஸாதித்து, அங்குள்ள குத்ருஷ்டிகளையும் ஜயித்துத் தம் திருப்பல்லக்கைப் போகாவொட்டாமல் பண்ணின ஸாகல்யமல்லன் ஏவி விட்ட ப்ரஹ்மரக்ஷஸ்ஸைத்தானே தம் திருப்பல்லக்கைத் தாங்கிக் கொண்டு போகும்படி பண்ண, அவனும் பக்நன யாஸ்ரயிக்க, பின்பு அந்தக் கோதாவரீ தீரத்தில் தாஸராஜா என்கிற ப்ராஹ்மணனை ஸ்ருவைஷ்ணவனுக்கித் தாஸரதி ராஜா என்கிற திருநாமத் தையும், ஆராதநமாகத் தேஸிக விக்ரஹத்தையும் ப்ரஸாதித்தருள, அவரும் “விசேஷார்த்தங்களை ப்ரஸாதிக்கவேணும்” என்று ப்ரார்த்திக்க, அவைகளையும் ப்ரஸாதித்து, ஸம்ஸ்க்ருத ரூபமாக ஸாரார்த்தஸங்க்ரஹம் முதலான க்ரந்தங்களையும் செய்தருளி ப்ரஸாதித்துப் பின்பு வடதேசத்திலுள்ள திவ்ய தேசங்களை யெல்லாம் ஸேவித்து அங்கங்குள்ள குத்ருஷ்டிகளையும் ஜயித்து அங்கங்குள்ள ராஜாக்களாலே பஹுமதி பண்ணப்பட்டு மீண்டு பெருமான் கோயிலேற எழுந்தருளி அக்நிஷ்டோமாதிரி¹ க்ரதுக்களையும் செய்தருளி முதலிகளோடே எடுத்தாந்த ப்ரவசநம் பண்ணிக்கொண்டு எழுந்தருளியிருந்தார்.

ப்ரஹ்மதந்த்ர ஸ்வதந்த்ர ஜ்யரும் திருவேங்கடமுடையான் நியமநப்படிக்குத் திருமலையில் ஒரு மடம் கட்டுவித்து அதில் தேஸிகளைத் திருப்ரதிஷ்டை செய்துவைத்து ஆராதித்துக்கொண்டு திருமலை அடிவாரத்தில் கோவிந்தராஜன் ஸந்நிதியிலும் தேஸிகள் திருப்ரதிஷ்டை செய்துவைத்துத் தம் திருவடிகளிலே ஆஸ்ரயித்த கடிகாஸதம் அம்மாள், கிடாம்பி நயினர், கொமாண்ட்ராச்சான் பிள்ளையப்பை, பேரருளானய்யனப்பை, கந்தாடையாண்டான்

விரவல்லிப்பிள்ளை இவர்களோடே ஸித்தாந்த ப்ரவசநத்தையும் திருவேங்கடமுடையான் ஸ்ரீகார்யங்களையும் செய்துகொண்டிருந்தும், பின்பு திருவேங்கடமுடையான் “தம் பெரியவீடு பெறக்கடவீர்” என்று நியமித்தருளினவாறே, ப்ரஹ்மதந்த்ர ஸ்வதந்த்ர ஜீயரும் ஆசார்யபக்திபூர்ணராயுவேதாந்தாதி ஸகலபாஸ்த்ரஸமீத்தராயும் ஆந்த்ரீஸ் பேரருளாளாய்பனப்பையை ஸந்த்யஸிப்பித்து அந்த ஸ்ரீகார்ய தீர்வாஹத்தையும் ஸ்ரீ ஹயக்ரீவாராதந்தோடு ஸித்தாந்த ப்ரவசநத்தையும் பண்ணிக்கொண்டிருக்கும்படி நியமித்தருளி, கடிகாஸதம் அம்மாள், கிடாம்பி நயினார் இவர்களையும் போரடகந்தருளி சில விசேஷார்த்தங்களை அருளிச்செய்து நிற்க, அப்படியே நம்மாசார்யரான த்விதீய ப்ரஹ்மதந்த்ர ஸ்வதந்த்ர சீயரும் ஸ்ரீ ஹயக்ரீவரை ஆராதித்துக்கொண்டு திருவேங்கடமுடையான் ஸ்ரீகார்ய துரந்தரராயிடுங்க, திருவேங்கடமுடையான் நிபமந்தலாலே ப்ரஹ்மதந்த்ரஸ்வதந்த்ரஜீயரும் தேசரிகன் ஸ்ரீபாததீர்த்தம் ஸ்விகரித்து முதலிகளுக்கும் தம் திருவடிநிலை ஸ்ரீபாத தீர்த்தங்களை யும் ப்ரஸாதித்தருளி, உபநிஷத்து, திருவாய்மொழி அநுஸந்தாநத்தோடே ப்ரஹ்மதந்த்ரம் திறந்து திருநாட்டுக்கு எழுந்தருள, சாமகைங்கர்யங்களையெல்லாம் விரவல்லிப்பிள்ளையைக் கொண்டு நடத்தி நயினாரசார்யர் நிபமநப்படிக்குப் பரக்கத் திருவத்யயநத்தையும் செய்துவைத்து பர்யாய வேதாந்த தேசரிகளும் ப்ரஹ்மதந்த்ர ஸ்வதந்த்ர ஜீயர் போரடகந்தருளி ப்ரஸாதித்தருளின ஸ்ரீஹயக்ரீவாராதந்தையும் திருவேங்கடமுடையான் ஸ்ரீகார்யத்தையும் செய்துகொண்டிருக்கிற நம்மாசார்யரான த்விதீய ப்ரஹ்மதந்த்ர ஸ்வதந்த்ர ஜீயர் நியமநத்தாலே கடிகாஸதம் அம்மாள், கிடாம்பி நயினார் முதலான முதலிகளும் பெருமாள்கோயிலேற எழுந்தருளி நயினாரசார்யர் ஸந்திதியிம் இருந்தார்கள். ப்ரஹ்மதந்த்ர ஸ்வதந்த்ர ஜீயர் திருநகூத்தரம், புரட்டாசித் திருவோணம்.

நயினாரசார்யர், ப்ரதீயாதி பயங்கரம் அண்ணன் வைபவங்கள்

பின்பு நயினாரசார்யரும் அதிகரண சிந்தாமணி முதலான க்ரந்தங்களைச் செய்தருளி, தேசரிகன் அருளிச்செய்த க்ரந்தங்களைக் கொண்டு ஸித்தாந்த ப்ரவசநம் பண்ணிக்கொண்டிருக்க, ஸாகல்யமல்லனாலே துர்போதனை செய்யப்பட்ட ஒரு மாயி ஸந்த்

யாவிரி நயினராசார்யருடைய வைபவத்தை ஸஹியாமல் பெருமாள் கோயிலிலே வந்து “என்னை ஜயித்து வித்தாந்தத்தை நிர்வஹித்துக் கொள்ளும்” என்று சொல்லியனுப்ப, நயினராசார்யரும் ஸிஷ்யர்களை அவனை ஜயித்து வரும்படி நியமித்தருள, அப்பர்களும் அவனுடைய கர்வோக்தியாலே பீதர்களாயிருக்க, நயினராசார்யரும் தமக்குத் திருவுள்ளமுகக்கும்படி பரிசர்யை பண்ணிக்கொண்டிருக்கிற அண்ணனை அழைத்து, ஸ்ரீ ஹயக்ரீவ மந்த்ரத்தை அபிமந்த்ரித்து, அந்த தீர்த்தத்தாலே ப்ரோக்ஷித்து அந்தத் தீர்த்தத்தை ஸ்னிகரிக்கும்படி பண்ணுவித்து, தம் திருக்கைகளாலே அவர் முதுகைத் தட்டியருளி, தம்முடைய திருப்பவந்த்ரத்தை ப்ரஸாதித்து, அடைக்காய் கொடுத்தருளி ‘அவனை ஜயித்துவாரும்’ என்று திருப்பல்லக்கிலேற்றி முதலிகளோடே அனுப்பியருள, அண்ணனும் அந்த அதுக்ரஹ விசேஷத்தாலே ப்ரத்யக்ஷிதாகிலவித்யராய், ‘அநேநைவ ஹி வேகேந கமிஷ்யாமி ஸுராலயம்’ என்னுமா போலே, ஸர்வஸாத்ர ஸமர்த்தர்களுடைய குமதிகளெல்லாரையும் ஒரு முஹூர்த்தத்தில் ஜயிப்போம்” என்று திருஉடம்பு தடித்துத் திருமண்டபத்தி லெழுந்தருளியிருந்து அந்த மாயிஸந்ந்யாவிரியை அழைப்பிக்க, அவனும் வந்து அண்ணனைப் பார்த்து கர்வோக்தியாலே அட்டஹாஸம் பண்ணிக்கொண்டு “காபூர்வ:” என்று கேட்க, அண்ணனும் எம்ஹநாதம்போலே, “காஞ்சீபூர்ண:” என்றருளிச்செய்ய, அவனும் வேதாந்தத்தில் வாதம்பண்ண, அண்ணனும் அநேக விதமாக அவன் வாதத்தை ஜயித்துக் கண்டிக்க, அவனும் பயப்பட்டு ப்ரத்யுத்தரம் சொல்லாமல் அண்ணன் திருவடிகளிலே ஸேவித்து அவர் முகமாக நயினராசார்யரைத் தண்டன் ஸமர்ப்பித்துப் போக, நயினராசார்யரும், “ப்ரதிவாதி பயங்கரம் அண்ணனே! வாரும்” என்று அருளிச்செய்து, அவருக்கு ஸ்ரீபாஷ்யம் ஆரூபிரப்படி முதலாகத் தேஸிகன் அருளிச்செயல்களை வியல்லாம் ப்ரஸாதித்தருளி, கோயிலிலே இருந்துகொண்டு வித்தாந்த ப்ரவசநம் பண்ணுமென்று நியமித்தருள, ப்ரதிவாதி பயங்கரம் அண்ணனும் கோயிலேற எழுந்தருளித் தேஸிகனைத் திருவடிதொழுது தந்முகமாக ஸ்ரீரங்கநாச்சியாரையும் அழகிய மணவாளனையும் திருவடிதொழுது தேஸிகன் ஸந்நிதியிலிருந்து கொண்டு ராமாநுஜ வித்தாந்தத்தைத் தேஸிக திவ்யஸூக்திகளாலே நிர்வஹித்துக் கொண்டிருக்கிற காலத்தில்,

ப்ரதிவாதி பயங்கரம் அண்ணன் வைபவம்

மணவாள மாமுநியும் சில ஸிஷ்யர்களோடே ஒரு மண்டபத்திலிருந்துகொண்டு, பகவத் விஷயம் காலகேசும் பண்ணிக் கொண்டிருக்க, அவர்களில் ஒருவருக்கும் ஸ்ரீபாஷ்யாந்வயமில்லாமையாலே ப்ரதிவாதி பயங்கரம் அண்ணனிடத்தில் ஸ்ரீபாஷ்யாதிகளை அதிகரிக்கும்படி ஸிஷ்யர்களுக்கு நியமிக்க, அவர்களும் அப்படியே அதிகரித்து மணவாள மாமுநிகளிடத்தில் தாங்கள் நாலாயிர ப்ரபந்தங்களை அதிகரிக்கும்போது ப்ரதிவாதி பயங்கரம் அண்ணனையும் எழுந்தருளிப் பண்ணிக்கொண்டிருக்க, சிலநாள் வழிந்தவாறே அவர்கள் “நயினுரிடத்தில் கேட்ட அர்த்தம் ஆசார்யர்கள் திருவுள்ளத்திற்குப் பொருந்தியிருக்குமோ? இவ்விடத்தில் சொல்லுகிற அர்த்தம் பொருந்தியிருக்குமோ?” என்று கேட்க, அண்ணனும் “இரண்டு யோஜனையாயிருக்கும்” என்ன, அவர்களும் “நயினுரிடத்தில் கேட்டது தான்னோன்றியன்றோ, நம் மணவாள மாமுநியிடத்தில் கேட்டதன்றோ ஸம்ப்ரதாயாகதமாயிரும்பது?” என்ன, அண்ணனும், மாறாடி பணிந்து “இந்த உடையவர் திருவுள்ளப்படிக்கு வெள்ளைப்பரிமுகத் தேசரிகராயுள்ளத்தெழுதிய அர்த்தங்களையெல்லாம் அருளிச்செய்யும் தேரிகனுடை திவ்ய ஸூக்திகளில் சில விசேஷார்த்தங்கள் உண்டு. இவ்விடத்தில் சில விருத்தார்த்தங்கள் உண்டு. ஆகிலும் பேதஸ்ருத்யபேதஸ்ருதிந்யாயத்தாலே தாத்தர்யம் கொள்ளவேணும்” என்று அருளிச்செய்ய, எழும்பியப்பா முதலானாரும் மிகவும் கோபித்துக்கொண்டு தேசரிக திவ்ய ஸூக்திகளையும் தேசரிகளையும் ¹அதிகேஷிப்பித்து, “இப்படி ப்ரபந்தார்த்தங்களை அருளிச்செய்கிற நம் மணவாளமாமுநியைப் பெரியபெருமாள் உகந்தருளினார்” என்று சொல்ல, அண்ணனும் அந்தத் தூஷணத்தை ஸஹியாமல் பரவராய் வ்யாஸபகவான்,

“ஸத்யம் ஸத்யம் புநஸ்த்ய முத்த்ருத்ய புஜமுச்யதே |

வேத ஸாஸ்த்ராத் பரம் நாஸ்தி ந தைவம் கேசவாத் பரம் ||”

என்று அறுதி இட்டாற்போலே, பெரியபெருமாள் முன்பே தண்டன் ஸமர்ப்பித்துக் கையெடுத்துக் கொண்டு “இப்போது நாம் சொல்லு

கிற அர்த்தத்தில் விருத்தாம்பரம் உண்டேயாகில் ஸிக்ஷிக்கக் கடவர்; இல்லாவிடில் க்ருபை செய்தருளக்கடவர்” என்று தேசிக திவ்ய ஸூக்திகளில் முக்யங்களான “அத்யந்தாகிஞ்சனோஹம்” “நின்னருளாங்கதியன்றி மற்றொன்றில்லேன் என்கிற அர்த்தங்களை யும் பகவத் குணங்கள் தமக்குத் தோன்றின க்ரமப்படி ஆழ்வார்கள் அருளிச்செய்தாற்போலே தமக்கு உபஸ்திதமான க்ரமமாக வேதாந்த தேசிக ப்ரபாவத்தை “ஸப்ததிரத்த மாலிகை” என்கிற க்ரந்தத்தாலும் ப்ரமாணமாக அறுதி யிட, அதைப் பேரியபெருமான் கேட்டு உகந்து அந்தத் தூஷகர் முன்பாகவே யதார்த்தத்தை அறுதியிட்ட அண்ணனுக்குத் திரு மாகை முதலான வரிசைகளை ப்ரஸாதித்தருள, அண்ணனும் அவை களைப் பெற்று “கூனுள நெஞ்சுகளால் பூற்றமெண்ணி மிகழ்ந்திடி லும், தேனுள பாதமலர் திருமாலுக்குத் தித்திக்குமே” என்கிற பாட்டை அந்வர்த்தமாகக் கண்டு உள் மகிழ்ந்து ஸ்ரீரங்கநாச்சி யாரையும் திருவடிதொழுது தேசிகன் ஸந்நிதியில் காலக்ஷேபம் செய்துகொண்டு எழுந்தருளியிருந்தார்.

தூஷகரிக்ஷேபத்திற்காக ப்ரத்யுத்தரங்களான ஸப்ததிரத்த மாலிகா ஸ்லோகங்கள்:—

“ஸர்வோஜ்ஜீவநசிந்தயா கடகதா-

பாவேந தாநாத் க்ருதி-

ஸ்ரேஷ்டா நாம் பஹுஸஸ் ததுத்தரணதஸ்

த்ரய்யந்த ஸம்ரக்ஷணத் |

ஸ்ரீமச்ச்ரீஸடகோப முக்ய திவிஷந்

நாதார்ய ராமாநுஜா-

சார்யாநய்யநுயாதி ஹந்த

நிகமாந்தாசார்ய குடாமணி: ||

ஸரோபூத வேதாள னாரஸ்வதாநாம்

ஸடத்விட் கலித்வம்ஸி முக்யோதிதாநாம் |

அவிச்சிந்த ஸத் ஸம்ப்ரதாயார்த்த வேதி

குருர் வேங்கடேஸோ குருக்திஷ்வதுஷ்ய: ||

யுக்தா அலுக்ஷா அபி தர்மகாமாஸ்

ஸம்மாஸிநோ யுக்தி ஸமந்விதாஸ்ச |

ஸத்ப்ராஹ்மண வேதஸிர: ப்ரஸித்தா:

ஸ்ரீவேங்கடாசார்யமுகா ஹி நூநம் ||

விமதிதவ" தேஷாம் யுக்தா யதீஸ்வர ஜீவநே

கடிகதக பஞ்சாஸ்யே தேவே ஸதாஞ்ச தூந்தரே |

பரிசிதிரேஹா தந்மாஹாத்மய ப்ரஸாஸக தத் க்ருதிஷ்-

வபி லவமிதா ஸ்வபிநே ப்யேஷாம் யதோ ந ஹி வித்யதே ||

ந த்ரஷ்டாநீரா எவபவஸ்யாஸ்ய ஸாக்ஷாந்

நைவாப்பாஸஸ் தத்க்ருதிஷ்வஸ்தி யேஷாம் |

மேஷாம் நித்யம் மாநஸம் ஸாப்யஸூயம்

தேஷாந் பக்திஸ் ஸ்யாத் கதம் வேங்கடேஸே ||

குடேனவாதி ஹம்ஸாம்புதாசார்ய ஸிஷ்யே

ஜநா பக்திஹிநா யதீந்த்ராப்ரியா ஸ்யு: |

யதீந்த்ராப்ரியா ஸ்ஷணுகாருண்யதூரா:

குதோ முக்திவார்தா ஹி தாத்ருக்ஷிதாநாம் ||

அபி காம மத ஸோப ஸடதாதி ரஹிதா

அபி நீதி த்ருதி ஸாந்தி மதி தாந்தி ஸஹிதா: |

யதிராஜ மத துர்ய பதபத்ம விமுகா

அவலோகநதிமாந நுதிபாஹ்ய விஷயா: || "

இத்யாதிகள்.

பின்பு இவ் வந்தந்தங்களை விஸதமாகக் கேட்டருளின நயினராசார்யருட் ப்ரதிவாதி பயங்கரம் அண்ணனுக்கு இருந்துள்ள ஆசார்ய பக்தியைப் பேரா உகந்தருளி "ந மேமமோகம் வசோ பவேத்" என்றும் "தம்மை யுகப்பாரைத் தாமுகப்பரென்னுஞ் சொல் தம்மிடையே பெரியானால் சாதிப்பாராநினியே" என்றும் சொல்லுகிற மெய்ம்மைப் பெருவார்த்தையை முதலிகளுக்கு அருளிச்செய்தார்.

பின்பு மணவாளமாமுநிக்கு ஏறும்பியப்பாவும்,

"கண்டாம்ஸ ஏவாகடேஸேகரார்யோ

நோ சேத் ததுக்தம் நிகமாந்தபாவம் |

மந்த்ரார்த்தமப்யத்ய வதந்தமேநம்

கதம் ஸ ரங்கீ பஹுமாநயேத் தம் || "

என்று பெருமூச்சுவிட்டுச் சொல்ல, மணவாளமாமுநியும் அதைக் கேட்டு, பின்னும் சில விவப்நாதிகளாலேயும் தேசிக திவ்ய ஸக்திகளில் ப்ரதிபந்நராயிருந்தார். அவர் ஸிஷ்யர்களில் சிலர் ப்ரதிவாதி பயங்கரம் அண்ணன் ஸந்திதியில் ஆராயித்து ஆரூபிரப்பிப்பை எழுபத்துநாலாயிரப்படியோடே அதிகரித்தார்கள். சிலர் பெருமாள் கோயிலேற்போய் நயினராசார்யர் திருவடிகளில் ஆராயித்து விரோஷ அர்த்தங்களை அதிகரித்தார்கள்.

ப்ரதிவாதி பயங்கரம் அண்ணனும் பெருமாள் கோயிலேற எழுந்தருளி நயினராசார்யர் திருவடிகளிலே தண்டன் ஸமர்ப்பித்து இச்செய்தியை விண்ணப்பஞ் செய்ய, நயினராசார்யரும்,

யஸ்ய தேவே பரா பக்திர் யதா தேவே ததா குரேள |
தஸ்யதே கதிதா ஹ பர்தா: ப்ரகாஸந்தே மஹாத்மந: ||

“ஸ்வமதஸ்தாபநாபூர்வ மதாந்தா நிராணேந |
ஸமர்தங் குருதே ஸிஷ்யம் ஸதாசார்யஸைமாஸ்ய: ||”

என்று சொல்லுகிற ப்ரமாணங்களை உம்மிடத்தில் அந்வர்த்தமாகக் கண்டோம் என்று அருளிச்செய்ய, அண்ணனும்,

“அநப்யஸ்ததஹஸ்தார்த்தா அப்யஸ்தா இவ பூரிஸ: |
ஸ்வவஸா மம ஸம்ஸித்தாஸ் ஸதாசார்ய பரிஹாத் ||”

என்று விண்ணப்பஞ் செய்தார்.

நயினராசார்யர் திருவடிகளிலே ஆராயித்தவர்கள்:—

(க) ப்ரதிவாதிபயங்கரம் அண்ணன்	(கூ) கிடாரம்பியப்பர்
(உ) கந்தாடையண்ணன்	(எ) நடா துராழ்வான்
(ஈ) கொமாண்டோச்சான்	(அ) அநந்தப்பன்
(ச) போளிபாக்கம் நயினர்	(கூ) கந்தாடையப்பன்
(ரு) திருமலையப்பர்	(கௌ) எம்பெருமானாரப்பன்

இவர் முதலானவர்கள்.

நயினராசார்யர் அருளிச்செய்த க்ரந்தங்கள்:—தேசிகன் விஷயமாக மங்களாஸாஸனம், ப்ரார்த்தநாஷ்டகம், ப்ரபத்தி, திருசூர்யை, விக்ரஹத்யாநம், (செந்தமிழில்) பிள்ளையந்தாதி ஆவிய ஆறு.

மற்ற க்ரந்தங்கள்:—ஸாரார்த்த ஸங்க்ரஹம், அபயப்ரதாநஸாரம், விரோதி பஞ்ஜநி, ப்ரபந்தஸாரம், தத்வத்ரயசுருகம், ரஹஸ்ய

த்யசனகம், ஆஹாரநியமம், ந்யாஸதிலக வ்யாக்யாநம், ஸகுண ப்ரஹ்ம ஸமர்த்தநம், ஸங்காகதகம், (கௌ) அபேதகண்டநம், அபித்யாகண்டநம், த்யாகஸப்தார்த்த நிர்ணயம், தத்வமுக்தா கலாபராந்தி, அதிகரணசிந்தாமணி, (கரு) மீமாம்ஸாபாதுகா பரித் ராணம், ஹரிணைந்தேசரம், கோகிலஸந்தேசரம் ஆகிய இவை பதினெட்டு. மற்றும்ள்ள வடதேசத்தில் ப்ரக்ருதாநுகுணமாக அருளிச்செய்த க்ரந்தங்கள் பலவுமுண்டு.

பின்பு நயினாசார்யரும் முதலிகளை அழைத்துச் சில ஸிரோஷார்த்தங்களை அருளிச்செய்து “ஈஸ்வரேஸ்வரிகளான திவ்ய தம்பதிகளுடைய பரமீயத்தையும், அவர்களுடைய உபாயத்வோபேயத்வங்களையும், அவர்களுடைய ப்ரபதநார்த்தமாகச் செய்யவேண்டுமதான ப்ரபத்திபையும், ப்ரபத்தி பண்ணி னூர்க்குத் தாயவிபாகம்போலே வநுகிற பரமபுருஷார்த்தத்தையும் ஸங்க்ரஹமாக ப்ரகாஸிப்பிக்கிற திருமந்த்ரத்தினுடைய அர்த்த ஹிரோஷங்களை யெல்லாவற்றினையும் விஸதமாகத் திருநிறுத்தம் முதலாகத் திருவாய்மொழி அளவாகவுள்ள ப்ரபந்தங்களாலும் வேதார்த்தஸங்க்ரஹம் முதலாக நித்யக்ரமமளவாக வுள்ள க்ரந்தங் களாலும் பண்டிதர்களும், ¹மிதஜ்ஞர்களும் தம் அதிகாராநுகுண மாக அறிந்து உஜ்ஜீவிக்குப்படி விஸதமாகப் ப்ரகாஸிப்பித்தருளின ஆழ்வார் எம்பெருமானார் திருவுள்ளக்கருத்தை உள்ளபடி வெளியிட் டருளின வேதாந்த தேஸிகனுடைய ஸம்பந்தத்தையும், திவ்யஸூக் திகளையும் அடைந்து உஜ்ஜீவிக்குமவர்களே நித்யஸூரிதுல்யர்கள். இப்படிச் செய்யாதிருக்குமவர்களே நித்யஹம்ஸாரிகள் ஆவர்களென் கிற பெரியபெருமான் திருவுள்ளத்தை ப்ரதிவாதி பயங்கரம் அண்ணன் வெளியிட்டருளினார்” என்று அருளிச் செய்து, கடிக்காஸதமம் மாள், கிடாம்பிநயினார், ப்ரதிவாதி பயங்கரமண்ணன், எம்பெருமானா ரப்பன் இவர்களை வித்தாந்தப்ரவசநம் பண்ணிக்கொண்டிருக்கும் படி ஹிரோஷமாக நியமித்தருளி பேரருளாளனைத் திருவடி தொழுது நிற்க, பேரருளாளனும் “நம் பெரியவீடு சேரக்கடவீ” என்று தீர்த் தாதிகளை ப்ரஸாதித்தருளி அனுப்பிக்க, நயினாசார்யரும் தேஸிகள் திருவடி நிலையில் ஸ்ரீபாததீர்த்தம் ஸ்வீகரித்து, தம்முடைய திருவடி நிலைகளையும் ஸ்ரீபாததீர்த்தத்தையும் முதலிகளுக்கு

ப்ரஸாதித்தருளி, ஜயவர்ஷம் பங்குனி மாஸம் க்ருஷ்ணஸப்தமியில் வேதாந்த தேஸிகன் திருவடிகளை த்யாதித்துக்கொண்டு, தம் திருவாராதநமான பேரருளாளரை எம்பெருமானாரப்பனுக்கு ப்ரஸாதித்தருளி உபநிஷதநுஸந்தாநமும் திருவாய்மொழி அநுஸந்தாநமும் பண்ணும்படியருளிச்செய்ய, முசலிகளும் அப்படியே அநுஸந்திக்க, ப்ரஹ்மரந்த்ரம் திறந்து திருநாட்டுக்கு எழுந்தருளினார். இத்தை,

“ அபூந் நனேதிகமூகே ஸகே வரததேஸிக: |

ஸிகபாதே ஸகே ப்ராயாஜ் ஜயேந பரமம் பதம் || ”

என்று சிலர் அநுஸந்தித்தார்கள்.

பின்பு திருமலை ஸ்ரீநிவாஸாசார்யர் குமாரராயுள் அப்போது பேரருளான் ஸ்தாந ஸமயாதிகாரியுமான திருமலையப்பர் முதலான முதலிகளும் எம்பெருமானாரப்பனைக்கொண்டு நயினராசார்யருக்கு ப்ரஹ்மமேதாதி சரமகைங்கர்யங்களையெல்லாம் நடத்தி நயினராசார்யர் ப்ரஹ்மதந்த்ர ஸ்வதந்த்ரசீயர் நியமித்தருளின க்ரமத்தைக்கொண்டு பரக்கத் திருவத்யநத்தையும் செய்தருளினார்கள்.

கிடாம்பி நயினர், மணவாள மாமுநிகள் வைபவங்கள்

பின்பு நயினராசார்யர் நியமநபடிக்கு முதலிகளும் ஸம்ப்ரதாய ப்ரவசநம் பண்ணிக்கொண்டிருக்கிற தானையிலே, மணவாள மாமுநியும் வேதாந்த தேஸிகனிடத்தில் க்ரமமாக ப்ரதிபத்தி தலையெடுத்து, பெருமாள் கோயிலேற எழுந்தருளி புருஷோத்தம தேஸிகரெனகிற கிடாம்பிநயினர் திருவடிகளிலே ஆஸ்ரயித்து, ஸ்ரீபாஷ்யம் ஆரூயிர்ப்படி முதலான விஸேஷார்த்தங்களைத் தேஸிக திவ்யஸூக்தங்களைக் கொண்டு அதிகரித்துத் தெளிந்து, தம் சரம தஸையிலும் பெரியபெருமாள் ஸ்ரீரங்கநாச்சியார் நியமநபடிக்கு ஸ்ரீமத் வேதாந்த தேஸிகனுக்குப் பிற்பட்ட தமக்கு அர்ச்சாதிகள் வேண்டுவதில்லை என்று தம்மை யாஸ்ரயித்த முதலிகளுக்கும் நியமித்தருளி வேதாந்ததேஸிகன் ஸம்ப்ரதாயமே ஸத்ஸம்ப்ரதாய மென்று காட்டியருளினார்.

கடிகாஸதம் அம்மாள், ஆதிவண்பாடகோபஸ்வாமி வைபவங்கள்

பின்பு கிடாம்பி கேஸவாசார்யர் ஸந்நிதியில் பகவத்ஸம்பந்தத்தைப் பெற்றவரான ஸடகோபர், கடிகாஸதம் அம்மாள் ஸந்நிதியில் ஸாஸ்த்ராப்யாஸம் பண்ணித் திருமந்தார்த்தத்தையும் ஸ்ரீபாஷ்ய பகவத்விஷயங்களையும் அதிகரித்து, அதிஸமர்த்தராய் ஆசார்யபக்தி தலையெடுத்திருக்க, அவருக்கு ஸமஸ்த விஸேஷார்த்தங்களையும் கடிகாஸதம் அம்மாள் ப்ரஸாதித்தருளா,

ஸ்ரீமத் ஆதிவண்சடகோபஸ்வாமி வைபவம்

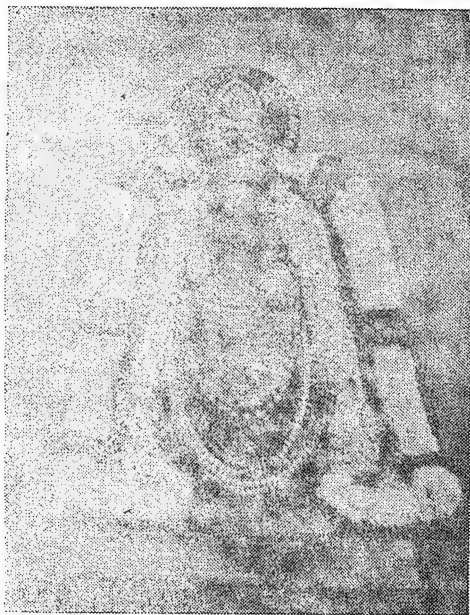
அவரும் வடதேசத்தில் திக்விஜயம் பண்ண, அஹோபிலம் அழகிய சிங்கரும் அவருக்கு ஒரு திருவாராதந்தத்தையும் ப்ரஸாதித்து ஸந்ந்யஸிப்பித்துக் கொள்ளும்படியும் ஸ்வப்நம் காட்டியருள, அப்படியே ஸந்ந்யஸித்தருளின வண்பாடகோபஜியரும் அழகிய சிங்கரை யெழுந்தருளப் பண்ணிக்கொண்டு கடிக்காது அம்மாள் ஸந்நிதியில் தண்டன் ஸமர்ப்பித்து அச்செய்தியை விக்ணப்பஞ் செய்ய, அம்மாளுமுடிந்தருளித் திவ்யதேசங்களில் ஜிர்ணோத்தார ணங்கனையும் ஸித்தாந்த ப்ரவசநத்தையும் பண்ணிக்கொண்டிருக் கும்படி நியமித்தருள, வண்பாடகோப ஜியரும் அப்படியே ஆழ்வார் திருநகரி முதலான திவ்யதேசங்களில் ஜிர்ணோத்தாரணங்கனையும் ஸம்ப்ரதாய ப்ரவர்த்தநத்தையும் செய்துகொண்டு எழுந்தருள் யிருந்தார்.

பெருமாள் பிராட்டியார் தேசிகஸம்ப்ரதாயத்தை அநுக்ஷித்தல்

ஸ்ரீமத் வேதாந்த தேசிக ஸம்ப்ரதாயத்தில் ஆஸ்ரயித்திருக் கிற ஜீயர்கள் ஸ்ரீவைஷ்ணவர்கள் திவ்யதேசங்கள் தோறும் நிறைந்து குடிகொண்டு பகவத் பாகவதாசார்ய கைங்கர்யங்களையும் ராமாநுஜஸித்தாந்த ப்ரவசநஸ்ரீராய் தேசிக திவ்யஸூக்தி ப்ரவச நத்தையும் செய்துகொண்டிருக்க, திவ்யதேசங்கடோறும் எழுந் தருளியிருக்கிற திவ்யதம்பதிகளான பெருமாள் பிராட்டியாரும் உள் மகிழ்ந்து “தம்முடைய ஸித்தாந்தமான வேதாந்த தேசிக ஸம்ப்ர தாயமே எங்கும் தழைக்கவேணும்” என்று அநுக்ஷித்தருள, அப்படியே வேதாந்த தேசிக ஸம்ப்ரதாயஸ்தர்கள் திவ்யதம்பதி கள் திருவுள்ளமுகக்கும்படி வாழ்ந்துகொண்டிருக்கிறார்கள்.

இவ்வர்த்தங்களை யெல்லாம் நம்மாசார்யரான த்விதீய ப்ரஹ்ம தந்த்ர ஸ்வதந்த்ரஜீயர்செய்தருளின பக்ஸீராயிரப்படி குருபரம்பரா ப்ரபாவத்திலும், திருமகி ஸ்ரீநிவாஸாசார்யர் செய்தருளின ப்ரபந்த நிர்வாஹத்திலும் பரக்கக்கண்டு கொள்வது.

நாந்யம் மந்யே குருஸ்ரேஷ்டம் ஸ்ரீமத்வேதாந்ததேசிகாத் |
தத்ஸம்ப்ரதாயி தத்யேட்யோ நாந்யாத் தந்யாஸ்ப்ச ஸஜ்ஜநாத் ||

திருவள்ளூர் ஸ்ரீ அஹோபில மடத்தில் ஸேவை தரும்
 ஸ்ரீ ஆதிவண்சடகோபஸ்வாமி
 (ஸ்ரீமத் அஹோபிலமடம் ஜீயர்கள் பரம்பரையில் ப்ரதமர்)

ஸ்ரீ அஹோபில மடத்தில் ஸேவை தரும்
ஸ்ரீலக்ஷ்மீ ந்ருஸிம்ஹன்
ஸ்ரீமத் ஆதிவண்சடகோப ஸ்வாமி தொடங்கி,
ஸ்ரீமத் அஹோபில மடத்து அழகியசிங்கர்களால்
ஆராதிக்கப் பெறுபவர்

தார்தீயீக ப்ரஹ்மதந்த்ர ஸ்வதந்த்ரோண யதீந்துநா ।
குரு பங்க்தி ப்ரபாவோயம் ஸங்க்ரஹே ன ப்ரதர்ஸித: ॥

ஸந்தஸ்ஸுத்தாந்தஸித்தாந்தாஸ் ஹந்துஷ்டாஸ்ஸந்து ஹந்ததம் ।
அஸந்தஸ்ஸ பலாயந்து நிந்தந்தஸ்ஸாதஸந்ததம் ॥

ஆதிமறை யோதிமகி முயக்ரீவர் தம்மருஹா
லன்புடனே தூப்பினக ரவதரித் திங்குவந்து
வாஸியரை வென்றுவந்து வண்புவிமே லெதிரசர்
வாழ்வுறுநற் றர்சனத்தை வண்மைபுட னேவார்த்து
நீதிநெறி தவராம னிறுத்தியிடும் வேங்கடவா
நேசமுட னுழ்வார்க ணிலைகளெல் லாமுணர்ந்து
சாதுசனம் வாழவென்று சாற்றியநல் ப்ரபந்தசாரந்
தனையுரைத்து வாழுமனந் தந்தருளா பென்றனுக்கே.

அஸ்மத்தேஸிகபங்க்தி வைபவமிமம் யே வா படந்த்யந்வஹம்
ஸ்ருண்வந்தோ விபவைகதேஸமி வா ஸத்ப: புநீதாஸ்ஸவம் ।
தே ஸர்வாந் புவி மாநவாநபி புநந்த்யந்யே ச தத்ஸம்ஸ்யா:
ப்ராயஸ்சித்தமிதம் பவேத் புவி ந்ருணம் நூநம் மஹாபாபிநாம் ॥
பர்யாயபாஷ்யகாராய ப்ரணதார்திம் விதூந்வதே ।
ப்ரஹ்மதந்த்ர ஸ்வதந்த்ராய த்விதீயப்ரஹ்மணே நம: ॥

ஸ்ரீமத் த்ருதீய ப்ரஹ்மதந்த்ர ஸ்வதந்த்ரஸ்வாமி

அருளிச்செய்த

குருபரம்பரா ப்ரபாவம்

ஸம்பூர்ணம்

— — —

“வாழியணிதூப்புல் வருநிகமாந் தாசிரியன்
வாழியவன் பாதார விந்தமலர்—வாழியவன்
கோதிலாத் தாண்மலரைக் கொண்டாடிக் கொண்டிருக்கும்
தீதிலா நல்லோர் திரள்.”

ஸ்ரீமதேத

ப்ரஹ்மதந்த்ர ஸ்வதந்த்ர பரகாலயதீந்த்ர
மஹாதேஸிகாய நம:

குரு ப்ரபாவம்

(வேதங்கள், ஆசார்யர்களின் முஸூத்திகள் இவைகளிலிருந்து தொடுக்கப்பட்டது)

1. ஆசார்ய டேவோ பவ.
2. ஆசார்யவாந் புருஷோ வேத.
3. தேவமிவ ஆசார்யம் உபாஸீத.
4. ஆசார்யாத் இஹ தேவதாம் ஸமதிகாம்
அந்யாம் ந மந்யாமஹே.
5. ஆசார்ய ஸத்பி: தேவவத் ஸ்வாத் உபாஸ்ய:
6. யஸ்ய தேவே பரா பக்தி: | தா தேவே ததா குரேள |
தஸ்யேதே (அ) கதிதா: ஹயர்த்தா: ப்ரகாஸந்தே
மஹாத்மந: ||
7. ஸாக்ஷாந் நாராயணோ தேவ: த்ருவ்வாமர் த்யமயிம்தநாம் |
மகநாந் உத்தரதே லோகாந் காருண்டாத் ஸாஸ்த்ர
பாணிநா ||
8. குரும் ப்ரகாஸயேத் தீமாந்
9. குரோ: நாம ஸதா ஜபேத்
10. குருரேவ பரம் ப்ரஹ்ம
11. யஸ்மாத் ஸதுபதேஷ்டாஸௌ தஸ்மாத் குருதரோ குரு:
12. தத்விஜ்ஞாநார்த்தம் ஸ குருமேவாபிகச்சேத்ர.
13. குருமுகாத் ஸ்ரீஸம் ப்ரபத்யாத்மவாந்
14. தத் வித்தி ப்ரணீபாதேந பரிப்ரஸந்தேந ஸேவயா |
உபதேஷ்யந்தி தே ஜ்ஞாநம் ஜ்ஞாநிந: தத்வ தர்ஸிந: ||
15. பாபிஷ்ட: ஷத்ரபந்துர்ச புண்டரீகர்ச புண்யக்ருத் |
ஆசார்யவத்தயா முக்தௌ தஸ்மாதாசார்யவாந் பவேத் ||
16. ஆசார்யாத்தைவ விதிதா வித்யா ஸாதிஷ்டம் ப்ராபத்
17. அத்ர பரத்ர சாபி நித்யம் யதீய சரணௌ
ஸரணம் மதீயம் |

18. ஸித்திர் பவதி வா நேதி ஸம்ஸ்யோச்யத் ஸேவிநாம் |
ந ஸம்ஸ்யோத்ர தத்பக்த பரிசர்யாதா தமநாம் ||
19. பாதமூலம் கமிஷ்யாமி யாதஹம் பர்யசாரிஷம் |
20. குரோரநுக்ரஹேணைவ புமாந் பூர்ண: ப்ரஜாயதே |
21. தத்விஜ்ஞாநார்த்தம் ஸ குருமேவாபிகச்சேத்
ஸமித் பாணி.
22. ந ஜந்மநா நாத்யயநாத் ந யந்ஜஞாத் நாபி சாஸ்ரமாத் |
ந த்யாகாத் உபநுயாத் ப்ரஹ்ம குருபஸதநம் விநா ||
23. நாராயணோபி விஞ்ஞதிம்
யாதி குரோ: ப்ரச்யதஸ்ய துர்புத்தே: |
கமலம் ஜலாதபேதம்
ஸோஷயதி ரவிர் ந தோஷயதி ||
24. திஸி திஸி கதிவித்பி: தேஸிகைர் ந்யமாநா
25. ஸ்பர்த்தா விபல்பவ விப்ரலம்ப பதவி வைதேஸிகா
தேஸிகா:
26. தேஸிகாதேஸகாங்க்ஷி
27. தன் ஞுருவின் தாளிணைகள் தண்ணில் அன்போன்
றில்லாதார்—நண்ணர் ஆவர்கள் திருநாடு
28. சுரக்கும் சுருத்துடைத் தேசிகர் கண்ணென நம்மை
எண்ணி சுரக்கும் சுரபிகள் போல் சொரிகின்றனர்
சொல்லமுதே.
29. மருளற்ற தேசிகர்
30. குளிங்கசகுநி வ்ருத்தாந்த ஸுவதேசிகரான தேசிகர்
31. சீலம் கவர்ந்திடும் தேசிகர்
32. மதுரகவி தோன்றக் காட்டும் தொல்வழியே
நல்வழிகள் துணிவார் கட்டேக
33. மாசின் மனந்தெளி முனிவர் வகுத்ததெல்லாம்
மாலுக்கந்த வாசிரியர் வார்த்தைக்கு ஒவ்வா.

ஸ்ரீ:

ஸ்ரீ ஸ்ரீ லக்ஷ்மீ ஹயவதந லக்ஷ்மீ தாராயணப்யாம் நம;

ஸ்ரீமதே ராமாநுஜாய நம:

ஸ்ரீமதே நிகமாந்த மஹாதேவிகாய நம:

ஸ்ரீப்ரம்ஹ நந்த்ர ஸ்வதந்த்ர பரகால குருபரம்பராயை நம;

குருபரம்பரா ப்ரபாவம்

(அனுபந்தம்)

ஆஹாநியமாதி ஆசார அநுஷ்டானங்களில் அதிபவித்ரரும், ஸகல
ஆத்ம குண பரிபூர்ணரும், ஸ்ரீதேசிகரின் ஸ்தோத்ர-தத்வ
-ப்ரபந்தக்ரந்தங்களைத் தெளிவிக்க வந்த ஞானநிதியும்,
ஆயிரக்+ணக்கான சிஷ்யர்களை ஆத்ம காரயங்களால்
உய்வித்து வருபவரும், 'ஸிப்கோ'பால் எனும்
அருள் கொண்டு ஆதரித்து வருபவருமான

ஒப்பீலியப்பன் ஸத்திதி வித்வான், சிரோமணி, வித்யாவிசாரத

ஸ்ரீ உபய. லே. வங்கிபுரம், ௧௯௫௧

ஸ்ரீராம தேசிகாசார்ய ஸ்வாமி

ஸ்ரீதேசிக தர்சந ஸார ஸங்கீரஹம்*

ஸ்ரீ உபய வே. வ. ந. ஸ்ரீராம தேசிகாசார்ய ஸ்வாமி,
ஒப்பிலியப்பன் ஸந்நிதி

வேதமே மூல ப்ரமாணம்

உலகிற் பிறந்த ஒவ்வொருவரும் சேதநம் அசேதநம் ஈசுவரன் என்னும் தத்துவங்களை அறிந்து, பக்தி ப்ரபத்தி ஆகிய ஹிதங்களுள் ஒன்றை அனுஷ்டித்து, மோக்ஷமாகிய புருஷார்த்தத்தைப் பெற முயலவேண்டும். இவையனைத்தும் வேதபாசங்களில் விளக்கிக் கூறப்பட்டுள்ளன. ஸம்ஸார லோகத்திலுள்ளோர்க்கு வேதமே கைவிளக்காகும். வேதம் ஒன்றே அநாதியாய் அனந்தமாய், அபௌருஷேயமாய் ஸ்வதந்த்ரமான ப்ரமாணமாய் நிற்கும். மற்றைச் சாஸ்த்ரங்கள் அனைத்தும் வேதத்தை மூலமாகக்கொண்டு நின்றே ப்ரமாணமாகவேண்டும். வேதவேதாந்தங்களின் அர்த்தத்தை உலகிலுள்ள அனைவரும் அறிந்து உஜ்ஜீவிக்க வேண்டுமென்று திருவுள்ளங்கொண்டு ஆழ்வார்கள் அவற்றின் கருத்தை ஆய்ந்தெடுத்துத் தமிழில் நாலாயிர திவ்ய ப்ரபந்தமாக வெளியிட்டருளினர்.

* Reproduced from “ஸ்ரீதேசிகப் பிரபந்தம்-உரை” by Oppiliappan Sannidhi, Vidwan, Siromani, Vidya Visarada Sri Ubhaya Ve. Vankipuram, Navanitham, Srirama Desikacharya Swami and published by Sri Ubhaya Ve. Vazhuthur R. Rangaswami Iyengar swami, B. A., B. L., Advocate, Selvam Nagar, Thanjavur, WITH GRATEFUL ACKNOWLEDGMENTS to the saintly author and learned publisher.

ஆழ்வார்கள்

அவ்வாழ்வார்கள் பதின்மர் :—பெய்கையாழ்வார், பூதத்தாழ்வார், பேயாழ்வார், திருமழிசையாழ்வார், நம்மாழ்வார், குலசேகராழ்வார், பெரியாழ்வார், தொண்டரடிப்பொடியாழ்வார், திருப்பாணாழ்வார், திருமங்கையாழ்வார்: என்பவர். எம்பெருமானுடைய குணநுபவத்தில் ஆழ்ந்து கிடந்தமைபற்றி 'ஆழ்வார்' எனத் திருநாமம் வாய்த்தது. இவர்கள் அனைவரும் அவதார புருஷர்கள். சிலர் அயோநிஜர்கள். [உலகில் தற்காலம் விபரீதாநுஷ்ட்டாநத்திற்காகத் திருப்பாணாழ்வாரைத் தாழ்ந்த குலத்தோருக்கு உதாஹரணமாக்கி மேடைப் பிரசங்கங்களில் தோன்றிய வாறு பேசுவதன் காரணம் அவ்வாழ்வாரை அயோநிஜரான அவதார புருஷரெனவும் பாணர் குலத்தில் வளர்ந்து வந்ததால் அவருக்கு அப்பெயர் வந்ததெனவும் அறியாமையேயாம்.] இவ்வாழ்வார்கள் தவிர ஆண்டாள், மதுரகவிகள், திருவரங்கத்தமுதனார் ஆகிய மூவரும் அருளிச்செய்த பாசுரங்களும் சேர்ந்தே இருபத்துநான்கு பிரபந்தங்கள் கொண்ட நாலாயிரதிவ்யப் பிரபந்தமாகின்றது. இவ்வாழ்வார்களில் நம்மாழ்வாரே மிக முக்கியராய் நிற்பவர்; இவர்ப் பிரபந்த ஸந்தாநகூடஸ்தர் எனவும் வழங்கப்பெறுவர். இவருடைய அருளிச் செயலான திருவாய்மொழியின் இனிமையையும் அர்த்த புஷ்டியையும் அளவிட்டுக் கூறமுடியாது. இதன் வியாசயாநமே பகவத்விஷயமெனப்படும்.

ஆசார்யர்கள்

ஸ்ரீமந் நாராயணனே அனைவர்க்கும் முதல்வனான ஆசார்யன். ஆசார்யர்களில் பெரியபிராட்டி இரண்டாமவளாக விளங்குகின்றாள். பின் விஷ்வக்ஸேநர் மூன்றாவது ஆசார்யன். இதற்குப் பின்னரே ஆசார்யபரம்பரை பூலோகத்தில் தொடங்குகின்றது. அடுத்த ஆசார்யன் நம்மாழ்வார் நம்மாழ்வாருக்கு விஷ்வக்ஸேநர் ஸ்ரீவைகுண்டத்திலிருந்து எழுந்தருளிப் பஞ்சஸம்ஸ்காரம் செய்தருளினார். நம்மாழ்வார் ஆழ்வார் கோஷ்டியிற்போல் ஆசார்யகோஷ்டியிலும் முதன்மைபெற்று விளங்குகின்றார். இவருக்கு

அடுத்த ஆசார்யன் ஸ்ரீமந் நாதமுனிகள். நம்மாழ்வாருக்கு நாதமுனிகள் பல நூற்றாண்டுகள் பிந்தியவரேயாயினும் இவர் மஹாயோகியாதலால் இவருடைய யோகநிகையில் நம்மாழ்வார் காட்சியளித்து, அருள்புரிந்து, திவ்ய ப்ரபந்தத் தையும் உபதேசித்து ஆசார்யரானார். மேலும் நம்மாழ்வார் திருவடிகளில் நேரில் கைங்கர்யம் செய்த ஸ்ரீமதுரகவி களிடமிருந்து அவர் வம்சத்தினரான ஸ்ரீபராங்குச தாஸர் வாயிலாக நாதமுனிகளுக்கு ஸம்ப்ரதாயம் வந்தபடியாலும் நம்மாழ்வார் அவருக்கு ஆசார்யரானார். நாதமுனிகளுக்குப் பிறகு முறையே உய்யக்கொண்டார், மணக்கால் நம்பி, ஆளவந்தார் ஆகிய இவர்கள் ஆசார்யர்களானார்கள். ஆளவந்தார் நாதமுனிகளுடைய பௌத்திரராவார். இவரும் ஆசார்ய பரம்பரையில் முக்கியமானவர்; பல கிரந்தங்களின் வாயிலாக உலகிற்கு மஹோபகாரம் செய்தருளியவர். இவருடைய ஸ்ரீஸூக்திகள் ஸ்ரீபாஷ்யகாரருடைய ஸ்ரீஸூக்திகளுக்கு மூலமாய் நிற்பன. ஆளவந்தாருடைய சிஷ்யர் பெரிய நம்பிகள்.

ஸ்ரீபாஷ்யகாரர்

பெரியநம்பிகளுடைய சிஷ்யரே நம் ஸித்தாந்த ப்ரவர்த்தகரான ஸ்ரீபாஷ்யகாரர். இவரை எம்பெருமானார், உடையவர், ராமாநுஜன், எதிராஜர் என்ற பல திருநாமங்களால் வழங்குவதுண்டு. நம் ஸித்தாந்தத்தைப் பிற மதத்தினரின் கையில் அகப்பட்டுச் சீர்குழையாதவாறு காப்பாற்றியவர் இவரே. இவர் அருளிச்செய்தவை ஒன்பது கிரந்தங்கள், அவை—ஸ்ரீபாஷ்யம், தீபம், ஸாரம், வேதார்த்தஸங்க்ரஹம், ஸ்ரீகீதா பாஷ்யம், சிறிய கத்யம், பெரிய கத்யம், ஸ்ரீவைகுண்ட கத்யம், நித்யம்: என்பன. இவற்றுள் ப்ரஹ்மஸூத்ரங்களுக்கு உரையான ஸ்ரீபாஷ்யம் தலைசிறந்து நிற்கும். ஸ்ரீதேசிகன் இந்த ஸ்ரீஸூக்திகளைப் பரிசயம் செய்தே தம் வாழ்நாள் முழுவதையும் கழித்ததாக அருளிச்செய்கிறார். மேலும் ஸ்ரீபாஷ்யகாரரே ப்ரபந்தன் அநுஷ்டிக்க வேண்டிய கைங்கர்யங்களுள் ஸ்ரீபாஷ்யகாலக்ஷேபம் செய்வதையும் சொல்வதையுமே முதலாவதாக விதித்துள்ளார். ஆசார்யர்களின்

வரிசையை ஒரு ஹாரமாகக் கொண்டால் அதில் ஸ்ரீபாஷ்ய காரரை நாயகமணியாகவே கொள்ளவேண்டும். இவர் சிதறியிருந்த பல ஆசாரங்களைச் சீர்திருத்தி வேதத்தால் விதிக்கப்பட்ட ஆசாரங்களை உலகுக்கு வெளியிட்டுக் காத்தார். மானிடர் தத்தம் வர்ணச்சிரம தர்மங்களைச் சிறிதும் வழுவாது நடத்துமாறு செய்து அவற்றைக் காத்தவர் இவரே. வேதங்களுடைய தாற்பர்யத்தை இவர் நேரிகண்டறிந்து அவற்றைத் தழுவி மற்ற ப்ரமாணத்திற்கும் ஏற்றவாறு உலகினர் நடக்கவேண்டிய முறைகளைப் போதித்து உலகிற்கு வழிகாட்டியாய் நின்றார். [ஆனால் தற்காலத்தில் பொதுக்கூட்டங்களில் மேடைமீது ஏறித் துணிந்து பேசுமவர்கள் தோன் றியவாறு தங்களுக்குச் சாதகமாகக் கூறிக்கொள்கிறபடி அத்தகைய ஆசாரச் சீர்திருத்தங்களை இவர் செய்யவேயில்லை] இவர் ஆபத்துக்காலத்திலுங்கூடச் சிறிதளவும் சாஸ்த்ரங்களுக்கும் தம் ஸூக்திகளுக்கும் முரணாக நடந்ததேயில்லை. இவருடைய ஸ்ரீஸூக்திகளை நன்கு அறிந்து அவற்றைக்கொண்டு இவருடைய கொள்கைகளை நிர்ணயிப்பதே முறையாம். இங்ஙனன்றி, உலகில் பல வகையாய்த் தோன்றிய இவருடைய சரிதைகளை ஆதாரமாகக்கொண்டு செய்யும் ஆசாரச் சீர்திருத்தம் ஆசாரங்களின் சீரைத் திருத்துவதாகவே முடியும். இவருடைய ஸ்ரீஸூக்திகளின் உண்மைப்பொருளை அறிவது ஸதாசார்யர்களின் திருவடிகளில் வணங்கி வழிபட்டுக் காலக்ஷேபம் செய்தாலன்றிக் கைகூடாததேயாம்.

நிற்க, ஸ்ரீபாஷ்யகாரருடைய திருவடிகளில் ஆச்ரயித்தவர்களில் முக்கியமானவர் திருக்குருகைப்பிரான் பிள்ளான். இவரே திருவாய்மொழிக்குத் திருவாரூயிரப்படியென்ற மிகச் சிறந்த ஒரு வியாக்கியானமிட்டவர். இவருக்குப் பின் முறையே கடாம்பியாச்சான், எங்கனாழ்வான், நடாதூர் அம்மாள், கடாம்பி அப்புளார் ஆகிய இவர்கள் ஆசார்யர்களாகின்றனர்.

ஸ்ரீதேசிகன்

கடாம்பி அப்புள்ளாருடைய திருவடிகள் நம் ஸ்ரீமந்தநிகமாந்த மஹாதேசிகன். இவர் அப்புள்ளாருக்கு மருமானு

மாவர். ஸ்ரீதேசிகனைப்பற்றி இங்கு எதை எழுதுவது? எதை விடுவது? ஸ்ரீபாஷ்யகாரருடைய திருவடி திருமுடி ஸம்பந்தம் பெற்ற ஆசார்யர்களே ஆசார்ய பதவிக்கு ஏற்றவர் என்று ஸ்ரீபாஷ்யகாரர் விஷயத்தில் ஸ்ரீதேசிகன் அருளிச்செய்ததை நாம் ஸ்ரீதேசிகன் விஷயத்திலும் கொள்வதே உசிதமாகும். எந்த அம்சத்திலும் வேறொருவரையோ வேறொன்றையோ நாம் நாடவேண்டாதபடி ஸகலாம்சங்களையும் தம் எண்ணிறந்த ஸ்ரீஸூக்திகளின் வாயிலாக ஸ்ரீதேசிகன் நமக்கு அருளிய மஹோபகாரத்தை எவ்வாறு அளவிட முடியும்? ஸ்ரீதேசிகனை நமக்கு ஆசார்யனாக அளித்த மஹோபகாரத்திற்கே நாம் எம் பெருமானிடம் எந்நாளும் நன்றி பாராட்டக் கடமைப்பட்டுள்ளோம். ஸ்ரீதேசிகன் அருளிச்செய்த எளிய காவ்யங்களிலும் நம்மால் அளவிடவும் அறியவும் முடியாத பல அர்த்த விசேஷங்கள் உள்ளனவென்று ஸ்ரீதேசிகஸூக்திகளிலொன்றாகிய யாதவாப்யுதயத்திற்கு உரையிட்ட பிற மதத்தினரான ஸ்ரீஅப்பயதீகூதரும் வாயாரப் புகழ்ந்து பேசியுள்ளார்.

ஸ்ரீதேசிகனுக்குப் பிறகு ஆசார்யபரம்பரை பிரியும் வகையைத் தத்தம் ஸம்பந்தரதாய முறைப்படி கேட்டுணர்க.

ஆசார்யனது உபகாரம்

ஒவ்வொரு சேதனனும் தான் உஜ்ஜீவிப்பதற்காக ஸாத்துவிக்காளான பாகவதர்களை நாடி அவர்களுடன் நெருங்கிப் பழகி அவர்களின் உதவியால் ஓர் ஆசார்யனை அடைந்தே யாகவேண்டும். அங்ஙனம் ஆசார்யனை அடைந்து தனக்கு முக்திபெற வழிகாட்டவேண்டுமென்று அவனைப் பிரார்த்திப்பான். ஆசார்யன் இவனுக்கு அவசியமான சில அர்த்தங்களை உபதேசித்துத் தன் வர்ணச்சிரம தர்மங்களினின்று வழுவாதிருக்குமாறு போதிப்பான்; பின் எம்பெருமானுடைய சின்னங்களாகிய சங்க-சக்கரங்களை இவன் தோள்களில் பொறிப்பான். இங்ஙனம் செய்யப்படுவதே 'ஸமாச்சரணம்' 'பஞ்ச ஸம்ஸ்காரம்' என்று உலகில் வழங்கும் ஸ்ரீவைஷ்ணவவைதற்கு இதுவே முக்கியமான அறிகுறியாகும். இது ஸ்த்ரீகளுக்கும் ஸகல வர்ணத்தோருக்கும் பொதுவாகும்.

இதைப் பெருமல் ஸ்ரீவைஷ்ணவனாக முடியாது. ஸமாச்சர யண்காலத்தில் திருமந்தரம் த்வயம் சரம சுலோகம் என்னும் மூன்று ரஹஸ்யங்களையும் ஆசார்யன் அர்த்தத்தோடு உபதேசிப்பான். இந்த ரஹஸ்யங்களைத் தினந்தோறும் இயன்ற வரை அர்த்தஜ்ஞாநத்தோடு சிஷ்யன் ஜபம் செய்யவேண்டும். பின் ஆசார்யன் சிஷ்யனுக்கு க்ரந்த காலக்ஷேபம் செய்து வைத்து விசேஷ ஜ்ஞாநத்தை உண்டாக்குவான். அதன்பின் இவனுக்குப் பரந்யாஸத்தைச் செய்விப்பான். இப்படி ஸமாச்சரயணம் காலக்ஷேபம் ப்ரபத்தி ஆகிய மூன்றும் சிலருக்கு ஒரே ஆசார்யனிடமும், சிலருக்கு வெவ்வேறு ஆசார்யர்களிடமும் நேருவதுண்டு. இவ்வாறு ஆசார்யன் சிஷ்யனுக்குச் செய்யும் உதவி பலனைக் கருதியன்று. தன் கன்றுக்கு இரங்கிப் பாலைச் சொரியும் தாய்ப்பசு எத்தகைய பலனைக் கருதுகின்றது? அதுபோல் சிஷ்யன் உஜ்ஜீவிக்க வேண்டுமென்ற ஓர் எண்ணமே ஆசார்யனை அங்ஙனம் செய்யத் தூண்டுகின்றது.

சிஷ்யனது கடமை

ஆசார்யனையே தெய்வமாகப் பற்றவேண்டும். பரம ரஹஸ்யமான அர்த்தங்களை உபதேசித்துத் தன்னை நல்வழிப் படுத்திய ஆசார்யனுக்கு எவ்வகையாலும் கைம்மாறு செய்ய முடியாதென்பதை நினைத்து அவன்பால் நன்றி பாராட்ட வேண்டும். அவன் செய்த உபதேசத்தை விபரீதமான ஒழுக்கத்தால் வீணாக்கக்கூடாது. ஆசார்யனை ப்ரகாசிப்பித்தலும், மந்த்ரங்களையும் அவற்றின் அர்த்தங்களையும் மறைத்தலும் சிஷ்யனுக்குக் கடமைகளாம். ஆசார்யனைப் பூஜிப்பதும், தியானிப்பதும் அவனது புகழை வெளியிடுவதும், திருநகூத்ர உத்ஸவம் முதலியன நடத்துவதும் ஆகிய அனைத்தும் அவனிடத்து நாம் பெற்ற மஹோபகாரத்திற்குச் சிறிதும் ஈடாகாவென்பதை உணரவேண்டும். எம்பெருமானே ஆசார்யனது வடிவு கொண்டு தன்னை வாழ்விக்க வந்ததாகவே சிஷ்யன் கருதவேண்டும்.

காலக்ஷேபம் செய்தல்

ஆசார்யன் ஸந்நிதியில் சிஷ்யன் காலக்ஷேபம் செய்ய வேண்டிய க்ரந்தங்களுள் முக்கியமானவை:—(1) ஸ்ரீபாஷ்ய காரர் ப்ரஹ்மஸூத்ரங்களுக்கு வியாக்கியாநமாக அருளிச் செய்த ஸ்ரீமத்பாஷ்யம். (2) ஸ்ரீபாஷ்யகாரர் ஸ்ரீபகவத்கீதைக்கு வியாக்கியாநமாக அருளிச் செய்த ஸ்ரீமத்கீதா பாஷ்யம். (3) ஸ்ரீதேசிகன் அருளிச்செய்த ஸ்ரீமத் ரஹஸ்யத்ரயஸாரம். (4) திருக்குருகைப் பிரான் பிள்ளான் திருவாய் மொழிக்கு வியாக்கியாநமாக அருளிச்செய்த ஸ்ரீபகவத் விஷயம்: என்பன. இவையே க்ரந்த சதுஷ்டயமெனப்படும். இவற்றின் காலக்ஷேபத்திற்கு முன்பே புராண இதிஹாஸங்கள் முதலியவற்றைக் கேட்டறிவதால் விவேகம் ஏற்பட்டுக் காலக்ஷேபம் செய்ய யோக்யதை உண்டாயிருக்கப் பெற வேண்டும். பகவத்விஷய காலக்ஷேபத்திற்கு முன்பே திருவாய்மொழி முழுவதையும் ஆசார்யனிடம் அந்யயநம் செய்ய வேண்டும். கீழ்க்கூறிய காலக்ஷேப க்ரந்தங்கள் தவிர, மற்ற ஆசார்ய ஸ்ரீஸூகதிகளையும் மற்ற முக்கியமான ஸம்ப்ரதாயார்த்தங்களையுமெல்லாம் தமது சக்திக்கும் அறிவுக்கும் தக்கவாறு ஆசார்யன்பக்கல் அவசியம் கேட்டறியவேண்டும். இந்த நான்கு க்ரந்தங்களையும் காலக்ஷேபம் செய்யச் சக்தியற்றவர்கள் மூன்றாவது க்ரந்தத்தை மட்டுமாவது காலக்ஷேபம் செய்வது மிக அவசியம்.

மூன்று ரஹஸ்யங்கள்

திருமந்த்ரம்:—இது எட்டு எழுத்துக்கள் கொண்டது. அதனால் திருவஷ்டாக்ஷரமெனப் பெயர் பெற்றது. இது மந்த்ரங்கள் அனைத்தினும் சிறந்தது; பல விசேஷார்த்தங்களைக்கொண்டது; ஸகல பலன்களையும் அளிக்க வல்லது; ஸ்த்ரீகளும் நான்காம் வருணத்தாரும் இதை அநுஸந்திக்கலாம். ஆனால் அவர்கள் ப்ரணவத்தின் ஸ்தாநத்தில் 'அம்' என்ற அக்ஷரத்தை வைத்தே அநுஸந்திக்கவேண்டும்.

த்வயம்:—இது 25 அக்ஷரங்கள் கொண்டது; உபநிஷத்தில் தனித்து நின்ற இரண்டு வாக்கியங்களை ஒன்றுசேர்த்து மந்த்ரமாக்கி எம்பெருமானால் அருளப்பட்டது. இதை

ஒருகால் உச்சரித்தாலும் மோகஷம் வரையிலுள்ள பலனைப் பெறலாம். இது எல்லா வகுப்பினரும் அநுஸந்திக்க உரியது.

சரம சுலோகம்:—இது 32 அக்ஷரங்கள் கொண்டது. இது ஸ்ரீபகவத்கீதையில் கடைசியிலுள்ள ஸூக்தியாகும்; கண்ணனது திருப்பவளச் செவ்வாயினின்று வெளிவந்த மந்த்ரம் இது. இது ப்ரபத்தியை விதிக்கும் ஸூக்தியாகும்.

இந்த மூன்று ரஹஸ்யங்களும் முறையே 3, 6, 12 பதங்கள் கொண்டுள்ளன. இவற்றை ஆசார்யன் ஸமாச்சரயண காலத்தில் அர்த்தத்தோடு சிஷ்யனுக்கு உபதேசிப்பான். பின் சிஷ்யன் தினந்தோறும் இவற்றை ஜபம் செய்யவேண்டும். இவற்றின் தாத்தார்யமே ஸ்ரீதேசிகனுடைய ஸ்ரீமத் ரஹஸ்யத்ரய ஸாரமென்னும் அரிய பெரிய ஸூக்தியில் முக்கியமாய் விளக்கப்படுகின்றது. சில்லறை ரஹஸ்யங்களிலும் சிலவற்றில் சுருக்கியும் சிலவற்றில் இவ்வர்த்தங்களில் ஒரு சங்கையும் வரவொட்டாது விளக்கியும் கூறப்பட்டுள்ளன. இவற்றின் அர்த்த விசேஷங்களை திருமந்திரச் சுருக்கு, துவயச் சுருக்கு, சரம சுலோகச் சுருக்கு—உரையிற் காண்க.

இனி ஸ்ரீவைஷ்ணவர் ஒவ்வொருவரும் அறியவேண்டிய தத்துவம், ஹிதம், புருஷார்த்தம் ஆகிய இவை விளக்கப்படுகின்றன:—

தத்துவம்

தத்துவங்கள் மூன்று, அவையாவன:—சேதநம், அசேதநம், ஈசுவரன்: என்பவை.

சேதனன்

அறிவுள்ள ஜீவாத்மா சேதனன் எனப்படுவான். இவனுக்கு ஜ்ஞாநம் ஒரு குணமாய் நிற்கும். இந்த ஜ்ஞாநம் தர்மபூதஜ்ஞாநமெனப்படும். ஜீவனுடைய ஸ்வரூபமும் ஜ்ஞாநமயமாகவே நிற்கும். ஆதலின் ஜீவன் தர்மபூத ஜ்ஞாநமென்னப்படுவான். இந்த ஜீவாத்மா தனக்கு எப்பொழுதும் தோன்றிக்கொண்டேயிருப்பான். தன்னை நான் என்று அறியும்போது தர்மபூதஜ்ஞாநம் உதவவேண்டுமென்பதில்லை. ஆனால் ஜீவன் தன்னைத் தவிர வேறு எந்தப் பொருளையும் தன் தர்மபூதஜ்ஞாநத்தால் மட்டுமே அறிய

முடியும். தன் ஸ்வரூபத்தைத் தர்மபூத ஜ்ஞாநத்தைக் கொண்டும் அறியலாம். ஜீவன் அணுவாகவும் ஆரந்த ஸ்வரூபமாகவும் நிற்பவன்; சரீரத்திற்காட்டிலும் வேறுபட்டவன்; அழிவற்றவன்! எம்பெருமானுக்கு அடியாகவே நிற்பவன்.

இத்தகைய ஜீவாத்மாக்கள் எண்ணற்றவர்; அவர்கள்—பத்தர், முக்தர், நித்யர் என மூவகைப்படுவர். அநாதியான கர்மபந்தத்திற்கு உட்பட்டு இந்த ஸம்ஸாரத்தில் உழல்பவர் பத்தர். கர்மபூமியில் நின்று ஸதாசார்ய ஸம்பந்தம் பெற்றுப் பக்தி-ப்ரபத்திகளுள் ஒன்றை அநுஷ்டித்துப் பின் மோக்ஷத்தைப் பெற்றவர் முக்தர். எம்பெருமானைப்போல் ஒருகாலும் கர்மஸம்பந்தமேயின்றி அவனுக்கு எப்பொழுதும் கைங்கர்யம் செய்துகொண்டேயிருப்பவர் நித்யர். அரந்த கருட விஷவக் ஸேநாதியர் இவ்வகுப்பைச் சேர்ந்தவர்.

அசேதனம்

அறிவில்லாத வஸ்து அசேதனமென்னப்படும். அசேதந்தால் கிடைக்கக்கூடிய பலனை அநுபவிப்பவன் சேதனனே. இந்த அசேதனம் த்ரிகுணம், காலம், சுத்தஸத்துவம் என மூன்று வகைப்படும்.

த்ரிகுணம்:—இதுவே மூலப்ரக்ருதி. இது ஸத்துவம் ரஜஸ்தமஸ் என்னும் மூன்று குணங்களையுடையதாதலின் த்ரிகுணமெனப்படும். இந்தப் ப்ரக்ருதி எப்பொழுதும் மாறுபாட்டை (பரிணாமத்தை) அடைந்துகொண்டேயிருக்கும். இந்தப் ப்ரக்ருதியில் உள்ள மூன்று குணங்களும் ஸமமான அளவில் உள்ளபோது மஹாப்ரளயம் ஏற்படும். அந்தக் குணங்கள் ஏற்றத்தாழ்வை அடையும்போது இந்தப் ப்ரக்ருதி பலவகைத் தத்துவங்களாய் மாறுகின்றது ப்ரக்ருதியில் ஏற்றத்தாழ்வுள்ள பாகம் மஹாந் என்னும் தத்துவமாக மாறுகின்றது. இந்த மஹாந், ஸத்துவம் முதலிய குணங்கள் மிகுத்து நிற்பது பற்றி ஸாத்துவிகம் ராஜஸம் தாமஸம் என மூன்றுவகைப்படும். மஹானிலிருந்து அஹங்காரம் என்னும் தத்துவம் பிறக்கின்றது. அதுவும் முற்கூறிய வகையில் மூன்று வகைப்படும்.

அவற்றில் ஸாத்துவிக அஹங்காரத்திலிருந்து இந்த்ரியங்கள் பதினென்றும் உண்டாகின்றன. அவையாவன:—ஜ்ஞா நேந்த்ரியம் ஆறு (-மனம், காது, கண், நாக்கு, மூக்கு, உடல் என்பன), கர்மேந்த்ரியம் ஐந்து (-வாக்கு, கால், கை, பாயு, உபஸ்த்தம் என்பன) ஆகியவை. தாமஸாஹங்காரம் தந்-மாத்தரங்கள் மூலமாய்ப் பூதங்களை உண்டாக்குகின்றது. அதன் க்ரமம் வருமாறு:— தாமஸ அஹங்காரத்திலிருந்து முறையே சப்த தந்மாத்தரம், ஆகாசம், ஸ்பர்ச தந்மாத்தரம், வாயு, ரூப தந்மாத்தரம், தேஜஸ், ரஸ தந்மாத்தரம், ஜலம். கந்த தந்மாத்தரம், பூமி: என்பன. தந்மாத்தரை என்பது முந்தியநிலை முழுதும் கழியாமலும் பிந்தியநிலை முழுதும் வராமலும் இருக்க நடுவிலுள்ள ஒரு நிலை. இந்நிலையிலுள்ள த்ரவ்யம் தந்மாத்தரம் எனப்படும். உதாஹரணம்:—ஸ்பர்ச தந்மாத்தரம் என்பது ஆகாசத்தின் நிலை முழுதும் நீங்காமலும் வாயுவின் நிலைமை முழுதும் வராமலுமுள்ள ஒரு நிலையுள்ள த்ரவ்யம். இந்த நிலை பாலின் தன்மை முழுதும் நீங்காமலும் தயிரின் தன்மை முழுதும் வராமலிருக்கும் நிலைமையைப் போன்றதாம்.

ராஜஸமான அஹங்காரம் மற்ற இரண்டு அஹங்காரங்களும் தத்தம் வேலையைச் செய்யும்போது அவற்றுக்குத் துணையாய் நின்று உதவி செய்யும்.

மற்றொரு வஸ்துவாக மாறுபடுதன்மையது ப்ரக்ருதியெனப்படும். மாறுபட்ட வஸ்து விக்ருதியெனப்படும். தான் மற்றொரு வஸ்துவாக மாறுபடுவதாகவும் மற்றொரு வஸ்துவின் மாறுபாடாகவும் உள்ளது ப்ரக்ருதி-விக்ருதியெனப்படும். இம்முறையில் மூலப்ரக்ருதியை ப்ரக்ருதியாகவும், பதினென்று இந்த்ரியங்களையும் பூமியையும் விக்ருதியாகவும், மஹாந் முதல் கந்த தந்மாத்தரம் வரையில் உள்ளவற்றை ப்ரக்ருதி-விக்ருதிகளாகவும் அறிந்துகொள்க. நம் சரீரம் ப்ரக்ருதி. மஹாந், அஹங்காரம், ஐந்து பூதங்கள் ஆகிய இவற்றால் ஆகியது. இந்த்ரியங்களுக்கு இருப்பிடமாயுள்ளது.

காலம்:— காலம் என்பது எங்கும் பரந்து நிற்கும் ஒரே த்ரவ்யம். இதில் ஸத்துவம் முதலிய குணங்களில்லை. எதிர் நிகழ், கழிவு முதலிய வ்யவஹாரங்களுக்கு இதுவே காரணமாகும். நிமிஷம் விநாடி நாழிகை முதல் பரார்த்தம் வரையிலுள்ள பாகங்களெல்லாம் இந்தக் காலத்தினுடையனவே. இக்கர்மலோகத்திலுள்ள மாறுபாடுகளெல்லாம் இந்தக் காலத்தின் நியமத்திற்கு உட்பட்டே எம்பெருமானுடைய ஸங்கல்பத்தால் நடப்பன. ஸ்ரீவைகுண்டத்தில் முன்பின் என்ற அளவிற்குக் காலம் உளதேயாயினும் அதன் ஸம்பந்தமின்றி அனைத்தும் எம்பெருமானது ஸங்கல்பத்தால் மட்டும் நடப்பனவாகும்.

சுத்தஸத்துவம்:— சுத்தஸத்துவமென்பது ரஜோகுணம் தமோகுணம் ஆகிய இரண்டுமின்றி ஸங்கல்பகுணத்திற்கு மாத்திரம் ஆதாரமான ஒரு த்ரவ்யம். ஸ்ரீவைகுண்டத்திலுள்ள அனைவருடைய சரீரங்களும் ஸ்ரீவைகுண்டப் கோபுரம் ப்ராகாரம் முதலிய ஸகல வஸ்துகளும் இந்தச் சுத்தஸத்துவமயமானவை இந்த ஸத்துவம் ஸ்ரீவைகுண்டத்திலிருந்து மேலே எல்லையேயின்றி எங்கும் பரவி நிற்கும். [கீழ்க் கூறிய தர்மபூதஜ்ஞாநமும் அசேதநத்தில் சேர்ந்ததே யாதலின் இங்கு நான்காவது அசேதநமாகக் கூறவேண்டியதே தாயினும், தர்ம பூதஜ்ஞாநமுடைய வஸ்து என்ற பொருள் கொண்ட சேதநம் என்ற பதத்தில் தர்மபூத ஜ்ஞாநம் விசேஷணமாய் நிற்பதால் இங்குத் தனித்துக் கூறதொழிந்தது.]

ஈசுவரன்

ஸ்ரீமந் நாராயணனே ஸர்வேசுவரன். இவன் எப்பொழுதும் மாறுபடாத தன்மையுடையவன்; ஜ்ஞாநஸ்வரூபமாய் நிற்பவன்; இங்குத்தான் இருக்கிறான் என்று தேசத்தால் அளவிட்டுக் கூறமுடியாதவன்; இப்பொழுதுதான் இருக்கிறான் என்று காலத்தைக்கொண்டும் வரையறுக்க முடியாதவன்; இன்ன வஸ்துவின் ஸ்வரூபமாக மட்டும் இருக்கிறான் என்று வஸ்துவாலும் எல்லையிட்டுப் பேசமுடியாதவன்; எவ்விடத்திலும் எக்காலத்திலும் எல்லா வஸ்துக்களின் ஸ்வரூபமாகவும் நிற்பவன்; ஆனந்த ஸ்வரூபமாய் விளங்குபவன். இவனிடம்

தோஷம் ஒன்றும் தட்டாது சேதநம் அசேதநம் ஆகிய ப்ரபஞ்சம் முழுதும் இவனுக்குச் சரீரமாய் நிற்கும். இவன் அனைவருக்கும் உபாயமாகவும் பலனாகவும் நிற்கின்றான்; அனைத்தை படைப்பவன்; காப்பவன்; அழிப்பவன்; எல்லோரினும் மேம்பட்டவன்; அனைத்துக்கும் ஆதாரமாய் நிற்பவன்; அனைத்தையும் அடக்கியாள்பவன்; அனைத்தினுடைய பலனையும் அனுபவிப்பவன்; தன்னை அடைந்தவருடைய ஸகல கர்மங்களையும் போக்குபவன்; ஸகல வேதங்களாலும் போற்றப்படுபவன்; ஸகல கர்மங்களாலும் தானே ஆரதிக்கப்பட்டுப் பலனைத் தருபவன்; ப்ரஹ்மா முதலிய ஸகல தேவர்களையும் படைப்பவன். அவர்கள் அனைவரும் இவன் கட்டளைக்கு அஞ்சி நடப்பவர்களே. இவன் தன் ஸ்வரூபத்தாலும் திருமேனியாலும் குணங்களாலும் தன்னை யொழிந்த அனைத்தினும் மேம்பட்டவன். இயற்கையாகவே ஸகல கல்யாண குணங்கள் நிறைந்தவன்; இவன் விரும்பிப் பெறமுடியாதது ஒன்றுமில்லை. எந்த நிலையிலும் பிராட்டி இவனைவிட்டுக் கண்ணமும் பிரிவதில்லை.

இவனுடைய திருமேனி பரம், வ்யூஹம், விபவம், அந்தர்யாமி, அர்ச்சை என ஐந்து வகைப்படும். பரரூபம்-ஸ்ரீவைகுண்டத்தில் எழுந்தருளியுள்ள பரவாஸுதேவனுடைய ரூபம். வ்யூஹம்:—வாஸுதேவன் ஸங்கர்ஷணன் ப்ரத்யும்நன் அநிருத்தன் எனப்படும் ரூபங்கள். விபவம்:—மத்ஸ்யம் கூர்மம் முதலிய அவதாரங்கள். அந்தர்யாமி:—எல்லோருடைய ஹ்ருதயத்திலும் ஸுக்ஷ்மமான உருவத்துடன் நிற்கும் நிலை. அர்ச்சை:—திவ்ய தேசங்களில் திருமேனி கொண்டு எழுந்தருளியுள்ள நிலையும், மற்றும் பக்தர்களின் வேண்டுகோளின்படி அவரவர் விருப்பத்திற்கேற்றவாறு திருமேனிகொண்டு நிற்கும் நிலையும்.

பெரிய பிராட்டியாகிய லக்ஷ்மியும் ஈசுவர தத்துவத்தில் சேர்ந்தவளே. இவ்விருவரையும் தவிர மற்ற அனைவரும் ஜீவதத்துவத்திற் சேர்ந்தவர்களேயாவர். பிராட்டியும் எம் பெருமானைப்போல் எங்கும் நிறைந்து நிற்பவள்; ஸர்வேசுவரனைப்போல் நமக்கு உபாயமாகவும் பலனாகவும் நிற்கின்

றாள். உலகில் புத்திரனுக்கு நன்மையைச் செய்வதில் தந்தையும் தாயும் தங்களுக்குள் ஒரு வரையறை ஏற்படுத்திக் கொண்டு தத்தம் கடமைகளைச் செய்வதுபோல் உலகிற்கே தந்தையும் தாயுமான எம்பெருமானும் பிராட்டியும் நமது கேஷமத்தை நாடித் தங்களுக்குள் சில அம்சங்களைத் தமது ஸங்கற்பத்தால் வகுத்துக் கொண்டிருக்கின்றனர். இதைக்கொண்டு அவ்விரு தத்துவங்களைப் பிரித்துப் பார்ப்பது நமக்கு ஏற்றதன்று. ப்ரபத்தியை அநுஷ்டிக்கும் போது முதலில் பிராட்டியைப் புருஷகாரமாகக் கொண்டு ப்ரபத்தியைச் செய்தே அவ்விருவரையும் பின்பு சரணமடைய வேண்டும். புருஷகாரமாவது:— பலன் தரவல்ல சேதநனை நெருங்குவதற்குப் பலனை விரும்புவனால் உபாயமாக வரிக் கப்பட்ட மற்றொரு சேதநன்.

ஹிதம்

ஹிதமாவது:— மோக்ஷத்திற்கு ஸாதநமாக அநுஷ்டிக் கப்படும் உபாயம். ஆகவே, மோக்ஷத்திற்கு உபாயமான பக்தியும் ப்ரபத்தியும் ஹிதமெனப்படும்.

பக்தியோகம்:— இது பலவகைப்படும். இதை மோக்ஷம் பெறும் வரையில் அநுஷ்டித்துக்கொண்டேயிருக்க வேண்டும். பலன் பெற நெடுங்காலம் கழியவேண்டும். அங்கங்களுடன் அநுஷ்டிக்கும் முறை மிகக் கடினமானது. இக்காலத்தில் இந்தப் பக்தியோகத்திற்கு அதிகாரிகள் இலரென்றே கூறலாம். ஸ்ரீமந்நாதமுனிகள் போல்வாரே இதற்கு அதிகாரி களாவர்.

ப்ரபத்தி:— அத்தகைய பக்தியோகத்தை அநுஷ்டிக்க இயலாதவர் ப்ரபத்தியை மோக்ஷோபாயமாகக் கொள்வர். இந்த ப்ரபத்தியே பரந்யாஸம், சரணாகதி, பரஸமர்ப்பணம், உபாயாநுஷ்டாநம் என்ற பெயர்களால் வழங்கும். (ஸாதாரண அதிகாரிகள் இதை அத்ருஷ்டம் என்றும் வழங்குவதுண்டு.) இந்த ப்ரபத்தி (1) ஸ்வநிஷ்டை (2) உக்தி நிஷ்டை (3) ஆசார்யநிஷ்டை (4) பாகவதநிஷ்டை என நால் வகைப்படும்.

இவற்றில் ஸ்வநிஷ்டை தற்காலம் மிகச் சிலருடைய அநுஷ்டாந்தத்திலேயே வருகின்றது. உக்த நிஷ்டையும் ஆசார்யநிஷ்டையும் ஸ்ரீமத் - அஹோபில மடத்தில் ஸ்ரீமத் - அழகியசிங்கர் ஸந்நிதியில் அநுஷ்டிக்கப்பட்டு வருகின்றன. பெரும்பாலும் ஆசார்யநிஷ்டையும் சிறுபான்மை பாகவத நிஷ்டையும் ஸ்ரீமத் - முனித்ரய ஸம்ப்ரதாயத்தில் ஸ்ரீமத் - ஸ்வாமிகள் அனைவர் ஸந்நிதியிலும் அநுஷ்டிக்கப்பட்டு வருகின்றன. ஆகவே இந்த நால்வகையினுள் ஒன்றைக் கைக்கொள்ளாவிடில் மோக்ஷம் பெற முடியாதென்பது நம் பூர்வாசார்யர்களின் த்ருடமான ஸித்தாந்தம். இந்த ப்ரபத்தியைக் குறித்த பலனுக்காக ஒருமுறை அநுஷ்டித்தால் விரும்பிய பலனை நினைத்த காலத்தில் பெறலாம். ஒரே பலனுக்காக இதை இருமுறை அநுஷ்டிக்கக்கூடாது. இச்சரீரம் உள்ளவரையில் கர்மபலன்களை அநுபவித்துச் சரீரமுடிவில் மோக்ஷத்தைப் பெறவிரும்பி ப்ரபத்தியை அநுஷ்டித்தால் அங்ஙனமே பெறலாம். இதற்கு த்ருப்தி ப்ரபத்தி யென்று பெயர். இச்சரீரம் உள்ளவரையிலும் கூட ஸம்ஸாரபந்தத்தைப் பொறுக்காமல் இந்தக் க்ஷணமே மோக்ஷம் பெறவேண்டுமென்று விரும்பி ப்ரபத்தியை அநுஷ்டித்தால் அந்தக் க்ஷணமே மோக்ஷம் பெறுவதில் சிறிதும் ஐயமில்லை. இதற்கு ஆர்த்த ப்ரபத்தி யென்று பெயர். இங்ஙனம் ஸகல பலன்களையும் நினைத்தபோதே அளிக்கும் சக்தி இந்த ப்ரபத்தி ஒன்றுக்கே உளது. இதற்கு ஜாதி நியமமில்லை. எல்லாச் சாதியினரும் இதை உபாயமாகப் பற்றலாம். எல்லா ப்ராணிகளுக்கும் இது மோக்ஷோபாயமாக ஆகும். இதன் அங்கங்களின் விளக்கத்தை அடைக்கலப் பத்து, 5ஆம் பாசுரத்தில் காண்க.

ப்ரபந்தனது கடமை:— ப்ரபத்தியை அநுஷ்டித்தவன் ப்ரபந்தன் எனப்படுவான். இவன் மறுபடி அநுஷ்டிக்க வேண்டிய உபாயம் ஒன்றுமில்லை. ஒரு கவலையுமின்றி மோக்ஷத்தை எதிர்பார்த்து நிற்க வேண்டியதே. ஆனால் தனக்கு ஏற்பட்ட நித்ய - நைமித்திக கர்மங்களை ஒருபோதும் கைவிடக்கூடாது. அவற்றை ஒரு பலனுக்கு லாதநமாகச்

செய்யாது எம்பெருமானுடைய உகப்புக்காகவே செய்ய வேண்டும். எம்பெருமான் திருவடிகளில் பக்தியையும் ஜ்ஞாந்தையும் தவிர வேறு ஒரு பலனையும் விரும்பக் கூடாது. தன் சக்திக்கு ஏற்றவாறு பகவத்கைங்கர்யங்களைச் செய்துகொண்டும் ஆசார்யஸ்ரீஸூக்திகளில் பரிசயம் செய்து கொண்டும் அர்ச்சாரூபியாய் எழுந்தருளியுள்ள திவ்யதம்பதிகளிடம் ஈடுபட்டும் நிற்கவேண்டும். இதுகாறும் வீணை கழிந்த நிலையை நினைந்து மனம் வருந்தாது, இப்பொழுது ஸ்தாசார்ய கடாக்ஷத்தால் வந்த பாக்யத்தை நினைத்து மகிழ வேண்டும். ஆஹாரநியமத்திற் கூறியபடி ஸாத்துவிகமான உணவையே உண்டு ஸத்துவகுணம் தலையெடுத்து நிற்கப் பெறவேண்டும். தினந்தோறும் தன் க்ருஹத்தில் பகவதாராதநம் இல்லாமல் உணவு கொள்ளக்கூடாது பாகவதர் களுக்கும் தன்னைத் தாஸ்கை அநுஸ்ந்தித்து ஆசார்யனுக்கும் பாகவதர்களுக்கும் இயன்றவரையில் கைங்கர்யம் செய்ய வேண்டும். தன்பெருமை பேசக்கூடாது. பிறரைப் பழிக் கக்கூடாது. எப்பொழுதும் த்வயத்தை அநுஸ்ந்திக்க வேண்டும், உலக ஸுகங்களை வெறுத்து எம்பெருமானையே நாடவேண்டும். ஆசார்யன் செய்த மஹோபகாரத்தை எப்பொழுதும் நினைக்கவேண்டும். மனம் வாக்கு காயம் ஆகிய முக்கரணங்களாலும் பாகவதாபசாரம் புரியக்கூடாது. வேறு தெய்வத்தின் ஸம்பந்தமே கூடாது. மரணகாலத்தில் ஸகல இந்த்ரியங்களும் ஒடுங்கிப் பேசவும் முடியாத நிலைமையில் உற்றார் உறவினர் இவர்களில் யாரும் தனக்காக வேறு தெய்வத்தை நாட விரும்பினாலும் அதை அநுமதிக்கக் கூடாது. வேறு தெய்வத்தின் ஸம்பந்தம் பாகவதாபசாரம் ஆகிய இரண்டுமே ப்ரபத்தியின் பெருமையைக் கூடக் குறைக்க முற்பட வல்லன. ஆதலின் இவ்விரண்டிலும் மிக்க கவனத்துடன் நடக்கவேண்டும்.

ப்ரபந்தனுக்குப் பாபமின்மை:— ப்ரபத்தியின் பெருமையை அறிந்து அதை உபாயமாகப் பற்றிய ப்ரபந்தன் எம்பெருமானிடம் அளவற்ற அன்பு கொண்டவனானவன் திருவுள்ளத்திற்கு எதிராக அவன் கட்டளையை மீறி

மனப்பூர்வமாய்ப் பாபம் செய்யத் துணியமாட்டான். அறியாமற் செய்யும் பாபங்கள் இவனிடம் சேரா. அவை ப்ரபத்தியின் பெருமையால் கழிந்துபோம். தேசம் காலம் முதலிய நிமித்தங்களின் தோஷத்தால் புத்திபூர்வமாய்ப் பாபம்செய்ய நேரிடினும், அதற்கு வருந்திப் பின்னும் பாபம் செய்யாது ப்ராயச்சித்தம் செய்ய முற்பட்டுச் செய்து முடித்தால் பாபம் கழிந்துபோம். சாஸ்த்ரங்களில் கூறப்பட்ட பெரிய ப்ராயச்சித்தம் செய்யச் சக் வனுக்கு அதற்காகப் பின்னும் ப்ரபத்தி செய்வதே ப்ராயச்சித்தமாகும். இங்ஙனம் செய்யாதவர்களையும் எம்பெருமான் இக் கர்ம பூமியிலேயே தண்டித்துப் பரிசுத்தாக்குகின்றான். எவ்வகையினும் ப்ரபந்நனுக்கு மோக்ஷம் நிச்சயம்; நரகமில்லை.

ப்ரபந்நனுக்கு மரணத்தில் நியமமின்மை:— ப்ரபந்நன் நல்ல க்ஷேத்ரத்தில் உத்தராயணத்தில் சுக்ல பக்ஷத்தில் பகலில் மரிக்க வேண்டும் என்ற நிர்ப்பந்தமில்லை. மற்ற ஸாதாரண அதிகாரிகளுக்கு இவை அவசியமானவை. ப்ரபந்நனுக்கு எந்த இடத்தில் எப்பொழுது மரணம் வரின்மும் யாதும் குறையில்லை.

ஜீவன் சரீரத்தினின்று வெளியேறும் முறை:— ஸர்வேசுவரன் ஜீவனைச் சரீரத்தினின்று அகற்ற முற்படும்போது முதலில் வாக்கு முதலிய கர்மவிபங்களையும் கண் முதலிய ஜ்ஞானேந்தரியங்களையும் மனத்தில் சேர்க்கின்றான். இத்தகைய மனத்தை ப்ராணவாயுவுடன் சேர்த்து அவையனைத்துடனும் கூடிய ப்ராணவாயுவை ஜீவனோடு சேர்க்கின்றான். ஜீவனுடைய சரீரத்தில் முதுகின் மேற்புறத்தில் தூண் போன்ற மூன்று எலும்புகள் ஒன்றுகூடி நிற்கின்றன. அவை 'த்ரிஸ்தூணம்' என்று வழங்கும். எம்பெருமான் அவற்றைக் கடைந்து அங்கிருந்து ஐந்து பூதங்களின் ஸூக்ஷ்மாம்சங்களை எடுக்கின்றான். அவன் த்ரிஸ்தூணத்தைக் கடையும்போது ஜீவாத்மாவுக்கு உண்டாகும் வேதனையைப் போக்க அவனைத் தன்மீது அணைத்துக் கொள்கின்றான். இதுவரையில் உள்ள அம்சங்கள் மரிக்கும் அனைவருக்கும் பொதுவாகும். இதன் பின் ப்ரபந்நனான ஜீவனைச் சரீரத்தினின்று கிளம்பி நிற்கும்

101-நாடிகளில் வேறு கதையில் செல்லும் 100-நாடிகளா
லின்றி ஸுஷும்நை, ப்ரஹ்ம நாடி, மூர்த்தந்ய நாடியென்ப
படும் 101-வதான நடுநாடி வழியாய் வெளியேற்றி அர்ச்சி
ராதி மார்க்கத்தில் நடத்திச் செல்கின்றன.

அர்ச்சிராதி மார்க்கம்:— சரீரத்திலிருந்து தனிநாடிவழியே
வெளியேறி வந்த ஜீவனை அக்நி தேவதை, பகலின் தேவதை,
சுக்லபக்ஷ தேவதை, உத்தராயண தேவதை, வர்ஷ தேவதை,
வாயு தேவதை, ஸூரியன், சந்த்ரன், மின்னல் தேவதை,
வருணன், இந்த்ரன், ப்ரஹ்மா ஆகிய இவர்கள் வரவேற்றுத்
தக்க உபசாரங்களைச் செய்து தத்தம் எல்லைகளைக் கடத்தி
வழிநடத்தி விடுவார்கள். இதுவே அர்ச்சிராதி மார்க்க
மெனப்படும்.

புருஷார்த்தம்

பரம பதம் சேர்தலும் பரிபூர்ண பகவதநுபவமும்:—ப்ரபந்த
னான ஜீவாத்மா அர்ச்சிராதி கதி முடிந்தபிறகு ஸ்ரீவைகுண்
டத்தை நெருங்குவான்; அங்குச் செல்வதற்காக அதுகாறும்
ப்ரபத்தியின் ப்ரபாவத்தால் நிறுத்திவைக்கப்பட்ட ஸுக்ஷ்ம
சரீரத்தைப் போகவிடுவான்; பின் அங்கு உள்ள விரஜை
யென்னும் அம்ருதமயமான நதியைத் தன் ஸங்கற்பத்தாலே
தாண்டுவான். உடனே எம்பெருமான் ப்ரக்ருதி ஸம்பந்த
மில்லாத சுத்தஸத்துவமயமான சரீரத்தை அவனுக்குக்
கொடுப்பான். பின் அவன் அங்குள்ள ஐரம்மதியம் என்னும்
திவ்ய தடாகத்தைக் கடந்து ஸோமஸ்வநம் என்னும் அரச
மரத்தை அடைவான். அங்கு 500 திவ்யாப்ஸரஸ் ஸ்த்ரீகள்
கையில் மாலை, மை, வாஸனைப்பொடி முதலிய உபசாரப்
பொருள்களைக் கொண்டு இவனை வரவேற்பர். பின்
அவர்கள் இவனுக்கு ப்ரஹ்மாலங்காரம் செய்வித்துச்
சுத்த ஸத்துவமயமான மணம் சுவை தேஜஸ் ஆகியவற்றை
இவனிடம் புகச்செய்வார்கள். பின் அங்குள்ள பல நித்ய
ஸூரிகள் எதிர்கொண்டழைப்பர். அங்கிருந்து திவ்ய கோபு
ரத்திற்குச் சென்று அங்குக் காவல் புரிந்து நிற்கும் இந்த்ரன்
ப்ரஜாபதி என்னும் த்வாரபாலகர்களை நெருங்க, அங்குள்ள
நித்யஸூரிகளும் மஹர்ஷிகளும் இவனைத் தத்தம் இடத்திற்கு

எழுந்தருளவேண்டுமென்று ப்ரார்த்தித்து இவன் திருவடிகளைத் திவ்யதீர்த்தத்தால் கழுவிநிற்பர்; பின்னும் பல திவ்ய ஸ்தரீகள் வாஸனைப்பொடி பூர்ணகும்பம் தீபம் முதலிய வற்றை ஏந்திவந்து உபசரிப்பர். பின் இவன் ஆநந்தமயமான திவ்யமண்டபத்தில் ப்ரவேசிப்பான். அங்கு நித்ய ஸூரிகளும் முக்தர்களும் பகவத்குணங்களைப் பேசி மகிழும் கோஷ்டியைக் கண்டு களிப்பான். அந்தக் கோஷ்டியில் இவனுடைய ஆசார்யர்கள் இவனைக் கண்டு தாம் செய்த கருஷி பலித்ததெனப் பெருமிதம்கொண்டு நிற்பர். இவன் அவர்கள்பால் தன் நன்றியைக் காட்டி வணங்கி நிற்பான். பின் அந்தத் திவ்ய மண்டபத்தில் திவ்ய பர்யங்கத்தில் ஆதிசேஷன்மீது பெரியபிராட்டி, பூமிதேவி, நீளாதேவி ஆகிய நாச்சிமாருடன் எழுந்தருளியுள்ள ஸ்ரீமந்நாராயணனைக் கண்ணாரக் கண்டு அவனது ரத்ந பர்யங்கத்தில் ஏறித் திவ்ய தம்பதிகளுடன் கலந்துபேசி இவன் பேராவல் கொண்டிருந்த படியே, இதுகாறும் இவன் இழந்திருந்த இழவெல்லாம் தீர் அவனைக் கண்டு அவனைப்போன்ற குணங்களைப் பெற்று அவன் திருவடிகளின் கீழே அநந்த—கருட—விஷவக்ஸேநர் முதலிய நித்யஸூரி கோஷ்டியுள் புகுந்து கலந்து, எல்லாவிடத்திலும் எல்லாக் காலங்களிலும் எல்லா நிலைமைகளிலும் எல்லா வகைக் கைங்கர்ய ஸித்தியையும் பெற்று, ஆநந்தக் கடலுள் மூழ்கி நிற்பான். இவனுக்கு அங்கிருந்து ஒரு போதும் திரும்புதல் இல்லை. இவன் தன் இஷ்டப்படி நடப்பதும் பகவத்கைங்கர்யத்தில் அடங்கியதே. தன் இச்சையுடன் ப்ரக்ருதி மண்டலத்திற்கு வந்து சென்றாலும் இவனுக்குச் சிறிதும் பகவதநுபவ ரஸத்திற்கு இடையூறென்பதே யில்லை. இம்முறையைக்கொண்டே இவனுக்குத் திரும்புதல் இல்லை யென்பது. இத்தகைய பகவதநுபவமே பரிபூர்ண ப்ரஹ்மாநுபவமெனப்படும். இதுவே பரம புருஷார்த்தமாம்.

சீரார் தூப்புல் திருவேங்கடமுடையான் திருவடிகளே சரணம்..

ஸ்ரீ:

அனுபந்தம் 2

ஆசார்ய லக்ஷணம்

ஸ்வாமி ஸ்ரீதேசிகன் தாம் அருளிச் செய்துள்ள ஸ்ரீமத் ரஹஸ்யத்ரய ஸாரம் என்னும் க்ரந்தத்தில் ஆசார்ய லக்ஷணம், ஆசார்யர்களுடைய பெருமை முதலியவைகளை விசதமாக விளக்கியுள்ளார்.

ஆழ்வார்- ஆசார்யர்கள் ஸாக்ஷாத் ஸ்ரீமந் நாராயணனுடைய அம்சம் என்பதை இதிஹாஸ புராணங்களிலிருந்தும், ச்ருதி-ஸ்ம்ருதிகளிலிருந்தும் ஆழ்வார்களுடைய அருளிச் 'செயல்களிலிருந்தும் அனேக விதமான பிரமாணங்களுடன் குருபரம்பராஸாரம் என்னும் அதிகாரத்தில் எடுத்துக் காட்டியுள்ளார்.

ஆசார்யக்ருத்யாதிகாரம் என்னும் அதிகாரத்தில் ஆசார்யனுடைய லக்ஷணங்களை (ஸ்ரீஸாத்வத, பகவத்கீதா, வசிஷ்ட-கராள ஸம்வாத, சாண்டில்ய ஸ்ம்ருதி, சாத்யகி தந்த்ராதிகளிலிருந்து) தக்கப் பிரமாணங்களுடன் விளக்கியுள்ளார்.

அதாவது, கருணையையே செல்வமாகக் கொண்ட நம் ஆசார்யர்கள் தத்வம், ஹிதம் புருஷார்த்தம் என்று மூவகையாக வகுக்கப்பட்ட செல்வத்தை எம்பெருமானிடம் எப்போதும் பக்தி நிறைந்த தைவ ப்ரகிருதிகளுக்கு "பரீக்ஷாதி மூல குண நிச்சய பூர்வகமாக" (பற்பல வகைகளில் பரீக்ஷை செய்து பார்த்து, தகுதியுடையவன் என்று நிச்சயம் செய்து கொண்டு) மூன்றாவது மனிதன் அறியாதபடி அளிக்கிறார்கள் (உபதேசிக்கிறார்கள்) என்றும், அஸூரத் தன்மையுடையவர்களிடமிருந்து மறைத்தும் வைப்பார்கள் என்றும் ஆசார்யர்களுடைய சீரிய லக்ஷணங்களை விளக்கியுள்ளார்.

மேலே குறிப்பிடப்பட்ட ஆசார்ய க்ருத்யாதிகாரத்தில்
அடங்கியுள்ள ஸாரத்தை அதிகார சங்கிரகம் 37-வது,
50-வது பாசுரங்கள் நன்கு விளக்குகின்றன. இவைகளையும்
ஆசார்யனின் பெருமை, உபகாரம், கடமை முதலியவைகளை
விளக்கும் இன்னும் சில தேசிகப் பிரபந்த பாசுரங்களையும்
கீழே கொடுத்துள்ளோம்.

ஆசார்யன் செய்யும் உபகாரம்

மருளற்ற தேசிகர் வானுகப்பாலிந்த வையமெலாம்
இருளற்று இறைவனினையடி பூண்டுவெண்ணுதலால்
தெருளற்ற செந்தொழிற்செல்வம் பெருகிச் சிறந்தவர்பால்
அருளற்ற சிந்தையினால் அழியாவிளக்கேற்றினரே

—அதிகார சங்கிரகம் 37

முதலாழ்வார்களின் உதவி

*பாட்டுக்குரிய பழையவர் மூவரைப் பண்டொருகால்
மாட்டுக்கருள்தருமாயன் மலிந்து வருத்துதலால்
நாட்டுக்கிருள்செசு நான்மறை யந்தி நடைவிளங்க
வீட்டுக்கிடைகழிக்கே வெளிகாட்டும் மெய்விளக்கே.

—அதிகார சங்கிரகம் 50

ஆசார்யர்களின் வழியைப் பற்றினமை

கடலமுதத்தைக் கடைந்து சேர்த்த
திருமாலடி காட்டிய, நம்—
தேசிகர்தம் நினைபற்றிச் சேர்ந்தோமே.

—அமிருத ரஞ்ஜனி 2

ஆசார்ய ஸ்ரீஸூக்திகளின் பெருமை

உயிருமுடலும் உடலாகவோங்கித்
தயிர்வெண்ணெய்தாரணி யோடுண்டான்—பயிரில்
களைபோல் அசுரரைக் காய்ந்தான் தன்கையில்
வளைபோலெம்மாசிரியர் வாக்கு.

—அமிருத ரஞ்ஜனி 5

ஆசார்யர்கள் உபதேசித்த அர்த்தங்கள்

உத்திதிகமும் உரைமூன்றின் மும்மூன்றும்
சித்தமுரணத் தெளிவித்தார்—முத்தி தரும்-

மூலமறையின் முடிசேர் முகில்வண்ணன்
சீலமறிவார் சிலர்.

—அமிருத ரஞ்ஜனி 7

ஆசார்யனது உபகாரம்

தத்துவங்களெல்லாம் தகவாலறிவித்து
முத்திவழி தந்தார் மொய்கழுவே—அத்திவத்தில்-
ஆரமுதம் ஆரமுருநிலத்திலென்றுரைத்தார்
தாரமுதலோதுவித்தார் தாம்.

—அமிருத ரஞ்ஜனி 9

காரணமாயுயிராகி அனைத்துங்காக்கும்
கருணைமுகில் கமலையுடனிலங்குமாறும்
நாரணனார் வடிவான வுயிர்களுெல்லாம்
நாமென்று நல்லடிமைக்கேற்குமாறும்
தாரணிநீர் முதலான மாயை காலம்
தனிவானென்றிவை உருவாந் தன்மைதானும்
கூரணி சீர்மதியுடைய குருக்கள் காட்டக்
குறிப்புடன் நாம்கண்டவகை கூறினோமே.

—அமிருத ரஞ்ஜனி 11

அப்படிநின்ற அமலன் படியெல்லாம்
இப்படி எம்முள்ளத்தெழுதினார்—எப்படியும்
ஏரார் சுருதியொளியால் இருள் நீக்கும்
தாராபதியனையார் தாம்.

—அமிருத ரஞ்ஜனி 12

வண்மையுசந்த அருளால் வரந்தரும் மாதவனார்
உண்மையுணர்ந்தவர் ஒதுவிக்கின்ற உரைவழியே
திண்மைதருந் தெளிவொன்றால் திணியிருள் நீங்கிய நாம்
தண்மை கழிந்தனம் தத்துவங் காணுந் தரத்தினமே

—அமிருத ரஞ்ஜனி 16

நாராயணன்பரன் நாம் அவனுக்கு நிலையடியோம்
சோராதனைத்தும் அவனுடம்பென்னுஞ் சுருதிகளால்
சீரார் பெருந்தகைத் தேசிகர் எம்மைத் திருத்துதலால்
தீராமயலகற்றும் திறம்பாத் தெளிவுற்றனமே.

—அமிருத ரஞ்ஜனி 17

அந்தமிலாதிதேவனழிசெய்தடைத்த
 அலைவேலையோதமடையச்
 செந்தமிழ் நூல்வகுத்த சிறுமாமனிச்சர்
 சிறுகைச் சிறுங்கையது போல்
 சந்தமெலாமுரைப்ப இவையென்று தங்கள்-
 இதயத்தடக்கி, அடியோம்-
 பந்தமெலாமறுக்க அருள் தந்துகந்து
 பரவும் பொருள்கள் இவையே.

—அமிருத ரஞ்ஜனி 23

திருமாலடியிணையே திண்சரணாக் கொண்டு
 திருமாலடியிணையே சேர்வார்—ஒருமால்-
 அருளால் அருளாத வாணோர்கள் வாழ்ச்சி
 அருளால் நமக்களித்தாராய்ந்து.

—அமிருத ரஞ்ஜனி 33

திருமாலடியிணை சேர்ந்து திகழ்ந்த அடிமை பெறத்
 திருநாரணன் சரண திண்சரணாகத் துணிந்தடைவோர்
 ஒருநாளுரைக்க உயிர்தரு மந்திரமோதிய நாம்
 வருநாள் பழுதற்று வாழும் வகையதில் மன்னுவமே.

—அமிருத ரஞ்ஜனி 35

ஆசார்ய-சிஷ்யர்களின் ஸம்பந்தம்

இன்பத்திலிறைஞ்சுதலிலிசையும் பேற்றில்
 இகழாத பல்லுறவிலிராகம் மாற்றில்
 தன்பற்றில் வினைவிலக்கில் தகவோக்கத்தில்
 தத்துவத்தை யுணர்த்துதலில் தன்மையாக்கில்
 அன்பர்க்கே யவதரிக்குமாயன் நிற்க
 அருமறைகள் தமிழ்செய்தான் தாளே கொண்டு
 துன்பற்ற மதுரகவி தோன்றக் காட்டும்
 தொல்வழியே நல்வழிகள் துணிவார்கட்கே.

—அதிகார சங்கிரகம் 2

ஆசார்ய பரம்பரை

*என்னுயிர் தந்தளித்தவரைச் சரணம் புக்கு
 யானடைவே அவர்குருக்கள் நிறைவணங்கிப்

பின்னருளாற் பெரும்பூதூர்வந்த வள்ளல்

பெரியநம்பி ஆளவந்தார் மணக்கால்நம்பி
நன்னெறியை யவர்க்குரைத்த உய்யக்கொண்டார்
நாதமுனி சடகோபன் சேனைநாதன்
இன்னமுதத் திருமகளென்றிவரை முன்னிட்டு
எம்பெருமான் திருவடிகள் அடைகின்றேனே.

—அதிகார சங்கிரகம் 3

ஸ்ரீபாஷ்யகாரருடைய ஸூக்திகளில் பரிசயம்

ஆரண நூல்வழிச் செவ்வை அழித்திடுமைதுகர்க்கு, ஓர்-
வாரணமாய் அவர் வாதச்சுதலிகள் மாய்த்த பிரான்
ஏரணிகீர்த்தி இராமானுசமுனி இன்னுரைசேர்
சீரண்சிந்தையினோம் சிந்தியோமினித் தீவினையே.

—அதிகார சங்கிரகம் 4

ஆளவந்தாரின் உபகாரம்

மீளவந்து இன்று விதிவகையால் நினைவொன்றிய நாம்
மீளவந்து இன்னும் வினையுடம் ப்பான்றி விழுந்துழலாது
ஆளவந்தாரென வென்றருள்தந்து விளங்கியசீர்
ஆளவந்தாரடியோம் படியோமினி அல்வழக்கே.

—அதிகார சங்கிரகம் 5

நாதமுனிகளைத் தொழும் பெருமிதம்

காளம் வலம்புரி யன்ன நற்காதலடியவர்க்குத்
தாளம் வழங்கித் தமிழ்மறை இன்னிசை தந்த வள்ளல்
மூளுந் தவநெறி மூட்டிய நாதமுனிகழலே
நாளுந் தொழுதெழுமுவோம் நமக்கார் நிகர் நானிலத்தே

—அதிகார சங்கிரகம் 6

ஆசார்யனது உபகாரம்

* ஆளுமடைக்கலமென்றெமை அம்புயத்தார்க்கணவன்-
தாளினை சேர்ந்து, எமக்கும்மவை தந்த தகவுடையார்
மூளுமிருட்கள் விளமுயன்று ஓதிய மூன்றினுள்ளம்
நாளுமுகக்கவிங்கே நமக்கோர் விதி வாய்க்கின்றதே.

—அதிகார சங்கிரகம் 7

*திருவுடன் வந்த செழுமணி போல் திருமாலிதயம்-
மருவிடமென்ன, மலரடி சூடும் வகைபெறுநாம்
கருவுடன் வந்த கடுவினையாற்றில் விழுந்தொழுகாது
அருவுடன் ஐந்தறிவார் அருள் செய்ய அமைந்தனரே.

—அதிகார சங்கிரகம் 8

இதுவழி யின்னமுதென்றவர் இன்புலன் வேறிடுவார்
இதுவழி யாமலவென்றறிவார் எங்கள் தேசிகரே
இதுவழி எய்துகவென்று உகப்பாலெம்பிழை பொறுப்பார்
இதுவழி யாமறையோரருளால் யாமிசைந்தனமே.

—அதிகார சங்கிரகம் 5

*மூலங்கிளையென ஒன்றிரண்டான மொழியிரண்டும்
மேலொன்றிலையென நின்ற அவ்வித்தகன்தன்னுரையும்
காலங்கழிவதன் முன்னம் கருத்துறக் கண்டிடவே
ஞாலம் புகழுநந்தேசிகர்தாம் நமை வைத்தனரே.

—அமிருதாசுவாதினி 1

ஆசார்யன் கருணை

பரக்கும்புகழ்வரும் பைம்பொருள்வாய்த்திடும், பத்தர்களாய்
இரக்கின்றவர்க்கிவை யீந்தால் அறமுளதென்றியம்பார்
கரக்குங் கருத்துடைத் தேசிகர் கன்றென நம்மையெண்ணிச்
சுரக்குஞ் சுரவிகள்போல் சொரிகின்றனர் சொல்லமுதே.

—அமிருதாசுவாதினி 14

ஆசார்யோபதேசத்தின் பெருமை

பொங்குபுன லாறுகளிற் புவன மெல்லாம்
பொற்கழலா லளந்தவன்தன் தாளால் வந்த
கங்கையெனும் நதிபோலக் கடல்களேழில்
கமலைபிறந்து அவனுகந்த கடலேபோலச்
சங்குகளில் அவனேந்துஞ் சங்கே போலத்
தாரிலவன் தண்டுளவத்தாரே போல
எங்கள் குலபதிகளிவை மேலாமென்றே
எண்ணிய நல்வார்த்தைகள் நாமிசைகின்றோமே.

—அமிருதாசுவாதினி 25

*காசினியின் மணியனைத்துங் காயாவண்ணன்
கடைந்தெடுத்த கவுத்துவத்தின் சீர்மைக் கொவ்வா

காசிமுதலாகிய நன்னகரியெல்லாம்

கார்மேனி யருளாளர் கச்சிக் கொவ்வா

மாசில்மனந் தெளிமுனிவர் வகுத்த வெல்லாம்

மாலுசந்த வாசிரியர் வார்த்தைக் கொவ்வா

வாசியறிந்திவை யுரைத்தோம் வையத்துள்ளீர்

வைப்பாக விவைகொண்டு மகிழ்மினீரே.

—அமிருதாசுவாதினி 27

சடையன் திறலவர்கள் பெருஞானக் கடலதனை

இடையமிழாது கடக்கினும் ஈதளவென்றறியார்

விடையுடனேழன்றடர்த்தவன் மெய்யருள் பெற்ற நல்லோர்

அடையவறிந்துரைக்க (வவ்) அடியோமுமறிந்தனமே.

—அமிருதாசுவாதினி 34

எம்பெருமானார் புகழ்

*அலர்ந்த வம்புயத்திருந்து தேனருந்தி இன்னகல்-

அல்குலாரசைந்தடைந்த நடைகொளாத தனமெனோ

நலந்தவிர்ந்ததால் அதென்கொல் நாவின வீறிழந்ததால்

நாவணங்குநாதர் தந்த நாவின் வீறிழந்ததென்

சலந்தவிர்ந்து வாது செய்து சாடி மூண்ட மிண்டரைச்

சரிவிலேனெனக் கனைத்துரைத்த வேதிராசர்தம்

வலந்தருங்கை நாயனார் வளைக்கிசைந்த கீர்த்தியால்

வாரி பாலதாமதென்று மாசில் வாழி வாழியே.

—அமிருதாசுவாதினி 33

ஸம்பந்தாயம் வந்த வழியில்

மடைப்பள்ளியாச்சான் பெருமை

*அடற்புள்ளரசினும் அந்தணர்மாட்டினும், இன்னமுதக்-

கடற்பள்ளி தன்னினும் காவிரியுள்ளமுகந்த பிரான்

இடைப்பிள்ளையாகி உரைத்ததுரைக்கும், எதிவரனார்-

மடைப்பள்ளி வந்த மணம் எங்கள்வார்த்தையுள்மன்னியதே.

—பரமபத சோபானம் 12

ஆசார்யர்கள் செய்த மஹோபகாரம்

விடுநெறி யஞ்சி விடத்தொடக்கிய

விதியரடைந்து தொழத் தழைத்தெழு

விழியருள் தந்து விலக்கடிக்களை
 விரகிலியம்பி விலக்கி வைத்தனர்
 கொடுவினை யென்பதனைத்தினைத்தனை
 கொணர்தலிகந்த குணத்தனத்தினர்
 குருகையில் வந்து கொழுப்படக்கிய
 குலபதி தந்த குறிப்பில் வைத்தனர்
 கடுநரகன் புகழற்றி மற்றொரு
 கதிபெறுமன்பிலெமைப் பொருத்தினர்
 கமலையுகந்த கடற்கிடைக் கடல்
 கருணையுயர்ந்த திடர்க்கொருக்கினர்
 படுமுதலின்றி வளர்த்த நற்கலை
 பலபல வொன்ற வெமக்குரைத்தனர்
 பழமறை யந்தி நடைக்கிடைச் சுவர்
 பரமதமென்ற திடித்த பத்தரே.

—பரமத பங்கம் 2

போமுரைக்கும் பொருள் யாமறியோம் பொருளார்மறையில்
 தாமுரைக்கின்றன தாமேயறியுந் தரமுடையார்
 ஆமுரைக்கென்றிவை யாய்ந்தெடுத்து ஆரணநூல்வழியே
 நாமுரைக்கும்வகை நல்லருளேந்தி நவின்றனரே.

—பரமத பங்கம் 3

சீரொன்று தூப்புல் திருவேங்கடமுடையான்
 பாரொன்றச் சொன்ன பழமொழியுள்—ஓரொன்று
 தானே அமையாதோ தாரணியில் வாழ்வார்க்கு
 வானேறப் போமளவும் வாழ்வு.

சீரார் தூப்புல் திருவேங்கடமுடையான் திருவடிகளே சரணம்.

ஸ்ரீ:

அனுபந்தம் 3

சிஷ்யனின் கடமை

ஆசார்ய லக்ஷணத்தை விளக்கியுள்ளது போல் சிஷ்யனுடைய கடமைகள் யாவை என்பதையும் ஸ்வாமீஸ்ரீதேசிகன் ஸ்ரீமத் ரஹஸ்ய த்ரயஸாரத்தில் சிஷ்யக்ருத்யாதி-காரத்தில் விளக்கியிருக்கிறார்.

உதாரணமாக, புத்திமானான சிஷ்யன் தன் ஆசார்யனுடைய பெருமையைப் பிரபலப்படுத்துவதுடன், அவரிடமிருந்து அறிந்த (ரகசிய) மந்த்ரங்களையும் மந்த்ரார்த்தங்களையும் முயற்சி செய்தாவது மறைத்து வைத்துக் கொள்ளவேண்டும். இதற்கு எதிரிடையாகச் செய்தால், பகவதநுபவம் என்னும் செல்வமும் ஸ்வநிஷ்டை என்னும் ஆயுளும் குலைந்துபோம் என்று கூறும் சேஷஸம்ஹிதையிலுள்ள சுலோகத்தைப் பிரமாணமாகக் காட்டியுள்ளார்

இப்படிப் பலவிதமான பிரமாணங்களுடன் சிஷ்யனுடைய கடமையை விளக்கும் இந்த அதிகாரத்தின் ஸாரத்தை அதிகார ஸங்கிரகம் 38-வது பாசரம் நன்கு விளக்குகிறது:—

“ஏற்றி மனத்தெழில் ஞானவிளக்கை இருளனைத்தும்-
மாற்றினவர்க்கு, ஒருகைம்மாறு மாயனுங் காண்கில்லான்
போற்றி யுகப்பதும் புந்தியிற் கொள்வதும், பொங்குபுகழ்-
சாற்றி வளர்ப்பதும் சற்றல்லவோ முன்னம் பெற்றதற்கே ”

—அதிகார சங்கிரகம் 38

ஆசார்யன் சிஷ்யர்களுக்குத் தத்துவம், உபாயம், புருஷார்த்தம் ஆகிய இவற்றை உபதேசித்து ஜ்ஞானமாகிய தீபத்தை ஏற்றி அஜ்ஞானத்தை ஒழித்து விடுகின்றான். இத்தகைய ஆசார்யன் விஷயத்தில் செய்யக் கடவ பிரதி-யுகாரத்தைக் காண்பதற்கு ஸர்வேசுவரனாலும் முடியாது..

ஆயினும் உலகில் சிஷ்யர்கள் ஆசார்யனைப் புகழ்ந்து மகிழ்வதும், தியானிப்பதும், அவனிடம் உள்ள அன்பிற்குப் போக்கு வீடாகச் செய்வதன்றி, அவனிடம் பெற்ற மஹோபகாரத்திற்குச் சிறிதளவும் ஈடாகமாட்டா.

மதுரகவி காட்டியதே நல்வழி

எம்பெருமானுக்கும் ஜீவனுக்கும் பத்துவித ஸம்பந்தங்கள் உள். அவையாவன:—1. ஆனந்த ரூபமான பகவானுடைய அநுபவம். 2. அவனைச் சரணமாக அடைதல். 3. அவனையே தன் ஸ்வரூபத்திற்குத் தக்க பலனாகக் கொள்ளுதல். 4. அவனோடு பல்வகை உறவையுடைமை. 5. தகாத விஷயங்களில் ஆசையை அவனால் ஒழிக்கப்பெறுதல். 6. அவன் விஷயமாக பற்று உண்டாகப் பெறுதல். 7. பாபங்களை ஒழிக்கப்பெறுதல். 8. அவனுடைய கருணைக்கு இலக்காயிருத்தல். 9. அவனால் தத்துவஜ்ஞானம் உண்டாகப் பெறுதல். 10. அவன் தன்னைப் போலாக்கப் பெறுதல்; என்பனவாம்.

மதுரகவிகள் தம் வாழ்நாளில் கண்ணன் இவ்வுலகில் எழுந்தருளியிருந்த போதிலும், அவனிடம் ஈடுபடாமல் ஆழ்வாரையே பற்றி, இந்தப் பத்துவிதமான ஸம்பந்தத்தையும் ஆழ்வார் விஷயத்திலே கொண்டு 'கண்ணிருன் சிறுத்தாம்பு' என்னும் பிரபந்தத்தைப் பாடியருளினார். இங்ஙனம் மதுரகவிகள் காட்டிய (ஆசார்யனை அடைதல் என்ற) வழியே அற்ப சுகங்களை விலக்கும் தைர்யமுடைய ஆஸ்திகர்க்குச் சிறந்ததாம்.

—(ஸ்ரீ உபய வே. வ. ந. ஸ்ரீராம தேசிகாசார்ய ஸ்வாமி அதிகார சங்கிரகம் “இன்பத்தி லிறைஞ்சுதலி லிசையும் பேற்றில்..” எனும் 2-ஆம் பாசுரத்திற்கு அளித்த கருத்துரை. இப்பாசுரத்தை இந்நூலில் பக்கம் அ-24 இல் காண்க.)

சீரார் தூப்புல் திருவேங்கடமுடையான் திருவடிகளே சரணம்.

ஸ்ரீ:

அனுபந்தம் 4

ஊர்த்வ புண்ட்ர தாரணம்

(திருமண் இட்டுக்கொள்ளுதல்)

ஸ்ரீவைஷ்ணவ இளைஞர்கள் பலர் திருமண் காப்பு அணிவது அநாகரிகமானது அல்லது அவசிய மற்றதென்று கருதுகிற காலம் இது. சேரத்தகாக சேர்க்கையினால் ஏற்பட்டுள்ள தவறான புதுமை உணர்ச்சியே இதற்குக் காரணம் எனினும், ஓரளவு பெற்றோர்களும் பெரியோர்களும் இதற்குப் பொறுப்பாளிகளாவர்.

திருமண் காப்பு அணிவது, ஸந்த்யா வந்தனம் செய்வது போன்றவைகளின் அவசியத்தை வற்புறுத்துவதற்கு சாஸ்த்ர ரீதியான காரணங்களை எடுத்துக்காட்டினால் மட்டும் போதாது. இவைகளினால் அன்றாட வாழ்க்கையில் ஏற்படக் கூடிய நன்மைகளையும் அவர்களுக்கு எடுத்துக் கூறுவது பெரியோர்களுடைய கடமையாகும்.

உதாரணமாக, “கண் கெட்டபின் சூர்யநமஸ்காரமா?” என்கிற பழமொழியை எடுத்துக்கொள்வோம். அதாவது, கண்கெடாமலிருப்பதற்கு சூர்யநமஸ்காரம் முன் உதவியாக இருக்கும்; தினந்தோறும் சூர்யநமஸ்காரம் விரிவாகச் செய்யவேண்டும் என்பது அல்ல. தினப்படி செய்ய வேண்டிய மாத்யாஹ்நிகத்திலேயே அது அடங்கியுள்ளது. விரல்களைப் பின்னி அதனால் ஏற்படும் த்வாரத்தின் வழியே சூர்யனைப் பார்த்துக்கொண்டு மந்திரத்தைச் சொல்வதே ஒரு சுருக்கமான சூர்யநமஸ்காரம். இவ்வாறு செய்தால் கண்பார்வை நன்றாக இருக்கும். இதைக் கூடச் செய்யாததனால் தற்கால இளைஞர்கள் பலருக்குக் கண்ணாடி அணியவேண்டிய அவசியம் ஏற்பட்டுள்ளது.

இதைக் கருத்திற் கொண்டே “கண் கெட்டபின் சூர்ய நமஸ்காரமா?” என்ற பழமொழி ஏற்பட்டிருக்கவேண்டும். கண்கெடாமலிருக்க சூர்யநமஸ்காரம் (ஸந்த்யாவந்தனாதிகள்) அவசியம் என்பது உள் கருத்து.

அதுபோலவே மூன்று வேளைகளிலும் ஸந்த்யா வந்தனம் செய்வதால் எவ்வளவோ நன்மைகள் உள்ளன. விரிவுக்கு அஞ்சி அவைகளை இங்கு குறிப்பிடவில்லை. முக்கியமாக, மூன்று வேளைகளிலும் சுருக்கமாகவாவது (ஆனால் முறை பிறழாமல்) ஸந்த்யா வந்தனம் செய்து வந்தால், பிறரை வசீகரிக்கக்கூடிய தேஜஸ் (பொலிவு) ஏற்படுவதுடன் பக்தி, விவேகம், தன்னம்பிக்கை, நன்னடத்தை ஆகியவை கூடும். துற்சொப்பனங்களும் ஏற்படா. இவ்வகை நலன்களை நம் இளைஞர்களுக்கு எடுத்துக்காட்டினால் அவர்கள் ஸந்த்யாவந்தனாதிகளைச் செய்யத் தவறமாட்டார்கள்.

இனி, திருமண் காப்பு அணிவதன் அவசியத்தை நாம் உணரவேண்டும். தினந்தோறும் ஸநானம் செய்தவுடன் உடலில் உள்ள தூர்நீர் எல்லாம் நெற்றியின் முன்பாகத்துக்கு வந்து சேருகிறது. திருமண் காப்பு அணிவதனால் அது நெற்றியிலிருந்து உறிஞ்சப்பட்டு திருமண்ணுடன் காய்ந்து விடுவதனால் தூர்நீரினால் ஏற்படக்கூடிய கெடுதி தவிர்க்கப் படுகிறது என்பது விஞ்ஞான ரீதியாகக் கண்ட ஒரு உண்மை. இதற்காக மட்டுமல்ல, நாம் ஸ்ரீமந்நாராயணனின் திருவடி ஸம்பந்தம் பெற்றவர்கள் என்பதைப் புலப்படுத்த திருமண் காப்பு அணிவது அணிகலன். பதவி, தகுதிக் கேற்ப ‘பாட்ஜ்’ அணிவதில்லையா? அதுபோல் இதுவும் நம் ஸம்பிரதாயச் சிறப்பைக் காட்டும் ஒரு புற அடையாளம் என்றும் கருதலாம். இதில் பெருமைப்படலாம்.

இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் ஒரு சிறு சம்பவத்தைக் குறிப்பிடுவது பொருந்தும். ஒரு இளைஞன் தற்கால நாகரிகத் திற்கேற்ப திருமண் காப்பு அணிவதை அநாகரிகம் என்று கருதி வந்தான். அவனுடைய தகப்பனார் திருமண் காப்பு அணிய வேண்டியது அவசியம் என்பதற்குச் சாஸ்திரங்களிலிருந்து எவ்வளவோ மேற்கோள்கள் எடுத்துக்

காட்டினார். இதனெல்லாம் அவன் மனம் மாறவில்லை. அவனைத் திருத்தும் வழி தெரியாமல் தகப்பனாரும் சஞ்சலத்திற்குள்ளானார். அந்த இளைஞன் வேலை செய்யும் அலுவலகத்தில் இரவில் வேலை செய்யவேண்டிய மாற்றல் வந்தது. இரவு சுமார் பத்தரை மணிக்கு அவனுடைய பணி ஆரம்பமாகும். இரவில் அவன் தனியே செல்லும் போது ஒரு குறிப்பிட்ட இடத்தில் ஜனநடமாட்டமே இராது. அந்த இடத்தில் யாரோ தற்கொலை செய்துகொண்டதாகவும் அவருடைய ஆவி அங்கு உலவுவதாகவும் ஒரு வதந்தி இருந்து வந்தது. எனவே அந்த இடத்தை அடைந்தவுடன் அவனுக்கு ஒரு விதமான திகில் ஏற்பட்டு, அதனாலேயே அவனுக்குக் கடுமையான ஜூரம் கண்டது. அவனுக்கு ஜூரம் கண்டதற்குக் காரணத்தை அறிந்த அவன் தகப்பனர் அவனுக்குத் திருமண் காப்பின் பெருமையை விளக்க இந்தச் சந்தர்ப்பத்தைப் பயன்படுத்திக் கொண்டார். திருமண் காப்பு அணிந்தால் எவ்வளவு துர்த்தேவதைகளோ, பேய் பிசாசு முதலியவைகளோ அல்லது துர்மரணம் அடைந்தவர்களுடைய ஆவியோ அருகில் நெருங்காது என்று கூறினார். இதற்கு எடுத்துக் காட்டாக காலரா முதலிய கொடிய நோய் ஏற்பட்டிருக்கும்போது தங்கள் வீட்டில் அந்த நோய் வருவதைத் தடுக்க எல்லா மதத்தினரும் (பிற சமயத்தாரும்) தம் தம் வீட்டு வாயிற் கதவில் திருமண் காப்புச் சின்னத்தை பதித்துவைத்து தம் இல்லங்களை அந்த நோய் அண்டாமல் தடுத்திருப்பதை விளக்கினார். சாஸ்திரங்களிலிருந்து கொடுக்கப்பட்ட மேற்கோள்களை விட இது பயன் தரக் கூடியதாக இருந்தது. அது முதல் அந்த இளைஞனும் இரவில் பணிபுரியச் செல்லும் போது திருண் காப்பு அணிந்துகொள்வதை வழக்கமாகக் கொண்டான். அந்தக் குறிப்பிட்ட இடத்தை அடைந்தவுடன் அவனுக்கு எந்த விதமான பயமும் ஏற்படாமல் இருக்கவே, தகப்பனர் எடுத்துக் கூறியபடி திருமண் காப்பின் மஹிமையை உணரலானான். அது முதல் பகலானாலும் இரவானாலும் நெற்றியில் திருமண் காப்பு இல்லாமல்

இருப்பதில்லை. இத்தகைய அநுபவங்கள் பலருக்கும் ஏற்பட்டிருக்கும். இவ்விதச் சோதனைகளைத் தவிர்க்கவும் வருமுன் காத்தலாகத் திருமண் இட்டுக்கொள்வது விவேகம்.

தக்கமுறையில் பெரியோர்கள் எடுத்துக் கூறினால், வழி தவறிய நம் இளைஞர்களைத் திருத்துவது சுடினமல்ல என்பது தெளிவு. “நான் சொன்னால் என் பிள்ளை கேட்கமாட்டான்” என்று பெரியோர்கள் அசட்டையாக இருந்துவிடாமல், சிரத்தை எடுத்துக்கொண்டு ஊக்கத்துடன் அடிக்கடி இதமாக எடுத்துச் சொன்னால் நம் இளைஞர்களைத் திருத்தி நல்வழிப்படுத்துவது எளிது.

‘மனத்தில் பக்தி இருந்தால் போதாதா? இந்த வெளி வேஷம் எதற்கு?’ என்று சிலர் நினைக்கலாம். மனத்தில் பக்தி இருப்பது அவசியம் என்று அவர்கள் ஒத்துக்கொண்ட வரையில் நல்லது. ஆத்மாவையும் மனத்தையும் பகவானோடு ஸம்பந்தப்படுத்தி அதனால் அவற்றைப் பயனுள்ளவைகளாகச் செய்யவேண்டும் என்று நினைப்பதுபோல, பகவானுடைய சொத்தாகிய இந்தச் சரீரத்தையும் அவனுடைய தாக்கி, அவனது சின்னங்களைத் தரித்து, அதையும் பயனுள்ளதாகச் செய்ய வேண்டாமா? ஆகையால் மனத்தில் பக்தி அவசியம் என்பதுபோல, சரீரத்தில் ஊர்த்வ புண்ட்ரம் தரிப்பதும் அவசியம். அதைத் தரித்துச் சரீரத்தைப் புனிதமாக்குவதும் நம் கடமை.

பகவானுக்கு அடியார்களான நாம் ஸ்வாமியான பகவானுடைய சின்னத்தை நம் சரீரத்தில் தரிப்பது உசிதம், அவசியமும் கூட, பகவானுடைய ஆலயத்தைப் பெருக்கி மெழுகிக் கோலம் இடுவதுபோல, அவனுக்கு இருப்பிடமான நம் சரீரத்தையும் ஊர்த்வ புண்ட்ரத்தால் அலங்கரிக்க வேண்டும். நாம் திருமாவின் அடியவர்கள் என்பதைப் புலப்படுத்தத் திருமண் காப்பு தரிப்பது மிக மிக அவசியம். இதில் நாகரிகக் குறைவோ, வெட்க உணர்வோ கொள்ள வேண்டாம். பெருமைப்பட வேண்டிய ஒரு கடமையிலிருந்து தயங்கித் தவறுவதுதான் வெட்கக்கேடு!

உபநயநம் ஆகி ஸமாச்ரயணமும் ஆனவர்கள் தினமும் த்வாதச ஊர்த்வபுண்ட்ரம் (பன்னிரண்டு திருமண்) தரித்து, ஜபம் திருவாராதனம் முதலிய எல்லாவற்றையும் செய்ய வேண்டும். சரீரத்தில் நெற்றி, வயிற்றில் நடு பாகம், இரு பக்கங்கள், மார்பு, இரண்டு புஜங்கள், கழுத்தினுடைய முன்-பின் பாகங்கள், இருபக்கங்கள், அடிமுதுகு, —ஆக பன்னிரண்டு இடங்களில் பன்னிரண்டு திருநாமங்களையும் சொல்லி இட்டுக்கொள்ள வேண்டும். பிறகு “சது: சக்ரம் நமஸ்யாமி...” என்று ஆரம்பிக்கும் பன்னிரு நாம த்யான சுலோகங்களையும், தேசிகன் அருளிச் செய்துள்ள பன்னிரு நாமத்தையும் அனுஸந்திக்கவேண்டும். அவகாசமிருந்தால் பெரியாழ்வார் திருமொழி 2-ஆம் பத்து 3-ஆம் திருமொழியையும், நம்மாழ்வார் திருவாய்மொழி 2-ஆம் பத்து 7-ஆம் பாசுரத்தையும் அனுஸந்தித்தல் நலம். அது முடியாத போது, “கேசவனையும் தாமோதரனையும் மறக்கலாகாது” என்ற வாக்யத்தின்படி, முதலாவதான கேசவன் நாமத்தைச் சொல்லி நெற்றியிலும், பன்னிரண்டாவதான தாமோதர நாமத்தைச் சொல்லிக் கழுத்தின் பின்புறத்திலும் இரண்டு திருமண்களையாவது தரிக்கவேண்டும், ஆகிலும் ஸ்ரீஜயந்தி. ஸ்ரீராம நவமி முதலிய விசேஷ தினங்கள், ஆசார்யர் களுடைய திருநக்சுத்ர தினங்கள், ஏகாதசி. த்வாதசி திதிகள், அமாவாஸ்யை முதலிய பித்ரு தினங்கள் ஆகியவற்றிலாவது அவச்யம் த்வாதச ஊர்த்வபுண்ட்ரம் தரிக்க வேண்டும், ஸ்வாமி ஸ்ரீதேசிகன் அருளிச் செய்த பன்னிரு நாமம் என்ற பிரபந்தத்தில் பன்னிரண்டு திருமண்களிலும் த்யானம் செய்ய வேண்டிய பகவானுடைய ஸ்ரூபம் ஆயுதங்கள் முதலியவை கூறப்பட்டிருக்கின்றன. பன்னிரண்டு திருமண்களை இட்டுக்கொண்டு அதில் பகவத் ஸ்வரூபத்தைத் தியானிப்பதால், நம்மிடம் பகவானுடைய ஸாத்நித்யம் அதிகமாக ஏற்படுகிறது; ஸத்வகுணம் வருத்தியடைகிறது. சரிய:பதியின் அநுக்ரஹத்தால் ஸகல மங்களங்களும் உண்டாகின்றன.

ஸ்ரீ :

அனுபந்தம் 5

ஸமாச்ரயணம்

(பஞ்ச ஸம்ஸ்காரம்)

(ஸ்ரீ உபய வே. வித்வான் புதுக்கோட்டை

அ. ஸ்ரீவிவாஸ ராகவாசார்ய ஸ்வாமி, எம். ஏ., மதுரை)

ஸமாச்ரயணம் என்பது ஸ்ரீவைஷ்ணவ ஸம்ப்ரதாயத்தில் அனுஷ்டிக்கப்பட்டு வருகிற ஒரு முக்கியமான ஸம்ஸ்காரம். உபநயனம் ஆனவர்களுக்கு இது செய்யப்படுகிறது. ஆசார்யர் பகவதாயுதங்களான சங்க—சக்ரங்களின் இலச்சினைகளை அக்னியில் காய்ச்சி, சக்ரத்தால் சிஷ்யனுடைய வலது புஜத்திலும், சங்கத்தால் இடது புஜத்திலும் மந்த்ரத்தைச் சொல்லி அடையாளமிடுகிறார். ஸ்வாமியின் சின்னத்தை சேவசன் தரிப்பதை உலகில் காண்கிறோம்; அதே போல நம் ஸ்வாமியான பகவனுடைய சின்னங்களான சங்க—சரக்களை அடியார்களான நாமும் நம் சரீரத்தில் ஸ்திரமாகத் தரிக்க வேண்டியது அவசியம். பகவானை நாம் உறுதியாகப் பற்றியதற்கு இது ஓர் அடையாளம். அதனாலேயே இதற்கு ‘ஸமாச்ரயணம்’ (பற்றுதல்) என்று பெயர். இது ப்ராஹ்மணர்களுக்குப் போலவே ப்ராஹ்மணரல்லாதவர்களுக்கும் அவரவர்களுக்கேற்ற முறையில் ஸ்ரீவைஷ்ணவ ஸம்ப்ரதாயத்தில் செய்யப்பட்டு வருகிறது.

‘தாபம்’ என்கிற இந்த ஸம்ஸ்காரம் ஆனவர்கள்தான் த்வாதச ஊர்தவபுண்டரம் (பன்னிரண்டு திருமண்) இட்டுக் கொள்ளத் தகுதியுடையவர்களாகிறார்கள். அப்போதே அவர்களுக்கு ‘நாமஸ்யநாமம்’ என்று ஒரு புதுப் பெயரும் கொடுக்கப்படுகிறது இது நாம ஸம்ஸ்காரம். பிறகு ஆசார்யர் அவர்களுக்கு திருவஷ்டாஷ்டரம், த்வயம், சரம சுலோசம் ஆகிய மந்த்ரங்களையும், ஸ்ரீ மத்யராமாயணம், பகவத்கீதை முதலான அத்யாத்ம க்ரந்தங்களையும் உபதேசிக்கிறார்.

இது மந்த்ர ஸம்ஸ்காரம். அதன்பின் அவர்களுக்குப் பகவானை ஆராதிக்கும் முறை உபதேசிக்கப்படுகிறது. இது இஜ்யா ஸம்ஸ்காரம். இதன் பிறகே அவர்கள் திருமாளிகைகளிலுள்ள பகவந்மூர்த்திகளைத் தொட்டு ஆராதிக்க யோக்யதையுடையவராகிறார்கள். இவ்வாறு ஐந்து ச்ரியைகள் இருப்பதாலேயே இதற்குப் 'பஞ்ச ஸம்ஸ்காரம்' என்று மற்றொரு பெயர் வழங்குகிறது.

இந்தப் பஞ்சஸம்ஸ்காரத்தால ஒருவனுடைய சரீரத் துக்கும் உள்ளே யிருக்கும் ஆத்மாவுக்கும் சுத்தி ஏற்படுகிறது. பரமாத்மா இவ்வடியார்கள் விஷயத்தில் அருள்புரிகிறான். அதனால் அவன் ஸம்ஸாரமாகிற கடலைத் தாண்டி, முடிவில் மோக்ஷத்தையும் அடைகிறான் என்று சுருதி ஸ்பஷ்டமாக ஒதுகிறது.

இந்த ஸமாச்சரயணம் என்கிற பஞ்ச ஸம்ஸ்காரத்தை ஒருவன் செய்து கொள்ளாவிட்டால் நேராகப் பகவானைத் தொட்டு ஆராதிக்க முடியாதாகையாலும், அவன் பெருமையைக் காட்டும் முக்யமான மந்த்ரங்களை ஜபிக்க இயலாதாகையாலும், அதனால் இவனுக்கு உஜ்ஜீவஐபாயம் இல்லாமல் போகுமாகையாலும், உபநயநம் ஆனவுடனேயே எல்லோரும் இதைச் செய்து கொள்ளவேண்டும் அதன்பிறகு தேசமறிய எம்பெருமானுக்கு ஆளாய்த் திரிகின்றவர்களாகி, அவன் கடாஷுத்துக்கு இலக்காகிறார்கள். அப்படிப்பட்ட ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களின் பாததூளி படுதலால் இவ்வுலகம் பாக்யம் பெற்றதாகிறது.

“ரதசரண நிருட வ்யஞ்ஜநாநாம் ஜநாநாம் துரித மதனலீலா தோஹளீ தேஹளீச: ||”

என்று ஸ்வாமி ஸ்ரீதேசிமன் பஞ்ச ஸம்ஸ்காரங்களின் ஆவச் யகத்தையும், இந்த ஸம்ஸ்காரத்தைச் செய்துகொண்டவர்களுக்கு பகவான் அருள்புரியும் வகையையும் ஸாதித்துள்ளார்.

ப்ரபத்தி

சேதனன் எனப்படும் ஜீவாத்மா ச்ரியப்பதியாண பகவானுடைய பக்கலை நிரந்தரமாக அடைவதையே மோக்ஷம் என்கிறோம். இதுவே மற்றெல்லாவற்றையும் விட மிகவும் உயர்ந்த பதவி—பரம பதம்.

இந்த உயர்பதவியை அடைவற்கு பக்தியோகம், ப்ரபத்தி என்னும் உபாயம் ஆகிய இரண்டு மார்க்கங்கள், பக்தியோகம் என்பது கர்மயோகம் ஜ்ஞானயோகம் என்ற இரண்டின் உதவியுடன் பகவானிடம் பக்தி செலுத்தித் தவம் புரிந்து மோக்ஷமடைய முயலுவதாகும். ‘ஸ்ரீமந் நாராயணன் ஒருவனே ஜகத்ரக்ஷகன், தானும் பிறரும் தனக்குத் தஞ்சமல்ல’ என்ற நிச்சயத்துடன் ஒருவன் எம்பெருமானைச் சரணம் புகுவதே ‘ப்ரபத்தி’ எனப்படுகிறது. ‘சரணுகதி’ என்பதும் இதுவே, தன்னைக் காக்கும்பொறுப்பை எம்பெருமானிடம் ஸமர்ப்பிப்பதால் இதைப் ‘பரந்யராஸம்’ என்றும், தன்னைக் காத்துக்கொள்ளும் உபாயத்தை ஒருவன் இதனால் கைக்கொள்ளுவதால் ‘உபாயாநுஷ்டாநம்’ என்றும் இதைக் கூறுவர்.

முதலாகக் கூறப்பட்ட பக்தி யோகத்தை அனுஷ்டிக்க உத்தம ஜாதியில் பிறந்தவர்களுக்கு மாத்திரமே ஸாத்யமாகும். மேலும் அவர்கள் கர்மயோகம், ஜ்ஞானயோகம் முதலியவற்றை அனுஷ்டிக்கக் கூடியவர்களாயும், அவைகளைப் பற்றித் தேறிய ஜ்ஞானம் உடையவர்களாயும் இருக்க வேண்டும். இதற்குச் ச்ருதி—ஸ்மருதிகளில் தேர்ச்சி அவசியம்.

பக்தியோகத்தை அனுஷ்டிக்க வேண்டிய எந்த யோச்யதையும் இல்லாதவர்களே ப்ரபத்தி செய்வதற்கு அருகதை உடையவர்கள். அதாவது, 1. கர்மயோகம் ஜ்ஞானயோகம் முதலியவற்றை அனுஷ்டிக்கச் சக்தியின்மை, 2. அவை

களைப் பற்றிய ஞானமின்மை, 3. அவைகளை செய்ய இயலாத இனத்தில் பிறந்தவர் என்று சாஸ்திரங்களால் விலக்கப்படுதல், 4. மோக்ஷமடைவதில் கால விளம்பத்தைப் பொறுக்க முடியாமை— ஆகிய இந்த நான்கில், ஏதாவது ஒன்றே இருப்பவர்கள், இரண்டு இருப்பவர்கள், மூன்றிருப்பவர்கள் அல்லது நான்குமிருப்பவர்கள் ஆகியோரே ப்ரபத்தி என்னும் உபாயத்துக்குரிய அதிகாரிகளாவர்.

ஸாதாரணமாக உலகத்தில் ஒரு பதவியை அடைய வேண்டுமானால் அதற்கெனக் குறிப்பிட்ட ஒரு யோக்யதாம்சம் இருக்கும். அது உள்ளவர்களே அந்தப் பதவியை சுலபமாகவும் சீக்கிரமாகவும் அடைய முடியும். மோக்ஷமாகிய உயர் பதவியை அடைவதற்கான நிலை அதற்கு நேர் எதிரிடையானது. பக்தியோகம் செய்யக் கூடியவன் என்று யோக்யதாம்சம் உடையவன் அதைச் சுலபமாகவோ சீக்கிரமாகவோ அடைய முடியாது. அதாவது அவனுக்கு அந்த ஜன்மத்திலேயே மோக்ஷம் கிடைக்கும் என்று சொல்வதற்கில்லை. மோக்ஷம் கிடைப்பதற்குமுன் அவன் ப்ராரப்த கர்மத்திற்கேற்ப பல ஜன்மங்கள் எடுக்கவேண்டியிருந்தாலும் இருக்கலாம்.

ஆனால், பக்தியோகம் செய்யக்கூடிய யோக்யதையைப் பெறாமல் இருப்பதே ப்ரபத்தி உபாயத்தை அனுஷ்டிப்பதற்குத் தேவையான யோக்யதாம்சமாகும். ப்ரபந்தனுக்கு (அதாவது ப்ரபத்தி என்னும் உபாயத்தை அனுஷ்டித்தவனுக்கு) அவன் கோரினவளவில்—அதாவது உடனடியாகவோ அல்லது அவனது ஆயுள் முடிந்த உடனேயோ—மோக்ஷம் கிடைக்கும். அவனுக்கு மறு ஜன்மம் கிடையாது.

இந்த ப்ரபத்தியை அதனுடைய ஐந்து அங்கங்களோடு அனுஷ்டிக்க வேண்டும்:— 1. அநாதிகாலமாகப் பாபமே செய்து வந்த நான் இனி பகவானுடைய திருவுள்ளத்துக்கு உகப்பான அநுகூல கார்யத்தையே செய்வேன் 2. அவனுக்குப் பிரதிகூலமான கார்யங்களைச் செய்யமாட்டேன். 3 பகவானைத் தவிர வேறு எவரும் என் இடரைக் களைந்து என்னைக்

காககவலவரல்லர். 4. பிரார்த்தித்தால் பகவான் தன்கருணையால் நிச்சயம் ரக்ஷிப்பான் என்று நம்புகிறேன். 5. ஆகையால் என்னைக் காத்தருள வேண்டும் என்று அவனைப் பிரார்த்திக்கிறேன். இந்த ஐந்து அங்கங்களோடு ஒருவன் தன்னையும் தன்னுடையவைகளையும் எம்பெருமானிடம் ஸமர்ப்பிப்பதே பரஸமர்ப்பணம் என்றும் சரணாகதி என்றும் சொல்லப்படுகிறது. இப்படிச் சரணம் புதுந்தால் திருமால் திருவுள்ளம் உகந்து நம்மை ஆட்கொண்டு, நம்மை எல்லா விதத்திலும் ரக்ஷிக்கிறான். இந்த ஒப்பற்ற ஓர் உபாயத்தை அனுஷ்டிக்காவிட்டால் நமக்கு விடிவு இல்லை. ஆகையால் இதை எல்லோரும் அனுஷ்டிக்க வேண்டும்.

இனி, 'ப்ரபத்தியை எப்போது செய்து கொள்ள வேண்டும்? மோக்ஷத்திற்கான உபாயமாகிய கடைசிக் காலத்தில் செய்தால் போதாதா? இப்போது என்ன அவசியம்?' என்று சிலர் நினைக்கலாம். இது ஒரு ஜீவனுடைய வாழ்க்கையில் மிகவும் மங்களகரமான கார்பம். ஆதலால் இதை எவ்வளவு சீக்கிரம் கூடுமோ அவ்வளவு சீக்கிரத்தில் செய்து கொள்ள வேண்டும். ப்ரபத்தி ஒரு ஜீவனைப் பரமாத்மாவோடு சேர்த்து விடுகிறதாதலால், இது ஒரு கன்னிகையின் விவாஹம் போன்றது. இந்தக் கல்யாணத்தில் ஜீவாத்மாவே அழகு வாய்ந்த மணப்பெண். எம்பெருமானே மகிழ்வுடன் அவனைக் கைப்பிடிக்கும் அழகிய மணவாளன். ஆத்மாவை எம்பெருமானிடம் சேர்ப்பிக்கும் ஆசார்யனே கன்னிகாத்னம் செய்துகொடுக்கும் ஜநகன் (தந்தை). எம்பெருமானுக்கு வாழ்க்கைப்பட்டு அவனுக்குத் தொண்டு புரிந்து கொண்டிருப்பதே நித்ய ஸௌமங்கல்யத்தைக் காட்டும் மங்கல ஸூத்திரம். எந்தப் பெண்தான் தனக்கு மங்களத்தை விரும்பமாட்டாள்? அதுபோலவே இந்த ஜீவாத்மாவும் பிறந்தது முதற்கொண்டே நாயகனைச் சேரத் தகுதியுடைய பெண்போன்றது. ஆகவே வயதான பிறகு ப்ரபத்தி செய்து கொள்ளவேண்டும் என்றோ, ப்ரபத்தி செய்துகொள்வது அமங்களம் என்றோ நினைக்கலாகாது. ஆத்யாவுக்கு எல்லா மங்களங்களையும் இங்கும் அங்கும்

தரவல்ல ப்ரபத்தியை நாம் உடனே செய்துகொள்ள வேண்டும். காலம் கடத்தலாகாது.

சரணாகதி சாஸ்த்ர விஷயமாகப் பெரியதும் சிறியதுமாகவும் தமிழிலும் ஸம்ஸ்கிருதத்திலும் பல ப்ரபந்தங்களை ஸ்வாமி ஸ்ரீதேசிகன் அருளிச் செய்திருக்கிறார். அவற்றிலிருந்து ப்ரபத்தியின் ஸ்வரூபத்தைத் தெளிவாக விளக்கும் பாகரங்களைக் கீழே காணலாம்:—

ப்ரபத்தியில் அஹங்கராதினை ஒழித்தல்

எனதென்பதும் (இ)யானென்பதுமின்றித் தனதென்று தன்னையுங் காணாது—உனதென்று—மாதவத்தால் மாதவற்கே வன்பரமாய் மாய்ப்பதனில் கைதவத்தான் கைவளரான் காண்.

—அமருத ரஞ்ஜனி 25

ப்ரபத்தியே சிறந்த உபாயம்

வேண்டும் பெரும்பயன் வீடென்றறிந்து விதிவகையால் நீண்டுங் குறுகியும் நிற்கும் நிலைசங்கேதமன்பர் மூண்டொன்றில் மூலவினை மாற்றுதலில் முகுந்தனடி—பூண்டன்றி, மற்றோர் புகலொன்றிலையென நின்றனரே.

—அதிகார சங்கிரகம் 15

ப்ரபத்திக்கு அதிகாரி

அந்தணரந்தியரெண்ணியில் நின்ற அனைத்துலகம் நொந்தவரே முதலாக நுடங்கியனன்னியராய் வந்தடையும் வகை வந்தகவேந்தி வருந்திய, நம்—அந்தமிலாதியை அன்பரறிந்தறிவித்தனரே.

—அதிகார சங்கிரகம் 17

ப்ரபத்தியின் அங்கங்கள்

அறிவித்தனரன்பர் ஐயம் பறையுமுபாயமில்லாத் துறவித் துனியில் துணையாம் பரனை வரிக்கும் வகை உறவித்தனையின்றி ஒத்தாரென நின்ற வும்பரை நாம் பிறிவித்துயர் செகுப்பீரென்று இருக்கும் பிழையறவே.

—அதிகார சங்கிரகம் 18

ப்ரபத்தியின் ஸ்வரூபம்

அறவே பரமென்று அடைக்கலம் வைத்தனர், அன்று
நம்மைப்-

பெறவே கருதிப் பெருந்தகவுற்ற பிரானடிக்கீழ்
உறவே யிவனுயிர் காக்கின்ற ஒருயிருண்மையை, நீ-
மறவே லெனநம் மறைமுடி சூடிய மன்னவரே.

—அதிகார சங்கிரகம் 19

ப்ரபத்திக்குப் பிந்திய கைங்கர்யம்

விண்ணவர் வேண்டி விலக்கின்றி மேவும் அடிமையெலாம்
மண்ணுலகத்தில் மகிழ்ந்தடைகின்றனர், வண்துவரைக்-
கண்ணனடைக்கலங் கொள்ளக் கடன்கள் கழற்றிய நம்-
பண்ணமருந் தமிழ்வேதமந்ந்த பகவர்களே.

—அதிகார சங்கிரகம் 20

ப்ரபத்தியில் மூட்டுதல்

துய்யமனத்தர் துறையணுகாத துணையிலியேன்
ஐயமறுத்து உனதானை கடத்தலகற்றினை நீ
கையமர் சக்கரக்காவல காக்குந் திருவருளால்
வையமளந்தவடிக்கீழ் அடைக்கலம் வைத்தருளே

—அமிருதாகவாதினி 11

அஞ்ஜலியின் பெருமை

கண்ணன் கழல்தொழக் கூப்பியகையின் பெருமைதனை
எண்ணங்கடக்க எழுனைத்துறைவரியம்புதலால்
திண்ணமிதுவென்று தேறித் தெளிந்தபின், சின்மதியோர்-
பண்ணும் பணிதிகள் பாற்றிப் பழந்தொழில் பற்றினமே.

—அமிருதாகவாதினி 20

ப்ரபத்தியை அநுஷ்டித்தல்

நின்னருளாங் கதியன்றி மற்றொன்றில்லேன்
நெடுங்காலம் பிழைசெய்த நிலைகழிந்தேன்
உன்னருளுக்கினிதான நிலையுந்நீதேன்
உன்சரணே சரணென்னுந் துணிவு பூண்டேன்

மன்னிருளாய் நின்ற நிலையெனக்குத் தீர்த்து
வானவர்தம் வாழ்ச்சி தர வரித்தேனுன்னை
இன்னருளாலினி யெனக்கோர் பரமேற்றமல்
என் திருமாலடைக்கலங் கொள்ளென்னை நீயே.

—அமிருதாகவாதினி 31.

ப்ரபத்தியின் பெருமை
எல்லாருக்கு மெளிதான வேற்றத்தாலும்
இனியுரைக்கை மிகையான விரக்கத்தாலும்
சொல்லார்க்கு மளவாலு மமைதலாலும்
துணிவரிதாய்த் துணை துறக்குஞ் சுகரத்தாலும்
கல்லார்க்குங் கற்றாற்சொற் கவர்தலாலும்
கண்ணுரை முடிசூடி முடித்தலாலும்
நல்லார்க்குந் தீயார்க்கு மிதுவே நன்றும்
நாரணற்கே யடைக்கலமாய் நணுகுவீரே.

—பரமதபங்கம் 47

ப்ரபத்தியே சிறந்த உபாயம்
பத்திமுதலாமவற்றில் பதியெனக்குக் கூடாமல்
எத்திசையுமுழன்றோடி இளைத்துவிழுங் காகம்போல்
முத்திதருநகரேழில் முக்கியமாங் கச்சிதனில்
அத்திகிரியருளாளர்க்கு அடைக்கலம்நான் புகுந்தேனே.

—அடைக்கலை பத்து 1

ப்ரபத்தியின் கர்ண மந்திரம்
தந்திரங்கள் வேறின்றித் தமதுவழி யழியாது
மந்திரங்கள் தம்மாலும் மற்றுமுள வுரையாலும்
அந்தரங்கண்டடிபணிவார் அனைவர்க்குமநுள்புரியும்
சிந்துரவெற்பிறையவனார் சீலமலதறியேனே.

—அடைக்கலை பத்து 2

ப்ரபத்தி ஸகல பலனையும் தருதல்
காகமிராக்கதன் மன்னர் காதலிகததிரபந்து
நாகமரனயன் முதலா நாகநகரார் தமக்கும்
போகமுயர் வீடுபெறப் பொன்னருள் செய்தமை கண்டு
நாகமனை நாயகனார் நல்லடிப்போதடைந்தேனே.

—அடைக்கலை பத்து 4.

ப்ரபத்தியின் அங்கங்கள்

உகக்குமவையுகந்து உகவாவணைத்து மொழிந்து, உறவுகுணம்-
மிகத்துணிவு பெறவுணர்ந்து வியன்காவலென வரித்துச்
சகத்திலொரு புகலில்லாத் தவமறியேன், மதிட்கச்சி-
நகர்க்கருணைநாதனை நல்லடைக்கலமாயடைந்தேனே

—அடைக்கலைப் பத்து 8

ப்ரபத்தியின் வகை

அளவுடையாரடைந்தார்க்கும் அதனுரையே கொண்ட

வர்க்கும்

வளவுரை தந்தவனானே மன்னிய மாதவத்தோர்க்கும்
களவொழிவாரெமரென்ன இசைந்தவர்க்குங்காவலராம்
துளவமுடி யருள்வரதர் துவக்கிலென வைத்தேனே.

—அடைக்கலைப் பத்து 6

ப்ரபத்தியை ஒரே முறை செய்தல்

உமதடிகளடைகின்றேனென்று ஒருகாலுரைத்தவரை
அமையுமினியென்பவர்போல் அஞ்சலெனக் கரம் வைத்துத்
தமதனை த்துமவர் தமக்கு வழங்கியுந்தாம் மிக விளங்கும்
அமைவுடையவருளாளர் அடியிணையை அடைந்தேனே.

—அடைக்கலைப் பத்து 7

ப்ரபத்தியை அனுஷ்டித்தல்

கருதிநினை விவையறியும் துணிவுடையார் தூமொழிகள்
பரிதிமதியாசிரியர் பாசுரஞ்சேர்ந் தருக்கணங்கள்
கருதியொரு தெளிவாளால் கலக்கமறுத்தத்திகிரிப்
பரிதிமதி நயனமுடைப் பரமனடி பணிந்தேனே.

—அடைக்கலைப் பத்து 9

ப்ரபத்தியின் ஸ்வரூபம்

திருமகனாந் திருவடிவும் திருவருளுந் தெள்ளறிவும்
அருமையிலாமையு முறவும் அளப்பரிய வடியரசும்
கருமமழிப்பளிப்பமைப்பும் கலக்கமிலா வகைநின்ற
அருள்வரதர் நிலையிலக்கில் அம்பென நானமிழந்தேனே.

—அடைக்கலைப் பத்து 10

ப்ரபத்தி விளக்கம்

புகலுலகிலில்லாது பொன்னருள் கண்டுற்றவர்க்கும்
அகலகிலாவன்பர்க்கும் அன்றே தன்னருள் கொடுத்துப்
பகலதனால் பழங்கங்குல் விடிவிக்கும், பங்கயத்தாள்-
அகலகிலேனென்றுறையும் அத்திகிரியருள் முகிலே.

—அருத்த பஞ்சகம் 3

பிராட்டியிடம் புருஷகார பிராப்தி

அருள் தருமடியர்பால் மெய்யை வைத்துத்
தெருள்தர நின்ற தெய்வநாயக, நின்
அருளெனுஞ் சீரோரரிவையானதென
இருள்செகவெமக்கோரினனெளி விளக்காய்
மணிவரையன்ன நின்திருவுருவில்
அணியமராகத் தலங்கலா யிரங்கி
நின்படிக்கெல்லாந் தன்படி யேற்க
அன்புடன் நின்னோடவதரித்தருளி
வேண்டுகரை கேட்டு மீண்டவை கேட்பித்து
ஈண்டிய வினைகள் மாண்டிட முயன்று
தன்னடி சேர்ந்த தமருனை யணுக
நின்னுடன் சேர்ந்து நிற்குநின் திருவே.

—மும்மணிக் கோவை 1

சுபம் ! சுலபம் !

இந்தப் பாசுரங்களைத் தினமும் இயன்ற
அளவில் ஸேவித்து வந்தால், நாம் ப்ரபத்தி மார்க்
கத்தில் பக்குவம் பெற்று, எம்பெருமான் திருவடி
வாரத்தைப் புகலாகப் பெறத் தகுதி பெற்று, வாழ்
நாள் உள்ள அளவும் சகல செளக்யங்களுடனும்
தெளிந்த சிந்தனையோடும் பலரும் போற்றத்
தக்கபடி வாழலாம். இதைக் கண்ணுறும் ஸ்ரீவைஷ்
ணவ குலத்தவர்கள் இவ்விதமே சிறந்து வாழ்
வேண்டும் என்பது எங்கள் பிரார்த்தனை.

—“ஸீம்கோ” பதிப்பகத்தார்..

பிரபந்தசாரம் *

ஸ்ரீதேசிகன் நாலாயிர திவ்யப்பிரபந்தத்தின்மீது தமக்குள்ள ஈடுபாட்டின் மிகுதியால் இப்பிரபந்தத்தில் ஆழ்வார்கள் அவதரித்த திவ்ய ஸ்தலம், மாஸம், திருநகூத்தரம், அவர்கள் பெருமை, அருளிச்செய்த ப்ரபந்தங்களின் பெயர், அவற்றின் பாசுர எண், ப்ரபந்தங்களின் உயிர்நிலையான ஸாரார்த்தம் இவற்றை வெளியிட்டு, தம்முடைய அநுஸந்தானத்திற்காக அந்தப் பிரபந்தங்களைத் தமக்கு அருள் செய்யுமாறு அந்த அந்த ஆழ்வார்களைப் பிரார்த்தித்து, கடைசியில் 2-பாசுரங்களில் ஆழ்வார்கள் திருநாமத்தையும் அவர்கள் அருளிச்செய்த பாசுர எண்களையும் கூறி, ஒருபாசுரத்தில் ஒரே கோஷ்டியாக அவர்களை அனுபவித்து, அவர்களின் ப்ரபந்தமே தமக்கு உஜ்ஜீவிக்க ஸாதநமென்று மொழிந்து, தமிழ்மறையோன் என்று தம்மைப் பெருமையுடன் பேசிக்கொண்டு, இந்தப் பிரபந்தஸாரத்தை அநுஸந்திப்பவருக்கு எம்பெருமான் கருணையால் ஸகலக்ஷேமமுமுண்டாமென்று முடித்தருள்கிறார். ஆழ்வார்களருளிய ப்ரபந்தங்களின் ஸாரமான பொருளை, இதில் சிறிய வாக்கியத்தில் அடக்கிக் கூறியபடியால் இதற்கு இப்பெயர் ('பிரபந்தசாரம்' என) வந்தது.

* ஸர்வ தந்த்ர ஸ்வதந்த்ரர் ஸ்வாமி ஸ்ரீதேசிகனின் 701—வது திருநகூத்தர மஹோத்ஸவ வைபவத்தை முன்னிட்டு, ப்ரபந்தஸாரப் பாசுரங்கள் முழுவதையும், திருவஹீந்திரபுரம் ஸ்வாமி ஸ்ரீதேசிகன் கமிட்டி அநுகூஹத்துடன் எங்கள் உபயமாக, சலவைக் கறகளில் பொறித்து, திருவஹீந்திரபுரம் ஸ்வாமி ஸ்ரீதேசிகன் திருமாளிகையில் பாங்காகப் பதித்துவைக்கும் மஹா பாக்க்யம் அடியோங்களுக்குக் கிடைத்திருக்கிறது.

திருவஹீந்திரபுரம் போய்வரும் ஸ்ரீதேசிக பக்தர்கள் இந்தப்ரபந்தஸாரப் பாசுரங்களை ஒரு முறையாவது அநுஸந்தித்து, எங்களை ஆசீர்வதித்தால் நாங்கள் மேன்மேலும் இத்தகைய தைவிகப்பணிகளைச் சிறப்பாகவும் செழிப்பாகவும் செய்துவர எங்களுக்கு விசேஷ அநுகூஹமாக அமையும் என்பதை விண்ணப்பித்துக் கொள்ளுகிறோம்.

“லிப்கோ” பதிப்பகத்தார்.

ஒரு வேண்டுகோள்

ஸந்நிதியிலும் திருமானிகையிலும் திவ்யப்பிரபந்தத்தை ஸேவிக்கும்போது அந்த அந்த ப்ரபந்தத்தின் தனியனை அநுஸந்தித்தவுடன் அந்த அந்த ஆழ்வார் விஷயமாய் இப் பிரபந்தத்தில் தேசிகன் அருளிய பாசுரத்தையும் தனியனாக அநுஸந்திப்பது மிகவும் உசிதமாகும். புதியதாய் ஒரு வழக்கத்தைக் கைகொள்ளச் சிலர் கூசக்கூடும். பல புதிய சிறந்த வழக்கங்கள் கைக்கொள்ளப்பட்டிருப்பதையும் ஒளசித்யத்தையும் கருதி இதையும் கொள்ளலாம். பெரியோர் ஆராய்ந்து நிர்ணயிக்க.*

பிரபந்தசாரம்

சீரார்தூப்புல் திருவேங்கடமுடையான் திருவடிகளே சரணம்

ராமாநுஜதயா பாத்ரம் ஜ்ஞானவைராக்ய பூஷணம்,
ஸ்ரீமத்வேங்கட நாதர்யம் வந்தே வேதாந்த தேசிகம்.

சீரொன்று தூப்புல் திருவேங் கடமுடையான்
பாரொன்றச் சொன்ன பழமொழியுள்—ஒரொன்று
தானே அமையாதோ தாரணியில் வாழ்வார்க்கு
வானேதப் போமளவும் வாழ்வு.

ஆரணநான் கின்பொருளை யாழ்வார்க ளாய்ந்தடைவே
யன்புடனே யம்புனியோ ரனைவருமீ டேறவென்று
நாரணனார் தாள்களிலே நாலாயி ரந்தமிழால்
நண்ணியுரை செய்தவற்றை நாடிவகை தொகைசெய்தாய்
பூரணமா ஞானியர்சேர் பொங்குபுகழ்த் தூப்புல்வரும்
புனிதனென்றும் பிள்ளையென்றும் புனியோர்புகழ் வேங்கடவா
தாரணியோ ரிங்குகக்கச் சாற்றியநற் ப்ரபந்தசாரந்-
தனையுரைத்து வாழுமனந் தந்தருளா யென்றனக்கே.

* Reproduced with grateful acknowledgments to Oppiliappan Sannidhi, Vidwan, Siromani, Vidya Visarada Sri Ubhaya Ve. Vankipuram, Navanitham, Srirama Desikacharya Swami.

ஆதிமறை யோதிமகி ழயக்கிரிவர் தம்மருளால்
 அன்புடனே தூப்புல்நக ரவதரித்தே யிங்குவந்த
 வாதியரை வென்றுவந்து வன்புவிமே லெதிராசர்
 வாழ்வுறுநற் றெரிசனத்தை வண்மையுட னேவளர்த்து
 நீதிநெறி தவறாமல் நிறுத்தியிடும் வேங்கடவா
 நேசமுட னாழ்வார்கள் நிலைகளையெல் லாமுணர்ந்து
 சாதுசனம் வாழ்வென்று சாற்றியநற் ப்ரபந்தசாரந்-
 தனையுரைத்து வாழுமனந் தந்தருளா யென்றனக்கே.

* ஆழ்வார்களவதரித்த நானூர் திங்கள்
 அடைவு திருநாமங்களவர்தாஞ் செய்த
 வாழ்வான திருமொழிகளவற்றுட்பாட்டின்
 வகையான தொகையிலக்கம் மற்றுமெல்லாம்
 வீழ்வாக மேதினிமேல் விளங்க நாளும்
 விரித்துரைக்குங் கருத்துடனே மிக்கோர் தங்கள்
 நீள்பாதம் நிரந்தரமுந் தொழுது வாழ்த்தும்
 நேசமுடனடியேன்றன் நெஞ்சுதானே. F

அருள்மிகுத்தொரு வடிவாய்க் கச்சிதன்னில்
 ஐப்பசிமாதத் திருவோணத்து நாளில்
 பொருள்மிகுத்த மறைவிளங்கப் புவியோருய்யப்
 பொய்கைதனில் வந்துதித்த புனிதா, முன்னாள்-
 இருளதனில் தண்கோவலிடைகழிச் சென்று
 இருவருடன் நிற்கவுமாலிடைநெருக்கத்
 திருவிளக்காமெனும் வையந்தகளி நூறும்
 செழும்பொருளா வெணக்கருள் செய்திருந்த நீயே. 2

கடன்மல்லைக்காவலனே பூதவேந்தே
 காசினிமேலைப்பசியிலவிட்ட நாள் வந்து
 இடர்கடியுந்தண்கோவலிடைகழிச் சென்று
 இணையில்லா மூவருமாயிசைந்தே நிற்க
 நடுவிலிவரொருவருமென்றறியா வண்ணம்
 நள்ளிருளில் மால்நெருக்க நந்தாளுனச்-

சுடர்விளக்கேற்றிய, அன்பே தகளியான
தொடைநூறுமெனக்கருள் செய் துலங்க நீயே. 3

மாமயினைப்பதியதனில் துலா மாதத்தில்
வருஞ்சதயத்தவதரித்துக் கோவலூரில்
தூமுனிவரிருவருடன் துலங்க நின்று
துன்னிய பேரிருள் நீங்கச் சோதி தோன்றச்
சேமமுடனெடுமாணைக் காணப் புக்குத்
திருக்கண்டேனன வுரைத்த தேவே, உன்றன்-
பாமருவு தமிழ்மாணை நூறு பாட்டும்
பழவடிமே னுக்கருள் செய் பரம நீயே. 4

தைம்மகத்தில் வருமழிசைப்பரணே மற்றைச்-
சமயங்கள் பல தெரிந்து, மாயோனல்லால்-
தெய்வம் மற்றில்லையென வுரைத்த வேதச்-
செழும்பொருள் நான்முகன் தொண்ணூற்றாறு பாட்டும்
மெய்ம்மிகுத்த திருச்சந்தவிருத்தப் பாடல்
விளங்கிய நூற்றிருபதுந் தப்பாமல் மெய்யே
வையகத்து மறவாமலுரைத்து வாழும்-
வகை அடியேனுக்கருள் செய் மகிழ்ந்து நீயே. 5

* முன்னுரைத்த திருவிருத்தம் நூறு பாட்டும்
முறையின்வருமாசிரியமேழு பாட்டும்
மன்னிய நற்பொருட் பெரியதிருவந்தாதி
மறவாதபடி யெண்பத்தேழு பாட்டும்
பின்னுரைத்ததோர் திருவாய்மொழி எப்போதும்
பிழையறவாயிரத் தொருநூற்றிரண்டு பாட்டும்
இந்நிலத்தில் வைகாசி விசாகந்தன்னில்
எழிற்குருகைவருமாறுவிரங்கு நீயே. 6

தேறிய மாஞானமுடன் திருக்கோனூரில்
சித்திரையில் சித்திரைநாள் வந்துதோன்றி
ஆறிய நல்லன்புடனே குருகூர்நம்பிக்கு
அனவரதமந்தரங்கவடிமை செய்து

மாறனையல்லாலென்றுமறந்தும் தேவு-

மற்றறியேனெனு மதுரகவியே, நீ முன்-
கூறியகண்ணினுண்கிறுத்தாம்பதனிற்பாட்டுக்
குலவு பதினென்றுமெனக்குதவு நீயே. 7

பொன்புரையும் வேற்குலசேகரனே மாசிப்-

புனர்பூசத்தொழில் வஞ்சிக்களத்துத் தோன்றி
அன்புடனே நம்பெருமாள் செம்பொற்கோயில்
அனைத்துலகின் பெருவாழ்வும், அடியார்தங்கள்-

இன்பமிகு பெருங்குழுவுங்காண மண்மேல்-

இருளிரியவென் றெடுத்தவிசையிற் சொன்ன
நன்பொருள்சேர் திருமொழிநூற்றைந்து பாட்டும்
நன்றாகவெனக்கருள் செய் நல்கி நீயே. 8

பேரணிந்த வில்லிபுத்தூரானிதன்னில்

பெருஞ்சோதிதனில் தோன்றும் பெருமானே, முன்
சீரணிந்தபாண்டியன்றன் நெஞ்சுதன்னில்

தியக்கற மால்பரத்துவத்தைத் திறமாச் செப்பி
வாரணமேல் மதுரை வலம்வரவே வானில்-

மால்கருடவாகனனாய்த் தோன்ற வாழ்த்தும்
ஏரணி பல்லாண்டு முதற்பாட்டு நானூற்-

றெழுபத்தொன்றிரண்டுமெனக்குதவு நீயே. 9

* வேயர்புகழ் வில்லிபுத்தூராடிப் பூரம்

மேன்மேலும்மிகவிளங்க, விட்டுசித்தன்-

தூயதிருமகளாய் வந்து அரங்கனார்க்குத்-

துழாய்மாலை முடிசூடிக் கொடுத்த மாதே,

நேயமுடன் திருப்பாவைப் பாட்டாறைந்தும்

நீயுரைத்ததை யொருதிங்கட் பாமாலை

ஆயபுகழ் நூறுடன் நாற்பத்துமுன்றும்

அன்புடனே யடியேனுக்கருள் செய் நீயே. 10

மன்னுமதிள் திருமண்டங்குடிதான் வாழ

மார்கழிமாதக் கேட்டைநாளில் வந்து

துன்னுபுகழ்த்தொண்டரடிப்பொடியே நீமுன்-

துழாய்மாலைப்பணியடிமை செய்து நானும்

தென்னரங்க மணவாளற்கன்புமிக்குச்
செப்பிய நற்றிருமாலை நாற்பத்தைந்தும்
பன்னிய நற்றிருப்பள்ளியெழுச்சி பத்தும்
பழவடியேனுக்கருள் செய் பரிந்து நீயே. 11

உலகறிய மலிபுகழ்க்கார்த்திகை மாதத்தில்
உரோகிணி நாளூறந்தைவளம்பதியில் தோன்றித்
தலமளந்த தென்னரங்கர்பால் உலோக-
சாரங்கமாமுனிதோள் தனிலே வந்து
பலமறையின் பொருளாற் பாண்பெருமானே நீ-
பாதாதிகேசமதாய்ப் பாடித் தந்த
சொலவமலனாதிபிரான் பத்துப்பாட்டும்
சோராமலெனக்கருள் செய் துலங்க நீயே. 12

*அறிவுதரும் பெரியதிருமொழி தப்பாமல்
ஆயிரத்தோடெண்பத்துநாலு பாட்டும்
குறியதொருதாண்டகம் நாலைந்து ஆறைந்துங்-
குலாநெடுத்தாண்டக மெழுகூற்றிருக்கை யொன்றும்
சிறியமடற்பாட்டு முப்பத்தெட்டிரண்டும்
சீர்பெரியமடல் தனிற்பாட்டெழுபத்தெட்டும்
இறையவனே கார்த்திகையிற் கார்த்திகைந்தான்
எழிற்குரையல் வருகலியாவிருங்கு நீயே. 13

*தேசமெலாமுகந்திடவே பெரும்பூதூரில்
சித்திரையிலா திரைநாள் வந்து தோன்றிக்
காசிணிமேல் வாதியரைவென்று அரங்கர்-
கதியாக வாழ்ந்தருளுமெதிராசா, முன்-
பூசுரர்கோன் திருவரங்கத்தமுதனார் உன்-
பொன்னடிமேலந்தாதியாகப் போற்றிப்
பேசிய நற்கலித்துறை நூற்றெட்டுப் பாட்டும்
பிழையறவே யெனக்கருள் செய் பேணி நீயே. 14

எண்ணின் முதலாழ்வார்கள் மூன்று நூறும்
எழின்மழிசைப் பிரானிருநூற்றொரு பத்தானும்
உண்மைமிகு மாறன்மறையாயிரத்தோடு
உற்றிருநூற்றுத் தொண்ணூறுமாரும்

வண்மையுடை மதுரக விபத்துமொன்றும்
 வஞ்சியர் கோன் நூற்றைந்தும், பட்டநாதன்
 பண்ணியல் நானூற்றெழுபத்து மூன்றும்
 பார்க்கோதை நூற்றெழுபத்துமூன்றே, 15

பத்தரடிப்பொடி பாடலைப்பத்தைந்தும்
 பாணர்புகல் பத்துடனே பரகாலன்சொல்
 அத்தனுயர்வேங்கட மாற்காயிரத்தோடு
 ஆன இருநூற்றேரையம்பத்து மூன்றும்
 முத்திரகுமெதிராசர் பொன்னடிக்கே
 மொழிந்த வமுதர் பாடல் நூறுமெட்டும்
 எத்திசையும் வாழ்விவர் பாடிவைத்த
 இவை நாலாயிரமுமடியோங்கள் வாழ்வே. 16

*வையகமென் பொய்கை பூதம் பேயாழ்வார்
 மழிசையர்கோன் மகிழ்மாறன் மதுரகவிகள்
 பொய்யில் புகழ்க்கோழியர்கோன் விட்டுசித்தன்
 பூங்கோதை தொண்டரடிப்பொடி பாணுழ்வார்
 ஐயனருட் கலியனெதிராசர்தம்மோடு
 ஆறிருவரோரொரு வரவர்தாஞ்செய்த
 துய்ய தமிழிருபத்துநான்கிற் பாட்டின்
 தொகை நாலாயிரமுமடியோங்கள் வாழ்வே 17

*அந்தமிலா ஆரண நாலாகி நின்ற
 அதன் கருத்தை யாழ்வார்களாய்ந்தெடுத்துச்
 செந்தமிழாலருள் செய்த வகை தொகையும்
 சிந்தாமலுலகங்கள் வாழ்வென்று
 சந்தமிகு தமிழ்மறையோன் தூப்புல் தோன்றும்
 வேதாந்தகுரு மொழிந்த ப்ரபந்தசாரம்
 சிந்தையினாலுதினமுஞ் சிந்திப்போர்க்குச்
 சேமமதாந் திருமால்தன் கருணையாலே. 18

பிரபந்தசாரம் முற்றிற்று.

சேரர் தூப்புல் திருவேங்கடமுடையான் திருவடிகளே சரணம்!

ஸப்ததி ரத்ந மாலிகா

ஸ்ரீ வேதாந்த தேசிகன் விஷயமான இந்த அழகிய ஸ்தோத்திரத்தை அருளிச்செய்தவர் ஸ்ரீ ப்ரதிவாதி பயங்கரம் அண்ணன் ஸ்வாமி. இவர் ஸ்வாமி ஸ்ரீதேசிகனுடைய திருக் குமாரரான நயினராசார்யருடைய சிஷ்யர்.

ரத்நங்களுக்கொப்பான எழுபது சுலோகங்களைக் கொண்டு தொகுக்கப்பட்ட பாமாயுதலால் இது இப் பெயர் பெற்றது. திருவேங்கடமுடையான் விஷயமான ஸுப்ரபாதம், ஸ்தோத்ரம், ப்ரபத்தி, மங்களாசாஸனம் ஆகிய அரிய ஸ்தோத்திரங்களை அருளிச் செய்தவரும் இவரே என்பர்.

“கமலா குச குசுக.....” என்று ஆரம்பிக்கும் ஸ்ரீவேங்கடேச ஸ்தோத்திரத்தின் நடையழகையும் சொல் மிடுக்கையும் கருத்தழகையும் இந்த ஸ்தோத்திரத்திலும் பல இடங்களில் காணலாம்.

இந்த ஸ்தோத்திரம் இவர் அருளிச் செய்ததா என்பதைப் பற்றி ஸமீப காலத்தில் ஒரு சர்ச்சை எழுந்துள்ளது. முந்திய பாராவில் கூறியுள்ளபடி ஸ்ரீ வேங்கடேச ஸ்தோத்திரத் துக்கும் இதற்கும் உள்ள ஒற்றுமையைக் கொண்டு இந்த ஸ்தோத்திரத்தை அருளிச் செய்தவரும் இவரே என்பதில் சிறிதும் ஐயத்திற்கு இடமில்லை என்பது பலருடைய கருத்து.

இந்த ஸ்தோத்திரத்திலிருந்து தேசிகன் பெருமையை விளக்கும் சுலோகங்களை மட்டும் இங்கே கொடுத்துள்ளோம். சுலோகங்களில் அடங்கியுள்ள கருத்துக்களை ஸம்ஸ்க்ருதம் தெரியாத தேசிக பக்தர்களும் அறிந்து கொள்ளும்பொருட்டு ஒவ்வொரு சுலோகத்தின் சுருக்கமான அர்த்தத்தையும் அந்த அந்த சுலோகத்தின் தலைப்பாகக் கொடுத்துள்ளோம். ஆஸ்திக வாசகர்கள் படித்து, அநுஸந்தித்து ஆனந்தம் அடைவார்களாக.

ஸ்ரீ:

ஸ்ரீமதே ராமாநுஜாய நம:

ஸ்ரீ ப்ரதிவாதி பயங்கரம் அண்ணன்
அருளிச் செய்த

ஸப்ததி ரத்ந மாலிகா

ஸ்ரீ வேங்கடநாதன் தனியன்

ஸ்ரீமாந் வேங்கடநாதார்ய: கவிதார்கிக கேஸரீ ||

வேதாந்தாசார்யவர்யோ மே ஸந்நிதத்தாம் ஸதா ஹ்ருதி || ௧

ஸ்ரீநயிராசார்யர் தனியன்

ஸ்ரீமல்லக்ஷ்மண யோகீந்த்ர ஸித்தாந்த விஜயத்வஜம் |

விச்வாமித்ர குலோத்தூதம் வரதார்யமஹம் பஜே || 2

ஸ்ரீ ப்ரதிவாதி பயங்கரம் அண்ணன் தனியன்கள்

வேதாந்ததேசிக கடாக்ஷ விவ்ருத்த போத-

வித்வஜ்ஜனேட்ய வரதார்ய க்ருபைகபாத்ரம் |

வத்ஸாந்வவாயம் அநவத்ய குணேருபேதம்

பக்த்யா பஜாமி பரவாதிபயங்கரார்யம் || 3

ஸ்ரீமத்த்ரயீ மகுட தேசிக பாதபத்ம்

ப்ருங்காயமாண வரதார்ய தயைக பாத்ரம் |

தத்ஸுலக்திலேச விபவாத்ர ஸமஸ்த தத்வம்

பக்த்யா பஜாமி பரவாதி பயங்கரார்யம் || 4

ஒப்பற்ற ஹோதியான வேங்கடநாதன் வாழ்கவே!

ஜீவனம் ஜகதாம் ஜீயாத் கிம்ப்யபகத ஸ்ப்ருஹம் |

ஸ்வதந்த்ரம் ஸர்வதந்த்ரேஷு வேங்கடேசாஹ்வயம் மஹ: ||

வாநிகளாகிய யானைகள் கண்டு நடுநடுங்கும்

கவிதார்கிக சிங்கத்தைப் பணிகின்றேன்

சோச்ருயமாண யச்சப்தம் கவிதார்கிக குஞ்ஜரா: |

ஸ்வப்னே ப்ரஸுஸ்ருஷ: நித்யம் ஸிம்ஹம் கமபி தம் பஜே ||

பாகவத பக்தியிற் சிறந்த இவ்வாசார்யனை

ஆச்ரயித்து சிறப்புற்றோம்

ஸ்ரீமதாம் ஹரிதாஸானாம் பாதரக்ஷாவலம்பினா |

தேன வேங்கடநாதேன ஸநாதா: ஸுகிளே வயம் ||

7

ஸ்ரீ ரங்கநாதனிடம் விருது பெற்ற

ஆசார்யனை வணங்குகிறோம்

வேதாந்த தேசிகபதம் யஸ்மை ஸ்ரீரங்க சாயிநா |

தத்தம் தஸ்மை நமஸ்குர்மோ வேங்கடேச விபச்சிதே ||

8

திராவிட-ஸம்ஸ்க்ருத ஸூக்திகளையும் நயினராசார்யரையும்

தோற்றுவித்த ஆசார்யனே எனக்குக் கதி

தக்ஷிணோத்தர தேசீய ஸூக்த்யா வரததேசிக: |

யஸ்மாதஜனினி ஸோதர்ய: தஸ்மாந்நான்யா கதிர் மம ||

9

ஸகல நற்குணங்களுக்கும் இருப்பிடமான ஸ்வாமி

தேசிகனின் அடியேன் நான்

ஞானம் து வினயோ பக்தி: ஸம்பத்தி: வீதராகதா |

ஆரோக்யம் யஸ்ய தஸ்யாஸ்மி தாலோ வேதாந்த-

ஸத்குரோ: ||

10

வேதாந்தாசார்யர் என்னும் அஸாதாரணமான திருநாமம்

பெற்றுள்ள குருவிடம் பரத்தை ஸமர்ப்பித்துவிட்டேன்

யஸ்மிந்நன்ய ஸாமான்யா வேதாந்தாசார்யதா குரௌ |

யதா புருஷதா விஷ்ணௌ தஸ்மின் ந்யஸ்தபரோ

(அ)ஸம்யஹம் ||

1

ஸ்வாமி ஸ்ரீதேசிகன் ஸாக்ஷாத் திருவேங்கடமுடையானே

ஸர்வ தந்த்ர ஸ்வதந்த்ரத்வாத் சாஸ்த்ர தீப்ரதானத: |

ஸ்ரீவேங்கடாத்ரிநாதோஸௌ ஸாக்ஷாத் வேதாந்த தேசிக: ||

விச்வாமித்ர கோத்ரத்தில் உதித்த விஷ்ணு கண்டாவதாரர்

வியாக்யான சக்ரவர்த்தியாகவும் விளங்குகிறார்

ஆவிர்பூதி: யஸ்ய வம்சாதனர்காத்

வைச்வாமித்ராத் விஷ்ணு கண்டாம்சகஸ்ய |

ஸ்ரீமான் ஸோ(அ)யம் ஸர்வதந்த்ர ஸ்வதந்த்ர:

வக்தா வ்யாக்யாஸார்வபௌமோ விபாதி || 13

திருவேங்கடமுடையானது தீர்த்தவாரித் திருநாளன்று

உதித்தவர் விஷ்ணு கண்டாவதாரராகிய

கவிதார்க்கிக லிம்ஹம்

பாத்ரபத மாஸகத விஷ்ணு விமலர்சுஷ்

வேங்கடமஹீத்ரபதி தீர்த்த தினபூதே |

ப்ராதுரபவத் ஜகதி தைத்ய ரிபு கண்டா

ஹந்த! கவிதார்க்கிக ம்ருகேந்த்ர குருமூர்த்யா || 14

எம்பெருமானைப் போன்ற கல்யாண குணங்கள்

நிறைந்தவராயும் தோஷமற்றவராயும் இருப்பதால்

இவர் திருவேங்கடமுடையானே

தமிழம் ஸ்ரீமத்வேங்கடநாதாசார்யம் வதந்தி கில ஸந்த: |

ஸ்ரீமத்வேங்கடநாதம் ஸதஸத் குணராசியோக-

ஹாநிப்யாம் || 15

எம்பெருமானைப் போன்ற அவதார

பிரயோஜனத்தை உடையவர்

அவநாய ஸதாம் அஸத்குணப்ரபலாடோபநிபர்ஹணாய ச |

அபி வைஷ்ணவ தர்ம வருத்தயே ஐனனம் ஸ்ரீநிகமாந்த

ஸத்குரோ: || 16

ஸ்ரீமத் ராமாநுஜ லித்தாந்தத்தை நிர்த்தாரணம் செய்து

ஸ்ரீமந்நாராயணனின் பரதத்துவத்தை நிருபணம் செய்தவர்

வேங்கடேச்வரவிபச்சிதி ஜாதே நிஸ்ஸபத்நமபவத் கில

பாஷ்யம் |

தத்வமப்ரதிஹதம் ச ததாஸீத் யேந மோக்ஷபதவீ

ஸுகலப்யா || 17

உத்தம குலத்தில் உத்தமர்களான பெற்றோர்களுக்குப் பிறந்து
உத்தமர்களான ஆசார்யர்களை ஆசிரயித்து உத்தமரான
குமாரரையும் பெற்று ஸர்வதந்த்ர
ஸ்வதந்த்ரராக விளங்கியவர்

புத்ரோ(அ)னந்தார்யஸுரே: புருஷஸமகுண: புண்டரீகாக்ஷ-
யஷ்டு:

பௌத்: தோதாரபிக்யா ச்ருதவரஜனனீ கர்ப்பவாராசி
சந்த்ர: |

விச்வாமித்ரான்வவாயோ வரதகுருபிதா வாதிறம்-
ஸாம்புவாஹாத்
ஆசார்யாதாப்தசாஸ்த்ரோ வரதகுருமத: ஸர்வதந்த்ர-
ஸ்வதந்த்ர: || 18

இருபது பிராயத்துக்குள் ஸகல கலைகளையும் கசடறக் கற்ற
வேதாந்த தேசிகனுக்கு பலமுறை பிரணாமங்கள்

அனந்தஸுலரிஸு நவே(அ)பிநந்த்யமானவைபவாத்
திகந்தவா திறம்ஸஜைத்ரகாளமேகதேசிகாத் |
உபாத்த ஸர்வ சாஸநாய ஹந்த! வர்ஷவிம்சதௌ
புந: புந: நமஸ்க்ரியாஸ்து வேங்கடேசஸுரையே || 19

ஞான வைராக்ய பூஷணராய் விளங்கியவரும்
அனேக ஸத்க்ரந்தங்களை இயற்றியவரும் பகவத்-பாகவத
பக்தி மிகுந்தவரும் புலன்களை அடக்கியவருமான
வேதாந்த குரு நமக்கு நன்மை பயப்பாராக

வேதாந்தாசார்யவரீயோ விதிதபஹுகுணோ
வீதராகாக்ரயாயீ
வித்வான் வித்யாநிஷத்யா விரசித விவிதானேக திவ்ய
ப்ரபந்த: |

விஷ்ணௌ விஷ்ணவாச்ரிதேஷு ப்ரகடிதவிநயப்ரேம
சேஷத்வவ்ருத்தி:
விக்யாத: ச்ரேயஸே ஸ்யாத் விஷயஜிதிஹ நோ
வேங்கடாசார்யவர்ய: || 20

வடமொழிக் கவிதையில் பட்டருக்கும் தமிழ்க் கவிதையில்
பரகால, பக்திஸாரர்களுக்கும் நிகரானவர்

ய: ஸம்ஸ்க்ருத கவிதாயாம் ப்ரௌடிம்னாந்வேதி கூரநாத-
ஸுதம் |
த்ரவிடகவிதாமார்கே பரகாலம் வா(அ)த பக்திஸாரம்
வா || 21

இம்மைக்கும் மறுமைக்கும் பயன்படும்படி ஸ்வாமி
தேசிகன் அருளிச் செய்துள்ள நூல்கள் கணக்கிலடங்கா
பரச்சதம் வாபி பரஸ்ஸஹஸ்ரம் ஸ்ரீவேங்கடாசார்யக்ருத:
ப்ரபந்தா. |
தத்ராலமேக: கலு புக்திமுக்த்யோ: கார்த்ஸ்யேன
கஸ்தான் கணயேத் ஸமஸ்தான் || 22

நன்னடத்தைக்கு இருப்பிடமானவரும், தெளிந்த
ஞானமுடையவரும், பாபிகள் உய்வதற்கும் கருணையுடன்
வழிகாட்டியவருமான அவரே நமக்குத் தஞ்சம்
யதியசரிதம் ஸதாம் ஸுசரிதவ்யவஸ்தாபகம்
யதியவசனம் பரம் ஸகலஸம்சயோன்முலனம் |
யதியகருணா கதி: ஸகலதர்ம சூந்யாத்மனாம்
ஸ ந: சரணமஸ்த்வஸௌ ஸகலதந்த்ரநிர்வாஹக: || 23

த்ரிகரண சுத்தி, வைராக்யம், பகவத் பாகவத பக்தி,
பக்ஷபாதமின்மை போன்ற எல்லா நற்குணங்களுடன்
வாழ்க்கை பூராவும் விளங்கியவரன்றோ ஸ்வாமி தேசிகன்
தாந்தி: சாந்தி: சுசித்வம் விஷயவிஜயிதா தீரதா நிஸ்ப்ரு-
ஹத்வம்.
சேஷத்வம் ஸ்ரீசதத்தாஸஜனவிஷயகம் பாரதந்த்ர்யம் ச
தத்ர |

அக்ஷோப்யத்வம் படுத்வம் ம்ருதுஸமவசிதா நிர்பரத்-
வானஸௌமே:
யஸ்மின் ஆஜானஸித்தம் ஸ கலு விஜயதே வேங்கடா-
சார்யவர்ய: || 24

கருணை மிக்கவரும், பகவத் க்ருபைக்கு பாத்திரரும்,
யராங்குச பரகாலர்களின் திவ்ய ஸூக்திகளை சுவையுடன்
ரசித்தவருமான கவிதார்க்கிக லிம்ஹத்தை வணங்குகிறேன்
கலயே ஸததம் கருணாஜலதிம் கருணாவிஷயம் கமலாதிபதே: |
கலிவைரிசடாரி வசோ ரஸிகம் கவிதார்க்கிகேஸரி-
ஸூரிகுரும் || 25

திவ்வியப் பிரபந்தங்களின் ஸம்ப்ரதாயர்தியான அர்த்தங்களைக்
கற்றறிந்து ஒழுகியவர் வேங்கடேச குரு
ஸரோபூத வேதாள ஸாரஸ்வதாநாம் சடத்விட்கலித்வம்ஸி
முக்யோதிதானாம் |
அவிச்சின்னஸத்ஸம்ப்ரதாயார்த்தவேதி குருர்வேங்கடேசோ
குருக்திஷ்வதல்ய: || 26

சாஸ்த்ரஜ்ஞர்களையும், கோபம் முதலியவைகளை
வென்றவர்களையும், தர்மாத்மாக்களும், வேதாந்த
ஜ்ஞானமுள்ளவர்களையும் இவரை உதாஹரித்துப்
பின்பற்றுபவர்களாகக் கூறலாம்

யுக்தா அலுக்ஷா அபி தர்மகாமா: ஸம்மர்சிணே யுக்திஸ்மந்-
விதா: ச |
ஸத்ப்ராம்ஹண: வேதசிர: ப்ரஸித்தா: ஸ்ரீவேங்கடாசார்ய-
முகா: ஹி நூநம் || 27

வேதங்களில் வியாஸபகவானை ஒத்த ஜ்ஞானமுடைய
வரும், கல்பஸூத்ர ப்ரயோகங்களை
நன்கறிந்தவருமான இவர் ஸர்வதந்த்ர
ஸ்வதந்த்ரராக விளங்குகிறார்

ஜடாவர்ண சர்ச்சாத்யனேக ப்ரகாரத்ரயீ லக்ஷணேச்சாரணே
வ்யாஸகல்ப: |
ததா கல்பஸூத்ர ப்ரயோகாத்யபிஜ்ஞோ ஜயத்யந்வஹம்
ஸர்வதந்த்ரஸ்வதந்த்ர: || 28

ஸகல சாஸ்த்ரங்களிலும் பாண்டித்யத்துடன்
விளங்குபவர் அனந்த ஸூரியின் திருக்குமாரர்

பரத்வாஜ சாண்டில்ய ஹாரீதமுக்ய

ஸ்ம்ருதிஸ்தோமஸூக்ஷ்மார்த்த நிர்ணீதிதக்ஷ: |

புராணாகமதிஷ்வஸாதாரணஸ்ரீ:

ஸுதோ பாதி லோகேஷ்வனந்தார்ய ஸூரே: || 29

இயல், இசை, நாடகம் முதலிய கலைகளிலும்

ஜோதிஷம், மீமாம்ஸை முதலிய

சாஸ்திரங்களிலும் வல்லவர்

ஜ்யோதிச் சந்தச்சப்த சாஸ்த்ரப்ரவீண:

காவ்ய ச்ரேணீ நாடகாலங்க்ருதிஜ்ஞ: |

மீமாம்ஸாயாம் ப்ரம்ஹ கர்மாத்த்மிகாயாம்

ஸ்ரஷ்டா ஸாக்ஷாத் ஸர்வதந்த்ரஸ்வதந்த்ர: || 30

ஆழ்வாராசார்யர்களுடைய அடிச்சுவட்டைப்

பின் பற்றித் தம்மை அண்டியவரை உய்வித்தவர்

ஸ்ர்வோஜ்ஜீவனசிந்தயா கடகதாபாவேந தானாத் க்ருதி-

ச்ரேஷ்டானாம் பஹுச: ததுத்தரணத:

த்ரய்யந்தஸம்ரக்ஷணாத் |

ஸ்ரீமச்ச்ரீ சடகோப முக்ய திவிஷந்நாதார்ய ராமானுஜா-

சார்யானப்யுபயாதி ஹந்த! நிகமாந்தாசார்ய-

சூடாமணி: || 31

அரங்க நகர திவ்ய தம்பதிகளிடம் விருது பெற்றவர்

இஹ ரங்கபதி ப்ரஸாதலப்தோபயவேதாந்ததுரந்தரத்வ

கீர்த்தி: |

அபி தத்ஸஹதர்மிணீ க்ருபாத்தாகில தந்த்ர ப்ரபுதாக

ஏஷ ஸூரி: || 32

பொறுமையில் எம்பெருமானுக்கும், ஜ்ஞானத்தில்
ஆதிசேஷனுக்கும் புத்தியில் ப்ருஹஸ்பதிக்வும்,
விரோதிகளை ஜயிப்பதில் திருவாழியாழ்வானுக்கும்
ஒப்பானவர்

க்ஷமாயாம் ஹி யஸ்யோபமானம் முகுந்த: ச்ருதௌ தஸ்ய
தல்போ மதௌ தேவமந்தரீ |
ஜயே வைரிணம் தைத்யஸம்ஹாரகாரீ ஸ ஜீயாத் சிரம்
ஸர்வதந்த்ரஸ்வதந்த்ர: || 33

ஆசார்யனுக்கு வேண்டிய லக்ஷணமும் சிஷ்யனுக்குத்
தேவையான குணங்களும் ஒருங்கே அமையப் பெற்றவர்

ஆசார்யத்வோபயுக்தா: முநிகணகதிதா: தேசிகை: ஸ்வேந
சோக்தா:

ஸர்வே பத்ரா குண: ஸ்ய: ஸமுதிதவிபவா:
ஸர்வதந்த்ர ஸ்வதந்த்ரே |

சிஷ்யத்வே சோபயுக்தா அபி ச குணகண: கூரநாதே
யதா ஸ்ய:

நான்யத்ராசார்யவர்க்கே கதிசன ஹி குண: ப்ராயச:
தத்ர த்ருஷ்டா: || 34

குற்றமற்றவையான தேசிக ஸ்ரீஸூக்திகள்
எம்பெருமானுக்கு உகப்பானவை—ராமாநுஜ
ஸித்தாந்தத்தை மேலும் மேலும் வளரச் செய்பவை

யதிபதிஸம்ப்ரதாயபரிபோஷகஸ்ய ஸததம் நிகமாந்தகுரோ:
அதிபதிதாம்ருதா ஸரஸதாகுணேன ஸுமனஸ்ரஜோ
ம்ருதுதரா |

அதிகதலக்ஷண விமலஸூக்திரார்த்திசமநீ விபக்ஷமதநீ
கலயது ந: சுபாநி பகவத்தீய-
யதிராஜஹர்ஷஜனனீ || 35

நிகரற்ற ஸ்ரீதேசிக ஸூக்திகள் சேதநரை மருள் நீக்கி
உய்விக்க வந்தவை

அபி ச பவாஹிதஷ்டபரிமூர்ச்சிதஸ்ய பவிந: ப்ரபோதனகரீ
சமதம தோஷபீதி பகவத்ததீயஜன பக்திமுக்திஜனஸீ |
விஷய பரத்வ கோப மதமோஹ லோப சடதாதி தோஷசமநீ
புவி ஸத்ருசீதராஸ்தி ந ஹி ஸூக்திரத்ய
நிகமாந்த தேசிககிர: || 36

தெளியாத மறை நிலங்கள் தெளிவிக்க உதித்தவை
ஸ்ரீதேசிக ஸூக்திகள்

கர்மவிசிகித்ஸா வருத்தவிசிகித்ஸா
தர்மவிசிகித்ஸா ஸர்வவிசிகித்ஸா |
சாம்யதி ஹ நூநம் ஸர்வபுருஷாணம்
வேங்கடவிபச்சித் வாக்விலஸிதேன || 37

ராமாநுஜ தர்சனத்தின் தீபம் போன்ற ஸ்ரீ தேசிக
ஸூக்திகள் நமக்கு மங்களத்தைத் தருவதாக

யதுக்தயோ யதிபதிதந்த்ரதீபிகா:
ஸலக்ஷ்ண: ஸரஸதமா: ஸதாம் மதா: |
ஸமத்ஸரைரபி ஸததம் பரோக்ஷத:
ப்ரசம்ஸிதா: பரிகலயேத் ஸ ந: ச்ரியம் || 38

உபய வேதாந்த விற்பன்னரான
ஸ்ரீதேசிகனுக்குப் பல்லாண்டு!

வாணீ யஸ்ய த்ராமிட ஸாம்ஸ்க்ருதீ ச
ப்ராய: ப்ராசாமாசயானந்வவாதீத் |
அர்வாசாமப்யாஸ வையாத்யமூலம்
ஜீயாத் ஸோயம் ஸர்வதந்த்ரஸ்வதந்த்ர: || 39

அஞ்ஞானத்தைப் போக்குபவை ஸ்ரீதேசிக ஸூக்திகள்

யதீயக்ருதிஷு க்ஷணம் பரிசிதி: ஸதாம் சாதுரீம்
தநோதி பஹுவத்ஸரச்ரமமனுஸ்நுதாம் அந்யத: |
தமத்ய யதிரூபதி ப்ரதித ஸந்மதோத்தாரகம்
பஜே கவிகதாரத த்விரதப்ருந்த கண்மரவம் || 40

யதிராஜ ஸப்ததியின் பெருமை

கவிவாதி கரிஸிம்ஹக்ருதிரத்ன திலகம்
யதிராஜவர ஸப்ததிமிமாமநுதினம் |
ப்ரவதந்தி பரவாதி திமிரௌக மிஹிரா;
த இமே ஹி யதிராஜகருணைகவிஷயா: || 41

ஸ்ரீபாதுகா ஸஹஸ்ரத்தின் பெருமை

வேங்கடேசவிதுஷா ரசிதாநாம்
ஜ்ஞாயதே ந கணநா(அ)பி க்ருதீநாம் |
தத்ர சாபி ந ஹி ரங்கபதிஸ்ரீபாதுகா-
ஸ்துதிஸஹஸ்ரஸமா(அ)ந்யா || 42

ராமாநுஜ தர்சனத்தின் சாரத்தை போதிப்பது
பாதுகா ஸஹஸ்ரம்

வேங்கடேசகுருக்ரதிதம் யே
பாதுகாஸ்துதிஸஹஸ்ரமஜஸ்ரம் |
ஸார்த்தபோதமனுஸந்தததே தே
ஸம்யமீந்த்ரமதஸாரவித: ஸ்யு: || 43

ஸங்கல்ப சூர்யோதயத்தின் பெருமை

அநந்யஸாதாரண சாதுரீ ச காவ்யாதிஷு ப்ரஹ்மவிதக்ர-
ணீத்வம் |
ததாஷ்டபாஷாகவிதாபடுத்வம் ஸங்கல்பஸூர்யோதய-
த்ருச்யமஸ்ய || 44

சததூஷணி, தத்வ முக்தாகலாபம் பெருமை
 தூஷண்யாதௌ தார்கிகாக்ரேஸரத்வம்
 ஸ்பஷ்டம் ஸ்ரீமத்வேங்கடேசஸ்ய ஸூரே: |
 அந்யா(அ)லப்யா சாதுரீ பத்யகும்பே
 ஸர்வஜ்ஞத்வம் தத்வமுக்தாகலாபே || 45

தற்காப்புக்குக் கேடயம் போன்ற ஸர்வார்த்த
 ஸித்தியும், எதிரியை வெல்ல உதவும் வாள்
 போன்ற சததூஷணியும்

ஸர்வார்த்தஸித்தி: சததூஷணீ ச
 த்வே கேடசஸ்த்ரே கதகாக்ரகானாம் |
 ஆத்யேன தத்ர க்ரியதே ஸ்வரக்ஷா
 ப்ரத்யர்த்திபங்க: கலஹே(அ)ந்யதம: ஸ்யாத் || 46

ஸ்ரீபகவத் ராமாநுஜ ஸித்தாந்த நிர்த்தாரண ஸார்வ
 பெளமரான ஸ்ரீ தேசிகன் ஜகத்குரு

அத ஏவ ஸர்வஜகதாம் ஸ குரு:
 யதி சக்ரவர்த்தி மததிக்கஜ: |
 கவிதார்கிகத்விரதபஞ்சமுகோ
 ஹ்யத ஊர்ஜிதம் ஹ்யக்ருத பாஷ்யமிதம் || 47

தேசிகன் திருக்குமாரரான நயினுராசார்யரின் பெருமை:

ச்ருதிசீர்ஷதேசிக சிரோமணிநா
 ஜனகேந யேந ஹி ஸுக்ஷிததி: |
 வரதோ குருச்ச யதிராஜமத-
 ப்ரதிவாதிகோடி சதகோடிரபூத் || 48

எம்பெருமான் திருவருளுக்கும் எம்பெருமானார்
 கருணைக்கும் இலக்காவதற்கு தேசிகனிடம்
 பக்தி வேண்டும்

நிச்ரேயஸம் யே(அ)பிலஷந்தி தஸ்ய
 மூலம் க்ருபாம் சாபி ரமாஸகஸ்ய |
 தயாம் யதிந்த்ரஸ்ய ஹி தைரவச்ச்யம்
 கார்யா ஹி பக்தி: கவிவாதி ஸிம்ஹே || 49

ஸ்வாமி தேசிகனின் ஆத்மா போன்றவர் எம்பெருமானார்

ஸேவா விஷ்ணு: வைஷ்ணவாராதநாந்தா
தத்வத்ஸேவா ஸ்வாமிந: ஸம்யமீநாம் |
வேதாந்தாசார்யாங்கரி பத்மார்ச்சசுநாதா
யஸ்மாதாத்மா வேங்கடேசஸ்ய ஸுரே: || 50

ஸகலவித ஸ்ரீவைஷ்ணவ லக்ஷணங்களுடன் விளங்கும்
ஸ்வாமி தேசிகனின் திருவுருவம் என் மனத்தில்
நிலைத்திருப்பதாக

ஸசங்க சக்ரலாஞ்சன: ஸதூர்த்வபுண்ட்ர மண்டித:
ஸகண்ட லக்நஸத்துளஸ்யனர்க்க பத்மமாலிக: |
ஸிதாந்தரீய ஸுத்தரீய யஜ்ஞஸுத்தர்சோபித:
மமாவிரஸ்து மானஸே குரு: ஸ: வேங்கடேச்வர: ||

ஸ்வாமி தேசிகனின் திருவடித்தாமரைகளே
அடியேனுடைய குலதனம்

நிகமாந்த தேசிக பதாம்புஜத்வயம்
நிரஸுயவைஷ்ணவஜனப்ரியம் தனம் |
குலதைவதம் மம குத்ருஷ்டிமஸ்தக-
க்ஷிதிப்ருத்விபேதி குலிசாயுதாயிதம் || 51

திவ்ய மங்கள விக்ரகமாக அடியேன் மனத்தில் கோயில்
கொண்டுள்ள ஸ்ரீவேங்கடநாதனைத் துதிக்கின்றேன்

மஹோத்பலாயித பாதயுகளம்
ரதிப்ரியேஷுதிப்ரதிரோதி ஸுஜங்கிகம் |
ககுத்ஸமான ஸுஜாநுகமஞ்சித-
ஸ்புரத்தகம விலஸத்பரிதானகம் || 52

ப்ரசஸ்த நாபிகமுஜ்வல வக்ஷஸம்
ப்ரஸந்ந ஸஸ்மித ஸந்முக பங்கஜம் |
மதியஹ்ருத்தகமலாஸனஸம்ஸிதம்
பஜாமி வேங்கடநாதவிபச்சிதம் || 54

எல்லாவிதப் பெருமைகளும் வாய்ந்த ஸ்வாமி
தேசிகனை வணங்குகின்றேன்

ப்ரபுத்ததாமரஸாபவிலோசனம்
ப்ரஸித்த சிஷ்யஜனே: பரிவாரிதம் |
ப்ரபத்தராகதமம் குருபாதயோ:
ப்ரபுத்தசேதஸம் அர்த்தஸமர்த்தனே || 55
ஸரத்த கம்பள பீடபரிக்ரஹம்
ஸமர்ந்தமுத்தித சம்சயநோதனே |
விரக்தஸஜ்ஜன ஸங்கசிரோமணிம்
பஜாமி வேங்கடநாத விபச்சிதம் || 56

எம்பொருமானிடமும் எம்பெருமானுரிடமும் பக்தி
நிறைந்த ஸ்வாமி தேசிகனை என் மனம் எப்போதும்
துதிப்பதாக

கவிதார்கிக களப வ்ரஜ கபளீக்ருதி ஸிம்ஹம்
கமலாபதி கருணாஸ பரிவர்த்தித போதம் |
யதிநாயக பதபங்கஜ யுகளீ பரதந்த்ரம்
பஜ மானஸ! புத வேங்கடபதி தேசிகமதிசம் || 57

இதுவுமது

யதிந்ருபதி பதகமல ஸகலவித பந்தும்
கரிசிகரிபதி நகரஸூகிர க்ருதவாஸம் |
பஜ ஹ்ருதய கவிகதஹரிமபி ச ரங்க-
க்ஷிதிரமண சரணயுக ஸததக்ருத ஸேவம் || 58

தீமை செய்வோரிடமும் கருணை பாராட்டும் ஸ்வாமி
ஸ்ரீ தேசிகனை எப்பொழுதும் என் ஹ்ருதய
கமலங்களால் பூஜிக்கிறேன்

அதிந்ருதுலமனஸம் அதிவிபுல சுபநேத்ரம்
அதிசதுரம் அதிககுண யதிந்ருபதிபாஷ்யே |
உபகரணபரமநிசம் அபகரணசீலே(ஷு)
அபி கலய மம ஹ்ருதய கவிகதக ஸிம்ஹம் || 59

கவிதார்க்கிக சிங்கமே! பொருளல்லாத என்னைப்
பொருளனாக்கி அடிமை கொள்வாயாக!

கிஞ்ச மம மானஸமிதம் ச ஸமுதஞ்சிதமிஹாந்ய-

விஷயே(ஷு)

அஞ்சதி ந ஜாது கவிவாதிகரிபஞ்சமுக! தாவகபதம் |
வஞ்சனபரம் சடமகிஞ்சன ஜனப்ரிய! ஸபஞ்ச சரஜம்
சஞ்சலமிதம் புநரசஞ்சலதரம் குரு பவச்சரணயோ: || 60

நல்லோர் அனுஸந்தித்தால் ஸகலவித
புருஷார்த்தங்களையும் அளிக்கவல்லது இந்த
ஸப்ததி ரத்ந மாலிகை

ஸ்ரீவேங்கடேசஸ்ய குரோ: பதாப்ஜயோ:

ஸமர்பிதா ஸப்ததி ரத்நமாலிகா |

த்ருதா ஸுதீபி: ஹிருதயே விமத்ஸரை:

புஷ்ணாதி சோபாம் புருஷார்த்த நிர்ப்பராம் || 61

இதை அனுஸந்திப்பவர் எம்பெருமான்-

எம்பெருமானாருடைய திருவருளைப் பெறுவர்

வேதாந்தாசார்ய ஸப்தத்யா குணவத்யா பரிஷ்க்ருதா: |

வேதாந்தவேத்ய ஸ்ரீபாஷ்யகார காருண்ய கோசரா: || 62

நிகமாந்த குருவுக்கும், அவருடைய சிஷ்யர்களுக்கும்

இதை ஸமர்ப்பணம் செய்கிறேன்

ப்ரதிவாதிபயங்கரேண ஸா ஸுதியா ஸப்ததி ரத்நமாலிகா—

நிகமாந்தகுரௌ ஸமர்ப்பிதா ஹிருதயே தத்ப்ஜதாம் ஸ்வயா

தியா || 63

கவிதார்க்கிக ஸிம்ஹத்துக்கு அஞ்ஜலி!

கவிதார்க்கிக விமஹாய கல்யாணகுணசாலிநே |

ஸ்ரீமதே வேங்கடேசாய வேதாந்தகுரவே நம: || 64

சீரார் தூப்புல் திருவேங்கடமுடையான்

திருவடிகளே சரணம்.

ஆழ்வார்கள் அருளிச் செயலும் ஸகல கார்ய ஸித்தியும்

ஆழ்வார்களுடைய அருளிச் செயல்களின் பெருமையை ஸ்வாமி ஸ்ரீதேசிகன் ஸ்ரீமத்ரஹஸ்ய த்ரய ஸாரத்தில் மிகச் சிறப்பாக விளக்கியுள்ளார். “மேகங்கள் சமுத்திர ஜலத்தை வாங்கி ஸர்வோபஜீவ்யமான அமுதமாக (தண்ணீராக) உமிழுமாப்போல, வேதார்த்தங்களில் வேண்டும் ஸாரதமமான அம்சத்தை ஸர்வருக்கும் (ஸர்வ ஜனங்களுக்கும்) அதிகரிக்கலான பாஷையாலே ஸங்க்ரஹிததுக் காட்டி...” என்று தொடங்கி, ஆழ்வார்கள் வேதம் தமிழ் செய்த மஹோபகாரத்தைத் தெளிவு படுத்தியிருக்கிறார்.

ஆழ்வார்கள் தம்முடைய அருளிச் செயல்களில் ஒவ்வொரு பதிகத்தின் முடிவிலும், அதை அநுஸந்திப்பதால் ஏற்படக்கூடிய பலனைக் கூறித் தலைக்கட்டியுள்ளார்கள். இதை ஆதாரமாகக் கொண்டு, இன்ன இன்ன காரியம் ஸித்திப்பதற்கு, இன்னல் தீர்வதற்கு இன்ன இன்ன பதிகத்தை அநுஸந்திக்க வேண்டும் என்று மகான்கள் நிர்ணயித்துள்ளார்கள். அவை முழுவதையும் இந்நூலில் கொடுப்பது ஸாத்யமில்லையாதலால், அத்தகைய பதிகங்கள் ஒவ்வொன்றிலிருந்தும் ஒரு பாசுரத்தை மட்டும் பொறுக்கு மணியாக இங்கு கொடுத்துள்ளோம். ஆஸ்திகப் பெருமக்கள் இவைகளை அநுஸந்தித்துக் கண்கண்ட-கைகண்ட பலனை நிச்சயம் பெறலாம். அவகாசமுள்ளவர்கள் அந்த அந்தக் காரியம் ஸித்தியாவுதற்கு குறிப்பிட்ட பதிகம் முழுவதையும் அநுஸந்தித்தல் உத்தமம். தேவைப்படும் உத்தேசத்திற்கான பாசுரத்தையோ, முடிந்தால் அப்பதிகத்திலுள்ள பத்துப் பாசுரங்களையுமோ தினமும் திட நம்பிக்கையுடன் இரு வேளையும் பாராயணம் செய்தால் நிச்சயம் காரியஸித்தி ஏற்படும். கூடவே, இக-பர சுகங்களுக்கான மார்க்கங்கள் தெளிவாகும். “நம்பினோர் கெடுவதில்லை, இது நான்மறை தீர்ப்பு!” என்பதை நாம் என்றும் மறக்கலாகாது.

ஸ்ரீ:
ஆழ்வார்கள் அருளிச் செயலும்
ஸகல கார்ய ஸித்தியும்

தீய நடத்தையுள்ள பிள்ளை திருந்த

தீரைநீர்ச் சந்திர மண்ட லம்போல்
செங்கண்மால் கேசவன், தன்
திருநீர் முகத்துத் துலங்கு சுட்டி
திகழ்ந்தெங்கும் புடைபெயர,
பெருநீர்த் திரையெழு கங்கை யிலும்
பெரியதோர் தீர்த்தபலம்
தருநீர், சிறுச்சண்ணம் துள்ளம் சோரத்
தளர்நடை நடவானே.

பெரியாழ்வார் திருமொழி 1. 7. 10.

ஸத் புத்ரர்களைப் பெற

வட்டு நடுவே வளர்கின்ற, மாணிக்க
மொட்டு நுனியில் முளைகின்ற முத்தேபோல்,
சொட்டுச் சொட் டென்னத துளிக்கத் துளிக்க, என்
குட்டன்வந் தென்னைப் புறம் புல்குவான்
கோவிந்த னென்னைப் புறம்புல்கு வான்.

—பெரியாழ்வார் திருமொழி 1. 9. 1.

பகவத் பக்தி ஏற்பட

அரவணையாய்! ஆயரேறே!
அம்மமுண்ணத் துயிலெழாயே,
இரவுமுண்ணு துறங்கிநீபோய்
இன்றுமுச்சி கொண்டதாலோ,
வரவுங்காணேன் வயிறசைந்தாய்
வனமுலைகள் சோர்ந்துபாய,
திருவுடைய வாய்மடுத்துத்
திளைத்துதைத்துப் பருகிடாயே.

—பெரியாழ்வார் திருமொழி 2. 2. 1.

குறிப்பு:—திருப்பாணாழ்வார் அருளிச் செய்துள்ள ‘அமல’
‘இதிபிரான்’ பாசுரங்களில் ஏதாவதொன்றும், திருமழிசைப்-
பிரான் அருளிச் செய்துள்ள ‘திருச்சந்த விருத்தம்’ 101-வது
பாசுரமும், பூதத்தாழ்வார் அருளிச் செய்துள்ள ‘இயற்பா’
இரண்டாந் திருவந்தாதி முதற் பாசுரமும் இதே பலனைத் தர
வல்லது இவைகளையும் சேர்த்து அநுஸந்திப்பது சாலச்
சிறந்ததாகும்.

ஸந்ததி பாக்யம் ஏற்பட

கொங்குங் குடந்தையும் கோட்டியூ ரும்பேரும்,
எங்கும் திரிந்து விளையாடு மென்மகன்,
சங்கம் பிடிக்கும் தடக்கைக்குத் தக்க நல்
அங்க முடையதோர் கோல்கொண்டுவா,
அரக்கு வழித்ததோர் கோல்கொண்டுவா.

பெரியாழ்வார் திருமொழி 2. 6. 2.

விண் அபவாதம் நீங்க

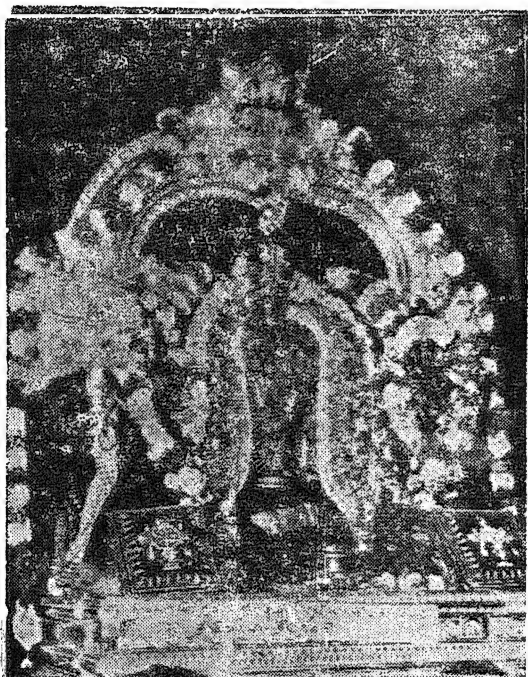
குண்டலம் தாழக் குழல்தாழ நாண்தாழ,
எண்டிசை யோரு மிறைமிஞ்சித் தொழுதேத்த,
வண்டமர் பூங்குழ லார்துகில் கைக்கொண்டு,
விண்தோய் மரத்தானு லின்று முற்றும்,
வேண்டவும் தாரானு லின்று முற்றும்.

—பெரியாழ்வார் திருமொழி 2. 10. 2.

நாவன்மை-குரலினிமைகளைப் பெற

தேனுகன் பிலம்பன் காளிய னென்னும்
தீப்பப் பூடுக ளடங்க உழக்கி,
கான கம்படி யுலாவி யுலாவிக்
கருஞ்சிறுக் கன்குழ லூதின போது,
மேனகையொடு திலோத்தமை அரம்பை
உருப்பசி யரவர் வெள்கி மயங்கி,
வானகம் படியில் வாய்திறப் பின்றி
ஆடல் பாடலவை மாறினர் தாமே.

—பெரியாழ்வார் திருமொழி 3. 6. 4.

ஸ்ரீவயலாளி மணவாளன்

எதிர்பாராமல் வந்த ஆபத்து நீங்க

காறை பூணும் கண்ணாடி

காணும்தன் கையில் வளைகுலுக்கும்,

கூறை யுடுக்கு மயர்க்கும் தன்

கொவ்வைச் செவ்வாய் திருத்தும்,

தேறித் தேறிநின் ருயிரம்பேர்த்

தேவன் திறம்பி தற்றும்,

மாறில் மாமணி வண்ணன்

மேலிவள் மாலுறு கின்றாளே.

—பெரியாழ்வார் திருமொழி 3.7 8.

கங்கா ஸ்நான பலன் கிட்ட

சலம்பொதி யுடம்பில் தழலுமிழ் பேழ்வாய்ச்
சந்திரன் வெங்கதி
மலர்ந்முந் தணவி மணிவண்ண வருவின்
மால் புரு டோத்தமன் வாழ்வு,
நலந்திகழ் சடையான் முடிக்கொன்றை மலரும்
நாரணன் பாதத்து ழாயும்,
கலந்திழி புனலால் புகர்படு கங்கைக்
கண்டமென் னும்கடி நகரே.

—பெரியாழ்வார் திருமொழி 4. 7. 2

கன்னிப் பெண்களுக்குக் கல்யாணம் நிகழ

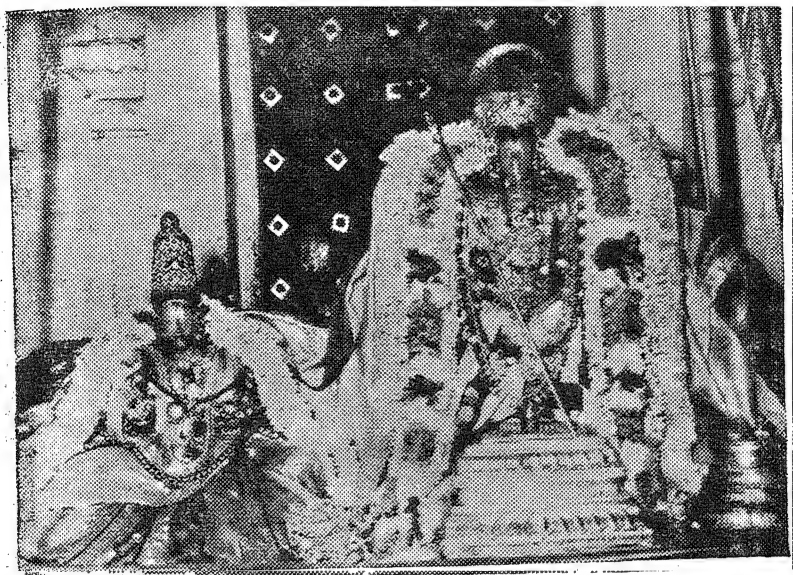
மத்தளம் கொட்டவ ரிசங்கம் நின்றாத,
முத்துடைத் தாமநி ரைதாழ்ந்த பந்தற்கீழ்
மைத்துனன் நம்பிம துகுதன் வந்து, என்னைக்
கைத்தலம் பற்றக்க னாக்கண்டேன் தோழீநான்.

—நாச்சியார் திருமொழி 6. 6.

தொடர்ந்து வரும் துன்பங்கள் நீங்க

அழிலும் தொழிலு முருக்காட்டான்
அஞ்சே லென்னு னவனெருவன்,
தழுவி முழுசிப் புகுந் தென்னைச்
சுற்றிச் சுழன்று போகானால்,
தழையின் பொழிவாய் நிரைப்பின்னே
நெடுமா லாதி வருகின்ற,
குழலின தொனாவாய் நீர்கொண்டு
குளிர முகத்துத் தடவீரே.

—நாச்சியார் திருமொழி 12. 5.

திருக்குடந்தை ஸ்ரீ ஆராவமுதன் திவ்ய தம்பதிகள்

நன்னடத்தை - நல்லொழுக்கங்களில்
நாட்டம் ஏற்பட

கொல்லணைவேல் வரிநெடுங்கண் கோசலைதன்
குலமதலாய்! குனிவில் லேந்தும்,
மல்லணைந்த வரைத்தே தாளா! வல்வினையேன்
மனமுருக்கும் வகையே கற்றாய்,
மெல்லணைமேல் முன்துயின்றாய் இன்றினிப்போய்
வியன்கான மரத்தின் நீழல்
கல்லணைமேல் கண்டுயிலக் கற்றனையோ
காகுத்தா! கரிய கோவே!

—பெருமாள் திருமொழி 9. 3

செய்தொழிலில் நல்ல புகழும் லாபமும் கிடைக்க
 சொல்லுவன் சொற்பொருள் தானவை யாய்ச்சுவை
 யூரெலி நாற்றமும் தோற்றமுமாய்,
 நல்லரன் நான்முகன் நாரண னுக்கிடந்
 தான் தடஞ் சூழ்ந்தழ காயகச்சி,
 பல்லவன் வில்லவ னென்றுல கில்பல
 ராய்ப்பல வேந்தர் வணங்குகழல்
 பல்லவன், மல்லையர் கோன்பணிந் தபர
 மேச்சர விண்ணக ரமதுவே.

—பெரிய திருமொழி 2. 9. 1...

எந்நிலையிலும் எம்பெருமானின் உற்ற துணையைப் பெற
 முந்து நூலும் முப்புரி நூலும் முன்னீந்த,
 அந்த னுளன் பிள்ளையை யஞ்ஞான் றளித்தானூர்,
 பொந்தில் வாழும் பிள்ளைக் காகிப் புள்ளோடி,
 நந்து வாரும் பைம்புனல் வாவி நறையூரே

—பெரிய திருமொழி 6. 5. 8..

வளமையும் மகிழ்ச்சியும் திகழும் நல்வாழ்க்கையைப் பெற
 வில்லார் விழுவில் வடமதுரை
 விரும்பி விரும்பா மல்லடர்த்து,
 கல்லார் திரடோள் கஞ்சனைக்
 காய்ந்தான் பாய்ந்தான் காளியன் மேல்,
 சொல்லார் சுருதி முறையோதிச்
 சோமுச் செய்யும் தொழிலினோர்,
 நல்லார் மறையோர் பலர்வாழும்
 நறையூர் நின்ற நம்பியே.

—பெரிய திருமொழி 6. 7. 5...

அகால மரணம் நேராமல் இருக்க

“அருவிசோர் வேங்கடம் நீர்மலை” என்றுவாய்
 வெருவினான், மெய்யம் வினவி யிருக்கின்றான்,

“பெருகுசீர்க் கண்ண புரம்” என்று பேசினான்
உருகினான், உள்மெலிந்த தாள்இது வென்கொலோ!

—பெரிய திருமொழி 8. 2. 3.

குறிப்பு:— இத்துடன் நம்மாழ்வார் திருவாய்மொழி
ஒன்பதாம் பத்து—பத்தாம் திருவாய்மொழி ஐந்தாவது
பாசுரத்தையும் அநுஸந்திக்கலாம்.

வறுமை நிலை நீங்க

அரவுநீள் கொடியோன் அவையுளா சனத்தை
அஞ்சிடா தேயிட, அதற்குப்
பெரியமா மேனி யண்டமூ டுருவப்
பெருந்திசை யடங்கிட நிமிர்ந்தோன்,
வரையின்மா மணியும் மரதகத் திரனும்
வயிரமும் வெதிருதிர் முத்தும்,
திரைகொணர்ந் துந்தி வயல்தொறும் குவிக்கும்
திருக்கண்ணங் குடியுள்ளின் றானே.

—பெரிய திருமொழி 2. 1. 8

மன நிம்மதி ஏற்பட

ஆடி யசைந்தாய் மடவா ரொடுநீ போய்க்
கூடிக் குரவை பிணைகோ மளப்பிள்ளாய்,
தேடித் திருமா மகள்மண் மகள்நிற்ப,
ஏடி! இதுவென் னிதுவென் னிதுவென்னோ!

—பெரிய திருமொழி 10. 8. 9

தேசமெங்கிலும் சுபிட்சம் நிலவ

குன்ற மெடுத்து மழைத டுத்துஇளை யாரொடும்,
மன்றில் குரவை பிணைந்த மாலென்னை மால்செய்தான்,
மூன்றில் தனிநின்ற பெண்ணை மேல்கிடந் தீர்கின்ற.
அன்றிலின் கூட்டைப் பிரிக்க கிற்பவ ரார்கொலோ!

—பெரிய திருமொழி 11. 2. 1

திருமணிக்கூடம் ஸ்ரீமணிக்கூட நாயகன்

தீய வினைப் பயன் நீங்க

ஓண்மிதியில் புனலுருவி ஒருகால் நிற்ப

: ஒருகாலுங் காமருசீர் அவுணன் உள்ளத்து,
எண்மதியுங் கடந்தண்ட மீது போகி

இருவிசம்பி னூடுபோ யெழுந்து, மேலைத்
தண்மதியும் கதிரவனும் தவிர ஓடித்

தாரகையின் புறந்தடவி அப்பால் மிக்கு,

. மண்முழுதும் அகப்படுத்து நின்ற எந்தை

மலர்புரையும் திருவடிபே வணங்கி னேனே.

— திருநெடுந்தாண்டகம் 5.

தீராத வியாதிகள் தீர

வைப்பாம் மருந்தாம் அடியரை, வல்வினைத்
துப்பாம் புலனைந்தும் துஞ்சக் கொடானவன்,
எப்பால் யவர்க்கும் நலத்தா லுயர்ந்துயர்ந்து,
அப்பா லவனெங்க ளாயர் கொழுந்தே.

—திருவாய்மொழி 1. 7.

மாணவ—மாணவிகள் கல்வியில் தேர்ச்சியும்,
தேர்வுகளில் வெற்றியும் பெற

மறப்பும் ஞானமும் நானென் றுணர்ந்திலன்,
மறக்கு மென்றுசெந் தாமரைக கண்ணெடு,
மறப்பற என்னுள்ளே மன்னினான் றன்னை,
மறப்ப னோவினி யானென் மணியையே?

—திருவாய்மொழி 1. 10. 10. .

பேய்—பிசாசு, பில்லி—சூனியம் முதலியவைகளின்
உபத்திரவங்கள் தொலை

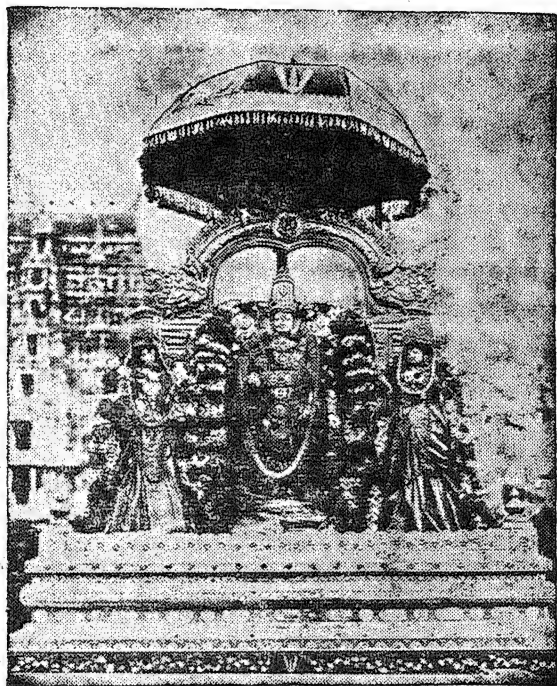
காக்கு மியல்வினன் கண்ண பெருமான்,
சேர்க்கை செய்துதன் னுந்தி யுள்ளே,
வாய்த்த திசைமுக னிந்திரன் வானவர்,
ஆக்கி னுன்தெய் வவுல குகளே.

—திருவாய்மொழி 2. 2. 9.

ஸம்ஸார பாச-பந்தங்கள் நீங்க

கூவிக்கூவிக் கொடுவினைத் தூற்றுள் நின்று,
பாவினென் பலகாலம் வழிதிகைத் தலமர்கின்றேன்,
மேவியன் றுநிரை காத்தவ னுலகமெல்லாம்,
தாவிய அம்மாளை எங்கினித் தலைப்பெய்வனே?

—திருவாய்மொழி 3. 2. 9.

திருமாலிருஞ்சோலை ஸ்ரீ கள்ளழகர்

பெரும் புகழ் பெற

அண்ணல் மாயன் அணிகொள்செந் தாமரைக்
கண்ணன், செங்கனி வாய்க்கரு மாணிக்கம்,
தெண்ணி றைச்சுனை நீர்த்திரு வேங்கடத்து,
எண்ணில் தொல்புகழ் வானவ ரீசனே.

—திருவாய்மொழி 3. 3. 3.

பாகவத கைங்கர்யம் கூடவும் பாகவதாபசாரம் நீங்கவும்

‘உற்றூர்க ளெனக்கில்லை யாரும்’ என்னும்,

‘உற்றூர்க ளெனக்கிங்கெல் லாரும்’ என்னும்,

‘உற்றூர்களைச் செய்வேனும் யானே’ என்னும்,

உற்றூர்களை அழிப்பேனும் யானே’ என்னும்,

‘உற்றூர்களுக் குற்றேனும் யானே’ என்னும்

உற்றூரிலி மாயன்வந் தேறக் கொல்லோ?

உற்றீர்கட் கென்சொல்லிச் சொல்லுகேன் யான்

உற்றென் னுடைப்பே தையுரைக் கின்றவே?

—திருவாய்மொழி 5. 6. 2

குறிப்பு:—இத்துடன் தொண்டரடிப் பொடியாழ்வார் அருளிச்செய்த திருப்பள்ளியெழுச்சி ப்ரபந்தத்தையும் அநு ஸந்திப்பது உத்தமம்.

தேஜஸ்வியாகத் திகழ

அரியே நே!என் அம்பொற் சுடரே!

செங்கட் கருமுகிலே,

எரியே! பவளக் குன்றே! நாற்றோள்

எந்தாய்! உனதருளே,

பிரியா அடிமை யென்னைக் கொண்டாய்

குடந்தைத் திருமாலே,

தரியே னினியுன் சரணந் தந்தென்

சன்மம் களையாயே.

—திருவாய்மொழி 5. 6. 7.

எடுத்த காரியம் ஏற்றமாக வெற்றி பெற

அதுநன் றிதுதீதென் றையப் படாதே,

மதுநின்ற தண்டுழாய் மார்வன்,—பொதுநின்ற

‘பொன்னங் கழலே தொழுமின், முழுவனைகள்

முன்னங் கழலும் முடிந்து.

—இயற்பா, மூன்றாத்திருவந்தாதி 38

சிந்தை தெளிவு பெற—சித்தப் பிரமை நீங்க

வார்த்தை யறிபவர் மாயவற் காளன்றி யாவரோ,
போர்த்த பிறப்பொடு நோயொடு மூப்பொடு இறப்பிவை
பேர்த்து, பெருந்துன்பம் வேரற நீக்கித்தன் தாளின்கீழ்ச்
சேர்த்து, அவன் செய்யும் சேமத்தை யெண்ணித்

தெளிவுற்றே?

—திருவாய்மொழி 7. 5. 10.

தர்ம கார்யங்கள் இடர்களின்றி நிறைவேற

அங்கண் மலர்த்தண் டொழய்முடி அச்சுத னே! அருளாய்,
திங்களும் ஞாயிறு மாய்ச்செழும் பல்சுட ராய்இருளாய்,
பொங்கு பொழிமழை யாய்ப்புக ழாய்ப்பழி யாய்ப்பின்னும்நீ,
வெங்கண்வெங் கூற்றமு மாமிவை யென்ன விசித்திரமே!

திருவாய்மொழி 7. 8. 2.

குறிப்பு:—இத்துடன் பொய்கையாழ்வார் அருளிச்
செய்துள்ள இயற்பா, முதல் திருவந்தாதி முதல் பாசுரத்தையும்
சேர்த்து அநுஸந்திப்பது உத்தமம்.

இன்பமயமான வாழ்வைப் பெற

மாயக் கூத்தா! வாமனா!

வினையேன் கண்ணா! கண்கைகால்,

தூய செய்ய மலர்களாச்

சோதிச் செவ்வாய் முகிழ்தா,

சாயல் சாமத் திருமேனி

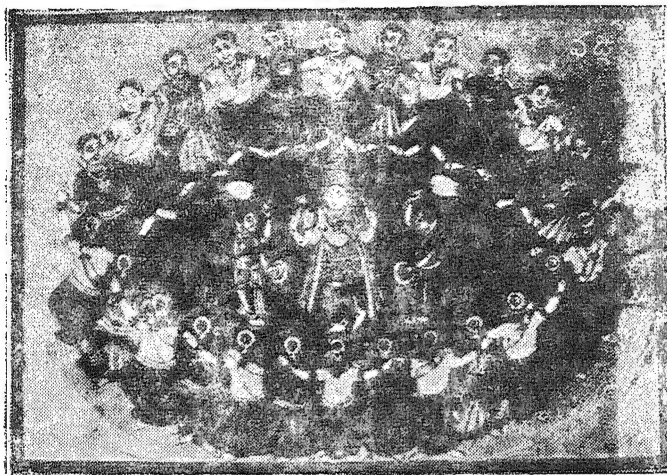
தண்பா சடையா, தாமரைநீள்

வாசத் தடம்போல் வருவானே!

ஒருநாள் காண வாராயே.

—திருவாய்மொழி 8. 5. 1.

வங்கக் கடல்கடைந்த மாதவனைக் கேசவனை,
திங்கள் திரு முகத்துச் சேயிழையார் சென்றிறைஞ்சி
அங்கப் பறைகொண்ட வாற்றை, அணிபுதுவைப்
பைங்கமலத் தன்னதெரியல் பட்டட்பிரான் கோதைசொன்ன.

கண்ணபிரானைச் சுற்றியிருந்து கோபியர் கும்மி யடித்து
ஆடிப் பாடி மகிழ்தல்

சங்கத் தமிழ்மாலை முப்பதும் தப்பாமே,
இங்கிப் பரிசுரைப்பா ரீரிரண்டு மால்வரைத்தோள்,
செங்கண் திருமுகத்துச் செல்வத் திருமாலால்,
எங்கும் திருவருள்பெற் றின்புருவ ரெம்பாவாய்.

—ஆண்டாள் திருப்பாவை 30

குடும்பத்தில் ஒற்றுமை நிலவ

தனிமாப் புகழே யெஞ்ஞான்றும்
நிற்கும் படியாத் தான்தோன்றி,
முனிமாப் பிரம முதல்வித்தாய்
உலகம் மூன்றும் முளைப்பித்த,
அ. F

தனிமாத் தெய்வத் தளிரடிக்கீழ்ப்
புகுதல் அன்றி அவனடியார்,
நனிமாக் கலவி யின்பமே
நாளும் வாய்க்க நங்கட்கே.

—திருவாய்மொழி 8. 10. 7

ஆழ்வார்கள் திருவடிகளே சரணம்.

ஸ்ரீ:

ஸ்ரீமதே ராமாநுஜாய நம:

**ஆபத்து வேளையில் தாமதமின்றி
பகவத் ஸஹாயம் பெறுதல்**

பகவானுடைய தசாவதாரங்களில் ந்ருளிம்ஹாவதாரத் திற்குத் தனிச் சிறப்பு உண்டு. பரமகாருணிகனான ஸர்வேச் வரன் அவதரிக்கும்போதே, பக்தனுக்குத் தீங்கு விளைவிக்கத் தொடங்கிய கொடியவனை ஸம்ஹரித்தது இந்த ஒரு அவதாரத்திலேதான். ஆகையால், பக்தர்களின் இன்னல்—இடையூறுகளைக் களைந்தெறிந்து காக்க வேண்டிய நிலையில் தனக்குள்ள பாரிப்பையும் பரபரப்பையும் உலகுக்கு நன்கு வெளிப்படுத்திய அவதாரம் நரசிங்காவதாரம். எனவே ஆபத்தும் அவசரத் தேவையுமான வேளைகளில், 'இரணியனை நண்ணி, அவன் மார்வகலத் துகிர்மடுத்த நாதனை'த் துதித் தால் தாமதமின்றி எம்பெருமானுடைய ஸஹாயம் நமக்குக் கிடைப்பது திண்ணம்.

ஆகையால், ஆபத்துக்காலங்களிலும், சங்கடமான சந்தர்ப்பங்களிலும் தாமதமின்றி எம்பெருமானின் ஸஹாயத் தைப் பெற, ஸ்ரீந்ருளிம்ஹன் விஷயமாக ஆழ்வார்கள் அருளிச் செய்த திவ்யமான பாசுரங்களை (சிலவற்றையவாது) பல ஆவிருத்திகள் உள்ளமுருக வாய்விட்டு அநுஸந்தித்தால் நிச்சயம் ஆபத்பாந்தவனான சர்வேச்வரன் பரிவு கொண்டு உடனடியாக அபயமளிப்பான். ஆபத்துகளும் விலகும்.

ஸ்ரீந்ருஸிம்ஹன் விஷயமாக ஆழ்வார்கள் அருளிச் செய்த பாசுரங்கள்

பெரியாழ்வார்

எந்தை தந்தை தந்தைதம் மூத்தப்பன்
ஏழ்படி கால்தொடங்கி,
வந்து வழிவழி ஆட்செய்கின் றோம், திரு
வோணத் திருவிழவில்
அந்தியம் போதி லரியுரு வாகி
அரியை யழித்தவனை,
பந்தனை தீரப்பல் லாண்டுபல் லாயிரத்
தாண்டென்று பாடுதுமே.

—திருப்பல்லாண்டு 8

அளந்திட்ட தூணை யவன்தட்ட, ஆங்கே
வளர்ந்திட்டு வாளுகிர்ச் சிங்க வருவாய்,
உளந்தொட் டிரணிய னெண்மார் வகலம்,
பிளந்திட்ட சைகளால் சப்பாணி
பேய்முனை யுண்டானே! சப்பாணி,

—பெரியாழ்வார் திருமொழி 1. 6. 9.

பூதமைந்தொடு வேள்வியைந்து
புலன்களைந்து பொறிகளால்,
ஏதமொன்றுமி லாதவண்மையி
னார்களவாழ்திருக் கோட்டியூர்,
நாதனைநர சிங்கனை நவின்
றேத்துவார்க ளுழக்கிய,
பாததூளி படுதலாலிவ்
வுலகம் பாக்கியம் செய்ததே.

—பெரியாழ்வார் திருமொழி 4. 1. 6.

தேவுடைய மீனமா யாமையாய்
ஏனமா யரியாய்க் குறளாய்,
மூவுருவி லிராமனாய்க் கண்ணனாய்க்
கற்கியாய் முடிப்பான் கோயில்,

மேல் அஹோமிலம் குகையில் எழுந்தருளியிருக்கும் ஸ்ரீ ந்ருஸிம்ஹ
மூர்த்திகள், சக்ரத்தாழ்வார் முதலானோர்

சேவலொடு பெடையன்னம் செங்கமல்
மலரேறி யூச லாடி,
பூவணைமேல் துதைந்கெழுசெம் பொடியார்டி
விளையாடும் புனல ரங்கமே.

—பெரியாழ்வார் திருமொழி 4. 9. 9..

நம்ப னே! நவின் றேத்தவல் லார்கள்
நாத னேநர சிங்கம தானாய்,
உம்பர் கோனூல கேழு மளந்தாய்!
ஊழி யாயினாய்! ஆழிமுன் னேந்தி,
கம்ப மாகரி கோள்விடுத் தானே!
கார ணை! கட லைக்கடைந் தானே,
எம்பி ரான்! என்னை யானுடைத் தேனே!
ஏழை யேனிட ரைக்களை யாரே.

—பெரியாழ்வார் திருமொழி 5. 1. 9..

ஆண்டாள்

வாண்கொண்டு கிளர்தெழுந்த
மாமுகில்காள், வேங்கடத்துத்
தேன்கொண்ட மலர்சிதறத்
திரண்டேறிப் பொழிவீர்காள்,
ஊன் கொண்ட வள்ளுகிரால்
இரணியனை யுடலிடந்தான்,
தான் கொண்ட சரிவனைகள்
தருமாகில் சாற்றும்மினே.

—தாச்சியார் திருமொழி 8. 5.

திருமழிசைப்பிரான்

கரண்டமாடு பொய்கையுள்க நும்பனைப்பெ நும்பழம்,
புரண்டுவீழ வானைபாய்கு றுங்குடிநெ டுந்தகாய்,
திரண்டதோளி ரணியன்சி னங்கொளாக மொன்றையும்,
இரண்டுசூறு செய்துகந்த சிங்கமென்ப துன்னையே.

—திருச்சந்த விருத்தம் 62.

திருமங்கையாழ்வார்

அங்கண் ஞால மஞ்ச அங்கோ ராளரியாய், அவுணன்
பொங்க ஆகம் வள்ளுகிரால் போழ்ந்த புனிதனிடம்,
பைங்க ணனைக் கொம்புகொண்டு பத்திமையால், அடிக்கீழ்ச்
செங்க ணளி யிட்டிறைஞ்சும் சிங்கவேள் குன்றமே

—பெரிய திருமொழி 1. 7. 1.

பள்ளியி லோதி வந்ததன் சிறுவன்
வாயிலோ ராயிர நாமம்,
ஓள்ளிய வாகிப் போதவாங் கதனுக்
கொன்றுமோர் பொறுப்பில னாகி,
பிள்ளையைச் சீறி வெகுண்டுதூண் புடைப்பப்
பிறையெயிற் றனல்விழிப் பேழ்வாய்,
தெள்ளிய சிங்க மாகிய தேவைத்
திருவல்லிக் கேணிக்கண் டேனே.

—பெரிய திருமொழி 2. 3. 8.

திருநீர்மலையில் ஸேவை ஸாதிக்கும் ஸ்ரீ ந்ருஸிம்ஹர்

காண்டாவன மென்பதோர் காடமரர்க்
கரையனது கண்டவன் நிற்க, முனே
மூண்டாரழ லுண்ணமு னிந்ததுவும்
அதுவன்றியும் முன்னுல கம்பொறைதீர்த்
தாண்டன், அவு ணனவன் மார்வகலம்
உகிரால்வகி ராகமு னிந்து, அரியாய்
நீண்டான்குற ளாகிநி மிர்ந்தவனுக்
கிடம்மாமலை யாவது நீர்மலையே.

—பெரிய திருமொழி 2. 4. 2.

திண்ணியதோ ரரியுருவாய்த் திசையனைத்தும் நடுங்கத்
தேவரொடு தானவர்கள் திசைப்ப, இர ணியனை
நண்ணியவன் மார்வகலத் துகிர்மடுத்த நாதன்
நாடோறும் மகிழ்ந்தினிது மருவியுறை கோயில்,
எண்ணில்மிகு பெருஞ்செல்வத் தெழில்விளக்கு மறையும்
ஏழிசையும் கேள்விகளு மியன்ற பெருங் குணத்தோர்,
மண்ணில்மிகு மறையவர்கள் மலிவெய்து நாங்கூர்
வைகுந்த விண்ணகரம் வணங்குமட நெஞ்சே!

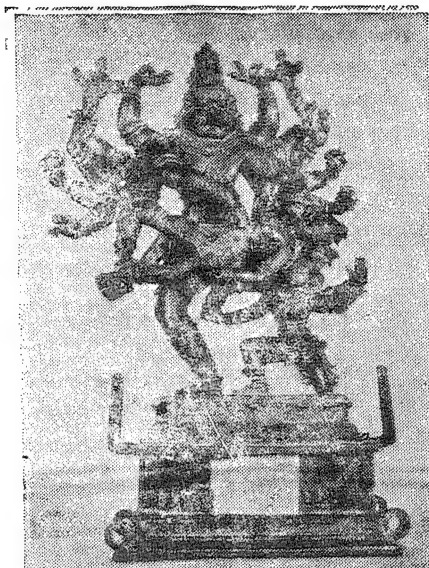
—பெரிய திருமொழி 3. 9. 2.

ஓடாத வாளரியி னுருவமது கொண்டுஅன்
றுலப்பில்மிகு பெருவரத்த இரணியனைப் பற்றி
வாடாத வள்ளுகிரால் பிளந்தவன்றன் மகனுக்
கருள்செய்தான் வாழுமிடம் மல்லிகைசெந் கழுநீர்,
சேடேறு மலர்ச்செருந்தி செழுங்கமுகம் பாளை
செண்பகங்கள் மணநாறும் வண்பொழிலி னூடே.
ஆடேறு வயலாலைப் புகைகமழு நாங்கூர்
அரிமேய விண்ணகரம் வணங்குமட நெஞ்சே!

—பெரிய திருமொழி 3. 10. 4.

பொய்கையாழ்வார்

புரியொருகை பற்றியோர் பொன்னாழி யேந்தி,
அரியுருவும் ஆளுருவு மாகி,—எரியுருவ

ஸ்ரீரங்கம் ஸ்ரீமேட்டு அழகிய சிங்கர்

வண்ணத்தான் மார்பிடந்த மாலடியை அல்லால்,மற்
றெண்ணத்தா னாமோ இமை?

—இயற்பா, முதல் திருவந்தாதி 81

பூதத்தாழ்வார்

வரம்கருதித் தன்னை வணங்காத வன்மை,
உரம்கருதி ழுர்க்கத் தவனை, —நரம்கலந்த
சிங்கமாய்க் கீண்ட திருவன் அடியினையே,
அங்கண்மா ஞாலத் தழுது.

—இயற்பா, இரண்டாந் திருவந்தாதி 83

பேயாழ்வார்

அங்கற் கிடரின்றி அந்திப் பொழுதத்து,
மங்க இரணியன் தாகத்தை—பொங்கி
அரியுருவ மாய்ப்பிளந்த அர்மா னவனை
கரியுருவம் கொம்பொசித்தான் காய்ந்து.

—இயற்பா, மூன்றாம் திருவந்தாதி 65

நம்மாழ்வார்

ஆடியாடி யகம்க ரைந்து, இசை
பாடிப்பாடிக் கண்ணீரமல் கி,எங்கும்
நாடிநாடி நரசிங்கா வென்று
வாடி வாடுமில் வாணுதலே.

—திருவாய்மொழி 2. 4. 1.

உன்னைச் சிந்தை செய்து செய்துன் நெடுமா பொழியிசை
பாடியாடி, என்
முன்னைத் தீவினைகள் முழுவே ரர்ந்தனனயான்,
உன்னைச் சிந்தையினு லிகழ்ந்த இரணியன் அகல்மார்
வங் கீண்ட, என்
முன்னைக் கோளரியே! முடியாத தென்னெனக்கே?

—திருவாய்மொழி 2. 6. 6.

'எங்கும் உளன் கண்ணன்' என்றமக ணைக்காய்ந்து,
'இங்கில்லை யால்' என் றிரணியன் தூண்டுடைப்ப,
அங்கப் பொழுதே அவன்வியத் தோன்றிய, என்
சிங்கப் பிரான்பெருமை யாராயும் சீர்மைத்தே?

—திருவாய்மொழி 2. 8. 9.

கிளரொளியால் குறைவில்லா அரியுருவாய்க் கிளர்ந்—
தெழுந்து.

கிளரொளிய இரணியன் தகல்மார்பம் கிழித்துகந்த,
வளரொளிய கனலாழி வலம்புரியன் மணிநீல,
வளரொளியான் கவராத வரிவனையால் குறைவிலமே.

—திருவாய்மொழி 4. 8. 7.

கீழ் அஹோபிலம் ஸ்ரீப்ரஹ்மாத வரதன்

ஆகம் சேர்நர சிங்கம தாகி, ஓர்
ஆகம் வள்ளுகி ரால்பிளந் தானுறை,
மாக வைகுந்தம் காண்பதற்கு, என்மனம்
ஏக மெண்ணும் இராப்பக லின்றியே.

—திருவாய்மொழி 9. 3. 7

திருவரங்கத்தமுதனார்

வளர்த்தவெங் கோபம டங்கலொன் றாய், அன்று வாளவுணன்
கிளர்ந்தபொன் னாகம் கிழித்தவன், கீர்த்திப் பயிரெழுந்து
விளைந்திடும் சிந்தை இராமா னுசனென்றன் மெய்வினை நோய்
களைந்துநன் ஞானம் அளித்தனன், கையிற் கனியென்னவே.

—'ப்ரபந்த காயத்ரி' என்னும்—இராமாநுச நூற்றந்தாதி 103.

ஸ்ரீலக்ஷ்மீ ந்ருலிம்ஹ பரப்ரம்ஹணே நம:

ஸ்ரீ:

ஸ்ரீமதே ராமாநுஜாய நம:

பரத்தில் பெருமை பெற

**பகவான் திருவடி விஷயமான
திவ்யப் பிரபந்த பாசுரங்கள்**

பரத்தில் சுகம் என்பது சேதநன் எனப்படும் ஜீவாத்மா சுத்தஸத்துவமான ஸ்ரீவைகுண்டத்தில் திருமாமணி மண்டபத்தில் சேஷதல்பத்தில் சயனித்துள்ள ச்ரியப்பதியான பகவானின் பக்கலை நிரந்தரமாக அடைவது—அதாவது, மோக்ஷ மடைதல் என்பதாகும். இந்த மோக்ஷ பதவியை எளிதில் அளிக்கவல்லது ப்ரபத்தி என்னும் சரணாகதி. சரணாகதி என்னும் உபாயத்துக்கு ஆதாரமாக உள்ளவை பகவானின் திருவடிகள். பகவானின் திருவடிகள் விஷயமாக ஆழ்வார்கள் அருளிச் செய்துள்ள பாசுரங்கள் பலப்பல. அவற்றில் சிலவற்றையாவது, உருக்கத்துடன் தினமும் அநுஸந்தித்து வந்தால், இந்த ஆயுட்காலம் முடிந்தவுடன் மறுபிறப்பற்ற மோக்ஷானந்தம் கிட்டுவது எளிதாகும். இந்த நோக்கத்துடன் பகவானின் திருவடிகளின் பெருமையைப் போற்றும் சில திவ்வியப் பிரபந்தப் பாசுரங்கள் இங்கு அநுஸந்திக்கத் தக்கவாறு தரப்பட்டுள்ளன. இதைக் கண்ணுறும் ஸ்ரீவைஷ்ணவர்கள் இப்பகுதியைத் தினமும் அநுஸந்தானம் செய்து எம்பெருமானுடைய பேரருளைப் பெறவேண்டும்.

பெரியாழ்வார்

சீதக் கடலுள் ளமுதன்ன தேவகி,

கோதைக் குழலா ளசோதைக்குப் போத்தந்த,

பேதைக் குழவி பிடித்துச் சுவைத்துண்ணும்,

பாதக் கமலங்கள் காணீரே,

பவளவா யீர்வந்து காணீரே

—பெரியாழ்வார் திருமொழி 1. 2. 1—

ஸ்ரீவைகுண்டநாதன்

(கல்கத்தாவில் மங்கினீராம் ஸேட் குடும்பத்தினர்களால்
அமைக்கப்பட்டுள்ள திருக்கோயிலில் ஸேவை ஸாதிப்பவர்)

மரவடியைத் தம்பிக்கு வான் பணையம்
வைத்துப் போய் வானோர் வாழ,
செருவுடைய திசைக்கருமம் திருத்திவந்
துலகாண்ட திருமால் கோயில்,
திருவடிதன் திருவுருவும் திருமங்கை
மலர்க்கண்ணும் காட்டி நின்று,
உருவுடைய மலர் நீலம் காற்றூட்ட
ஓசலிக்கு மொளிய ரங்கமே.

ஆண்டாள்

அன்றிவ் வுலக மளந்தா யடிபோற்றி,
சென்றங்குத் தென்னிலங்கை செற்றாய் திறல் போற்றி,
பொன்றச் சகட முதைத்தாய் புகழ்போற்றி,
கன்று குணிலா வெறிந்தாய் கழல்போற்றி,
குன்று குடையா வெடுத்தாய் குணம்போற்றி,
வென்று பகைகெடுக்கும் நின்னகயில் வேல்போற்றி,
என்றென்றுன் சேவகமே யேத்திப் பறை கொள்வான்,
இன்றுயாம் வந்தோ மிரங்கேலோ ரெம்பாவாய்.

—திருப்பாவை 24

குலசேகரப் பெருமாள்

எம்மாண்பின் அயன்நாக்கு நாவி னாலும்
எடுத்தேத்தி ஈரிரண்டு முகமுங் கொண்டு,
எம்மாடு மெழிற்கண்க ளெட்டி னோடும்
தொழுதேத்தி யினிதிறைஞ்ச நின்ற, செம்பொல்
அம்மான்றன் மலர்க்கமலக் கொப்பூழ் தோன்ற
அணியரங்கத் தரவணையில் பள்ளி கொள்ளும்,
அம்மான்ற னடியிணைக்கீ ழலர்க ளிட்டங்
கடியவரோ டென்றுகொலோ அணுகும் நாளே!

—பெருமாள் திருமொழி 3

திருமழிசைப்பிரான்

சண்டமண்ட லத்தினூடு சென்றுவிடு பெற்றுமேல்
கண்டுவிடி லாதகாத லின்பம்நாளு மெய்துவீர்,
புண்டரீக பாதபுண்ய கீர்த்திநுஞ்செ விமடுத்து,
உண்டு, நும்மு றுவினைத்து யருள்நீங்கி யுய்ய்மினோ.

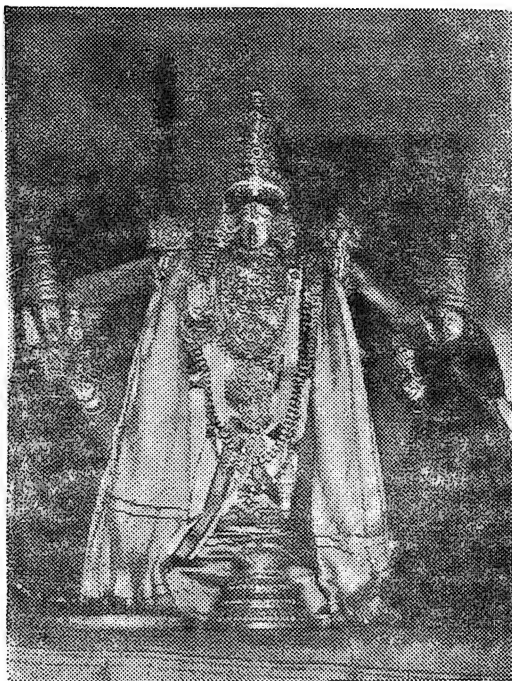
—திருச்சந்த விருத்தம் 67

தொண்டரடிப் பொடியாழ்வார்

ஊரிலேன் காணி யில்லை
உறவுமற் றொருவ ரில்லை,
பாரில்நின் பாத மூலம்
பற்றிலேன் பரம மூர்த்தி,

காரொளி வண்ணனே!ஓ
கண்ணனே! கதறு கின்றேன்,
ஆருளர் களைக ணம்மா!
அரங்கமா நகரு ளானே!

—திருமாலை 29

திருவண் புருஷோத்தமம் (திருநாகூர்) ஸ்ரீ புருஷோத்தமன்

திருப்பாணாழ்வார்

அமல னாதிபிரா னடியார்க் கென்னை யாட்படுத்த
விமலன், விண்ணவர் கோன்விரை யார்பொழில்
வேங்கடவன்,

நிமலன் நின்மலன் நீதி வானவன்

நீள்மதி ளரங்கத தமமான், திருக

கமல பாதம்வந தென்கண்ணி னுள்ளன வொக்கின்றதே.

அமலாதிபிரான் 1

திருமங்கையாழ்வார்

ஒருகுறளா யிருநிலம்மு வடிமண் வேண்டி

உலகனைத்து மீரடியா லொடுக்கி, ஒன்றும்

தருகவென மாவலியைச் சிறையில் வைத்த

தாடாளன் தாளணைவீர், தக்க கீர்த்தி

அருமறையின் திரள்நான்கும் வேள்வி யைந்தும்

அங்கங்கள் அவையாறு மிசைக ளேழும்,

தெருவில்மலி விழாவளமும் சிறக்கும் காழிச்

சீராம விண்ணகரே சேர்மி னீரே.

பெரிய திருமொழி 4.4.1.

பூதத்தாழ்வார்

அடிமுன்றி லிவ்வுலகம் அன்றளந்தாய் போலும்

அடிமுன் றிரந்தவனி கொண்டாய், —படிநின்ற

நீரோத மேனி நெடுமாலே, நின்னடியை

ஆரோத வல்லார் அறிந்து?

இயற்பா, இரண்டாந் திருவந்தாதி 5

நம்மாழ்வார்

உயர்வற வுயர்நல முடையவன் யவனவன்,

மயர்வற மதிநலம் அருளினன் யவனவன்,

அயர்வறும் அமரர்கள் அதிபதி யவனவன்,

துயரறு சுடரடி தொழுதொழின் மனனே!

திருவாய்மொழி 1.1.1-

கண்ணன் கழலினை, —நண்ணும் மனமுடையூர்,

எண்ணும் திருநாமம், —திண்ணம் நாரணமே.

திருவாய்மொழி 10 5.1.

திருவஹீந்திரபுரம் ஸ்ரீதேவநாதன் ஸந்நிதியில்
எழுந்தருளியுள்ள ஸ்ரீ கோதண்டராமன்

உற்றே னுகந்து பணிசெய் துனபாதம்
பெற்றேன், ஈதேயின் னம்வேண் டுவதெந்தாய்,
கற்றூர் மறைவாணர் கள்வாழ் திருப்பேராற்கு,
அற்றூர் அடியார் தமக்கல்லல் நில்லாவே.

—திருவாய்மொழி 10.8.10

பிடித்தேன் பிறவி கெடுத்தேன் பிணிசாரேன்,
மடித்தேன் மனைவாழ்க்கை யுள்நிற்பதோர் மாயையை,
கொடிக்கோ புரமாடங்கள் சூழ்திருப் பேரான்,
அடிச்சேர்வ தெனக்கெளி தாய்ன வாறே.

—திருவாய்மொழி 10.8.3

ஆழ்வார்கள் திருவடிகளே சரணம்.

ஸ்ரீ:

ஸ்ரீமதே ஸடகோபாய நம:

திருவாய்மொழியில்

திருவடியைக் காட்டும் தனிப் பதிகம்

*நண்ணுதார் முறுவலிப்ப நல்லுற்றார் கரைந்தேங்க,
எண்ணுராத் துயர்விளைக்கும் இவையென்ன உலகியற்கை?,
கண்ணுளா! கடல்கடைந்தாய்! உனகழற்கே வரும்பரிசு,
தண்ணுவா தடியேனைப் பணிகண்டாய் சாமாறே. 1

சாமாறும் கெடுமாறும் தமருற்றார் தலைத்தலைப்பெய்து,
ஏமாறிக் கிடந்தலற்றும் இவையென்ன உலகியற்கை?
ஆமாறென் றறியேன்நான் அரவணையாய்! அம்மானே,
கூமாறே விரைகண்டாய் அடியேனைக் குறிக்கொண்டே. 2

கொண்டாட்டும் குலம்புனைவும் தமருற்றார் விழுநிதியும்,
வண்டார்பூங் குழலாளும் மனையொழிய வுயிர்மாய்தல்,
கண்டாற்றேன் உலகியற்கை கடல்வண்ணா! அடியேனைப்,
பண்டேபோல் கருதாதுன் அடிக்கேகூய்ப் பணிகொள்ளே. 3

கொள்ளென்று கிளர்ந்தெழுந்த பெருஞ்செல்வம் நெருப்பாக,
கொள்ளென்று தமம்முடும் இவையென்ன உலகியற்கை?
வள்ளலே! மணிவண்ணா! உனகழற்கே வரும்பரிசு,
வள்ளல்செய் தடியேனை உனதருளால் வாங்காயே. 4

வாங்குநீர் மலருலகில் நிற்பனவும் திரிவனவும்,
ஆங்குயிர்கள் பிறப்பிறப்புப் பிணிமூப்பால் தகர்ப்புண்ணும்?
ஈங்கிதன்மேல் வெந்நரகம் இவையென்ன உலகியற்கை?
வாங்கெனை மணிவண்ணா! அடியேனை மறுக்கேலே. 5

அ. G

மறுக்கிவல் வலைப்படுத்திக் குமைத்திட்டுக் கொன்றுண்பர்,
அறப்பொருளை யறிந்தோரார் இவையென்ன உலகியற்கை?
வெறித்துளவ முடியானே! வினையேனை யுனக்கடிமை
அறக்கொண்டாய், இனியென்றாழுமதே! கூய் அருளாயே. 6

ஆயே! இவ் வுலகத்து நிற்பனவும் திரிவனவும்,
நீயேமற் றொருபொருளும் இன்றிநீ நின்றமையால்,
நோயேமூப் பிறப்பிறப்புப் பிணியேயென் றிவையொழியக்,
கூபேகொள் அடியேனைக் கொடுவுலகம் காட்டேலே. 7

காட்டிநீ கரந்துமிழும் நிலநீர்தீ விசம்புகால்,
ஈட்டிநீ வைத்தமைத்த இமையோர்வாழ் தனிமுட்டைக்,
கோட்டையினில் கழித்தெனையுன் கொழுஞ்சோதியுயரத்து,
கூட்டரிய திருவடிக்க ளெஞ்ஞான்று கூட்டுதியே? 8

கூட்டுதிநிள்குரைகழல்கள்இமையோரும்தொழாவகைசெய்து
ஆட்டுதிநீ யரவணையாய்! அடியேனும் அஃதறிவன்,
வேட்கையெல்லாம் விடுத்தெனையுன் திருவடியே சுமந்துழல,
கூட்டரிய திருவடிக்கள் கூட்டினைநான் கண்டேனே. 9

கண்டுகேட் டுற்றுமோந் துண்டுழலும் ஐங்கருவி
கண்டவீன்பம், தெரிவரிய அளவில்லாச் சிற்றின்பம்,
ஒண்டொடியான் திருமகளும் நீயுமே நிலாநிற்பக்,
கண்டசதிர் கண்டொழிந்தேன் அடைந்தேனுன் திருவடியே. 10

*திருவடியை நாரணனைக் கேசவனைப் பரஞ்சுடரை,
திருவடிசேர் வதுகருதிச் செழுங்குருகூர்ச் சடகோபன்,
திருவடிமே லுரைத்ததமிழ் ஆயிரத்து ளிப்பத்தும்,
திருவடியே அடைவிக்கும் திருவடிசேர்ந் தொன்றுமினே. 11

திருவாய்மொழி 4. 9.

நம்மாழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

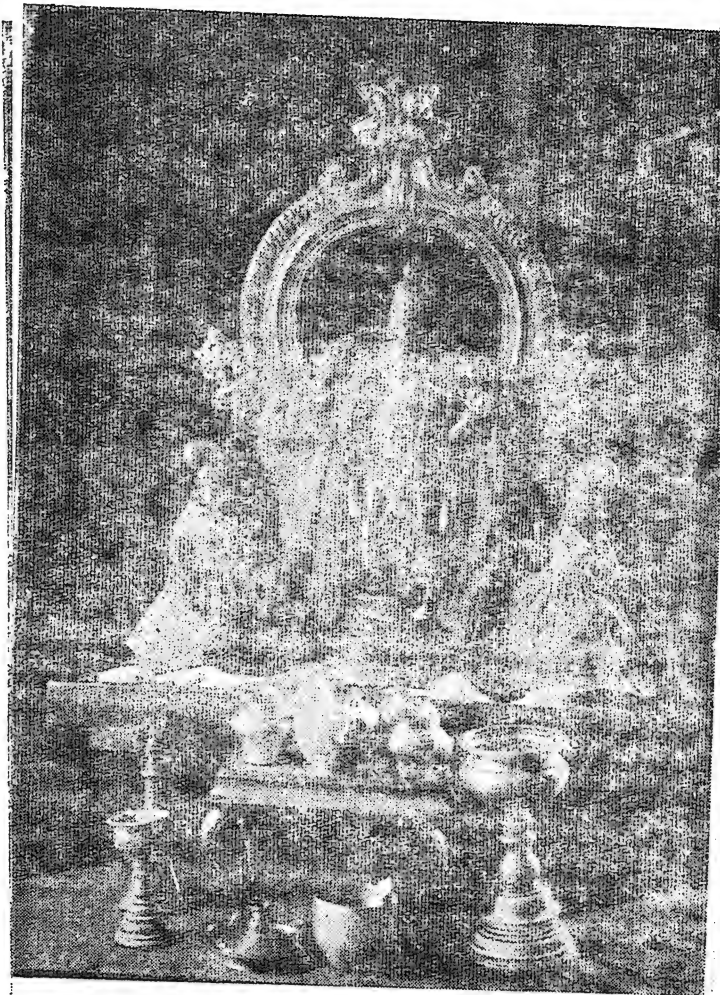
வழித்துணைப் பெருமாள்

“தாள தாமரைத் தடமணி வயற்றிரு மோகூர்,
நாளும் மேவிநன் கமர்ந்துநின் றகரரைத் தகர்க்கும்,
தோளும் நான்குடைச் சுரிசூழல் கமலக்கண் கனிவாய்,
காள மேகத்தை யன்றிமற் றென்றிலம் கதியே.”

திருவாய்மொழி 10.1.1.

என்று வேதம் தமிழ் செய்த மாறன் சடகோபனும்
ஊங்களாசாஸநம் செய்யப்பெற்ற திருமோகூர் என்னும்
திவ்ய ஷேத்திரம், 108 வைஷ்ணவ ஷேத்திரங்களில் சிறப்
பானதும், பாண்டிய நாட்டுத் திருப்பதிகள் 18-ல் முக்கிய
மானதுமாகும். பூலோக வைகுண்டம் என்று சொல்லப்
படும் ஸ்ரீரங்கம் உள்ளிட்ட இப்பூமண்டலத்தில் உள்ள
வைஷ்ணவர்கள் யாவரும் இப்பூலோக வாழ்வினை முடித்து,
பரம பதம் ஏகம்போது வழித்துணைப் பெருமானாய் உடன்
வருவது இத் திவ்ய தேச எம்பெருமான்தான் என்பது வைஷ்ண
வர்கள் சித்தாந்தம். பெரிய ஜீயர் என்று சொல்லப்
படும் ஸ்ரீமணவாள மாமுனிகளும் “தாளடைந்தோர் தங்
கட்கு தானே வழித்துணையாம், காளமேகத்தைக் கதியாக்கி,”
என்று தனது திருவாய்மொழி நூற்றந்தாதியில் (91) அருளிச்
செய்துள்ளார்.

வைஷ்ணவ ஷேத்திரங்கள் எல்லாவற்றிலும் வைகுண்ட
ஏகாதசி அன்று துவங்கி 10 நாட்கள் சிறப்பாக நடக்கும் திரு
வத்யயன உத்ஸவம் பத்தாம் திருநாளில் இவ்வூர் எம்பெரு
மானின்மீது நம்மாழ்வார் பாடியுள்ள பதினோரு பாசரங்
களைப் பாடித்தான் நம்மாழ்வார் பரம்பதத்திற்கு எழுந்
தருளும் சாற்றுமுறை உத்ஸவத்தை நடத்தி வைப்பார் கள்
இத்திருப்பதியை நம்மாழ்வார் மட்டுமின்றித் திருமங்கையாழ்
வாரும் தனது சிறிய திருமடலில் இவ்வூரையும் வஞ்சகக்

திருச்சிராப்பள்ளி-தூத்துக்குடி ரயில் பாதையில் உள்ள
மதுரை ஜங்ஷனிலிருந்து மேலூர் போகும் பஸ் மார்க்கத்தில்
6-வது மைலில் இருக்கும் ஒத்தைக் கடையிலிருந்து 1½ மைல்
தூரத்தில் உள்ள வழித்துணைப் பெருமாள் என்னும்
ஸ்ரீ காளமேகப் பெருமாள்

சன் வன் மாமாயனான கள்ளழகர் உறையும் அழகர் கோயில் என்னும் திருமாலிருஞ்சோலை மலையையும் சேர்த்தே “சீராரும் மாலிருஞ் சோலைத் திருமோகூர்” என்று சிறப்பித்து பாடியுள்ளார். இதுவன்றி ஸ்ரீரங்கத்திலே வாழ்ந்த ‘திவ்விய சுவி’ ஸ்ரீபிள்ளைப் பெருமாள் அய்யங்கார்,

“வாயால் மலர் கோதி வானிதொறும் மேயுமோ?

மேயாமல் அப்பால் விரையுமோ?—மாயன்

திருமோகூர் வாயின்று சேருமோ? நாளை

வருமோ? கூர்வாயன்னம், வாழ்ந்து.”

—அஷ்டப் பிரபந்தம் (நூற்றெட்டுத் திருப்பதி அந்தாதி 46)

என்று இவ்வூர் எம்பெருமானுக்குப் பாமாலை சூட்டியுள்ளார்.

*

*

*

இவ்வளவு சீரும் சிறப்புமிக்க இச்சன்னிதி பொருளாதார வளமற்றிருப்பதால், இங்கு எழுந்தருளியுள்ள ஸ்ரீசுரேந்திரரப்தி நாதனுக்கு இரண்டு ஆண்டுகளுக்கு முன்பு, ஸ்தல மக்களின் முயற்சியால் அஷ்டபந்தனகும்பாபிஷேகம் சிறப்பாய் நடைபெற்றது. அதைப் போலவே சென்ற ஆனி மாதம் 23-ந் தேதி 6-7-68 அன்று ஸ்தல வாசிகளின் முயற்சியாலும் மகனீயர்களின் பொருள் உதவியாலும் ஏக ஸஹஸ்ர கலசத் திருமஞ்சனம் லோக கேசுமார்த்தமாக நடைபெற்றது. 108 திருப்பதிகளில் பாஞ்சராத்திர ஆகம்பபடி சமீப காலத்திலு நடைபெற்ற ஏக ஸஹஸ்ர கலசத் திருமஞ்சனம் இதுவே என்பர்.

[திருமோகூர் மதுரைக்கு 7-வது மைலில் உள்ளது. பஸ் வசதி உண்டு. காளமேகப் பெருமாள்; கிழக்கு நின்ற திருக் கோலம்; திருமோகூர் வல்லி; மேகவல்லி; கேதகி விமானம்; சுரேந்திரரப்தி புஷ்கரணி; அஜ-ருத்திர-இந்திரா திகளுக்குப் பிராத்தியசுகம்.]

‘ தினமணி சுடர் ’ 7-7-1968 இதழில் வெளிவந்த மேற்படி கட்டுரையை ஸ்ரீமான் கோ. சேஷாத்ரி புல்லரிக்கும் வகையில் புனைந்துள்ளார். தினமணி நிறுவனத்திற்கும், இந்த ஸ்வாமிக்கும் எங்கள் மனமார்ந்த நன்றிகள்.

—“ லிங்கோ ” பதிப்பகத்தார்.

நம்மாழ்வார்-திருமங்கையாழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

ஸ்ரீ:

அனுபந்தம் 9

ஸ்ரீமதே ராமாநுஜாய நம:

உடையவரே உறுதுணை

ஸ்ரீவைஷ்ணவனாகப் பிறந்து, பிறரும் போற்றத்தக்க வகையில் பெருமையை நாம் பெற்றிருப்பதற்குக் காரணம், பெரும்புதூர் வந்த வள்ளல் ஸர்வ ஜனங்களும் உய்யக் கருணைக் கடலாகத் திகழ்ந்த சிறப்பினுல்தான். ஸ்வாமி¹⁾ ஸ்ரீதேசிகன் ஸாதித்துள்ளபடி—

“ திருமாலடியினையே திண்சரணாகக் கொண்டு
திருமாலடியினையே சேர்வார்—ஒருமால்
அருளால் அருளாத வாளுேர்கள் வாழ்ச்சி
அருளால் நமக்களித்தாராய்ந்து.”

—அமிருதரஞ்சனி 32

வாளுேர்களின் வாழ்ச்சியை நமக்கு அளித்தமையால், நம் பரமாசார்யரான ஸ்ரீ ராமாநுஜர் எம்பெருமானார் என்றே கொண்டாடப்படுகிறார். ஸகல ஆத்ம குணங்களும், ஞான வைராக்யாதி சீலங்களும் உடைய நம் உடையவரே நமக்கெல்லாம் உறுதுணையாகத் திகழ்வார். நாம் அநுதினமும் அவர்தம் பொன்னடியே போற்றி, அந்த ஆசார்ய ஸார்வப் பெளமரை வந்தித்து வந்தால், நம்முடைய சங்கடங்கள் குறையும், அஞ்ஞான இருள் விலகும், தீய பழக்க வழக்கங்கள் தொலையும், இந்தத் தேசத்தைப் பீடித்துள்ள துர்ப்பாக்கிய நிலை குலையும். எம்பெருமானாரைப் பிரத்யக்ஷ தைவமாகவே போற்றி, பேரருள் பெற்ற மஹா பாக்யசாலி திருவரங்கத்த முதனார். அவர் திருவாய் மலர்ந்தருளிய இராமநுச நூற்றந்தாதி ‘பிரபந்த காயத்திரி’ என்றே போற்றப் பெறும் ஒப்பற்ற பேற்றினைப் பெற்றது. இந்தப் பிரபந்த காயத்திரியை ஒவ்வொரு வைஷ்ணவக் குடும்பமும்—ஆண்-பெண் அடங்கலாக—மனப்பாடம் செய்து, தினமும் அநுஸந்தித்து வரவேண்டும். அப்போதுதான் பொருளல்லாத நம்மைப் பொருளாக்கிய எம்பெருமானாரிடம் நாம் சிறிதளவாவது

நன்றியுணர்வு கொண்டிருக்கிறோம் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்ள முடியும். உத்தியோகம், தொழில், அனைச்சல் என்று அவகாசம் போதாமல் அனையும் லௌகிகர்கள் தினமும் கீழ்க்கண்ட பாசுரங்களையாவது, அல்லது இவைபோல் வேறு சில பாசுரங்களையாவது, மனமுருகி அநுஸந்தித்து வருவார்களானால் நலன்களையே பெறுவார்கள்—இது ஸத்யம்!

பல்கலையோரும் பல்கி வாழ்வார்!

பூமன்னு மாது பொருந்திய மார்பன், புகழ்மலிந்த
பாமன்னு மாறன் அடிபணிந் துய்ந்தவன், பல்கலையோர்
தாம்மன்ன வந்த இராம னுசன்சர னுரவிந்தம்
நாம்மன்னி வாழ, நெஞ் சே! சொல்லு வோமவன் நாமங்களே.

—‘பிரபந்த காயத்திரி’ 1

நம்மாழ்வார் பேரருள் பெறுவர்!

எய்தற் கரிய மறைகளை, ஆயிரம் இன்தமிழால்,
செய்தற் குலகில் வரும்சட கோபனைச், சிந்தையுள்ளே
பெய்தற் கிசையும் பெரியவர் சீரை உயிர்களெல்லாம்
உய்தற் குதவும், இராமா னுசனெம் உறுதுணையே.

—‘பிரபந்த காயத்திரி’ 18

எல்லா நலன்களும் வந்து சேரும்!

பொருந்திய தேசம் பொறையும் திறலும் புகழும், நல்ல
திருந்திய ஞானமும் செல்வமும் சேரும், செறுகலியால்
வருந்திய ஞாலத்தை வன்மையி னால்வந் தெடுத்தளித்த
அருந்தவன், எங்கள் இராமா னுசனை அடைபவர்க்கே.

—‘பிரபந்த காயத்திரி’ 32

பஞ்சாயுதங்களும் ஒருசேர அவதரித்த நம் உறுதுணை!

அடையார் கமலத் தலர்மகள் கேள்வன், கை யாழியென்னும்
படையோடு நாந்தக மும்படர் தண்டும், ஒண் சார்ங்கவிலிலும்
புடையார் புரிசங் கமுமிந்தப் பூதலம் காப்பதற் கென்று,
இடையே இராமா னுசமுனி யாயின இந்நிலத்தே.

—‘பிரபந்த காயத்திரி’ 33

திருவரங்கத்தமுதனார் திருவடிகளே சரணம்!

ஸ்ரீ:

ஸ்ரீமதே ராமாநுஜாய நம:

அனுபந்தம் 10

பிள்ளையந்தாதியும் அடைக்கலப்பத்தும்

ஸ்ரீநயிராசார்யர் தம் திருத் தகப்பனாரும் ஆசார்யரு
மான ஸ்ரீமந் நிகமாந்த மஹா தேசிகன் விஷயமாக அருளிச்
செய்துள்ள பிள்ளையந்தாதியையும், ஸ்ரீமந் நிகமாந்த மஹா
தேசிகன் கரிகிரியில் கோயில் கொண்டுள்ள பேரருளாளன்
விஷயமாக அருளிச் செய்துள்ள அடைக்கலப் பத்தையும்
அனுஸந்திப்பதனால் ஏற்படக்கூடிய நன்மைகள் சொல்லி
லடங்கா. சிக்கலான பிரச்சனைக்குத் தீர்வு காணவும், வழக்கு
களில் வெற்றி பெறவும், பணக் கஷ்டமும் மனக் கஷ்டமும்
நீங்கவும், நம் பெரியோர்கள் இவ்விரண்டையும், அனுஸந்
தித்துப் பலன் கண்டது அனுபலம் கூறும் உண்மை.

எனவே, ஆஸ்திகர்கள் தினந்தோறும் எழுந்து நீராட்டம்
செய்து, திருமண் காப்பு அணிந்து, ஏனைய நித்யகர்மானுஷ்
டானங்களை யும் முடித்துக்கொண்டு, குடும்பத்திலுள்ள
யாவரும், சேர்ந்து கோஷ்டியாக அனுஸந்தித்தல் நலம்.
இப்படிச் செய்வது ஸாத்தியமில்லாவிட்டால் குடும்பத்தில்
யாரேனும் ஒருவர் மட்டும் அனுஸந்தித்தாலும் போதும்.
அதுவும் ஸாத்தியமில்லாத பக்ஷத்தில் அவசியம் நேரும்
போது உருக்கமாக அனுஸந்தித்தால் நிச்சயமாகப் பலன்
கிடைக்கும். இதற்குச் சில நிமிடங்களே போதும்.

வித்தகன் வேதியன் வேதாந்த தேசிக னெங்கள் தூப்புல்
மெய்த்தவ னுத்தமன் வேங்கட நாதன் வியன் கலைகள்
மொய்த்திடு நாவின் முழக்கொடு வாதியர் மூலமறக்
கைத்தவ னென்றுரைத் தேன்கண்டி. லேனென் கடுவினையே.

—பிள்ளையந்தாதி ௧

சீரார் தூப்புல் திருவேங்கடமுடையான் திருவடிகளே சரணம்.

ஸ்ரீ:

ஸ்ரீ ஸர்வலோக ஸரண்யாய நம:

அனுபந்தம் 11

ஆலய தர்மம்

திவ்ய தேசங்களும் திருத்தலங்களும் சர்வேச்வரன் குடிகொள்ளும் திருக்கோயில்களாலே புனிதமாகி, பக்தர்களைப் புனிதப்படுத்தி வருகின்றன. இவைகளின் மஹிமைகளை ஆயிரம் நாவு படைத்த ஆதிசேஷனாலும் வர்ணிக்க இயலாது.

இந்தக் கலிகாலத்தில் தாழ்ந்த எண்ணங்களும் ஆசைகளும் மலிந்திருக்கும் மனித வாழ்க்கையில், திருக்கோயில்கள் தான் தர்மம், பக்தி, பண்பு, நெறி ஆகியவைகளை ஓரளவாவது புகட்டி, நல்வழிப்படுத்தி மனிதர்களுக்கு மனச்சாந்தி, மனோதைர்யம், மனப்பக்குவம் ஆகியவைகளை வளர்த்து வர உதவ வேண்டும். 'ஆலயம் தொழுவது சாலவும் நன்று', 'கோயில் இல்லா ஊரில் குடியிராதே' போன்ற மூதுரைகள் நமக்கு 'ஆலய வழிபாடும் ஆலய தர்மமும் தான் நாம் மேன்மையடையச் சலபமான சாதனங்கள்' எனும் பேருண்மையைப் பறை சாற்றுகின்றன. இதை மறவாமல், தவறாமல் கடைப்பிடித்து வந்தால், இன்று நம் சமுதாயத்தைப் பீடித்திருக்கும் பல பீடைகளும் ஒழிந்து போகும்; சுபிட்சம் வளரும்; செளக்யம் பெருகும்; நன்மைகள் நிறையும்!

இதில் ஆலய நிர்வாகிகளுக்கும் தொண்டர்களுக்கும் பொது ஜனங்களுக்கும் மிகுந்த பொறுப்புகள் உள்ளன.

1. ஆலயங்களைத் துப்புரவாக வைத்துக் கொள்ள வேண்டும்.

2. கோயிலுக்கு வருகிற பக்தர்களிடம் அன்புடன் நடந்து கொள்ள வேண்டும். இதில் ஏழை-பணக்காரர் என்கிற பாகுபாடு காட்டக் கூடாது.

3. அர்ச்சகர்கள் ஒவ்வொரு பூஜை வேளையிலும் “எல்லா மக்களும் சுபிட்சமாக, சௌக்யமாக, நெறி தவறாமல் புகழ்த்தக்கவாறு வாழ்ந்து வர அநுக்ரஹிக்க வேண்டும்” என்று பிரார்த்திக்கொண்டு, பகவானுக்கு விசேஷ அர்ச்சனை செய்துவர வேண்டும்.

4. பக்தர்கள் கோயிலை அசுத்தம் செய்யக்கூடாது. அர்ச்சகப் பெரியோர்களிடமும், மற்ற ஆலய சிப்பந்திகளிடமும் பரிவும் மரியாதையும் ஆதரவும் காட்டி நடந்து கொள்ளவேண்டும். பக்தி சிந்தனையோடு ஸந்நிதியில் ஸேவிக்க வரவேண்டும். மனத்தூய்மையை வளர்க்கவே ஆலயம் அமைந்திருக்கிறது என்பதை உணர வேண்டும்.

இவ்வாறு எல்லோரும் ஆலய தர்மத்தைக் கடைப்பிடித்தால் நம் தேசத்தில் துன்பங்களும் தீமைகளும் குறைந்து, நன்மைகளும் வளமைகளும் பல்கிப் பெருகும்.

ஸர்வே ஜநா: ஸுகிநோ பவந்து!

ஸ்ரீ:

அனுபந்தம் 12

ஸ்ரீ ஸடகோபாய நம:

ஸ்ரீமதே ராமாநுஜாய நம:

ஸ்ரீமதே நிகமாந்த மஹா தேசிகாய நம:

எங்கள் அபிலாஷை

“தேசமெலாமுகந்திடவே பெரும்பூதூரில்
சித்திரையிலாதிரைநாள் வந்துதோன்றிக்
காசினிமேல் வாதியரைவென்று அரங்கர்-
கதியாக வாழ்ந்தருளுமெதிராசா, முன்-
பூசுரர்கோன் திருவரங்கத்தமுதனார் உன்-
பொன்னடிமேலந்தாதியாகப் போற்றிப்
பேசிய நற்கலித்துறை நூற்றெட்டுப்பாட்டும்
பிழையறவே யெனக்கருள்செய் பேணி நீயே”

“பூமகள்கோன் தென்னரங்கர் பூங்கழற்குப் பாதுகமாய்த்-
தாம்மகிழும் செவ்வச் சடகோபர்—தேமலர்த்தாட்கு
உய்ந்தினிய பாதுகமாம் எந்தைஇராமாநுசனை
வாய்ந்தெனது நெஞ்சமே! வாழ்.”

நம்மாழ்வார் துதி—லிப்கோ ப்ரத்த்யேக ப்ரார்த்தனை

“உருவிற் சிறிய மலரேனும்
ஓங்கும் மணத்திற் பெரிதென்று
மருவித் துதிதோள் பொலிவித்த
வகுளா பரணச் சடகோபா!
குருவிற் பெரியோய்! நின்னடியைக்
குறுகிப் பணிந்தோம் ‘சிறுமலர்’ ப்பேர்
தருமிப் பதிப்பு நிலையத்தைத்
தாங்கிச் சிறக்க அருளுதியே!”

ஸ்ரீரங்கநாதர் திவ்யமணி பாதுகைகளாகத் திகழும் நம்மாழ்வாரின் அநுக்ரஹத்தை நாடி, நம்மாழ்வாரின் திருவடிகளுக்குப் பாதுகமாய் விளங்கிய நம் பரமாசார்யர் ஸ்ரீபகவத் ராமாநுஜரின் திருவடித் தொண்டாக, ஸ்ரீவைஷ்ணவ ஸமுதாயத்திற்கு எவ்வித விகல்பமும் இல்லாமல் இயன்றவரைச் சிறிதளவாவது ஸ்வரூப ஞானமும் ஸ்வஸம்ப்ரதாய போதமும் ஏற்படவேண்டும், (குறிப்பாக இன்றைய நம்முடைய இளந்தலைமுறைக்கு) என்கிற ஒரே அபிலாஷையில், நாங்கள் லாபநோக்கை முக்கியமாகக் கருதாமல், கஷ்ட நஷ்டங்களைத் தாங்கியும், இந்த எளிய நற்பணிகளைச் செய்து வருகிறோம்.

ஸ்ரீவைஷ்ணவ குல திலகராக விளங்கும் எந்த மஹநீயரிடத்திலும் எங்களுடைய எத்தகைய சிறிய பணியின் மூலமாகவும் அபசாரப்பட நாங்கள் கனவிலும் கருதியதில்லை; கருதப்போவதுமில்லை. எவ்விதமான பேதபுத்தியும் இல்லாமல், ஸ்ரீவைஷ்ணவ சமுதாயம் ஒரு மித்து, இணைந்து, வளர்ந்து, மேன்மை பெறவேண்டும் என்பதே எங்கள் குறிக்கோள். இதற்காகவே இத் தகைய ஸம்ப்ரதாய ஸத்விஷய புஸ்தகங்களைச் சிரமப்பட்டு லாப நோக்கமின்றியே வெளியிட்டு வருகிறோம்.

குணமே போற்றும் குணசீலர்கள் எங்களை அநுக்ரஹித்து ஊக்குவிக்கவேண்டுமென்று திருவடி தொழுது, பிரார்த்தித்துக்கொள்கிறோம்.

—“லிப்கோ” பதிப்பகத்தார்.

எல்லா ஜனங்களுடனும் ஒற்றுமையாக வாழ்வோம்

ஸம் கச்சத்வம் ஸம் வதத்வம் ஸம்வோ மநாம்ஸி ஜாநதாம் [
தேவா பாகம் யதா பூர்வே ஸம்ஜாநாநா உபாஸதே
ஸமானோ மந்த்ர: ஸமிதி: ஸமானீ
ஸமானம் மந: ஸஹ சித்தம் ஏஷாம் |
ஸமானம் மந்த்ரம் அபிமந்த்ரயே வ:
ஸமானேந வோ ஹவிஷா ஜுஹோமி ||
ஸமானீ வ ஆகூதி: ஸமானா ஹ்ருதயாநி வ: |
ஸமானம் அஸ்து வோ மனோ யதா வ: ஸுஸஹாஸதி ||

—ரிக்வேதம்

ஒன்றாய்க் கூடிக் கலந்து பேசுவோம். ஏகோபித்த மனத்துடன் கூடி வாழ்வோம். அந்த அந்த தேவதை களுக்கு ஏற்பட்ட பூஜாபாகத்தை அவரவர்கள் ஏகோ பித்த மனத்துடன் ஏற்று அனுபவிப்பது போல், நம் நோக்கம் கூட்டம் சித்தம் சிந்தனைகள் யாவும் ஒன்று பட்டவையாக இருக்கட்டும். எல்லோரும் பொதுக் காரியங்களில் ஒற்றுமையாக ஈடுபடுவோமாக.

ஐக்கிய மனோபாவத்துடன் எந்த விதமான வைஷம்யமு மின்றி நாம் நம் வழிபாடுகளில் ஈடுபடுவோமானால், நமது வாழ்க்கை ஆனந்தமயமாக அமையுமென்பது திண்ணம்.

அவரவர் தமதம் தறிவறி வகைவகை,
அவரவ ரிறையவ ரெனவடி யடைவர்கள்,
அவரவ ரிறையவர் குறைவில ரிறையவர்,
அவரவர் விதிவழி யடையநின் றனரே.

—திருவாய்மொழி 1. 1. 5. -

ஸர்வே ஜநா: ஸுகிநோ பவந்து!

ஸ்ரீ:

ஸ்ரீ ஸ்ரீலக்ஷ்மீ ஹயவதந லக்ஷ்மீ நாராயணப்பாயம் நம:

அனுபந்தம் 14

கலிகாலக் கவர்ச்சிகள்:

கலிகாலத்தின் கொடுமைகளைக் கண்டு வருந்தியும், அவைகளுக்கு இரையாகியும், அவைகளால் பாதிக்கப்பட்டும் அல்லல்படும் தலைமுறையில் நாம் வாழ்ந்து வருகிறோம். குறிப்பாக, நம் இளந்தலைமுறையினர்தான் அதிகம் சீர் குலைந்து வருகிறார்கள். இதைவிட மோசமான கலியின் கொடுமை வேறு இருக்க முடியாது. திருமங்கையாழ்வார் அருளிச் செய்தவாறு,

“சேமமே:வேண்டித் தீவினை பெருக்கித்

தெரிவைமார் உருவமே மருவி,

ஊமனார் கண்ட கனவிலும் பழுதாய்

ஒழிந்தன கழிந்த அந்நாள்கள்;...”

—பெரிய திருமொழி 1. 1. 3.

—என்றே கழிவிரக்கம் கொள்ளும் நிலைமையில்தான் பெரும்பாலும் இன்றைய வயோதிகரும் வாலிபரும் இருக்கிறார்கள். இந்த அவல நிலையை அவ்வப்போது நினைவு படுத்தி, நம்மை நல்வழிப் படுத்தவே, ஆழ்வார்கள், ஆசார்யர்கள், தெய்வப் புலவர்கள் முதலானோர் தோன்றி, அருள் வாக்குகளை அருளிச் சென்றிருக்கிறார்கள்.

கலிகாலக் கொடுமைகளுக்கெல்லாம் காரணம், கலிகாலக் கவர்ச்சிகளான அடங்காத செல்வப்பசியும் தரங்கெட்ட மோகக் கவர்ச்சிகளும்தான். இக்காலத்தில் வளர்ந்துள்ள வாழ்க்கைத் துன்பங்களுக்கெல்லாம் இவையே ஊற்றுக் கால்கள். தெய்வப் புலவர் திருவள்ளுவர் உலகியல் செல்வங்கள் நிலையற்றவை என்பதைத் தெளிவாக்கியிருப்பதை அடிக்கடி யாவரும் நினைவு படுத்திக் கொள்ள வேண்டும்:—

கூத்தாட்டு அவைக்குழாத் தற்றே பெருஞ்செல்வம்
போக்கும் அதுவிளிந் தற்று.

பெரிய செல்வம் வந்து சேர்தல், கூத்தாடுமிடத்தில் கூட்டம்
சேர்வதைப் போன்றது; அது நீங்கிப் போதலும் கூத்து
முடிந்ததும் கூட்டம் கலைவதைப் போன்றது.)

—திருக்குறள் : 332 (அறம், 34 2)

இந்தப் போதனையை நினைவில் கொண்டு, கலிகாலக்
கவர்ச்சிகளால் பாதிக்கப்படாமல் நாம் (குறிப்பாக நம்
வாலிபர்கள்) வாழவேண்டும். நம் புராதனமான பண்
பாட்டையும் தார்மிக நெறிமுறைகளையும், நமக்கு வழி வழி
யாக வந்துள்ள ஆத்ம சக்தியையும் புறக்கணிக்காமல்,
கைவிடாமல் இருந்தால் கலிகாலக் கவர்ச்சிகள் நம்மைச்
சீர்குலைக்கவே முடியாது. இதற்கு ஆரம்பப் பாடம் பகவத்
வக்தி, ஆசார அனுஷ்டானம்—இந்த இரண்டும். மற்றக்
குணங்களும் சீலங்களும் தொடர்ந்து வந்து சேரும்.

சில கலிகாலக் கவர்ச்சிகள் :—

1. சினிமாக்கள்

இன்று எல்லாச் சமூகங்களுமே, குறிப்பாகப் பிராம்மண
சமூகம் தன் பெருமை - மேன்மைகளை இழந்து, நெறி கெட்ட
வாழ்வை மேற்கொண்டு திசை தெரியாமல் பரிதவிப்பதற்
கெல்லாம் முதல் காரணம் இன்றைய சினிமாக்கள்தான்.
இயல், இசை, நாடகம் என்று பழங்காலத்தில் கலைகளை
வளர்த்து, அவை மூலமாக மனித வாழ்க்கையைச் செம்மைப்
படுத்தவும் வளமைப்படுத்தவுமே முயன்றிருக்கிறார்கள்.
இன்று அந்தச் சீரிய குறிக்கோள் போய்விட்டது. கீழான
காம உணர்ச்சியை வளர்ப்பதும், நெறிகெட்டு வாழ்வதில்
சுகம் இருப்பதாக ஏமாற்றுவதும், பாபச்செயல்கள் புரிவது
தீரம் என்று வஞ்சிப்பதுமே பெரும்பாலான திரைப்படங்
களின் நோக்கமாகிவிட்டது. வெளிநாட்டுப் படங்களின்
ஆபாஸக் காட்சிகளும், அவைகளைக் காப்பியடிக்கும் உள்

நாட்டுத் திரைப்படங்களும் மனித சமூகத்தைச் சீர்குலைத்து வருகின்றன. இவைகளைப் பொழுது போக்கவோ, போதனை பெறவோ, வேறு கவர்ச்சி கொண்டோ காணச் செல்லும் ஆண்களும் பெண்களும் தயவு செய்து, தங்கள் நிலையையும், தம் முன்னோர்கள் சேர்த்து வைத்துப் போன பெருமைகளையும் எண்ணிப் பார்க்க வேண்டும். நல்ல கருத்தும் போதனையும் உள்ள தரமான திரைப்படங்களை மட்டுமே பார்ப்பது என்று உறுதி கொள்ள வேண்டும்; அல்லது சினிமாவில் உள்ள ஆபாச—அலங்கோலக் காட்சிகளால் சிறிதும் பாதிக்காதவாறு தம்மைப் பண்படுத்திக் கொள்ள வேண்டும். இந்தப் பிரக்ஞை ஏற்பட்டால் போகப் போக சினிமா பார்க்கும் ஆர்வமே நீங்கிவிடும். இதுதான் உத்தமமான நல்வாழ்வுக்கான வழி. தீமைகளுக்கு இடையிலேயேயும் தூய்மையாய் வாழும் திடசித்தத்தை நாம் வளர்த்துக் கொள்ள வேண்டும்.

இன்று நடமாடும் தைவமாகத் திகழ்ந்து, பாரதத்தின் புராதனமான கலை, கல்வி, கலாசாரம், நற்குணம் ஆகியவைகளை மறுபடியும் தழைக்கச் செய்யப் பாடுபடும் ஆசார்யச் சிரேஷ்டர்கள் அடிக்கடி சினிமாவின் தீய விளைவுகளை எடுத்துக் கூறி எச்சரித்து வருகிறார்கள். பாரத மக்களின் நீதி-நெறி உணர்ச்சிகளும், தார்மிக சிந்தனைகளும் குறைந்து வருவதற்கும், குறிப்பாக நம் இளைஞர் சமுதாயம் சீர்குலைந்து வருவதற்கும் இக்காலத்துச் சாபக்கேடுகளான சினிமாக்களே காரணம் என்று உள்ளமுருகி அறிவுறுத்துகிறார்கள்.

2. சிகரெட் பிடித்தல்

கலிகாலக் கவர்ச்சியில் இந்தக் கொடுமையும் ஒன்று. இதனால் நம் வாலிபர்களின் உடல்—உள்ளம் இரண்டுமே வலுவழிந்து, தூய்மையிழந்து நலிவதைக் கண்டு பரிதவிக்கும் தூர்ப்பாக்கியம் பலருக்கு ஏற்பட்டிருக்கிறது. இந்த அதம—அபஸ்மார வழக்கத்தை உடனடியாக விட்டுத் தொலைத்தால், இவர்களும் நலமாக வாழ முடியும்; இவர்

களுடைய சந்ததிகளையும் நடைப்பிணங்களாக்காமல், தேஜஸ்விகளாகவும் மேதாவிகளாகவும் உருவாக்க முடியும், எம்பெருமான் தான் இவர்களுக்கு நல்ல புத்தியைக் கொடுத்து, நல்வழிப் படுத்த வேண்டும்.

3. ஆடம்பரச் செலவுகள்

கலிகாலக் கவர்ச்சிகள் காரணமாகவே பலர் ஆடம்பரச் செலவுகளை 'சமூக அந்தஸ்து' என்கிற போலிகௌரவத் திற்காகச் சங்கடப்பட்டுக் கொண்டும் செய்து வருகிறார்கள். இது மிக ஆபத்தானவழி. இது வாழ்க்கையை நரகமாக்கி விடும்; சந்ததிகளை உதவாசகரையாகி மிகவும் தாழ்ந்த நிலைக்குக் கொண்டு தள்ளிவிடும் ஆகையால், நம் சமூகத் தார் குறிப்பாக நடுத்தரக் குடும்பத்தார்கள் ஆடம்பரச் செலவுகளை ஒதுக்கிவிட வேண்டும்.

கலிகாலக் கவர்ச்சிகள் நம் வாழ்க்கையைச் சீர்குலைக்கும் கொடுமைகள் என்பதை உணரவேண்டும். இந்த உணர்வு நிலைத்திருக்க, இதன் மூலம் நல்வழிப் பட்டு மேன்மையை நோக்கி முன்னேற, அருள்மொழி வள்ளல் நம்மாழ்வாரின் இந்தப் பாசரங்களைத் தினமும் அநுஸந்தித்து வரவேண்டும்:—

தானே யுககௌரவம்,—தானே படைத்திடந்து,
தானே புண்டுமிழ்ந்து,—தானே யாள்வானே.

—திருவாய்மொழி 10. 5. 3,

நீராய் நிலனாய்த் தீயாய்க் காலாய் நெடுவானாய்,
சீரார் சுடாக ளிரண்டாய்ச் சிவனாய் அயனாய்,
கூரார் ஆழி வெண்சங் கேந்திக் கொடியேன்பால்
வாராய், ஒருநாள் மண்ணும் விண்ணும் மகிழுவே.

—திருவாய்மொழி 6. 9. 1.

நாட்டில் பிறந்தவர் நாரணற் காளன்றி யாவரோ,
நாட்டில் பிறந்து படாதன பட்டு மனிசர்க்கா,
நாட்டை நலியும் அரக்கரை நாடித் தடிந்திட்டு,
நாட்டை யளித்தய்யச் செய்து நடந்தமை கேட்டுமே?

—திருவாய்மொழி 7. 5. 2.

அருளா தொழிவாய் அருள்செய்து, அடியேனைப்
பொருளாக்கி யுன்பொன் னடிக்கீழ்ப் புகவைப் பாய்,
மருளே யின்றி உன்னை என்னெஞ்சத் திருத்தும்,
தெருளே தருதென் திருநாவாய் என் தேவே!

—திருவாய்மொழி 9. 1. 8.

ஸ்ரீமதே ராமாநுஜாய நம:

ஸ்ரீமதே நிகமாந்த மஹாதேசிகாய நம:

ஸ்ரீவைஷ்ணவப் பண்பு

பகவத் பக்தி, பாகவத பக்தி—இந்த இரு ஸ்வரூபச் சிறப்புகளால் ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களுக்கு என்றும் ஏற்றம் உண்டு. பகவானிடம் பக்தி பூண்டிருப்பது ஆஸ்திக சமுதாயத்திற்குப் பொதுப் பண்பு பகவானிடம் பக்தி கொண்டு ஸத் பூருஷர்களாகத் திகழும் பாகவதர்களிடம் மதிப்பும், பணிவும் கொண்டு பழகுவதே பாகவத பக்தி, இதில் மேலும் பரந்த உள்ளத்துடன், தெய்வபக்தி கொண்ட யாவரிடத்திலும் பணிவும், பரிவும் காட்டி ஸௌஜன்யமாகப் பழகுவதுதான் இந்தக் காலத்திற்கு மிகவும் இன்றியமையாத ஸ்ரீவைஷ்ணவப் பண்பு.

‘திருநாரணன் சரண் திண்சரணாகத் துணிந்தடைவோர்’ களான வைணவப் பெருமக்களிடமோ மேலும் இணக்கமும், பணிவும், மரியாதையும் கொண்டு பழகுவது சாலவும் சிறந்த ஸ்ரீவைஷ்ணவப் பண்பு. இந்தப் பண்பு நம் சமுதாயத்தில் வளர வேண்டும்; அப்போதுதான் ‘கூடியிருந்து குளிர்ந்து’ மேன்மையுடன் வாழ முடியும். இந்தப் பண்பை நம் ஆசாரியர்களும் ஆழ்வார்களும் வலியுறுத்தியிருக்கிறார்கள்.

‘தொல்லநுள் மாறன் துணையடிகீழ் வாழ்வை யுகக்கும் இராமாநுசமுனி வண்மை போற்றும் சர்மையன்’ வித்தகன், வேதியன் வேதாந்த தேசிகன், பாகவத அபசாரத்தின் கொடிய தன்மையைக் காட்டிய திருவாக்கு:

“திமிம் கில திமிங்கிலோ கிலதி தத்திலஸ் தம் ததா
தம்பயத ச தத்திலஸ் ததிஹ பச்ய கர்மக்ரமே |
ஸமஸ்தவ்ருஜினோ ததிக்க்ரஸநடப் பகும்போத்பவம்
நிவ்ருத்திமபி தர்மமத்தி அநகத்வ விந்நிக்க்ரஹ: || ”

—ஸங்கல்ப ஸனாஃயோதயம்

(ப்ரபத்தியினால் ஏற்படும் நன்மைகளை யெல்லாம் மிகப் பெரிய திமிங்கிலம் சிறிய திமிங்கிலங்களை விழுங்கி விடுவதைப் போல், விழுங்கிவிடக்கூடியது பாகவதாபசாரம் என்னும் கொடிய பாபம்.)

**‘புனிதன் திருவரங்கத் தழுதாகிய புண்ணியன்’ திருவரங்
கத்தழுதனார் வேண்டும் எம்பெருமானார் தொண்டர்க்குத்
தொண்டு புரியும் பேறு:**

இன்புற்ற சிலத் திராமானுச, என்றும் எவ்விடத்தும்
என்புற்ற நோயுடல் தோறும் பிறந்திறந்து, எண்ணரிய
துன்புற்று வீயினும் சொல்லுவ தொன்றுண்டுன்

தொண்டர்கட்கே

அன்புற் றிருக்கும் படி, என்னை யாக்கியங்

காட்படுத்தே. ||

—இராமானுச நூற்றந்தாதி 108

முடிவேந்தர் சிகாமணி, பொன்புரையும் வேற் குலசேகர ஆழ்வாரும் முக்தி தரும் முகுந்த மாலையில் பகவத் பக்தர்களின் தொண்டர் தம் தொண்டர்க்கும் தொண்டர்க்கும் தொண்டாற்ற விரும்புவதையே வேண்டுவது:

“மஜ்ஜிம்மந: பலமிதம் மதுகைடபாரே!

மத்ப்ரார்த்தநீய மதநுக்ரஹ ஏஷ ஏவ

த்வத் ப்ருத்ய ப்ருத்ய பரிசாரக ப்ருத்ய ப்ருத்ய

ப்ருத்யஸ்ய ப்ருத்ய இதி மாம் ஸ்மர லோகநாத! ||

— முகுந்த மாலா 27

—(ஹே லோகநாதா! அடியேனைத் தேவரீருடைய தொண்டர்க்கும் தொண்டர்க்கும் தொண்டர்க்கும் தொண் டர்க்கும் தொண்டர்க்கும் தொண்டர்க்கும் தொண்டனாகவே எண்ணி அநுக்ரஹிக்க வேண்டுகிறேன். என் பிரார்த்தனை இதுதான்; நான் வேண்டும் அநுக்ரஹமும் இதுவே, நான் பிறவி பெற்றதன் பயனும் இதுதான்.)

மன்னிய சீர் தொண்டரடிப் பொடியாழ்வார், பாகவதாபசாரம் பட்டு பெருமையிழக்கும் அறிவிலிகளின் தாழ்ச்சியை வெகுண்டு காட்டுவது :

“அமரவோ ரங்க மாறும் வேதமோர் நான்குமோதி,

தமர்களில் தலைவ ராய சாதியந் துணர்க ளேலும்.

நுமர்களைப் பழிப்பராகில் நொடிப்பதோ ரளவில், ஆங்கே

அவர்கள்தாம் புனையர் போலும் அரங்கமா நகரு ளானே!”

—திருமாலை 43

‘அருமறைகள் தமிழ்செய்தான் தாளே கொண்டு, துன்ப
மற்ற மதுரகவி தோன்றக் காட்டும் தொல்வழியே நல்வழிகள்
துணிவார்கட்கே என்று வேதாந்த குரு வந்தித்த நம்மாழ்வாச்

தம்மைத் திருமால் அடியார்களுக்கும் அடியார்களுக்கும் அடிமை கொண்டவராகப் பெருமைப்பட்டுக் கொள்வது:

“குலந்தாங்கு சாதிகள் நாலிலும் கீழிழிந்து, எக்தனை நலந்தா னிலாதசண் டாளசன் டாளர்க ளாகிலும், வலந்தாங்கு சக்கரத் தண்ணல் மணிவண்ணற்
காளென்றுள்
கலந்தார், அடியார் தம்மடி யாரெம் மடிகளே ”

—திருவாய்மொழி 3.7.9.

அடியார்ந்த வையமுண் டாலினை யன்னவ சஞ்செய்யும் படியாது மில்குழ விப்படி யெந்தைபி ரான்றனக்கு, அடியார் அடியார் தம்அடி யார்அடி யார்தமக் கடியார் அடியார் தம்,அடி யாரடி யோங்குளே.”

—திருவாய்மொழி 3.7.10

“தெரிதல் நினைதல் எண்ணல் ஆகாத் திருமாலுக்கு, உரிய தொண்டர் தொண்டர் தொண்டன் சடகோபன் தெரியச் சொன்ன ஓரா யிரத்து ளிப்பத்தும், உரிய தொண்ட ராக்கும் உலகம் உண்டாற்கே.”

—திருவாய்மொழி 6.9.11.

ஆய்ந்த பெருஞ் சீரார் சடகோபன் ஸகலமும் ஸ்ரீமந் நாராயணனே என்று பரத்துவப் பிரகடனம் செய்தருளியது:

“உண்ணுஞ் சோறு பருகுநீர் தின்னும்வெற்
றிலையுமெல்லாம்
கண்ணன், எம்பெருமா னென்றென் றேகண்கள்
நீர்மல்கி,
மண்ணினுள் அவன்சீர் வளம்மிக் கவனுார் வினவி,
திண்ண மென்னிள மான்புகு மூர்திருக ேகாளுரே”

—திருவாய்மொழி 6.7.1.

நம்மாழ்வாரர் திருவடிகளே சரணம்

குலசேகராழ்வார் திருவடிகளே சரணம்

தொண்டரடிப் பொடியாழ்வார் திருவடிகளே சரணம்

எம்பெருமானார் திருவடிகளே சரணம்

திருவரங்கத்தமுதனார் திருவடிகளே சரணம்

சீரார் தூப்புல் திருவேங்கட முடையான் திருவடிகளே சரணம்

அனுபந்தம் 16

ஸ்ரீமதே நிகமாந்த மஹாதே சிகாய நம:

சா த்து முறை

ஸவ-உஷெஸுடிஸாகாஅெவ்வூர் ஹதவராகூரீ !
 ராரிநாஜாய-உதிவூர் ஜோ வய-உதாரீவிவய-உதாழ் ||
 ராரிநாஜாய-உதிவூர் ஜோ பூதிவாலராமேஜ்ஜுவா !
 திமனவூர் விநீ ஹரிபாசு ஸா ஹி நொகணிநெதெவிணீ ||
 ஸ்ரீநிங் ஸ்ரீரஜ்ஞியசிநாவடிவாரிநாதிநம் ஸம்வய-உய் |
 ஸ்ரீநிங் ஸ்ரீரஜ்ஞியசிநாவடிவாரிநாதிநம் ஸம்வய-உய் ||
 நநிரா ராரிநாஜாய-உராய வெடானாடி-உபூடியினெ |
 சூருத்ருவடிநாஹாய-உஸுதாய முண்ணலினெ ||
 ராரிநாஜடியாவாதும் ஜோநநெவராது ஹரிஷணம் |
 ஸ்ரீநெஅஜ்ஞநாயாய-உம் வநெ வெடானகெஸிக்யு ||

வாழி யிராமா னுசப்பின்னான் மாதகவால்
வாழ மணிநிக மாந்தகுரு—வாழியவன்
மாறன் மறையுமிரா மானுசன் பாடியமும்
தேறும் படியரைக்குந் சீர்.

வஞ்சப் பரசமயம் மாற்றவந்தோன் வாழியே
மன்னுபுகழ்ப் பூதூரான் மனமுகப்போன் வாழியே
கஞ்சத் திருமங்கை யுக்ககவந்தோன் வாழியே
கலியனுரை குடிகொண்ட கருத்துடையோன் வாழியே

செஞ்சொல் தமிழ்மறைகள் தெளிந்துரைப்போன் வாழியே
 திருமணமால் திருமணியாய்ச் சிறக்கவந்தோன் வாழியே
 தஞ்சப் பரகதியைத் தந்தருள்வோன் வாழியே
 தண்டமிழ்த்தூப் புல்திருவேங் கடவன்றான் வாழியே.

நானிலமுந் தான்வாழ நான்மறைகள் தாம்வாழ
 மாநகரின் மாற்றன் மறைவாழ—ஞானியர்கள்
 சென்னியணி சேர் தூப்புல் வேதாந்த தேசிகனே
 இன்னுமொரு நூற்றாண் டிரும்.

வாழியணி தூப்புல் வருநிகமாந் தாகிரியன்
 வாழியவன் பாதார விந்தமலர்—வாழியவன்
 கோதிலாத் தாண்மலரைக் கொண்டாடிக் கொண்டிருக்கும்
 தீதிலா நல்லோர் திரள்.

திருநாட் பாட்டு

வாதா சனவர ரிவரென வருமா பாடியம் வகைபெறுநாள்
 வகுளா பரணப் பெருமாள் தமிழின் வாசி யறிந்திடுநாள்
 பேதா பேதம் பிரம மெனுவகை பிரமந் தெளிவுறுநாள்
 பேச்சொன் றுக்குச் சததூ டணியைப் பேசிய தேசிகளுள்
 தீதா கியபல மாயக் கலியைச் சிக்கென வென்றிடுநாள்
 திக்கெட் டும்புகழ் சீபா டியத்தைத் தெளிய

வுரைத்திடுநாள்

ஓதா தோதும் வேதாந் தாரிய னுதயம் செய்திடுநாள்
 உத்தம மான புரட்டா சித்திரு வோண மெனுந்நாளே.

செங்கமலத்தய னன்னவரென்று புகழ்ந்து மகிழ்ந்திடுநாள்
சீர்கொளிரா மாநுசுவெனு மந்திரம் பதிகளில் -

வாழ்ந்திடு நாள்,

செங்கயல் வாளைகள் சேர்வயல் சூழ்ந்த வரங்கர் சிறந்திடு -

நாள்,

சிந்துர வெற்பிடைச் சென்று திகழ்ந்து சிரீபதி -

வாழ்ந்திடுநாள்,

தெங்கொடு மாங்கனி தேன்களை வேங்கடத்தீசர் -

பிறந்திடுநாள்,

சீர்மதி யாகம மௌலிதந் தேசிகர் பிறந்து -

வளர்ந்திடுநாள்.

பங்கய மாமலர் மங்கை குணங்களைத் தெளிய -

வெளியிடுநாள்,

பார்திகழ் பாத்திரபதத் திருவோணமெனுந் -

திருநன்னுளே.

ஸ்ரீ:

ஸ்ரீதெ நிரோஜைஹாடெஸிகாப நரீ:

ஸ்ரீதெ நாராயணபுலிநாதிதம்

ஸ்ரீனி மரோஜைஹாடெஸிகஜெஹாஸாஸநடி

ஸ்ரீநாடு வெஜடநாயாபுக் கவிதாக்கிடுக்கெஸுரீ

வெஜானாயாபுலபெடா செ ஸுனியதூம் ஸுஜா ஹுதி ||

ஸ்ரீஜெகண்ணயொழிந் ஸுவிநாஜவிஜயபூஜை |

விஸாரிதகூயொஹிதம் வராயபுஜைம் ஹஜை ||

ஸவடதஞ்ஸுதஞாய ஸிஹாப கவிவாழிநாடி |

வெஜானாயாபுலபெடா வெங்கடெஸாய ஜெஹு ||

நஹஸுரோஸி பெராணாயாபெவதீணாய ஸுநிரபெ |

விஸாரிதகூயாயாஹு வெங்கடெஸாய ஜெஹு ||

விதா யஸுநாநஸுநிரி: வுணுரீகாக்யஜந: |

பெளதொ யஜநபஜொதாரஜாயாஹுஸு ஜெஹு ||

வெங்குடையவதாரொடியம் தடினாம்பொடியவா ஹவெசு !
யத்தொம்பொடியவெதெவம் விதகூடியாஹு ஜேஜெ ||

ஸ்ரீலாஷ்காரம் வநாநரீதநா டிஸிப்தம் வுநம் !
உல்தகூபாமதொ நடுநதிதூகூடியாஹு ஜேஜெ ||

யொ வாரெய வரடியபுஸு பூவரடியபுஸு வராம டியாஸு .
கவாவு வுயிம் மரிதலுலெவெ யொமியா ஜேஜெ ||

நாநாநுஜாயபாடாடுயாநாதுமாதகயாஃ கயாஃ !
கவாவ விஸதெவெ யலுலெவெபூஜாய ஜேஜெ ||

ஸ்ரூதபுகாஸிகா ஹடுஜெள யெநாடுள வாரிரகூதிதா !
பூயகூப்தா வ வாரெடுஷு தலெவெ மெலூய ஜேஜெ ||

ஸாஸு பூதீவிடிபூரீவிவிவெஹீவிஃ கூதிவிஜிபநாது !
யலுஜேஜெவயாராஸ தலெவெ லெவூய ஜேஜெ ||

யஃ பூரூதிவாவடுஜாஸு விஜெவொ வெவெவெவெஜெநெ !
கூயணியடிஸாஃ பூவலுலெவெ ஹூய ஜேஜெ ||

யலாடுவ யொ ஸவடம் ஸாஸுஜேமூஹி நாநுதம் !
தலெவெ வெங்குடையா யஜி நாயா ஜேஜெ ||

விடுதெ பூஜெஹாவடுஷெடு ஜே மூரவெ டெவதாய வ
பூவூய பூவகாயாஸு வெங்குடைய ஜேஜெ ||

யஃ கூதம் வரடியபுண வெடானாஹாபுஜேஜெ !
கூயாடுவெநுதநுதநு லொவவி ஹவெநுஜேஹாஜிநு ||

கவிதாக்கிலிஹாய கதுராணமுணஸாவிடுநெ !

ஸ்ரீதெ வெஜெடுஸாய வெடானாமூரவெ நஜி ||

வாடிவிவஸிரொஹஜெவனாநநவராசுஜி !

ஸ்ரீரெஜெடுநாயாபுஸிரா விஜயதாம் ஹவி ||

ஸ்ரீதெ கிமரெஜெஹாடுஸிகாய நஜி

ஸ்ரீ:

ஆஸ்திகர்களின் அனுக்ரஹம்

(Blessings of the Godly and the Good)

[பொதுவாக ஸ்தக்ரந்தங்களை வெளியிடுவதன் மூலம் பக்தி ப்ரசாரம் செய்யும் எம்முயற்சியையும், குறிப்பாக ஆசார்யர்களின் திருநகூத்ரங்களை முன்னிட்டு யாம் செய்யும் இது போன்ற சிறு கைங்கர்யங்களையும் பல ஆஸ்திகப் பெரியோர்களும் அன்பர்களும் பாராட்டி அனுக்ரஹித்துள்ளனர். அத்தகைய அனுக்ரஹங்களி லிருந்து சில வரிகளை மட்டும் இங்கே கொடுத்துள்ளோம்.

—லிப்கோ பதிப்பகத்தார்]

1. ஒப்பிலியப்பன் ஸந்திதி, வித்வான் சிரோமணி வித்யா விசாரத ஸ்ரீ உபய வே. வங்கீபுரம் நவநீதம் ஸ்ரீராம தேசிகாசார்ய ஸ்வாமி :

“LIFCO packets பலர் பெற்று பக்தியுடன் மகிழ்ச்சி யைத் தெரிவித்தார்கள் உங்கள் கைங்கர்யத்தைப் புகழ்ந்து சென்றார்கள். LIFCO யோககேசுமத்தைப்பற்றி எப்பொழுதும் பிரார்த்தித்துக் கொண்டிருக்கிறேன். உங் கள் கைங்கர்யம் மேன்மேலும் வளர்க.”

2. Sri P. K. Aravamudhan, Asst. Engineer, P.W.D.,
44, Anaikatti Street, Kancheepuram-3 :

“His Holiness Srimad Andavan has perused the Vishnu Sahasranamam copy presented to him by LIFCO. கீழ்க்கண்டவாறு ஸாதித்தாயிற்று. “..... புத்தகத்தின் பொருளைப் பற்றிய விஷயங்கள் எந்த மூலை முடுக்கிலிருந்தாலும் பொறுக்கி எடுத்துச் சேர்த்து விடு வார்கள். அந்தந்த ஸ்தோத்தரத்தை எந்த எந்த ஆசார்யர்கள்

எப்படி எப்படி அநுஸந்தானம் பண்ணச்சொன்னார்களோ அந்தந்த முறைகளையும் விவரித்து, எந்தப் பலனை அடைய எப்படி பாராயணம் செய்யவேண்டும் என்னும் விஷயங்களையும், அப்பொருளைப் பற்றின விஷயங்கள் எல்லாவற்றையும் ஒன்றுவிடாமல் அந்த புத்தகத்திலேயே விப்கோ பதிப்பகத்தார் சேர்த்து விடுவார்கள். அவர்களுடைய புத்தகத்துக்கு நிகர் அவர்களுடைய புத்தகமே.”

3. ஸ்ரீ உபய வே. துவார் முடும்பை, கிருஷ்ணஸ்வாமி ஐயங்கார் ஸ்வாமி, B.A., L.T., 20, உஸ்மான் ரோடு, தி. நகர், மதராஸ்-17 :

“நிதிவசதி மெலிந்திருப்பினும், மடாதிபதிகள், தனவான்கள், பொதுஸ்தாபனங்கள் மட்டுமே செய்யத் துணியக்கூடிய பணியினில் உங்கள் விப்கோ ஸ்தாபனம் இறங்கித் தொண்டாற்றுகிறது. இவ்விறைப் பணியில் நீங்களும் உமது ஸ்தாபனத்தோரும் மேன்மேலும் சலியாமல் உழைக்கும் திறன் அருளவேண்டும் என்று இறைவனை இறைஞ்சுகிறேன். எங்கும் நிறை இறைவன், மடாதிபதிகள், தனிகர்கள், பொதுப்பணி ஸ்தாபனங்களின் நிர்வாகிகள் ஆகியோரை உமது தொண்டுக்கு உற்ற உதவி செய்ய ஊக்கித் திருவருள் புரிவானாக !”

4. தமிழ்க்கவி பூஷணம், உபன்யாஸ கேஸரி, முருகன் அருள் பெற்ற முனிவர் ப்ரஹ்மஸ்ரீ கி. வா. ஜகந்நாத அய்யர், ஆசிரியர், “கலைமகள்”, சென்னை-4 :

“..... நெற்றிக்கு அணி செய்யும் குறிகளை, இட்டுக் கொள்வதை வற்புறுத்தும் தங்கள் கொள்கையை நான் ஆதரிக்கிறேன்.....”

5. The Hindu, Madras-2 (9-2-1958):

“...The LIFCO should be commended for the sense of service which alone should have prompted them to publish these handy introductions to the Tamil Classics.”

**6. Sri A. L. Mudaliar, M.D.L.L.D., D.Sc., D.C.L.,
Vice-Chancellor, Kensington,
Kilpauk, Madras-10 :**

“...I am glad you are doing this great work. I wish your enterprise every success...”

7. Sri Rama Mandir, Calcutta :

“...Many of our friends greatly welcomed the gift donated by The Little Flower Co., Madras and expressed their appreciation of the valuable work...”

**8. The Executive Officer,
Sri Athinathar Alwar Devasthanam,
Alwarthirunagari, Tirunelvely Dt. :**

“...Your gracious gift was greatly appreciated by one and all...In fact, your packet was the one talk of this sacred town on that sacred day...”

**9. A retired Government Official
of Srivilliputhur :**

“I really appreciate the work done by you in the cause of uplifting the degenerated Hindus in these days of Atheism and Agnoticism.”

10. ப்ரஹ்மபுரீ மஞ்சக்குடி கை. ராஜகோபால சாஸ்திரிகள் :

“ஆச்சரியம், பாக்க்யத்திற்கு இருப்பிடமானவர்களே ! என்ன சொல்லப்போகிறேன் ! பார்க்க வேண்டியதைப் பார்த்தேன். அதியற்புதமான கிரந்தமாலை. இங்குதான் உள்ளது. இத்தகைய கிரந்தரத்னங்கள் வேறெங்கு பார்த்தோம் ? விப்கோ என்று பெயருள்ள காரியாலயத்தில் நன்றாகப் பார்த்தீர்களா ? மஹோபகாரம் செய்யப்பட்டது ஆஸ்திக உலகுக்கு.....ஆசந்த்ராரக்கம் இதே முறையில் மஹோபகாரம் செய்ய வேண்டுமென்றும் ஸ்ரீ ஸீதா ராமன் க்ருபையால் விப்கோ ஸ்தாபனத்திற்கு ஸர்வ மங்களங்களும் உண்டாகவேண்டுமென்றும் பிரார்த்திக்கிறோம்

11. Sri K. S. V. S. Manian, New Delhi-1 :

“I am jealous of the LIFCO founder for collecting all punyas (புண்யங்கள்) by these valuable publications.”

12. Sri S. Sampath, Calcutta-29 :

“...I read your book ‘Purattasi Tiruvona Tirunal’. But for your gem book I would have continued to be in ignorance of many great things and ideas.”

13. Brahmasri K. Venkatrama Iyer, B.A., G.D.A., F.C.A., T. Nagar, Madras-17 :

“...The LIFCO books are unique, for no other Publishers, as far as I know, combine spiritual services through their publications.”

14. Sri K. Rathnam, Madras-24 :

“...May Lord Sri Rama bless the LIFCO to progress from strength to strength !”

15. Sri Ubhaya Ve. K. S. Thathachariar, General Manager and Power of Attorney Agent to H. H. Sri Alagia Singar of Sri Ahobila Mutt, Srirangam :

“The distribution of Srichoornam and Tirumann by LIFCO on this auspicious day...is indeed a unique and reformatory service to enfold our present day Sri Vaishnava youngsters in the sidhantic tradition of Sri Ramanujacharya, enshrined, nurtured and portrayed by this great Acharya Sri Vedantha Mahadesika.”

16. Prof. N. R. Tiruvenkatacharya, B.A., Scientific Astrologer, Madras-2 :

“I do rejoice over your fervent spiritual attitude and enthusiastic religious activities.”

17. Sahityalankara, Tiruppani—Thilakam, Pandit, Siromani, Sri Ubhaya Ve. A. S. Ranganathacharya Swami, Thanjavur-1 :

“.....லிப்கோ கம்பெனியார் சிறந்த ஆழ்ந்த சிந்தனை யுடன் அவ்வப்போது வெளியிட்டுவரும் பல அரிய நூல்களுக்கு, உலகம் பெரிதும் கடைப்பாடுடையதாகும்..... எல்லாவற்றிற்கும் சிகரம் வைத்தது போல், “ வாழியணி

கிகமாந்தகுரு” என்ற சிறுநூலை வெளியிட்டு ஸ்ரீவைக்ஷணவ தாஸர்களுக்குக் கிடைக்குமாறு செய்த மஹோபகாரத் திற்கு என்ன கைம்மாறு செய்ய இருக்கிறது.....”

18. Sri Ubhaya Ve. V. Annaswamy Ayyangar,
President, The Asthika Sabha, Tanjore :

“...We pray that yourself and co-workers and your firm LIFCO should grow from strength to strength to spread these saintly kainkaryams all over the country...”

18. ஸ்ரீ P. சுவாமிநாதன், தருமபுரம் :

லிப்கோ தெய்வீகப் புத்தகக் கண்காட்சியைப் பார்க்கும் பாக்கியம் பெற்றேன். இக்கண்காட்சிப் பணி மத ஸ்தாபனங்கள் செய்யவேண்டியவை. இதனை லிப்கோ புத்தக நிலையத்தார் செய்வது மிக மிக உயர்ந்த செயல்.

20. Sri A. S. V. Varadachari, Madras-4 :

“...It is really appreciable of your immense service towards our great Acharyas and our valuable tradition in this modern and hard days in bringing out the book, “பெரியாழ்வார் பேரருள்”.....It indeed shows your eagerness in propagating many hidden truths which are endowed to us by our great Acharyas...”

ஸ்ரீ :

லிப்கோவின் தைவிகப் பணி

வேதம் தமிழ் செய்த மாறன் நம்மாழ்வாரின் அருட் செல்வத்தையும், பல மஹான்களின் நல்லாசிகளையும் மூலதனமாகக் கொண்டு சிறு மலர் நிறுவனர் (லிட்டில் ப்ளவர் கம்பெனி) ஆரம்பிக்கப்பட்டது. 'சிறு மலர்' நம்மாழ்வாரின் அருள் மலரான வகுளத்தையும் (மகிழும் பூ), நம்மாழ்வாரின் 'அருள் பிரபந்த'மான (நம்மாழ்வாரின் தமிழ் வேதத்திற்கு அங்கமாகத் திருமங்கை மன்னன் அருளிய) சிறிய திருமடலையும் குறிப்பதோடு, மற்ற மதத் தாருக்கும் புனிதமான அருள் வளர்க்கும் சின்னமாகவும் அமைந்திருப்பதால், 'சிறு மலர்' எங்கள் புத்தக வெளியீட்டு நிறுவனத்தின் சிறப்புப் பெயராக அமைந்தது மஹான்களின் அருளாசியால்தான்.

இந்த அருட்செல்வம்தான் நாங்கள் கல்வித்துறை, தார் மிகத்துறை வெளியீடுகளில் சிறப்பாகப் பணி புரிந்து, புகழ்பெற உறுதுணையாக உதவி வருகிறது. இந்த அருட் செல்வம் எங்களுக்கு எப்படிக்கிடைத்தது? பல மஹான்கள் எங்களை அருள் கூர்ந்து ஆசீர்வதித்தது ஊக்குவிக்க, எங்கள் நிறுவனத்திலே அவ்வப்போது பொன்னடி சார்த்தியிருக்கிறார்கள். அந்த மஹனீயர்களின் பாத தூளிகள் பட்டுப் புனித மடைந்ததன் பிரதிபலிப்பாக, 'கல்வியறிவோடு பக்தி-நெறிகளையும் பரப்புவதே சாலவும் சிறந்த திருத்தொண்டு' என்பதைத் தொழில் தர்மமாகவும் வாழ்க்கை இலட்சியமாகவும் கொண்டிருக்கிறோம். பொருட்செல்வத்தை வளர்க்க இத்திருத்தொண்டு ஊக்க

மளிக்காமல் இருந்த போதிலும், பல்லாயிரக்கணக்கான அன்பர்களின் போற்றுதலும் பாராட்டுதலுமே எங்களை மேலும் மேலும் இந்த சிரமஸாத்தியமான பணியில் ஈடுபடுத்தி வருகின்றன. “இப்படிப் பல நல்ல பக்தி-நெறி நூல்களை ஈஷ்டத்தையும் பொருட் படுத்தாமல் தொடர்ந்து வெளியிட்டு அருட்செல்வத்தை நிறைய சேமித்துக் கொண்டிருக்கும் லிப்கோ நிறுவனத்தாரை நினைத்தால் எங்களுக்குப் பொருமையாக இருக்கிறது!” என்று ஓர் அன்பர், புதுதில்லியிலிருந்து (3-7-1968) விஜயம் செய்தவர் எழுதியிருக்கிறார். இப்படிப் பலபல ஆசிகள்!

பக்தியும் பண்பாடும் அறமும் அறிவும் சிறந்து வளர்ந்திருக்கும் பாரதபூமியில், நம் இளந் தலைமுறைகள் அந்த அருட் செல்வங்களைப் பெற்று மேன்மையடைய வேண்டும், இதன் மூலம் ஸர்வஜன சேஷமங்களும் வளர வேண்டும் என்னும் நம்பிக்கையுடன் பரம சிரத்தையோடு இத்தைவிகப் பணிக்கு எங்களை நாங்கள் அர்பணித்துக் கொண்டிருக்கிறோம்.

ஆன்றோர்களையும் அன்பர்களையும் எங்களை ஊக்குவித்து வளர்த்தருள வேண்டுகிறோம்.

—லிப்கோ பதிப்பகத்தார்

Pages அ—1 to அ—120 printed by The Bharam Press, Madras-17 Phone No : 443726 ; Pages அ-121 to அ-128 Printed at Hindi Prachar Press, Madras-17 Phone No : 441824 ; Paper supplied by The General Papers Ltd., 16, Armenian St., Madras-1 Phone No. 25166 ; Binding done by The S. M. Book Binding Works, Madras-14 Phone No. 72979.
